38/800

वाचस्पत्य

वृहत् संस्कृताभिधान

प्रथमखण्डम्

गवर्णमेण्टसंस्कृतविद्यालयस्य-दर्शन-व्याकरणाध्यापक-

श्रीतारानाथ-तर्कवाचस्पति-भट्टाचार्य्येण

सङ्कलितम्

तेनैव संस्कृतम्

१९२९ संवत्सरे मुद्रितम्

VACHASPATYA

A

COMPREHENSIVE SANSCRIT DICTIONARY

IN TEN PARTS.—PART. I.

COMPILED BY

TARANATHA TARKAVACHASPATI

Professor of Grammar and Philosophy in the

TTA

PRAKASHA PRESS.

1873

Jibananda Vidyasagara B. A.

Sanscrit College, Calcutta.

वाचस्पत्याभिधाने प्रतिपाद्यानि

ग्रन्थारम्भप्रयोजनादि ।
सव्युत्पत्त्युदाहरणं पाणिनीयलिङ्गानुशासनम् ।
पाणिनीयप्रत्ययपरिनिष्ठितरूपम् ।
उणादिप्रत्ययपरिनिष्ठितरूपम् ।
रूढयौगिकादिशब्दभेदनियमविशेषाः ।
शब्दानां पूर्वोत्तरपदयोः परिवृत्तिसहत्वासहत्वे ।
डाक्तर उइलसन-प्रणीताभिधान-शब्दकल्पद्रुमाभिधान-प्रदर्शितशब्दानां व्युत्पत्तयस्तदर्थाश्च ।
यथासम्भवं तेषामर्थभेदेषूदाहरणानि ।
तत्रानुक्तानां जरमणीयसंस्कृताभिधानोक्तानां, वैदिकानां च शब्दानां व्युत्पत्तयस्तदर्थाश्च ।
तत्राप्यनुक्तानां बहूनां वैदिकशब्दानाम् निम्ननिर्दिष्टचार्व्वाकादिपरिभाषितशब्दानाञ्चार्थाः ।
चार्व्वाकपरिभाषितानां शब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
माध्यमिकपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
योगाचारपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
वैभाषिकपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
सौत्रान्तिकपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
आर्हतपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
रामानुजपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
माध्वपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
पाशुपतपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
[illegible]नपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
[illegible]भिज्ञादर्शनपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
रसेश्वरदर्शनपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
कणादपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
गौतमन्यायपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
जैमिनीयपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
पाणिनीयपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
सांख्यपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
पातञ्जलपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
वेदान्तपरिभाषितशब्दानामर्थास्तन्मतञ्च ।
आश्वलायनादिश्रौतगृह्यसूत्रपरिभाषितानामर्थाः ।
मन्वादिस्मृतिपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
सर्व्वपुराणप्रतिपाद्यविषयाः ।
सर्व्वोपपुराणप्रतिपाद्यविषयाः ।
वाल्मीकिरामायणप्रतिपाद्यविषयाः ।
महाभारतप्रतिपाद्यविषयाः ।
पुराणादिषु प्रसिद्धराजर्षीणां संक्षेपेणेतिवृत्तानि ।
देशविशेषलक्षणतत्स्थानानि ।
हठयोगशास्त्रपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
सुश्रुतादिवैद्यकपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
तदुक्तशरीरादिसंस्थानम् ।
तदुक्तद्रव्यगुणादिलक्षणानि ।
ज्योतिषस्य चतुःषष्टिरङ्गानि ।
तेषु परिभाषितशब्दानामर्थाः ।
तत्र सिद्धान्तशिरोमणिपरिभाषितशब्दानामर्थाः
भूमेः स्थिरत्व तस्य, चलत्वे चार्य्यभट्टस्य मतम् ।
सौरागमपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
भूगोलसंस्थानप्रमाणादि ।
खगोलसंस्थानप्रमाणादि ।
वृहत्संहिताप्रतिपाद्यविषयास्तच्छब्दार्थाश्च ।
वाशिष्ठादिपरिभाषितशब्दानामर्थाः । [च ।
नरपतिजयचर्य्यापरिभाषितानामर्थास्तत्रत्य चक्राणि
शकुनशास्त्रप्रसिद्धशब्दानामर्थाः ।
ताजिकपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
वास्तुशास्त्रादिप्रसिद्धगृहकुण्डादिलक्षणानि ।
सर्व्वदेवमूर्त्तिलक्षणानि ।
तन्त्रशास्त्रपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
तन्त्रोक्तषट्चक्रस्वरूपाणि ।
शारदातिलकादिपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
नीतिशास्त्रपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
अश्वशास्त्रपरिभाषितशब्दानामर्थाः ।
ध[illegible]मर्थाः ।
[illegible]वेदपरि[illegible]षित[illegible]नामर्थाः ।

CONTENTS.

PREFACE.

The profound learning and indefatigable industry of Pandit Taranath Tarkavachaspati, one of the professors of the Calcutta Sanskrit College, has been well known to all in India interested in the classical language of the Hindus and has extended to England and Germany, where his numerous works command a wide circulation among Sanskrit Scholars.

His edition of Panini's grammar with his own commentary was published in 1863 with the patronage of the Government of Bengal on the recommendation of Mr. E. B. Cowell M. A. at that time Principal of the Calcutta Sanskrit College and now Professor of Sanskrit in the University of Cambridge.

Pandit Taranath has been for many years collecting materials for a Sanskrit Dictionary, which shall have a wider and deeper scope than Wilson's Sanskrit Dictionary and the Sabdakalpadruma by the late Raja Radha kanta Deva. It will moreover contain explanations of terms in the Tantras, Philosophy, Rhetoric and Law which are not fully given in the published portions of Bohtlingk's Dictionary. These Dictionaries are written respectively in English, in Sanskrit with Bengali characters and in German. The Pandit's Dictionary will have the explanations in Sanskrit, so as to be available for the use of both Hindu and European Scholars.

When I had the honor to officiate in 1865 as Director of Public Instruction, I brought to the notice of Sir Cecil Beadon the Lieutenant Governor of Bengal, the desire of Pandit Taranath to publish such a Dictionary, and His Honor in consideration of the acknowledged fitness of the learned Pandit for the preparation of the work, was pleased to accord to it the patronage of the Government of Bengal in the following letter, from the Junior Secretary of the Bengal Government to the Director of Public Instruction No. 507 dated Fort William the 26th January 1866.

"I am directed to acknowledge the receipt of your office letter No. 2 dated the 3rd instant and in reply to convey the Lieutenant Governor's sanction to the purchase of 200 copies at Rupees 50 per copy aggregating Rupees 10,000, of the Sanskrit Dictionary in its complete form which Pandit Tarkavachaspati the Grammar Professor of the Sanskrit College engages to compile within a period not exceeding five years."

"No sum whatever, I am to add, will be paid unless the work is completed."

An extension of time for five years longer was granted for the preparation of the work by Sir William Gray, the Lieutenant Governor of Bengal, in the letter from the Bengal Government No. 3480 dated the 12th December 1870.

H. Woodrow. M. A.
Inspector of Schools, Lower provinces of Bengal.
and formerly Fellow of Caius College, Cambrige.

ओं तत्सत् ।

ग्रन्थारम्भः ।

श्रीगौरीतनुसम्भव सुरवरैर्वन्द्याङ्घ्रिपद्मद्वयम् दन्तीन्द्राननमेकदन्तसुमुखं सिन्दूरशोभान्वितम् ।
विघ्नध्वान्तनिवारणेऽरुणतनुं सर्व्वार्थसिद्धिप्रदम् वन्दे भक्तिसमन्वितो विमलधीर्हृत् हृदब्जे सदा ॥ १ ॥
श्रुत्यार्थाधिगमं सर्व्वप्रकृतिप्रत्ययाभिधम् । अलिङ्गं बहुलिङ्गञ्च शब्दब्रह्माहमाश्रये ॥ २ ॥
वाचामधीश्वरीं देवीं भक्त्या नत्वा वितन्यते । तारानाथद्विजेनेदं वाचस्पत्यसमाह्वयम् ॥ ३ ॥
यो बबन्ध विना सूत्रं शब्दरत्नस्रजं धिया । अशेषशेमुषीदात्रे तस्मै शेषात्मने नमः ॥ ४ ॥
निःशेषं नाशयन्त्वेनः शेषाशेषमुखानि नः । यतः शब्दविशेषाणां रूपार्थाभ्यां प्रकाशनम् ॥ ५ ॥
सूत्रवार्त्तिकभाष्याणां कारकान् मुनिसत्तमान् । पाणिन्यादीन् प्रणम्येह व्युत्पत्तिर्दर्श्यते मया ॥ ६ ॥
निघण्टुकारिणां ग्रन्थास्तद्व्याख्याकारिणां तथा । मच्चित्ते द्योतयन्तोऽर्थान् प्रकाशन्तां सदाऽखिलाः ॥ ७ ॥

मुखबन्धविज्ञापने ।

इह खलु पुरुषा यां काञ्चित् भाषामभ्यसितुमीहमानाः प्रयतन्ते तदर्थज्ञानसाधनं तत्तद्भाषाव्याकरण कोषञ्चाधिगन्तुम् । तत्र व्याकरणात् प्रायो यौगिकशब्दमात्राणामर्थज्ञानं, कोषात् पुनः रूढानां शब्दानां केषाञ्चित् यौगिकानामपि । कोषो नाम शब्दानामर्थबोधकं शास्त्रम् । तत्र संस्कृतकोषे प्रायेण लिङ्ग सहितस्यैवार्थबोधनम् । तच्च यद्यपि संस्कृतभाषयैव विजातीयभाषयापि भवितुमर्हति, तथापि भाषा-न्तरेण भाषान्तरस्यार्थज्ञापने, सम्पूर्णतात्पर्य्यार्थस्यास्फुरणात् एकविधभाषयैवाऽर्थस्य ज्ञापने तु भावार्थस्य स्फुटं स्फुरणात्, समानभाषयापि प्रकृतिप्रत्ययविभागमप्रदर्श्य अखण्डार्थस्य बोधने तदवयवार्थस्याबोधात् खण्डशस्तथा बोधने तु अवयवशब्दार्थस्यापि सुखेन ग्रहाच्च अवयवार्थप्रदर्शनपूर्व्वकम् एकविधभाषयैवार्थ-बोधनं युक्तम् । किन्तु प्रसिद्धेषु संस्कृताभिधानेषु अमरकोषादिषु केवलम् अखण्डार्थस्यैव प्रतिपादनात् शब्दानां सर्व्वेषामर्थानामप्रतिपादनाच्च तत्र कीर्त्तितानामपि शब्दानाम् अकारादिक्रममतिक्रम्यैव पाठे-नार्थप्रतिपादनात् व्युत्पित्सूनामतीव दुर्गमत्वेन न तेषां समीचीनता । किञ्च तत्रोक्तानामपि शब्दानाम-वयवार्थज्ञानमसुलभमेव । नानाकोषपठितानां शब्दानामेकत्र सङ्कलनेन पाणिन्यागममनुसृत्य विविध-विद्यावता डाक्तरोपाधिना 'उइलसन्' साहेबेन, वेदादिशास्त्रादिषु विशेषतः शब्दकल्पद्रुमाभिधाने कृत-श्रमाभ्यां विद्वद्भ्यां बोथलिङ्गरथाभ्यां च प्रणीतयोः संस्कृताभिधानयोः प्रकृतिप्रत्ययविभागप्रदर्शनपूर्व्वकं सुपरिपाट्या बद्धत्वेऽपि तैः स्वस्वभाषयैव संस्कृतशब्दस्यार्थानां बोधनात् संस्कृतभाषयार्थबोधनमन्तरेण संस्कृत-शब्दानामर्थजातस्य अवयवार्थाग्रहेण विशेषतोऽपरिचिततत्तद्भाषाणां सुतरामेव न सुग्रहः । अतः संस्कृतभाषाशब्दानामभिधानं संस्कृतभाषयैव व्याख्यानयुतं प्रकृतिप्रत्ययादिविभागसहितं सुपरिपाटीक-

मेकमभिधानं व्युत्पित्सूनामवश्यमपेक्षितमिति निश्चित्य तथाविधाभिधानसङ्कलने ममातितरां सङ्कल्पोऽवर्त्तत। किन्त्वसौ सङ्कल्पस्तत्प्रचारोपयोगिव्ययार्थमर्थविरहेण निरर्थकतया मुकुलित इव समजनि।

अथ तथाविधाभिधानप्रचारार्थं मुद्राव्यापारोपयोगिधनवाञ्छया एतद्देशाधिपसंस्थापितविद्यासमाजविभाग-प्रधानाध्यक्षम् (डिरक्टर) इति पदेऽभिषिक्तम् (एमे) इत्युपाधिकं श्रीयुक्तम् (एड्च् उड्रो) इति नामकं साहेवं प्रत्यावेदितम्। मदावेदितेन च विविधविद्यानुरागवता विद्यावृद्धिविषये एकान्तोत्साहिना तेन प्रोत्साहितः वङ्गवर्णमेण्टः अयुतं मुद्राः एतत्पुस्तकमुद्राव्ययसाहाय्यार्थं दातुमङ्गीचकार।

एवमेतद्देशाधिपतिनाऽङ्गीकृते प्रचारोपयोगिव्ययानुकूल्ये चिरमुकुलितोऽपि स संकल्पः पुनः फलोन्मुखीबभूव। अथ तथाविधसंस्कृताभिधाननिर्म्माणाय वेदस्मृतिपुराणमीमांसादिदर्शनज्योतिषतन्त्रवैद्यकव्याकरणालङ्कारादीनि शास्त्राणि समालोड्य बहुलाः शब्दाः सङ्कलिताः उदाहरणानि च नानाशास्त्रेभ्य उद्धृत्य दर्शितानि। आदौ च पाणिनीयलिङ्गानुशासनमुद्धृत्य व्याख्यायोदाहरणजातं प्रादर्शि। ततः पाणिन्यादिविहितप्रत्ययागमानां परिनिष्ठितरूपाणि च दर्शितानि। यौगिकशब्दविशेषे पूर्व्वोत्तरपदयोः परिवृत्तियोग्यताबोधनाय नियमविशेषस्तत्राभिहितः।

अत्र च शब्दानां स्थूलाक्षरेण प्रथमं स्वरूपप्रदर्शनम्, ततः सङ्केतविशेषेण लिङ्गप्रदर्शनम्, ततोऽवयवार्थप्रदर्शनम्, ततः व्याकरणप्रक्रिया; ततोऽर्थविशेषकथनम्, यदर्थविशेषे लिङ्गभेदः प्रकृतिप्रत्ययभेदश्च तेऽत्र परतो दर्शिताः यद्यदर्थविशेषे येये शब्दा ग्रन्थान्तरे प्रयुक्तास्तत्तदुदाहरणतया तत्तद्ग्रन्थनाम समुदलेखि। 'नाम च धातुजमाह निरुक्ते' इत्युक्तेः सर्व्वशब्दानां धातुमूलतया पाणिनीयगणसूत्रपठितधातूनपि स्थूलाक्षरेण शब्दक्रममध्ये एव निवेश्य तेषाम् धातूनामर्थविशेषः, उपसर्गभेदेनार्थविशेषः, गणभेदः, पदनियमः, इट्शून्यतादि, सकर्म्मकत्वादि, लटि लुङि प्रभृतिष्वकृतसु च रूपञ्च दर्शितम्। यद्यपि अर्थविशेषोत्कीर्त्तनं संस्कृतभाषयैव सर्व्वञ्च कृतं, तथापि यत्र वङ्गभाषयापि अर्थकथने प्रकृतार्थस्य स्फुटं प्रतीतिर्भवेत् तत्र क्वचित्क्वचित् ग्रन्थवहिर्भूततासूचकेन वेष्टनाकाररेखाद्वयेन वेष्टितया वङ्गभाषयाप्यर्थप्रकाशनं कृतम्।

अत्र च यावता प्रयत्नेन अतीव सुगमता भवेत् तथा प्रयत्नः कृतः। अतिप्रामाणिकतया पाणिनीयागमानुसार्य्येव प्रत्ययादिसंज्ञादिकमत्राहृतम्।

एतस्य ग्राहकाणां सम्पूर्णपुस्तकस्य एकदा प्रचारे तत्क्रयार्थम् एकदैव बहुद्रव्यापेक्षा स्यादिति अल्पवित्तानां कष्टं भवेत् तन्मा भूदित्यनया धिया खण्डश एव प्रचारे यतमानेन मया प्रथममिदं खण्डं प्राचारि।

सम्भावयामि एतत् पुस्तकं प्रायः दशभिः खण्डैः संपूर्णं स्यादिति। प्रयतिष्यते च तथा, यथा षड्भिः षड्भिर्मासैरेकैकं खण्डं प्रचारमियादित्यलं।

एतस्य सङ्कलने शोधने च भूयान् परिश्रमः स्वीकृतस्तथापि अत्र यत्किञ्चिन्मम स्खलनं सुधीभिः समुद्भाव्येत तच्च तैः निजगुणेन परिशोधनीयम्। शिवमस्तु औं तत्सत्।

प्रतिशब्दं लिङ्गविशेषाणामग्रे वक्ष्यमाणत्वेऽपि शब्दभेदानां प्रत्ययविशेषान्तप्रकृतिविशेषाणाञ्च सामान्यतो लिङ्गविशेषज्ञाने सौकर्य्यं भवतीति पाणिनीयलिङ्गानुशासनसूत्राणि प्रदर्श्य व्याख्यायोदाहरणदर्शनेन लिङ्गविशेषास्तत्रादौ निरूप्यन्ते ।

तत्र लिङ्गमित्यधिकृत्य पाणिनिनाऽनुशिष्टम् ।

स्त्री । १ ।

इत उत्तरं वक्ष्यमाणाः शब्दाः स्त्रीलिङ्गाः स्युरित्यधिकारः । तत्तदपवादस्तत्तत्सूत्रे वक्ष्यते तथा च विशेषैरबाधिता एव स्त्रीलिङ्गाः ।

ऋकारान्ता मातृदुहितृपौतृस्वसृननान्दरः । २ ।

ऋकारान्ता अमी पञ्चैव स्त्रीलिङ्गा नान्ये । अन्येषाम् "ऋन्नेभ्यः" इति ङीब्विधानेन ईकारान्तत्वात् स्वस्रादेरेव ङीब्निषेधेन ऋदन्तत्वात्, तिसृचतस्रोस्तु स्त्रियामादेशतया प्रकृतिरूपत्वाभावेन ऋदन्तत्वेऽपि न नियमव्याघातः । माता दुहिता स्वसा पौता ननान्दा ।

अन्यप्रत्ययान्तो धातुः । ३ ।

अनिप्रत्ययान्त ऊप्रत्ययान्तश्च धातुः स्त्रियां स्यात् । अवनिः सरणिः रजनिरित्यादि । तत्र च "कृदिकारादक्तिनः" इति पक्षे ङीप् अवनी रजनी चेत्यादि । चमूः वधूरित्यादि । प्रत्ययान्तः किम् ? दिव्यतेः क्विप् द्यूः अयं विशेष्यलिङ्गः ।

अशनिभरण्यरणयः पुंसि च । ४ ।

एते स्त्रीलिङ्गाः पुंलिङ्गाश्च स्युः । अनिप्रत्ययान्ततया स्त्रीत्वे प्राप्ते पाक्षिकपुंस्त्वविधानार्थं सूत्रम् । इयमयं वा अशनिः भरणिः अरणिः । स्त्रीत्वपक्षे ङीप् वा अशनीत्यादि

मिन्यन्तः । ५ ।

धातुरित्यनुवर्त्तते । मिप्रत्ययान्तः निप्रत्ययान्तश्च धातुः स्त्रियां स्यात् । भूमिः ग्लानिः हानिः धुनिः । अत्रापि वा ङीप् भूमी ग्लानी हानी धुनी इत्यादि ।

वह्निवृष्ण्यग्नयः पुंसि । ६ ।

निप्रत्ययान्तत्वेन स्त्रीत्वे प्राप्ते तदपवादार्थं सूत्रम् । अयं वह्निः वृष्णिः अग्निः ।

श्रोणियोन्यूर्म्मयः पुंसि च । ७ ।

एते शब्दाः स्त्रीलिङ्गाः पुंलिङ्गाश्च स्युः । एतेषां मिन्यन्तत्वेन प्राप्तौ विकल्पः । अयमियं वा श्रोणिः योनिः ऊर्म्मिः । स्त्रीत्वपक्षे वा ङीप् श्रोणी योनी ऊर्म्मी ।

क्तिन्नन्तः । ८ ।

क्तिन्प्रत्ययान्तो धातुः स्त्रियां स्यात् । कृतिः बुद्धिः दृष्टिः । "अक्तिनः" इति निर्देशात् अत्र न पक्षे ङीप् ।

ईकारान्तश्च । ९ ।

ईप्रत्ययान्तो धातुः स्त्रियां स्यात् । चकारो धात्वधिकारनिवृत्त्यर्थः । एतत्सूत्रपर्य्यन्त एव धातुरनुवर्त्तते नाग्रिमसूत्रे । अवीः, तन्त्रीः, तरीः, लक्ष्मीः ।

ऊङाबन्तश्च । १० ।

ङीब्ङीष्ङीनां ग्रहणाय ङीपग्रहणं टाप्चापोर्ग्रहणायापो ग्रहणम् । ऊङन्तः ङ्यन्तः आबन्तश्च शब्दः स्त्रीलिङ्गः स्यात् । ऊङादीनां स्त्रियां विहितत्वेऽपि एकत्र सर्व्वेषां ग्रहणे लिङ्गज्ञानस्य सुगमतार्थमिह ग्रहणम् । एवमन्यत्रापि । ऊङ् । कुरूः कर्कन्धूः ङी । कर्त्त्री गौरी ब्राह्मणी । आप् विद्या भिदा त्वरा जरा इत्यादि ।

यन्तमेकाक्षरम् । ११ ।

एकाक्षरः ईकारान्तः ऊकारान्तश्च अमति विशेषे स्त्रीलिङ्गः स्यात् । श्रीः भूः । दीव्यतेः क्विपि तु विशेष्यलिङ्गता । एकाक्षरं किम् ? बहुव्रीहौ पृथुश्रीः प्राप्तभूः विशेष्यलिङ्ग एव ।

विंशत्यादिरा नवतेः । १२ ।

विंशतिप्रभृतयः नवतिपर्य्यन्ताः संख्यासंख्येयवाचकाः स्त्रियां स्युः । इयं विंशतिः त्रिंशत् चत्वारिंशत् पञ्चाशत् षष्टिः सप्ततिः अशीतिः नवतिः । कृदिकारान्तत्वाभावात् विंशत्यादिभ्यो न पक्षे ङीप् । एकविंशत्यादेस्तु "परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः" इति स्त्रीत्वमेव एकनवत्यादेः नवतिलिङ्गानतिक्रमेणावधित्वव्याघातः । आ नवतेः किं ? शतं सहस्रम् । विंशत्यादयः किम् ? एकादशादेर्विशेष्यलिङ्गत्वम् ।

दुन्दुभिरक्षेषु । १३ ।

अक्षार्थको दुन्दुभिशब्दः स्त्रीलिङ्गः स्यात् । इयं दुन्दुभिः पक्षे ङीप् दुन्दुभी । अक्षादन्यत्र न स्त्रीत्वम् किन्तु पुंस्त्वम् ।

नाभिरक्षत्रिये । १४ ।

क्षत्रियार्थकभिन्नो नाभिशब्दः स्त्रीलिङ्गः स्यात् । इयं नाभिः (अङ्गावयवः) वा ङीप् नाभी ।

उभावन्यत्र पुंसि । १५ ।

उभौ दुन्दुभिनाभिशब्दौ क्रमेण नाभिभिन्ने क्षत्रिये च वर्त्तमानौ पुंलिङ्गौ स्याताम् । अयं दुन्दुभिः (वाद्यभेदः असुरभेदो वा) अयं नाभिः (क्षत्रियः) "लिङ्गमशिष्यं लोकाश्रयत्वात्" इत्युक्तेः क्वचित् व्यभिचारः । तेन अवयववाचकस्य पुंस्त्वमपि "समुन्नमत्पङ्कजपत्रकोमलैरुपाहितश्रीण्युपनीविनाभिभिः" इत्यत्र पुंस्त्वम् । अत एव रभसः

सुख्यराट् क्षत्रिये नाभिः पुंसि प्राण्यङ्गके द्वयोः ।
चक्रमध्ये प्रधाने च स्त्रियां कस्तूरिकामदे ॥

इत्याह स्म ।

तलन्तः । १६ ।

भावाद्यर्थे विहिततल्प्रत्ययान्तः स्त्रीलिङ्गः स्यात् । शुभ्रस्य भावः शुभ्रता एवं जडता मृदुता । आलस्य कर्म भावो वा आलस्यता । जनानां समूहः जनता ग्रामता । देव एव देवता "स्वार्थिका अपि प्रत्ययाः क्वचित् प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिवर्त्तन्ते" इत्युक्तेः प्रकृतिभिन्नलिङ्गत्वम् ।

भूमिविद्युत्सरिल्लतावनिताभिधानानि । १७ ।

भूम्यादिपर्य्यायशब्दाः स्त्रीलिङ्गाः स्युः । अचला अनन्ता विश्वम्भरा इत्यादयः । विद्युत् तडित् सौदामनी चपला चञ्चला । सरित् निम्नगा आपगा । लता वल्ली वल्लरी व्रततिः । वनिता योषित् अबला ।

यादो नपुंसकम् । १८ ।

यादःशब्दः सरिद्वाचकोऽपि क्लीवलिङ्गः स्यात् । पूर्व्वस्यापवादः । इदं यादः (नदी) ।

भास्स्रुक्स्रग्दिग्दृगुष्णिगुपानहः । १९ ।

एते स्त्रियां स्युः । इयं भाः स्रुक् स्रक् दिक् दृक् उष्णिक् उपानत् ।

स्थूणोर्णे नपुंसके च । २० ।

स्थूणोर्णाशब्दौ स्त्रियां नपुंसके च स्तः । स्थूणा स्थूणम् (काष्ठमयी द्विकर्णिका) । ऊर्णा ऊर्णं (मेषादिलोम) ।

गृहशशाभ्यां क्लीबे । २१ ।

गृहपूर्व्वकः स्थूणाशब्दः शशपूर्व्वकस्य ऊर्णाशब्दः क्लीवलिङ्ग एव स्यात् न तु स्त्रियाम् । परवल्लिङ्गतापवादः । गृहस्थूणम् शशोर्णम् ।

प्रावृड्विप्रुड्रुड्विट्त्विषः । २२ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं प्रावृट् विप्रुट् रुट् विट् त्विट् ।

दर्विविदिवेदिखनिशाण्यश्रिवेण्योषध्यङ्गुलयः । २३ ।

एते शब्दाः स्त्रीलिङ्गाः स्युः । पक्षे ङीप् । इयं दर्विः विदिः वेदिः खनिः शाणिः अश्रिः वेणि कृषिः ओषधिः अङ्गुलिः । पक्षे ङीप् सर्व्वत्र, दर्वीकरः, "अङ्गुलीवोरगक्षता" इति कालिदासः ।

तिथिनाडिरुचिवीचिनालिधूलिकिकिकेलिच्छविरात्र्यादयः । २४ ।

एते स्त्रीलिङ्गाः स्युः । इयं तिथिः । अस्य पुंस्त्वमपि "तिथयोद्वयोः" इत्यमरोक्तेः । "निखिलाखिशि पूर्णिमातिथीन्" इति नैषधम् नाडिः रुचिः इत्यादि । रात्र्यादय इत्यादिपदात् नक्तंदोषाभिन्ना रात्रिपर्य्याया गृह्यन्ते । सर्व्वत्र पक्षे ङीप् । नाडी रुची वीची इत्यादि ।

शष्कुलिराजिकुट्यशनिवर्त्तिभ्रुकुटित्रुटिवलिपङ्क्तयः । २५ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं शष्कुलिः राजिः इत्यादि । सर्व्वेभ्यः पक्षे ङीप् । "अवलम्बितकर्णशष्कुलीकलसीकम्" इति नैषधम् । "राजीवराजीवशलोलभृङ्गम्" इति माघः । वलिरुदरावयवः ।

प्रतिपदापद्विपत्संपच्छरत्संसत्परिषदुषःसंवित्क्षुद्युन्मुत्समिधः । २६ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं प्रतिपत् आपत् विपत् इत्यादि । उषा प्रातरधिष्ठात्री देवता "उषा उच्छन्ति" इति वेदमन्त्रः ।

आशीर्धूःपूर्गीर्द्वारः । २७ ।

एते स्त्रियां स्युः । इयमाशीः धूः पूः गीः द्वाः ।

अप्सुमनस्समासिकतावर्षाणां बहुत्वञ्च ।

अप्प्रभृतीनां पञ्चानां स्त्रीत्वं बहुवचनान्तत्वं च स्यात् । इमा आपः । इमाः सुमनसः । पुष्पसामान्यवाचित्व एवास्य बहुत्वं तेन सुमना मालती जातिरित्यादौ एकत्वम् । देववाचकस्य तु पुंस्त्वमेव । बहुत्वं चैषां प्रायिकम् अत एव अर्थवत्सूत्रभाष्ये, "एका च सिकता तैलदानेऽसमर्था" इति प्रयुक्तम् । "समां समां विजायते" इति सूत्रभाष्ये समायां समायामिति प्रयुक्तम् । "विभाषा घ्राधेट्" इति सूत्रवृत्तिव्याख्यायाम् आघ्रासातां सुमनसाविति हरदत्तेन च प्रयुक्तम् ।

स्रुक्त्वग्ज्योग्वाग्यवागूनौस्फिचः । २८ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं स्रुक् त्वक् ज्योक् वाक् ।

तटिसीमासंबध्याः । ३० ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । तटिः पक्षे ङीप् सीमा संबध्या ।

चूर्णिवेणिखार्यश्च । ३१ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं चूर्णिः वेणिः खारिः पक्षे ङीप् ।

ताराधाराज्योत्स्नादयश्च । ३२ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । तारा धारा ज्योत्स्ना ।

शलाका स्त्रियां नित्यम् । ३३ ।

शलाकाशब्दो नित्यस्त्रीलिङ्गः । इयं शलाका ।

स्त्रीत्यधिकारे पुनः स्त्रीग्रहणमधिकारनिवृत्त्यर्थम् । नित्यग्रहणमन्येषां व्यभिचारसूचनार्थम् । यत्र यत्र च व्यभिचारः तत्तत् पूर्व्वमुक्तम् ।

अत्र सूत्रपाठाद्यनुसारेण किञ्चिदवशिष्टं सूच्यते । स्त्रियां क्तिन् (३,३,९४) इत्यधिकारे ये विहिताः क्यबादयः प्रत्ययास्तदन्ता अपि स्त्रियां स्युः । यथा व्रजयजोर्भावे क्यप् (३,३,९८ सू०) प्रव्रज्या इज्या । संज्ञायां समजनिषदनिपतमनविदषुञ्शीङ्भृञिणः (३,३,९९) । समज्या सभा, निषद्या आपणः, निपत्या पिच्छिला भूमिः, मन्या गलपार्श्वशिरा, विद्या, सुत्या अभिषवः, शय्या, भृत्या, इत्या शिविका । कृञः श च (३,३,१००) क्रिया कृत्या । इच्छा (३,३,१०१) इच्छा । परिचर्य्यापरिसर्य्यामृगयाटाट्यानामुपसंख्यानमिति तत्रत्यवार्त्तिकम् । परिचर्य्या पूजा, परिसर्य्या, मृगया, अटाट्या । जागर्त्तेरकारो वा (वा०) जागरा जागर्य्या । अ प्रत्ययात् (३,३,१०२, सू०) जिगमिषा विविदिषा पुत्रकाम्या । गुरोश्च हलः (३,३,१०३, सू०) ईहा ऊहा, मूर्च्छा । षिद्भिदादिभ्योऽङ् (३,३,१०४, सू०) जरा त्रपा लज्जा भिदा छिदा । चिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च (३,३,१०५, सू०) चिन्ता पूजा कथा कुम्बा चर्चा । आतश्चोपसर्गे (३,३,१०६) उपधा उपमा, उपदा । श्रदन्तरोरुपसंख्यानम् (वा०) श्रद्धा अन्तर्द्धा । ण्यासश्रन्थो युच् (३,३,१०७, सू०) कारणा यातना पीडना आसना श्रन्थना । घट्टिवन्दिविदिभ्यश्च (वा०) घट्टना वन्दना वेदना । इषेरनिच्छार्थस्य (वा०) अन्वेषणा । परेर्वा (वा०) पर्य्येषणा । रोगाख्यायां ण्वुल बहुलम् (३,३,१०८) प्रच्छर्दिका प्रवाहिका विचर्चिका । धात्वर्थनिर्द्देशे ण्वुल् वक्तव्यः (वा०) आसिका शायिका । संज्ञायाम् (३,३,१०९) उद्दालपुष्पभञ्जिका । विभाषाख्यानपरिप्रश्नयोरिञ् च (३,३,११०) कां कारिं कारिकां क्रियां कृत्यां कृतिं वा त्वमकार्षीरिति प्रश्ने सर्व्वां कारिं कारिकां वाऽकार्षमित्युत्तरम् एवं गणिं गणिकां गणनाम् । पाचिं पाचिकां पचां पक्तिम् । पर्य्यायार्हर्णोत्पत्तिषु ण्वुच् (३,३,१११) भवत आसिका पर्य्यायेणासना, अर्हे भवानिक्षुभक्षिकामर्हति । ऋणे इक्षुभक्षिकां मे धारयसि । उत्पत्तौ इक्षुभक्षिका उदपादि । आक्रोशे नञ्यनिः (३,३,११२) अजीवनिस्तव भूयादिति । अनिप्रत्ययान्ततया एतस्य प्राप्तावपि स्त्र्यधिकारपतिततयोऽत्रोक्तम् । कर्म्मव्यतिहारे णच् स्त्रियाम् (३,३,४३) इति णचि "णचः स्त्रियामञ्" इति (५,४,१४) स्वार्थिकेऽञि व्यावक्रोशी व्यात्युक्षी ।

तलन्त इति (१७) सूत्रे तल्ग्रहणं समूहार्थयादीनामुपलक्षणम् अत एव "तल्वृन्दे येनिकट्यता वैरमैथुनकादिवुः" इत्यमर आह स्म । तस्य समूहः (४,२,३७) इत्यधिकारे पाशादिभ्यो यः (४,२,४९) इति ये पाश्या वन्या वात्या धम्या तृण्या । खलगोरथात् (४,२,५० सू०) खल्या गव्या रथ्या । इनित्रकट्यचश्च (४,२,५१, सू०) खलादिभ्य इनिर्वक्तव्यः (वा०) खलिनी डाकिनी कुटुम्बिनी । गोत्रा, रथकट्या । द्वन्द्वाद् वुन् वैरमैथुनिकयोः (४,३,१२५) वैरे काकोलूकिका । मैथुने अत्रिभारद्वाजिका, आदिना "पादशतस्य संख्यादेर्वीप्सायां वुन् लोपश्चेति" दण्डव्यवसर्गयोश्चेति (५,१,२७,२८) वुनो ग्रहणम् द्विपादिकां ददाति दण्डितो द्वौ द्वौ पादौ ददातीत्यर्थः । द्विशतिकां त्यजति । वुग्रहणात् वुञोऽपि ग्रहणम् तेन "गोत्रचरणात् श्लाघात्याकारेत्यादि (५,१,१३४) वुञो ग्रहणम् गार्गिकया काठिकया वा श्लाघते । द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्चेति (५,१,१३३) वुञश्च ग्रहणम् । शैष्योपाध्यायिका मानोज्ञिका । तदस्यां प्रहरणमिति क्रीडायां णः (४,२,५७) इति णान्तोऽपि स्त्रियाम् । दण्डः प्रहरणमस्यां क्रीडायाम् दाण्डा मौसला । घञः सास्यां क्रियेति ञः (४,२,५८) इति विहितञान्तश्च स्त्रियां स्यात् । दाण्डपाता तिथिः । श्यैनम्पाता मृगया, तैलम्पाता स्वधा ।

एतद्भिन्ना अन्येऽपि केचन, शब्दाः स्त्रीलिङ्गतयाऽमरेऽभिहिताः यथा तिन्दुकी कणिका, भङ्गिः सुरङ्गा सृणिः शातिः काकिनी (णी) चूर्णिः, शाणी द्रुणिः दरत् । कन्था आसन्दी (व्रतिनामुपवेशनासनम्) झल्लरी चर्चरी, पारी होरा लट्वा सिध्मला लाक्षा लिक्षा गण्डूषा, गृध्रसी चमसी मसी । इत्यादयः

इति स्त्रीलिङ्गानुशासनम् ।

पुमान् । १ ।

वक्ष्यमाणाः शब्दाः असति बाधके पुंलिङ्गाः स्युः ।

घञबन्तः । २ ।

घञन्तः अबन्तश्च धातुः पुंलिङ्गः स्यात् । घञ्—पाकः त्यागः ।

अप्—करः गरः सरः गरः। घञादयो भावार्थका एवेह स्त्र्यन्ते। भावे विहिताभ्यां क्तल्युड्भ्यां नपुंसकत्वस्य, क्तिनादिभिश्च स्त्रीत्वस्य बाधनात् तद्बाध्यतया भावार्थकतैवोचिता। तेन कर्म्मादौ घञाद्यन्ता विशेष्यलिङ्गा एव। अत एव भाष्यकारेण सम्बन्धमनुवर्त्तिष्यते इति सम्बन्धशब्दस्य कर्म्मार्थकत्वेन नपुंसकतया प्रयोगः कृतः।

घाजन्तश्च। ३।

घान्तः अच्प्रत्ययान्तश्च धातुः पुंसि स्यात्। विस्तरः गोचरः चयः जयः नय इत्यादि।

भयलिङ्गभगपदानि नपुंसके। ४।

अजाद्यन्तत्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते अपवादार्थं सूत्रम्। एते शब्दा नपुंसकलिङ्गाः स्युः। इदं भयं लिङ्गं भगं पदम्।

नङन्तः। ५।

नङ्प्रत्ययान्तः शब्दः पुंसि स्यात्। यत्नः प्रश्नः इत्यादि।

याच्ञा स्त्रियाम्। ६।

नङ्प्रत्ययान्तत्वेन पुंस्त्वे प्राप्तेऽपवादोऽयम्। याच्ञाशब्दः स्त्रियां स्यात्। इयं याच्ञा।

क्यन्तो घुः। ७।

किप्रत्ययान्तो घुः (दा धा) पुंसि स्यात्। आधिः उदधिः (घटः)। व्याधिः निधिः। घुः किं चक्रिः जग्धिः विशेष्यलिङ्ग एव।

इषुधिः स्त्री च। ८।

क्यन्तत्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते वा स्त्रीत्वार्थं सूत्रम्। इयमयं वा इषुधिः।

देवासुरात्मस्वर्गगिरिसमुद्रनखकेशदन्तस्तनभुजकण्ठखड्गशरपङ्काभिधानानि। ९।

देवादिपर्य्यायशब्दाः यथासम्भवं तद्भेदवाचिनश्च असति बाधके पुंलिङ्गाः स्युः। देवाः सुराः। भेदाः ब्रह्मा विष्णुः शिवः शक्रः। असुराः दनुजाः। भेदाः बलिः कालकेयः नेमिः। आत्मा क्षेत्रज्ञः। स्वर्गः नाकः। गिरिः नगः पर्व्वतः। भेदाः हिमालयः सुमेरुः। समुद्रः उदन्वान् सिन्धुः। भेदाः क्षीरोदः लवणोदः। नखः नखरः करजः। केशः कचः बालः। दन्तः दशनः। स्तनः कुचः पयोधरः। भुजः प्रकोष्ठः। कण्ठः गलः। खड्गः असिः। शरः सायकः मार्गणः। पङ्कः कर्दमः।

त्रिविष्टपं त्रिभुवने नपुंसके। १०।

तृतीयभुवनवाचकत्रिविष्टपशब्दः क्लीवे स्यात्। स्वर्गवाचित्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते अयमारम्भः। इदं त्रिविष्टपम् (स्वर्गः)।

द्यौः स्त्रियाम्। ११।

द्योदिवोस्तन्त्रेण ग्रहणम्। स्वर्गाभिधायित्वेन पुंस्त्वे प्राप्तेऽयमारम्भः। द्योशब्दः दिव्शब्दश्च स्त्रियां स्यात्। इयं द्यौः इमे भूदिवौ।

इषुबाहू स्त्रियाञ्च। १२।

इषुबाहुशब्दौ पुंसि स्त्रियाञ्च स्याताम्। शरवाचित्वेन भुजवाचित्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते पक्षे स्त्रीत्वविधानार्थमारम्भः। इयमयं वा इषुः बाहुः।

बाणकाण्डौ नपुंसके च। १३।

एतौ पुंसि नपुंसके च स्याताम्। शरवाचित्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते पक्षे क्लीवत्वार्थमारम्भः। अयमिदं वा बाणः बाणं काण्डः काण्डम्।

नन्तः। १४।

न इत्येतदन्तः पुंसि स्यात्। श्वा तक्षा इषा उक्षा। चर्म्मवर्म्मादयस्तु "मन् द्व्यचकोऽकर्त्तरि" इति परसूत्रत्वेनास्य बाधात् क्लीबलिङ्गाः। तत्र "द्व्यचकः" इत्युक्तेः प्रथिमा म्रदिमा इत्यादयो नन्तत्वेन पुंस्येव।

क्रतुपुरुषकपोलगुल्फमेघाभिधानानि। १५।

क्रत्वादिपर्य्यायशब्दाः यथासम्भवं तद्विशेषशब्दाश्च पुंसि स्युः। क्रतुः अध्वरः। भेदः उक्थः अग्निष्टोमः। पुरुषः नरः। कपोलः गण्डः। गुल्फः प्रपदः। मेघः नीरदः जलधरः। भेदः पुष्करः आवर्त्तकः।

अभ्रं नपुंसकम्। १६।

मेघवाचित्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते तदपवादः। अभ्रम्।

उकारान्तः। १७।

उकारान्तः शब्दः पुंसि स्यात्। प्रभुः विधुः इक्षुः। इदञ्च विशेषैरबाधितविषयम्। अत एव "करुर्द्दर्विला-सिन्यां वस्त्रारम्भे गदे स्त्रियाम्। द्वयोः कपोलावयवे" इति मेदिनिः। "करेणुरिभ्यां स्त्री नेभे" इत्यमरः। तथा च एवंजातीयकविशेषाभाव एव सूत्रं प्रवर्त्तते एतदभिप्रायेण "लिङ्गशेषविधिर्व्यापी विशेषैर्यद्यबाधितः" इत्युक्तममरसिंहेन। एवमन्यत्रापि।

धेनुरज्जुकुहूसरयुतनुरेणुप्रियङ्गवः स्त्रियाम्। १८।

उदन्तत्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते तदपवादार्थं सूत्रम्। एते शब्दाः स्त्रियां स्युः। धेनुः रज्जुः कुहूः। अत्र अप्राणिजातित्वात् पक्षे

ऊङ् । कुहूः सरयूः ममूः रेणूः प्रियङ्गूः । धेनोः प्राणित्वात् रज्जोश्च पर्य्युदासान्नोङ् ।

समासे रज्जुः पुंसि च । १९ ।

समासान्तस्थः रज्जुशब्दः पुंसि, चात् स्त्रियाम् । कर्कशरज्ज्वा कर्कशरज्जुना वा बध्नाति ।

श्मश्रुजानुस्वाद्वश्रुजतुत्रपुतालूनि नपुंसके ।२०।

उदन्तत्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते तदपवादाय सूत्रम् । एतानि क्लीबे स्युः । श्मश्रु जानु स्वादु अश्रु जतु त्रपु तालु ।

वसु चार्थवाचि । २१ ।

अर्थवाचिवसुशब्दः क्लीबे स्यात् । वसु धनम् । अर्थवाचोत्युक्तेः वसुर्मयूखाग्निधनाधिपेषु देवभेदे च पुमान् ।

मद्गुमधुशीधुसानुकमण्डलूनि नपुंसके च ।२२।

एते शब्दाः पुंसि नपुंसके च स्युः । पुंस्त्वे प्राप्ते पक्षे क्लीबत्वार्थं सूत्रम् । अयं मद्गुः इदं वा मद्गु मधुः मधु । व्यवस्थितविकल्पाश्रयणेन वसन्ते चैत्रे दैत्यभेदे च पुमानेव क्षौद्रवाचि तु नपुंसकमेव ।

रुत्वन्तः । २३ ।

रुकारान्तः तुकारान्तश्च पुंसि स्यात् । उकारान्तत्वेनैव प्राप्ते प्रपञ्चार्थः । मेरुः सेतुः हेतुः ।

दारुकसेरुजत्ववस्तुमस्तूनि नपुंसके । २४ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । एते शब्दाः क्लीबे स्युः । दारु कसेरु जतु वस्तु मस्तु ।

सक्तुर्नपुंसके च । २५ ।

त्वन्तत्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते पक्षे क्लीबत्वार्थं सूत्रम् । चात् पुंसि । सक्तुः सक्तु ।

प्राग्रश्मेरकारान्तः । २६ ।

इत ऊर्द्ध्वं रश्मिशब्दघटितसूत्रपर्य्यन्तमकारान्तोऽधिक्रियते ।

कोपधः । २७ ।

ककार उपधाभूतो यस्य तथाभूतोऽकारान्तः पुंसि स्यात् । स्तबकः करकः कोरकः । कारकपाठकादयस्तु विशेषणशब्दत्वेन त्रिलिङ्गाः । अत्र च प्रकरणे प्रायः विशेष्यशब्दानामेव लिङ्गमनुशिष्यते न तु विशेषणशब्दानामिति न व्यभिचारः ।

चिबुकशालूकप्रातिपदिकांशुकोल्मुकानि नपुंसके । २८ ।

कोपधतया पुंस्त्वे प्राप्तेऽपवादः । एते शब्दाः क्लीबे स्युः । चिबुकं शालूकं प्रातिपदिकमित्यादि ।

कण्टकानीकसरकमोदकचषकमस्तकपुस्तकतटाकनिष्कशुल्कवर्चस्कपिनाकभाण्डककटकदण्डकपिटकतालकफलककल्कपुलाकानि नपुंसके च । २९ ।

एते शब्दाः पुंसि क्लीबे च स्युः । पुंस्त्वे प्राप्ते पक्षे क्लीबत्वार्थं सूत्रम् । कण्टकः कण्टकम् अनीकः अनीकमित्यादि ।

टोपधः । ३० ।

टोपधः अकारान्तः पुंसि स्यात् । घटः पटः ।

किरीटमुकुटललाटवटवीटशृङ्गाटकरटलोष्टानि नपुंसके । ३१ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । एते शब्दाः क्लीबे स्युः । किरीटं मुकुटं ललाटमित्यादि ।

कुटकूटकपटकपाटकर्पटनटनिकटकीटकटानि नपुंसके च । ३२ ।

एते शब्दाः नपुंसके पुंसि च स्युः । कुटं कुटः कूटं कूटः कपटं कपट इत्यादि ।

णोपधः । ३३ ।

णोपधोऽकारान्तः पुंसि स्यात् । गुणः गणः पाषाणः ।

ऋणलवणपर्णतोरणरणोष्णानि नपुंसके । ३४ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । ऋणं लवणम् पर्णं तोरणमित्यादि । अमरस्तु "तोरणोऽस्त्री" इत्युक्तवान् तन्मूलं मृग्यम् । उष्णशब्दस्य स्पर्शवाचित्वे एव क्लीबता तद्वति तु गुणवचनत्वेन त्रिलिङ्गत्वम् । उष्णः वह्निः उष्णा यवागूरित्यादि ।

कार्षापणस्वर्णसुवर्णव्रणचरणवृषणविषाणचूर्णतृणानि नपुंसके च । ३५ ।

एते शब्दाः क्लीबे पुंसि च स्युः । कार्षापणं कार्षापण इत्यादि ।

थोपधः । ३६ ।

थकारोपधः अकारान्तः पुंसि स्यात् । रथः अर्थः ।

काष्ठपृष्ठरिक्थोक्थानि नपुंसके । ३७ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । एते शब्दाः क्लीबे स्युः । काष्ठम् उक्थं (सामावयवभेदः) ।

काष्ठा दिगर्था स्त्रियाम् । ३८ ।

दिग्वाचककाष्ठाशब्दः स्त्रियां स्यात् । काष्ठा दिक् । दिशि इत्यनेनेष्टसिद्धौ सीमार्थेऽपि स्त्रीत्वार्थमर्थग्रहणं तेन "स्वयं विशीर्णद्रुमपर्णवृत्तिता परा हि काष्ठा" इति कालिदासप्रयोगः ।

तीर्थप्रोथयूथानि नपुंसके च । ३९ ।

चादधिकारात् पुंसीत्येवानुषज्यते न तु स्त्रियामिति । तेन "प्रोथमस्त्रियाम्" इत्यमरोक्तिः । तीर्थं तीर्थः प्रोथं प्रोथः

नोपधः । ४० ।

अदन्तो नोपधः पुंसि स्यात् । इनः फेनः ।

जघनाजिनतुहिनकाननवनवृजिनविपिनवेतनशासनसोपानमिथुनश्मशानरत्ननिम्नचिह्नानि नपुंसके । ४१ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । शासनशब्दः परित्यक्तुं शक्यते ल्युडन्तत्वेन क्लीवत्वस्य वक्ष्यमाणत्वात् । एते शब्दाः क्लीवे स्युः । जघनम् अजिनं तुहिनं काननमित्यादि ।

मानयानाभिधाननलिनपुलिनोद्यानशयनासनस्थानचन्दनालानसमानभवनवसनसंभावनविभावनविमानानि नपुंसके च । ४२ ।

एते शब्दाः पुंसि क्लीवे च स्युः । मानादिषु केषाञ्चिन्नान्तत्वेन पुंस्त्वे केषाञ्चिच्च ल्युडन्ततया तद्बाधकसूत्रेण क्लीवत्वे प्राप्ते च उभयलिङ्गतार्थं सूत्रम् । मानः मानं यानः यानम् । वस्तुतः "करणाधिकरणयोर्ल्युट्" इति वक्ष्यमाणसूत्रेण त्रिलिङ्गत्वप्राप्तौ पूर्व्वापवादेन नपुंसकत्वमेवेति तदपवादार्थं सूत्रम् ।

पोपधः । ४३ ।

अदन्तः पोपधः पुंसि स्यात् । धूपः दीपः यूपः ।

पापरूपोडुपतापशिल्पपुष्पशष्पसमीपान्तरीपाणि नपुंसके । ४४ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । एते शब्दाः क्लीवे स्युः । पापम् रूपम्

शूर्पकुतपकुणपद्वीपविटपानि नपुंसके च । ४५ ।

एते शब्दाः पुंसि क्लीवे च स्युः । शूर्पः शूर्पमित्यादि ।

भोपधः । ४६ ।

अदन्तः भोपधः पुंसि स्यात् । करभः कुम्भः शलभः ।

तलभं नपुंसकम् । ४७ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । तलभम् ।

जृम्भं नपुंसके च । ४८ ।

जृम्भं जृम्भः । अङि तु स्त्रीत्वात् जृम्भा ।

मोपधः । ४९ ।

अदन्तः मोपधः पुंसि स्यात् । सोमः स्तोमः भीमः (मध्यमपाण्डवः) भीतिहेतुवाचित्वे विशेष्यलिङ्ग एव ।

रुक्मसिध्मयुग्मेध्मगुल्माध्यात्मकुङ्कुमानि नपुंसके । ५० ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । रुक्मं सिध्मम् । आत्मनीति विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावे अनन्तत्वेनाच्समासान्ते टिलोपेऽदन्तत्वम् तस्य चाव्ययत्वेऽपि नपुंसकत्वकथनम् अदन्तमोपधत्वेन प्राप्तपुंस्त्वापवादार्थम् । वस्तुतः अध्यात्मशब्दः प्रत्याख्यातुं शक्यते ।

संग्रामदाडिमकुसुमाश्रमक्षेमक्षौमहोमोद्दामानि नपुंसके च । ५१ ।

एते शब्दाः नपुंसके चात् पुंसि च स्युः । संग्रामं संग्रामः । दाडिमं दाडिमः । उद्दामशब्दः प्रचण्डवाची । उद्यतो दामाया इति विग्रहे तु विशेष्यलिङ्ग एव ।

योपधः । ५२ ।

अदन्तः योपधः पुंसि स्यात् । हयः गवयः समयः ।

किसलयेन्द्रियहृदयोत्तरीयाणि नपुंसके । ५३ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । इदं किसलयम् इन्द्रियम् ।

गोमयकषायमलयान्वयाव्ययानि नपुंसके च । ५४ ।

एते शब्दाः नपुंसके चात् पुंसि च स्युः । गोमयं गोमयः । कषायस्तु रसवाची "तुवरस्तु कषायोऽस्त्री" इत्यमरः । तद्वति तु त्रिलिङ्गः । अव्ययशब्दः क्लीववाची । व्ययाभाववाची तु नास्य विषयः व्ययशब्दस्याजन्ततया पुंस्त्वेन ततो नञ् तत्पुरुषेऽपि पुंस्त्वमिति ततोऽर्थाभावेऽव्ययीभावे क्लीवतेति भेदः ।

रोपधः । ५५ ।

अदन्तः रोपधः पुंसि स्यात् । क्षुरः अङ्कुरः ।

द्वाराग्रस्फारतक्रवक्रवप्रक्षिप्रक्षुद्रच्छिद्रपारतीरदूरकृच्छ्ररन्ध्राश्रश्वभ्रभीरगभीरक्रूरचित्रकेयूरकेदारोदराजस्रशरीरकन्दरमन्दरपञ्जराजरजठराजिरवैरचामरपुष्करगह्वरकुटीरकुलीरचत्वरकाश्मीरनीराम्बरशिशिरतन्त्रयन्त्रचेत्रच्छत्रमित्रकलत्रच्छत्रसूत्र-

वक्त्रनेत्रगोत्राङ्गुलित्रतनुत्रास्त्रशस्त्रशास्त्रवस्त्रपत्रपात्रनक्षत्राणि नपुंसके । ५६ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । एते शब्दाः नपुंसके स्युः । इदं द्वारम् । अत्र स्फारशब्दो रोगभेदवाची प्रकाशवाची तु विशेष्यलिङ्ग एव। वक्रशब्दः नद्याः पुटभेदवाची कुटिलवाची तु विशेष्यलिङ्गः । क्षिप्रः शीघ्रार्थे तद्वति विशेष्यलिङ्गः । क्षुद्रशब्द उपद्रवभेदे तद्वति विशेष्यलिङ्गः । दूरशब्दो दूरत्वे, कृच्छ्रशब्दः कृच्छ्रत्वे तद्वति तु विशेष्यलिङ्गः । गभीरशब्दो गाम्भीर्य्ये तद्वति विशेष्यलिङ्गः । क्रूरं क्रौर्य्ये क्रौर्य्यवति त्रि० । चित्रं वर्णे तद्वति त्रि० । अजस्रं सातत्ये तद्वति त्रि० । शिशिरं शीतलस्पर्शे तद्वति त्रि० ।

शुक्रमदेवतायाम् । ५७ ।

देवभिन्नार्थे शुक्रशब्दः क्लीबे स्यात् । शुक्रं रेतः । शुभ्रवर्णवाची तु गुणवचनत्वात् विशेष्यलिङ्गः । देवे तु पुमान् ।

चक्रवज्रान्धकारसारावारपारक्षीरतोमरशृङ्गारभृङ्गारमन्दारोशीरतिमिरशिशिराणि नपुंसके च ।५८।

एते शब्दाः क्लीबे चात् पुंसि च स्युः । चक्रं चक्रः । शिशिरशब्दस्तु हिमे स्पर्शे च पुंनपुंसकलिङ्गः स्पर्शवति त्रिलिङ्गः ।

षोपधः । ५९ ।

अदन्तः षोपधः पुंसि स्यात् । वृषः वृक्षः यक्षः ।

शिरीषजोषाम्बरीषपीयूषपुरीषकिल्बिषकल्माषाणि नपुंसके । ६० ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । शिरीषं जोषम् । अम्बरीषं भर्ज्जनपात्रभेदः मुनिभेदे तु पुमान् । कल्माषं शस्यभेदे वर्णभेदे च तद्वति तु त्रिलिङ्गः ।

यूषकरीषमिषविषवर्षाणि नपुंसके च । ६१ ।

एते क्लीबे चात् पुंसि च स्युः । यूषं यूषः । वर्षं वर्षः (वृष्टिः) वत्सरे ऋतुभेदे च स्त्री ।

सोपधः । ६२ ।

अदन्तः सोपधः पुंसि स्यात् । वत्सः वायसः महानसः ।

मानसविसबुससाहसानि नपुंसके । ६३ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । एते क्लीबे स्युः । मानसं विसमित्यादि ।

चमससरसनिर्य्यासोपवासकार्पासवासमासकासकांसमांसानि नपुंसके च । ६४ ।

एते पुंनपुंसकयोः स्युः । चमसं चमस इत्यादि ।

कंसञ्चाप्राणिनि । ६५ ।

अप्राणिनि कंसशब्दः क्लीबे पुंसि च स्यात् । कंसं कंसः पानभोजनम् मथुराधिपे तु कंसः । षकारोऽदन्ताधिकारश्च समाप्तप्रायः ।

रश्मिदिवसाभिधानि । ६६ ।

रश्मिदिवसपर्य्यायशब्दाः पुंसि स्युः । रश्मिर्मयूखः किरणः । दिवसो घस्रः ।

दीधितिः स्त्रियाम् । ६७ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । इयं दीधितिः ।

दिनाहनी नपुंसके । ६८ ।

दिवसाभिधानत्वे पुंस्त्वे प्राप्ते तदपवादः । दिनम् अहः ।

मानाभिधानानि । ६९ ।

मीयतेऽनेनेति मानं तद्विशेषाभिधानानि पुंसि स्युः । कुडवः प्रस्थः ।

द्रोणाढकौ नपुंसके च । ७० ।

मानविशेषवाचित्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते पक्षे क्लीबतायै सूत्रम् । द्रोणः द्रोणम् आढकः आढकम् ।

खारीमानिके स्त्रियाम् । ७१ ।

पुंस्त्वापवादार्थं सूत्रम् । इयं खारी इयं मानिका ।

दाराक्षतलाजानां बहुत्वञ्च । ७२ ।

दारशब्दस्य स्त्रीत्वे प्राप्ते रोपधत्वेन पुंस्त्वसिद्धावपि बहुत्वार्थं अन्ययोरप्राप्तौ बहुत्वार्थञ्च सूत्रम् । एते शब्दाः पुंसि नित्यबहुवचनान्ताश्च स्युः । इमे दाराः । अक्षताः लाजाः ।

नाड्यपजनोपपदानि व्रणाङ्गपदानि । ७३ ।

नाडीपूर्व्वपदः व्रणान्तशब्दः अपपूर्व्वकोऽङ्गशब्दः जनपूर्व्वः पदशब्दश्च पुंसि स्यात् । परवल्लिङ्गत्वेन क्लीबादिलिङ्गत्वे प्राप्ते नित्यपुंस्त्वार्थमारम्भः । नाडीव्रणः । अपाङ्गः नेत्रान्ते, अङ्गापगते तु त्रिलिङ्गः । जनपदो (देशे) जनानां पदे तु क्लीबलिङ्गः ।

मरुद्गरुत्तरदृत्विजः । ७४ ।

एते शब्दाः पुंसि स्युः । अयं मरुत् गरुत् (पक्षः) । उत्तरत् उत्पूर्व्वात् तरतेरतिप्रत्ययान्तः शतृप्रत्ययान्तस्तु त्रिलिङ्गः । तरन् तरन्तौ तरत् । अयम् ऋत्विक् ।

ऋषिराशिदृतिग्रन्थिक्रिमिध्वनिबलिकौलिमौलिरविकविमुनयः । ७५ ।

एते शब्दाः पुंसि स्युः । अयमृषिः राशिः । बलिः पूजोप-

न्तारे राजग्राह्ये करे दानभेदे एव पुमान् उदरावयवे तु स्त्रीलिङ्गाधिकारस्थेन (२५) सूत्रेण स्त्रीलिङ्ग इति भेदः ।

ध्वजगजमुञ्जपुञ्जाः । ७६ ।

एते पुंसि स्युः । ध्वजः पताका "ध्वजमस्त्रियाम्" इत्यमरोक्तिः अपाणिनीयतयोपेक्ष्या । मूलं वा तस्य मृग्यम् ।

हस्तकुन्तान्तवातव्रातदूतधूर्त्तसूतचूतमुहूर्त्ताः । ७७ ।

एते पुंसि स्युः । हस्तः सूतः सारथिः प्रसूते तु त्रिलिङ्गः । "मुहूर्त्तोऽस्त्रियाम्" इत्यमरोक्तिश्चिन्त्यमूला ।

षण्डमण्डकरण्डभरण्डवरण्डतुण्डगण्डमुण्ड-पाषण्डशिखण्डाः । ७८ ।

एते पुंसि स्युः । षण्डः मण्डः गण्डः । एतद्विरुद्धाभिधायिनी अमरोक्तिश्चिन्त्यमूला ।

वंशांशपुरोडाशाः । ७९ ।

एते पुंसि स्युः । वंशः अंशः पुरोडाशः (हविर्भेदः) ।

ह्रदकन्दकुन्दबुद्बुदशब्दाः । ८० ।

एते शब्दाः पुंसि स्युः । ह्रदः कन्दः कुन्दो वृक्षः पुष्पे तु कुन्दम् । शब्दः ।

अर्घपथिमथ्यृभुक्षिस्तम्बनितम्बपूगाः । ८१ ।

एते पुंसि स्युः । एषोऽर्घः । सामर्थ्यस्तु अर्घ्यमित्येव यदन्ततया प्रयोज्यं तच्च क्लीबलिङ्गम् ।

पल्लवपल्वलकफरेफकटाहनिर्व्यूहमठमणितरङ्ग-तुरङ्गगन्धस्कन्धमृदङ्गसङ्गसमुद्गपुङ्खाः । ८२ ।

अयं पल्लवः । "पल्लवोऽस्त्री" इत्यमरोक्तिश्चिन्त्यमूला ॥

सारथ्यतिथिकुक्षिवस्त्यञ्जलयः । ८३ ।

एते पुंसि स्युः । अयं सारथिः अतिथिरित्यादि ।

अथातात्पर्यमेव । नौ ण चेति (३,३,६० सू०) घजचोः समञ्जितः अदेः णप्रत्ययोऽपि पुंसि स्यात् । न्यादः । स्तम्बे क च (३,३,८३ सू०) स्तम्बोपपदात् हन्तेः कप्रत्ययः पुंसि स्यात् स्तम्बघ्नः । द्वितोऽथुच् (३,३,८९ सू०) एतद्विहितोऽथुजन्तः पुंसि स्यात् । वेपथुः वमथुः । पूर्ववदश्ववडवौ (२,४,२७ सू०) निर्देशात् परवल्लिङ्गतापवादेन पुंस्त्वमेव अश्ववडवौ द्वित्व मविवक्षितम् । अश्ववडवाः

एतद्भिन्नाः केचित् शब्दाः "कान्तः सूर्येन्दुपर्यायपूर्वोऽयः पूर्वकोऽपि" चेत्यमरसिंहेन पुंलिङ्गतया विहिताः । सूर्यकान्तः तरणिकान्तः चन्द्रकान्तः इन्दुकान्तः अयस्कान्तः लौहकान्तः इत्यादयः । श्रीवेष्टः श्रीवासः वृकधूपः गुग्गुलुः कमेरुः सिह्लकः इत्यादयः वृक्षनिर्यासभेदाः, पुङ्खः न्युङ्खः पिण्डः गौरण्डः पिचण्डः गडुः लगुडः दृतिः काममर्दः अर्बुदः (रोगभेदः) गोलः हिङ्गुलः पुद्गलः वेतालः मल्लः भल्लः पट्टिशः पतद्ग्रहः ।

इति पुंलिङ्गाधिकारः ।

नपुंसकम् । १ ।

इत ऊर्द्ध्वं वक्ष्यमा[illegible]धमन्तरेण क्लीबलिङ्गाः स्युरित्यधिकारः ।

भावे ल्युडन्तः । २ ।

भावार्थकल्युट्प्रत्ययान्तः धातुः क्लीबे स्यात् । गमनं हसनम् । भावे किं ? पच्यतेऽनेनेति करणे ल्युट् पचनो दहनोऽग्निः । इध्मव्रश्चनः कुठारः, पाषाणदारणः टङ्कः ।

निष्ठा च । ३ ।

भावार्थकनिष्ठान्तो धातुः क्लीबे स्यात् । हसितं गीतं वृत्तम् ।

त्वष्यञौ तद्धितौ । ४ ।

भावे इत्यनुवर्त्तते । भावे विहितौ ये त्वष्यञौ तद्धितौ तदन्ताः क्लीबे स्युः । भावे—शुभ्रत्वं शौभ्र्यम्, जडत्वं जाड्यम् । ष्यञः षित्त्वसामर्थ्यात् पक्षे स्त्रीत्वमपि तेन षिद्गौरादिभ्यश्चेति ङीषि य लोपे, औचिती औचित्यं, माधुरी माधुर्यं, चातुरी चातुर्यम् ।

कर्म्मणि च ब्राह्मणादिगुणवचनेभ्यः । ५ ।

ब्राह्मणादिभ्यो गुणवचनेभ्यश्च कर्म्मणि चात् भावे यौ विहितौ त्वष्यञौ तदन्ताः क्लीबे स्युः । ब्राह्मणस्य कर्म्म भावो वा ब्राह्मणत्वं ब्राह्मण्यम् । "चातुर्वर्ण्यादीनां स्वार्थे उपसंख्यानमिति" वार्त्तिकोक्तेः स्वार्थे ष्यञ् चातुर्वर्ण्यं त्रैलोक्यं चातुर्वैद्यं षाड्गुण्यम् "क्वचित् स्वार्थिका अपि प्रत्ययाः प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिवर्त्तन्ते इति भाष्योक्तेः प्रकृतिलिङ्गवचनातिक्रमः ।

ययदृढग्यगञ्ञणवुञ्छाश्च भावकर्म्मणि । ६ ।

भावे कर्म्मणि चार्थे विहिता ये ययदादयस्तदन्ताः क्लीबे स्युः । भावकर्म्मणीति ग्रहणं स्वार्थनिवृत्त्यर्थम् । स्तेनस्य भावः कर्म्म वा "स्तेनाद्यत् नलोपश्चेति" (५,१,१२५) यति स्तेयम् । सख्युर्भावः कर्म्म वा "सख्युर्यः इति" (५,१,१२६) ये सख्यम् । कपेर्ज्ञातेः वा भावादि "कपिज्ञात्योर्ढगिति" (५,१,१२७) ढकि कापेयम्

च्चातेयम् । सेनापतेर्भावादि "पत्यन्तपुरोहितादिभ्यो यगिति" (५,१,१२८) यकि सैनापत्यम् आधिपत्यं पौरोहित्यम् । उष्ट्रस्य भावादि "प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञिति" (५,१,१२९) अञि औष्ट्रम् तस्य प्राणधारिजातिवचनत्वात्, शैशवं कौमारं वयोवचनत्वात्, औद्गात्रं चातुर्होत्रम् । द्विहायनस्य भावादि "हायनान्तयुवादिभ्योऽण् इति (५,१,१३०) अणि द्वैहायनं यौवनम् । वयोवचनत्वेन प्राप्तावपि णित्वरार्थं वचनम् । इगन्ताच्च लघुपूर्वात्" (५,१,१३१) अण् शौचम् मार्द्दवं पाटवम् । "योपधाद् गुरूपोत्तमाद्वुञ् (५,१,१३२) रमणीयस्य भावादि रामणीयकं कामनीयकम् । "होत्रादिभ्यश्छ इति (५,१,१३५) छे अच्छावाकीयम् अच्छावाको होतृविशेषः अनुक्तसमुच्चय चकारः समुच्चेयान्य परिशिष्टे दर्शयिष्यन्ते ।

अव्ययीभावः । ७ ।

अव्ययीभावसमासनिष्पन्नः क्लीवलिङ्गः स्यात् । अधिस्त्रि स्त्रियामिति विगृह्य विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावे तदन्तस्य क्लीवतया ह्रस्वः । उपनदि पक्षे अच्समासान्ते उपनदम् ।

द्वन्द्वैकत्वम् । ८ ।

समाहारद्वन्द्वनिष्पन्नः शब्दः क्लीवे स्यात् । पाणिपादम् धवखदिरम् ।

अभाषायां हेमन्तशिशिरावहोरात्रे च ।९।

संस्कृतभाषाभिन्ननियमके वेदे हेमन्तशिशिररूपो द्वन्द्वसमाहारः नैकवत् क्लीवलिङ्गो वा । किन्तु "परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोरित्युक्तेः परवल्लिङ्गता द्विवचनान्तता च । तथा अहोरात्रशब्दो द्वन्द्वनिष्पन्नः क्लीव एव "रात्राह्नाहाः पुंसीति" पुंलिङ्गापवादः । अभाषायामित्युक्तेः भाषायां हेमन्तशिशिरम् अहोरात्रइत्येव ।

अनञ्कर्म्मधारयस्तत्पुरुषः । १० ।

इतः परं नञ्कर्म्मधारयभिन्नस्तत्पुरुषोऽधिक्रियते

अनल्पे छाया । ११ ।

बहुसम्बन्धिनी या छाया तदन्तस्तत्पुरुषः क्लीवे स्यात् । नपुंसकत्वेन आपो ह्रस्वः । इक्षूणां छाया इक्षुच्छायम् । "इक्षुच्छायानिषादिन्य, इति तु आनिषादिन्य इत्याङ्प्रश्लेषेण समर्थनीयम् । शराणां छाया शरच्छायम् ।

राजाऽमनुष्यपूर्व्वा सभा । १२ ।

राजपर्य्यायपूर्व्वः मनुष्यभिन्नमनुष्यसदृशतुल्यपूर्व्वश्च सभान्तस्तत्पुरुषः क्लीवे स्यात् । नृपाणां सभा नृपसभम् । इनसभम् राजपर्य्यायपूर्व्वस्यैवेष्यते न तु राजस्वरूपविशेषपूर्व्वस्य । तेन राजसभा चन्द्रगुप्तसभा । भाष्यकृता चन्द्रगुप्तसभेतिप्रत्युदाहरणात् चन्द्रगुप्तस्य भाष्यकारसमकालत्वं ततः प्राक्कालत्वं वा प्रतीयते । अमनुष्येति पर्य्युदासात् तत्सदृशरक्षःपिशाचादिपूर्व्वकस्यैव, तेन रक्षःसभं पिशाचसभम् । तत्पूर्व्वकस्य किम् ? श्वसभा मृगसभेत्यादि ।

सुरासेनाच्छायाशालानिशाः स्त्रियाञ्च । १३ ।

एतदन्तस्तत्पुरुषः स्त्रियां चात् क्लीवे च स्यात् । यवसुरं यवसुरा ब्राह्मणसेनं ब्राह्मणसेना । अबहुसम्बन्धार्थं छायाशब्दग्रहणम् । कुड्यच्छाया कुड्यच्छायम् । गोशालं गोशाला । श्वनिशं श्वनिशा । तत्पुरुष इत्यधिकारात् बहुव्रीहौ त्रिलिङ्गः । दृढसेनः दृढसेना दृढसेनमित्यादि । अनञ्कर्म्मधारय इत्युक्तेः असेना परमसेना इत्यादि स्त्रियामेव । "अशाला च (२,४,२४) पा० सू०) शालाभिन्नार्थकसभान्तस्तत्पुरुषः क्लीवे स्यात् । स्त्रीसभम् स्त्रीसंघात इत्यर्थः । शालायां धर्म्मसभा धर्म्मशालेत्यर्थः । संज्ञायां कन्थोशीनरेषु (२,४,२०) पा० सू०) कन्थान्तस्तत्पुरुषः क्लीवे स्यात् । सा चेत् कन्था उशीनरदेशोत्पन्नायाः कन्थायाः संज्ञा । सुशमस्यापत्यानि सौशमयस्तेषां कन्था । संज्ञायां किं वीरणकन्था । उपज्ञोपक्रमान्तः तदाद्याचिख्यासायाम् (२,४,२७सू० पा०) उपज्ञान्त उपक्रमान्तश्च तत्पुरुषः नपुंसके स्यात् । तयोरुपज्ञायमानोपक्रम्यमाणयोरादिः प्राथम्यं चेदाख्यातुमिष्यते । उपज्ञायते इत्युपज्ञा कर्म्मणि अङ् । पाणिनेरुपज्ञा पाणिन्युपज्ञम् । उपक्रम्यते इत्युपक्रमः नन्दस्य उपक्रमः नन्दोपक्रमं द्रोणः । भाष्यकारस्य तथोदाहरणात् नन्दादर्वाचीनत्वं भाष्यकृत इति प्रतीयते ।

परवत् । १४ ।

उक्तभिन्नस्तत्पुरुषः परवल्लिङ्गः स्यात् । राजपुरुषः राजभार्य्या राजधनम् ।

रात्राह्नाहाः पुंसि । १५ ।

कृतसमासान्तरात्राद्यन्तस्तत्पुरुषः पुंस्येव स्यात् परवल्लिङ्गतापवादः । तदन्तद्वन्द्वोऽपि पुंसि स्यात् सूत्रपाठे "परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोरित्युपक्रमेण एतदपवादसूत्रे द्वन्द्वपदस्याप्यनुवर्त्तनात् । पूर्व्वरात्रः अपररात्रः पूर्व्वाह्णः अपराह्णः द्व्यहः । द्वन्द्वे अहश्च रात्रिश्च अहोरात्रः ।

संख्यापूर्व्वा रात्रिः । १६ ।

संख्यावाचकपूर्व्वपदः रात्रान्तस्तत्पुरुषः क्लीवे स्यात् । पुंस्त्वापवादः । त्रिरात्रं पञ्चरात्रं गणरात्रम् ।

अपथपुण्याहे नपुंसके । १७ ।

अपथपुण्याहशब्दौ नपुंसके स्तः । अपथम् । तत्पुरुष इत्येव अन्यत्र अपथो देशः । पुण्याहस्य तु पुंस्त्वे प्राप्तेऽयमारम्भः स तु तत्पुरुष एव बहुव्रीहौ समासान्ताप्रसक्तेः वार्त्तिके "पुण्यसुदिनाभ्यामह्नः क्लीवता" इत्युक्तेः । सुदिनाहम् । अपथेति निर्द्देशात् कृतसमासान्त एव सूत्रं प्रवर्त्तते नेह अपन्थाः ।

द्विगुः स्त्रियाञ्च । १८ ।

द्विगुसमासनिष्पन्नः स्त्रियां चात् नपुंसके च स्यात् । व्यवस्थितविभाषेयं व्यवस्था च सूत्रपाठेन वार्त्तिकपाठेन दर्शिता यथा स नपुंसकम् २,४,१७ सू० पा०) स समाहारद्विगुर्नपुंसकलिङ्गः स्यात् । परवल्लिङ्गतापवादः । पञ्चगवम् । अकारान्तोत्तरपदो द्विगुः स्त्रियामिष्टः (वा०) । पञ्चमूली, त्रिलोकी, "आबन्तो वा (वा०) आबन्तो द्विगुः स्त्रियां क्लीवे च स्यात् । पञ्चखट्वी पञ्चखट्वम् । अनो नलोपश्च वा च द्विगुः स्त्रियाम्, (वा०) अन्नन्त द्विगोर्वा नलोपः । नलोपपक्षे स्त्रीत्वं पक्षे क्लीवतेत्यर्थः । पञ्चतक्षी पञ्चतक्षम् । पात्राद्यन्तस्य न, (वा०) न स्त्रीत्वमपि तु "स नपुंसकम्" इति क्लीवत्वमेव । अदन्तत्वेन स्त्रीत्वे प्राप्ते तदपवादार्थं वार्त्तिकम् । पञ्चपात्रं त्रिभुवनम् ।

इसुसन्तः । १९ ।

इस्प्रत्ययान्त उस्प्रत्ययान्तश्च शब्दः क्लीवे स्यात् । हविः धनुः ।

अर्चिः स्त्रियाञ्च । २० ।

इसन्तत्वेन क्लीवत्वे प्राप्ते वचनम् । इदमियं वा अर्चिः ।

छदिः स्त्रियामेव । २१ ।

इसन्तत्वेऽपि छदिशब्दः स्त्रियां स्यात् न तु क्लीवे । इयं छदिः एवमनुशासने स्थिते 'पटलं छदिरित्यमरव्याख्यातारः पटलसाहचर्य्यात् छदिषः क्लीवतां वदन्तः उपेक्ष्याः ।

मुखनयनलोहवनमांसरुधिरकार्म्मुकविवरजलहलधनान्नाभिधानानि । २२ ।

एतद्वाचकानि क्लीवे स्युः । मुखम् आननम् । नयनं लोचनम् । लोहं कालम् अयः । वनं गहनम् विपिनम् । मांसमामिषं पललम् । रक्तं रुधिरं शोणितम् असृक् । कार्मुकं शरासनम् । विवरं छिद्रं बिलम् । जलं सलिलं वारि । हलं लाङ्गलम् । धनं द्रविणं वसु । अन्नमशनम् इत्यादि ।

सीरार्थौदनाः पुंसि । २३ ।

सीरार्थौदनाः । एते शब्दाः पुंसि स्युः । सीरः । अर्थः "रायोहलीति" सूत्रनिर्द्देशात् रैशब्दस्य धनवाचित्वेऽपि पुंस्त्वमेव । क्लीवत्वे रैशब्दस्य ह्रस्वे रिण इति स्यात् । ओदनः ।

वक्त्रनेत्रारण्यगाण्डीवानि पुंसि च । २४ ।

एते शब्दाः पुंसि चात् क्लीवे च स्युः । वक्त्रो वक्त्रम् । नेत्रो नेत्रम् । अरण्यः अरण्यम् । गाण्डीवः गाण्डीवम् ।

अटवी स्त्रियाम् । २५ ।

वनवाचित्वेऽपि अटवीशब्दः स्त्रियां स्यात् । इयमटवी ।

लोपधः । २६ ।

तलादीनाम् अदन्तानामपवादतया परसूत्रे निर्द्देशेन अदन्ता एवेह प्रकरणे गृह्यन्ते । एवं सर्वत्र । अदन्तो लोपधः क्लीवे स्यात् । कुलं कूलम् स्थलम् स्थानमात्रे अकृत्रिमभूमौ तु ङीब्विधानसामर्थ्यात् स्त्रीत्वमेव । तेन स्थली अकृत्रिमा भूमिः ।

तूलोपलतालकुसूलतरलकम्बलदेवलवृषलाः पुंसि । २७ ।

पूर्व्वसूत्रापवादः । तूलः उपलः । तालः गानक्रियामानम् । वृक्षवाचकस्य जातित्वात् त्रिलिङ्गता अत एव फलवाचकस्यापि परत्वात् त्रिलिङ्गता न विरुध्यते । तरलः हारमध्यगमणिः । चञ्चलपर्य्यायस्तु त्रिलिङ्गः क्रियोपाधित्वात् ।

शीलमूलमङ्गलशालकमलतलमुसलकुण्डलपललमृणालबालगलपलालविडालखिलशूलाः पुंसि च । २८ ।

एते शब्दाः पुंसि चात् क्लीवे स्युः । लोपधत्वेन क्लीवत्वे प्राप्ते पक्षे पुंस्त्वार्थं सूत्रम् । शीलं शीलः मूलः मूलमित्यादि ।

शतादिसंख्या । २९ ।

शतादिशब्दाः संख्यासंख्येययोः क्लीवे स्युः । शतं सहस्रम् । शतादिः किम् ? एको द्वौ बहवः । संख्या किम् ? शतः (शतशृङ्गपर्व्वतः) ।

शतायुतप्रयुताः पुंसि च । ३० ।

एते शब्दाः पुंसि चात् क्लीवे । अयं शतः इदं शतम् । अयुतः अयुतम् प्रयुतः प्रयुतम् । संख्यावाचकत्वेन क्लीवत्वे प्राप्ते पक्षे पुंस्त्वार्थं सूत्रम् ।

लक्षाकोटी स्त्रियाम् । ३१ ।

एते स्त्रियां स्तः । लक्षा कोटिः । इकारान्तत्वात् पक्षे ङीप् कोटी । लक्षशब्दस्य क्लीवत्वमपि विप्रतिषेधेऽपरं कार्य्यमिति

परिभाषया तथात्वम् अत एव "वा लत्ता नियुतञ्च तत्" इत्यमरः ।

सहस्रः पुंसि च । ३२ ।

अयं पुंसि चात् क्लीबे स्यात् । क्लीबत्वे प्राप्ते पक्षे पुंस्त्वार्थं सूत्रम् । सहस्रः सहस्रम् ।

मन् द्व्यच्कोऽकर्त्तरि । ३३ ।

कर्त्तृभिन्नार्थकमन्प्रत्ययान्तः द्व्यच्कश्चेत् क्लीबे स्यात् । कर्म्म वर्म्म शर्म्म, नर्म्म, । द्व्यच्कः किम् ? अणोर्भावः अणिमा एवं लघिमा । नन्तत्वेन पुंस्त्वम् । अकर्त्तरि किम् ? ददातीति दामा ।

ब्रह्म पुंसि च । ३४ ।

ब्रह्मन्शब्दः पुंसि चात् क्लीबे च स्यात् । व्यवस्थितविभाषेयम् वेदे सत्ये तपसि परात्मनि च क्लीबम् चतुर्मुखे पुमानिति ब्रह्मा ।

नामरोमणी नपुंसके । ३५ ।

एते क्लीबे स्तः । मन्द्व्यच्क इत्यस्य प्रपञ्चः । नाम रोम ।

असन्तो द्व्यच्कः । ३६ ।

अकर्त्तरीत्यनुवर्त्तते । अकर्त्रर्थकासप्रत्ययान्तः द्व्यच्कश्चेत् क्लीबे स्यात् । यशः तपः मनः । अकर्त्तरीत्यनुवृत्तेर्नेह । वेधाः । द्व्यच्कः किम् ? पुरोधाः चन्द्रमाः ।

अप्सराः स्त्रियाम् । ३७ ।

प्रायेणायं बहुवचनान्तः । इमाः अप्सरसः । प्रायेणेत्युक्तेः अप्सरा वै रूपिणी मेनेति भाष्यप्रयोगः सङ्गच्छते । इदं स्त्रीलिङ्गे निर्द्देष्टुमुचितम् असन्तत्वेन प्राप्तावपि द्व्यच्कत्वाभावेन प्राप्त्यभावात् तदपवादत्वासंभवात् ।

त्रान्तः । ३८ ।

रोपधत्वेन पुंस्त्वे प्राप्ते तदपवादार्थं सूत्रम् । त्रप्रत्ययान्तः क्लीबे स्यात् । पत्त्रम् छत्त्रम् दात्रं कलत्रम् गोत्रम् । गोत्राशब्दस्य भूमिपर्य्यायतया स्त्रीत्वमेव गोत्रशब्दस्य तु गिरिपर्य्यायतया पुंस्त्वमेव। नेत्रशब्दस्य विशेषविधानात् पुं नपुंसकता ।

यात्रामात्राभस्त्रादंष्ट्रावरत्राः स्त्रियामेव । ३९ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । त्रान्तत्वेन क्लीबताप्राप्तौ तदपवादार्थं सूत्रम् । दंश्यतेऽनया दशेः ष्ट्रन् तस्य षित्त्वेऽपि न ङीष् सूत्रे दंष्ट्रेति निर्द्देशात् । यात्रा मात्रा भस्त्रा दंष्ट्रा वरत्रा ।

भृत्रामित्रच्छात्रपुत्रमन्त्रवृत्रमेढ्राः पुंसि । ४० ।

त्रान्तत्वेन क्लीवत्वे प्राप्ते तदपवादार्थं सूत्रम् । अयं भृत्रः । न मित्रम् अमित्रः मित्रशब्दस्य त्रान्ततया क्लीबत्वेन नञ्तत्पुरुषे परवल्लिङ्गतया तल्लिङ्गत्वापत्तौ ग्रहणसामर्थ्यात् पुंस्त्वम् । "तस्य मित्राण्यमित्रास्ते" इति "स्याताममित्रौ मित्रे च" इति च माघः । मित्रशब्दस्य सूर्य्यार्थे रोपधत्वेन पूर्व्वविप्रतिषेधेन, देवविशेषवाचित्वेन च पुंस्त्वमेव। मित्त्रात् स्वार्थेऽण् मैत्रः वचनसामर्थ्यात् न प्रकृतिलिङ्गता ।

पत्त्रपात्रपवित्रसूत्रच्छत्राः पुंसि च । ४१ ।

त्रान्तत्वेन क्लीबत्वे प्राप्ते पक्षे पुंस्त्वार्थम् वचनम् । पत्रं पत्रः । पात्रं पात्रः । पवित्रं पवित्रः । अनुक्तसमुच्चयचकारेण स्त्रीत्वमप्यस्य । "पवित्रासि वैष्णवी" इति वेदमन्त्रः ।

बलकुसुमशुल्वपत्तनरणाभिधानानि । ४२ ।

एतेषां पर्य्यायशब्दाः क्लीबे स्युः । बलं सहः वीर्य्यं सामर्थ्यम् । कुसुमं पुष्पम् । सुमनःशब्दस्य विशेषाभिधानात् स्त्रीत्वम् । रणं युद्धम् आयोधनम् । युत्समिधोर्विशेषाभिधानात् स्त्रीत्वम् ।

पद्मकमलोत्पलानि पुंसि च । ४३ ।

पद्मादिशब्दाः क्लीबे पुंसि च स्युः । पद्मं पद्मः । "भाति पद्मः सरोवरे" इत्यादावालङ्कारिकैस्तु अप्रयुक्ततादोषोदाहरणतयाऽस्य पुंस्त्वमनुशासनसिद्धमित्यभ्युपगतम् । अत एव अर्द्धर्चादिसूत्रे पद्मं नपुंसकमेवेति वृत्तिग्रन्थोऽप्रयुक्ततादोषदृष्ट्यैवेत्युन्नेयः । कमलं कमलः इत्यादि ।

आहवसंग्रामौ पुंसि । ४४ ।

रणपर्य्यायतया क्लीबत्वे प्राप्ते तद्बाधनार्थं सूत्रम् । आहवः संग्रामः ।

आजिः स्त्रियामेव । ४५ ।

रणवाचित्वेन प्राप्तक्लीबताबाधनार्थं सूत्रम् । इयम् आजिः पक्षे ङीप् आजी ।

फलजातिः । ४६ ।

फलप्रधानवृक्षजातिवाची शब्दः क्लीबे स्यात् । आमलक्याः फलम् मयट् "फले लुक्" इति लुकि "लुक् तद्धितलुकि" इति "ङीषो लुकि क्लीबत्वम् । आमलकम् आम्रम् । तथा च विकारावयवप्रत्ययलुग्विषये एवास्य प्रवृत्तिः नान्यथा, तेन "जम्ब्वा वा" इति जम्बूशब्दात् अणि "लुप् चेति" तस्य लुप्पक्षे स्त्रीत्वमेव लुक्पक्षे क्लीबता तदुभयाभावपक्षे प्रत्ययस्थितिः । तेन जम्बू जम्बु जाम्बवम् । अत एव "जम्बूः स्त्री जम्बू जाम्बवम्" इत्यमरः । "फले लुक्" इत्यत्र फलतीति व्युत्पत्त्या फलशब्दः प्रसवमात्र-

वचनः । अत एव "द्विहीनं प्रसवे सर्वं हरीतक्यादयः स्त्रियाम्" इत्यमरः ।

वृक्षजातिः स्त्रियामेव । ४७ ।

क्वचिदित्यध्याहार्यम् । हरितक्यादिप्रभववाचकशब्दः स्त्रियामेव । हरीतक्याः फलम् "हरीतक्यादिभ्यश्च" इति फलार्थकप्रत्ययस्य लुपि स्त्रीत्वम् "हरीतक्यादिषु व्यक्तिः" इति वार्त्तिके हरीतक्यादीनां प्रकृतिलिङ्गत्वोक्तेः । स च गणः "हरितकी कोशातकी नखरजनी, शष्कण्डी, दाडी दोडी श्वेतपाकी अर्ज्जनपाकी द्राक्षा, काला ध्वाक्षा, गभीका कण्टकारिका पिप्पली चिञ्चा शेफालिका" इति । वृक्षजातिरित्युक्तेः फलप्राधान्याभावेऽपि पुष्पप्रधानजातिवाचिनः पुष्पपरत्वेऽपि स्त्रीत्वम् । मालती मल्लिका । लुप् चेति (४,३,१६६) सूत्रे "फलपाकशुषामुपसंख्यानम्" इति वार्त्तिकोक्तेः व्रीहीणां फलानि-व्रीहयः मुद्गाः माषाः । "पुष्पमूलेषु बहुलम्" इति वार्त्तिकोक्तेः बहुलपदग्रहणात् क्वचित् लुप् क्वचिन्नेति द्योतितम् तेन मल्लिकायाः पुष्पं मल्लिका एवं मालती । विदार्या मूलं विदारी । बहुलग्रहणात् क्वचिन्न पाटलानि पुष्पाणि, शाल्वानि मूलानि । बाहुलकात् पुष्पे मूले च वाच्ये क्वचित् लुक् । अशोकम् करवीरम् ।

वियज्जगत्सकृत्शकृत्पृषत्पृषच्छकृद्यकृदुदश्वितः । ४८ ।

एते शब्दाः क्लीबे स्युः । वियत् जगत् । सकृत् ।

नवनीतावतानृतामृतनिमित्तवित्तपित्तव्रतरजतपलितानि । ४९ । [भिन्ने लि० ।

एते शब्दाः क्लीबे स्युः । नवनीतम् अवतम् अमृतं (सुधा) मृत

श्राद्धकुलिशपीठकुण्डाङ्कदधिसक्थ्यक्ष्यस्थ्यास्पदाकाशकण्वबीजानि । ५० [अयेषु नरंसकत्वोक्तेः, कण्वं (पापम्)

एते शब्दाः क्लीबे स्युः । श्राद्धं कुलिशम् । आकाशः परित्याज्यः

दैवं पुंसि च । ५१ ।

दैवशब्दः पुंसि चात् क्लीबे स्यात् । दैवः दैवम् ।

धान्याज्यसस्यरूप्यपण्यवर्ण्यधिष्ण्यहव्यकव्यकाव्यसत्यापत्यमूल्यशिक्यकुड्यमद्यहर्म्यतूर्यसैन्यानि । ५२ ।

योपधत्वेन पुंस्त्वे प्राप्तेऽपवादार्थं सूत्रम् । एते शब्दाः क्लीबे स्युः । धान्यम् आज्यं शस्यम् ।

द्वन्द्वबर्हदुःखबडिशपिच्छबिम्बकुटुम्बकवचवरवृन्दारकाणि । ५३ ।

एते शब्दाः क्लीबे स्युः । द्वन्द्वं (मिथुनम्) बर्हम् इत्यादि ।

अक्षमिन्द्रिये । ५४ ।

इन्द्रियार्थे अक्षशब्दः क्लीबे स्यात् । अक्षम् । इन्द्रिये किम् ? रथाङ्गे वृक्षभेदादौ मा भूत् ।

अथ नपुंसकावशिष्टमुच्यते तत्र भावे ल्युडन्त इत्युपलक्षणं कृत्यादीनाम्, तेन भावार्थककृत्याद्यन्ताः नपुंसके स्युः । भवितव्यम् भवनीयम् भव्यं भाव्यं कार्यं ब्रह्मभूयम् । भावे इत्युक्तेः कर्मणि कर्तरि च त्रिलिङ्गा एव । कर्मणि—चेतव्यः चयनीयः चेय इत्यादि । कर्त्तरि—गेयः भव्य इत्यादि । कृत्यादयश्च "अभिविधौ भावे इनुण्" (३,३,४४, सू०) इतीनुण्, तदन्तात् अणिनुणः इति (५,४,१५) स्वार्थे अणि सांराविणं साङ्कुटिनम् । भावे खल्—दुर्भवं दुःशयम् । आतो युच् (३,३,२८) सुम्लानम् दुर्ग्लानम् ।

तस्य समूह (४,२,३७) इत्यधिकारे ये याद्याः स्त्रियामुक्ताः तद्भिन्नतद्धितान्ता नपुंसके स्युः । अण्—काकं बाकम् । भिक्षादिभ्योऽण् (४,२,३८) भैक्षम् गार्भिणम् । गोत्रादिभ्यो वुञ् (४,२,३९) औपगवकम् औक्षकम् औष्ट्रकम् औरभ्रकम् राजकम् राजन्यकं राजपुत्रकम् मानुष्यकम् आजकम् । केदाराद् यञ् च (४,२,४०) कैदार्यम् कैदारकम् । गणिकाया यञिति (वा०) गाणिक्यम्, ठञ् कवचिनश्च (४,२,४१) कावचिकम् कैदारिकम् । ब्राह्मणमाणववाडवाद्यत् (४,२,४२) ब्राह्मण्यम् माणव्यम् वाडव्यम् पर्श्वाणस् (वा०) पार्श्वम् । अनुदात्तादेरञ् (४,२,४४) कापोतम् मायूरम् । खण्डिकादिभ्यश्च (४,२,४५) खाण्डिकम् भैनम् औलुकमित्यादि । चरणेभ्यो धर्मवत् (४,२,४६) छान्दोग्यं काठकम्, अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् (४,२,४७) साक्तुकम् हास्तिकम् धैनुकम् । केशाश्वाभ्यां यञ्छाविति (४,२,४८) कैश्यं कैशिकम् आश्वीयं आश्वम् । "सामान्ये नपुंसकम्" (वा०) क्रियाव्ययानां भेदकानि नपुंसकलिङ्गानि स्युः । मृदु पचति कमनीयम् प्रातः । एतद्भिन्नाः कतिचिच्छब्दा नपुंसकतयाऽमरे परिगणिताः यथा उक्थं (सामावयवभेदः) तोटकं (छन्दोभेदः) । चोचम् (तालफलम्, तदीयफलस्यशषाकारपदार्थौ वा) । पिच्छं (भक्तसंभूतमण्डः) । तिरीटम् (वेष्टनम्) । राजसूयं राजपेयं यज्ञविशेषत्वेऽपि अनेन बाधात् पुंस्त्वम् । गद्यं पद्यं (कविकृतौ) । माणिक्यं भाण्डं सिन्दूरं चीरं चीवरं, लोकायतं हरितालम् विदलं (वंशपात्रभेदः स्थाली वा) ।

इति नपुंसकलिङ्गानुशासनम् ।

स्त्रीपुंसयोः । १ ।

इत काण्डं वक्ष्यमाणाः स्त्रीपुंसलिङ्गाः स्युः । इत्यधिकारः ।

गोमणियष्टिमुष्टिपाटलिवस्तिशाल्मलित्रुटिमसिमरीचयः । २ ।

एते पुंसि स्त्रियां च स्युः । तत्र गोशब्दस्य पशुविशेषवाचित्वे स्त्रीपुंसलिङ्गता स्वर्गवाणकिरणनेत्रवाचित्वे पुंसि, भूमिदिग्वाग्वाचित्वे स्त्रियामिति व्यवस्था । इयं गौः अयं गौः, इयमयं वा मणिः स्त्रीत्वपक्षे वा ङीप् मणी एवं सर्वत्र ।

मन्युशीधुकर्कन्धुसिन्धुकण्डुरेणवः । ३ ।

एते स्त्रियां पुंसि च स्युः । इयमयं वा मन्युः शीधुः । कर्कन्धुः अप्राणिजातित्वात् स्त्रीत्वपक्षे ऊङ् कर्कन्धूः ।

गुणवचनमुकारान्तं नपुंसकञ्च । ४ ।

गुणवचना उकारान्ताः शब्दाः नपुंसके चात् स्त्रीपुंसयोः स्युः । तेन त्रिलिङ्गाः । पटुः पट्वी पटु । मृदुः मृद्वी मृदु । उदन्तत्वविशेषणात् तद्भिन्नानां गुणवचनानां गुणपरत्वे पुंस्त्वम् गुणिपरत्वे त्रिलिङ्गता । शुभ्रः शुक्रः शुचिः वर्णः, तद्वति शुक्लं वस्त्रं शुक्लः पटः शुक्ला शाटी । एतत् सूत्रं परित्यक्तुं शक्यते गुणवचनञ्चेति त्रिलिङ्गस्यसूत्रेण परेणास्य बाधात् । तेन शुक्लं शुचि वा वस्त्रमित्युकारान्तत्वाभावेऽपि तेनैव त्रिलिङ्गता ।

अपत्यार्थतद्धिताः । ५ ।

अपत्यार्थे विहिता ये तद्धितास्तदन्ताः स्त्रीपुंसयोः स्युः । औपगवः औपगवी । दाक्षिः दाक्षी, गार्ग्यः गार्गी, वैदः वैदी । अमरेण तु

> "स्त्रीपुंसयोरपत्यान्ता द्विचतुःषट्पदोरगाः ।
> जातिभेदाः पुमाख्याश्च स्त्रीयोगे सहमल्लकः ॥"

इत्युक्तम् । तथा च द्विपदाः, चतुष्पदाः, षट्पदाः, उरगवाचिनः जातिविशेषवाचिनः पुरुषाख्यायां स्त्रीयोगे एव ते च स्त्रीलिङ्गास्तेन पुंपरत्वे पुंस्त्वं,स्त्रीपरत्वे स्त्रीत्वमिति द्विलिङ्गता । तत्र द्विपदाः—मानुषः मानुषी, विप्रः विप्रा, शूद्रः शूद्रा, बकः बकी, हंसः हंसी इत्यादि । चतुष्पदाः—मृगः मृगी, सिंहः सिंही,वृषभः वृषभी, इत्यादि । षट्पदाः—भ्रमरः भ्रमरी, मधुकरः मधुकरी, उरगः उरगी, सर्पः सर्पा, अबाधिता इत्येव तेन लतामक्षिकागवादीनां नित्यस्त्रीत्वमेव । जातिभेदवाचिनः—मत्स्यः मत्सी, शकुलः शकुली । पुमाख्याः—कुम्भकारः स्त्रीयोगे कुम्भकारी (कुम्भकारस्य भार्या) ।

अमरे केचित् शब्दा अपि द्विलिङ्गतया पठिताः । मल्लकः मल्लिका, मुनिः मुनी, वराटकः वराटिका, स्वातिः स्वाती, वर्षकः वर्षिका, झाटलिः झाटली, मनुः मनावी-मनायी, मूषः मूषा, स्फाटिः स्फाटी, शठिः शठी, कटिः कटी, कुटिः कुटी ।

इति स्त्रीपुंसलिङ्गानुशासनम् ।

पुंनपुंसकयोः । १ ।

अधिकारोऽयम् । इत ऊर्द्ध्वं वक्ष्यमाणाः पुंनपुंसकलिङ्गाः स्युः ।

घृतभूतमुस्तक्ष्वेलितैरावतपुस्तबुस्तलोहिताः । २ ।

एते शब्दाः पुंनपुंसयोः स्युः । इदं घृतम्, अयं घृत इत्यादि । भूतशब्दस्य अतीते भवनकर्त्तरि च त्रिलिङ्गता । पिशाचे जन्तुमात्रे च पुंसि । पृथिव्यादिषु पञ्चसु क्लीवता, युक्ते यथार्थे नपुंसकतेति व्यवस्था । अमरेण तु "युक्ते क्ष्मादावृते भूतं प्राण्यतीते समे त्रिषु" इत्युक्तम् । तथा च भूतशब्दस्य त्रिलिङ्गताविषयभिन्नं एवास्य,सूत्रस्य विषयः । लोहितं लोहितः (रुधिरम्)

शृङ्गार्द्धनिदाघोद्यमशल्यदृढाः । ३ ।

एते पुंनपुंसकयोः स्युः । अयं शृङ्गः इदं शृङ्गम् । "अर्द्धं नपुंसकम्" (२,२,२,) सूत्रात् समांशवाचिनो नपुंसकता खण्डवाचिनस्तु पुंस्त्वमिति व्यवस्था । दृढशब्दस्य गुणवचनत्वे त्रिलिङ्गता विश्रब्धवाचित्वे एतत्सूत्रविषयता ।

व्रजकुञ्जकुथकूर्चप्रस्थदर्पार्भार्द्धर्चपुच्छाः । ४ ।

एते पुंनपुंसकलिङ्गाः स्युः । व्रजः व्रजम् । अर्द्धर्चाः पुंसि चेति (२,४,३१) सूत्रे अर्द्धर्चादीनां प्राप्तत्वेऽपि पुनरर्द्धर्चग्रहणं तद्गणपठितानां केषाञ्चित् वैदिकविषयत्वसूचनाय अत एव इह घृतादीनां केषाञ्चित् पाठो लौकिकप्रयोगेऽपि पुंनपुंसकतार्थः ।

अर्द्धर्च गोमय कषाय कार्षापण कुतप कुणप कपाट शङ्ख गूथ यूथ ध्वज कबन्ध पद्म शृङ्ग सरक कंस दिवस यूष अन्धकार दण्ड कमण्डलु मण्ड भूत द्वीप द्यूत चक्र धर्म कर्मन् मोदक शतमान यान नख नखर चरण पुच्छ दाडिम हिम रजत सक्तु प्रधान सार पात्र घृत सैन्धव औषध आढक चषक द्रोण खलीन पात्रीव (पात्रीर) षष्टिक वारवाण प्रोथ कपित्थ शुष्क शाल शील शुल्क शीधु कवच रेणु कपट करट शीकर मुसल सुवर्ण वर्ण पूर्व चमस क्षीर कर्ष आकाश अष्टापद मङ्गल निधन निर्यास जृम्भ वृत्त पुस्त बुस्त क्ष्वेडित शृङ्ग निगड खल मधु मूल मूलक स्थूल शराव नाल वप्र विमान मुख प्रग्रीव शूल वज्र कटक कण्टक कर्पट शिखर कल्क नाट मस्तक वलय कुसुम

तृण पद्म कुण्डल किरीट कुमुद अर्बुद अङ्कुश तिमिर आश्रम भूषण इष्वास मुकुल वसन्त तडाग पिटक विटङ्क विडङ्ग पिण्याक माष कोश(ष) फलक दिन दैवत पिनाक समर स्थाणु अनीक उपवास शाक कर्पास विशाल चषाल खण्ड दर विटप रण बल मक मृणाल हस्त आर्द्र हल सूत्र ताण्डव गाण्डीव मण्डप पटह सौध योध पार्श्व शरीर फल छल पुर राष्ट्र विम्ब अम्बर कुट्टिम कुक्कुट कुडप ककुद खण्डल तोमर तोरण मञ्चक पञ्चक पुङ्ख मध्य बाल छाल वल्मीक वर्ष वस्त्र वसु देह उद्यान अद्योग स्नेह स्तेन स्तन स्वर संगम निष्क क्षेम शूक छत्र पवित्र यौवन कलह पालक मूषिक मण्डल वल्कल कुञ्ज विहार लोहित विषाण भवन अरण्य पुलिन दृढ आसन ऐरावत शूर्प तीर्थ लोमश तमाल लोह दण्डक शपथ प्रतिसर दारु धनुष् मान वर्च्चस्क कूर्च्च तण्डक मठ सहस्र ओदन प्रवाल शकट अपराह्ण नीड शकल तण्डुल । अर्द्धर्चादिः ।

अत एव "अर्द्धर्चादौ घृतादीनां पुंस्त्वाद्यं वैदिकं ध्रुवम् तथोक्तमिह लोकेऽपि तच्चेदस्त्यस्तु शेषवत्" इत्यमरेणोक्तमतो यथोक्तविषयत्वमवगम्यते तत्र घृतादीनामिहोक्तेस्तेषां लौकिक-प्रयोगविषयत्वमपीति अमरोक्तं चिन्त्यमूलमिति भेदः ।

कबन्धौषधायुधान्ताः । ५ ।

कबन्धः कबन्धम् औषधः औषधम् आयुधः आयुधम् अन्तः अन्तम्

दण्डमण्डखण्डशवसैन्धवपार्श्वकाशाङ्कुराकाशकुश-कुलिशाः । ६ ।

एते पुंनपुंसयोः स्युः । दण्डः दण्डम् "कुशो रामसुते दर्भे योक्त्रे द्वीपे कुशस्थले" इत्युक्तार्थेषु पुमान् शलाकावाची तु स्त्रियां जानपदादित्वात् (४,१,४२) अयोविकारे ङीष् विधानात् कुशी । अयोविकारभिन्ने तु टाप् कुशा । अत एव "अतः कृकमीत्यादि (८,३,४८)सूत्रे कुशाकर्णीति, शारीरकसूत्रे च "हानौ तूपायनशब्दशेषत्वात् कुशाच्छन्दः" इति स्त्रीत्वप्रयोगः ।

गृहमेहदेहपट्टपटहाष्टापदार्बुदककुदाश्च । ७ ।

एते उक्तलिङ्गाः स्युः । गृहं गृहः । मेहः मेहम् इत्यादि ।

इति पुंनपुंसकलिङ्गानुशासनम् ।

सूत्रकृता स्त्रीनपुंसकलिङ्गं विभिद्य नोक्तम् अमरसिंहेन तु सूत्रस्वारस्यात् तदवशिष्टतयाऽभिहितं तदिहाभिधीयते ।

"स्त्रीनपुंसकयोर्भावक्रिययोः ष्यञ् क्वचिच्च वुञ्" । इति भावकर्म्मणोर्विहितष्यञन्तस्य स्त्रीनपुंसकलिङ्गत्वं तच्च पूर्व्व-मुक्तमपि अवसरप्राप्ततया ज्ञानसौकर्य्यार्थमिह पुनरुच्यते । गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्म्मणि चेति चकारात् भावे विहितः ष्यञ् वुञ् च क्वचित् स्त्रीनपुंसकयोः स्यात् । उचितस्य भावः कर्म्म वा औचित्यं औचिती एवं चातुर्य्यं चातुरी माधुर्य्यं माधुरी । क्वचिदित्युक्तेः अर्हतो भावः आर्हन्तीत्येव तत्र अर्हतो नुम् चेति नुम् । वुञ्, आहोपुरुषिका चौरिका शैष्योपाध्यायिका, गार्गिकया श्लाघते इति । क्वचित्युक्तेः रामणीयक कामनीयकमित्यादौ "योपधाद्गुरूपोत्तमात्"(५,१,१३२) इति वुञन्तस्य क्लीवत्वमेव । भावकर्म्मणोरित्युक्तेः स्वार्थे ष्यञ् क्लीवे एव चातुर्वर्ण्यं त्रैलोक्यम् ।

"षष्ठ्यन्तप्राक्पदाः सेनाच्छायाशालासुरानिशाः इति"

षष्ठीसमासनिष्पन्नाः सेनाद्यन्ताः स्त्रीनपुंसकलिङ्गाः स्युः । मनुष्यसेना मनुष्यसेनम्, वृक्षच्छाया वृक्षच्छायम्, यवसुरा यवसुरं, गोशाला गोशालम्, श्वनिशा श्वनिशम् ।

"आबन्तोत्तरपदो द्विगुश्चापुंसि नश्च लुक्" इति च । आबन्तं अनन्तञ्च उत्तरपदं यस्य तादृशो द्विगुः स्त्रीनपुंसकयोः तत्र च अनन्तस्य नस्य लुप् च । त्रिखट्वं त्रिखट्वी । त्रितक्षं त्रितक्षी । एतच्च पूर्व्वं प्रायेणोक्तम् प्रपञ्चार्थमिहोपन्यस्तम् ।

स्त्रीनपुंसकलिङ्गानुशासनम् ।

अविशिष्टलिङ्गम् । १ ।

नास्ति विशिष्टं लिङ्गं तत्कार्य्यञ्च यस्य । इत ऊर्द्धं वक्ष्य-माणाः शब्दा विशिष्टलिङ्गकार्य्यशून्याः विशिष्टलिङ्गशून्याश्च तेन त्रिलिङ्गाः स्युः ।

अव्ययडतियुष्मदस्मदः । २ ।

चादयोऽव्ययशब्दाः डतिप्रत्ययान्ता, युष्मदस्मच्छब्दौ च विशिष्ट-लिङ्गकार्य्यशून्याः स्युः । उच्चैः तरुः लता, मन्दिरं वा । कति पुरुषाः स्त्रियः बलानि वा । त्वं पुमान् त्वं स्त्री त्वं कुलम् । अहं पुमान् स्त्री, कुलं वा ।

ष्णान्ता संख्या । ३ ।

षान्तनान्तसंख्यावाचकाः शब्दाः अविशिष्टलिङ्गकार्य्याः स्युः । पञ्च षट् पुरुषाः स्त्रियः कुलानि वा । ष्णान्तेति विशेषणात् शिष्टाः संख्याः त्रिलिङ्गाः विशिष्टलिङ्गकार्य्यवन्तः । एकः पुमान् एका स्त्री एकं कुलं द्वौ द्वे द्वे । त्रयः तिस्रः त्रीणि वा ।

गुणवचनञ्च । ४ ।

गुणवाचकाः शब्दाः गुणिपरत्वे त्रिलिङ्गाः स्युः । शुक्लः पटः शुक्ला शाटी शुक्लं वस्त्रम् । गुणपरत्वे तु यथाप्राप्तं शुक्ल इत्याद्येव अत एव "गुणे शुक्लादयः पुंसि गुणिलिङ्गास्तु तद्वति" इत्यमरः ।

कृत्याश्च । ५ ।

कृत्या इति बहुवचनं कृत्सामान्योपलक्षणं तच्चासति बाधके कर्त्राद्यर्थे त्रिलिङ्गाः स्युः । तथा च भावे विहितक्तिन्नादेः स्त्रीत्वस्य, घञादेश्च पुंस्त्वस्य विशिष्योक्तेस्तेनास्य बाधः । तत्र कर्त्तरि-भव्यः गेयः पाठकः गायक इत्यादयः त्रिलिङ्गाः । कर्म्मणि-स्तोतव्यः स्तवनीयः स्तुत्य इत्यादयः । अत एव "कृतः कर्त्तर्य्य-सञ्ज्ञायां कृत्याः कर्म्मणि कर्त्तरि" इत्यमरोक्तिः । तत्र कृत-इत्यत्र उत्तरवाक्यस्थं कर्म्मणीति पदमाकृष्यते । तथा च कर्त्तरि कर्म्मणि च कृतः तदर्थे कृत्याश्च त्रिलिङ्गाः स्युः ।

करणाधिकरणयोर्ल्युट् । ६ ।

करणे अधिकरणे च विहितल्युडन्तास्त्रिलिङ्गाः स्युः । ल्युडन्त-त्वेनक्लीवत्वे प्राप्ते त्रिलिङ्गतार्थं सूत्रम् । तत्र करणे—देव-यजनः, प्रमाणी, साधनम् प्रमाणम् । अधिकरणे पशुसंज्ञपनो यज्ञः इष्टौ स्त्री ङीप् । सत्रे नपुंसकम् ।

सर्व्वादीनि सर्व्वनामानि ।

सर्व्वविश्वेत्यादीनि सर्व्वनामसंज्ञकानि त्रिलिङ्गानि स्युः । सर्व्वः सर्व्वा सर्व्वम्, विश्वः विश्वा विश्वम् । युष्मदस्मदोस्तु सर्व्व-नामत्वेऽपि विशेषाभिधानात् न लिङ्गविशेषकार्य्यमिति भेदः ।

> अमरवार्तिकाद्यनुसारेण अत्रेदमधिकमुच्यते ।
> "परं लिङ्गं स्वप्रधाने द्वन्द्वे तत्पुरुषेऽपि तत् ।
> अर्थान्ताः प्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्व्वाः परोपगाः ।
> तद्धितार्थो द्विगुः संख्यासर्व्वनामतदन्तकाः ।
> बहुव्रीहिरदिङ्नाम्नामुन्नेयं तदुदाहृतम् ।
> गुणद्रव्यक्रियायोगोपाधयः परगामिनः ॥

तत्र परवल्लिङ्गं "द्वन्द्वतत्पुरुषयोः" (२,४,२६ सू०) इति द्वन्द्वतत्पुरुषयोः उत्तरपदलिङ्गसमानलिङ्गत्वविधानेऽपि "स नपुं-सकम्" (२,४,२७ सू०) इति समाहारद्विगुद्वन्द्वयोर्नपुंसकत्वस्य विधानात् स्वप्रधान इत्युक्तम्, समाहारे तु तयोः संघातस्यैव प्राधा-न्यात् न स्वघटकपदार्थप्राधान्यमिति न तत्र परवल्लिङ्गता । "अर्थेन सह नित्यसमासो विशेष्यलिङ्गता च" (२,१,३६ वा०) इति द्विजाय अयमियमिदं वेति विग्रहे द्विजार्थः विशेष्यलिङ्गः ।

कुगतिप्रादयः (२,२,१८) प्रादिभिर्नित्यसमासनिष्पन्न-शब्दाः विशिष्टलिङ्गाः । तत्रत्यवार्तिकानि "प्रादयो गताद्यर्थे प्रथमया" (वा०) प्रगत आचार्य्यं प्राचार्य्यः प्रकृष्टा पितामही प्रपितामही प्रकृष्टं बलम् प्रबलम् सुबलमित्यादि । "अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया" (वा०) अतिक्रान्तः अतिक्रान्ता अतिक्रान्तं वा राजानम् अतिराजः अतिराजी अतिराजम् । परवल्लिङ्गताप-वादः । एवमन्यत्रापि "अवादयः क्रुष्टाद्यर्थे तृतीयया" (वा०) अवक्रुष्टः कोकिलया अवकोकिलः अवकोकिला अवकोकिलम् । "पर्य्यादयो ग्लानाद्यर्थे चतुर्थ्या" (वा०) परिग्लानोऽध्ययनाय पर्य्य-ध्ययनस्त्रिलिङ्गः । "निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या" (वा०) निष्क्रान्तो गृहात् इति विग्रहे निर्गृहः निर्गृहा निर्गृहम् । इति वार्तिकोक्तार्थविशेषे प्रादिसमासनिष्पन्ना अपि परगामिन-स्त्रिलिङ्गाः । अलंपूर्व्वोऽपि त्रिलिङ्गः । अलं कर्म्मणे, अलं-कर्म्मा त्रिलिङ्गः । "प्राप्तापन्ने च जीविकया" (२,२,४) इति विहितः प्राप्तापन्नपूर्व्वकजीविकान्तस्तत्पुरुषस्त्रिलिङ्गः । प्राप्त-जीविकः प्राप्तजीविका प्राप्तजीविकम् एवम् आपन्नजीविकः । तद्धितार्थे द्विगुः पञ्चभिर्गोभिः क्रीतः पञ्चगुरित्यादिस्त्रिलिङ्गः । संख्यासर्व्वनाम्नां त्रिलिङ्गत्वं सूत्रकृतैव पूर्व्वं दर्शितम् । तदन्ता-नाममरेऽधिकोक्तिः परित्यक्तुं शक्यते तत्पुरुषे द्वन्द्वे च पर-वल्लिङ्गतयैव त्रिलिङ्गताप्राप्तेः बहुव्रीहेस्त्रिलिङ्गत्वस्य अग्रे वक्ष्यमाणत्वाच्च । "अनेकमन्यपदार्थे" २,२,२४ सू०) बहु-व्रीहेरन्यपदार्थबोधकतया तल्लिङ्गत्वौचित्यात् "दिङ्नामान्य-न्तराले" (२,२,२६ सू०) इति दिङ्नामवाचित्वात् स्त्रीत्व-मेव न तु त्रिलिङ्गत्वम् । उत्तरपूर्व्वा । गुणद्रव्यादियोग उपाधि-शब्दप्रवृत्तौ निमित्तं येषां तादृशाः शब्दास्त्रिलिङ्गाः तत्र गुण-वचनानां, "गुणवचनञ्चेति" क्रियावचनानां च "कृत्याश्च" इत्यनेन सूत्रकृतैवोक्तम् द्रव्यसंबन्धोपाधिकास्त्रिलिङ्गाः इत्येवाधिकम् दण्डोऽस्यास्तीति इनिः दण्डी दण्डिनी दण्डि, धनवान् धनवती धनवत् इत्यादि ।

अणाद्यन्तास्तेन रक्ताद्यर्थे नानार्थभेदकाः ।

इत्यमरोक्तिः "तेन रक्तं रागात्" (४,२,१) इति रक्ताद्यर्थे रञ्जनद्रव्यवाचिन उत्तरे विहिताणाद्यन्ताः त्रिलिङ्गाः स्युः । कषायेण रक्तमित्यणि काषायः पटः काषायी शाटी काषायं वस्त्रम् । आदिपदात् तदधिकारे "लाक्षारोचनाट्ठक्" (४,२,२,) इति ठगादयो गृह्यन्ते । लाक्षिकः रौचनिक-स्त्रिलिङ्गः । रक्तादीत्यादिपदात् क्रियाविशेषकर्म्मणि तत्कर्त्तरि वा ये अणादयो विहिता ये च सम्बन्धार्थे विहितास्ते सर्व्वेऽपि गृह्यन्ते । "नक्षत्रेण युक्तः कालः" (४,२,३) इत्यण् पुष्येण युक्तं पौषं त्रिलिङ्गम् । "दृष्टं साम" (४,२,७) अण् वसिष्ठेन दृष्ट

साम, वासिष्ठं साम वासिष्ठी ऋक् वासिष्ठो मन्त्रः "कलेर्ढक्" (४,२,८) कलिना दृष्टं कालेयम्। "वामदेवाड्ड्यड्ड्यौ" (४,२,९) वामदेव्यम्। "परिवृतो रथः" (४,२,१०) वस्त्रेण परिवृतो वास्त्रः। "तदधीते तद्वेद" (४,२,५९) व्याकरणमधीते वेद वा वैयाकरणः, इत्येवमध्ययनवेदनरूपक्रियादिकर्तरि विहितास्त्रिलिङ्गा एव "साऽस्य देवता" (४,२,२४) इत्यादिना विहिताणादयः पाशुपतम् काय-व्यम् ऐन्द्रम्। "तदस्य पण्यम् (४,४,५१) अपूपं पण्यमस्य आपूपिक इत्यादयो ग्राह्याः।

इति अविशिष्टलिङ्गत्रिलिङ्गानुशासनम्।

इति पाणिनीयं लिङ्गानुशासनं समाप्तम्।

अकारादिक्रमेण पाणिन्यागमसिद्धप्रत्ययागमानां प्रयोगे परिनिष्ठितरूपाणि इङ्गर्थप्रयोजनसहितानि सोदाहरणानि प्रदर्श्यन्ते।

अ

अ अ भावार्थे कृत्प्रत्ययः। जिगमिषा चिकीर्षा।

अकङ् अक् आगमः अन्तादेशः। सौधातकिः वैयासकिः।

अकच् अक आगमः अन्तोदात्तता। सर्वकः उच्चकैः।

अकार अ अपत्यबहुत्वे तद्धितः। उडुलोमाः। भावे कृत्। जागरा।

अङ् अ भावे कृत्प्रत्ययः गुणाभावादि। भिदा छिदा।

अच् अस्त्यर्थे तद्धितः, अन्तोदात्तः। अर्शसः, कर्तरि कृत् प्रकृतिप्रत्ययसमुदायान्तोदात्तः। पचः देवः।

अञ् अ अपत्याद्यर्थे तद्धितः आदिवृद्धिः आद्युदात्तता। वैदः स्त्रियां ङीप् वैदी। औत्सः।

अट् अ आगमः आद्यवयवः। अभवत् अभूत् अभविष्यत्।

अठच् अठ घटाद्यर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः। कर्मठः।

अण् अ अपत्याद्यर्थे तद्धितः आदिवृद्धिः। गौतः स्त्रियां ङीप् गावी। कर्तरि कृत् इत्यादि। कुम्भकारः स्त्रियां टाप्।

अत् अ विभक्त्यर्थे तद्धितः स्वरितः अव्ययः। क। [उत्तरतः।

अतसुच् अतस् प्रथम्याद्यर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः। दक्षिणतः।

अति अत् परिमाणार्थे वर्गे तद्धितः। पञ्चत् दशत् वर्गः।

अतृन् अत् कर्तरि कृत् आद्युदात्तता इम्। जरन् स्त्रियां ङी.

अथुच् अथु भावे कृत् समुदायान्तोदात्तता। वेपथुः वमथुः।

अदुक् अद् आगमः अन्तावयवः। एकाद्रविंशतिः एकान्न-विंशतिः।

अद्ड् अद् आगमः टिलोपः। कतरत् कतमत्।

अध्यै(न्) अध्यै तुमर्थे कृत्। पृणध्यै। नित्त्वे आद्युदात्तता। [नील्या रक्तं नीलम्।

अन् अ भागाद्यर्थे तद्धितः, आद्युदात्तता। द्वितीयो भागः।

अनङ् अन् समासान्तः, अन्तादेशः। पुष्पधन्वा।

अनि अनि भावे कृत् स्त्रियाम्। अजीवनिः।

अनिच् अन् समासान्तः, अन्तोदात्तः। सुधर्मा विधर्मा।

अनीयर् अनीय भावकर्मणोः कृत् उपोत्तमोदात्तः। भवनीयम्।

अप् अ समासान्तः अनुदात्तः। कल्याणपञ्चमाः, अन्तर्लोमः। भावे कृत्। करः गरः भवः प्रसवः।

अम् अम् वेदे एवागमः। नितरं लोके तु नितराम्।

अयङ् अय आगमः, अन्तादेशः। शय्यते शय्या।

अयच् अय अवयवे तद्धितः, अन्तोदात्तः। उभयम् द्वयम्।

असि अस् प्रथमाद्यर्थे तद्धितः अव्य०। पुरः अधः अवः।

असिच् अस् समासान्तः अन्तोदात्तः। अप्रजाः सुप्रजाः।

असुक् अस् आगमः अन्तावयवः। दध्यस्यति।

असुङ् अस् आगमः अन्तादेशः। पुमांसौ पुमांसः।

असे(न्) असे तुमर्थे कृत् नित्त्वे आद्युदात्तः। शरदो जीवसे।

अस्ताति अस्तात् प्रथमाद्यर्थे तद्धितः अव्ययः। अधस्तात्।

आ

आकिनिच् आकिन् असहायार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः। एकाकी। [उत्तरा।

आच् आ प्रथमाद्यर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः अव्य०। दक्षिणा।

आट् आ आगमः आद्यावयवः। आसीत्।

आटच् आट मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः। वाचाटः।

आति आत् प्रथमाद्यर्थे तद्धितः अव्य०। दक्षिणात् उत्तरात्।

आनङ् आन् आगमः अन्तादेशः। पिता स्वसा उशनाः।

आनुक् आन् आगमः अन्तावयवः। इन्द्राणी वरुणानी।

आपुक् आप् आगमः अन्तावयवः। सत्यापयति अर्थापयति।

आम् आम् आगमः। एधाञ्चकार एधामास।

आमिनिच् आमिन् मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः। स्वामी।

आमु आम् आगमः अव्य०। नितराम् सुतराम् पचतितमाम्।

आय आय स्वार्थे धात्वंशप्रत्ययः। गोपायति धूपायति।

आय्य आय्य शीलार्थे कृत् उणादि इत्येके। स्पृहयाय्यः।

आरकन् आरक मत्वर्थे तद्धितः आद्युदात्तः । शृङ्गारकः ।

आरक् आर अपत्यार्थे तद्धितः आदिवृद्धिः अन्तोदात्तता । गौधारः । जाडारः ।

आरि आरि वर्षे इत्यर्थे तद्धितः अव्ययः । परारि ।

आरु आरु शीलार्थे कर्त्तरि कृत् । शरारुः वन्दारुः ।

आलच् आल मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । वाचालः ।

आलुच् आलु शीलार्थे कर्त्तरि कृत् समुदायान्तोदात्तता । स्पृहयालुः । मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । हृदयालुः ।

आहि आहि प्रथमाद्यर्थे तद्धितः अव्य० । दक्षिणाहि ।

इ

इक् इ धातुनिर्देशे कृत् गुणवृद्ध्यभावः । पचिः भिदिः ।

इकट् इक चौरे तद्धितः । ऐकागारिकः स्त्रियां ङीप् ।

इच् इ समासान्तः अन्तोदात्तः अव्य० । दण्डादण्डि ।

इञ् इ प्रश्नाख्यानार्थे कृत् इञ्ञादि आद्युदात्तः । कांकारिमकार्षीः । अपत्याद्यर्थे तद्धितः आदिवृद्धिः । कार्ष्णिः ।

इट् इ आगमः आद्यावयवः । भविता रोदिति । [स्तबकितः

इतच् इत अस्य जातेऽर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । तारकितः ।

इत्नु इत्नु शीलार्थे कर्त्तरि कृत् । स्तनयित्नुः गदयित्नुः ।

इथुक् इथ् डटि आगमः अन्तावयवः । यावतिथः तावतिथः ।

इन इन नासिकानत्यर्थे समासान्तः । चिक्किनम् ।

इन् इ कर्त्तरि कृत् आद्युदात्तः । स्तम्बकरिः नाथहरिः ।

इनङ् इन ढकि आगमः अन्तादेशः । कल्याणिनेयः ।

इनच् इन मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । फलिनः ।

इनि इन् शीलार्थे कर्त्तरि कृत् । प्रजवी । मत्वर्थे तद्धितः । धनी ज्ञानी । [आदिवृद्धिः । सांराविणम् ।

इनुण् इन् अभिव्याप्तौ भावे कृत् इञ्ञादिः । ततः स्वार्थे अण्

इम इम तज्जाते तद्धितः । पाकिमः त्यागिमः । [लघिमा ।

इमनिच् इमन् भावे कर्म्मणि च तद्धितः अन्तोदात्तः । म्रदिमा ।

इयङ् इय् अन्तादेशः । श्रियः धियः शिश्रियतुः ।

इल इल चतुरर्थ्यां तद्धितः । काशिलः गुहिलः पङ्किलः ।

इलच् इल मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । फेनिलः पिच्छिलः । स्वार्थे तद्धितः पूर्व्वपदलोपश्च । दत्तिलः ।

इष्ठन् इष्ठ स्वार्थप्रकर्षे तद्धितः आद्युदात्तः । लघिष्ठः करिष्ठः ।

इष्णुच् इष्णु शीलार्थे कर्त्तरि कृत् समुदायान्तोदात्तः । निराकरिष्णुः अलङ्करिष्णुः ।

ई

ईकक् ईक प्रहरणाद्यर्थे इवार्थे च तद्धितः आदिवृद्धिः अन्तोदात्तः । शाक्तीकः । लौहितीकः स्फाटिकीकः ।

ईकञ् ईक स्वार्थे तद्धितः आदिवृद्धिः । आद्युदात्तः । द्वैतीयीकः तार्तीयीकः ।

ईकन् ईक परिमाणार्थे तद्धितः आद्युदात्तः । खारीकम् । अर्द्धखारीकम् ।

ईट् ई आगमः आद्यावयवः । अचैतीत् ब्रवीति स्तवीति ।

ईमसच् ईमस मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । मलीमसः ।

ईयङ् ईय धात्वंशप्रत्ययः गुणवृद्ध्यभावः । ऋतीयते ।

ईयसुन् ईयस् स्वार्थप्रकर्षे तद्धितःआद्युदात्तः । प्रेयान् स्त्रियां ङीप् ।

ईरच् ईर मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । आण्डीरः ।

ईरन् ईर मत्वर्थे तद्धितः आद्युदात्तः । काण्डीरः ।

उ

उ उ कर्त्तरि कृत् । जिगमिषुः आशंसुः भिक्षुः विन्दुः इच्छुः ।

उकञ् उक कर्त्तरि कृत् वृद्ध्यादिः । पातुकः स्थायुकः ।

उण् उ संप्रदानापादानभिन्ने कर्त्रादौ कृत् वृद्ध्यादिः । कारुः ।

उति उत् वर्षे इत्यर्थे तद्धितः अव्ययः । परुत् ।

उम् उ आगमः अन्त्यादचः परः । अशोचत् ।

उरच् उर मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । दन्तुरः ।

उवङ् उव अन्तादेशः । भुवः । लुलुवतुः ।

उसि उस् करणादौ कृत् । चक्षुः यजुः ।

ऊ

ऊक ऊक शीलार्थे कर्त्तरि कृत् । जागरूकः दंदशूकः ।

ऊङ् ऊ स्त्रीप्रत्ययः ङित् चिह्नार्थः । कुरूः कर्कन्धूः ।

ऊठ् ऊ आदेशः । अव-ऊः ज्वर-जूः दिव-द्यूतम् ।

ऊलच् ऊल समूहाद्यर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । वातूलः बलूलः ।

ए

एण्य एण्य भवाद्यर्थे तद्धितः । प्रावृषेण्यः ।

एत्य एत्य भवाद्यर्थे तद्धितः । दूरेत्यः ।

एद्यवि एद्यवि अहनीत्यर्थे तद्धितः अव्ययः । परेद्यवि ।

एद्युसुच् एद्युस् अहनीत्यर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः अव्ययः । परेद्युः अन्येद्युः उभयेद्युः । [द्वेधा त्रेधा ।

एधाच् एधा प्रकारार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः अव्ययः ।

एनप् एन प्रथमासप्तम्यर्थे तद्धितः अव्ययः अनुदात्तः । दक्षिणेन उत्तरेण ।

एलु एलु असहनार्थे तद्धितः । हिमेलुः ।

ऐ

ऐ ऐ ङीपि स्त्रियाम् आदेशः । पूतक्रतायी अग्नायी ।

ऐरक् ऐर अपत्यार्थे तद्धितः आदिवृद्धिः अन्तोदात्तः । चाटकैरः

औ

औ औ-स्त्रियां ङीपि आदेशः । मनावी ।

क

क अ कर्तरि कृत् गुणाभावादि । किरः ग्रः प्रस्थः । घञर्थे भावे कृत् । उपघ्नः निघ्नः । चतुरर्थ्यादौ तद्धितः न कित् । अश्मकः शरकः । अज्ञाताद्यर्थे—अश्वकः । कुत्सिते—अश्वकः । स्वार्थे—अधिकः । शीले—तूष्णीकः ।

कक् क चतुरर्थ्यां तद्धितः आदिवृद्धिः अन्तोदात्तः । वाराहकः । [स्त्रियां ङीप् ।

कञ् अ कर्म्मकर्तरि कृत् गुणाभावादि आद्युदात्तः । अन्याहशः

कटच् कट समूहाद्यर्थे तद्धितः न कित् अन्तोदात्तः । समूहे अविकटम् । स्वार्थे सङ्कटम् विकटम् । [रथकड्या ।

कड्यच् कड्य समूहार्थे तद्धितः न कित् अन्तोदात्तः स्त्रियाम् ।

कध्यै(न्) अध्यै तुमर्थे कृत् गुणाभावादि नित्त्वे आद्युदा० अव्ययः । आहुवध्यै ।

कन् क अज्ञाताद्यर्थे तद्धितः न कित् । मद्रक देवदत्तकः ।

कप् क समासान्तत्वात् तद्धितत्वेन न कित् अनुदात्तः । व्यूढोरस्कः अनर्थकः । नदीमातृकः ।

कमुल् अम् तुमर्थे कृत् प्रत्ययात् पूर्व्वमुदात्तः । प्रलुपं नाशकत् प्रलोपितुमित्यर्थः ।

कल्पप् कल्प ईषदसमाप्त्यर्थे तद्धितः न कित् अनुदात्तः । पटुकल्पः । तिङन्तु उत्कर्षे । पचतिकल्पम् ।

कसुन् अस् तुमर्थे कृत् आद्युदात्तः । ईश्वरो विलिखं विलिखितुमित्यर्थः । [श्रियसे ।

कसेन् असे तुमर्थे कृत् आद्युदात्तः अव्ययः । भवानिदं

काण्ड काण्ड समूहार्थे तद्धितः न कित् । दूर्वाकाण्डम् ।

कानच् आन लिङ्वत् न गुणः कृत् समुदायान्तोदात्तः । चक्राणः ।

काम् का आगमः अन्त्यादचः परं स्वार्थे तद्धितः अव्ययः । तूष्णीकाम् । [दात्तः । पुत्रकाम्यति ।

काम्यच् काम्य इच्छार्थे धात्वंशप्रत्ययः न कित् समुदायान्तो-

कार कार स्वरूपार्थे तद्धितः न कित् । अकारः ककारः ।

कि(न्) इ कर्तरि कृत् लिङ्वत् गुणाभावादि । नित्त्वे आद्युदात्तः । पपिः जग्मिः चक्रिः । कर्तरि कृत् । दधिः ददिः । कर्म्मण्युपपदेऽधिकरणार्थे कृत् । जलधिः ।

कुक् क् आगमः अन्त्यावयवः । स्वकीयं परकीयम् । वातकी अतीसारकी । [अवकुटारम् ।

कुटारच् कुटार अर्वाचीनार्थे तद्धितः न कित् अन्तोदात्तः ।

कुणच् कुण पाकार्थे तद्धितः न कित् अन्तोदात्तः । पीलुकुणः ।

कुरच् उर कर्म्मकर्तरि कृत् गुणाभावादि समुदायान्तोदात्तः । विदुरः भिदुरः । [पिच्छकत्वः पचति

कृत्वसुच् कृत्वस् क्रियापौनःपुन्ये तद्धितः न कित् अन्तोदात्तः ।

केन् ए कृत्यार्थे कृत् गुणाभावादि आद्युदात्तः अव्ययः । अवगाहे

केन्य एन्य कृत्यार्थे कृत् गुणाभावादि अव्य० । दिदृक्षेण्यः ।

केलिमर् एलिम कर्म्मकर्तरि कृत् गुणाभावः । उपोत्तमोदात्तः । भिदेलिमः ।

क्त त कर्म्मभावादौ कृत् गुणाभावादि । भूतं ज्ञातः विदितः । अपिपि संज्ञायाञ्च । देवदत्तः विष्णुरातः ।

क्तवतु तवत् कर्तरि कृत् गुणाभावादि स्त्रियां ङीप् । गतवान् ।

क्तिच् ति आशीर्वादे संज्ञायां कृत् गुणाभावः समुदायान्तोदात्तः । रन्तिः, भूतिः ।

क्तिन् ति भावे कृत् गुणाभावादि आद्युदात्तः । कृतिः मतिः ।

क्त्रि त्रि तज्जातेऽर्थे कृत् गुणाभावादि ततः स्वार्थे मप् अनुदात्तः । डुप्त्रिमः पक्त्रिमः ।

क्त्वा त्वा प्रकृत्यर्थे कृत् गुणाभावादि । कृत्वा भूत्वा ।

क्नु नु शीलार्थे कर्तरि कृत् गुणाभावः । त्रस्नुः क्षिप्नुः तस्नुः ।

क्मरच् मर शीलार्थे कर्तरि कृत् गुणाभावः समुदायान्तोदात्तः । सृमरः । घस्मरः ।

क्यच् य, इच्छार्थे धात्वंशप्रत्ययः समुदायान्तोदात्तः । पुत्रीयति

क्य(ङ)ष् य आचाराद्यर्थे धात्वंशप्रत्ययः ङित्त्वे आत्मनेपदम् । श्येनायते । षित्त्वे उभयपदम् । लोहितायते-ति

क्यप य, भावकर्म्मादौ कृत् गुणाभावः अनुदात्तः । कृत्यम् स्तुत्यः । भावे स्त्रियाम् । कृत्या ।

क्रु रु शीलाद्यर्थे कृत् गुणाभावः । भीरुः ।

क्रुकन् रुक शीलाद्यर्थे कृत् गुणाभावः आद्युदात्तः । भीरुकः

क्लुकन् लुक शीलाद्यर्थे कृत् गुणाभावादि आद्युदात्तः । भीलुकः

क्वनिप् वन् शीलाद्यर्थे कृत् गुणाभावादि अनुदात्तः । सुदामा सुधीवा ।

क्वरप् वर शीलाद्यर्थे कृत् गुणाभावः अनुदात्तः । इत्वरः इत्वरः गत्वरः । स्त्रियां ङीप् । [पेचिवान् ।

क्वसु वस् लिङ्वत् कृत् गुणाभावादि स्त्रियां ङीप् । जग्मिवान्

क्विन्(प) व् तस्य लोपः कर्तरि कृत् गुणाभावादि । नित्त्वे आद्युदात्तः कुत्सम् । दृक् स्पृक् । पित्त्वे अनुदात्तः । प्रष्ठः भावाधिकरणादौ स्त्रियाम् । संपद् संसद् ।

केस से तुमर्थे कृत् गुणाभावः । प्र-इष-प्रेषे ।

ख

ख ख-ईन भवाद्यर्थे तद्धितः न खित् । कुलीनः ।

खच् अ कर्त्तरि कृत् समुदायान्तोदात्तः मुम् । प्रियंवदः । स्तनन्धयः ।

खञ् ख-ईन भवाद्यर्थे तद्धितः न खित् आदिवृद्धिः आद्युदात्तः । माहाकुलीनः गौष्ठीनः स्त्रियां टाप् ।

खण्ड खण्ड समूहार्थे तद्धितः न खित् । वृक्षखण्डः ।

खमुञ् अम् अभूततद्भावे आक्रोशे भावादौ कृत् खित् मुम् आद्युदात्तः वृद्धिः । चौरङ्कारमाक्रोशति । [करम् ।

खल् अ, भावादौ कृत् पूर्व्वमुदात्तः । दुर्भवं सुकरम् ईषत्-

खश् अ कर्त्तरि कृत् खित् मुम् । जनमेजयः नाडिन्धमः ।

खिष्णुच् इष्णु शीलाद्यर्थे कृत् खित् मुम् समुदायान्तोदात्तः । आढ्यम्भविष्णुः । [प्रियम्भावुकः ।

खुकञ् उक शीलाद्यर्थे कृत् खित् मुम् वृद्धिः आद्युदात्तः ।

ख्युन् यु-अन करणभावयोः कृत् खित् मुम् आद्युदात्तः । भद्रङ्करणम् ।

ग

गोयुगच् गोयुग स्थानार्थे तद्धितः न गित् अन्तोदात्तः । गोगोयुगम् । [गोगोष्ठम् ।

गोष्ठच् गोष्ठ स्थानार्थे तद्धितः न गित् अन्तोदात्तः ।

ग्मिनि ग्मिन् मत्वर्थे तद्धितः न गित् । वाग्मी ।

ग्स्नु स्नु-शीलाद्यर्थे कृत् गित् गुणाभावः । जिष्णुः स्थास्नुः ।

घ

घ अ भावादौ कर्त्तरि च कृत् । गोचरः उरश्छदः । देवताद्यर्थे तद्धितः न घित् घ-इय । महेन्द्रियम् यज्ञियम् । [यम्

घच् घ-इय चिकित्स्यार्थे तद्धितः न घित् अन्तोदात्तः । क्षेत्रि-

घञ् अ-भावादौ कृत् चजोः कुः अन्तोदात्तः वृद्ध्यादिः । पाकः त्यागः ।

घन् घ-इय देवताद्यर्थे तद्धितः न घित् आद्युदात्तः । शुक्रियम् । [भत्वम् । ऋत्वियम् ।

घस् घ-इय अस्य प्राप्तेऽर्थे तद्धितः वेदे, न घित् सित्त्वाद्

घिनुण् इन् शीलाद्यर्थे कृत् वृद्ध्यादि चजोः कुत्वम् । त्यागी रागी योगी भोगी । [दात्तः । भङ्गुरम् ।

घुरच् उर शीलाद्यर्थे कृत् चजोः कुत्वम् । समुदायान्तो-

ङ

ङीन् ई शार्ङ्गरवादिभ्यः स्त्रीप्रत्ययः । समुदायान्तोदात्तः । शार्ङ्गरवी नारी । [मृगी ।

ङीप् ई स्त्रीप्रत्ययः अनुदात्तः । कर्त्री पेचुषी गतवती ।

ङीष् ई स्त्रीप्रत्ययः षित् चिह्नार्थः । कल्याणी सारङ्गी ।[यज्वा ।

ङ्वनिप् वन् भूते कर्त्तरि कृत् गुणाभावादि अनुदात्तः । सुत्वा

च

चणप् चण वित्तार्थे तद्धितः वकारप्रश्लेषात् न चित् अनुदात्तः । विद्याचणः ।

चरट् चर भूतपूर्व्वार्थे तद्धितः वकारप्रश्लेषात् न चित् स्त्रियां ङीप् । आढ्यचरः । [निघ्नानः ।

चानश् आन शीलाद्यर्थे कृत् समुदायान्तोदात्तः । भुञ्जानः ।

चाप् आ यङन्तात् स्त्रीप्रत्ययः चित् अन्तोदात्तः कारीषगन्ध्या । आवट्या । [अभार्वि ।

चिण् इ-आगमः वृद्ध्यादि समुदायान्तोदात्तता । अदायि

चुञ्चुप् चुञ्चु वित्तार्थे तद्धितः वकारप्रश्लेषात् न चित् । अनुदात्तः । विद्याचुञ्चुः ।

च्फञ् फ-आयन अपत्यार्थे तद्धितः वृद्धिः चित्त्वात् अन्तोदात्तः । कौञ्जायनः ।

च्वि वि, तस्य लोपः अभूततद्भावे तद्धितः अव्ययः चित् अन्तोदात्तः । श्वेतीभवति । भस्मीकरोति ।

छ

छ छ-ईय भवाद्यर्थे तद्धितः न छित् । त्वदीयः ।

छण् छ-ईय अपत्याद्यर्थे तद्धितः न छित् वृद्धिः । पैतृष्वस्रीयः ।

छस् छ-ईय भवाद्यर्थे तद्धितः न छित् सित्त्वात् पूर्व्वस्य पदत्वम् । भवदीयः ।

ज

जातीयर् जातीय प्रकारे तद्धितः वप्रश्लेषात् न जित् उपोत्तमोदात्तः । पटुजातीयः ।

जाहच् जाह-मूलार्थे तद्धितः वप्रश्लेषात् न जित् अन्तोदात्तः । कर्णजाहम् ।

ञ

ञ अ भवाद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः । पौर्वशालः ।

ञिठ ठ-इक भवाद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः । कार्शिकः ।

ञ्य य-भवाद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः । कौविदार्य्य गाम्भीर्य्यं पाञ्चजन्यः प्रागाद्यः ।

ञ्यङ् य-भवाद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः । सौवीर्य्यः कौसल्यः । ङित्करणं यङश्चेति चाब्विधानार्थम् ।

ट

ट अ-कर्तरि कृत् स्त्रियां ङीप् । कुरुचरः सेनाचरः पुरःसरः ।

टक् अ-कर्तरि कृत् गुणाभावादि स्त्रियां ङीप् । सामगः सुरापः ।

टच् अ समासान्तः स्त्रियां ङीप् । अन्तोदात्तः । बङ्गराजः ।

टाप् आ स्त्रीप्रत्ययः अनुदात्तः । अजा जिगमिषा । [निकः ।

ठ्ठिन् ठ-इक, दानसंप्रदानार्थे तद्धितः आद्युदात्तः । औद-

टीटच् टीट-नासिकानतार्थे तद्धितः चप्रत्ययात् न टित् अन्तोदात्तः । अवटीटम् । [वार्केण्यः ।

टेण्यन् एण्य स्वार्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः स्त्रियां ङीप् ।

ट्यण् य-देवतार्थे तद्धितः आदिवृद्धिः स्त्रियां ङीप् । सौम्यम् ।

ट्यु(ल्) यु-अन भवार्थे तद्धितः तुडागमः स्त्रियां ङीप् लित्त्वे पूर्व्वोदात्तः । सायन्तनः चिरन्तनः ।

ठ

ठ ठ-इक स्वार्थे तद्धितः न ठित् । देवदत्त एव देविकः दत्तिकः ।

ठक् ठ-इक अपत्याद्यर्थे तद्धितः आदिवृद्धिः अन्तोदात्तः स्त्रियां ङीप् । रैवतिकः रौचनिकः ।

ठच् ठ-इक चतुरर्थ्यां तद्धितः अन्तोदात्तः । कुसुदिकः ।

ठञ् ठ-इक इस्, उस्, उ, ऋ, इत्यस्मात् परः क, भवाद्यर्थे तद्धितः स्त्रियां ङीप् आद्युदात्तः । दैनिकः मैशिकः धैनुकम् पैतृकम् ।

ठन् ठ-इक मत्वर्थादौ तद्धितः आद्युदात्तः । धनिकः शतिकः ।

ड

ड अ कर्तरि कृत् अभत्वेऽपि टिलोपः । अन्तगः दूरगः ।

डच् अ समासान्तः तद्धितः अन्तोदात्तः । द्वित्राः पञ्चषाः ।

डट् अ पूरणाद्यर्थे तद्धितः स्त्रियां ङीप् । एकादशः द्वादशः ।

डण् अ परिमाणार्थे तद्धितः वृद्धिः । त्रैंशं चात्वारिंशम् ।

डतमच् अतम बहूनां मध्ये एकोत्कर्षे तद्धितः आद्युदात्तः । कतमः । [कतरः ।

डतर अतर द्वयोर्मध्ये एकोत्कर्षे तद्धितः अन्तोदात्तः ।

डति अति पूरणार्थे तद्धितः बहुवचनान्तः । कति यति तति ।

डर अर शीलार्थे कर्त्तरि कृत् । आखरः ।

डवतुप् अवत् कर्तर्यर्थे कृत् अनुदात्तः स्त्रियां ङीप् । भवान् ।

डाच् आ अभूततद्भावादौ तद्धितः अन्तोदात्तः अव्ययः । पटपटाकरोति बीजाकरोति ।

डाप् आ स्त्रीप्रत्ययः अनुदात्तः । सीमा सीमे सीमाः ।

डामच् आमह-पितर्यर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । पितामहः मातामहः ।

डिनि इन् स्तोमेऽर्थे तद्धितः । पञ्चदशी (पक्षः) त्रिंशी (मासः)

डिमच् इम भवार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । आदिमः ।

डु उ कर्तरि कृत् । विभुः प्रभुः ।

डुपच् उप लुस्वार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । कुतुपः ।

डुम्सुन् उम्स् कर्तरि कृत् आद्युदात्तः अभत्वेऽपि टिलोपः । पुनातीति पुमान् पुंसः ।

डुलच् उल भ्रात्रर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । मातुलः ।

ड्मतुप् मत् चतुरर्थ्यां तद्धितः स्त्रियां ङीप् अनुदात्तः । ककुद्मान्

ड्य(त्) य दृष्टसामार्थे तद्धितः तित्त्वे स्वरितः । वामदेव्यम् ।

ड्यण् य साध्वाद्यर्थे वेदे तद्धितः आदिवृद्धिः । पाथ्यः नाद्यः ।

ड्वलच् वल मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । नड्वलः ।

ड्वुन् वु-अक-आर्हीयस्तद्धित आद्युदात्तः । विंशकः त्रिंशकः ।

ढ

ढ ढ-एय साध्वर्थे तद्धितः न ढित् । सभेयः । शिलेयः ।

ढक् ढ-एय अपत्याद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः अन्तोदात्तः स्त्रियां ङीप् । माह्नेयः गाङ्गेयः काद्रवेयः । नादेयः ।

ढकञ् ढ-एयक अपत्याद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः स्त्रियां ङीप् । बाहुकुलेयकः । [ङीप् । गार्ष्टेयः ।

ढञ् ढ-एय अपत्याद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः स्त्रियां

ढिनुक् ढिन्-एयिन् प्रोक्ताध्येतरि बहुत्वे तद्धितः वृद्धिः अन्तोदात्तः । छागलेयिनः । [नाटेरः ।

ढ्रक् ढ्र-एर-अपत्यार्थे तद्धितः वृद्धिः अन्तोदात्तः । गौधेरः

ण

ण अ कर्तरि कृत् वृद्ध्यादि । ज्वालः ग्राहः दायः ।

णच् अ भावे कृत् वृद्ध्यादि स्त्रीत्वम् तदन्तात् स्वार्थे अञ् आद्युदात्तः ङीप् । व्यावक्रोशी व्यातिहासी ।

णमुल् अम् भावे कृत् वृद्ध्यादि अव्ययः । कारंकारम् । अभ्यस्तानामाद्युदात्तः । चिकीर्षंचिकीर्षम् । [(पशुसंघः)

णस् अ समूहार्थे तद्धितः वृद्धिः सित्त्वात् न भत्वम् । पार्श्वम्

णिङ् इ पुच्छादितः धात्वंशप्रत्ययः आत्मनेपदम् । उत्पुच्छयते संचीवरयते । [कारयति भावयति ।

णिच् इ प्रेरणे धात्वंशप्रत्ययः वृद्ध्यादि समुदायान्तोदात्तः ।

णिनि इन् कर्तरि कृत् वृद्ध्यादि । ग्राही स्थायी पायी ।

ण्य य अपत्याद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः । दैत्यः सांकाश्यः ।

ण्यत् य कर्म्मभावयोः कृत् वृद्ध्यादि स्वरितः । कार्य्यम् हास्यम् वाच्यम् । क्वचित् कुत्वम् । वाक्यं भोग्यम् ।

ण्युट् यु-अन कर्तरि कृत् वृद्ध्यादि स्त्रियां ङीप् । गायनः ।

ण्वि वि-तस्य लोपः कर्तरि कृत् वृद्ध्यादि । सुखभाक् ।

ण्विन् वि-तस्य लोपः कर्तरि कृत् आद्युदात्तः वृद्ध्यादि । श्वेतवाहौ उकथशासौ अवयाजौ ।

ण्वुच् वु अक पर्य्यायाद्यर्थे भावे कृत् वृद्ध्यादि समुदायान्तोदात्त स्त्रियाम् । भवत आसिका ।

ण्वुल् वु अक रोगाख्यायां भावे कृत् वृद्ध्यादि अभ्यस्तानामाद्युदात्तः स्त्रियाम् । प्रवाहिका विचर्चिका ।

त

त त मत्वर्थे तद्धितः । शान्तः कान्तः ।

तप् त मत्वर्थे तद्धितः अनुदात्तः । पर्व्वतः मरुत्तः ।

तमट् तम-डटि आगमः आद्यवयवः । एकविंशतितमः । षष्टितमः । [विद्वत्तमः । पटुतमः ।

तमप् तम बहूनां मध्ये एकोत्कर्षे तद्धितः अनुदात्तः ।

तरप् तर द्वयोर्मध्ये एकोत्कर्षे तद्धितः अनुदात्तः । पटुतरः मृदुतरः । विद्वत्तरः । [जनता ।

तल् त-भावसमूहाद्यर्थे तद्धितः पूर्व्वस्योदात्तता । शुक्लता देवता

तवेङ् तवे तुमर्थे कृत् अव्ययः गुणाभावादि । सूतवे ।

तवेन् तवे तुमर्थे कृत् अव्ययः आद्युदात्तः । कर्त्तवे । [तवै ।

तवै(न्) तवै तुमर्थे कृत् अव्ययः नित्त्वे आद्युदात्तः । म्लेच्छि-

तव्यत् तव्य-भावकर्म्मणोः कृत् स्वरितः । भवितव्यं चेतव्यः ।

तसि तस् पञ्चम्याद्यर्थे तद्धितः अव्ययः । कृष्णतः प्रति । एकदिगर्थे च । पीलुमूलतः । [सर्व्वतः ततोभयात् ।

तसिल् तस् पञ्चम्याद्यर्थे तद्धितः अव्ययः पूर्व्वस्योदात्तता । कुतः

तातिल् ताति स्वार्थे प्रशंसार्थे च तद्धितः पूर्व्वोदात्तता । सर्व्वतातिः । वृकतातिः । [स्त्रीप्रत्ययश्च । युवतिः ।

ति ति मन्त्राद्ये मत्वर्थे च तद्धितः । पक्तिः । कन्तिः शन्तिः

तिकन् तिक प्रशंसार्थे तद्धितः आद्युदात्तः । मृत्तिका ।

तिथुक् तिथ् डटि आगमः अन्त्यावयवः । बहुतिथः ।

तीय तीय पूरणार्थे तद्धितः । द्वितीयः तृतीयः ।

तु तु मत्वर्थे तद्धितः । शन्तुः कन्तुः ।

तुक् त् कृति पिति आगमः अन्त्यावयवः । संयत् कृत्यम् ।

तुट् त् आगमः (श्वुटुग्लोः) आद्यवयवः । सायन्तनः ।

तुमुन् तुम् भावे क्रियार्थक्रियादौ कृत् आद्युदात्तः । भोक्तुं याति ज्ञातुमिच्छति । [भोक्त्री स्त्रियां ङीप् ।

तृच् तृ-कर्तरि कृत् समुदायान्तोदात्तः । कटस्य कर्त्ता अन्नस्य

तृन् तृ शीलाद्यर्थे कृत् आद्युदात्तः । कटम् कर्त्ता ।

तैलच् तैल स्नेहार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । तिलतैलम् ।

तोसुन् तोस् तुमर्थे कृत् अव्ययः आद्युदात्तः । ईश्वरो विचरितोः विचरितुमीश्वर इत्यर्थः ।

त्न त्न भवार्थे तद्धितः । चिरत्नः परुत्नः ।

त्नप् त्न स्वार्थे तद्धितः अनुदात्तः । नूत्नं प्रत्नम् ।

त्यक् त्य-भवाद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः अन्तोदात्तः । दाक्षिणात्यः पाश्चात्त्यः । [अधित्यका

त्यकन् त्यक आसन्नाद्यर्थे तद्धितः आद्युदात्तः । उपत्यका

त्यप् त्य-भवाद्यर्थे तद्धितः अनुदात्तः । तत्रत्यः इहत्यः ।

त्र त्र समूहार्थे तद्धितः स्त्रियाम् । गोत्रा । [तत्रभवान्

त्रल् त्र सप्तम्याद्यर्थे तद्धितः अव्ययः पूर्व्वोदात्तता । यत्र कुत्र

त्रा त्रा देयाद्यर्थे तद्धितः अव्ययः । देवाय देयं करोति देवत्राकरोति ।

त्व त्व-भावकर्म्मार्थे तद्धितः । देवत्वं ब्राह्मणत्वं शुभ्रत्वम् ।

त्वन् त्व कृत्यार्थे कृत् आद्युदात्तः । कर्त्त्वम् ।

थ

थकन् थक-कर्त्तरि कृत् आद्युदात्तः । गाथकः ।

थट् थ पूरणार्थे तद्धितः स्त्रियां ङीप् । पञ्चथः दशथः ।

थमु थम् प्रकारेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । कथम् इत्थम् ।

था था प्रकारेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । यथा तथा सर्व्वथा ।

थाल् था इवार्थे वेदे तद्धितः अव्ययः पूर्व्वमुदात्तः । प्रत्नथा पूर्व्वथा ।

थुक् थ् आगमः डटः अन्त्यावयवः । षष्ठः चतुर्थः कतिथः ।

थ्यन् थ्य हितार्थे तद्धितः आद्युदात्तः । अजथ्या यूथिः अविथ्या

द

दघ्नच् दघ्न उन्माने तद्धितः अन्तोदात्तः स्त्रियां ङीप् । ऊरुदघ्नः गजदघ्नः ।

दा दा कालेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । सर्व्वदा तदा यदा ।

दानीम् दानीम् कालेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । तदानीम् इदानीम् ।

दुक् द् आगमः अन्त्यावयवः । अन्यदाशीः अन्यदीयः ।

दूस दूस दुग्धार्थे तद्धितः । अविदूसम् (अविदुग्धम्) ।

देशीयर् देशीय ईषदसमाप्तेऽर्थे तद्धितः उपोत्तमोदात्तता । पटुदेशीयः ।

देश्य देश्य ईषदसमाप्तेऽर्थे तद्धितः । पटुदेश्यः ।

द्य द्य दिनेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । अस्मिन् दिने अद्य ।

द्यस् द्यस् दिनेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । समानेऽह्नि सद्यः ।

द्युस् द्युस् दिनेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । उभये दिने उभयद्युः ।

द्वयसच् द्वयस उन्माने तद्धितः अन्तोदात्तः स्त्रियां ङीप् । ऊरुद्वयसम् गजद्वयसम् ।

ध

धमुञ् धम् प्रकारेऽर्थे तद्धितः अव्ययः वृद्धिः आद्युदात्तः । द्वैधम् त्रैधम् । स्वार्थेऽडे द्वैधः ।

धा धा क्रियाप्रकारेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । चतुर्द्धा पञ्चधा [पचति ।

धुना धुना कालेऽर्थे तद्धितः अव्ययः । अस्मिन् काले अधुना ।

धेय धेय स्वरूपार्थे तद्धितः । नामधेयं भागधेयम् ।

ध्यमुञ् ध्यम् प्रकारे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तता अव्ययः । ऐकध्यम् ।

न

न न मत्वर्थे तद्धितः । पामनः अङ्गना ज्योत्स्ना । पुराणेऽर्थे च । प्रणम् ।

नङ् न भावे कृत् गुणाभावादि । यत्नः प्रश्नः यत्नः ।

नजिङ् नज् शीलाद्यर्थे कृत् गुणाभावादि । स्वप्नक् धृष्णक् ।

नन् न भावे कृत् आद्युदात्तः । स्वप्नः ।

ना ना असहायार्थे पृथग्भावे स्वार्थे तद्धितः अव्ययः । विना ।

नाञ् ना असहायार्थे पृथग्भावे तद्धितः वृद्धिः अव्ययः आद्युदात्तः । नाना ।

नाटच् नाट नासिकानतार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । अवनाटम् ।

नि नि भावे कृत् स्त्रियाम् । ग्लानिः हानिः ।

निङ् नि समासान्तः अन्तादेशः । युवजानिः ।

नीग् नी आगमः अन्त्यावयवः । वनीवञ्चीति ।

नुक् नु आगमः अन्त्यावयवः । धूनयति प्रीणयति ।

प

पटच् पट-विस्तारे तद्धितः अन्तोदात्तः । अविपटः ।

पाशप् पाश कुत्सितार्थे त० अनुदात्तः । भिषक्पाशः । [तिलपिञ्जः ।

पिञ्ज पिञ्ज निष्फलेऽर्थे तद्धितः । तिलपिञ्जः । भेदे तु डित् ।

पिटच् पिट-नासिकानतार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । चिपिटम् ।

पुक् प् आगमः अन्त्यावयवः । स्थापयति यापयति ।

पेज पेज निष्फलेऽर्थे तद्धितः । तिलपेजः ।

फ

फक् फ-आयन अपत्याद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः अन्तोदात्तः । नाडायनः । [स्त्रियां ङीप् । वात्स्यायनः आश्वलायनः ।

फञ् फ-आयन गोत्रार्थे युनि तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः

फिञ् फि-आयनि अपत्याद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः । तैकायनिः । [कायनिः ।

फिन् फि-आयनि अपत्यार्थे तद्धितः आद्युदात्तः । ग्लुचु-

ब

ब(व) ब(व) मत्वर्थे तद्धितः । शंबः शम्बः इत्यत्र इति कौमुदीसम्मतम् । [ब(व)हुगुडः ।

ब(व) हुच् ब(व)हु ईषदसमाप्तेऽर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः ।

भ

भ भ मत्वर्थे तद्धितः । शम्भः कम्भः ।

भक्तल् भक्त चतुरर्थ्याम् तद्धितः पूर्व्वमुदात्तः । ऐषुकारिभक्तम् ।

भ्रटच् भ्रट-नासिकानतार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । अवभ्रटम् ।

म

म म-भवार्थे मत्वर्थे च तद्धितः । आदिमः मध्यमः । द्रुमः ।

मट् म डट् आगमः आद्यावयवः । पञ्चमः दशमः ।

मण् म भवार्थे तद्धितः वृद्धिः स्त्रियां ङीप् । माध्यमः ।

मतुप् मत् अस्त्यर्थे तद्धितः स्त्रियां ङीप् अनुदात्तः । अग्निमान् श्रीमान् । अकारादितस्तु मस्य वः । धनवान् लक्ष्मीवान् यशस्वान् विद्वान् ।

मनिन् मन्-शीलाद्यर्थे कर्तरि कृत् आद्युदात्तः । सुशर्म्मा ।

मप् म जातार्थे क्त्रिप्रत्ययान्तान्नित्यं मप् तद्धितः अनुदात्तः । पक्त्रिमम् ।

मयट् मय तद्रूपविकारे प्राचुर्य्यार्थे च तद्धितः स्त्रियां ङीप् । वाङ्मयः यवमयी यवागूः । अन्नमयो यज्ञः । [(अविदुग्धम्)

मरीसच् मरीस-दुग्धेऽर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । अविमरीसम्

मात्रच् मात्र प्रमाणसामान्ये तद्धितः स्त्रियां ङीप् अन्तोदात्तः । प्रस्थमात्रः गजमात्रम् । कार्त्स्न्ये च तावन्मात्रम् ।

मिनि मिन् मत्वर्थे तद्धितः । गोमी ।

मीय मीय भवार्थे तद्धितः । मध्यमीयः ।

मुक् म् आगमः अन्त्यावयवः । पवमानः । [न्धयः ।

मुम् म् आगमः खिति अन्त्यावयवः । रात्रिञ्चरः । स्तन-

य

य य भावाद्यर्थे कृत् वेदे । निष्टर्क्यः देवहूयः । लोके तु यत् । समूहार्थे तद्धितः स्त्रियाम् । पाश्या वात्या धूम्या । साध्वर्थे च डित् । सभ्यः ।

यक् य-धात्वंशप्रत्ययः । कण्डूयते । विकरणः । क्रियते नूयते । भावकर्म्माद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः अन्तोदात्तः । पौरहित्यम् सैनापत्यम् ।

यङ् य पौनःपुन्याद्यर्थे धात्वंशप्रत्ययः । ङित् आत्मनेपदं गुणाभावादि । बोभूयते चेक्रीयते । [वात्स्यः ।

यञ् य-अपत्याद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः । गार्ग्यः

यत् य भावाद्यर्थे कृत् स्वरितः । भव्यं भव्यः, गेयं गेयः, चेयं चेयः ।

यल् य-मत्वर्थे तद्धितः पूर्व्वोदात्तः । वेशोभाग्यः यशोभाग्यः ।

यस् य मत्वर्थे तद्धितः सित्त्वात् पूर्व्वस्य पदत्वेन अनुस्वारादि शंयः शय्यँः कंयः कय्यँः ।

युक् य् आगमः अन्त्यावयः । आदायि स्थायी दायः । [दुर्यानम्

युच् यु-अन भावाद्यर्थे कृत् समुदायान्तोदात्तता । सुस्नाणम्

युस् यु मत्वर्थे तद्धितः सित्त्वात् पूर्व्वस्य पदत्वेन अनुस्वारादि शंयुः शय्युँः कंयुः कय्युँः । ऊर्णायुः ।

र

र र मत्वर्थादौ तद्धितः । कुञ्जरः मधुरः । स्वार्थे कुटीरः प्रकृतिलिङ्गता ।

शीलाद्यर्थे कृत्प्रत्ययः । हिंस्रः कम्रः नम्रः ।

रण् र शरणेऽर्थे तद्धितः वृद्धिः । अग्नीध्-आग्नीध्रम् ।

रदानुक् रदानु कर्तरि कृत् । कृत्--जीव-जीरदानुः ।

रिक् रि आगमः अन्तावयवः । कृ-चरिकरीति ।

रिङ् रि अन्तादेशः । कृ--क्रियते क्रिया ।

रिल् रि प्रथमाद्यर्थे तद्धितः अव्ययः पूर्वोदात्तः । उपरि ।

रिष्टातिल् रिष्टात् प्रथमाद्यर्थे तद्धितः पूर्वोदात्तः । उपरिष्टात् ।

रीक् री आगमः अन्तावयवः । कृ-चरीकरीति ।

रीङ् री अन्तादेशः । मात्रीकरोति धात्रीकरोति । [धातुः ।

रु र् आदेशः । हरिः अहः । रु शीलाद्यर्थे कृत्प्रत्ययः । दारुः

रुक् र् आगमः अन्तावयवः । कृ-चर्करीति ।

रुट् र् आगमः आद्यवयवः । शी--शेरते, सम्+विद्--संविद्रते ।

रूपप् रूप-प्राशस्त्ये तद्धितः अनुदात्तः । पटुरूपः पचतिरूपम् ।

रूप्य रूप्य भूतपूर्वसम्बन्धाद्यर्थे तद्धितः । कृष्णरूप्या गौः । भवार्थे-समरूप्यः ।

र्हिल् र्हि सप्तम्यर्थे तद्धितः अव्ययः पूर्वोदात्तः । कर्हि तर्हि ।

ल

ल ल चक्षुःक्लेदार्थे तद्धितः न लित् । चिल्लः चुल्लः पिल्लः ।

लच् ल मत्वर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । चूडालः मांसलः अंसलः ।

ल्यप् य आनन्तर्यार्थे कृत् अव्ययः पूर्वोदात्तः । प्रभूय प्रकृत्य ।

ल्यु यु-अन कर्तरि कृत् पूर्वोदात्तः । नन्दनः विचक्षणः ।

ल्युट् यु-अन भावादौ कृत् पूर्वोदात्तः । भवनम् । स्त्रियां ङीप् । प्रमाणी ।

व

व व मत्वर्थे तद्धितः । केशवः गाण्डि(गाण्डी)वः अजगवः । शंवः शश्वः कौमुदीमते वलादिरयम् न बवादिः ।

वति वत् क्रियादितुल्यार्थे तद्धितः अव्ययः । देवदत्तवत् पचति । रामवत् लक्ष्मणस्य चरितम् गृहवत् वने वसति ।

वतुप् वत् परिमाणार्थे तद्धितः अनुदात्तः उगित्कार्यम् । यावान् तावान् । किमः इदमश्च परस्य वस्य घस्तस्य इयः । कियान् इयान् । [वस्य रत्व । धीवरी ।

वनिप् वन् भूते कर्तरि कृत् अनुदात्तः । यज्वा । स्त्रियां ङीप्

वय वय मात्रार्थे तद्धितः । द्वयम् ।

वरच् वर शीलाद्यर्थे कृत् समुदायान्तोदात्तः । स्थावरः ईश्वरः ।

वलच् वल चतुरर्थ्यां मत्वर्थे च तद्धितः अन्तोदात्तः । शिखावलः । रजस्वला । [उपयट् उत्सपाः विश्वपाः ।

विच् वि तस्य लोपः कर्तरि कृत् समुदायान्तोदात्तः ।

विट् वि तस्य लोपः कर्तरि कृत् । अग्रेगाः उदधिक्राः ।

विडच् विड संहतार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । निविडम् ।

विधल् विध-विषयार्थे तद्धितः पूर्वोदात्तः । भौरिकिविधः ।

विनि विन् मत्वर्थे तद्धितः स्त्रियां ङीप् । तेजस्वी पयस्वी ।

विरीसच् विरीस संहतार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । निविरीसः ।

वुक् वु अक भवाद्यर्थे तद्धितः । कन्थिकम् । व् आगमः अन्तावयवः । भू--अभूवन् बभूव ।

वुच् वु-अक स्वार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । उपकः (उपेन्द्रदत्तकः)

वुञ् वु अक शीलाद्यर्थे कृत् वृद्ध्यादि । निन्दकः । हिंसकः । समूहार्थे तद्धितः । औष्ट्रकम् औरभ्रकम् राजन्यकम् राजकम् ।

वुन् वु-अक साधुकार्यर्थे कृत् आद्युदात्तः । प्रवकः सरकः लवकः । वेदनादिकर्त्रर्थे तद्धितः । पदकः क्रमकः ।

व्यत् व्य-अपत्यार्थे तद्धितः स्वरितः । भ्रातृव्यः (भ्रातृपुत्त्रः) ।

व्यन् व्य सपत्नार्थे तद्धितः आद्युदात्तः । भ्रातृव्यः (रिपुः) भ्रातर्यर्थे तद्धितः । पितृव्यः (पितृभ्राता ।

श

श अ भावे कृत् स्त्रियाम् । कृ-क्रिया । कर्तरि कृत् अ । विद-विन्दः । मत्वर्थे तद्धितः न शित् । रोमशः लोमशः ।

शङ्कटच् शङ्कट स्वार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । विशङ्कटः ।

शतृ अत् न गुणादि उगित्कार्यम् । पचन्तम् विदन् विदतौ ।

शध्यै(न्) अध्यै तुमर्थे कृत् नित्त्वे आद्युदात्तः । मदयध्यै पिबध्यै

शस् शस् वीप्साबोधके कारके तद्धितः अव्ययः । बहुशो ददाति ।

शाकट शाकट क्षेत्रेऽर्थे तद्धितः न शित् । इक्षुशाकटम् ।

शाकिन शाकिन क्षेत्रेऽर्थे तद्धितः न शित् । इक्षुशाकिनम् ।

शानच् आन कर्तृकर्मादौ कृत् समुदायान्तोदात्तः । पचमानः चीयमानः भूयमानम् । [यजमानः ।

शानन् आन शीलाद्यर्थे कर्तरि कृत् आद्युदात्तः । पवमानः

शालच् शाल वैपुल्ये तद्धितः अन्तोदात्त । विशालः ।

श्तिप् ति धातुस्वरूपार्थे कृत् अनुदात्तः । भवतिः बिभर्त्तिः ।

ष

ष अ समासान्तः स्त्रियां ङीष् । द्विमूर्द्धः त्रिमूर्द्धः । [दीर्घसक्थः ।

षच् अ समासान्तः स्त्रियां ङीष् अन्तोदात्तः । पद्माक्षः

षड्गवच् षड्गव पशुषट्कार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः । गोषड्गवम् महिषषड्गवम् । [वराकः जल्पाकः ।

षाकन् आक-शीलाद्यर्थे कर्तरि कृत् स्त्रियां ङीष् आद्युदात्तः ।

ष्ठिकन् इक अध्येतर्यर्थे तद्धितः आद्युदात्तः स्त्रियां ङीष् । शतपथिकः षष्टिपथिकः । [मनु-मानुषम् ।

षुक् ष् आगमः अन्तावयवः । जतु-जातुषम् त्रपु-त्रापुषम्

षेन्यन् एन्य आधानार्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः। सामिधेन्यः। स्त्रियां ङीष् सामिधेनी ऋक्। [पथिकः।

षकन् क गच्छतीत्यर्थे तद्धितः आद्युदात्तः स्त्रियां ङीष्।

ष्टरच् तर अल्पार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः। उक्षतरः। स्त्रियां ङीष्, वत्सतरी।

ष्ट्रन् त्र करणाद्यर्थे कृत् आद्युदात्तः। योत्रम्। स्त्रियां क्वचित् ङीष्। नध्री। क्वचिन्न। दंष्ट्रा। [ङीष्। कुसीदिकः।

ष्ठच् ठ-इक गर्ह्यं प्रयच्छतीत्यर्थे तद्धितः अन्तोदात्तः स्त्रियां

ष्ठन् ठ-इक गर्ह्यं प्रयच्छतीत्यर्थे तद्धितः आद्युदात्तः स्त्रियां ङीष्। कुसीदिकः। चरतीत्यर्थे च। पर्पिकः। [आकर्षिकः।

ष्ठल् ठ-इक चरतीत्याद्यर्थे तद्धितः पूर्व्वमुदात्तम् स्त्रियां ङीष्।

ष्फ फ-आयन यञन्तात् तद्धितः स्त्रियां ङीष्। कात्यायनी कौरव्यायणी। [दात्तः। कापिशायनः।

ष्फक् फ-आयन भवाद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः स्त्रियां ङीष् अन्तो-

ष्यङ् य-गोत्रार्थे तद्धितः षित्त्वेऽपि यङश्चाप्। क्रौड्या वाराह्या।

ष्यञ् य भावकर्म्मादौ तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः। चातुर्य्यम्। स्त्रियां ङीष्। चातुरी।

ष्लञ् ल विकाराद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः स्त्रियां ङीष्। शामीलम्।

ष्वुन् वु-अक कर्त्तरि कृत् आद्युदात्तः स्त्रियां ङीष्। नर्त्तकः रजकः।

स

स स चतुरर्थ्यां तद्धितः। तृणसः पर्णसः। प्राशस्त्ये तद्धितः। वत्सा।

सण् अ समूहार्थे तद्धितः वृद्धिः सित्त्वात् न भत्वम्। पार्श्वम् (परशुसंघः)। सण इत्यस्य सकारस्य इत्त्वाप्रसक्तेः वार्त्तिककृता तत्परिवर्त्तनेन णस् इति पठितम्।

सन् स इच्छार्थे धात्वंशप्रत्ययः। कृ-चिकीर्षति, गम्-जिगमिषति।

समसण् समम् वत्सरार्थे तद्धितः वृद्धिः अव्ययः। ऐषमः।

साति सात् कार्त्स्न्येन सम्पद्याद्यर्थे तद्धितः अव्ययः। अग्निसात् करोति।

सुक् स् आगमः अन्तावयवः। दधिस्यति। [सिः पचति।

सुच स् क्रियावृत्तिगणने तद्धितः अव्ययः अन्तोदात्तः। द्विरसि

से(न्) से तुमर्थे कृत् नित्त्वे आद्युदात्तः। वक्षे वक्तुमित्यर्थः।

सोढ सोढ दुग्धार्थे तद्धितः। अविसोढम् (अविदुग्धम्)।

स्कन्धच् स्कन्ध समूहार्थे तद्धितः अन्तोदात्तः। गजस्कन्धः।

स्न स्न प्राशस्त्ये तद्धितः। वत्सस्ना।

स्नञ् स्न अपत्याद्यर्थे तद्धितः वृद्धिः आद्युदात्तः। पौंस्नः।

ह

ह ह सप्तम्यर्थे तद्धितः अव्ययः। अस्मिन् इह, कस्मिन् कुह।

विभक्तिस्वरूपादिकं तु प्रसिद्धत्वान्न प्रदर्शितम्।

इति पाणिनीयप्रत्ययादिपरिनिष्ठित-
रूपादिविवरणम्।

अथाकारादिक्रमेण उणादिप्रत्ययपरिनिष्ठित-रूपादिविवरणम्।

अ

अ अ। रिफ-रेफः (कुत्सितः)।

अक्नुच् अक्नु समुदायान्तोदात्तः। वच-वचक्नुः। (विप्रः वाग्मी च)

अङ्गच् अङ्ग समुदायान्तोदात्तः। पत-पतङ्गः तॄ-तरङ्गः। विडादिभ्यः तस्य कित्त्वं तेन न गुणः। विडङ्गः कृदङ्गः। कॄ-उत्त्वे कुरङ्गः। शॄ वॄञ्भ्यां णित्त्वम्। शारङ्गः वारङ्गः।

अच् अ समुदायान्तोदात्तः। उद्+ऋ-उदरम्।

अच अच। कु-कवचम्। [संप्रसारणं च। पृथक्।

अजि अज्। पारि+अजि-पारक् (सुवर्णम्)। प्रथः कित्त्वं

अटच् अट समुदायान्तोदात्तः। भृ-भरटः।

अटन् अट आद्युदात्तः। शक-शकटः, कक्कि-कक्कटः।

अटि अट्। सृ-सरट्।

अठ अठ। कम-कमठः जॄ-जरठः। रम-वृद्धिः। रामठम्।

अण्डन् अण्ड समुदायान्तोदात्तः। कृ-करण्डः भृ-भरण्डः।

अतच् अत समुदायान्तोदात्तः। भृ-भरतः, मृ-मरत इत्यादि।

अति अत् शतृवत् उगित्कार्य्यम्। पृष्-पृषन्ति। मह-महान् महती वृह-वृहन् वृहती।

अति अति। अम-अमतिः रम-रमतिः।

अत्नन् अत्न आद्युदात्तः। अम-अमत्नम्, यज-यजत्ना।

अत्रिन् अत्रि नित् आद्युदात्तः। पत-पतत्रिः।

अथ अथ। शी-शयथः शप-शपथः रप-रपथ इत्यादि।

अदि अद्। शृ-शरद् दृ-दरद् भस-भसद्। त्यजादेः तस्य डित्त्वम्। त्यज-त्यद् तन-तत् यज-यद् सर्व्वनाम।

अन् अ नित् आद्युदात्तः। क्लिश-लुलोपः केशः। [मद्दर्णिः

अनि अनि स्त्रियाम्। ऋ-अरणिः सृ-सरणिः धृ-धरणिः मह-

अनुङ् अनु गुणाभावादि। नद-नदनुः क्षिप-क्षिप्नुः। [ण्यम्।

अन्य अन्य। राज-राजन्यः (क्षत्रियः)। शृ-शरण्यम्, रम-रम-

अन्युच् अन्यु समुदायान्तोदात्तः। सृ-सरण्युः (मेघः वातश्च)।
अप अप। सृ-पुक् च सर्षपः।
अभच् अभ समुदायान्तोदात्तः। कृ-करभः श्टृ-शरभ इत्यादि।
अम अम। कल-कलमः कर्द्द-कर्द्दमः अव-अवमः अध-अधमः।
अमच् अम समुदायान्तोदात्तः। प्रथ-प्रथमः चर-चरमः।
अम्बच् अम्ब समुदायान्तोदात्तः। क-करम्बः कद-कदम्बः।
अयु(यू) अयु(यू)। सृ-सरयुः सरस्वती।
अर(च) अर। ऋ-अररम् कच्छ-कच्छरा जर्ज-जर्जरः। चित्त्वे सर्व्वान्तोदात्तः। अव-अवरः। [तुट् च अन्तः।
अरन् अर आद्युदात्तः। प्र+आ+अत-प्रातः। अमः
अरु अरु। ऋ-अररुः।
अल् अ पूर्व्वोदात्तः। उद्+ऋ-उदरम्।
अलच् अल समुदायान्तोदात्तः। मगि-मङ्गलम्।
अलिच् अलि समुदायान्तोदात्तः। अञ्ज-अञ्जलिः।
अवक अवक। स्था-तादेशः कित्त्वं च स्तवकः।
अस अस। अपि-अर्पसः (अपमांसम्)।
असच् अस समुदायान्तोदात्तः। अत-अतसः चम-चमसः।
असानच् असान समुदायान्तोदात्तः। श्टृ-शरसानः जृ-जरसानः
असि अस्। सु+तप-सुतपाः, जात+विद-जातवेदाः।
असि असि। सन-सानसिः नि० वृद्धिः। वृ-नुक् वर्णसिः।
असुन् अस् आद्युदात्तः। चित-चेतः सृ-सरः तप-तपः।

आ

आ आ अव्ययः। वि+सो-विषा (वुद्धिः)। वि+हा-विहा (स्वर्गः)। [पताका।
आक आक। खज-खजाका वल-वलाका शल-शलाका पत-
आगूच् आगू समुदायान्तोदात्तः। यु-यवागूः।
आणक आणक। लू-लवाणकः धू-धवाणकः।
आतु आतु। जीव-जीवातुः।
आतृकन् आतृक आद्युदात्तः। जीव-नि० वृद्धिः जैवातृकः।
आनक आनक। शी-शयानकः भी-भयानकः।
आनच् आन समुदायान्तोदात्तः। सम्+स्तु+संस्तवानः। सुध-कित् सुधानः, एवं लुध-लुधानः बुध-बुधानः।
आनुक् आनु गुणाभावः। क्रश-क्रशानुः।
आन्य आन्य। वद-वदान्यः।
आय्य आय्य। स्पृहि-स्पृहयाय्यः।
आरन् आर आद्युदात्तः। अगि-अङ्गारम्, मद-मदारः।
आल आल। मव्य-यलोपः वस्य रादेशे मरालः।
आलच् आल समुदायान्तोदात्तः। स्था-स्थालं स्थाली।
आलञ् आल वृद्धिः आद्युदात्तः। वत-वागमः वात्वालः पत-पातालम् चडि-चण्डालः।
आलीयच् आलीय समुदायान्तोदात्तः। मृज-मार्जालीयः।
आस आस। यु-यवासः (दुरालभा)।
आसि आस्। इण-अयाः अव्ययः। (वह्निः)।

इ

इ इ। रु-रविः कु-कविः पु-पविः ऋ-अरिः कॄ-किरि किरिः, एवं गॄ-गिरिः।
इकन् इक आद्युदात्तः। क्री क्रयिकः। आ+पण-आपणिकः। आ+पत-आपतिकः।
इजि इज्। पण-पस्यवादेशः वणिक्। वश-कित् उशिक्।
इञ् इ वृद्धिः आद्युदात्तः स्त्रियां वा ङीप्। वप वापिः वापी। यज-याजिः याजी। वस-वासिः वासी।
इण् इ वृद्धिः। जन-जनिः अज-आजिः अत-आतिः।
इत इत। कुस-कुसितः (जनपदः)। [पलितम्।
इतच् इत प्रकृतिप्रत्ययसमुदायान्तोदात्तः। फलः फलपादेशः
इतन् इत आद्युदात्तः। हृ-हरितः श्यै-श्येतः।
इति इत्। सृ-सरित् हृ-हरित् रुह-रोहित् युष-योषित्।
इत्नुच् इत्नु-समुदायान्तोदात्तः। स्तनि-स्तनयित्नुः।
इत्र इत्र। अश-अशित्रम् वह-वहित्रम् धृ-धरित्री।
इत्वन् इत्व आद्युदात्तः। जन-जनित्वः।
इथिन् इथि आद्युदात्तः। अत-अतिथिः।
इन् इ आद्युदात्तः। पच-पचिः बल-बलिः यज-यजिः।
इनच् इन समुदायान्तोदात्तः। श्यै-श्येनः, हृ-हरिणः, स्त्यै-स्त्येनः, अव-अविनः।
इनण् इन वृद्धिः। मह-माहिनम्।
इनन् इन आद्युदात्त। द्रु-द्रविणम् दक्ष-दक्षिणः-दक्षिणा।
इनि इन्। गम-गमी। आङि णित्। आगामी। [धृ-धरिमा।
इमनिच् इमन् समुदायान्तोदात्तः। हृ-हरिमा सृ-सरिमा
इमनिन् इमन् आद्युदात्तः। जन-जनिमा भृ-भरिमा।
इलच् इल-समुदायान्तोदात्तः। सल-सलिलम् कल-कलिलम्
इ(ष्ट)ष्ठच् इ(ष्ट)ष्ठ समुदायान्तोदात्तः। अञ्ज-अञ्जि(ष्टः)ष्ठः।
इष्णुच् इष्णु-समुदायान्तोदात्तः। गै-गेष्णुः दा-देष्णुः।
इसन् इस आद्युदात्तः। अपि-अपिसः (अपमांसम्)।
इसि इस्। अर्च-अर्चिः शुच-शोचिः हु-हविः सृप-सर्पिः।
इसिन् इस् आद्युदात्तः। द्युत आदेर्जः ज्योतिः।

ई

ई ई। अव-अवीः तॄ-तरीः स्तॄ-स्तरीः तन्त्रि-तन्त्रीः।

ईकन् ईक आद्युदात्तः । कष-कषीका, दूषि-दूषीका ।
ईचि ईचि । मृ-मरीचिः कण-कणीचिः ।
ईद ईद । कुस-कुसीदम् । [धृ-धरीमा ।
ईमनिच् ईमन् समुदायान्तोदात्तः । हृ-हरीमा सृ-सरीमा
ईरच्(न्) ईर चित्त्वे समुदायान्तोदात्तः नित्त्वे आद्युदात्तः ।
हिंसीरः । [(फलम्) ।
ईरन् ईर-आद्युदात्तः । कॄ-करीरः शॄ-शरीरम् पॄ-परीरम्
ईषन् ईष आद्युदात्तः । कॄ-करीषम् तॄ-तरीषः ।

उ

उ उ । भृ-भरुः शी-शयुः मृ-मरुः तॄ-तरुः चर-चरुः ।
उकन् उक आद्युदात्तः । सम्+कस-सङ्कसुकः ।
उडच् उड समुदायान्तोदात्तः । गॄ-गरुडः । [स्वादुः ।
उण् उ वृद्ध्यादि । कृ-कारुः पा-पायुः वा-वायुः स्वद-
उति उत् । मृ-मरुत् गॄ-गरुत् ।
उल उल । तॄ-तोलम् वृ-वरुलम् ।
उन उन । शक-शकुनः । [दारि-दारुणः ।
उनन् उन आद्युदात्तः । कॄ-करुणः करुणा । वृ-वरुणः,
उनसि उनस् । दम-दमुनाः ।
उनि उनि । शक-शकुनिः ।
उन्त उन्त । शक-शकुन्तः ।
उन्ति उन्ति । शक-शकुन्तिः ।
उम उम । कुस-कुसुमम् ।
उम्भ उम्भ । कुस-कुसुम्भम् । [चत-चतुरः ।
उरच् उर समुदायान्तोदात्तः । मन्द-मन्दुरा, मथ-मथुरा,
उरन् उर आद्युदात्तः । अस-असुरः, मस-मसुरा ।
उरिन् उरि आद्युदात्तः । जस-जसुरिः सह-सहुरिः ।
उल उल । तडि-तण्डुलः ।
उलच् उल समुदायान्तोदात्तः । हृष-हृषुलः चट-चटुलः ।
उलन् उल आद्युदात्तः । वृ-वरुणः ताडि-तण्डादेशः तण्डुलः ।
उलि उलि । अगि-अङ्गुलिः ।
उशच् उश समुदायान्तोदात्तः । अकि-अङ्कुशः । [कलुषः ।
उषच् उष समुदायान्तोदात्तः । पॄ-परुषः नह-नहुषः कल-
उ(ऊ)षन उ(ऊ)ष आद्युदात्तः । अृ-अरु(रू)षः ।
उसि उस । जन-जनुः । अस्य नि० उदन्तत्वमपि ।
उसिन् उस् आद्युदात्तः । ऋ-अरुः, पॄ-परुः, वप-वपुः ।

ऊ

ऊ ऊ । कष-कषूः चम-चमूः तन-तनूः ।
ऊक ऊक । मृ-मरुकः, वल-वलूकः मडि-मण्डूकः ।
ऊकण् ऊक वृद्ध्यादि । कण-काणूकः, शल-शालूकम्,
ऊख ऊख । मा-मयादेशः मयूखः ।
ऊथन् ऊथ आद्युदात्तः । जॄ-जरूथम्, वृ-वरूथः ।
ऊम ऊम । गुध-गोधूमः ।
ऊर ऊर । खर्ज-खर्जूरः, कप-कर्पूरः, वल्ल-वल्लूरम् ।
ऊरन् ऊर आद्युदात्तः । मी-मयूरः । स्यन्द-सम्प्रसारणम्
सिन्दूरम् । मस-मसूरा ।
ऊलच् ऊल समुदायान्तोदात्तः । पिजि-पिञ्जूलम्, कुस-
कुसूलः ।

ऋ

ऋ ऋ । दिव-देवा देवरौ ।
ऋतिन् ऋत् आद्युदात्तः । शक-शकृत् । [ननन्दा ननन्दरौ ।
ऋन् ऋ आद्युदात्तः । सु+अस-स्वसा स्वसारौ । न+नन्द-

ए

एणु एणु । कॄ-करेणुः, हृ-हरेणुः ।
एन्य एन्य । वृ-वरेण्यः । [गुडेरः ।
एरक् एर गुणाभावादि । पत-पतेरः, कुठ-कुठेरः, गुड-
एलिमच् एलिम समुदायान्तोदात्तः । पच-पचेलिमः ।
एष्णुक् एष्णु गुणाभावादि । गै-गेष्णुः ।

ओ

ओतच् ओत समुदायान्तोदात्तः । कवः पादेशः कपोतः ।
ओलच् ओल समुदायान्तोदात्तः । पट-पटोलः । कपि-
नलोपः कपोलम् ।
ओरन् ओर आद्युदात्तः । कठ-कठोरः, चक-चकोरः ।

क

क अ गुणाभावादि । स्नु-स्नुवः । वि+आ+घ्रा-व्याघ्रः ।
क क वकारप्रश्लेषात् न कित् । कृ-कर्कः रा-राका कल-कल्कः ।
कक् क अन्तकित्त्वेन नादेः कित्त्वम् । वृ-वृकः, भू-भूकः ।
कङ्कण कङ्कण वकारप्रश्लेषात् न कित् । मृड-मृडङ्कणः (शिशुः)
कण कण वप्रश्लेषात् न कित् । चित-कान्तादेशः गुणाभावश्च
नि० चिक्कणः ।
कतु अतु गुणाभावादि । कृ-क्रतुः । [(बहुसुष्टिकरः)
कतिच् अति गुणाभावादि समुदायान्तोदात्तः । ऋ-रति
कत्रन् अत्र गुणाभावादि आद्युदात्तः । सु+विद-सुविदत्रम्
कन अ गुणाभावादि आद्युदात्तः । क्लिश-नि० कीनाशः
कन् क वप्रश्लेषात् न कित् आद्युदात्तः । इण-एकः भी-भेक
कनसि अनस् गुणाभावादि । वश-उशनाः ।
कनिन् अन् गुणाभावादि आद्युदात्तः । यु-युवा, वृष-वृषा ।

कन्यन् अन्य कित् आद्युदात्तः। हर्य्य-हिरादेशः हिरण्यम्।

कन्युच् अन्यु गुणाभावादि समुदायान्तोदात्तः। क्षिप-क्षिपण्युः

कप अप गुणाभावादि। कण-संप्रसारणं कुणपः (शवः)।

कपन् अप गुणाभावादि आद्युदात्तः। उष-उषपः कुट-कुटपः।

कमिन् अम् कित् आद्युदात्तः। इदि-नलोपः, इदम् सर्व्वनाम

कयन् अय गुणाभावादि आद्युदात्तः। तन-तनयः।

करन् कर न कित् आद्युदात्तः। शॄ-शर्करा।

कल अल गुणाभावादि। त्रप-त्रपला, त्रफ-त्रफला।

कलन् कल न कित् आद्युदात्तः। पुष-पुष्कलः।

काकु आकु गुणाभावादि। कट-कटाकुः कृष-कृषाकुः (सूर्य्यः)।

कालन् आल गुणाभावादि आद्युदात्तः। बिड-बिडालः।

किकन् इक कित् आद्युदात्तः। व्रश्च-वृश्चिकः क्षप-क्षपिकः।

कितच् इत कित् समुदायान्तोदात्तः। रुच-रुचितं वच-उचितम्।

किन्दच् इन्द कित् समुदायान्तोदात्तः। कुल-कुलिन्दः पुल-पुलिन्दः।

किरच् इर कित् समुदायान्तोदात्तः। इष-इषिरः।

किष्यन् इष्य कित् आद्युदात्तः। रुच-रुचिष्यः भुज-भुजिष्या।

कीकन् ईक कित् आद्युदात्तः। ऋज-ऋजीकः मृड़-मृड़ीकः।

कीटन् ईट कित् आद्युदात्तः। कॄ-किरीटं तॄ-तिरीटम्।

कु उ गुणाभावादि। पॄ-पुरुः भिद-भिदुः व्यध-विधुः।

कुक् कु अन्यकित्त्वान्नादिकित्त्वम्। ह्री-ह्रीकुः।

कुकन् उक गुणाभावादि आद्युदात्तः। प्रथ-संप्रसारणम् पृथुकः

कुषन् उष गुणाभावादि आद्युदात्तः। पॄ-पुरुषः।

कू ऊ गुणाभावादि। नृत-नृतूः गृध-गृधूः।

केय्य एय्य गुणाभावादि। स्तु स्तुवेय्यः (वेद एवायम्)।

क्त त गुणाभावादि। अञ्च-अक्तः इ-इतम् सृ-सृतम्।

क्तु तु गुणाभावादि। कृ-कृतुः हन-हतुः।

क्त्र त्र गुणाभावादि। अम-अन्त्रं चि-चित्रं मिद-मित्त्रम्।

क्थन् थ गुणाभावादि आद्युदात्तः। हन-हथः कुष-कुष्ठः।

क्थिन् थि गुणाभावादि आद्युदात्तः। अस-अस्थि सञ्ज-सक्थि

क्न न गुणाभावादि। तृह-हलोपः तृणम्। लू-लूनिः।

क्निन् नि कित् स्त्रियां आद्युदात्तः न ङीप्। सृ-सृणिः।

क्मलन् मल कित् आद्युदात्तः। कुट-कुट्मलम् कष-कश्मलम्।

क्यु यु-अन गुणाभावादि। कॄ-किरणः पॄ-पुरणः।

क्युच् यु-अन गुणाभावादि आद्युदात्तः। ऋ-उत् उरणः।

क्युन् यु-अन गुणाभावादि समुदायान्तोदात्तः। भू-भुवनम्।

क्रन् र कित् आद्युदात्तः। सु-सुरः सू-सूरः धा-धीरः।

क्ररच् रर गुणाभावादि समुदायान्तोदात्तः। कु-कुररः।

क्रि रि गुणाभावादि। सू-सूरिः।

क्रिन् रि गुणाभावादि आद्युदात्तः। अद-अद्रिः भू-भूरिः। शुभ-शुभ्रिः।

क्रुकन् रुक गुणाभावादि आद्युदात्तः। भी-भीरुकः। [भीरुः।

क्रुन् रु गुणाभावादि आद्युदात्तः। रु-रुरु; भाति-ह्रस्वः।

क्ल ल गुणाभावादि। मू-मूलम् शक-शक्लः अम-अम्लः।

क्वन व गुणाभावादि आद्युदात्तः। अश-अश्वः प्रुष-प्रुष्वः।

क्वनिप् वन् गुणाभावः अनुदात्तः। ग्री-ग्रीवा कृश-कृश्वा।

क्विन् वि, इकारास्यानुनासिकत्वाभावान्न लोपः। कॄ-कीर्विः गॄ-गीर्विः जागृ-जागृविः।

क्विप् वि तस्य लोपः अनुदात्तः कित्। वच-दीर्घः वाक्।

क्वुन् वु-अक कित् आद्युदात्तः। चर-चरकः।

क्सरन् सर कित् आद्युदात्तः। तन-तसरः, धूप-धूप्सरः।

क्सि सि गुणाभावादि। प्लुष-प्लुक्षिः, कुष-कुक्षिः, शुष-शुक्षिः

क्सु सु गुणाभावादि। इष-इक्षुः।

क्स्न स्न गुणाभावादि। कृत्-कृत्स्नम्, अश-अक्ष्णम्।

ख

ख ख वकारप्रश्लेषात् न खित्। शम-शङ्खः मुह-मुरादेशे मूर्खः।

ग

ग ग वकारप्रश्लेषात् न गित्। गृ-गर्गः।

गक् ग वकारप्रश्लेषात् न गित् गुणाभावादि। मुद-मुद्गः।

गण् ग वकारप्रश्लेषात् न गित् इत्यादि। शॄ-नुट् शार्ङ्गः।

गन् ग वकारप्रश्लेषात् न गित् आद्युदात्तः। गम-गङ्गा।

घ

घथिन् अथि कत्वम् आद्युदात्तः। नि+सञ्ज+निषङ्गथिः।

च

चट च वप्रश्लेषान्न चित् स्त्रियां ङीप्। कु-दीर्घः कूची।

चतु अत समुदायान्तोदात्तः। एध-एधतुः, वह-वहतुः।

चिक् च् वकारप्रश्लेषात् न चित् गुणाभावादि। स्रु-स्रुक् स्रुचौ

झ

झच् झ-अन्त समुदायान्तोदात्तः। जॄ-जरन्तः विश-वेशन्तः।

झिच् झि अन्ति तेन न झित् समुदायान्तोदात्तः। भू-भवन्तिः।

ञ

ञुन् उ इत्यादिः आद्युदात्तः। दॄ-दारु, सन-सानु।

ट

ट(न्) अ स्त्रियां ङीप्। नित्त्वे आद्युदात्तः। दनुश-नस्य आ दाशः, दनुस-दासः। [मह-महिषः।

टिषच् इष समुदायान्तोदात्तः स्त्रियां ङीप्। अव-अविषः

ठ

ठ ट वप्रश्लेषात् न ठित् । कण-कण्ठः ।

ड

ड अ अभत्वेऽपि टिलोपः । जर्णु-जर्णा ।

ड ड वप्रश्लेषात् न डित् । कण-कण्डम्, गु-गुडः ।

डउ अउ अभत्वेऽपि टिलोपः । तन-सन्वत् तितउः डउ इत्यसन्धिनिर्देशाच्च सन्धिः ।

डट अट अभत्वेऽपि टिलोपः । नम-नटः ।

डति अति अभत्वेऽपि टिलोपः । पा-पतिः । [भवती ।

डवतुप् अवतु टिलोपः उगित्कार्य्यम् अनुदात्तः । भा-भवान्

डिमि इम् टिलोपः । के-किम् । अस्य इदमश्च मान्तत्वेन कन्मेजन्तइत्यव्ययत्वप्रसङ्गेऽपि क्विरव्ययमिति नियमादुणादौ चिप्रत्ययान्तत्वे एवाव्ययत्वं नान्यथा ।

डुतच् उत टिलोपः समुदायान्तोदात्तः । अद्+भू-अद्भुतम् ।

डुन् उ टिलोपः आद्युदात्तः । श्मन्+श्री-श्मश्रुः, न+श्री अश्रुः । [वार्त्तिकेऽप्ययं प्रत्ययः ।

डुम्सुन् उम्स् टिलोपः आद्युदात्तः । पा-पुमान्, पुंसः ।

डू ऊ टिलोपः । भ्रम-भ्रूः । [डिमिप्रत्यये ।

डै ऐ टिलोपः । रा-रैः-राः रायौ । यथा नाव्ययत्वं तथोक्तं

डैसि ऐस् टिलोपः । उद्+चि-उच्चैः नि-दीर्घः नीचैः ।

डो ओ टिलोपः । गम-गो-गोः, गवा । नाव्ययत्वमुक्तम् ।

डोसि ओस् टिलोपः । दम्-दोः दोषौ दोषः ।

डौ औ टिलोपः । ग्लै-ग्लौः नुद-नौः नाव्ययत्वमुक्तम् ।

ड्रट् र टिलोपः स्त्रियां ङीप् । स्तै-स्त्री ।

ड्रि रि टिलोपः । तॄ-त्रि-त्रयः ।

ढ

ढ ढ वप्रश्लेषात् न ढित् । शम-शण्ढः ।

ण

णित्वन् इत्व वृद्धिः आद्युदात्तः । भू-भावित्वं वद-वादित्वम् ।

णु णु वप्रश्लेषाच्च णित् । स्था-स्थाणुः अज-वेणुः वृ-वर्णुः

णुकन् उक वृद्ध्यादि आद्युदात्तः । पच-कादेशे पाकुकः ।

ण्य ण्य वप्रश्लेषात् न णित् । इष अकारस्य ह्रस्वं धिष्ण्यम् ।

त

त त । लो-पुट् ह्रस्वः लिप्तम् (लिप्टम्) ।

तकन् तक आद्युदात्तः । इष-इष्टका, अश-अष्टका ।

तन् त आद्युदात्तः । हस-हस्तः, मृ-मर्त्तः, गॄ-गर्त्तः ।

तनन् तन आद्युदात्तः । वी-वेतनम् ।

तथन् तथ आद्युदात्तः । इण-एतथः (आह्मणः) ।

तथसुन् तथस् आद्युदात्तः । इण-एतथाः (विप्रः) ।

ति ति । वि+तस-वितस्तिः सु+अस-स्वस्ति स्वरादिः । स्वरपाठे स्वस्तीतिनिर्देशात् न भूभावः । [कात्तिका ।

तिकन् तिक आद्युदात्तः । वृत-वर्तिका । कृत-कित्त्यम्-

तु तु । कम-कन्तुः जन-जन्तुः गै-गातुः हि-हेतुः ।

तुन् तु आद्युदात्तः । सि-सेतु-ः तन-तन्तुः मन-मन्तुः ।

तृच् तृ समुदायान्तोदात्तः । वद-वत्ता मन्-मन्ता ।

तृन् तृ आद्युदात्तः । शंस-शंस्ता ।

त्नण् त्न वृद्ध्यादि । च्यु-च्यौत्नः । (अश्वजः, चीणपुण्यश्च ।

त्युक् त्यु-गुणाभावादि । मृ-मृत्युः ।

त्र त्र । गु-गोत्रं गोत्रा । वच-वक्त्रं यम-यन्त्रम् ।

त्रन् त्र आद्युदात्तः । स्तु-स्तोत्रम् या-यात्रा श्रु-श्रोत्रम् ।

त्रिन् त्रि आद्युदात्तः । अद-अत्त्रिः ।

त्रिन् त्रिन् आद्युदात्तः निच्चेत्युक्तेः न नित् । अद-अत्त्री अत्त्रिणौ ।

त्रिप् त्रि-अनुदात्तः । रा-रात्रिः शद-शत्त्रिः (हस्ती) ।

त्वन् त्व आद्युदात्तः । दात्वः (दाता) ।

थ

थक् थ गुणाभावादि । पृष-पृष्ठं यू-यूथं गु-गूथम् ।

थन् थ आद्युदात्तः । उष-ओष्ठः कुष-कोष्ठम् गा-गाथा ।

द

द द । गा-गादः (जम्बालः ग्रासश्च) ।

दन् द आद्युदात्तः । शप-शब्दः अब-अब्दः ।

ध

धुक् धु गुणाभावादि । शी-शीधु ।

न

न न । धा-धाना (भृष्टयवः) पृ-पर्णम् वस-वस्नः ।

नक् न गुणाभावादि । इण-इनः । सि-सिनः ।

नि नि । वी-नि० वत्वं वेणिः । ज्या-ज्यानिः ।

नु नु । दा-दानुः भा-भानुः ।

प

प प । पा-पापम् । नी-नेपः नि० नीपः । विष-विष्पम् ।

पास पास । कृ-कर्पासः ।

फ

फक् फ गुणाभावादि । कल-अस्योत्वं कुल्फः गल-गुल्फः ।

भ

भ भ । दृ-दर्भः दल-दल्भः (ऋषिविशेषश्च) ।

भन् भ आद्युदात्तः । ऋ-अर्भः गॄ-गर्भः ।

म

मक् म गुणाभावादि। इष-इष्म: युध-युध्म: भी-भीम:।

मदिक् मद् गुणाभाव:। यु-युष्मद्-त्वम्। अस-अस्मद्-अहम् सर्वनाम।

मन् म आद्युदात्त:। कृ-कर्म्म: स्तु-स्तोम: सु-सोम:।

मनि मन्। सु+शॄ-सुशर्म्मा।

मनिण् मन् वृद्धि:। अत-आत्मा।

मनिन् मन आद्युदात्त:। सो-साम ऊ-कर्म्म वृ-वर्म्म।

मि मि। नी-नेमि: भू-कित् भूमि:।

मिनि मिन्। हु-होमी।

मुक मुक। उष-लालादेश: गुणाभाव: उल्मुक:। (ज्वलदङ्गारम्)।

य

य य। शल-शल्यम्।

यक् य गुणाभाव:। जन-जन्य (युद्धम्) जन्या वधू:।

यत् य स्वरित:। पु-णुक् पुण्यम् धा-नुक् धान्यम्।

यतुच यत् समुदायान्तोदात्त:। तन-तन्यतु:।

युक् यु गुणाभाव:। भुज-भुज्यु: (भोजनम्)। [जन्यु:।

युच् यु न अनादेश: समुदायान्तोदात्त:। मन-मन्यु: जन-

युत् यु-अन आद्युदात्त:। क्षन-आद्यन्तयोर्घतो भतन:।

र

र र। रीङ्-स्रुक्ष: पुट् च रिप्रम् (कुत्सितम्)।

रक् र गुणाभाव:। स्फाय-स्फारम्। क्षिप-क्षिप्रम् स्वप-स्वप्र:।

रन् र आद्युदात्त:। इदि-इन्द्र: वज-वज्र:। भी-भेर:।

रु रु। मी-मेरु: पी-पेरु: पा-पारु:। जत-जत्रु:।

ल

लक् ल कित्। शी-शीलम्।

व

व व। कृ-कर्व: शॄ-शर्व: शॄ-शर्व: बशादिरित्येके।

वन् व आद्युदात्त:। इण-एव, स्वरादि:। शी-शेव:।

वन् वन् न नित्वं ज्ञापकात्। कृ-अर्वा (कुत्सित:)।

वनिप् वन अनुदात्त:। स्ना-स्नावा कृ-अर्वा (तुरङ्गगर्हयो:)।

वरट् वर स्त्रियां ङीप्। अश-उपधाया ईत्वम् ईश्वर:।

वलच् वल समुदायान्तोदात्त:। इल-इल्वल: पल-पल्वल:।

वलञ् वल वृद्धि:। शी-शैवल:। [दशादित्वात् शैवालश्च।

वालञ् वाल वृद्धि: आद्युदात्त:। शी-शैवाल:। पृषो-

वालन् वाल आद्युदात्त:। शी-शेवाल: नि० वस्य प:, शेपालश्च।

वि वि ज्ञापकदस्य न लोप:। ढ-दर्वि: बशादिरित्येके।

विन् वि-अनुदात्तत्वप्रतिज्ञाभावात् नास्य इदित्त्वं तेन न विलोप:। दृ-दर्वि:। बशादिरित्येके।

वुन् वु अक-आद्युदात्त:। कृ-करक: करका।

श

शक् श वकारप्रश्लेषात् न शित् गुणाभाव:। वृ-वृश:।

शुन् शु आद्युदात्त:। स्पृश-पृभाव: पर्शु: (आयुधम्)।

श्वण् श्व वृद्धि:। स्पृश-पृभाव: पार्श्व:।

ष

षवन् अव आद्युदात्त: स्त्रियां ङीष्। प्रथ-संप्रसारणे पृथवी।

षिवन् इव आद्युदात्त: स्त्रियां ङीष्। प्रथ-सम्प्रसारणे पृथिवी।

ष्ट्रन् त्र-आद्युदात्त:। वस-वस्त्रं शस-शस्त्रम् अस-अस्त्रम् स्त्रियां ङीष्। नद्री। [शॄ-शर्वरी।

ष्वरच् वर समुदायान्तोदात्त: स्त्रियां ङीष्। वृ-ववर:

स

स स। वृ-वर्षम्। तृ-तर्ष:। वस-वत्स:। हन-हंस:।

सन् स आद्युदात्त:। अम-अंस:।

सरन् सर आद्युदात्त:। अश-अक्षरम। वस-वत्सर:।

सिकन् सिक आद्युदात्त:। हन-हंसिका (हंसयोषित्)।

स्मन् स्म आद्युदात्त:। सूच-सूक्ष्मम्।

स्य स्य। मद-मत्स्य:।

स्यन् स्य आद्युदात्त:। मद-मत्स्य:।

इत्युणादिप्रत्ययस्वरूपादिप्रदर्शनम्।

शब्दविभागनियमादि।

शब्दास्तावत् चतुर्विधा: रूढयौगिकयोगरूढपारिभाषिकभेदात्। यत्र अवयवशक्तिमनपेक्ष्य समुदायशक्त्या कस्यचिद्विशिष्टार्थस्य बोध: ते रूढा:। यथा आखण्डलमण्डपघटादय: तत्र अवयवार्थावोधनेनैव समुदायेन विशिष्टार्थस्य बोधनात्।

द्रव्यगुणक्रियासम्बन्धरूपावयवार्थयोगेन तत्तद्विशिष्टार्थबोधका यौगिका:। यथा धनवान् दण्डी रूपवान् रसवान् पाचक: गन्तेत्यादय:। तेषाञ्च धनादिद्रव्यस्य, रूपरसादिगुणस्य, पाकादिक्रियायाश्च संबन्धस्य यथाक्रमं बोधकता। एवञ्च प्रकृतिप्रत्ययाभ्यां तत्तदर्थयोरुपस्थाप्यत्वेन तद्योगरूपसम्बन्धविशिष्टस्य बोधकत्वात् तेषां यौगिकत्वम्। यौगिका अपि कृदन्ततद्धितान्तसमासजभेदात् त्रिविधा:। तत्र पाचकादय: कृदन्ता:, काशायादय: तद्धितान्ता:, राजपुरुषादय: समासजा:। तत्रायं विशेष: कृदन्ता:

क्रियासम्बन्धमात्राभिधायकाः तथा हि पाचक इत्यादौ धातुना पाकस्य, ण्वुलादिना कर्त्रादेर्बोधनात् विशिष्टार्थबोधकत्वेन क्रियासम्बन्धबोधकत्वम् ।

तद्धितान्तास्तु द्रव्यगुणक्रियासम्बन्धाभिधायकाः । तत्र धनवान् दण्डीत्यादौ द्रव्यसम्बन्धस्य, रूपवान् रसवान् ज्ञानवान् इत्यादौ रूपादिगुणसम्बन्धस्य, गतिमान् क्रियावान् स्पन्दनवानित्यादौ च गत्यादिक्रियासम्बन्धस्य मतुबादिभिर्बोधनात् तथात्वम् । तत्र सम्बन्धाश्च नानाविधाः स्वस्वामिभावादिरूपाः, तत्तत्सूत्रोपात्ततत्तत्क्रियाकारकादिभावादिरूपाश्च तत्र धनवानित्यादौ स्वस्वामिभावादिः । काषायः लाक्षिक इत्यादौ रञ्जनकर्म्म, शाब्दिक इत्यादौ वेदनकर्म्म, पञ्चगुरित्यादौ क्रयकर्म्म, पथिक इत्यादौ गमनकर्त्ता, इत्येवमादयोऽर्थाः अणादिप्रत्ययेन बोध्यन्ते । 11801

समासजा अपि द्रव्यगुणक्रियासम्बन्धबोधकभेदेन प्रथमं त्रिविधाः । तत्रापि द्रव्ययोः, द्रव्यगुणयोः, द्रव्यक्रिययोः, गुणयोः, गुणक्रिययोः, क्रिययोश्च सम्बन्धबोधकत्वेन ते पुनः षड्विधाः । तत्र राजपुरुषः राजधनमित्यादौ द्रव्ययोः, पटरूपं विप्रज्ञानमित्यादौ द्रव्यगुणयोः, रथगतिः, पादक्रियेत्यादौ द्रव्यक्रिययोः, नीललोहितः कृष्णरक्त इत्यादौ गुणयोः, गतिरोधः, भोजनज्ञानमित्यादौ गुणक्रिययोः, स्नातानुलिप्तः पक्वभुक्त इत्यादौ क्रिययोश्च सम्बन्धस्य साक्षात्, परम्परया वा बोधनात् तथात्वम् ।

तत्र कृतः, तद्धिताः समासाश्च नानाविधाः तेषां स्वरूपभेदाः अर्थविशेषाश्च व्याकरणत एवावगन्तव्याः ।

यत्र अवयवशक्त्या प्रकृतिप्रत्ययार्थयोरुपस्थापनेन तद्योगविशिष्टस्य समुदायशक्त्या रूढ्या वृत्त्या कस्यचित् पदार्थस्य बोधनं ते योगरूढाः । यथा पङ्कजमनोजादयः, ते च अवयवशक्त्या उपस्थापितेन पङ्कजनिकर्त्तृत्वरूपेणार्थेन सहितस्य रूढ्या वृत्त्या पद्मत्वादिविशिष्टस्य बोधनात् योगरूढाः । तेन पङ्कजशब्दादितः न कुमुदादीनां बोधः ।

अन्ये तु पङ्कजनिकर्त्तृत्वरूपार्थस्य कुमुदादिषु सद्भावेऽपि पङ्कजशब्दप्रयोगे पद्मत्वमुपाधिरिति प्रयोगनियमेन पद्मत्वादिकस्य तत्र उपाधित्वमङ्गीकृत्य न कुमुदादिषु तत्प्रयोगस्तथाच पङ्कजादिशब्दादीनां यौगिकेष्वेवान्तर्भाव इत्युररीचक्रुः ।

वैयाकरणास्तु समासनिष्पन्नानामपि शब्दानाम्
"समासे खलु भिन्नैव शक्तिः पङ्कजशब्दवत् ।"
इति पङ्कजशब्दवत् योगरूढत्वमेव स्वीचक्रुः ।

समासानां सम्बन्धवाचकत्वेप्ययं विशेषः दिग्नामविकल्पार्थकभिन्नबहुव्रीहेर्भेदसम्बन्धवाचकत्वम् । यथा पीताम्बरः बहुधनः इत्यादयः पीताम्बरादिभेदसम्बन्धवाचकाः । दिग्नामसमासे उत्तरपूर्व्वा पूर्व्वदक्षिणेत्यादौ, द्वित्रा पञ्चषा इत्यादौ विकल्पार्थकसमासे च न भेदसम्बन्धबोधकत्वं किन्तु कर्म्मधारयवत् अभेदसम्बन्धबोधकत्वम् बहुव्रीहेरपि भेदसम्बन्धबोधकत्वेऽयं विशेषः, क्वचित् कर्म्मत्वादिकारकसम्बन्धः क्वचिच्च स्वस्वामिभावादिसम्बन्धः बोध्यते तत्र आरूढवानरादौ कर्म्मत्वादिसम्बन्धस्य पीताम्बरादौ तु स्वस्वामिभावसम्बन्धस्य बोधः । यथा आरूढो वानरोऽयम् प्राप्तमुदकं यमिति विग्रहे आरूढवानरप्राप्तोदकशब्दौ वानरकर्त्तृकारोहणकर्म्मणः उदककर्त्तृकप्राप्तिकर्म्मणश्च बोधकौ । एवम् ऊढो रथो येन इति विग्रहे ऊढरथशब्दादेः रथवहनकरणस्य, दृष्टो रथो येनेति विग्रहे दृष्टरथादेश्च रथदर्शनादिकर्त्तुश्च बोधकत्वम् । उपहृतः पशुर्यस्मै इति विग्रहे उपहृतपशुशब्दादेः पशूपहरणसम्प्रदानस्य, पतितं पत्रं यस्मादिति विग्रहे पतितपत्रादेः पत्रपतनापादानस्य, निहितो घटो यत्रेति विग्रहे निहितघटादिशब्दस्य, घटनिधानाधिकरणस्य च बोधकत्वम् । एवमव्ययीभावद्वन्द्वेष्वपि भेदसम्बन्धबोधकत्वमूह्यम् । द्वन्द्वस्य एकक्रियान्वयित्वरूपसम्बन्धबोधकत्वात् तथात्वं अव्ययीभावस्य तु तथात्वं प्रसिद्धमेव

तत्पुरुषेऽपि पूर्व्वपदार्थस्य उत्तरपदार्थे, क्वचिच्च उत्तरपदार्थस्य पूर्व्वपदार्थे सम्बन्धबोधकता । यथा राजपुरुष इत्यादौ राजादिपूर्व्वपदार्थस्य उत्तरपदार्थे पुरुषादौ, अर्द्धग्राम इत्यादौ च ग्रामादेरुत्तरपदार्थस्य अर्द्धादिपूर्व्वपदार्थे, सम्बन्धो बोध्यते । स च सम्बन्धः स्वस्वामिभावः कारकरूपश्च । तत्र राजपुरुषादौ स्वस्वामिभावस्य, ग्रामश्रितादौ, श्रयणकर्म्मणः रामकृतमित्यादौ कर्त्तुः अश्वगतमित्यादौ गतिकरणस्य व्याघ्रभीत इत्यादौ भयापादानस्य, ग्रामस्थित इत्यादौ स्थित्यधिकरणस्य यथायथं पूर्व्वपदार्थस्य उत्तरपदार्थेऽन्वयः । द्विगौ, कर्म्मधाराये, समानाधिकरणबहुव्रीहेश्चान्तरपदार्थयोश्चाभेदेनैवान्वयात् कर्म्मधारयस्य द्विगोः समानाधिकरणबहुव्रीहेश्च स्वघटकपदार्थाभेदबोधकत्वमिति विवेकः । उपपदसमासस्य तु तत्पुरुष एवान्तर्भावः अन्यत् यथासम्भवमूहनीयम् ।

शास्त्रकारसङ्केतविशेषेण तत्तदर्थबोधकाः शब्दाः पारिभाषिकाः । यथा "कर्त्तुरीप्सिततमं कर्म्म," "साधकतमं करणम्" योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इत्यादयः । तत्तच्छास्त्रकारैः, कर्म्मशब्दः कर्त्तुरीप्सिततमं, करणशब्दः साधकतमं, योगशब्दः चित्तवृत्तिनिरोधं बोधयत्वितीच्छाविशेषरूपपरिभाषात्मकसङ्केतेन तत्तदर्थानां बोधनात् तथात्वम् ।

परिभाषायाश्च आधुनिकसङ्केतत्वेन सादित्वात् अनादिसङ्केतवतो रूढ़ाद्भेदः ।

तेषां सङ्केतविशेषकरणाच्च तत्तच्छास्त्रेषु तत्तच्छब्देन तत्र तत्र पारिभाषिकार्थानामेव ग्रहणार्थम् । अत एव "कृत्रिमाकृत्रिमयोर्मध्ये कृत्रिमे कार्य्यसंप्रत्ययः" इति परिभाषया कृत्रिमसङ्केतवत एव ग्रहणमुक्तम् तेन "कर्म्मण्यण्" "कर्म्मणि द्वितीया" इत्यादौ स्वशास्त्रे पारिभाषिकार्थानामेव कर्म्मादीनां ग्रहणं न तु "कर्म्म क्रिया" इति कोषोक्तक्रियादीनां ग्रहणम् ।

केचित्तु सङ्केतवत्त्वसाम्यात् पारिभाषिकस्य रूढ़ेष्वेवान्तर्भावमिच्छन्ति ।

शक्तिश्च अस्माच्छब्दादयमर्थो बोध्य इत्याकारेच्छा । सा च सम्प्रदायप्रवर्त्तकस्य ईश्वरस्य तत्स्थानीयत्वेन कल्पितस्य तथाविधस्य अपरस्य वेत्यन्यदेतत् । तथा च सम्प्रदायप्रवर्त्तकस्य इदानीमसुलभतया कस्य शब्दस्य कोऽर्थः? इति जिज्ञासायां पूर्व्वपूर्व्वसम्प्रदायानुसारेण आप्तप्रायैः अमरादिभिः स्वस्वकोषेषु बाहुल्येन रूढ़ानां, केषाञ्चिच्च यौगिकानां शब्दानाम्, पाणिन्यादिभिश्च सूत्रपाठादिषु बाहुल्येन यौगिकानां, केषाञ्चिच्च रूढ़ानामर्थविशेषा दर्शिताः । अत एवोक्तम्

शक्तिग्रहं व्याकरणोपमानात् कोषाप्तवाक्यात् व्यवहारतश्च ।
वाक्यस्य शेषात् विवृतेर्वदन्ति सान्निध्यतः सिद्धपदस्य वृद्धा ॥ इति

अमरकोषादिषु च एकैकग्रन्थेषु सर्व्वशब्दानामनुक्तेः यावत्कोषज्ञानस्य इदानीन्तनैरशक्यतया तेषामसुलभतया च, यौगिकशब्दज्ञानोपयोगिनश्च पाणिन्यागमस्य प्रायशः दुर्बोधतया तत्तद्ग्रन्थानां च एकैकपुरुषेण बहुकालसाध्यपाठतया, पठितानामपि सदा स्फुरणाभावेन, तत्तद्ग्रन्थानाञ्च सुपरिपाटीकत्वाभावेन कथङ्कारं सर्व्वशब्दार्थज्ञानम् सुकरं भवेत् इत्यतः वेदपुराणेतिहासतन्त्रशास्त्रदर्शनशास्त्रज्योतिषनीतिशास्त्रवैद्यकव्याकरणादिशास्त्रेषु प्रयुक्तशब्दानां तत्र तत्र पारिभाषिकशब्दानाञ्च अर्थज्ञानाय नाना कोषादिभ्यः शब्दानां सङ्कलनेन सुपरिपाटीकतया एतद्रचनायामस्माभिः प्रवृत्तम् ।

यानि यानि च शास्त्राण्यालोच्य तत्तदर्थविशेषावधारणं कृतम् उदाहरणतया च तत्तन्नामान्यत्र तत्तच्छब्दार्थदर्शनावसरे प्रदर्शयिष्यन्ते प्रदर्शयिष्यन्ते चात्र तेषां ग्रन्थानां समष्टीकृत्य नामानि ।

यौगिकशब्दानामपि अनन्तभेदतया दिङ्मात्रतयाऽत्र प्रदर्शनं कृतम् अन्यथा एकैकधातोः एकैकप्रत्ययान्ततया शब्दभेदकल्पनेऽनन्तशब्दाः स्युस्तत्कथने च वृथा ग्रन्थबाहुल्यमात्रसम्पादनममतिप्रयोजनञ्च । अत एवोक्तम्

बृहस्पतिर्दिव्यं वर्षशतमिन्द्राय शब्दपारायणं
जगौ नैवान्तं जगामेति ।

तथा च प्रतिपदशब्दार्थकथनापेक्षया प्रकृतिप्रत्ययविभागेन शब्दसाधुतासम्बोधनाय लघूपायतया व्याकरणमारब्धं तत्कारैः । तच्च तत एवावगन्तव्यम् । किन्तु पाणिन्यागमानामिदानीम् असुलभतया बहूनाञ्च तदज्ञानेन तेषां बोधनार्थं ततः सारमालभ्य अपेक्षितयौगिकशब्दानामर्थविशेषोऽत्राभिधास्यते ।

किञ्च यावन्तः शब्दास्तावन्त एव नञ्योगेन शब्दाः स्युरिति नञ्योगेन शब्दबाहुल्यसम्पादनमकिञ्चित्करमेवेति नञ्युक्तशब्दा अस्माभिः आधुनिककोषकृद्भिरिव नादृताः किन्तु यत्र यत्र अर्थविशेषः यथा असुरः अब्राह्मण इत्यादिषु तएव संग्रहीष्यन्ते ।

अपरञ्च यौगिकशब्दानां पूर्व्वोत्तरपदयोः परिवर्त्तनेन नानारूपता स्यात् तेषां प्रत्येकं ग्रहणे च वृथानन्तभेदकल्पनेन ग्रन्थबाहुल्यमात्रसम्पादनं अर्व्वाचीनानामिव वृथा स्यात् न च तत्र प्रयोजनाधिक्यमित्यतः प्रथमं कश्चित् नियमविशेषोऽभिधीयते यद्बलात् पूर्व्वोत्तरपदपरिवर्त्तनेन तत्तत्समानार्थकशब्दार्थग्रहः सुकरो भवेत् ।

नियमो यथा

स्वत्वविशिष्टपूर्व्वपदात्, पाल, धर, भुग्, धारिन्, भृत्, पति, नेतृ शब्दास्तत्समानार्थकशब्दाः सत्वादयश्च यदा प्रयुज्यन्ते तदा तत्स्वामी बोध्यते । यथा भूपालः भूधरः भूभुक् भूधारी भूभृत् भूपतिः भूनेता इत्यादयः, भूमान् इत्यादयश्च भूमिपतिवाचकाः अत्र समानार्थकशब्दैः पूर्व्वपदपरिवर्त्तने उत्तरपदपरिवर्त्तने च स एवार्थोऽभिधीयते । यथा भूमिपालः भूमिरक्षकः इत्यादिषु ।

जन्यवाचकपूर्व्वपदात् कृत्-कर्तृ सृ-सृट्-स्रष्टृ-विधातृ कारक-प्रभृतिशब्दास्तत्पर्य्यायशब्दाश्च प्रयुक्ताः तज्जनकबोधकाः । यथा विश्वकृत् विश्वकर्त्ता विश्वसृः विश्वसृट् विश्वस्रष्टा विश्वविधाता विश्वकारक इत्यादयः सर्व्वकृत् सर्व्वकर्त्रेत्यादयश्च चतुर्मुखस्य वाचकाः ।

जनकवाचकपूर्व्वपदात्, योनि, ज, रुह, जन्मन्, भू, भव इत्यादयस्तत्पर्य्यायाश्च तज्जन्यबोधकाः । यथा भूमियोनिः भूमिजः भूमिरुहः भूमिजन्मा भूमिभूः भूमिभवः इत्यादयः क्ष्मायोनिः क्ष्माज इत्यादयश्च । तथा अपत्यभवाद्यर्थे अणादयश्च जन्यवाचकाः । यथा भौमः माहेयः इत्यादयः ।

धार्य्यशस्त्रादिवाचकपूर्व्वपदात्, पाणि, मौलि, भूषण, भृत्, आलिन्, शेखर, धर्, धारकप्रभृतयः तत्पर्य्यायशब्दाः मत्वर्थीयप्रत्ययाश्च तद्धारकवाचकाः । यथा शूलपाणिः शूलाङ्कः चन्द्रमौलिः चन्द्रभूषणः शूलभृत् शूलशाली चन्द्रशेखरः शूली शूलवान् इत्यादयः । इयांस्तु विशेषः । यत्र यत्रावयवे धार्य्यत्वं प्रतीयते तत्तद्वाचकशब्दा एव उत्तरपदे निवेशनीयाः । यथा शूलहस्तः चन्द्रमस्तक इत्यादि ।

भोज्यवाचकपूर्व्वपदात् अश, भुग्, व्रत, लिट्, पायिन्, प,

भुग, अशनादयः उत्तरपदस्थाः तद्भक्षकवाचकाः। यथा मध्वदः मधुभुक् मधुव्रतः मधुलिट् मधुपायी मधुपः मध्वशः मध्वशन इत्यादयः पूर्व्वोत्तरशब्दपरिवर्त्तनेन तत्पर्य्यायशब्दाश्च भ्रमरवाचकाः।

पतिवाचकात् कान्ता प्रिया, वधू प्रणयिनी इत्यादयः उत्तरपदस्थाः तद्भार्य्यावाचकाः। यथा हरकान्ता हरप्रिया हरवधूः हरप्रणयिनी इत्यादयः पूर्व्वोत्तरशब्दपरिवर्त्तने तत्तत्पर्य्यायशब्दाश्च दुर्गावाचकाः।

भार्य्यावाचकात् वर, रमण, प्रणयिन्, प्रिय, प्रभु, नाथादयः उत्तरपदस्थाः तत्पतिवाचकाः। यथा रमावरः रमारमणः रमाप्रणयी रमाप्रियः रमाप्रभुः रमानाथ इत्यादयः कमलावरादयश्च विष्णुवाचकाः।

सखिवाचकपूर्व्वपदात् सखिवाचकाः शब्दाः सख्यन्तरवाचकाः यथा शिवसखः शिवसुहृत् शिवमित्रम् इत्यादयः कुवेरवाचकाः।

वाहनवस्तुपूर्व्वपदात् गामिन्—यानासनप्रभृतयः शब्दाः तद्वाह्यबोधकाः। यथा वृषगामी वृषयानः वृषासन इत्यादयः।

जन्मनिमित्तकसम्बन्धविशिष्टपूर्व्वपदात् स्वस्रादयः, दुहित्रादयः, आत्मजादयः, अग्रजादयः, अवरजादयश्च तत्तत्सम्बन्धवाचकाः। यथा शमनस्वसा शमनभगिनी शमनसहोदरेत्यादयः एकसूर्य्यतोजन्मवत्त्वेन यमुनाबोधकाः। सूर्य्यदुहिता सूर्य्यनन्दिनी सूर्य्यतनया सूर्य्यपुत्त्रीत्यादयः तज्जन्मसम्बन्धवत्त्वेन यमुनाबोधकाः। शिवतनयः शिवपुत्रः शिवात्मज इत्यादयः शिवतो जन्मवत्कार्त्तिकेयादिवाचकाः। यमुनाग्रजः यमुनाभ्राता यमुनासहोदर इत्यादयः यमुनासमानजन्मसम्बन्धवत्त्वेन यमबोधकाः। रामानुजः रामावरज इत्यादयः रामपश्चाज्जन्मभाग्वासुदेववाचकाः।

आश्रयवाचकपूर्व्वपदात् शय, वासिन्, सद्मन्, श्रित, सद्, स्थितादिशब्दाः तदाश्रितवाचकाः। यथा भूमिशयः भूमिवासी भूमिसद्मा भूमिश्रितः भूमिसद् भूमिस्थितः इत्यादयः।

बध्यवाचकपूर्व्वपदात् भिद् द्वेषिन् छिद् धुग् जिद् घातिन् भुग् रिपु ध्वंसिन् शासनादयः अन्तकदमनदर्पहन् मथनादयश्च तद्घातकवाचकाः। यथा कामभित् कामद्वेषी कामच्छित् कामधुक् कामजित् कामघाती कामभुक् कामरिपुः कामध्वंसी कामशासनः इत्यादयः। एवं कामान्तकः कामदमनः कामदर्पहा काममथन इत्यादयः शिववाचकाः।

अग्रे च प्रायशोऽतिदेशेन तत्तच्छब्दानां तत्तदर्थवाचित्वं यथावसरं दर्शयिष्यते दिङ्मात्रमिहोदाहरणमुक्तम्।

इत्थमुक्तप्रकारेण पूर्व्वोत्तरपदयोः परिवर्त्तनेन बहवः शब्दास्तत्तदर्थवाचका भवन्ति। तत्रायं विशेषः। वृषादेर्वाहनत्वविवक्षायां वृषवाहनादयः प्रयोज्याः, स्वत्वविवक्षायां वृषपतिः वृषस्वामी वृषवान् इत्यादयः, चिह्नत्वविवक्षायां वृषाङ्कः वृषलाञ्छन इत्यादयः। अंश्वादेर्धार्य्यत्वविवक्षायाम् अंशुमाली अंशुभृत् अंशुधर इत्यादयः, स्वत्वविवक्षायाम् अंशुपतिः अंशुमानित्यादयः। सर्पादेर्बध्यत्वविवक्षायां सर्परिपुः सर्पारिः सर्पहा इत्यादयः। भक्ष्यत्वविवक्षायां सर्पभुक् सर्पभोजनः सर्पाशन इत्यादयः यथायथं प्रयोज्याः।

द्रव्यजातिवाचकशब्दा अपि चिह्नत्वविवक्षायां तच्चिह्नितवस्तुनो वाचका भवन्ति। यथा अर्गलचिह्ना दक्षिणाशा, मकरचिह्नः कामः इत्यादयः।

अयुग्मायुग्विषमादिशब्दाः पूर्व्वपदस्थाः त्रिपञ्चसप्तादिवाचकाः। यथा अयुग्मनेत्रः अयुग्नेत्रः विषमनेत्र इत्यादयः त्रिनेत्रवाचकाः। अयुग्मबाणः अयुग्बाणः विषमबाण इत्यादयः पञ्चबाणवाचकाः। अयुग्मच्छदः अयुक्छदः विषमच्छद इत्यादयः सप्तच्छदवाचकाः।

अथ पूर्व्वोत्तरपदयोः परिवृत्तिसहत्वासहत्वनियमः।

तत्र भूभृदादिशब्देषु उभयपदयोः परिवृत्तिसहत्वम्। यथा भूभृत् भूमिभृत् क्ष्माभृत् भूधरः भूमिधरः क्ष्माधरः क्ष्मापाल इत्यादयः।

वारिधिप्रभृतिशब्देषु पूर्व्वपदस्यैव परिवृत्तिसहत्वं नोत्तरपदस्य। यथा वारिधिः जलधिः तोयधिः वार्धिः पयोधिः। किन्तूत्तरपदस्य कृदन्ततया उपसर्गमात्रेणैव व्यवधानमात्रम्। यथा वारिधिः वारिनिधिः पयोधिः पयोनिधिः जलधिः जलनिधिः इत्यादयः इयांस्तु विशेषः यादृशोपसर्गशब्दपूर्व्वपदस्य प्रयोगोऽस्ति तादृशपूर्व्वकस्यैव न तु सर्व्वोपसर्गपूर्व्वकाणाम्।

वाड़वाग्न्यादिषु उत्तरपदस्यैव परिवृत्तिसहत्वम्। यथा वाड़वाग्निः वाड़वानलः वाड़वादहन इत्यादयः। इत्थंभूताः सर्व्वेऽपि शब्दाः यौगिका एव।

गीर्व्वाणादिषु उभयोः पदयोर्न परिवृत्तिसहत्वमिति तेषां योगरूढत्वमेव।

नञ्पूर्व्वपदा इतरोत्तरपदाश्च गुणवाचकशब्दाः विरोध्यर्थवाचकाः। यथा असितः अशुक्लः इत्यादयः, एवं सितेतरः शुभ्रेतरः इत्यादयः, शुभ्रत्वविरोधिकृष्णत्ववाचकाः एवं अनुष्णः उष्णेतरः इत्यादयः उष्णविरोधिशीतस्पर्शबोधकाः सुखेतरत् असुखमित्यादयः सुखविरोधिदुःखवाचकाः एवम् अपुण्यम् पुण्येतरदित्यादयः पुण्यविरोधिपापबोधकाः।

इत्येवं नियमावली ज्ञानसौकर्य्यार्थमादौ प्रदर्शिता एतदनुसन्धानेन अत्रानुक्ता अतिदिष्टतया तत्तदवसरे उक्तप्रायाश्च शब्दा यथायथम् ऊहनीयाः ।

गुणवाचकशब्दमध्ये शुक्लादिरूप-मधुरादिरस-खरादिस्पर्श-शीघ्रादिवेग—वाचकशब्देभ्यः यथाप्राप्तं विहितमत्वर्थीयस्य तद्धितस्य लुकि व्यक्तेः (विशेष्यस्य) लिङ्गानुसारित्वम् तथा च शुक्लादयः रूपवाचकाः शब्दा गुणपरत्वे पुंलिङ्गाः तदुत्तरात् मत्वर्थप्रत्ययस्य लुका गुणवत्परत्वे विशेष्यलिङ्गाः । यथा गुणे शुक्लः नीलः पीतः रक्त इत्यादि गुणिनि शुक्लः पटः शुक्ला शाटी शुक्लं वस्त्रम् एवं नीलः नीला नीलं पीतः पीता पीतमित्यादि । एवं स्पर्शविशेषे खरादयः क्लीवलिङ्गाः तद्वति त्रिलिङ्गाः । यथा खरं तिग्मं तीक्ष्णमित्यादि तद्वति खरः किरणः खरा दीधितिः खरं तेज इत्यादि । एवं स्पर्शे शीतं शीतलं शिशिरमित्यादि तद्वति शीतश्चन्द्रः शीता हिमानी शीतं जलमित्यादि । तथा वेगे शीघ्रं त्वरितमित्यादि वेगवति शीघ्रोऽश्वः शीघ्रा वडवा शीघ्रं यानमित्यादि । एवं रसे मधुरः कटुः अम्ल इत्यादि तद्वति मधुरो गुडः मधुरा द्राक्षा मधुरं क्षौद्रमित्यादि एवं कटुः कट्वी कटु इत्यादयः बोध्याः ।

स्त्रीपुंसवाचकशब्दा अपि अल्पत्वविवक्षायां स्त्रीलिङ्गाः स्युः । यथा घटी पटीत्यादयः स्वल्पघटादिवाचकाः ।

बहुभिः कोषकारैः शब्दानां लिङ्गानुशासनम् कृतं तदनुसारेण प्रायेणास्माभिस्तत्तच्छब्दप्रदर्शनसमये लिङ्गान्युक्तानि किन्तु तानि अमूलकानि समूलकानि वा तत्प्रदर्शनाय प्रथमतः पाणिनीयलिङ्गानुशासनसूत्राणि प्रदर्शितानि तानि च समालोक्य तत्तत्कोषोक्तलिङ्गानां प्रामाणिकत्वाप्रामाणिकत्वे सुधीभिर्विवेचनीये इति दिक् ।

अथ शब्दव्युत्पत्तिदर्शने कारणादि ।

धातुपाठ-गणपाठ-संयुतं
सूत्रपाठमखिलं सवार्त्तिकम् ।
भाष्यमस्य सरहस्यमर्थतो
ये विदन्ति खलु केऽपि ते विदः ॥ १ ॥

उत्तरङ्गो महानक्रवक्रोक्तिचक्रभीषणः ।
शब्दसिन्धुः सदुर्गम्यो दुस्तरोऽकृतबुद्धिभिः ॥ २ ॥

येषां सद्गुरुकर्णधारभजनं प्रज्ञावहित्रागमो-
ऽभ्यासश्चानुगुणो मरुत् प्रतिदिनं शब्दागमाम्भोनिधौ ।
पारं यत्नवशादवाप्य नितरां रत्नानि लभ्यानि तै-
र्दूरात् तीरगतैस्तु दर्शनभिया सीदद्भिराप्यानि किम्? ३

भाष्याद्यागमवारिधौ गुरुहरिप्रोत्साहनाशालिभिः
प्रज्ञावासुकिरज्जुकर्षणयुजा यत्नौघमन्थाद्रिणा ।
उतमाहैर्गुरुकैयटादिवचनैरालोड़िते तत्सुधाम्
व्युत्पत्तिं सुमनोभिरेत्य सुतरां चित्ते परं निर्वृतम् ॥४॥

नो चक्षुषापि कलिता किल कौमुदी यै-
र्भाष्यादिदीपनिवहोऽधिगतो न वा यैः ।
येषाञ्च पाणिनिमतार्कसमागमो नो
तेषां तमःप्रचय एव न चास्य शान्तिः ॥ ५ ॥

यैर्वीक्षिता नोज्ज्वलदत्तवृत्ति-
र्नो काशिकावृत्तिरथाध्यगामि ।
नालोकिता यैर्गणरत्नवृत्ति-
स्तेषां तमःशान्तिरुदेति कस्मात्? ॥ ६ ॥

पाणिन्यागमसूर्य्येण शब्दाकाशो विकाश्यते
न तु खद्योतमात्रेण स्वल्पव्याकरणादिना ॥७॥

कल्पद्रुमात् फलचयो यदि सौरभं वा
लभ्येत वाञ्छितमथार्थकदम्बकं वा ।
शब्दानुशासनमृते न तदंशबोध-
स्तच्चापि पाणिनिमतन्त्वतु भिन्नशास्त्रम् ॥ ८ ॥

भाष्याद्यागमनामगन्धमपि ये नाघ्रातवन्तो मनाक्
ते व्युत्पत्तिनिदर्शने यदि रताः किन्नाम? चित्रं ततः ।

आस्तां तत्र कुमारभाववशतः प्रौढ्या प्रवृत्तिर्हठात्
दौर्भाग्यं वत वङ्गभूमिवसतेस्तत्रादरो यन्मनाक् ॥९॥

कथञ्चित् मुग्धबोधस्य पाठमात्रमदोद्धतैः ।
काव्यमात्रसमालोकात् व्युत्पत्तेर्दर्शनं कथम् ? ॥१०॥

उक्तशास्त्रैकशरणाः हरिसौरभलोभतः ।
कुमाराश्चेत् प्रवर्त्तेरन् प्रवर्त्तन्तां हठान्विताः ॥

तद्वाक्येष्वादरकृतः शोचनीया परं जनाः ।
दौर्भाग्यात् वत वङ्गानां बालवाक्ये समादरः ॥११॥

अत एव प्राचीनैरुक्तम्—

"अहञ्च भाष्यकारस्य कुशाग्रीयधियाप्यभौ
नैव शब्दाम्बुधेः पारं किमन्ये जड़बुद्धयः" ॥ इति ।

पदवाक्यप्रमाणज्ञा ये रायमुकुटादयः ।
प्रमत्तास्तेऽपि यत्रासन् बालास्तत्रालमद्भुतम् ॥१२॥

अहोचित्रमहोचित्रमहोचित्रमहोदयः ।
पाणिन्याद्यनभिज्ञैर्यत् व्युत्पत्तीनां प्रदर्शनम् ॥१३॥

डुण्डुभात्तस्तुबालानां महाहिखेलनं यथा ।
अज्ञातशास्त्रतत्त्वानां शब्दव्युत्पादनं तथा ॥ १४ ॥

कोषालोकादर्थजातं काव्यालोकादुदाहृतोः ।
दर्शयेयुः कुमाराश्चेत् न च तत्र क्षतिर्मनाक् ॥१५॥

शास्त्रे व्युत्पादिताः शब्दा अन्यथा दर्शिता यदि ।
विश्वासात् खलु तद्वाक्येष्वन्येषां महती क्षतिः ॥१६॥

समीक्ष्यकारिणो ये तु लज्जाभीतिसमन्विताः ।
यथाज्ञानं प्रवर्त्तन्ते नाज्ञातविषये क्वचित् ॥ १७ ॥

कल्पद्रुमादिकर्त्तारः स्वज्ञानाद्यनुसारतः ।
शब्दार्थदर्शने रक्ता न तु व्युत्पत्तिदर्शने ॥ १८ ॥

येषां चित्ते भृशं लज्जा हासभीतिश्च वर्त्तते ।
न ते तथा प्रवर्त्तन्ते प्रवृत्ता बालका यथा ॥ १९ ॥

पाणिन्याद्यनुसारेण शब्दसाधनतत्पराः ।
भवेयुश्चेत् तदा लोके शोभन्ते नान्यथा क्वचित् ॥२०॥

यदि वान्ताशने चित्ते न मनाग्जायते घृणा ।
तदान्यक्षुण्णमार्गेण धावनं परिशोभते ॥ २१ ॥

स्वयमज्ञाततत्त्वानामन्यक्षुण्णपथश्रिताम् ।
लेशतोऽतिक्रमः क्वापि हासाय पतनाय च ॥ २२ ॥

परोत्कीर्णपथभ्रान्त्या श्रान्तानां दूरधावनात् ।
मूलचर्चातरुच्छायाराहित्यात् निर्वृतिः कुतः ? ॥२३॥

अन्धानामिव मार्गयानविषये येषां परोक्तं परं
मूलं, ते खलु मार्गदर्शनविधावन्यस्य शक्ताः किमु ? ।
येषां तद्वचने समादरवशस्ते केऽपि लोकाधमा
जाता अन्धतमास्ततोऽद्य वसुधा प्रायोऽन्धतामेष्यति॥२४

यस्मिन् रुचिर्भवेत् यस्य स तत्रैव प्रवर्त्तताम् ।
निरङ्कुशरुचिर्लोको न वाग्वश्यो हि कस्यचित् ॥२५॥

परिशेषे इदमपि स्मार्य्यते—

"प्रायः शास्त्रमधीते कश्चन तनुते निबन्धमप्यत्र ।
अस्य तु किमपि रहस्यं केचन विज्ञातुमीशते सुधियः"

अनेके चेत् कोषकाराः स्वस्वबुद्धिप्रभावतः ।
चक्रुः कोषानपि तथा गतार्थो न मम श्रमः ॥२६॥

तत्रेदं प्राचीनपद्यं स्मार्य्यते—

"परिष्कुर्वन्त्वर्थान् सहृदयधुरीणाः कतिपये
तथापि क्लेशो मे कथमपि गतार्थो न भविता ।
तिमीन्द्राः संक्षोभं विदधति पयोधेः पुनरमी
किमेतेनायासो भवति ? विफलो मन्दरगिरेः" ॥

भाष्याद्याशयबोधनैकसरणिं वाक्यप्रदीपं मुहु-
र्दृष्टोद्द्योतसमन्वितं सुविपुलं भाष्यप्रदीपं तथा ।
पाणिन्यष्टकशाकटायनकृते वृत्त्यान्विते वार्त्तिकं
पर्य्यालोच्य समादरादिह मया व्युत्पत्तिरादर्शिता ॥२७

रूढ़ानामपि रूपसाधनकृते कोषादिटीका मया
बह्वीर्दृष्टवता समाहृतवता ताभ्यश्च सारं परम् ।
लोकानां हितकाम्ययैष रचितो ग्रन्थः श्रमात् सुक्रमो
विद्वांसोऽस्य विलोकने यदि रताः स्यान्मे श्रमः सार्थकः ॥२८

जिज्ञासूनां बोधनार्थं सम्यग्व्युत्पत्तिसंयुतम् ।
नानाशब्दान् समाहृत्य वाचस्पत्यं मया कृतम् ॥ ३० ॥

सुगमं सुक्रमं वेद—लोकशब्दार्थबोधकृत् ।
वाचस्पत्यमदो वीक्ष्य वाचस्पत्यमवाप्यताम् ॥ ३१ ॥

वाचस्पत्यम्।

अ

अ पु॰ अवति रक्षति अतति सातत्येन तिष्ठतीति वा अव-अत-वा ड। विष्णौ "अकारो विष्णुरुद्दिष्ट उकारस्तु महेश्वरः। मकारस्तु स्मृतो ब्रह्मा प्रणवस्तु त्रयात्मक" इति। अस्य (विष्णोः) अपत्यम् अत इञ् इः (कामः) अस्य (विष्णोः) पत्नी ङीप् ई (लक्ष्मी)।

अ अव्य॰ अव-प्रीणनादौ ड स्वरादिपाठादव्ययत्वम्। अभावे, प्रतिषेधे स्वल्पेऽर्थे अनुकम्पायां, सम्बोधने, अ अनन्त!। अधिक्षेपे, अ पचसि त्वं जाल्म!। "उपसर्गस्वरविभक्तिप्रतिरूपकाश्चेति" स्वरादिगणसूत्रे अ इति सिद्धान्तकौमुद्यामुदाहृतं मनोरमायाञ्च अ संबोधने अधिक्षेपे निषेधे चेति व्याख्यातम्। "अभावे नह्यनोन" इत्यमरटीकायां नञादेशोऽयमित्युक्तम्। स च आदेशः नखनमुच्यादिभिन्नशब्दघटके उत्तरपदस्थे हलादौ शब्दे परे भवति। स तु नञर्थे एव स्थानितुल्यार्थकत्वादादेशस्य। नञर्थाश्च

तत्सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता।
अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थाः षट् प्रकीर्त्तिताः॥

इत्युक्तेः षड्विधाः। तत्र अब्राह्मणइत्यादौ ब्राह्मणसादृश्यवत्त्वेन क्षत्रियादीनां बोधकता, अघटमित्यादौ घटाभावस्य, अपटइत्यादौ पटभिन्नस्य, अनुदरा कन्येत्यादौ अल्पोदरत्वस्य, अपशवो वै अन्ये गोऽश्वेभ्य इत्यादौ गवाश्वभिन्नपशूनामप्राशस्त्यस्य, असुरः असितइत्यादौ च सुरसित विरोधस्य बोधकता। तत्रायं विशेषः नञः सर्व्वत्र अभावे भेदे च शक्तिः सादृश्यादौ तु निरूढलक्षणा। तत्र अघटमित्यादौ अव्ययीभावे, अधन इत्यादौ बहुव्रीहौ भावकृदन्तोत्तरपदके "अभेदः अज्ञानमित्यादौ" नञ्तत्पुरुषे च अभावबोधकता। भावकृदन्तभिन्नोत्तरपदनञ्तत्पुरुषे तु अघट इत्यादौ भिन्नत्वबोधकतेति। अत्रेदं बोध्यम्। समासे हलादौ उत्तरपदे नञः स्थाने अ इत्यादेशविधानेन समासएवास्य नञर्थकस्य अइत्यस्य प्रयोगः नान्यथा, सम्बोधनाद्यर्थकस्य तु पृथक्प्रयोगः किन्तु "नञोनलोपस्तिङि क्षेपे" इति वार्त्तिकेन तिङन्तपदे परेऽपि नञादेशस्य विधानात् तस्यैव पृथक्प्रयोगः। अधिकं नञ्शब्दार्थावसरे वक्ष्यते। अजीवनिरित्यादौ अधिक्षेपार्थकता अजस्रमित्यादौ उप॰ स॰। तस्य च क्रियायोगात् प्रतिषेधार्थकता।

अऋणिन् त्रि॰ न ऋणी नञ् त॰ ऋकारस्यात्र हल्त्वाभ्युपगमात् न नुट् नलोपमात्रम्। ऋणभिन्ने, ऋणशून्ये,।

दिवसस्याष्टमे भागे शाकं पचति यो नरः।
अऋणी चाप्रवासी च स वारिचर! मोदते इति भारतम्

हल्त्वानाश्रयणे नुटि अनृणीत्यपि तत्रैवार्थे।

अंश विभाजने अद॰ चु॰ उभ॰। अंशयति ते आंशिशत् त। अङ्गापयतीतिवत् आपुकि अंशापयतीत्येके। अच् अंशः उ-अंशुः णिनि अंशी क्त अंशितः।

अंश पु॰ अंश-भावेऽच्। विभागे "सकृदंशो निपतति सकृत् कन्या प्रदीयते। सकृदाह ददानीति त्रीण्येतानि सकृत् सकृदिति स्मृतिः। कर्म्मणि अच्। विभाज्ये "द्वावंशौ प्रतिपद्येत विभजन्नात्मनः पितेति" "द्व्यंशहरोऽर्द्धहरो वा पुत्रवित्तार्ज्जनात् पितेति" च स्मृतिः। संख्यासूचकाङ्कविभाज्ये तथाङ्के, च "अन्योन्यहाराभिहतौ हरांशाविति" "अंशाहतिश्छेदवधेन भक्तेति" भजेच्छिदोऽंशैरथ तैर्व्विमिश्रैरिति च लीला॰। करणे अच्। अवयवे "अंशुरंशुष्टे देव! सोमाप्यायस्वेति" यजु॰। अंशुरंशुः सर्व्वोऽप्यवयव इति वेददीपः। "अंशिनः स्वांशगात्यन्ताभावं प्रति मृषात्मतेति" वेदान्तपरि॰। "अंशो नानाव्यपदेशादिति" शारीरकसूत्रम्, जीवस्य निरवयवब्रह्मावयवत्वाभावमाशङ्क्य भाष्यकृता अंश इवेति व्याख्यातम्। तत्समानार्थकं "ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातन" इति गीतावाक्यम्। "चतुर्द्दश्यष्टमांशे च क्षीणो भवति चन्द्रमाः अमावास्याष्टमांशे च ततः किल भवेदणुरिति, स्मृतिः। विशेषावयवे, राशिचक्रस्य षष्ट्युत्तरशतत्रयधा विभाजके भागे, राशेस्त्रिंशद्भा

विभाजके अवयवे, "अवस्यांशाः समाख्याताः षष्ठ्युत्तरशतत्रयमिति "क्षेत्रं होरा च द्रेक्काणं नवांशो द्वादशांशकः। त्रिंशांशश्चेति विज्ञेयः षड्वर्ग इति च ज्योतिषम् नवमितोऽंशः (राशेस्त्रिंशभागः) नवांशः एवं द्वादशांशादयः। स च अंशः षष्टिकलात्मकः कला तु षष्टिविकलात्मिका। नवभिर्विभक्ते राशेः त्रिंशात्मके नवांशे च। "द्विभर्तृका मेषनवांशके स्यात्" इत्युपक्रम्य "निःस्वा मृगांशे" इति, "विगुणा घटांशे" इति च व्यवहारचमत्कारः। ६, १, २०३ पा० सू० वृषादिषु पाठात् अस्य आद्युदात्तत्वम्।

अंशक त्रि० अंश-ण्वुल्। विभाजके। स्त्रियाम् अंशिका। ज्ञातौ दायादे पु० अंश+स्वार्थे कन्। अंशशब्दार्थे "त्रिंशांशकस्तथा राशेर्भाग" इत्यभिधीयते इति ज्योतिषम् नवमिते राशित्रिंशभागात्मके नवांशे, "द्विभर्तृका मेषनवांशके स्यात् इत्युपक्रम्य" "वृषांशके सा पशुशीलयुक्तेति" सिंहांशके सा पितृवाससंस्थितेति, च ज्यो० सौरदिने न०।

अंशल त्रि० अंश+बलोपाधिके मत्वर्थे लच्। बलवति। अंशं लाति ला+क। अंशग्राहके त्रि०।

अंशसवर्णन न० समानोवर्णः योगवियोगयोग्यता सवर्णः ततः करणार्थे णिचि भावे ल्युट् सवर्णनम् अंशयोः अतुल्यच्छेदयोः राश्योः समच्छेदकरणम् ६त०। लीलावत्युक्ते अतुल्यच्छेदराश्योः योगवियोगयोग्यतासम्पादके समच्छेदसाधने क्रियाविशेषे, तत्रादावंशसवर्णनमित्युक्तमत्र "अन्योन्यहाराभिहतौ हरांशौ राश्योः समच्छेदविधानमेवमिति लीलावत्यामुक्तम्।

अंशहर त्रि० अंशं हरति हृ-अच्। अंशहारके "दायशहरोऽर्द्धहरो वा पुत्रवित्तार्ज्जनात् पितेति" स्मृतिः। अनुद्यमने एव हृञोऽच् इति नियमात् अन्यत्र अण्। भारहारः।

अंशावतरण न० ६ त०। भारते आ०प०६४अ० उक्ते देवानां स्वस्वभागविशेषेण वासुदेवादिरूपेण पृथिव्यामाविर्भावेन नरदेहपरिग्रहरूपे अवतरणे।

अंशिन् त्रि० अंश-णिनि। अंशकारके "पुनर्विभागकरणे सर्वे वा स्युः समांशिन" इति स्मृतिः अंश+मत्वर्थे इनि। अवयविनि। "अंशिनः स्वांशगात्यन्ताभावं प्रति स्वपात्मतेति" वेदान्तपरिभाषा।

अंशु पु० अंश-मृग० कु। किरणे सूत्रे सूक्ष्मांशे प्रकाशे प्रभायां वेगे च "अंशवोऽत्र पतिता रवेः किमु"? इत्युद्भटः "सूर्य्यांशुभिर्भिन्नमिवारविन्दमिति" कुमा०। तत्र स्वपरप्रकाशकस्य तेजःपदार्थस्य समन्तात् प्रसृतः स्पर्शयोग्यः किञ्चिन्निविडः सूक्ष्मांशविशेषः किरणः, स च प्रायशः सूर्य्यस्य, तस्य तेजसा प्रदीप्तचन्द्रादेश्च। तदपेक्षया अल्पस्थानप्रसारी किञ्चिद्विरलः स्पर्शायोग्यः तेजःसूक्ष्मांशः प्रभा, सा च रत्नादिवस्तुनः। चन्द्रादेस्तु अन्यापेक्षयाऽधिकप्रसृतत्वात् किरणसम्भवः अतएव तत्र शीतांशुः सितकिरण इत्यादिप्रयोगः। स्पर्शयोग्यः तेजःपदार्थस्य किरणादपि निविडः सूक्ष्मांशः आतपः, किरणापेक्षया अतिविरलप्रसारी स्पर्शायोग्यः परप्रकाशसाधनमात्रसूक्ष्मांशविशेषः आलोकः। प्रभायाम् आलोके वा न स्पर्शोऽनुभूयते। तत्र अंशुशब्दस्य किरणवाचित्वे सहस्रांशुः उष्णांशुः शीतांशुरित्यादयः। प्रभापरत्वे रत्नांशुः नखांशुरित्यादयः। "अजस्रमास्फालितवल्लकीगुणक्षतोज्ज्वलाङ्गुष्ठनखांशुभिन्नयेति" "द्विजावलीबालनिशाकरांशुभिरिति" च माघः। सूत्रांशपरत्वे अंशुकं पट्टांशुकं चीनांशुकमित्यादयः। प्रकाशपरत्वे उपांशु उपहृतप्रकाशत्वाच्चास्य गुप्तत्वं प्रतीयते तच्चार्थिकम्। सूक्ष्मविभागपरत्वे प्रांशुः प्रोन्नतावयवत्वा च्चास्य दीर्घत्वं प्रतीयते तच्चार्थिकम् इति।

अंशुक न० अंशवः सूत्राणि विषयोऽस्य अंशु+कश्यादि० क। वस्त्रे। "यत्रांशुकाक्षेपविलज्जितानामिति" कुमारः। सूक्ष्मवस्त्रे उत्तरीयवस्त्रे पत्रे (तेज पात) शुक्लवस्त्रे च। अंशु+स्वार्थे कन्। अंशुशब्दार्थे पु०।

अंशुधर पु० धृ-अच् ६त०। सूर्य्ये अंशुभृदादयोऽप्यत्र किरणादिधारके वेगधारके च त्रि०।

अंशुपट्ट न० अंशुना सूक्ष्मसूत्रेण युक्तं पट्टम्। सूक्ष्मसूत्रघटितपट्टवस्त्रे। "श्रीफलैरंशुपट्टानामिति" विष्णु०।

अंशुपति पु० ६त०। सूर्य्ये, तस्य सर्व्वतेजस्विनां किरणाधायकत्वात् चन्द्रादिपञ्चादौ तेजोदायकत्वाच्चास्य तथात्वम् अतएवोक्तं वृहत्संहितायाम् "सलिलमये शशिनि रवेर्दीधितय" इति "मूर्त्तिस्त्वे परिकल्पितः शशिभृत" इति वृहज्जातके च। "अग्निं वावादित्यः सायं प्रविशतीति" "उद्यन्तं वावादित्यमग्निरनुसमारोहतीति" च श्रुतौ अग्नौ सूर्य्यांशुप्रवेशाभिधानम्। अत एव माघे तस्य त्विषां पतित्वेन तस्यास्तमये तासामनुमरणार्थं ज्वलनप्रवेश उक्तः। यथा "रुचिधाम्नि भर्त्तरि भृशं विमलाः परलोकमभ्युपगते विविशुः। ज्वलनं त्विष इति"। एवं अंशुस्वामी त्विट्पतिप्रभृतयोऽप्यत्र।

अंशुमत् पु० अंशु+अस्त्यर्थे मतुप्। सूर्य्ये, अंशुमाल्यादयो-

ष्वत। सूर्य्यवंश्ये असमञ्जःपुत्रे दिलीपजनके राजभेदे तत्कथा रा०आ०४२अ०। अंशुमति पदार्थमात्रे त्रि०।

अंशुमती स्त्री० अंशु सूक्ष्मपत्रमस्याः अंशु+मतुप्+ङीप्। शालपर्ण्याम् (शालपान्)।

अंशुमत्फला स्त्री० अंशुमानिव रक्तं फलं मोचकं यस्याः जातिवाचकत्वेऽपि फलान्ततया न ङीष् अजा० टाप्, अंशुमानिव समन्तात् प्रसृतं फलतीति फल-अच् वा। कदलीवृक्षे।

अंशुमालिन् पु० अंशुभिर्मलते संवधाति मल-णिनि ३त०, अंशवः मालेव ततः अस्त्यर्थे इनि वा। सूर्य्ये, द्वादश संख्यायाञ्च। किरणादिजालवति त्रि० स्त्रियां ङीप्।

अंशुल पु० अंशुं प्रभां बुद्धिप्रतिभां लाति ला-क। चाणक्ये मुनौ, मुनिमात्रे च। अंशुग्राहके त्रि०।

अंशुहस्त पु० अंशुः किरणो हस्त इव जलाद्याकर्षणसाधनं यस्य। सूर्य्ये। "शरैरुस्रैरिवोदीच्यान् उद्धरिष्यन् रसानिवेति" रघौ सूर्य्यकिरणानां रसाकर्षकत्वस्य दृष्टान्तविधयोक्तत्वादस्य किरणस्य रसाकर्षकत्वाद्धस्तत्वम्। तस्य च सहस्रांशूनां रसाकर्षकत्वमग्रे सहस्रांशुशब्दे वक्ष्यते।

अंश्वादि पु०। ब०। स्वरविशेषार्थं पाणिनिगणपाठोक्ते शब्दसमूहे, "प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे" (६,२,१९३ पा०) स च गणः अंशु जन, राजन्, उष्ट्र, खेटक, अजिर, आर्द्रा श्रवण, कृत्तिका अर्द्धपुर।

अंस विभाजने अद०चु०उभ०अंसयति ते आंसिसत् त। आधुनिक अंसापयतीत्येके। वि+विश्लेषकरणे प्रच्यावने च "व्यंसयामास तत् सैन्यमिति" भारतम्। अच् अंसः।

अंस पुं अंस-कर्म्मभावादौ अच्। अंशशब्दार्थे, स्कन्धे च। "अंसनिषक्तबाहुः" "अंसारोपितचापेनेति" शान्तोऽपि स्कन्धे।

अंसत्र न० अंसं स्कन्धं त्रायते त्रै-क। स्कन्धावरके कवचभेदे।

अंसकूट पुंन० अंसः कूट इव उच्चत्वात्। उच्चस्कन्धे "राजन्योऽश्वांसकूटक्रथनपटुरटद्घोरधारः कुठार इति प्रबोध०

अंस(से)भार पु० अंसे धृतः भारः शा० त० वा अलुक्। स्कन्धधृतभारे। [ठन्। स्कन्धभारहारके, स्त्रियां ङीष्।

अंस(से)भारिक त्रि० अंस(से) भारेण हरति भस्त्रा०

अंसल त्रि० अंस+बलोपाधिके अस्त्यर्थे लच्। बलवति।

अंस्य त्रि० अंसे भवः अंस+यत्। स्कन्धभवे, "ये अंस्या ये अङ्ग्याः सूचिका" इति वेदः। अंस-कर्म्मणि यत्। विभाज्ये त्रि०।

अंह भासने अद० चु० उभ०। अंहयति ते आञ्जिहत् त।

अंहति स्त्री० हन्ति दुरितमनया हन-अति, अंहादेशः। दाने।

अंहस् न० अमति गच्छति प्रायश्चित्तेन अम-असुन् हुक् च। पापे "मुञ्चन्त्वंहस" इति वेदः स्वधर्म्मत्यागे "लोभोऽनृतं चौर्य्यमनार्य्यमंहो ज्येष्ठा च माया कलहश्च दम्भः" इति भागवते कलिं प्रति परीक्षिद्वाक्यम् अंहः स्वधर्म्मत्यागः इति श्रीधरस्वामिरघुनन्दनादयः।

अंहिति स्त्री० अहि-क्तिन् पृषोदरादित्वात् इट्। दाने।

अंहु त्रि० अहि-मृग० कु। पापकारिणि। "आ वोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्यादंहोश्चिद्या" इति (य० ८, ७) "अंहोः" पापकारिणः हननशीलस्येति वेददीपः।

अंहुर त्रि० अहि-मद्गुरादि० उरच्। गतियुक्ते "सप्त मर्य्यादाः कवयस्ततक्षुस्तासामेकामिदभ्यंहुरो गात्" इति वेदः।

अंह्रि पु० अंहति गच्छत्यनेन अहि-वङ्क्र्यादि० क्रिन्। पादे वृक्षादीनां मूले, तेन अंह्रिपो वृक्षः। चतुःसंख्यायाञ्च।

अंह्रिप पु० अंह्रिणा मूलेन पिबति सिक्ततोयम् पा-क। वृक्षमात्रे। [उपरिभागे च।

अंह्रिस्कन्ध पु० अङ्घ्रेः स्कन्ध इव। गुल्फेऽङ्गुष्ठाङ्गुलिमध्यभागस्य

अक वक्रगतौ भ्वा० प० घटादि। अकति आकीत्। अकयति।

अक न० न कम् सुखम् गुणवचनस्य नञ्योगे विरोध्यर्थाभिधायिता न० त०। दुःखे। नास्ति कं सुखं यस्मात्। पापे। नाकशब्दे अकं दुःखं पापं वा।

अकच पु० अकाय दुःखाय चायते चाय-ड। केतुग्रहे तस्य चोदयेन लोकोपप्लवस्य शास्त्रप्रसिद्धेः केतुशब्दे विस्तरः। "उपप्लवाय लोकानां धूमकेतुरिवोत्थित इति कुमा०। नास्ति कचोयस्य। केशशून्ये (टाकरोगयुक्त) त्रि०।

अकडम न० अ,क,ड,म, इत्यादिक्रमेण आद्यकोष्ठादौ वर्णसमुदायोऽस्त्यत्र अच्। याहग्गोपालमन्त्रस्य शुभाशुभविचारोपयोगिनि चक्रभेदे। तत्स्वरूपं यथा रुद्रयामले—"रेखाद्वयं पूर्व्वपरे मध्ये रेखाद्वयं लिखेत्। चतुष्कोणे चतूरेखाऽकडमं चक्रमण्डलम्। भ्रामयित्वा मन्त्रान्तं निर्माय वर्णमालिखेत्। अकारादिक्षकारान्तान् क्लीवहीनान् लिखेत्ततः। एकैकक्रमतो लेख्याः मेषादिकृष्णान्तकान्। वामावर्त्तेन गणयेत् क्रमशो वीरवल्लभ!। दक्षमार्गेण गणयेन्नामादिवर्णकादिकान्। मेषादितोऽपि नामान्तं क्रमशः मन्त्रपारगतः। सिद्धसाध्यसुसिद्धारीन् पुनः सिद्धादिकान् पुनः। नवैकपञ्चमे सिद्धः साध्यः षड्दशयुग्मके। सुसिद्धस्त्रिमुनौ रुद्रे वेदाष्टद्वादशे रिपुः" इति। (क्लीववर्णाः ऋ ॠ ऌ ॡ वर्णाः)

"गोपालेऽकडमं स्मृतमिति" तत्रैवोक्तम्। एतच्च गोपालमन्त्रविषये सिद्धादिचक्रत्वेन व्यवह्रियते।

अकथह न॰ अ,क,थ,ह, इत्यादिवर्णसंघक्रमेण वर्णसमुदायोऽस्त्यस्मिन् अच्। तन्त्रोक्तमन्त्रग्रहणार्थं तत्तन्मन्त्राणां शुभाशुभविचारोपयोगिनि चक्रभेदे तत्स्वरूपं यथा रुद्रयामले। "वक्ष्येऽकथहचक्राख्यं सर्व्वचक्रोत्तमोत्तमम्। यस्य विचारमात्रेण कामरूपी भवेन्नरः॥ तत्प्रकारं वीरनाथ। क्रमशः क्रमशः शृणु। चतुरस्रे लिखेत् वर्णान् चतुःकोष्ठसमन्विते॥" चतुःकोष्ठ-चतुष्कोष्ठचतुष्टयसमन्वितम्। मन्दिरं षोड़शं प्रोक्तं सर्व्वकर्म्मार्थसिद्धिदम्॥ चतुरस्रं लिखेत् कोष्ठं चतुष्कोष्ठसमन्वितम्। पुनश्चतुष्कं तत्रापि लिखेद्धीमान् क्रमेण तु॥ सर्व्वेषु गृहमध्येषु प्रादक्षिण्य क्रमेण तु। अकारादिक्षकारान्तान् लिखित्वा गणयेत्ततः॥ चन्द्रमग्निं रुद्रवर्णां नवमं युगलन्तथा॥ वेदमङ्कं दश रसं वसुं षोड़शमेव च। चतुर्दशं भास्करं च सप्त पञ्चदशेति च॥ वह्नीन्द्र कोष्ठगं वर्णपञ्चाशकं मयोदितम्। एतदङ्कस्थितान् वर्णान् गणयेत् तदनन्तरम्॥ नामाद्यक्षरमारभ्य यावत् मन्त्रादिमाक्षरम्। चतुर्भिः कोष्ठैरेकैकमिति कोष्ठचतुष्टयम्॥ पुनः कोष्ठगकोष्ठेषु सव्यतो नामकादितः। सिद्धः साध्यः सुसिद्धोऽरिः क्रमशो गणयेत् वशी॥ सिद्धः सिध्यति कालेन साध्यस्तु जपहोमतः। सुसिद्धो ग्रहणाज्ज्ञानी शत्रुर्हन्ति चिरायुषम्। सिद्धस्तु बान्धवः प्रोक्तः साध्यः सेवक उच्यते। सुसिद्धः पोषकः प्रोक्तः शत्रुर्घातक उच्यते। सिद्धकोष्ठस्थिता वर्णा बान्धवाः सर्व्वकामदाः। जपेन बन्धुः सिद्धः स्यात् सेवकोऽधिकसेवनात्॥ पुष्णाति पोषकोऽभीष्टं घातको नाशयेत् ध्रुवम्। सिद्धो यथोक्तकालेन द्विगुणात् सिद्धसाध्यकः॥ तत्सुसिद्धोऽर्द्धजप्येन सिद्धारिर्हन्ति बान्धवान्। साध्यसिद्धो द्विगुणतः साध्यसाध्यो निरर्थकः॥ तत्सुसिद्धो द्विघ्नजपात् साध्यारिर्हन्ति गोत्रजान्। सुसिद्धसिद्धोऽर्द्धजपात् तत्साध्यो द्विगुणाधिकात्। तत्सुसिद्धो ग्रहादेव सुसिद्धारिः सगोत्रहा॥ अरिसिद्धः सुतान् हन्यात् अरिसाध्यस्तु कन्यकाः। तत्सुसिद्धस्तु पत्नीघ्नस्तदरिर्हन्ति साधकमिति"॥ एतच्च सर्व्वमन्त्रेषु सिद्धादिचक्रत्वेन व्यवह्रियते।

अकनिष्ठ पु॰ अके वेदनिन्दारूपे पापे निष्ठाऽस्य। बुद्धे। न॰ त॰। कनिष्ठभिन्ने ज्येष्ठे मध्यमादौ च त्रि॰।

अकनिष्ठप पु॰ अकनिष्ठान् बुद्धान् पातीति पा-क। बुद्धाधिपभेदे। न॰ त॰। कनिष्ठभिन्नपालके त्रि॰।

अकम्पित पु॰ कम्पितं बुद्धिवृत्तेश्चालनं तन्नास्ति यस्य। बुद्धभेदे। कपि-कर्त्तरि क्त न॰ त॰। सङ्कल्पितवस्तुभ्योऽनुपरते दृढ़ाध्यवसाये त्रि॰। भावे क्त न॰ व॰। कम्पनशून्ये त्रि॰।

अकरण न॰ कृ-भावे ल्युट् अर्थाभावे न॰ त॰। करणाभावे निवृत्तौ "अकरणे प्रत्यवायानुबन्धित्वं नित्यत्वमिति" मीमांसकादयः। "अकरणात् मन्दकरणं श्रेय" इति स्मार्त्ताः अकरणञ्च न्यायादिमते करणाभावः, मीमांसकवेदान्तिमते निवृत्तिः। अत एव अष्टम्यां मांसं नाश्नीयादित्यादौ सर्व्वत्र निषेधसमभिव्याहृतक्रियाविषयकनिवृत्तावेव विध्यर्थान्वयः इत्युक्तं मीमांसकैः। शङ्कराचार्य्येण च "नासतो विद्यते भावोनाभावो विद्यते सत" इति गीताश्लोकभाष्ये महता प्रबन्धेन सत्पदार्थादभावोत्पत्तिं निरस्यता निषेधस्य निवृत्तिरूपत्वमुररीकृतम्। निवृत्तिश्च प्रवृत्तिविरोधी भावरूपोधर्मविशेषः। नास्ति करणं देहेन्द्रियादिकमस्य। सर्व्वकरणशून्ये परात्मनि पु॰। "अपाणिपादोजवनोग्रहीतेत्यादि" श्रुतौ तस्य सर्व्वकरणशून्यत्वमुक्तम्।

अकरणि स्त्री॰ नञ्+कृ-आक्रोशे अनि। करणं मा भूदित्याक्रोशात्मके शापे। "तस्याकरणिरेवास्तु" इति।

अकरा स्त्री॰ अकं दुःखं सेवनात् लोकानां राति गृह्णाति नाशयतीति रा-क। आमलक्याम्। नास्ति करोऽस्य। करशून्ये त्रि॰। न करोति कृ-अच् न॰ त॰। कारकभिन्ने करणशीलभिन्ने निवृत्तिपरे च त्रि॰।

अकरुण त्रि॰ नास्ति करुणा यस्य यत्र वा। दयाशून्ये दैन्यशून्ये च।

अकर्कश त्रि॰ न कर्कशः। कार्कश्यविरोधिमृदुत्ववति कोमले

अकर्ण त्रि॰ नास्ति कर्णोऽस्य। श्रवणेन्द्रियशून्ये "पश्यत्यकर्ण" इति श्रुतिः। सर्पे पु॰ तस्य चक्षुषैव श्रवणात्तदिन्द्रियशून्यत्वम्। राधेयः कर्णः तच्छून्ये त्रि॰। "अनर्जुनमकर्णं वा जगदद्येति निश्चितमिति" भारतम्।

अकर्त्तन त्रि॰ उच्चस्य फलं कर्त्तितुं शीलमस्य कृत-युच् न॰ त॰। उच्चविरोधिह्रस्वत्ववति खर्व्वे। कृत-भावे ल्युट् न॰ ब॰। छेदनाकर्त्तरि त्रि॰।

अकर्त्तव्य त्रि॰ कृ-कर्म्मादौ तव्य न॰ त॰। करणानर्हे निषिद्धे पदार्थे। भावे क्त न॰ ब॰। क्रियाशून्ये कूटस्थे चैतन्ये न॰। "न मे पार्थास्ति कर्त्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चनेति" गीतायामीश्वरस्य सर्व्वक्रियानिषेधात् तथात्वम्

अकर्त्तृ त्रि॰ कर्त्तृ+न॰ त॰। कर्त्तृभिन्ने कर्त्तृसदृशे कारके

"अकर्त्तरि च कारके" पा० । कर्त्तृभिन्ने, क्रियाशून्ये च "पुरुषोऽकर्त्ता भोक्ता" चेति सांख्यमतम् ।

अकर्म्मक त्रि० नास्ति कर्म्म यस्य ब० कप् । व्याकरणोक्ते कर्म्मशून्ये धातौ, "लः कर्म्मणि च भावे चाकर्म्मकेभ्य इति" पा० । "फलव्यापारयोरेकनिष्ठतायामकर्म्मक इति" हरिः । स्त्रियां टापि कापि अतइत्त्वम् अकर्म्मिका । "प्रसिद्धेरविवक्षातः कर्म्मणोऽकर्म्मिका क्रियेति" हरिः ।

अकर्म्मण्य त्रि० न कर्म्मणे प्रभवति कर्म्मन्+यत् न०त० । कर्म्मानर्हे "अकर्म्मण्य' तिथिमलं विद्यादेकादशीं विनेति" ति०त० ।

अकर्म्मन् अनुपलम्भादिवत् अर्थाभावे न० त० । कर्म्माभावे "कर्म्मणोह्यपि बोद्धव्य' बोध्यव्यञ्च विकर्म्मणः । अकर्म्मणश्च बोद्धव्य' गहना कर्म्मणोगतिरिति" गीता अकर्म्मणः अक्रियाया इति तद्भाष्यम् । दुष्टं कर्म्म अप्राशस्त्ये न० त० । दुष्टकार्य्ये "अकर्म्मादावभिरत इति स्मृतिः । न०ब० । कार्य्यशून्ये त्रि० "अकर्म्मा दस्युरभित" इति वेदः ।

अकल पु० नास्ति कलाऽवयवोऽस्य । निरंशे परमात्मनि "चिन्मयस्याद्वितीयस्य निष्कलस्ये"त्युक्तेस्तस्य तथात्वम् । गीतादिकलाशून्ये, अवयवशून्ये च त्रि० ।

अकल्कन त्रि० कल्कनं दम्भः न०ब० । दम्भरहिते "अकल्कनो निरारम्भः" इति गीता । वैद्यकोक्तौषधपाकविशेषः कल्कनं, तच्छून्ये च । नास्ति कल्कोऽस्य ब०कप् । अकल्ककोऽप्यत्र । अत एव गीतायामकल्कक इत्यपि क्वचित् पाठः ।

अकल्का स्त्री० न कल्कः मलोयस्य न० ब० । निर्मलत्वेन शुभ्रायां ज्योत्स्नायाम् । मलादिशून्ये त्रि० ।

अकल्य त्रि० कलासु साधुः कला+यत् कल्यः निरामयः न० त० । अस्वास्थ्यवति । कल्यते इति कल-यत् कल्यं कल्पनीयं मिथ्याभूतं न० त० । सत्ये "अपि त्वनीमयदपनीताशेषशल्यमकल्यसन्ध इति दशकु० । अकल्यसन्धः सत्यसन्ध इत्यर्थः ।

अकवा त्रि० न कव्यते वर्ण्यते कव-आ न०त० । अवर्णनीये "प्र प्रजायन्ते अकवा महोभिरिति" वेदः ।

अकस्मात् अव्य० न कस्मात् किञ्चित्कारणाधीनत्वं यत्र अलुक् स० । कारणानधीने अतर्कितोपनते । "कथमयमकस्माद्गगनचारिणामाकाशे करुणध्वनिः श्रूयते" इति नाटकम् "सामान्यलक्षणा कस्मादकस्मात् परिलुप्यते" इति पक्षधरः । "अकस्मात् नगरोपान्ते कथं धूमायते चितेति" हास्या० । पा० चार्व्वादिगणे तथा पाठाच्च न पञ्चम्या लुक् तेन आपतितभवाद्यर्थे ठञि टिलोपे आकस्मिक इति ।

अकाण्ड त्रि० न०त० । अनवसरे अनुचितकाले "तातस्तमकाण्ड एव प्राणहरप्रतीकारमुदपादयमिति" काद० । अस्य नि० एतदन्तत्वमिति केचित् । ब० । स्कन्धशून्ये वृक्षे पु० ।

अकाम त्रि० न कामयते काम-णिङ्-अच । इच्छाशून्ये "नाकामो दातुमर्हतीति" स्मृतिः । कामनाविषयफलाननुसन्धायिनि । "अकामो विष्णुकामोवेति" स्मृतिः स्मरविकारशून्ये च । "भयादकामाऽपि हि दृष्टिविभ्रममिति" शकु० ।

अकामतस् अ० अकाम+पञ्चम्यास्तसिल् । अनिच्छात इत्यर्थे "अकामतः कामचारे चौरवद्दण्डमर्हतीति" स्मृतिः ।

अकाय पु० नास्ति कायोऽस्य । कायशून्ये राहौ तस्य चामृताहरणकाले विष्णुना छिन्नमस्तकत्वेऽपि अमृतप्राशनेन अमरणमित्य सम्भेयम् । "अमृतास्वादनविशेषाच्छिन्नमपि शिरः किलासुरस्येदम् । प्राणैरपरित्यक्तं वहतां यातं वदन्त्येके इति" वृहत्स० । देहशून्ये त्रि० । परमात्मनि पु० । निष्कलस्याशरीरिणइत्युक्तेस्तस्य तथात्वम् ।

अकार पु० अ+स्वरूपार्थे कार । अस्वरूपे वर्णे एवमिकारादयोऽपि तत्तद्वर्णस्वरूपेषु । कारः करणं न० ब० । क्रियारहिते त्रि० ।

अकारण त्रि० नास्ति कारणं हेतुरुद्देश्यं वा यस्य । हेतुरहिते उद्देश्यरहिते च "किमकारणमेव दर्शनं विलपन्त्यै रतये न दीयते" इति कुमा० "ततोऽकारणवैरी नः "कारणादपरे परे इति" नैषधम् । निष्प्रयोजने च । न० त० । कारणभिन्ने "अकारणगुणोत्पन्ना" इति भाषा० ।

अकारिन् त्रि०कृ-णिनि न०त० । कर्त्तृभिन्ने, करणानिष्ठत्ते च ।

अकार्पण्य त्रि० नास्ति कार्पण्यं यस्य । दैन्यशून्ये, कृपणताशून्ये च ।

अकार्य्य न० अप्रशस्तं कार्य्यम् अप्राशस्त्ये न० त० । कुत्सितकार्य्ये निषिद्धकार्य्ये च । "अकार्य्यमिव पश्यामि स्वमांसमिव भोजने" । "किमकार्य्यं कदर्य्याणामिति" हितो० । कर्त्तव्यभिन्ने त्रि० ।

अकाल पु० अप्राशस्त्ये न०त० । अप्रशस्तकाले विहितकर्म्मसु पर्य्युदस्तयाऽभिहिते गुरुशुक्राद्यस्तकालादौ, स च मलमास, गुरुशुक्रबाल्यवृद्धत्वास्तमय, सिंहमकरान्यतरगुरुस्थिति, पूर्व्वराश्यनागतातिचारिगुरुवत्सर, पूर्व्वराशिसंक्रमिष्यमाणातिचारिगुरुकपक्षत्रय, वक्रगुरुकाष्टाविंशतिदिवस, भूमिकम्पाद्यद्भुतसप्ताह, सिंहादित्य, गुर्वादित्य, पौषमासचतुष्टयान्य—

तमैकद्वित्रितदधिकान्यतमदिनहन्त्याकालिकहेत्तुत्वरैकत्रित्रमा- हान्यतमदिनादि, रूपो मलमासतत्त्वाद्युक्तः तत्तद्विहित- कर्म्मसु पर्य्युदस्ततयाऽभिहितः कालः एतत्प्रमाणानि सम्प्रति प्रसव मलमासतत्त्वमुहूर्त्तचिन्तामण्यादौ दृष्टव्यानि "अकाले दीक्षितो विष्णुर्हन्ति पुण्यं पुराकृतमिति" पु० । अप्राप्तः अनुचितः कालः प्रा०त० । अप्राप्तकाले "नाकाले म्रियते कश्चित् प्राप्ते काले न जीवतीति" पुराणम् । "अकाल- जलदोदय" इति रघुः । "अकालमृत्युहरण"मिति तन्त्रम् । "वर्त्त्याधारस्नेहयोगात् यथा दीपस्य संस्थितिः । विक्रियापि हि दृष्टैवमकाले प्राणसंक्षय" इति याज्ञ० । "अकालजन्तु विरसं न धान्यं गुणवत् स्मृत"मिति, वैद्य० । "नाकालवृष्टौ कुर्व्वीत व्रतबन्धशुभक्रियामिति" स्मृतिः अनुचितकाले वृष्टाविति तदर्थः । "वरमे- काहुतिः काले नाकाले लक्षकोटयः इति ति०त० । नास्ति कालोपाधिजन्यजातमत्र । जन्यशून्ये प्रलये । "अकालकालमेघमेदुरेति काद० । अप्राप्तः कालो यस्य प्रादिभ्यः धातुजस्येति ब० अन्त्यलोपश्च । अप्राप्तकाले अनुचितकाले पदार्थे त्रि० । कालः कृष्णः न०त० । कृष्ण- विरुद्धशुभ्रवर्णे पु० । कृष्णविरोधिशुभ्रत्ववति त्रि० ।

अकिञ्चन त्रि० नास्ति किञ्चन यस्य मयूर०त० । निर्धने, "अकिञ्चनः सन् प्रभवः स सम्पदा"मिति कुमा० । दरिद्रे, "अकिञ्चने किञ्चननायिकाङ्के किमारकूटाभरणेन न श्रिय" इति नैषधम् ।

अकिञ्चनता स्त्री० अकिञ्चनस्य भावः तल् । संन्यासाङ्गे सर्व्व- द्रव्यत्यागरूपे यमविशेषे "व्रतं दानं परिव्रज्या तपस्या नियमस्थितिः । अहिंसाऽसत्यतास्तेयब्रह्माकिञ्चनता यम" इति स्मृतिः ब्रह्म वेदमन्त्रः ईश्वरमननं वेत्यर्थः । निर्द्धनत्वे च । भावे त्व । तत्रैवार्थे न० । "स्थाने भवानेकनरा- धिपः सन्नकिञ्चनत्वं मखजं व्यनक्तीति" रघुः ।

अकिञ्चिज्ज्ञ त्रि० न किञ्चित् जानाति ज्ञा-क अस्माज्ञ- भोजीतिवत् असमर्थस० । किञ्चिदनभिज्ञे, किञ्चिद्ज्ञान- शून्ये, अल्पज्ञाने, ज्ञानशून्ये च ।

अकिञ्चित्कर त्रि० न किञ्चित् करोति कृ-अच् असमर्थ स० । किञ्चिदकारके क्रियाशून्ये, निष्प्रयोजने च ।

अकुण्ठ त्रि० नास्ति कुण्ठा यस्य । प्रतिबन्धशून्ये, कर्म्म दक्षे च ।

अकुतोभय त्रि० नास्ति कुतोऽपि भयं यस्य मयू०स० । कुत- श्चिदपि भयशून्ये ।

अकुप्य न० गुप्यते निस्सताव्यञ्जकतया—लज्जाकरत्वात् गुप-क्यप् नि० कस्य पः कुप्यं रैत्यादि न०त० । स्वर्णे, रूप्ये च ।

अकुमार त्रि० न कुमारः । अतीतकौमारावस्थे तरुणे ।

अकुल त्रि० अप्रशस्तं कुलमस्य न० ब० । अप्रशस्तकुले "कुलान्यकुलतां यान्तीति" मनुः ।

अकुशल त्रि० न कुशलं मङ्गलमस्य । मङ्गलविरोध्यमङ्गलयुक्ते । न०त० । कुशलविरोधिनि अभद्रे न० । दक्षभिन्ने त्रि० ।

अकूपार पु० न कूपमृच्छति ऋ-अण् । बृहत्कच्छपे । न कुं पृथ्वीं पिपर्त्ति पृ-पालनपूरणयोः अण् बा०दीर्घः, न कुत्- सितं पारं गन्तव्यदेशो यस्य वा, पृ०दीर्घः । महापारे समुद्रे, दूरगामिनि सूर्य्ये च पु० । पृ० । अकूवारोऽप्यत्र ।

अकृत त्रि० कृ-कर्म्मणि क्त न०त० । कृतभिन्ने अन्यथाकृते । "कृताकृतावेक्षणादौ ब्रह्मा ऋत्विक् नियुज्यते" इति याज्ञिक- प्रसिद्धिः । "अकृतव्यूहाः पाणिनीया" इति परिभाषा । न कृतो व्यूहः विशेषेण ऊहोयैः विनाशोन्मुखं दृष्ट्वा कृतमपि कार्य्यं नाशयन्तीति तदर्थः सि०कौ० । बलपूर्व्व- कृते करणलेख्यपत्रादौ च "सर्व्वान् बलकृतानर्थानकृतान् मनुरब्रवीदिति" मनुः । "बलात् कुरुत पापानि सन्तु तान्यकृतानि वः । सर्व्वान् बलकृतानर्थानकृतान् मनुर- ब्रवीदिति" नैषधम् । पुत्रिकात्वेन अकल्पितायां दुहितरि स्त्री । "अकृता वा कृता वापि यं विन्देत् सदृशात् सुतमिति" स्मृतिः । भावे क्त अभावार्थे न०त० । करणा- भावे निवृत्तौ "नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चनेति" गीता ।

अकृतज्ञ त्रि० न कृतं जानाति ज्ञा-क असम०स० । कृतोपकाराकारके, कृतघ्ने, "आत्मारामाः पूर्णकामाः अकृतज्ञा गुरुद्रुह" इति भागवतम् ।

अकृतिन् त्रि० कृतमनेन कृत+इनि न०त० । कार्य्याक्षमे क्रियासु पाटवरहिते ।

अकृत्य न० कृ-क्यप् अप्राशस्त्ये न०त० । दुष्कार्य्ये चौर्य्या- दिकरणे । न कृत्यमस्य न०ब० । कर्म्मरहिते त्रि० ।

अकृत्रिम त्रि० न कृत्रिमः न०त० । कृत्रिमभिन्ने स्वभावसिद्धे । "कृत्रिमाकृत्रिमयोर्मध्ये कृत्रिमे कार्य्यसंप्रत्यय" इति परि- भाषा अकृत्रिमश्चेहरसानुविद्धमिति" ।

अकृत्वा अ० न कृत्वा न+कृ-क्त्वा । करणानन्तर्य्ये "अकृत्वा कुलसन्ततिमिति" मनुः ।

अकृष्टपच्य त्रि० अकृष्टे क्षेत्रे पच्यते पच-क्यप् ७त० । कृषाद्यकृष्टक्षेत्रे पच्यमाने नीवारादौ शस्ये ।

अकृष्ण पु० नास्ति कृष्णः मलो यस्य। निष्कलङ्के चन्द्रे "चन्द्रमा वै ब्रह्माऽकृष्ण" इति श्रुतिः। न०त०। कृष्णत्व-विरोधिशुभ्रत्वे पु०। तद्वति, शुद्धे च त्रि०। [पुण्यशीले।

अकृष्णकर्म्मन् त्रि० न कृष्णं शुद्धं कर्म्म यस्य। शुद्धकर्म्मकारिणि

अकेतु पु० नास्ति केतुश्चिह्नं यस्य। चिह्नरहिते अज्ञाने, "केतुं कृण्वन्नकेतवे" इति वेदः य०(२९,३७) अकेतवे अज्ञानायेति वेददीपः। चिह्नध्वजाभ्यां रहिते त्रि०।

अकौशल त्रि० न-कुशलः अकुशलस्ततो भवादौ अण् आद्य-चो वा न वृद्धिः। अकुशलभवादौ। आद्यचो वा वृद्धौ आकौशलोऽप्यत्र। कुशलस्य भावः अण्+न०त०। असौष्ठवे न०। [कायति कै क या। मातरि जनन्याम्।

अक्का स्त्री अक-क, अच्यते इत्यक् अन्च-क्विप् गतिः तस्यै

अक्त त्रि० अज्यते अन्ज-कर्म्मणि क्त। कृताञ्जने, "अक्तं रिहाणां व्यन्तु वय इति" "अक्ताः शर्करा उपदधा तीति" च श्रुतिः परिमिते, व्याप्ते, सङ्कुले च।

अक्तु पु० अन्ज-तु नि०। रात्रौ, तदुपलक्षिते तमसि च "रुद्र दिवा वर्द्धया रुद्रमक्तौ" इतिवेदः।

अक्त्र न० अन्ज-बा० त्र। वर्म्मणि। [इतिवेदः।

अक्र त्रि० अन्चु गतौ रक्। स्थिरे। "उद स्वरुर्नवजा नाक्रः"

अक्रम त्रि० नास्ति क्रमः परिपाटी पादः क्रमणं वाऽस्य। परिपाटीशून्ये व्युत्क्रमे एककाले। "तत्त्वार्थक्रियाचारित्वं क्रमाक्रमाभ्यां व्याप्तं न च क्रमाक्रमाभ्यामन्यः प्रकारः समस्तीति" सर्व्व द० पादशून्ये आक्रमणशून्ये च। क्रम-भावे घञ् अभावार्थे न०त०। क्रमणाभावे पु०। अ-व्ययीभावः। क्रमाभावे अव्य०।

अक्रान्ता स्त्री न क्रम्यते स्म कण्टकाकृततत्वात् क्रम-क्त न० त०। वृहत्याम्। क्रान्तभिन्ने विगुना क्रान्ते च त्रि०।

अक्रतु त्रि० नास्ति क्रतुर्यज्ञः संकल्पोवा यस्य। यज्ञरहिते संकल्परहिते च परमात्मनि पु० "न्यक्रतून्ग्रथिनो मृध्रवाच" इ० वेदः।

अक्रिया स्त्री० अभावार्थे न०त०। क्रियाभावे "प्रधानस्या-क्रिया यत्र साङ्गं तत् क्रियते पुनः। तदङ्गस्याक्रियायान्तु नावृत्तिर्न च तत्क्रियेति" "अक्रिया त्रिविधा प्रोक्ता" च स्मृतिः। न०ब०। कर्म्मशून्ये गुणादौ च त्रि०। सर्व्वकर्म्मशून्ये परमात्मनि पु०। [वंश्ये क्षत्रियभेदे पु०।

अक्रूर त्रि० न क्रूरः। क्रूरभिन्ने सरले, स्वनामप्रसिद्धे वृष्णि-

अक्रोध पु० न क्रोधः अभावार्थे न०त०। क्रोधाभावे यमभेदे अहिंसा क्षान्तिरक्रोधः सत्यास्तेयापरिग्रहा" इति पुरा-णम्। "अक्रोधं शिक्षयन्त्यन्ये क्रोधना ये तपोधना इति नैष०। न० ब०। क्रोधशून्ये त्रि०।

अक्लम पु० न क्लमः अभावार्थे न०त०। श्रमाभावे। न० ब०। श्रमशून्ये त्रि०।

अक्लिष्ट क्लिश-भावे क्त न०७ब०। क्लेशरहिते कर्म्मादौ। क्लिश-कर्त्तरि क्त न०त०। श्रान्तभिन्ने त्रि०। [शून्ये त्रि०।

अक्लेश पु० अभावार्थे न०त०। क्लेशाभावे। न०ब०। क्लेश-

अक्ष व्याप्तौ संहतौ च भ्वा० प० वेट्। अक्षति अक्ष्णोति आक्षीत् आष्टाम् आक्षिष्टाम् आनक्ष। क्त अष्टः क्तिन् अष्टिः शतृ अक्ष्णुवन् इ अक्षि-कनिन् अक्ष।

अक्ष न० अश्नुते व्याप्नोति विषयान् स्ववृत्त्या संयोगेन वा अश-स। इन्द्रिये, "अक्षाणि पण्डितजना विदुरिन्द्रि-याणि" उ०नेत्रे, अधोक्षज इति। तुत्थे (तुँते) सौवर्चले च। ज्योतिषोक्ते राशिचक्रावयवभेदे। "शङ्कुर्नरोना कथितः सएव खार्द्धाद्रवेर्या विषुवद्दिनार्द्धे। नतिः पलोऽक्षश्च सएव तज्ज्यैस्तत्कोटिरुन्नतिर्यास्य सएव लम्ब इति" सिद्धान्तशिरोमणिगणिताध्यायोक्ते विषुवद्दिनार्द्धे खार्द्धापेक्षया नतिरूपे पलांशभेदे पु०। एतद्विवरणम् भास्कराचार्य्येण प्रमिताक्षरायां स्वयमेव कृतम्। यथा "निरक्षदेशे (लङ्का-विभागे) यदेव विषुवन्मण्डलं तदेव सममण्डलं ततः क्षितिजादन्यदुन्मण्डलं नाम वलयं नास्ति तत्र ध्रुवौ च क्षितिजसंस्थे, अथ निरक्षदेशात् द्रष्टा यथा यथा उत्तरतो गच्छति तथा तथा उदक्ध्रुवमुन्नतं पश्यति तथा यैर्भागै ध्रुवउन्नतस्तैरेव भागैः अक्षसंज्ञैः खस्वस्तिकात् दक्षिणतोविषुवन्मण्डलं नतं पश्यतीति"। "चन्द्राश्वि १२ निघ्ना पलभाक्षिता च लङ्कावधिः स्यादिह दक्षिणोऽक्ष" इति भास्वती। "उदग्दिशं याति यथा यथा नरस्तथा तथा स्यान्नतमक्षमण्डलम। उदग्ध्रुवं पश्यति चोन्नतं क्षितेस्तद-न्तरे योजनजाः पलांशका इति सिद्धान्त शि० गोलाध्यायः यदि भूपरिधि (४९६७) योजनैश्चक्रांशाः (३६०) लभ्यन्ते तदापमारयोजनैः किमिति, यद्वाक्षपरिधिना (३६०) भूप-रिधिः (४९६७) लभ्यते तदा अक्षांशैः किमिति, त्रैराशिकेन फल निरक्षदेशलङ्कास्वदेशयोरन्तरयोजनानि स्युरिति, स्वयमेव प्रमिताक्षरायां व्याख्यातम्, तथैव गोलाध्यायोक्तं दर्शितम्। "योजनसंख्या भांशै (३६०) गुणिता स्वपरिधि (४९६७) हृता भवन्त्यंशाः (अक्षांशाः)। अक्षांशेभ्यो भूमौ कक्षायां (अक्ष ३६० कक्षायाम्) वा योजनानि च व्यस्तमिति"। व्यस्तमिति भूपरिधिगुणिता भांशहृता

अक्षसंख्या (योजनसंख्या) भवतीति। निरक्षदेशात् क्षितिचतुर्थांशे किल मेरुस्तत्र सर्वतः पलांशाः (अक्षांशाः) इति च तत्रैवोक्तम्। पाशके कर्षपरिमाणे च न० विभीतकवृक्षे (बयड़ा) तुषे, आत्मनि रुद्राक्षे सर्पे जाताक्षे गरुडे च पु०। तत्र रुद्राक्षे अक्षमाला। कर्षे अनुभवति धाराभिरक्षमात्राभिरिति, विभीतके "यथा वै द्वे आमलके, द्वे वा कोले द्वौ वाक्षौ इति" श्रुतिः। व्यवहारे अक्षदर्शकः। रावणसुतभेदे पु०। तत्कथा रामा० सु० ४२ अ०।

अक्षक पु० अक्ष इव कायति कै-क। तिनिशवृक्षे। स्वार्थे-कन्। अक्षशब्दार्थे प्रकृतिलिङ्गम्। [कन्। तत्रैव।

अक्षकूट पु० अक्षस्य चक्षुषः कूट इव। नेत्रतारायां, स्वार्थे

अक्षक्षेत्र न० अक्षनिमित्तं क्षेत्रम् शा०त०। ज्योतिषोक्तेषु अक्षसाधनार्थं क्षेत्रतया कल्पितेषु अक्षभवेषु अष्टसु क्षेत्रेषु। तानि च सिद्धान्तशिरोमणौ गणिताध्याये दर्शितानि यथा।। "भुजोऽक्षभा कोटिरिनाङ्गुलो मा कर्णोऽक्षकर्णः१ खलु मूलमेतत् क्षेत्राणि यान्यक्षभवानि तेषां विद्ध्येव मानार्थयशःसुखानाम्॥ लम्बज्यका कोटिरथाक्षजीवा भुजोऽत्र कर्णस्त्रिभुजे २ त्रिभज्या। कुज्या भुजः कोटिरपक्रमज्या कर्णोऽग्रका च त्रिभुजं तथेदम्३॥ तथैव कोटिः समवृत्तशङ्कुरग्रा भुजस्तद्धृतिरत्र कर्णः४। भुजोऽपमज्या समना च कर्णः कुज्योनिता तद्धृतिरत्र कोटिः५॥ अग्रादिखण्डं कथिता च कोटिरुन्मण्डलना दोः अग्रणोऽपमज्याद्ये। उद्वृत्तना कोटिरथाग्रकाग्रखण्डं भुजस्तच्छ्रवणः क्षितिज्या७॥ खण्डं यदूर्द्ध्वं समवृत्तशङ्कोर्यस्तद्धृतेस्तावथ कोटिकर्णौ। अग्रादिखण्डं भुज ८ एवमष्टौ क्षेत्राण्ययमन्यसमभवानि तावत्॥" क्षेत्राणि दर्शयेत्, "तत्र दक्षिणोत्तरमण्डले विषुवद्वृत्तसम्पातादधो यावांल्लम्बः क्षितिजसमसूत्रपर्यन्तः सा तत्र कोटिः, लम्बनिपातकुमध्ययोरन्तरं साऽक्षज्या तत्र भुजः, भूमध्याल्लम्बाग्रगामिसूत्रं त्रिज्या सा तत्र कर्णः, इदमथ्यक्षक्षेत्रम्, इष्टाहोरात्रवृत्तं यत्र क्षितिजे लग्नं तस्य प्राक्स्वस्तिकस्य चान्तरमग्रा (चापांशाः) तेषां ज्याऽग्रा तावती च प्रत्यक्क्षितिजे अग्रापयोर्निबद्धं सूत्रमुदयास्तसूत्रम् अहोरात्रवृत्तोन्मण्डलसम्पातस्य प्राच्यपरसूत्रस्य च यदन्तरं सा क्रान्तिज्या, सा तत्र कोटिः, अग्रा कर्णः, तदग्रयोरन्तरं सा कुज्या स भुजः इदमक्षक्षेत्रं, तथाहोरात्रवृत्तसममण्डलसम्पातादधोवलम्बः, समवृत्तशङ्कुः सा कोटिः, अग्रा भुजः, अहोरात्रवृत्ते ज्याखण्डकं तद्धृतिः कर्णः, इदमक्षक्षेत्रं, तथा कुज्योनिता तद्धृतिरहोरात्रवृत्ते ज्यार्द्धं सा कोटिः, उन्मण्डले क्रान्तिज्या स भुजः, समवृत्तशङ्कुः कर्णः, इदमक्षक्षेत्रम्, तथाहोरात्रोन्मण्डलयोः सम्पातादवलम्ब उन्मण्डलशङ्कुः स भुजः, उन्मण्डलवृत्ते क्रान्तिज्या कर्णः, उन्मण्डलशङ्कुमूलस्य प्राच्यपरसूत्रस्य च यदन्तरं तदग्रादिखण्डं सा तत्र कोटिः, इदमक्षक्षेत्रं, तथोन्मण्डलशङ्कुः कोटिः, शङ्कुमूलोदयास्तसूत्रयोरन्तरमग्राग्रखण्डं स भुजः, कोटिभुजाग्रयोरन्तरसूत्रं सा कुज्या स तत्र कर्णः, इदमक्षक्षेत्रं, तथोन्मण्डलशङ्कुना हीनः समशङ्कुस्तत्समशङ्कोरूर्द्ध्वं खण्डं सा कोटिः, कुज्योना तद्धृतिस्तद्धृतेरूर्द्ध्वखण्डं स कर्णः, अग्रादिखण्डं स भुजः, इदमक्षक्षेत्रम् एतान्यष्टौ तावत्कथितानि एवमन्यान्यपि भवन्ति।

अक्षज न० अक्षात् इन्द्रियसन्निकर्षात् जायते जन-ड। इन्द्रियविषयसन्निकर्षोत्पन्ने प्रत्यक्षज्ञाने वज्रे अस्थिरूपायवजातत्वात्तस्य तन्नामत्वम्। प्रागुक्ताक्षार्थजाते त्रि०। ज्योतिषोक्ते अक्षभवे क्षेत्रादौ च।

अक्षणिक त्रि० न क्षणिकं न०। स्थिरे निश्चले च। "हरिवीक्षणाक्षणिकचक्षुषेति" माघः। अक्षणिकचक्षुषा स्थिरदृष्ट्या स्तिमितनेत्रयेत्यर्थः इति मल्लिनाथः।

अक्षण्वत् त्रि० अक्षअस्यास्ति मतुप् मस्य वः। नेत्रयुक्ते "पश्यदक्षण्वान्न विवेद" इति "अक्षण्वन्तःकर्म्मवन्तः समर्था" इति च वेदः।

अक्षत पु०ब० न क्षताः। "अक्षताश्च यवाः प्रोक्ता इति का० स्मृत्युक्ते यवे। नपुंसकमिति केचित् "दूर्वाक्षतानि" चेति पुराणम्। तण्डुले, "अक्षतैर्नार्च्चयेद्विष्णुं न तुलस्या विनायकमिति" तन्त्रम्। शस्यमात्रे न०। क्षययुक्तभिन्ने उत्कर्षान्विते अविदारिते च त्रि०। "अक्षता वा क्षता वा पीति" मनुः। क्षण-भावे क्त न०त०। क्षयाभावे न०। "अक्षतञ्चारिष्टं चा स्तु" इति श्राद्धविप्रसमीपे कृतकर्म्मणोऽक्षयप्रार्थना।

अक्षदर्शक पु० अक्षाणामृणादानादिव्यवहाराणां दर्शकः दृश-ण्वुल् ६त०। विवादनिर्णेतरि धर्म्माधिकरणाध्यक्षे। द्यूतदर्शके त्रि०।

अक्षदृश् पु० अक्षान् व्यवहारान् पश्यति दृश-क्विन् कुत्वम्। अक्षदर्शकशब्दार्थे। अक्षार्थद्रष्टरि त्रि०।

अक्षदेविन् त्रि० अक्षैर्दीव्यति दिव-णिनि ३त०। पाशकादिद्यूतक्रीड़ाकारके। [कारके।

अक्षद्यू त्रि० अक्षैर्दीव्यति दिव-क्विप् ऊठ्। पाशकादिद्यूत-

अक्षद्यूत न० अक्षैर्द्यूतम् ३त० । पाशकादिक्रीड़ायाम् ।

अक्षद्यूतादि पु० ब०। "निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्य" इति पाणिन्युक्ते ठक्प्रत्ययनिमित्ते शब्दसमूहे । अक्षद्यूत, जानुप्रहृत-जङ्घाप्रहृत जङ्घाप्रहृत, पादस्वेदन, कण्टकमर्द्दन, गतानुगत, गतागत-यातोपयात, अनुगत इति । अक्षद्यूतेन निर्वृत्तम् आक्षद्यूतिकं वैरमित्यादि ।

अक्षधर पु० अक्षं चक्रं रथावयवं तत्कीलकमिव कण्टकं वा धरति धृ-अच् ६त० । विष्णौ चक्रे शाखोटकवृक्षे च चक्रधारकमात्रे त्रि० । [समा०। चक्राग्रे चक्रभारे च ।

अक्षधुर् स्त्री० अक्षस्य चक्रस्य धूर्य्यं भारोवा ६त० न अ

अक्षधूर्त्त त्रि० अक्षे तद्देवने धूर्त्तः । द्यूतकुशले द्यूतकारिणि च (जुयारि) । [शकटवाहनकर्त्तरि वृषे ।

अक्षधूर्त्तिल पु० अक्षस्य शकटस्य धूर्त्तिं भारं लाति ला-क ।

अक्षन् न० अक्ष-बाहु० कनिन् । नेत्रे "दक्षिणेऽक्षन् इति वृह० उप० "भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्रा" इति वेदः ।

अक्ष(क्षि)पटल न० अक्ष्णः नेत्रस्य पटलमिवाच्छादकत्वात् । नेत्रस्यावरके कोशभेदे नेत्ररोगभेदे (छानि) च । पटलस्थरोगभेदादि सुश्रुते उक्तं यथा

"मसूरदलमात्रान्तु पञ्चभूतप्रसादजाम् । खद्योतविस्फुलिङ्गाभां सिद्धां तेजोभिरव्ययैः ॥ आवृतां पटलेनाक्ष्णोर्बाह्येन विवराकृतिम् । शीतसात्म्यां नृणां दृष्टिमाहुर्नयनचिन्तकाः ॥ रोगांस्तदाश्रयान् घोरान् षट् च षट् च प्रचक्ष्महे । पटलानुप्रविष्टस्य तिमिरस्य च लक्षणम् ॥ शिराभिरभिसम्प्राप्य विगुणोऽभ्यन्तरे भृशम् । प्रथमे पटले दोषो यस्य दृष्टौ व्यवस्थितः ॥ अव्यक्तानि स रूपाणि सर्व्वाण्येव प्रपश्यति । दृष्टिर्भृशं विह्वलति द्वितीयं पटलं गते । मक्षिकाः मशकान् केशान् जालकानि च पश्यति । मण्डलानि पताकाश्च मरीचीः कुण्डलानि च ॥ परिप्लवांश्च विविधान् वर्षमभ्रं तमांसि वा । दूरस्थान्यपि रूपाणि मन्यते च समीपतः ॥ समीपस्थानि दूरे च दृष्टेर्गोचरविभ्रमात् । यत्नवानपि चात्यर्थं सूचीपाशं न पश्यति ॥ ऊर्द्ध्वं पश्यति नाधस्तात्तृतीयं पटलं गते । महान्त्यपि च रूपाणि च्छादितानीव वाससा ॥ कर्णनासाक्षियुक्तानि विपरीतानि वीक्षते ॥ यथादोषञ्च रज्येत दृष्टिर्दोषे बलीयसि ॥ अधःस्थिते समीपस्थं दूरस्थञ्चोपरिस्थिते । पार्श्वस्थिते तथा दोषे पार्श्वस्थानीव पश्यति ॥ समन्ततः स्थिते दोषे सङ्कुलानीव पश्यति । दृष्टिमध्यगते दोषे स एकं मन्यते द्विधा ॥ द्विधास्थिते त्रिधा पश्येद्बहुधा चानवस्थिते । तिमिराख्यः स वै दोषश्चतुर्थपटलङ्गतः ॥ रुणद्धि सर्वतो दृष्टिं लिङ्गनाशः स उच्यते । तस्मिन्नपि तमोभूते नातिरूढे महागदे ॥ चन्द्रादित्यौ सनक्षत्रावन्तरिक्षे च विद्युतः । निर्मलानि च तेजांसि भ्राजिष्णूनि च पश्यति ॥ स एव लिङ्गनाशस्तु नीलिकाकाचसंज्ञितः" इति ।

अक्षाणां व्यवहाराणां पटलमस्त्यस्य अच् ६त० । अक्षदर्शके धर्म्माध्यक्षे पु० ।

अक्षपरि अव्य० अक्षेण पाशकेन विपरीतं वृत्तम् । अक्षशलाकेत्यादिना परिणा अव्य० । पाशकक्रीड़ायां यथा गुटिकापाते जयोभवति तद्विपरीतपातने ।

अक्षपाटक पु० अक्षे व्यवहारे पाटयति दीप्यते पट दीप्तौ-ण्वुल् । व्यवहारनिर्णेतरि धर्म्माध्यक्षे ।

अक्षपाद पु० अक्षं नेत्रं दर्शनसाधनतया जातः पादेऽस्य । न्यायसूत्रकारके गौतमे मुनौ, स हि स्वमतदूषकस्य व्यासस्य मुखदर्शनं चक्षुषा न कर्त्तव्यमिति मर्तिं धाय पश्चात् व्यासेन प्रसादितः पादे नेत्रं प्रकाश्य तं दृष्टवानिति पौराणिकी कथा । "अक्षपादप्रणीते च काणादे सांख्ययोगयोः । त्याज्यः श्रुतिविरुद्धोऽर्थ इति" पद्मपुराणम् ।

अक्षपीड़ा स्त्री० अक्षमिन्द्रियं रसनारूपं पीड़यति आस्वादनात् पीड-अच् । यवतिक्तालतायाम् । पीड-भावे अङ्+ ६त० । इन्द्रियपीडायाम् ।

अक्षम त्रि० न क्षमते क्षम-अच् न० त० । असमर्थे । क्षम-भावे अङ् अभावार्थे न० त० । क्षमाभावे ईर्ष्यायाम् स्त्री । "अक्षमा भवतः केयमिति" भारतम् । न०ब० । क्षमारहिते त्रि० ।

अक्षमाला स्त्री अक्षाणां रुद्राक्षाणां माला । रुद्राक्षबीजग्रथितमालायाम् । अकारादिक्षकारान्तः अक्ष स्तत्कृता तत्प्रतिनिधीभूता वा माला शा० त० । एकपञ्चाशद्वर्णमालायाम् तत्प्रतिनिधीभूतायां स्फटिकादिग्रथितायाम् वाह्यमालायाञ्च "शोष्यमाणपुष्करवीजं ग्रथ्यमानाक्षमालमिति" काद० । "विभान्तमच्छस्फटिकाक्षमालयेति" माघः । तद्विवरणम् । "क्रमोत्क्रमगते माला मातृकार्णे क्षमेरुके । सावसानैः साष्टवर्गैरन्तर्य्जनकर्म्मणीति" सनत्कुमारीये । "पद्मबीजादिभिर्माला बहिर्यागे प्रशस्यते । रुद्राक्षशङ्खपद्माक्षपुत्रजीवकमौक्तिकैः । स्फाटिकैर्मणिरत्नैश्च सुवर्णैर्विद्रुमैस्तथा । रजतैः कुशमूलैश्च गृहस्थस्याक्षमालिकेति" तन्त्रसारे एतत्विस्तारस्ततएवागन्तव्यः । अक्षस्य

नक्षत्रचक्रस्य मालेव भूषणत्वात्। अरुन्धत्यां, सा हि उत्तरस्यां दिशि गगने सप्तर्षिमण्डलचक्रे वशिष्ठसमीपे-मालारूपेण वर्त्तते सर्व्वेभ्यश्च उज्ज्वलत्वात्तस्या मालारूपेण स्थितत्वाच्च नक्षत्रचक्रभूषणत्वम्।

अक्षय त्रि० नास्ति क्षयोऽस्य। क्षयरहिते सर्व्वदा वर्त्तमाने "गयायामक्षयवटे पितृणां दत्तमक्षयमिति" वायुपुराणम् "अभिजिद्रोहिणीदये यद्दत्तं दीयते जन्तोस्तदक्षयमुदाहृतमिति" स्मृतिः। परमात्मनि पु०। क्षयोनाशः, तच्छून्ये अनिकेतने संन्यासिनि, दरिद्रे च। अक्षयं पुण्यमत्रास्ति अच्। अक्षयपुण्यसाधने तिथिभेदे च "अमा वै सोमवारेण रविवारेण सप्तमी। चतुर्थी भौमवारेण अक्षयादपि चाक्षयेति" भविष्यपुराणम्।

अक्षयतृतीया स्त्री कर्म्म०। वैशाखशुक्लपक्षतृतीयायाम्। "वैशाखे मासि राजेन्द्र! शुक्लपक्षे तृतीयिका। अक्षया सा तिथिः प्रोक्ता कृत्तिकारोहिणीयुता। तस्यां दानादिकं सर्व्वमक्षयं समुदाहृतमिति"। "या शुक्ला कुरुशार्द्दूल! वैशाखे मासि वै तिथिः। तृतीया साक्षया लोके त्रिदशैरभिवन्दितेति" च भविष्यपुराणम्। "वैशाखस्य सिते पक्षे तृतीयाऽक्षयसंज्ञितेति" स्कन्दपुराणम्।

अक्षय्य त्रि० क्षेतुं शक्यं क्षि-यत् नि० न०त०। क्षयानर्हे। अक्षये च "तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतामिति" वायु०

अक्षय्योदक न० न क्षय्यं अक्षय्यमुदकं यत्र श्राद्धे पिण्डदानानन्तरं देये मधुतिलमिश्रिते उदके। "अक्षय्योदकदानन्तु अर्घ्यदानवदिष्यते। षष्ठ्यैव नित्यं तत् कुर्य्यात् न चतुर्थ्यां कदाचनेति" छन्दोगप०।

अक्षर न० न क्षरतीति क्षर-चलने अच् न०त०। परमब्रह्मणि कूटस्थे चैतन्ये "अक्षरं परमं ब्रह्मेति" गीता। क्रियाशून्ये त्रि०। जीवे परमात्मनि च पु०। "क्षरः सर्व्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते इति" "यस्मात् क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः। अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम इति" च गीता। क्षरणशून्ये स्थिरे त्रि०। अश्नुते व्याप्नोति वेदादिशास्त्राणि अश-सरन्। अकारादिवर्णे न० "अक्षराणामकारोऽस्मि द्वन्द्वःसामासिकस्य चेति" गीता। वर्णज्ञापकलिपिसन्निवेशे, "अक्षरं वर्णनिर्म्माणं वर्णमप्यक्षरं विदुः। अक्षरं न क्षरं विद्यादश्नोतेर्वा सरेऽक्षरमिति" उज्ज्वल०। उदके मोक्षे च न०।

अक्षरचण त्रि० अक्षरेण वर्णविन्यासलिप्या वित्तः अक्षर+चणप्। लेखनाजीवके। [चु(च)ञ्चुप्। लेखनाजीवके।

अक्षर(चु)चञ्चु त्रि० अक्षरेण वर्णविन्यासलिप्या वित्तः अक्षर+

अक्षरच्छन्दस् न० अक्षरेण वर्णसंख्यया कृतं छन्दः। वर्णवृत्ते "छन्दस्तु द्विविधं प्रोक्तं वृत्तं जातिरिति द्विधा वृत्तमक्षरसंख्यातं जातिर्मात्राकृता भवेदिति" छन्दोम० तस्य च तत्कृतत्वात्तथात्वम्। अक्षरं निश्चलं छन्दोऽभिप्रायोऽस्य ब०। परमेश्वरे पु० दृढाध्यवसाये त्रि०।

अक्षरजननी स्त्री अक्षराणां जननीव। लेखन्याम् (कलम्)।

अक्षरजीवक त्रि० अक्षरेण तल्लिपिलेखनेन जीवति जीव-ण्वुल् ३त०। अक्षरलेखनोपजीवके।

अक्षरतूलिका स्त्री अक्षराणां तल्लिपिलेखानां तूलिकेव साधनत्वात्। लेखन्याम् (कलम्)।

अक्षरन्यास पु० अक्षराणि तत्ज्ञापककाकारविशेषा न्यस्यन्ते अत्र+नि+अस-आधारे घञ् ६त०। लिप्याम्, पत्रिकायाम्। भावे घञ् ६त०। अक्षरज्ञापकरेखाद्याकारविशेषलेखने, हृदयाद्याधारस्पर्शपूर्व्वकं तत्तदक्षराणां स्वरूपोच्चारणरूपे तन्त्रप्रसिद्धे वर्णन्यासे, "सविन्दून् वा न्यसेदेतान् निर्विन्दून् वा यथाक्रममिति" तन्त्रम्। विस्तारः मातृकाशब्दार्थे द्रष्टव्यः। अक्षरविन्यासोऽप्युक्तार्थेषु। [पयोऽस्य। लिपिलेखनोपजीविनि।

अक्षरजीविक त्रि० अक्षरं तल्लिपिलेखनं जीविका वर्त्तनो-

अक्षरजीविन् त्रि० अक्षरेण तल्लिपिलेखनेन जीवति जीव-णिनि ३त०। अक्षरलेखनेन वृत्तिनिर्वाहकारके। स्त्रियां ङीप्।

अक्षरमुख त्रि० अक्षराणि तन्मयानि शास्त्राणि वा मुखे यस्य। शास्त्राभिज्ञे अक्षराभिज्ञे च ६त०। अकाररूपे वर्णे न०।

अक्षरशस् अव्य० अक्षरमक्षरमिति वीप्साय कारके शस्। प्रत्यक्षरमित्यर्थे, "पञ्च अक्षरशः इति" ग्टह्यम्।

अक्षरसंस्थान न० अक्षराणां तत्ज्ञापकरेखाविशेषाणां संस्थानमत्र ब०। वर्णज्ञापक-रेखाविशेषयुक्त-लिप्याम्। "लिखिताक्षरसंस्थानमित्यमरः"।

अक्षराङ्ग न० अक्षराणामङ्गं तत्ज्ञापकरेखाविशेषाणामवयवः ६त०। लिप्याम्, लेखनसाधनद्रव्ये च।

अक्षराज पु० अक्षेण तत्क्रीडया राजेव। द्यूतासक्ते।

अक्षरी स्त्री अश्नुते गगनाभोगं मेघैः अश-सरन् गौ० ङीष्। वर्षायाम्

अक्षवती स्त्री अक्षा पाशकाः साधनत्वेन विद्यन्तेऽत्र अक्ष+मतुप् मस्य वः ङीप्। द्यूतक्रीडायाम्।

अक्षवाट पु० अक्षाणां पाशकक्रीडानां वाटः वासस्थानम्।

द्यूतस्थाने, पाशकाधारे फलके च। अक्षस्य रथचक्रक्षुण्णस्थानस्येव वाटः। मल्लभूमौ तत्र हि रथचक्रक्षुण्णपांशुसदृशपांशुमत्त्वात् तत्सदृशत्वम्।

अक्षविद् त्रि० अक्षं पाशकक्रीडां व्यवहारं वा वेत्ति विद-क्विप्। अक्षविद्याभिज्ञे व्यवहाराभिज्ञे च अक्षवेत्त्रादयो ऽप्यत्र। स्त्रियाम् अक्षवेत्त्री।

अक्षविद्या स्त्री ६त०। पाशकादिद्यूतविद्यायाम्।

अक्षवृत्त न० अक्षं राशिचक्ररूपं वृत्तं वेष्टनाकारं कोणशून्यं क्षेत्रम्। राशिचक्ररूपे वृत्तक्षेत्रे। अक्षे पाशकक्रीडायां वृत्तः व्याप्तः ७त०। पाशकक्रीडासक्ते "यदक्षवृत्तमनु दत्तं न एतदिति" श्रुतिः। [द्यूतक्रीडाकुशले।

अक्षशौण्ड पु० अक्षेषु तत्क्रीडायां शौण्डः प्रवीणः ७त०।

अक्षसूत्र न० अक्षस्य जपमालायाः सूत्रम्। जपमालाश्रयसाधने सूत्रे "साक्षसूत्रकमण्डलुरिति" पुराणम्।

अक्षाग्रकीलक न० अक्षस्य रथनाभिक्षेत्रस्याग्रनद्धं कीलकम्। ६त०। चक्रनाभिक्षेत्राग्रप्रोते कीलके।

अक्षानह् न० अक्षे चक्रे आनह्यते बध्यते आ+नह-क्विप्। चक्रसंबद्धे काष्ठभेदे। "अक्षानहो नह्यतनोत सोम्या" इति वेदः। [क्रोधे च। न०ब०। क्षमाशून्ये त्रि०।

अक्षान्ति स्त्री० क्षम-क्तिन् विरोध्यर्थे न०त०। ईर्ष्यायां,

अक्षारलवण त्रि० क्षारेण उपरमृत्तिकया निर्वृत्तं अण् क्षारं कृत्रिमं लवणं न०त०। अकृत्रिमलवणे "मुन्यन्नानि पयः सोमो मांसं यच्चानुपस्कृतम्। अक्षारलवणञ्चैवेति" मनुः। "चतुर्थकालमश्नीयादक्षारलवणं तथेति" मनुः अक्षारलवणमकृत्रिमलवणमितिप्राय० रघु०। क्षारलवणभिन्ने सैन्धवलवणे न०। "नैतस्यां रात्रावन्नं पचेयुस्त्रिरात्रमक्षारलवणाशिनः स्युर्द्वादशरात्रं महागुरुष्विति, आश्वलायनगृह्यम्। अक्षारलवणं क्षारमृत्तिकादि-कृतलवणभिन्नं सैन्धवं सम्भारि चेति शु० रघु०। "गोक्षीरं गोघृतञ्चैव धान्यमुद्गास्तिलायवाः। सामुद्रं सैन्धवञ्चैव अक्षारलवणं स्मृतम्" इति स्मृत्युक्ते गोघृतादिद्रव्यगणे च।

अक्षावपन न० अक्षान् पाशकान् आवपति क्षिपत्यस्मिन् आ+वप-आधारे ल्युट् ६त०। पाशकपातनाधारे फलके।

अक्षावली स्त्री० ६त०। जपसाधन-रुद्राक्षवीजावलौ जपमालायाम् "रत्नावलीमिवाक्षावलीं कण्ठेनोद्वहन्ती"ति काद०।

अक्षावाप त्रि० अक्षान् पाशकान् आवपति क्षिपति आ+वप-अण् उप०स०। द्यूतकारके, तदध्यक्षे च।

अक्षि न० अश्नुते विषयान् अश-क्सि। नेत्रे, इन्द्रियमध्ये तस्यैव विषयदेशं प्राप्य विषयग्राहकत्वं सर्व्ववादिसम्मतमन्येषान्तु सर्वमते न तथात्वमतोऽस्य विषयव्यापकता। एतदन्तबहुव्रीहेः स्वाङ्गपरत्वे षजन्तता पद्माक्षः पद्माक्षी, अस्वाङ्गपरत्वे अजन्तता दीर्घाक्षा वेणुयष्टिः, अव्ययीभावे अजन्तता प्रत्यक्षं समक्षमित्यादि तत्पुरुषे ऽस्वाङ्गपरत्वेऽजन्तता गवाक्षः। इदञ्च शब्दादिषु वाह्येन्द्रियग्राह्यविशेषगुणेषु मध्ये रूपस्यैव ग्राहकतया तैजसं नेत्रगोलकेऽधिष्ठितं किञ्चित् वस्तु। तैजसत्वाच्चास्य सूर्य्यादिकिरणवदाशुदूरपर्य्यन्तानुधावनमागमनञ्च। तच्च परमाणुतुल्यमिति नैयायिकादयः तदपेक्षया स्थूलमिति सांख्यादयः। उभयमतेऽपि न तस्य प्रत्यक्षयोग्यता। तदाधारगोलके द्वे वाह्ये आन्तराणि च चत्वारि कोशवत् पटलानि, मांसादयः पञ्चांशाः, पक्ष्मादीनि पञ्च मण्डलानि षट् सन्धयश्च सन्ति। तद्विवरणं यथा "विद्याद्द्व्यङ्गुलबाहुल्यं स्वाङ्गुष्ठोदरसम्मितम्। द्व्यङ्गुलं सर्व्वतः सार्द्धं भिषग्नयनबुद्बुदम्॥ सुवृत्तं गोस्तनाकारं सर्व्वभूतगुणोद्भवम्। पलं भुवो, ऽग्नितो, रक्तं, वातात् कृष्णं, सितं जलात्॥ आकाशादश्रुमार्गाश्च जायन्ते नेत्रबुद्बुदे। दृष्टिञ्चात्र तथा वक्ष्ये यथाशादीह्विशारदः॥ नेत्रायामत्रिभागन्तु कृष्णमण्डलमुच्यते। कृष्णात् सप्तममिच्छन्ति दृष्टिं दृष्टिविशारदाः॥ मण्डलानि च सन्धींश्च पटलानि च लोचने। यथाक्रमं विजानीयात् पञ्च षट् च षडेव च॥ पक्ष्मवर्त्मश्वेतकृष्णदृष्टीनां (५) मण्डलानि तु। अनुपूर्व्वन्तु तन्मध्याश्चत्वारोऽन्ये यथोत्तरम्॥ पक्ष्मवर्त्मगतः सन्धिर्वर्त्म शुक्लगतोऽपरः। शुक्लकृष्णगतस्त्वन्यः कृष्णदृष्टिगतोऽपरः॥ ततः कनीनकगतः षष्ठश्चापाङ्गगः स्मृतः। द्वे वर्त्मपटले विद्याच्चत्वार्य्यन्यानि चाक्षिणि। जायते तिमिरं येषु व्याधिः परमदारुणः। तेजोजलाश्रितं वाह्यं तेष्वन्यत् पिशिताश्रितम्॥ मेदस्तृतीयं पटलमाश्रितन्त्वस्थि चापरम्। पञ्चमांशसमं दृष्टेस्तेषां वाहुल्यमिष्यते इति सुश्रुते॥

अक्षिक पु० अक्षाय चक्रावयवाय हितम् ठन्। रञ्जनद्रुमे (आतइच)। [तारायाञ्च।

अक्षिकूटक न० अक्ष्णः कूट इव कन्। नेत्रगोलके नेत्र-

अक्षिगत त्रि० अक्षिण गतः सर्व्वदाभावनावशादत्यर्थासन्नकृष्टोऽपि उपस्थित इव। द्वेष्ये शत्रौ नेत्रगोचरे च। "त्वयि किलाक्षिगते नयनैस्त्रिभिरिति नै०। [तुल्यत्वम्।

अक्षितर न० अक्षीव तरति तॄ-अच्। जले निर्म्मलत्वाच्चेत्र

अक्षिभू स्त्री अक्ष्णः भूर्विषयः। चक्षुर्गोचरे प्रत्यक्षे, सत्ये

नेत्रदृष्टवस्तुन एव सत्यतासंवादितया तस्य सत्यत्वम्। "सत्यस्याक्षिभुवो यथा, इति श्रुतिः। [वृक्षे।

अक्षिभेषज न० ६त०। नेत्ररोगविशेषनिवारके पट्टिकालोध्र-

अक्षिभ्रुव न० भ्रुवौ च अक्षिणी च समा०द्व०। राजदन्तादि० अक्षिशब्दस्य बह्वच्कत्वेऽपि पूर्व्वनि० अच्समा०। भ्रूनेत्रसंघाते "सौमित्रिरक्षिभ्रुवमुज्जिहान" इति भट्टिः।

अक्षिव पु० अक्षि वाति प्रीणाति अञ्जनेन वा-क। (सजना) शोभाञ्जनवृक्षे सामुद्रलवणे च।

अक्षिविकूणित न० अक्ष्णः विकूणितं लज्जादिना सम्यक् प्रसाराभावात् सङ्कोचोय त्र। अपाङ्गदर्शने कटाक्षपाते

अक्षीव न० न क्षीवते माद्यति क्षीव-क, क्त वा न०त०। शोभाञ्जने (सजना) सामुद्रलवणे च। मत्तभिन्ने त्रि०। वान्तोयमित्यन्ये। [इति वेदः।

अक्षु न० अक्ष-उ। शीघ्रे। "जूर्णो मक्षुराहंसोयजत्रा"

अक्षुध्य त्रि० अक्षुधे हितम् अक्षुध्+यत्। क्षुधाभावसाधने द्रव्ये। "अक्षुध्या अतृष्यास्त गृहामास्मद्बिभीतनेति" वेदः।

अक्षेत्र न० अप्रशस्तं क्षेत्रं न०त०। शस्यानुत्पादके क्षेत्रे उपदेशानर्हे शिष्ये, अपात्रे च। "अक्षेत्रे वीजमुत्सृष्टमन्तरैव विनश्यतीति" पुरा०।

अक्षेत्रविद् त्रि० क्षेत्रं देहतत्त्वं तत्त्वतो न जानाति विद्-क्विप् अस० स०। क्षेत्रतत्त्वानभिज्ञे आत्मत्वेन देहाभिमानिनि जीवे। "अक्षेत्रविद् क्षेत्रविदं ह्यप्राट् स प्रैति क्षेत्रविदानुशिष्ट" इति वेदः।

अक्षेत्रिन् पु० क्षेत्रं शस्योत्पत्तिस्थानं कलत्रं वा मत्वर्थे इनि न०त०। क्षेत्रस्वामिभिन्ने। "येऽक्षेत्रिणो वीजवन्तः परक्षेत्रे प्रवापिन इति" स्मृतिः।

अक्षोट पु० अक्ष-ओट, अक्षस्य विभीतकस्येव उटानि पर्णान्यस्य वा। पर्व्वतीयपीलुभेदे (आखरोट) स्वार्थे कन् तत्रैव।

अक्षोड पु० अक्ष-ओड अक्षः विभीतक इव ओडति पत्रैः संहन्यते उड-अच् वा। पर्व्वतीयपीलुवृक्षे (आखरोट) स्वार्थे कन् तत्रैव।

अक्षोभ्य त्रि० क्षोभ्यते विचाल्यते क्षुभ-णिच् कर्म्मणि यत् न० त०। भ्रमयितुमशक्ये "इक्ष्वाकुबलमक्षोभ्यमिति" पुरा०। तन्त्रोक्ते द्वितीयविद्यामन्त्रोपासके तद्देवतायाः शिरसि नागरूपेण स्थिते ऋषिभेदे पु०। "अक्षोभ्योऽस्याऋषिः प्रोक्त, इति तन्त्रम्।

अक्षोभ्यकवच न० अक्षोभाय हितमक्षोभ्यं कर्म्म०। तन्त्रोक्ते कवचभेदे तच्च तन्त्रसारे द्रष्टव्यम्।

अक्षौहिणी स्त्री ऊहः समूहः संविकल्पकज्ञानं वा सोऽस्यास्ति इनि, अक्षाणां रथानां सर्व्वेषामिन्द्रियाणाम् "वा ऊहिनी णत्वं वृद्धिश्च। रथगजतुरङ्गपदाति-संख्याविशेषान्विते सेनासमूहे। "अक्षौहिण्यामित्यधिकैः सप्तत्या चाष्टभिः शतैः। संयुक्तानि सहस्राणि गजानामेकविंशतिः। एवमेव रथानान्तु संख्यानं कीर्त्तितं बुधैः। पञ्चषष्टिः सहस्राणि षट् शतानि दशैव तु। संख्यातास्तुरगास्तज्ज्ञैर्विना रथ्यतुरङ्गमैः। नृणां शतसहस्रं तु सहस्राणि नवैव तु। शतानि त्रीणि चान्यानि पञ्चाशच्च पदातय इति। रथाः २१८७०। गजाः २१८७०। रथवाहकाश्वभिन्नाः अश्वाः६५६१०। पदातयः १०९३५०।

अक्ष्ण त्रि० अश्नुते व्याप्नोति अश-क्स्न। व्यापके अखण्डे काले न० अक्ष्णया दक्षिणेऽंसे श्रेण्यां श्रेण्यामंसे, इति वेदः।

अखट्ट पु० खट्ट-अच् न०त०। पियालवृक्षे (पियासाल)

अखट्टि स्त्री खट्ट-इ न०त०वा ङीप्। अशिष्टव्यवहारे।

अखण्ड त्रि० खडि-घञ् न०त०। संपूर्णे, सकले "अखण्डमामाज्यपतितत्वमेतीति" जातकम् खण्डभिन्ने पु०न०।

अखण्डन पु० न खण्ड्यते निरवयवत्वात् खडि-ल्युट् न०त० खण्डनानर्हे परमात्मनि, पूर्णे त्रि०। [च।

अखण्डित त्रि० खडि-क्त न०त०। सम्पूर्णे, "खण्डितभिन्ने

अखण्डितर्त्तु पु० अखण्डितः ऋतुः तत्सम्पत् पुष्पादिप्रसवरूपा यत्र पुष्पादि-सर्वसम्पद्युक्ते ऋतुकाले।

अखलीकार पु० न खलः अखलस्तस्य कारः अखल+च्वि-कृ-घञ्। सप्रयोजनताविधाने अखलान्यथासम्पादने।

अखेटिक पु० न खेटत्यस्मात् खिट-भये षिकन्। वृक्षमात्रे।

अखात पु०न० खन-क्त न०त०। देवखाते, मनुष्याद्यखाते च। खातभिन्ने त्रि०। "खातमखातमुत सक्तमिति" वेदः।

अखाद्य त्रि० खाद-अर्हार्थे ण्यत् न०त०। भोजनानर्हे गोमांसादौ, भक्ष्यभिन्ने च।

अखिद्र त्रि० खिद्-रक् न०त०। खेदरहिते "मरुतोयातेमखिद्रयामभिरिति" वेदः।

अखिन्न त्रि० खिद्-भावे क्त त०ब०। क्लेशरहिते अनायाससाध्ये कर्म्मणि खेदरहिते कर्त्तरि च। कर्त्तरि क्त न०त०। अक्लिष्टे।

अखिल त्रि० न खिल्यते न कणश आदीयते खिल-क न०त०। समग्रे। खिलभिन्ने कृष्टभूम्यादौ स्त्री। नास्ति खिलमवशिष्टं यस्य शेषशून्ये "वेदोऽखिलो धर्म्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदामिति" मनुः। तेन विज्ञाय

पैत्राममिखलं वारिमण्डलमिति" रघुः। "न निशाखिलयापि वापिका प्रससाद यहिलेव मानिनीति" नै०।

अग इदित् गतौ भ्वादि० पर०। अङ्गति। आङ्गीत्। ल्युट् अङ्गनम् असुन् अङ्गः। [यति।

अग वक्रगतौ भ्वादि०पर०घटादि। अगति आगीत्। अग-

अग पु० न गच्छतीति गम-ड न०त०। वृक्षे, पर्व्वते, च। गमनाकर्त्तरि शूद्रादौ त्रि०। न गच्छति वक्रगत्या पश्चिमम्। सूर्य्ये तस्य हि वक्रगत्यभावः ज्योतिषप्रसिद्धः। "वक्रशीघ्रगतिश्चैव भवेत् भौमादिपञ्चके" इत्युक्ते. आर्य्यभट्टमते तु पृथिव्याएव गतिमत्त्वेन दिनरात्रिसम्भवात् सूर्य्यस्य न गतिमत्त्वम्। सप्तसंख्यायाञ्च कुलाचलानां सप्तत्वेन तेषाञ्च प्राधान्यात् "प्रधानेन व्यपदेशाभवन्तीति" न्यायात् तथात्वम्।

अगच्छ पु० गम-बा० श न०त०। वृक्षे।

अगज न० अगात् पर्वतशिलातो जायते जन-ड। शिलाजतुद्रव्ये। पर्वतजातमात्रे त्रि०।

अगण्य त्रि० गणयितुमशक्यम् गण-शक्यार्थे यत् न० त०। गणयितुमशक्ये असंख्ये। "गुणैरगण्यैरतिशीलशालिभिरिति"। अर्हे यत् न०त०। गणनानर्हे, अकिञ्चित्करे त्रि०।

अगति स्त्री गम क्तिन् न०त०। उपायाभावे। बहु०। गतिशून्ये, उपायशून्ये च त्रि०। स्वार्थे कन्, शेषाद्वा कप्, तत्रैवार्थे त्रि० "मामगतिकमिति" शङ्कराचार्य्यः।

अगद पु० नास्ति गदो रोगो यस्मात् ५ब०। औषधे ६ब०। "औषधान्यगदोविद्या दैवी च विविधा स्थितिः। तपसैव प्रसिध्यन्तीति" पुराणम्। रोगशून्ये त्रि०। गद-भाषणे अच्-न०त०। अकथके त्रि०। [दीत्।

अगद नीरोगत्वे कण्ड्वा० पर०। अगद्यति आगदीत् आग-

अगदङ्कार पु० अगदं करोति अगद+कृ-अण् मुम् च। वैद्ये। [त्तरि त्रि०।

अगम पु० न गच्छतीति गम-अच् न०त०। वृक्षे। अग-

अगम्य त्रि० न-गन्तुमर्हति गम-यत् न०त०। गमनानर्हे "अगम्या सा भवस्तत्र यत्राभूत् स महारण इति" चण्डी। अन्त्यजातिस्त्रियां स्त्री। "अगम्यां च स्त्रियं गत्वेति" "अगम्यागमनञ्चैव जातिभ्रंशकराणि षडिति" च स्मृतिः दुर्बोध्ये "योगिनामप्यगम्योऽसाविति" पुराणम्।"

अगरी स्त्री नास्ति गरो विषं यस्याः ५ब० गौ०ङीष्। मूषिकविषहारिणि देवताडवृक्षे। विषहारिणि द्रव्यमात्रे त्रि०।

अगरु न० न गिरति गॄ-उ न०त०। स्वनामप्रसिद्धे अगुरुचन्दने। "कौसुमस्रजमेताञ्च चन्दनागरुचर्चितामिति" दुर्गापूजामन्त्रः "चन्दनागुरु" इति पाठान्तरम्।

अगर्हित त्रि० न०त०। निन्दितभिन्ने शुद्धे, "यत्किञ्चित् स्नेहसंयुक्तं भक्ष्यं भोज्यमगर्हितमिति" स्मृतिः।

अगस्ति पु० अगं विन्ध्याचलम् अस्यति अस्-क्तिच् शकन्ध्वादि०। अगस्त्यनामके मुनौ। अगस्त्यस्यापत्यानि बहुषु गर्गादित्वात् यञ् तस्य लुक्। तद्गोत्रापत्येषु ब०व०। तत्सम्बन्धित्वात् दक्षिणस्यां दिशि। अगस्त्यजन्मकथा च। "तयोरादित्ययोः सत्रे दृष्ट्वाप्सरसमुर्व्वशीम् रेतश्चस्कन्द तत् कुम्भे न्यपतद्वासतीवरे तेनैव तु मुहूर्त्तेन वीर्य्यवन्तौ तपस्विनौ, अगस्त्यश्च वशिष्ठश्च तावृषी संबभूवतुः। बहुधा पतितं रेतः कलसे च जले स्थले। स्थले वशिष्ठस्तु मुनिः संभूतर्षिसत्तमः। कुम्भेत्वगस्त्यः सम्भूतः जले मत्स्यो महाद्युतिः। उदियाय ततोऽगस्त्यः शम्यामात्रो महातपाः इति" पुराणम्। तस्य च विन्ध्याचलस्तम्भनकथा काशीखण्डेऽनुसन्धेया। वृहत्संहितायामस्य गगनमण्डले दक्षिणस्यां ताराकृपेण स्थितिरुक्ता तच्च अगस्त्यचारशब्दे द्रष्टव्यम्।

अगस्तिद्रु पु० अगस्तिप्रियः द्रुः वृक्षः शाक० त०। वकवृक्षे। अगस्तिद्रुमादयोप्यत्र।

अगस्त्य पु० अगं विन्ध्याचलं स्त्यायति स्तभ्नाति स्त्यै क। अगस्त्यनामके मुनौ। "अगस्त्यचरितामाशां प्रतस्थे दिग्जिगीषयेति" रघुः। यस्का० यञ्। आगस्त्यस्तदपत्ये।

अगस्त्यगीता स्त्री अगस्त्येन गीता विद्याभेदः। भारते शान्तिपर्व्वणि प्रसिद्धे विद्याभेदे।

अगस्त्यचार पु० अगस्त्यस्य नक्षत्ररूपेण दक्षिणस्यस्य चारे शुभाशुभसूचकगत्यादि। वराहसंहितोक्ते अगस्त्यनामकनक्षत्रस्य उदयादौ। यथा "विन्ध्यमस्तम्भयद्यश्च तस्योदयः श्रूयताम्" इत्युपक्रमस्य। "उदये च पुनरगस्त्यनाम्नः कुसमायोगमलप्रदूषितानि। हृदयानि सतामिव स्वभावात् पुनरम्बूनि भवन्ति निर्मलानि॥ पार्श्वद्वयाधिष्ठितचक्रवाकामापुष्णाती सस्वनहंसपङ्क्तिम्। ताम्बूलरक्तोत्कपिताग्रदन्ती विभाति योषेव सरित्सहासा॥ इन्दीवरासन्नसितोत्पलान्विता सरिद्भ्रमत्षट्पदपङ्क्तिभूषिता। सभ्रूलतात्क्षेपकटाक्षवीक्षणा विदग्धयोषेव विभाति सस्मरा॥ इन्दोः पयोदविगमोपहितां विभूतिम् दृष्ट्वं तरङ्गवलया कुमुदं निशासु। उन्मीलयत्यलिनिलीनदलं सुपद्मा वापी विलोचनमिवासिततारकान्तम्॥ नानाविचित्राम्बुजहंसकोककारण्डवापूर्णतडागहस्ता। रत्नैः प्रभूतैः कुसुमैः फलैश्च भूर्यच्छती

वार्धमगस्त्यमाम् ॥ सलिलममरपादपयोज्झितं बहुन-परिवेष्टितमसिभिर्भुजङ्गैः । फणिजनितविषाग्निसम्प्रदुष्टं भवति शिवं तदगस्त्यदर्शनेन ॥ स्मरणादपि पापमपाकुरुते किमुत ? स्तुतिभिर्वरुणाङ्गरुहः । मुनिभिः कथितोऽस्य यथार्घविधिः कथयामि तथैव नरेन्द्रहितम् ॥ संख्याविधानात् प्रतिदेशमस्य विज्ञाय सन्दर्शनमादिशेज्ज्ञः । तच्चोज्जयिन्यामगतस्य कन्यां भागैः स्वराख्यैः स्फुटभास्करस्य ॥ ईषत्प्रभिन्नेऽरुणरश्मिजालैर्नैशेऽन्धकारे दिशि दक्षिणस्याम् । सांवत्सरावेदितदिग्विभागे भूपोऽर्घमुर्व्यां प्रयतः प्रयच्छेत्" ॥ इत्युक्तान्ते उपसंहृतं यथा "दृश्यते स किल हस्तगतेऽर्के रोहिणीमुपगतेऽस्तमुपेतीति" ।

अगस्त्यसंहिता स्त्री अगस्त्यनिर्मिता संहिता । रामचन्द्रविष्णुनाममादिपूजेतिकर्त्तव्यताबोधके शास्त्रभेदे ।

अगस्त्योदय पु० अगस्त्यस्य नक्षत्ररूपेण दक्षिणस्थस्य उदयः। अगस्त्यनक्षत्रोदये तस्य च नक्षत्रस्य दक्षिणस्थितत्वेन उत्तरदिग्वासिनां सर्वदा दर्शनयोग्यता नास्ति, तस्योदयश्च भाद्रशेषे भवति "यस्तु भाद्रपदे मासि उदिते कलसोद्भवे इति" पुराणम् । तद्विवरणम् अगस्त्यचारशब्दे दर्शितम् ॥ तस्योदये जलादीनां प्रसन्नत्वं "प्रससादोदयादम्भः कुम्भयोनेर्महौजसः इति" रघावुक्तम् ।

अगाध त्रि० गाध-प्रतिष्ठायाम् घञ्-न०ब० । अतिगभीरे । छिद्रे न० । गाधः निम्नसीमा स नास्ति यस्येति । नीचसीमारहिते "सास्म्यगाधे भये मग्नेति" पुरा० दुर्बोधे च । "अगाधस्थानघागुणा" इत्यमरः । [ह्रदे ।

अगाधजल पु० अगाधं जलमत्र । अतिगभीरजले

अगार न० अगम् न गच्छन्तमृच्छति प्राप्नोति अग+ऋ-अण् । गृहे । "तत्रागारं धनपतिगृहानिति मेघ० ।

अगिर पु० न गीर्य्यते दुःखेन गॄ—बा० क न०त० । स्वर्गे ।

अगिरौकस् पु० अगिरः स्वर्ग ओकोवासस्थानं यस्य । देवे ।

अगु पु० न गौः किरणोऽस्य । राहुपक्षे सूर्य्यालोकाभावे तमसि । गोशून्ये त्रि० ।

अगुण पु० न०त०। गुणविरोधिनि दोषे। "तद्वः सर्वं प्रवक्ष्यामि प्रसङ्गे च गुणागुणमिति" स्मृतिः न०ब० । गुणरहिते त्रि० "भक्तिप्रीतिप्रणयसहितं मानदम्भाद्यपेतं चेतोऽस्माकं गुणवदगुणं गोदुहां देहमेतत्" इत्युद्धवदूतः ।

अगुरु न० न गुरुर्यस्मात् । स्वनामप्रसिद्धे, अगुरुचन्दने "धूपैश्चागुरुगन्धिभिरिति" शिंशपा वृक्षे (शिशु) च । गुरुभिन्ने, उपदेशकशून्ये त्रि० । गुरुवर्णभिन्ने लघुवर्णे पु० "अगुरुचतुष्कं भवति गुरू द्वौ घनकुचयुग्मे, शशिवदनासावित्ति" श्रुतबोधः । गौरवरहिते गौरवविपरीतलाघववति त्रि० ।

अगुरुशिंशपा स्त्री अगुरुःसारो यस्याः तादृशी शिंशपा मध्यपदलोपित० । (शिशु) इति प्रसिद्धे शिंशपावृक्षे ।

अगूढ़गन्ध न० न गूढ़ो गन्धो यस्य ६ब०। हिङ्गुद्रव्ये । तस्य-र्यासस्योत्कटगन्धत्वात्तथा। अगुह्यसौरभे द्रव्यमात्रे त्रि० ।

अगृभीत त्रि० न गृहीतम् छान्दसत्वात् हस्य भः । अगृहीते, "जयजय जह्यजामगृभीतगुणामिति, भाग०स्कं० ।

अगौकस् पु० अगः पर्वत ओकः स्थानं यस्य । शरभे पशौ पर्वतवासिनि त्रि० ।

अग्नामरुत् पु० द्वि० द्व० आनङ् । एकहविर्भुजोर्वाग्न्योस्तन्नाम्नोर्देवयोः । तौ देवते अस्य अण् । आग्निमारुतं हविः । [देवयोः ।

अग्नाविष्णु पु० द्वि०द्व० आनङ् । एकहविर्भोक्त्रोस्तन्नामकयो

अग्नायी स्त्री अग्नि+ऐङ्-ङीष् । अग्नेर्योषिति स्वाहाख्यायाम् । "वरुणानी नचाग्नायी तस्याः सिमन्तिनी समेवि" भट्टिः । सा च दक्षकन्या तस्याश्चाग्निप्रियताकथा महाभारते "दक्षस्याहं प्रिया कन्या स्वाहा नाम महाभुज ! ॥ बाल्यात् प्रभृति नित्यञ्च जातकामा हुताशने स न मे कामनां पुत्त्र ! सम्यग् जानाति पावकः । इच्छामि शाश्वतं वासं वस्तुं पुत्त्र ! सहाग्निना । स्कन्द उवाच । हव्यं कव्यञ्च यत् किञ्चिद्द्विजा० नामाथ संस्कृतम् । होष्यन्त्यग्नौ सदा देवि ! स्वाहेत्युक्त्वा समुद्धृतम् । अद्य प्रभृति दास्यन्ति सुवृत्ताः सत्पथे स्थिताः । एवमग्निस्त्वया सार्द्धं सदा वत्स्यति शोभने" । वन० मार्क० प० ।

अग्नि पु० अङ्गति ऊर्द्धं गच्छति अगि—नि नलोपः । अग्नौ स्वनामप्रसिद्धे तेजोभेदे, तेजसि आकाशाद्वायुर्वायोरग्निरग्नेरापोऽद्भ्यः पृथिवी, इति" श्रुतिः । तत्र तेजःपदार्थस्तावद्द्विविधः सूक्ष्मः स्थूलश्च । सूक्ष्मवायुसंभूतः सूक्ष्मवायुसंभूतः सूक्ष्मः पञ्चीकृतस्तु स्थूलः "तासां त्रिवृतं त्रिवृतमेकैकां करोतीति" श्रुतौ त्रिवृत्करणस्य पञ्चीकरणस्याप्युपलक्षणत्वम् । पञ्चीकरणप्रकारश्च पञ्चीकरणशब्दे वक्ष्यते । तथा च भूतान्तराष्टमभागमिश्रितेन स्वस्यार्द्धभागेन उत्पन्नः पञ्चीकृतः । तस्य च पञ्चात्मकत्वेऽपि "वैशेष्यात्तद्वाद इति" शारीरकोक्तेः भूयस्त्वात् तैजसत्वव्यवहारः । सोऽयं स्थूलो वह्निः प्रकारान्तरेण त्रिविधः भौमः

दिव्यः जाठरश्चेति भेदात् । तत्र पार्थिवकाष्ठादि प्रभवः भौमः महानसाद्यग्निः, जलशाख्यादिभवः दिव्यः विद्युदुल्कावज्रादिः । उभावपि जड़ज्वलनस्वभावः । उदरे भवस्तृतीयः । त्रयोऽप्यमी स्वसंयुक्तपाकदाहप्रकाशन समर्थाः । सर्व्वेऽप्यमी लोके शास्त्रे च वह्न्यादिशब्देन व्यवह्रियन्ते तेषां विशेषगुणाः शब्दस्पर्शरूपाणि "योयो-यावतिथश्चैषां स स तावद्गुणः स्मृतः" इति मनुना भूतमध्ये तृतीयस्य तेजसः त्रिगुणत्वमुक्तं व्यक्तमुक्तं महाभारते शब्दः स्पर्शश्च रूपञ्च तेजसोऽथ गुणास्त्रय-इति "अत एव "वह्नौ भुगभुगध्वनिरिति" पञ्चदश्यामुक्तम् वह्नेश्च तेजोजलभूम्यात्मकत्वेन लोहितशुक्लरूपत्वम् अत एव छान्दोग्ये त्रिवृत्करणानन्तरम् वह्नेस्त्रिरूपत्वमुक्तं यथा "यदग्नेः रोहितं रूपं तेजसस्तद्रूपं, यच्छुक्लं तदपां, यत् कृष्णं तदन्नस्येति" विवृतञ्चैतद्भाष्यकृता "यत्त-द्देवतानां त्रिवृत्करणमुक्तं तस्यैवोदाहरणमुच्यते । उदा-हरणं नामैकदेशप्रसिद्ध्याशेषप्रसिद्ध्यर्थमुदाह्रियत इति । तदेतदाह यदग्नेः त्रिवृत्कृतस्य रोहितं रूपं प्रसिद्धं लोके तदत्रिवृत्कृतस्य तेजसो रूपमिति विद्धि । तथा यच्छुक्लं रूपमग्नेः तदपामत्रिवृत्कृतानामेव यत् कृष्णं तस्यैवाग्नेः रूपं तदन्नस्य पृथिव्या अत्रिवृत्कृताया इति विद्धीति" । अत एव तत्तच्छास्त्रकाव्यादिषु वह्नेररुणरूपतया वर्णनं दृश्यते । अग्निमूर्त्तिध्याने च अरुणरूपत्वमनुपदं दर्शयि-ष्यते । लोके चारुणत्वेनैव प्रत्यक्षेणासावुपलभ्यते एवञ्च नैयायिकोक्तं तेजसः शुक्लभास्वररूपत्वं प्रत्यक्षवेदविरुद्धत्वा-दुपेक्ष्यमेव । तत्र भौमदिव्ययोः प्रायशोलोकसिद्धत्वेन दिव्य-स्याग्रे दिव्यशब्दे वक्ष्यमाणत्वाच्च जाठरे वह्नौ विशेषो-ऽभिधीयते । "नाभेरुर्द्ध्वं हृदयादधस्तादामाशयमाचक्षते तद्गतं सौरं तेजः पित्तमित्याचक्षते" इति भाष्यविवरणे आनन्दगिरिः वैद्यकवचनत्वेनोवाच । अत एव तस्य कौक्षेय इति संज्ञा । छान्दोग्ये च "या हृदयस्य नाड्यस्ताः पिङ्गलस्याणिम्नस्तिष्ठन्ति शुक्लस्य नीलस्य पीतस्य लोहितस्ये त्यसौ वा आदित्यः पिङ्गलः एष शुक्ल एष नील एष पीत एष लोहित इति" । व्याख्यातञ्चैतत् भाष्यकृता । "अथ या एता वक्ष्यमाणा हृदयस्य पुण्डरीकाकारस्य ब्रह्मो-पासनस्थानस्य सम्बन्धिन्यो नाड्यो हृदयमांसपिण्डात्सर्व्वतो विनिःसृता आदित्यमण्डलादिवरश्मयस्तास्चैताः पिङ्गलस्य वर्णविशेषविशिष्टस्याणिम्नः सूक्ष्मरसस्य रसेन पूर्णास्तदाकारा एव तिष्ठन्ति वर्त्तन्त इत्यर्थः । तथा शुक्लस्य नीलस्य पीतस्य

लोहितस्य च रसस्य पूर्णा इति सर्व्वत्राध्याहार्य्यम् । सौरेण तेजसा पित्ताख्येन पाकाभिनिर्व्वृत्तेन कफेनाल्पेन सम्पर्कात्पिङ्गलं भवति, सौरं तेजः पित्ताख्यम् । तदेव वातभूयस्त्वान्नीलं भवति । तदेव च कफभूयस्त्वाच्छुक्लं, कफेन समतायां पित्तम्, शोणितबाहुल्येन लोहितम् । वैद्यकाद्वा वर्णविशेषा अन्वेष्टव्याः । कथं भवतीति ? श्रुति-स्त्वाहादित्यसम्बन्धादेव, तत्तेजसो नाड़ीष्वनुगतस्यैते वर्ण विशेषा" इति । कथमसौ वाऽदित्यः पिङ्गलो" ? वर्ण्यत एष आदित्यः शुक्लोऽप्येष नील एष पीत एष लोहित आदित्य एव, तस्य चान्नरसस्य धात्वन्तरसम्पर्कवशात् वर्णविशेष" इत्यानन्दगिरिः । अस्यैवजाठरस्य पिपासाहेतुत्वं छान्दोग्ये उक्तं यथा "अथ यत्रैतत् पुरुषः पिपासति नाम तेज एवै-तत् पीतं नयते इति" । व्याख्यातञ्च भाष्यकृता इयकृतस्या-शितस्यान्नस्य नेतारः आपोऽन्नशुङ्गं देहं क्लेदयन्त्यः शिथि-लीकुर्य्युः अब्बाहुल्यात्, यदि तेजसा न शोष्येत । नित-राञ्च तेजसा शोष्यमाणास्वप्सु देहभावेन परिणममानासु पातुमिच्छा पिपासा पुरुषस्य जायते तदा "पुरुषः पिपा-सति नाम, तदेतदाह "तेज एव तत्तदा पीतमबादि शोष-यत् देहलोहितादिभावेन नयते परिणमयतीति" । तस्य रसपाकप्रकारमाह योगार्णवे । "आयुष्यं भुक्तमाहारं स वायुः कुरुते द्विधा संप्रविश्यान्नमध्यन्तु, पृथक् किट्टं पृथग् जलम् (किट्टम् अन्नमलभेदम्) । अग्नेरूर्द्ध्वं च संस्थाप्य तदन्नं च जलोपरि । जलस्याधः स्वयं प्राणः स्थित्वाग्निं धमते शनैः (धमते संधुक्षयति) वायुना ध्मायमानोऽग्निरत्युष्णं कुरुते जलम् । अन्नं तदुष्णतोयेन समन्तात् पच्यते पुनः । द्विधा भवति तत् पक्वं पृथक् किट्टं पृथग् रसम् । रसेन तेन ता नाडीः प्राणः पूरयते पुनः । प्रत्यर्पयन्ति सम्पूर्णा रसान्ति ताः समन्तत इति" । एवं रस-पाकोत्तरं धातुपाकोऽभिहितः पदार्थादर्शे । यथा "त्वग-सृग्मांसमेदोऽस्थिमज्जशुक्राणि धातवः । सप्त स्युस्तत्र चोक्ता त्वक् रक्तजोदरवह्निना । पक्वान्नभेदरसादेवं रक्ता-दिभिस्तथा । स्वस्वकोशाग्निना पाकात् प्रजायन्ते त्वगा-दय इति" । एतन्मूलमेव "तस्य षोढा शरीराणि षट् त्वचो धारयन्ति चेति" याज्ञवल्क्यवचनव्याख्यायां मिताक्षराकृता स्पष्टमुक्तम् यथा तस्यात्मनोयानि जरायुजाण्डजादीनि शरीराणि तानि प्रत्येकं षट्प्रकाराणि रक्तादिषड्धातुपरि-पाकहेतुभूतषडग्निस्थानयोगित्वेन । तथाहि भुक्तरसो-जाठरवह्निना पच्यमानो रक्ततां प्रतिपद्यते, रक्तः स्वकोश-

स्याग्निना पच्यमानं मांसत्वम्, मांसञ्च स्वकोशस्थानलपरिपक्वं मेदस्त्वम्, मेदोऽपि स्वकोशवर्त्तिना पक्वमस्थिताम्, अस्थ्यापि स्वकोशशिखिपरिपक्वं मज्जत्वम्, मज्जापि स्वकोशपावकपरिपच्यमानं चरमधातुतया परिणमते इति" जाठरस्य प्रकारान्तरेण पाचनादिदशविधकर्म्मकारित्वात् दशविधत्वमुक्तं पदार्थादर्शे यथा "भ्राजकोरञ्जकश्चैव क्लेदकः स्नेहकस्तथा धारको बन्धकश्चैव द्रावकाख्यश्च सप्तमः। व्यापकः पाचकश्चैव श्लेष्मको दशधा मत इति"। वैद्यके चास्य चतुर्विधकार्य्यविशेषकारित्वाच्चातुर्विध्यमुक्तम्। विषमश्च समस्तीक्ष्णो मन्दश्चेति चतुर्विधः। कफपित्तानलाधिक्यात् तत्साम्याज्जाठरोऽनलः। विषमो वातजान् रोगान्, तीक्ष्णः पित्तसमुद्भवान्, करोत्यग्निस्तथामन्दो विकारान् कफसम्भवान्। समः समोऽग्निरशितमात्राः सम्यक् पचत्यसौ" इति॥ अग्नेरतितीक्ष्णत्वे भस्मकसंज्ञा स हि सम्यगाहाराभावे शोणितादिधातूनपि पाचयित्वा आशु देहं नाशयतीति रक्षितः स्वाहुस्म। अधिकं कायशब्दे वक्ष्यते। वाह्यस्य भौमस्याग्नेः कर्म्मविशेषे नामान्युक्तानि विधानपारिजाते। यथा

"लौकिके पावकोह्यग्निः प्रथमः परिकीर्त्तितः। अग्निस्तु-मारुतो नाम गर्भाधाने प्रकीर्त्तितः॥ पुंसवे चमसो नाम शोभनः शुभकर्म्मसु। (शुङ्गकर्म्मणीति रघु०)। तच्च सीमन्तान्तर्गतकर्म्मभेदः। सीमन्ते ह्यनलो नाम प्रगल्भो जातकर्म्मणि॥ पार्थिवो नामकरणे प्राशनेऽन्नस्य वै शुचिः। सभ्यनामा तु चूड़ायां व्रतादेशे समुद्भवः॥ गोदाने सूर्य्यनामा स्यात् केशान्ते याजकः स्मृतः। वैश्वानरो विसर्गे स्याद्विवाहे वलदः स्मृतः॥ चतुर्थीकर्म्मणि शिखी धृतिरग्निस्तथाऽपरे। (अपरे कर्म्मणि) आवसथ्यस्तथाधाने वैश्वदेवे तु पावकः। ब्रह्माग्निर्गार्हपत्ये स्याद्दक्षिणाग्निरथेश्वरः। विष्णुराहवनीये स्यादग्निहोत्रे त्रयोमताः लक्षहोमेऽभीष्टदः स्यात् कोटिहोमे महाशनः। एके एतान्चिषां प्राहुरग्निध्यानपरायणाः॥ रुद्रादौ तु मृडो नाम शान्तिके शुभकस्तथा। आदिशब्दात् लघुरुद्रशतरुद्रातिरुद्रा-नत्यन्ते। (पूर्णाहुत्यां मृड़ो नामेति रघु०)। पौष्टिके वरदश्चैव क्रोधाग्निश्चाभिचारके। वश्यार्थे वशकृत् प्रोक्तो वनदाहे तु पोषकः। उदरे जठरो नाम क्रव्यादः शवभक्षणे। समुद्रे वाडवो ह्यग्निर्लये संवर्त्तकस्तथा॥ सप्तविंशतिसंख्याता अग्नयः कर्मसु स्मृताः। तं तमाहूय होतव्यं यो यत्र विहितोऽनलः॥ अन्यथा विफलं कर्म सर्व्वं तत्राच-

सम्भवेत्। आदित्यादिग्रहाणां च साम्प्रतं ह्यग्निरुच्यते।
आदित्ये कपिलो नाम पिङ्गलः सोम उच्यते। धूमके
स्तथा भौमे जठरोऽग्निर्बुधे स्मृतः॥ वृहस्पतौ शिखी नाम
शुक्रे भवति हाटकः। शनैश्चरे महातेजा राहौ केतौ हुता
शनः इति॥" यज्ञादौ तु पञ्च भेदाः "आवसथ्याहवनीयौ
दक्षिणाग्निस्तथैव च। अन्वाहार्य्यो गार्हपत्य इत्येते प
यज्ञयः" इति शा०राघ०। "पञ्चाग्नयो ये च त्रिणाचि
केता" इति श्रुतिः। अग्नेर्ध्येयरूपं यथा "रुद्रतेजःसमुद्भ
द्विमूर्द्धानं द्विनासिकम्। षण्नेत्रं च चतुःश्रोत्रं त्रिपादं सप्त
हस्तकम्। याम्यभागे चतुर्हस्तं सव्यभागे त्रिहस्तकम्
स्रुवं स्रुचञ्च शक्तिं च अक्षमालां च दक्षिणे। तोम
व्यजनं चैव घृतपात्रन्तु वामके। बिभ्रतं सप्तभिर्हस्तैर्द्विमु
सप्तजिह्वकम्। दक्षिणञ्च चतुर्जिह्वं त्रिजिह्वमुत्तरं मुखम्
द्वादशकोटिमूर्त्त्याख्यं द्विपञ्चाशत्कलायुतम्। स्वाहास्वध
वषट्कारैरङ्कितं मेषवाहनम्। रक्तमाल्याम्बरधरं र
पद्मासनस्थितम्॥ रौद्रं तु वह्निनामानं वह्निमावाह
याम्यहम्"। इति रुद्रकल्पः। अग्नेर्भौतिकत्वेऽपि कर्म्म
ङ्गहोमसाधनतया एवं ध्यातव्यता।

अग्न्यभिमानिनि चेतनाधिष्ठिते शरीरादावपि उपचार
अग्निशब्दप्रयोगः। अग्न्यधिष्ठातरि देवभेदे "अग्निं द्
वृणीमहे होतारं विश्ववेदस" मित्यादौ वेदे तस्यैव आह्वा
पूर्वकोपास्यत्वमुक्तम्। तदधिष्ठितदेहभेदेऽपि, स एव वि
नराज्जन्मासाद्य अग्निलोकाधिपत्यं चकारेति काशीखण्
उक्तं तत्कथा वैश्वानरशब्दे वक्ष्यते। अग्निदेवताके कृ
कानक्षत्रे "अश्वियमदहने" त्यादिना ज्योतिषे कृत्ति
नक्षत्रस्य तत्स्वामिकत्वोक्तेः तद्देवताके प्रतिपत्तिथौ व
स्तदाधिपत्यं तिथिशब्दे वक्ष्यते। तस्य बहुत्वेऽपि
त्रयभेदेन दक्षिणाग्निगार्हपत्याहवनीयनामतया प्राधा
न्यत्वात् "प्रधानेन व्यपदेशा भवन्तीति" न्यायात्
संख्यासदृशसंख्याके त्रित्वसंख्यान्विते, सोदयात् स्वा
लक्षं (२०) "यद्भुक्तं भोग्यं रवेस्त्र्यजेदिति" नीलकण्
चित्रकवृक्षे (चिते) स्वर्से तस्य तत्तेजोजातत्वात्तथा
कथा अग्निरेतःशब्दे वक्ष्यते भल्लातकवृक्षे (भेला) नि
वृक्षे (नेबु) पित्ते धातौ तस्य तदुत्पन्नत्वात्तथा यथ
तस्य तदुत्पन्नत्वं तथोक्तं प्राक्। तत्स्वामिके अग्नि
च। एवमग्निवाचकाः सर्वेऽपि शब्दाः कृत्तिकानक्षत
वर्त्तन्ते। वित्तं ब्रह्माणि कार्य्यसिद्धिरतुला शक्रे
भयमिति तिथित०। "हुताशे अग्निकोणे" अनलविधु

स्वेति" ज्योतिषम् । (अमलः कृत्तिका) एवं यथायथमुदाहार्य्यम् ।

अग्न्यभिमानिनश्च देवाः कुत उत्पन्नाः? कस्मिन् कस्मिन् । कर्म्मणि? वा तेषामधिष्ठातृत्वं तदुक्तं भारते ।

अङ्गिराउवाच कुरु पुण्यं प्रजासर्गं भवाग्निस्तिमिरापहः । मां च देव! कुरुष्वाग्ने! प्रथमं पुत्रमञ्जसा ॥ तच्छ्रुत्वाऽङ्गिरसो वाक्यं जातवेदास्तदाऽकरोत् । राजन्! । वृहस्पतिर्नाम तस्याप्यङ्गिरसः सुतः । ज्ञात्वा प्रथमजं तन्तु वह्नेराङ्गिरसं सुतम् । उपेत्य देवा पप्रच्छुः कारणं तत्र भारत । स तु पृष्टस्तदा देवैस्ततः कारणमब्रवीत् । प्रत्यगृह्णंस्तु देवाश्च तद्वचोऽङ्गिरसस्तदा । तत्र नानाविधानग्नीन् प्रवक्ष्यामि महाप्रभान् । कर्म्मभिर्बहुभिः ख्यातान्नानार्थान् ब्राह्मणेष्विह । व॰मार्क॰ स॰ २१६ अध्या॰

ब्रह्मणो यस्तृतीयस्तु पुत्रः कुरुकुलोद्वह! । तस्याभवत् शुभा भार्य्या प्रजास्तस्याश्च मे शृणु । वृहत्कीर्त्तिर्वृहज्ज्योतिर्वृहद्ब्रह्मा वृहन्मनाः । वृहन्मन्त्रो वृहद्भासस्तथा राजन्! वृहस्पतिः । प्रजासु तासु सर्व्वासु रूपेणाप्रतिमाऽभवत् । देव! भानुमती नाम प्रथमाऽङ्गिरसः सुता । भूतानामिव सर्व्वेषां तस्यां रागस्तदाऽभवत् । रागाद्रागेति यामाहुर्द्वितीयाऽङ्गिरसः सुता । यां कपर्द्दिसुतामाहुर्दृश्यादृश्येति देहिनः । तनुत्वात् सा सिनीवाली तृतीयाऽङ्गिरसः सुता । पश्यत्यर्च्चिष्मती भाभिर्हविर्भिश्च हविष्मती । महामखेष्वाङ्गिरसी दीप्तिमत्सु महामते! । महायतीति विख्याता सप्तमी कथ्यते सुता । यान्तु दृष्ट्वा भगवतीं जनः कुहुकुहायते । एकानंशेति तामाहुः कुहूमङ्गिरसः सुताम् । २१७ अ॰

वृहस्पतेश्चान्द्रमसी भार्य्याऽभूद्या यशस्विनी । अग्नीन् साऽजनयत् पुण्यान् षडेकाञ्चापि पुत्रिकाम् । आहुतिष्वेव यस्याग्नेर्हविषाज्यं विधीयते । सोऽग्निर्वृहस्पतेः पुत्रः शंयुर्नाम महाव्रतः । चातुर्म्मास्येषु यस्येष्ट्यामश्वमेधेऽग्रजः पशुः । दीप्तो ज्वालैरनेकाभैरग्निरेषोऽथ वीर्य्यवान् । शंयोरप्रतिमा भार्य्या सत्याऽसत्याऽथ धर्म्मज! ॥ अग्निस्तस्य सुतो दीप्तास्तिस्रः कन्याश्च सुव्रताः प्रथमेनाज्यभागेन पूज्यते योऽग्निरध्वरे । अग्निस्तस्य भरद्वाजः प्रथमः पुत्र उच्यते पौर्णमास्येषु सर्व्वेषु हविषाज्यं स्रुचोद्यतम् । भरतो नामतः सोऽग्निर्द्वितीयः शंयुतः सुतः । तिस्रः कन्या भवन्त्यन्या यासां स भरतः पतिः । भरतस्तु सुतस्तस्य भरत्येका च पुत्रिका । भरतो भरतस्याग्नेः पावकस्तु प्रजापतेः । महानत्यर्थमहितस्तथा भरतसत्तमः । भरद्वाजस्य भार्य्या तु वीरा वीरस्य पिण्डदा । प्राहुराज्येन तस्येज्यां सोमस्येव द्विजाः शनैः । हविषा यो द्वितीयेन सोमेन सह युज्यते । रथप्रभुरथाध्वानः कुम्भरेताः स उच्यते । सरय्वां जनयन् सिद्धिं भानुं भाभिः समावृणोत् । आग्नेयं मानयन्नित्यमाधाने ह्येष स्तूयते । यस्तु न च्यवते नित्यं यशसा वर्च्चसा श्रिया । अग्निर्निश्च्यवनो नाम पृथिवीं स्तौति केवलम् । विपाप्मा कलुषैर्मुक्तो विशुद्धश्चार्च्चिषा ज्वलन् । विपापोऽग्निः सुतस्तस्य सत्यः समयधर्म्मकृत् । अक्रोशतां हि भूतानां यः करोति हि निष्कृतिम् । अग्निः स निष्कृतिर्नाम शोभयत्यभिषेवितः । अनुकूजन्ति येनेह वेदनार्त्ताः स्वयं जनाः । तस्य पुत्रः स्वनो नाम पावकः स रुजस्करः । यस्तु विश्वस्य जगतो बुद्धिमाक्रम्य तिष्ठति । तं प्राहुरध्यात्मविदो विश्वजिन्नामपावकम् । अन्तरग्निः श्रृतो यस्तु भुक्तं पचति देहिनाम् । स जज्ञे विश्वभुङ्नाम सर्व्वलोकेषु भारत! । ब्रह्मचारी यतात्मा च सततं विपुलव्रतः । ब्राह्मणाः पूजयन्त्येनं पाकयज्ञेषु पावकम् । पवित्रा गोमती नाम नदी यस्याऽभवत् प्रिया । तस्मिन् कर्म्माणि सर्व्वाणि क्रियन्ते धर्म्मकर्त्तृभिः । वडवाग्निः पिबत्यम्भो योऽसौ परमदारुणः । ऊर्द्ध्वभागूर्द्ध्वभाङ् नाम कविः प्राणाश्रितस्तु यः । उदग्धारं हविर्यस्य गृहे नित्यं प्रदीयते । ततः स्विष्टं भवेदाज्यं स्विष्टकृत् परमः स्मृतः । यः प्रशान्तेषु भूतेषु मन्युर्भवति पावकः । क्रुद्धस्य तरसा जज्ञे मनयन्ती चाथ पुत्रिका । स्वाहेति दारुणा क्रूरा सर्व्वभूतेषु तिष्ठति । त्रिदिवे यस्य सदृशो नास्ति रूपेण कश्चन अतुल्यत्वात् कृतो देवैर्नाम्ना कामस्तु पावकः । संहर्षाद्धारयन् क्रोधं धन्वी स्रग्वी रथे स्थितः समये नाशयेच्छत्रून् अमोघो नाम पावकः । उक्थो नाम महाभाग । त्रिभिरुक्थैरभिष्टुतः । महावाचन्त्वजनयत् समाश्वासं हि यं विदुः । २१८ अ॰

काश्यपो ह्यथ वाशिष्ठः प्राणश्च प्राणपुत्रकः । अग्निराङ्गिरसश्चैव च्यवनस्त्रिसुवर्च्चकः । अचरत् स तपस्तीव्रं पुत्रार्थं बहुवार्षिकम् । पुत्रं लभेयं धर्म्मिष्ठं यशसा ब्रह्मणा समम् । महाव्याहृतिभिर्ध्यातः पञ्चभिस्तैस्तदा त्वथ । जज्ञे तेजो महार्च्चिष्मान् पञ्चवर्णः प्रभावनः । समिद्धोऽग्निः शिरस्तस्य बाहू सूर्य्यनिभौ तथा । त्वङ्नेत्रे च सुवर्णाभे कृष्णे जङ्घे च भारत! । पञ्चवर्णः स तपसा कृतस्तैः पञ्चभिर्जनैः । पाञ्चजन्यः श्रुतो देवः पञ्चवंश-

करस्तु सः । दश वर्षसहस्राणि तपस्तप्त्वा महातपाः । जनयत् पावकं घोरं पितॄणां स प्रजाः सृजत् । बृहद्रथन्तरं मूर्द्ध्नो वक्त्राद्वा तरसा हरौ । शिवं नाभ्यां बलादिन्द्रं वाय्वग्नी प्राणतोऽसृजत् । बाहुभ्यामनुदात्तौ च विश्वाभूतानि चैव ह । एतान् दृष्ट्वा ततः पञ्च पितॄणामसृजत् सुतान् । बृहद्रथस्य प्रणिधिः काश्यपस्य महत्तरः । भानुरङ्गिरसो धीरः पुत्रो वर्चस्य सौभरः । प्राणस्य चानुदात्तस्तु व्याख्याताः पञ्चविंशतिः । देवान् यज्ञमुषश्चान्यान् सृजत् पञ्चदशोत्तरान् । सुभीममतिभीमञ्च भीमं भीमबलाबलम् । एतान् यज्ञमुषः पञ्च देवानां ह्यसृजत्तपः । सुमित्रं मित्रवन्तञ्च मित्रज्ञं मित्रवर्द्धनम् मित्रधर्म्माणमित्येतान् देवानभ्यसृजत्तपः । सुरप्रवीरं वीरञ्च सुरेशं सुवर्च्चसम् । सुराणामपि हन्तारं पञ्चैतान् सृजत्तपः । त्रिविधं संस्थिता ह्येते पञ्च पञ्च पृथक् पृथक् । मुष्णन्त्यत्र स्थिता ह्येते स्वर्गतो यज्ञयाजिनः । तेषामिष्टं हरन्त्येते निघ्नन्ति च महद्भविः । स्पर्द्धया हव्यवाहानां निघ्नन्त्येते हरन्ति च । द्यां वहिर्वै तदादानं कुशलैः संप्रवर्त्तितम् । तदेते नोपसर्पन्ति यत्र चाग्निः स्थितो भवेत् । चिताग्नेरुद्वहन्त्याज्यं पक्षाभ्यां तत् प्रवर्त्तितम् । मन्त्रैः प्रशमिता ह्येते नेष्टं मुष्णन्ति यज्ञियम् । बृहदुक्थस्तपसैव पुत्रो भूमिमुपाश्रितः । अग्निहोत्रे हूयमाने पृथिव्यां सद्भिरिज्यते । रथन्तरश्च तपसः पुत्रोऽग्निः परिपठ्यते । मित्रविन्दाय वै तस्य हविरध्वर्य्यवो विदुः । मुमुदे परमप्रीतः सह पुत्रैर्महायशाः । २१९ अ०

गुरुभिर्नियमैर्जातो भरतो नाम पावकः । अग्निः पुष्टिमतिर्नाम तुष्टः पुष्टिं प्रयच्छति । भरत्येष प्रजाः सर्वास्ततो भरत उच्यते । अग्निर्यश्च शिवो नाम शक्तिपूजापरश्च सः । दुःखार्त्तानाञ्च सर्वेषां शिवकृत् सततं शिवः । तपसस्तु फलं दृष्ट्वा सम्प्रवृद्धं तपो महत् । उद्धर्त्तुकामो मतिमान् पुत्रो जज्ञे पुरन्दरः । ऊष्मा चैवोष्मणो जज्ञे सोऽग्निर्भूतेषु लक्ष्यते । अग्निश्चापि मनुर्नाम प्राजापत्यमकारयत् । शम्भुमग्निमथ प्राहुर्ब्राह्मणा वेदपारगाः । आवसथ्यं द्विजाः प्राहुर्दीप्तमग्निं महाप्रभम् । ऊर्ज्जस्करान् हव्यवाहान् सुवर्णसदृशप्रभान् । ततस्तपो ह्यजनयत् पञ्च यज्ञसुतानिह । प्रशान्तोऽग्निर्महाभाग । परिश्रान्तो गवाम्पतिः । असुरान् जनयन् घोरान्मर्त्यांश्चैव पृथग्विधान् । तपसश्च मनुं पुत्रं भानुञ्चाप्यङ्गिराः सृजत् ।

बृहद्भानुन्तु तं प्राहुर्ब्राह्मणा वेदपारगाः । भानोर्भार्य्या सुप्रजा तु बृहद्भासा तु सूर्य्यजा । असृजेतान्तु षट् पुत्रान् शृणु तेषां प्रजाविधिम् । दुर्बलानान्तु भूतानामसून् यः सम्प्रयच्छति । तमग्निं बलदं प्राहुः प्रथमं भानुतः सुतम् । यः प्रशान्तेषु भूतेषु मन्युर्भवति दारुणः । अग्निः स मन्युमान्नाम द्वितीयो भानुतः सुतः । दर्शे च पौर्णमासे च यस्येह हविरुच्यते । विष्णुर्नामेह योऽग्निस्तु धृतिमान् नाम सोऽङ्गिराः । इन्द्रेण सहितं यस्य हविराग्रयणं स्मृतम् । अग्निराग्रयणो नाम भानोरेवान्वयस्तु सः । चातुर्म्मास्येषु नित्यानां हविषां यो निरग्रहः । चतुर्भिः सहितः पुत्रैर्भानोरेवान्वयस्तु सः । निशा त्वजनयत् कन्यामग्नीषोमावुभौ तथा । भानोरेवाभवद्भार्य्या सुषुवे पञ्च पावकान् । पूज्यते हविषाग्र्येण चातुर्म्मास्येषु पावकः । पर्जन्यसहितः श्रीमानग्निर्वैश्वानरस्तु सः । अस्य लोकस्य सर्वस्य यः प्रभुः परिपठ्यते । सोऽग्निर्विश्वपतिर्नाम द्वितीयो वै मनोः सुतः । ततः स्विष्टं भवेदाज्यं स्विष्टकृत् परमस्तु सः । कन्या सा रोहिणी नाम हिरण्यकशिपोः सुता । कर्म्मणाऽसौ बभौ भार्य्या स वह्निः स प्रजापतिः । प्राणानाश्रित्य यो देहं प्रवर्त्तयति देहिनाम् । तस्य सन्निहितो नाम शब्दरूपस्य साधनः । शुक्लकृष्णगतिर्देवो यो बिभर्त्ति हुताशनम् । अकल्मषः कल्मषाणां कर्त्ता क्रोधाश्रितस्तु सः । कपिलं परमर्षिञ्च यम्प्राहुर्यतयः सदा । अग्निः स कपिलो नाम साङ्ख्ययोगप्रवर्त्तकः । अग्रं यच्छन्ति भूतानां येन भूतानि नित्यदा । कर्म्मस्विह विचित्रेषु सोऽग्रणीर्वह्निरुच्यते । इमानन्यान् समसृजत् पावकान् प्रथितान् भुवि । अग्निहोत्रस्य दुष्टस्य प्रायश्चित्तार्थमुल्वणान् । संस्पृशेयुर्यदाऽन्योऽन्यं कथञ्चिद्वायुनाऽग्नयः । इष्टिरष्टाकपालेन कार्य्या वै शुचयेऽग्नये । दक्षिणाग्निर्यदा द्वाभ्यां संसृजेत तदा किल । इष्टिरष्टाकपालेन कार्य्या वै वीतयेऽग्नये । यद्यग्नयो हि स्पृश्येयुर्निवेशस्था दवाग्निना । इष्टिरष्टाकपालेन कार्य्या तु शुचयेऽग्नये । अग्निं रजस्वला वै स्त्री संस्पृशेदग्निहोत्रिकम् । इष्टिरष्टाकपालेन कार्य्या दस्युमतेऽग्नये । मृतः श्रूयेत यो जीवः परेयुः पशवो यदा । इष्टिरष्टाकपालेन कार्य्या सुरभतेऽग्नये । आर्त्तो न जुहुयादग्निं त्रिरात्रं यस्तु ब्राह्मणः । इष्टिरष्टाकपालेन कार्य्या स्यादुत्तराग्नये । दर्शश्च पौर्णमासश्च यस्य तिष्ठेत् प्रतिश्रितम् । इष्टिरष्टाकपालेन कार्य्या रतिकृतेऽग्नये ।

सूतिकाऽग्निर्यदा चाग्निं संस्पृशेदग्निहोत्रिकम्। इष्टिरष्टाकपालेन कार्य्या चाग्निमतेऽग्नये। २२० अध्या० आपस्य दुहिता भार्य्या सहस्य परमा प्रिया। भूपतिर्भुवभर्त्ता चाजनयत् पावकं परम्! भूतानाञ्चापि सर्वेषां यं प्राहुः पावकं पतिम्। आत्मा भुवनभर्त्तेति सान्वयेषु द्विजातिषु। महतां चैव भूतानां सर्वेषामिह यः पतिः। भगवान् स महातेजा नित्यं चरति पावकः। अग्निर्गृहपतिर्नाम नित्यं यज्ञेषु पूज्यते। हुतं वहति यो हव्यमस्य लोकस्य पावकः। अपां गर्भो महाभागः सत्त्वभुग्यो महाद्भुतः। भूपतिर्भुवभर्त्ता च महतः पतिरुच्यते। दहन्मृतानि भूतानि तस्याग्निर्भरतोऽभवत्। अग्निष्टोमे च नियतः क्रतुश्रेष्ठो भरस्य तु। स वह्निः प्रथमो नित्यं देवैरन्विष्यते प्रभुः। आयान्तं नियतं दृष्ट्वा प्रविवेशार्णवं भयात्। देवास्तत्राधिगच्छन्ति मार्गमाणा यथादिशम्। दृष्ट्वा त्वग्निरथर्वाणं ततो वचनमब्रवीत्। देवानां वह हव्यं, त्वमहं वीर! सुदुर्बलः। अथ त्वं गच्छ मध्वक्षं प्रियमेतत् कुरुष्व मे। प्रेष्य चाग्निरथर्वाणमन्यं देशं ततोऽगमत्। मत्स्यास्तस्य समाचख्युः क्रुद्धस्तानग्निरब्रवीत्। भक्ष्या वै विविधैर्भावैर्भविष्यथ शरीरिणाम्। अथर्वाणं तथा चापि हव्यवाहोऽब्रवीद्वचः। अनुनीयमानो हि भृशं देववाक्याद्धि तेन सः। नैच्छद्वोढुं हविः सर्वं शरीरञ्चापि सोऽत्यजत्। स तच्छरीरं सन्त्यज्य प्रविवेश धरां तदा। भूमिं स्पृष्ट्वाऽसृजद्धातून् पृथक् पृथगतीव हि। पूयात् स गन्धं तेजश्च अस्थिभ्यो देवदारु च। श्लेष्मणः स्फाटिकं तस्य पित्तान्मारकतं तथा। यकृत् कृष्णायसं तस्य त्रिभिरेव प्रभुः प्रजाः। नखास्तस्याभ्रपटलं शिराजालानि विद्रुमम्। शरीराद्विविधाश्चान्ये धातवोऽस्याभवन्नृप! एवं त्यक्त्वा शरीरन्तु परमे तपसि स्थितः। भृग्वङ्गिरादिभिर्भूयस्तपसोत्थापितस्तदा। भृशं जज्वाल तेजस्वी तपसाप्यायितः शिखी। दृष्ट्वा ऋषिं भयाच्चापि प्रविवेश महार्णवम् तस्मिन्नष्टे जगद्भीतमथर्वाणमथाश्रितम्॥ अर्च्चयामासुरेवैनमथर्वाणं सुरादयः। अथर्वा त्वसृजल्लोकानात्मनालोक्य पावकम्। मिषतां सर्वभूतानामुन्ममाथ महार्णवम्। एवमग्निर्भगवता नष्टः पूर्वमथर्वणा। आहूतः सर्वभूतानां हव्यं वहति सर्वदा। एवं त्वजनयद्धिष्ण्यान् वेदोक्तान् विविधान् बहून्। विचरन् विविधान् देशान् भ्रममाणस्तु तत्र वै। सिन्धुं नदं पञ्चनदं देविकाऽथ सरस्वती। गङ्गा च शतकुम्भा च सरयूर्गण्डसाह्वया चर्म्मण्वती सती चैव मेध्या मेधातिथिस्तदा। ताम्रावती वेत्रवती नद्यस्तिस्रोऽथ कौशिकी। तमसा नर्मदा चैव नदी गोदावरी तथा। वेण्णोपवेण्णा भीमा च वडवा चैव भारत॥ भारती सुप्रयोगा च कावेरी मुर्मुरा तथा। तुङ्गवेणा कृष्णवेणा कपिला शोण एव च। एता नद्यस्तु धिष्ण्यानां मातरो याः प्रकीर्त्तिताः। अद्भुतस्य प्रिया भार्य्या तस्य पुत्त्रो विभूरसिः। यावन्तः पावकाः प्रोक्ता सोमास्तावन्त एव तु॥ अत्रेश्चाप्यन्वये जाता ब्रह्मणो मानसाः प्रजाः। अत्रिः पुत्त्रान् स्रष्टुकामांस्तानेवात्मन्यधारयत्। तस्य तद्ब्रह्मणः कायान्निर्हरन्ति हुताशनाः एवमेते महात्मानः कीर्त्तितास्तेऽग्नयो मया॥ अप्रमेया यथोत्पन्नाः श्रीमन्तस्तिमिरापहाः। अद्भुतस्य तु माहात्म्यं यथा वेदेषु कीर्त्तितम्। तादृशं विद्धि सर्वेषामेको ह्येष हुताशनः। एक एवैष भगवान् विज्ञेयः प्रथमोऽङ्गिराः। बहुधा निःसृतः कायात् ज्योतिष्टोमक्रतुर्यथा। इत्येष वंशः सुमहानग्नीनां कीर्त्तितो मया। योऽर्चितो विविधैर्मन्त्रैर्हव्यं वहति देहिनाम्। भा० व० मार्क० २२१ अध्या०।

साऽस्य देवतेति-ढक् आग्नेयमग्निदेवताके हविरादौ त्रि०। अग्निना दृष्टं साम ढक्। आग्नेयं साम। आग्नेयी ऋक् त्रि०। अग्नये हितं ढक्। आग्नेयमौषधम् त्रि०।

लौकिकप्रयोगानुसारेण "अङ्गेर्नलोपश्चेति" औणादिकसूत्रेण अग्निशब्दस्य व्युत्पत्तिर्दर्शिता वैदिकप्रयोगे तु अग्निशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तभेदोपयोगिन्यो यास्केन बह्व्यो व्युत्पत्तयो दर्शिताः। यथा "अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निः पृथिवीस्थानस्तं प्रथमं व्याख्यास्यामोऽग्निः कस्मादग्रणीर्भवत्यग्रं यज्ञेषु प्रणीयतेऽङ्गं नयति सन्नममानोऽक्नोपनो भवतीति स्थौलाष्ठीविर्न क्नोपयति न स्नेहयति त्रिभ्य आख्यातेभ्यो जायत इति" शाकपूणिरितादक्ताद्दग्धाद्वा नीतात्स खल्वेतेरकारमादत्ते गकारमनक्तेर्वा दहतेर्वा नीः परस्तस्यैषा भवतीति" अग्निमीळे इति"। अस्यायमर्थः। सामान्येन सर्वदेवतानां लक्षणस्याभिहितत्वादनन्तरं यतः प्रतिपदं विशेषेण वक्तव्यत्वमाकाङ्क्षितमतोऽनुक्रमेण वक्ष्यामः। तत्र पृथिवीलोके स्थितोऽग्निः प्रथमं व्याख्यास्यते। कस्मात् प्रवृत्तिनिमित्तादग्निशब्देन देवताभिधीयते? इति प्रश्नस्याग्रणीरित्यादिकमुत्तरम्। देवसेनामग्रे स्वयं नयतीत्यग्रणीः। एतदेकमग्निशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तम्। तथा च ब्राह्मणान्तरम्। "अग्निर्वै देवानां सेनानीरिति"। एतदेवाभिप्रेत्य बह्वृचा मन्त्रब्राह्मणे आमनन्ति। "अग्नि-

मुखं प्रथमो देवतानामिति” मन्त्रः । “अग्निर्वै देवानामवम इति” ब्राह्मणम् । तथा तैत्तिरीयाश्चामनन्ति । “अग्निरग्रे प्रथमो देवतानामिति” मन्त्रः । “अग्निरवमो देवतानामिति” च । वाजसनेयिनस्त्वेवमामनन्ति । “स वा एषोऽग्रे देवतानामजायत तस्मादग्निर्नामेति” । यज्ञेष्वग्निहोत्रेष्टिपशुसोमरूपेष्वग्र्यं पूर्व्वदिगवस्थाहवनीयदेशं प्रति गार्हपत्यात् प्रणीयत इति द्वितीयं प्रवृत्तिनिमित्तम् । सन्नममानः सम्यक् स्वयमेव प्रह्वीभवन्नङ्गं स्वकीयं शरीरं नयति काष्ठदाहे हविःपाके च प्रेरयतीति तृतीयं प्रवृत्तिनिमित्तम् । स्थूलाष्ठीविनामकस्य महर्षेः पुत्रो निरुक्तकारः कश्चिदक्नोपन इत्यग्निशब्दं निर्वक्ति । तत्र न क्नोपयतीत्युक्ते न स्नेहयति किन्तु काष्ठादिकं रूक्षयतीत्युक्तं भवति । शाकपूणिनामको निरुक्तकारो धातुत्रयादग्निशब्दनिष्पत्तिं मन्यते । इतः इण् गतौ इति धातुः । अक्तोऽञ्जु व्यक्तिम्रक्षणगतिषु इति धातुः । दग्धो दह भस्मीकरणे इति धातुः । नीतो णीञ् प्रापणे इति धातुः । अग्निशब्दो ह्यकारगकारनिशब्दानपेक्षमाण एतिधातोरुत्पन्नादयनशब्दादकारमादत्ते । अनक्तिधातुगतस्य ककारस्य गकारादेशं कृत्वा तमादत्ते । यद्वा दहति धातुजन्याद्दग्धशब्दाद्गकारमादत्ते । नीरिति नयतिधातुः स च ह्रस्वो भूत्वा परो भवति । ततो धातुत्रयं मिलित्वाग्निशब्दो भवति । यज्ञभूमिं गत्वा स्वकीयमङ्गं नयति काष्ठदाहे हविःपाके च प्रेरयतीति समुदायार्थः । तस्याग्निशब्दार्थस्य देवताविशेषस्य प्राधान्येन स्तुतिदर्शनायैषाग्निमीले इत्यृग्भवतीति” ऋग्वेदभाष्ये माधवाचार्य्यः एतस्य वैश्वानरादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तदर्शनेनानेकास्तुतयो यास्केन दर्शितास्ताश्च तत्तच्छब्दावसरे दर्शयिष्यन्ते ।

अग्निक पु० अग्निवत् कायति प्रकाशते कै-क । इन्द्रगोपकीटे ।

अग्निकण पु० अग्नेः कणः ६त० । अग्निच्युतसूक्ष्मांशे ।

अग्निकर्म्मन् न० अग्नौ कर्म्म ७त० । होमे अग्निहोत्रादौ “अग्निकर्म्म ततः कृत्वेति” स्मृतिः अग्निकार्य्यादयोऽप्यत्र न० ।

अग्निकला स्त्री ६त० अग्नेरवयवभेदे । सा च दशविधा तासाञ्च यादिलान्तवर्णदेवतात्वं यथोक्तं शारदातिलके । “धूम्रार्च्चिरुष्मा ज्वलिनी ज्वालिनी विस्फुलिङ्गिनी । सुश्रीः सुरूपा कपिला हव्यकव्यवहे अपि । यादीनां दशवर्णानां कला धर्म्मप्रदा अमूः” इति ।

अग्निकारिका स्त्री अग्निं करोति आश्रवे करणे कर्तृ-त्वोपचारात् कर्त्तरि ण्वुल् । अग्न्याधानसाधनेऽग्नीधायामृचि । सा च अग्निं दूतं पुरोदधे, इत्याद्या यजुर्वेदे एवमन्यवेदेऽप्यनुसन्धेया ।

अग्निकाष्ठ न० अग्नेः उद्दीपनं काष्ठम् शा०त० । अगुरुकाष्ठे ।

अग्निकुक्कुट पु० अग्नेः कुक्कुट इव रक्तवर्णस्फुलिङ्गवत्त्वात् । ज्वलदग्निव्याप्ततृणपुञ्जे (नुडा) इति ख्याते ।

अग्निकुण्ड न० अग्नेराधानार्थं कुण्डम् । अग्न्याधानार्थे स्थानभेदे तत्स्थानविवरणं कुण्डशब्देऽनुसन्धेयम् ।

अग्निकुमार पु० ६त० । कार्त्तिकेये तस्याग्निरेतोजातत्वमुक्तं महाभारते वनपर्वणि २२३ अध्याये सप्तर्षिपत्नीरूपदर्शनात् जातस्मरविकारस्याग्नेस्तेषां गार्हपत्य-प्रवेशेन अनिशं तद्दर्शनेन जाताधिकविकार तथानिर्वेदपूर्व्वकं वनगमनमुपक्रम्य, “स्वाहा तं दक्षदुहिता प्रथमं कामयत्तदा ॥ सा तस्य छिद्रमन्वैच्छच्चिरात् प्रभृति भाविनी । अप्रमत्तस्य देवस्य न चापश्यदनिन्दिता ॥ सा तं ज्ञात्वा यथावत्तु वह्निं वनमुपागतम् । तत्त्वतः कामसन्तप्तं चिन्तयामास भाविनी ॥ अहं सप्तर्षिपत्नीनां कृत्वा रूपाणि पावकम् । कामयिष्यामि कामार्त्तं तासां रूपेण मोहितम् ॥ एवङ्कृते प्रीतिरस्य कामावाप्तिश्च मे भवेत् ॥ २२३ अध्या०

मार्कण्डेय उवाच । शिवा भार्य्या त्वङ्गिरसः शीलरूपगुणान्विता । तस्याः सा प्रथमं रूपं कृत्वा देवी जनाधिप । जगाम पावकाभ्यासं तञ्चोवाच वराङ्गना ॥ मामग्ने ! कामसन्तप्तां त्वं कामयितुमर्हसि । करिष्यसि न चेदेवं मृतां मामुपधारय ॥ अहमङ्गिरसो भार्य्या शिवा नाम हुताशन ! । शिष्टाभिः प्रहिता प्राप्ता मन्त्रयित्वा विनिश्चयम् ॥ अग्निरुवाच । कथं मां त्वं विजानीषे कामार्त्तमितराः कथम् । यास्त्वया कीर्त्तिताः सर्व्वाः सप्तर्षीणां प्रियाः स्त्रियः ॥ शिवोवाच । अस्माकं त्वं प्रियो नित्यं बिभीमस्तु वयं तव । त्वच्चित्तमिङ्गितैर्ज्ञात्वा प्रेषितास्मि तवान्तिकम् ॥ मैथुनायेह संप्राप्ता कामं प्राप्तुं द्रुतं चर । यातरो मां प्रतीक्षन्ते गमिष्यामि हुताशन ! ॥ मार्कण्डेय उवाच । ततोऽग्निरुपयेमे तां शिवां प्रीतिमुदायुतः । प्रीत्या देवी समायुक्ता शुक्रं जग्राह पाणिना ॥ व्यचिन्तयन्ममेदं ये रूपं द्रक्ष्यन्ति कानने । ते ब्राह्मणीनामनृतं दोषं वक्ष्यन्ति पावके ॥ तस्मादेतद्रक्षमाणा गरुडी संभवाम्यहम् । वनान्निर्गमनञ्चैव सुखं मम भविष्यति ॥ मार्कण्डेय उवाच । सुपर्णी सा तदा भूत्वा निर्जगाम महावनात् । अपश्यत् पर्व्वतं श्वेतं शरस्तम्बैः सुसंवृतम् ॥ दृष्टिविषैः सप्तशीर्षैर्गुप्तं

भोगिभिरद्भुतैः। रक्षोभिश्च पिशाचैश्च रौद्रैर्भूतगणैस्तथा राक्षसीभिश्च संपूर्णमनेकैश्च मृगद्विजैः॥ सा तत्र सहसा गत्वा शैलपृष्ठं सुदुर्गमम्। प्राक्षिपत् काञ्चने कुण्डे शुक्रं सा त्वरिता शुभा॥ शिष्टानामपि सा देवी सप्तर्षीणां महात्मनाम्। पत्नीसरूपकं कृत्वा कामयामास पावकम्॥ दिव्यं रूपमरुन्धत्याः कर्त्तुं न शकितं तया। तस्यास्तपःप्रभावेन भर्तृशुश्रूषणेन च॥ षट्कृत्वस्तत्र निक्षिप्तमग्नेरेतः कुरूत्तम!। तस्मिन् कुण्डे प्रतिपदि कामिन्या स्वाहया तदा॥ तत् स्कन्नं तेजसा तत्र संवृतं जनयत् सुतम्। ऋषिभिः पूजितं स्कन्नमनयत् स्कन्दतां ततः। षट्शिरा द्विगुणश्रोत्रो द्वादशाक्षिभुजक्रमः। एकग्रीवैकजठरः कुमारः समपद्यत॥ वन० भा० स० २२३ अध्यायः अग्निकुमारत्वेऽपि तस्य रुद्रकुमारत्वं तदप्युक्तं तत्रैव "ततो ब्रह्मा महासेनं प्रजापतिरथाब्रवीत्। अभिगच्छ महादेवं पितरं त्रिपुरार्दनम्॥ रुद्रेणाग्निं समाविश्य स्वाहामाविश्य चोमया। हितार्थं सर्वलोकानां जातस्त्वमपराजित!॥ उमायोन्याञ्च रुद्रेण शुक्रं सिक्तं महात्मना अस्मिन् गिरौ निपतितं मिञ्जिकामिञ्जिकं ततः॥ सम्भूतं लोहितोदे तु शुक्रशेषमवापतत्। सूर्य्यरश्मिषु चाप्यन्यदन्यच्चैवापतद्भुवि। आसक्तमन्यद्वृक्षेषु तदेवं पञ्चधापतत्॥ इति २२४ अध्याये। अग्नितनयाग्निसुतादयोऽप्यत्र।

अग्निकेतु पु० अग्नेः केतुरिव। धूमे तस्याग्निप्रभवत्वेन तच्चिह्नीभूतत्वम् गगने उह्यमानत्वात् तत्पताकत्वञ्च।

अग्निकोण पु० अग्नेः अग्निदेवताकः कोणः अन्तरालदिक् ६त०। अग्निदैवत्ये पूर्ब्बदक्षिणयोर्मध्ये दिग्भागे। "इन्द्रोवह्निः पितृपतिर्नैरृतोवरुणोमरुत्। कुवेर ईशः पतयः पूर्ब्बादीनां दिशां क्रमात्" इत्युक्तेः तस्य पूर्ब्बदक्षिणदिशोर्मध्यदिक्पतित्वम्। उपचारात् तत्स्वामिनोऽग्नेर्वाचका अपि अत्रैव। "प्रतिपत् नवमी पूर्व्वे रामरुद्रौ च पावके" इति ज्योतिषे "शक्रे हुताशे भयमिति" च अग्निकोणपरतया पावकादिशब्दः प्रयुक्तः।

अग्निगर्भ पु० अग्निरिव जारको गर्भोऽस्य। अग्निजारवृक्षे। अग्निर्गर्भेऽस्य। सूर्य्यकान्तमणौ (आतसि) तस्य सूर्य्यकिरणसम्पर्कात् अग्न्युत्थापकत्वात्तथात्वम्। अग्निमन्थनकाष्ठरूपारणौ च। अग्निः स्थितो गर्भेऽस्याः। शमीलतायाम् स्त्री। "अग्निगर्भां शमीमिवेति" रघुः। शमग्गर्भेऽग्निस्थितिकथा भा० आनुशा० प० ८५ अध्याये "रुद्रस्य रेतः प्रस्कन्नमग्नौ निपतितञ्च यत् तत्तेजोऽग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिव पावकम्। वधार्थं देवशत्रूणां गङ्गायां जनयिष्यतीति" ब्रह्मवाक्यानन्तरं कार्त्तिकेयोत्पत्त्यर्थमन्विष्यमाणस्य कुतश्चित् कारणेन गुप्तस्याग्नेः "नष्टमात्मनि संलीनं नाधिजग्मुर्हुताशनमित्यनेन" देवैस्तस्यानासादने उक्ते नानास्थानेऽन्वेषणात् परिशेषे शमीगर्भे प्राप्तिरुक्ता, यथा "अश्वत्थाद्विनिर्गतोवह्निः शमीगर्भमुपाविशदिति"। शमीगर्भे चास्य स्थितिं कथयतः शुकस्य जिह्वापरिवर्त्तितरूपशापदानमुक्त्वा देवैस्तस्मै वरान् दत्त्वा शमीगर्भे वह्निरलक्ष्यत इत्युक्त्वा च "इत्युक्त्वा तं शमीगर्भे वह्निमालक्ष्य देवताः तदेवायतनं चक्रुः पुण्यं सर्व्वक्रियास्वपि। ततः प्रभृति चाग्निः स शमीगर्भेषु दृश्यते। उत्पादने तथोपायमधिजग्मुश्च मानवा" इति।

अग्नेः सकाशात् गर्भोऽस्याः पृथिव्यां स्त्री। वह्निना गङ्गायामासिक्तगर्भस्य धारयितुमशक्यस्य पृथिव्यां सुमेरौ गङ्गया निक्षेपणमुक्तं तत्रैव। "सा वह्निना धार्य्यमाणा देवैरपि सरिद्वरा। समुत्ससर्ज तं गर्भं मेरौ गिरिवरे तदेति, उक्त्वा "तेजसा तस्य गर्भस्य भास्करस्येव रश्मिभिः यद्द्रव्यं परिसंसृष्टं पृथिव्यां पर्व्वतेषु च तत् सर्वं काञ्चनीभूतं समन्तात् प्रत्यदृश्यत। पृथिवी च तदा देवी ख्याता वसुमतीति च स तु गर्भो महातेजाः गाङ्गेयः पावकोद्भवः दिव्यं शरवणं प्राप्य ववृधेऽद्भुतदर्शन इति भा० आनु० ८५ अ०। अतएव श्रुतौ "यथाग्निगर्भा पृथिवी यथा द्यौरिन्द्रेण गर्भिणी" इत्युक्तम्। अग्निरिव गर्भोमध्यभागोऽस्याः। अग्निदीप्तायां महाज्योतिष्मतीलतायाञ्च स्त्री।

अग्निगृह न० अग्निकार्य्यार्थं गृहं शा० त०। होमार्थं गृहे ६त०। श्रौतस्मार्त्ताग्निकृत्याधारे गृहे न। अग्न्यगारादयोऽप्यत्र। "वसंश्चतुर्थोऽग्निरिवाग्न्यगारे" इति रघुः।

अग्निग्रन्थ पु० अग्निप्रतिपादकः ग्रन्थः शा० त०। अग्निहोमादि-प्रतिपादके शास्त्रे "अग्निग्रन्थपर्य्यन्तमधीते" सि० कौ० अग्निग्रन्थः अग्निप्रतिपादकः ग्रन्थ इति तत्त्वबो०। एवमेव मत्कृतसरलायाञ्चोक्तम्।

अग्निघृत न० अग्न्युद्दीपनं घृतं शा० त०। वैद्यकोक्ते घृतभेदे यथा चक्रदत्तः।

"पिप्पलीपिप्पलीमूलं चित्रको हस्तिपिप्पली। हिङ्गुचव्याऽजमोदा च पञ्चैव लवणानि च॥ द्वौ क्षारौ हवुषा चैव दद्यादर्द्धपलोन्मितान्। दधिकाञ्जिकशुक्तानि स्नेहमात्रासमानि च। आर्द्रकं सरसं प्रस्थं घृतप्रस्थं विपाचयेदिति। एतदग्निघृतं नाम मन्दाग्नीनां प्रशस्यते इति"॥

"भल्लातकसहस्राणि जलद्रोणे विपाचयेत् । अष्टभागावशेषञ्च कषायमवतारयेत् । घृतप्रस्थं समादाय कल्कानीमानि दापयेत् । त्र्यूषणं पिप्पलीमूलं चित्रको हस्तिपिप्पली ॥ हिङ्गुचव्याजमोदा च पञ्चैव लवणानि च । द्वौ क्षारौ हवुषा चैव दद्यादर्द्धपलोन्मितान् ॥ दधिकाञ्जिकशुक्तानि स्नेहमात्रासमानि च । आर्द्रकं सरसञ्चैव शोभाञ्जनरसन्तथा ॥ तत् सर्व्वमेकतः कृत्वा शनैर्मृद्वग्निना पचेत् । एतदग्निघृतं नाम मन्दाग्नीनां प्रशस्यते" इति च ।

अग्निचयन पु० अग्निश्चीयते आधीयते अनेन चि-करणे ल्युट् ६त० । अग्न्याधानसाधने मन्त्रभेदे, भावे ल्युट ६त० । अग्न्याधाने न० ।

अग्निचित् त्रि० अग्निं चितवान् चि-भूतार्थे क्विप् । मन्त्रपूर्व्वककृतवह्निस्थापने अग्निहोत्रिणि । भावे क्विप् । अग्न्याधाने ।

अग्निचित्या स्त्री अग्नेश्चित्या चि-भावे क्यप् नि० स्त्रीत्वम् । अग्निचयने अग्न्याधाने "उपविशेदग्निपुच्छस्य साग्निचित्यायामिति" गृह्यम् । "चित्याग्निचित्ये" चेति पा० ।

अग्निचित्वत् त्रि० अग्निचित् अग्निचयनमस्त्यस्मिन् मतुप् मस्य वः तान्तत्वान् न पदत्वम् । अग्निचयनयुक्तेषु यज्ञेषु "अध्वरेष्वग्निचित्वत्स्विति" भट्टिः स्त्रियां ङीप् ।

अग्निज पु० अग्नये अग्न्युद्दीपनाय जायते सेवनात् प्रभवति जन-ड ४त० । अग्निजारवृक्षे । अग्नेर्जायते जन-ड ५त० । स्वर्णे न० । कार्त्तिकेये पु० । तत्कथाऽग्निकुमारशब्दे द्रष्टव्या । अग्निजातमात्रे त्रि० "अग्निजा औषधिजा महीनामिति श्रुति" "अग्नीश्वरस्य भक्तानां न भयं विद्युदग्निजमिति" काशीखण्डः ।

अग्निजन्मन् पु० अग्नेर्जन्माऽस्य ५त० । कार्त्तिकेये तद्विवरणम् अग्निकुमारशब्देऽनुसन्धेयम् । स्वर्णे न० ।

अग्निजार पु० जारयति जॄ-णिच्-कर्त्तरि अण् अग्निरिव जारः । स्वनामख्याते वृक्षे, औषधभेदे च । रस्य लत्वे अग्निजालोऽप्यत्र ।

अग्निजिह्व त्रि० अग्निर्जिह्वास्वादसाधनं यस्य । अग्निमुखे देवे "ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा" श्रुतिः अग्निरेव जिह्वाऽस्य । वराहमूर्त्तिधारणकाले विष्णोर्वराहरूपे "अग्निजिह्वो दर्भरोमेति वराहरूपवर्णने विष्णुः । ६त० । अग्निजिह्वायां स्त्री सा च सप्तविधा तासां नामानि यथा "कराली धूमिनी श्वेता लोहिता नीललोहिता सुवर्णा पद्मरागा च जिह्वाः सप्त विभावसोरिति" कथं तासामग्निमुखे स्थितिस्तच्च अग्निशब्दे तद्ध्याने दर्शितम् अग्नेर्जिह्वेव शिखाऽस्याः ब० । लाङ्गलीवृक्षे स्त्री ।

अग्निज्वाला स्त्री अग्नेर्ज्वालेव शिखाऽस्याः । गजपिप्पलीवृक्षे । (विषलाङ्गला) ६त० । अग्निशिखायाम् ।

अग्नितप् त्रि० अग्निना तप्यते तप-क्विप् । अग्निना तपस्याकारके "परायीराम एतनमर्य्यास भद्रजानयः । अग्नितपो यथा सथेति, श्रुतिः ।

अग्नितपस् त्रि० अग्निभिः सम्मुखस्थसूर्य्यसहितचतुर्दिक्स्थपावकैस्तप्यते तप-असुन् ३त० । "ग्रीष्मे पञ्चाग्निमध्यस्थ" इति स्मृत्युक्तेऽग्नितपस्याकारके । तपतीति तपाः अग्निरिव तपाः । अग्निसदृशोष्णस्पर्शवति । "यदा बलस्य पीयतोजसुं भेद्बृहस्पतिरग्नितपोभिरर्कैरिति" श्रुतिः ।

अग्नितेजस् त्रि० अग्नेरिव तेजोऽस्य । अग्नितुल्यतेजस्के पदार्थे "अग्निलोकेऽग्नितेजस, इति काशी० । "विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहा पृथिवीसंश्रितो अग्नितेजा इति" श्रुतिः । ६त० । अग्नेस्तेजसि न० ।

अग्नित्रय न० त्र्यवयवं त्रयं त्रि+अयट् ६त० । यथाविधानेन कृताधाने अग्नित्रितये । पित्रादीन्यपक्रम्य "एतएव त्रयोलोका एतएव त्रयोऽग्नयः । पिता गार्हपत्याग्निर्माता दक्षिणाग्निः, आचार्य्य आवहनीय इति" विष्णूक्ते गार्हपत्यदक्षिणाग्न्यावहवनीयवह्नित्रयरूपे पित्रादौ च । अस्य वा स्त्रीत्वे ङीप् अग्नित्रयीत्यप्यत्र ।

अग्निद त्रि० अग्निं गृहादौ दाहार्थं ददाति दा-क । गृहादौ दाहार्थं वह्निदायके आततायिभेदे "अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः । क्षेत्रदारापहारी च षडेते आततायिन इति" स्मृतिः ।

अग्निदग्ध त्रि० अग्निना अन्त्येष्टिविधानेन दग्धः दहकर्म्मणि क्त । शास्त्रविधानेन संस्कृताग्निना कृतदाहे "अग्निदग्धाश्च ये जीवा येऽप्यदग्धाः कुले ममेति, वायु पु० । अग्निना कृतदाहे पदार्थमात्रे त्रि० । "अग्निदग्धाविमौ पक्षाविति" रामा० ।

अग्निदमनी स्त्री अग्निर्दम्यते अनया दम-णिच्-करणे ल्युट् ६त० ङीप् । कण्टकारिकातः क्षुद्र-कण्टकायुते गुच्छस्थक्षुद्रफलवति (गणियारी) इति ख्याते क्षुपभेदे ।

अग्निदातृ स्त्री० अग्निं विधानेन ददाति दा-तृच् । अन्त्येष्टिविधानेन दाहकारके "यश्चाग्निदाता प्रेतस्य पिण्डं दद्यात् सएव हि" इति स्मृतिः । स्त्रियां ङीप् ।

अग्निदीपन त्रि० अग्निं जठरस्थानलं दीपयति दीप-णिच्-ल्यु ६त०। जठरानलोद्दीपके पदार्थमात्रे औषधभेदे न०।

अग्निदीप्ता स्त्री अग्निर्जठरानलोदीप्तः सेवनात् यस्याः। ज्योतिष्मतीलतायाम्।

अग्निदूत पु० अग्निर्दूत इव यस्मिन् यस्य वाऽऽह्वाकत्वात्। अन्याधानानन्तरमाहूतदेवके यज्ञादौ, "यमं ह "यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरं कृत" इति वेदः तत्राहूते देवे च अतएव यज्ञे अग्नेर्दूतत्वमग्निस्थापने मन्त्रे "अग्निं दूतं पुरोदधे इति, 'अग्निं दूतं वृणीमहे इति' च श्रुताबुक्तम्।

अग्निदेवा स्त्री अग्निर्देवोऽस्याः। कृत्तिकातारायाम् "अश्वियमदहनकमलजशशिशूलभृददितिजीवफणिपितर इति" ज्योतिषे अश्विन्यादीनां क्रमशोऽश्व्यादिदेवतात्वकथनात् तत्क्रमात् कृत्तिकाया अग्निदैवत्वम्।

अग्निध पु० अग्निं दधाति मन्त्रविधिना स्थापयति धा-क्विप् नि० आलोपः ६त०। अग्न्याधानकर्त्तरि। "अध्वर्युं वा मधुपाणिं सुहस्तमग्निधं वा धृतदक्षं दमूनसमिति" वेदः।

अग्निधान न० अग्निर्विधिना धीयतेऽस्मिन् धा-आधारे ल्युट् ६त०। अग्निहोत्रगृहे "पदं कृणुते अग्निधाने" इति वेदः। [तारावच्छिन्नतारकादयोऽप्यत्र।

अग्निनक्षत्र न० ६त०। अग्निदैवत्ये कृत्तिकानक्षत्रे अग्नि-

अग्निनयन न० अग्नेर्नयनं मन्त्रविधिना संस्कारः नी-भावे ल्युट् ६त०। अग्निसंस्काररूपे विधिना अग्निप्रणयने ६त०। अग्निनेत्रे न०। [अग्निजारवृक्षे।

अग्निनिर्यास अग्नेः जठरानलस्येव दीपको निर्यासोऽस्य।

अग्निनेत्र पु० अग्निर्नेता हुतहविःप्रापयिता यस्य अच् समा०। देवतामात्रे। "हव्यं वहति देवानामिति" श्रुतौ हि तस्य देवेभ्यो हव्यवाहकत्वमुक्तम्। ६त०। वह्निनयने न०।

अग्निपद न० ६त०। अग्न्याधानस्थाने अग्निबोधकशब्दे च। तत्र दीयते इत्यर्थे व्युष्टादित्वात् अण् आग्निपदम्।

अग्निपरिक्रिया स्त्री अग्नेः परिक्रिया परिचर्य्या परि+कृ-भावे श ६त०। अग्निचर्य्यायां होमादिकरणे। [पर्व्वतभेदे।

[अ]ग्निपर्व्वत पु० अग्निसाधनं पर्व्वतः। स्वतः अग्निसम्पादके

[अ]ग्निपुच्छ पु० न० अग्नेरग्न्याधानस्थानस्य पुच्छ इव। आहिताग्निस्थानात् पृष्ठभागे। "दक्षिणत आवहनीयस्योपविशेदग्निपुच्छस्य साग्निचित्यायामिति" श्रुतम्।

[अ]ग्निपुराण न० अग्निना प्रोक्तं पुराणम्। वेदव्यास प्रणीतेषु अष्टादशसु महापुराणेषु मध्येऽष्टमे वह्निनोक्ते पुराणभेदे तद्विवरणं यथा।

"आग्नेयमष्टमं कृतमिति" भागवते। "परमग्निपुराणञ्च रुचिरं परिकीर्त्तितम्। चतुर्दश सहस्राणि परं पञ्चशताधिकम्" इति ब्रह्मवैवर्त्ते। तत्राभिधेयसंक्षेपः। भगवतोऽवतारः, सृष्टिप्रकारः, विष्णुपूजा, अग्निपूजा, मुद्रादिलक्षणम्, दीक्षा, अभिषेकः, मण्डपलक्षणम्, कुशमार्जनाविधिः, पवित्रारोपः, देवतायतनादिनिर्म्माणप्रकारः, शालग्रामलक्षण-पूजे, देवप्रतिष्ठानियामकदीक्षा, देवप्रतिष्ठाविधिः, ब्रह्माण्डस्वरूपं, गङ्गादितीर्थमाहात्म्यं, द्वीपवर्णनम् ऊर्ध्वाधोलोकवर्णना, ज्योतिश्चक्रस्वरूपम्। युद्धजयोपाय-षट्कर्म्मविधानम्, यन्त्रमन्त्रौषधप्रकारः कुब्जिकार्चनाविधिः, कोटिहोमविधानम्, ब्रह्मचर्य्यधर्म्माः, श्राद्धकल्पः ग्रहयज्ञः, वैदिकस्मार्त्तकर्म्मणी, प्रायश्चित्तम्, तिथिभेदे व्रतभेदः, वारव्रतनक्षत्रव्रते, मासव्रतम्, दीपदानविधिः, नूतनव्यूहाद्यादि, नरकनिरूपणम्, दानव्रतम्, नाडीचक्रम्, सन्ध्याविधिः, गायत्र्यर्थः, शिवस्तोत्रं, राज्याभिषेकः, राजधर्म्मः, राजाध्येयशास्त्रम्, शुभाशुभशकुनादि, मण्डलादि, रणदीक्षाविधिः, श्रीरामनतिः, रत्नलक्षणम्, धनुर्विद्या, व्यवहारविधिः, देवासुरयोर्युद्धम्, आयुर्वेदः, गजादिचिकित्सा, पूजाप्रकारः। शान्तिविधिः, छन्दःशास्त्रम्, साहित्यं, शिष्टानुशासनम्, सृष्ट्यादिप्रलयवर्णने, शारीरकरूपं, नरकवर्णनम्, योगः, ब्रह्मज्ञानम्, पुराणमाहात्म्यञ्च॥ एते विषयाः संक्षेपेण दर्शिता विस्तरस्तत्रैव द्रष्टव्यः॥

अग्निप्रणयन न० अग्नेः प्रणयनं मन्त्रपूर्व्वकं संस्कारः प्र+नी-भावे ल्युट् ६त०। शास्त्रोक्तविधानेन वह्निसंस्कारभेदे "दक्षिणत आहवनीयेऽवस्थितस्याग्नेः सौमिकायामुत्तरवेद्यां नयनं यदस्ति तदेतदग्निप्रणयनमिति" श्रुतम्।

अग्निप्रस्कन्दन न० ६त०। यथाविधानमग्निकार्य्यरूपहोमाकरणे "प्रजाय यौवनं प्राप्य विनशिष्यन्त्यमो! तव। अग्निप्रस्कन्दनपरस्त्वञ्चाप्येवं भविष्यसीति, स्वपुत्रमनुं प्रति ययातिवाक्यम् भार० आदि प०।

अग्निप्रस्तर पु० अग्निं प्रस्तृणाति स्तृ-अच् अग्नेर्वा प्रस्तरः। (चकमकि) ख्याते वह्न्युत्पादके प्रस्तरखण्डे।

अग्निबाहु पु० अग्नेर्बाहुरिव दीर्घशिखत्वात्। धूमे।

अग्निभ न० अग्निरिव भाति भा-क। स्वर्णे अग्नितुल्यवर्णत्वात्तस्य तथात्वम्। वह्नितुल्यवर्णपदार्थे त्रि०। भ० नक्षत्रं ६त०। अग्निदैवत्ये कृत्तिकानक्षत्रे न०।

अग्निभू पु० अग्नेर्भवति भू-क्विप्। कार्त्तिकेये अग्निकुमार

गत्रे तदुभयकथा। अग्निसम्बन्धे त्रि०। स्वर्णे न० द्रुवालः। अग्निभवादयोऽप्यत्र।

अग्निभूति पु० अग्निरिव भूतिः तेजस्वित्वादैश्वर्य्यं यस्य। बौद्धभेदे हेम०। पावकविभूत्यां तद्वीर्य्ये च स्त्री। हेम०। वह्निसम्भवे त्रि०।

अग्निभ्राजस् त्रि० अग्निरिव भ्राजते भ्राज-असुन्। वह्नितुल्यदीप्तियुक्ते। 'अग्निभ्राजसोविद्युतो गर्भस्य इति' वेदः।

अग्निमणि पु० अग्नेरुत्थापकोमणिः शा० त०। सूर्य्यादितैजसद्रव्यसम्पर्कात् अग्न्युत्थापके सूर्य्यकान्ताभिधे मणौ (आतसी) (चकमकौति) ख्याते प्रस्तरे च।

अग्निमत् पु० अग्निराधानादस्त्यस्य मतुप्। यथाविधानेनाहिताग्निके साग्निके द्विजे "दाराग्निं विनिःक्षिप्य प्रवसेदनग्निमान् द्विजः" इति स्मृतिः।

अग्निमथ् पु० अग्निं मथ्नाति अरणिद्वयघर्षणेन निष्पादयति मन्थ-क्विप् नलोपः। अग्न्याधानार्थमरणिद्वयघर्षणेन वह्निसम्पादके याज्ञिके। करणे क्विप्। अग्निमन्थसाधने मन्त्रे, अरणिकाष्ठे च त्रि०।

अग्निमन्थ पु० अग्निर्मथ्यतेऽनेन मन्थ-करणे घञ्। गणिकारीवृक्षे (गणियारि) तत्काष्ठयोर्घर्षणे हि आशु वह्निरुद्भाव्यते। तन्मन्थनसाधने मन्त्रे च। करणे ल्युट् हेम०। अग्निमन्थनोऽप्युक्तार्थे त्रि० स्त्रियां ङीप्।

अग्निमान्द्य न० अग्नेर्जठरानलस्य मान्द्यं पाचनकुण्ठता। धातुवैषम्येण जठरानलस्य पाचनशक्तिराहित्ये "अग्नीश्वरस्य भक्तानां न विद्युदग्निजं भयम् अग्निमान्द्यभयं नैवेति" काशीखण्डः। अग्निमान्द्येऽजीर्णता स्यात् तत्राल्पभोजनं कार्य्यं यथा। 'मुहुर्मुहुरजीर्णेऽपि भोज्यमस्योपकल्पयेत् इति चक्र०। तत्कारणमुक्तम्। स्नेहपीतस्य वान्तस्य विरिक्तस्य स्रुतासृजः। निरूढस्य च कायाग्निर्मन्दो भवति देहिनः॥ सोऽन्नैरत्यर्थगुरुभिरुपयुक्तैः प्रशाम्यति। अल्पोमहद्भिर्वसुभिः काष्ठादितोऽग्निरिवेन्धनैः॥ सचाल्पैर्लघुभिश्चान्नैरुपयुक्तैर्विवर्द्धते। काष्ठैरणुभिरल्पैश्च सन्धुक्षित इवानलः॥ कृतदोषप्रमाणेन सदाहारविधिः स्मृत' इति सुश्रुते।

अग्निमारुति अग्निश्च मरुच्च तयोरपत्यं बाह्वादेराकृतिगणत्वादिञ् ततो वृद्धिः देवताद्वन्द्वे च आनङं बाधित्वा 'इद्वृद्धाविति' इत् "देवताद्वन्द्वे च" इति द्विपदवृद्धौ पृ० पूर्ब्बपदस्य ह्रस्वः। अगस्त्ये मुनौ तस्य च कल्पान्तरे ताभ्यामुत्पत्तिरनुसन्धेया।

अग्निमुख पु० अग्निर्मुखमिव यस्य। देवे। हुतद्रव्यं हि देवै रग्निरूपमुखद्वारेणैवाप्यते। "हव्यं वहति देवानामिति श्रुतेस्तत्रैव तात्पर्य्यात्। "अग्निमुखा वै देवा" इ "अग्निर्मुखं प्रथमं देवतानामियित च" श्रुतिः। अग्निर्मुखे ऽग्ने ऽस्य। देवे, "अग्निरग्रे प्रथमं देवानामिति" श्रुतौ व रेव देवानामग्र्योत्पत्तेस्तथात्वम्। यथा चाग्नेर्देवमुखत्वं तद दित्वञ्च तथाऽग्निशब्दे निरुक्तव्याख्याने ऋग्वेदभाष्ये प्र दर्शितम् अग्निधिकमग्निहोत्रशब्दे वक्ष्यते। अग्निर्मु प्रधानमुपास्यो यस्य। अग्निहोत्रिणि द्विजे। अग्निः दाह त्वात् शापाग्निर्मुखे यस्य। विप्रे "वाग्वज्रा वै विप्रा" इ श्रुतौ तेषां वाग्वज्रत्वकथनात् अग्निमुखत्वम्। अग्निरि स्पर्शात् दुःखदायकं मुखमग्रमस्य। भल्लातकवृक्षे (भेल चित्रकवृक्षे च। तन्निर्य्यासस्पर्शेन हि देहे क्षतोत्पत्तेस्तयं स्तथात्वम्। अग्नेः जठरानलस्य मुखं द्वारम्। वैद्यकोक्ते चूर्णभेदे न० यथा "हिङ्गुभागो भवेदेको वचा च द्विगुणा भवेत्। पिप्पली त्रिगुणा चैव शृङ्गवेरं चतुर्गुणम्॥ यमानिका पञ्चगुणा षड्गुणा च हरीतकी। चित्रकं सप्तगुणितं कुष्ठञ्चाष्टगुणं भवेत्॥ एतद्वातहरं चूर्णं पीतमात्रं प्रसन्नकृत्। पिबेद्दध्ना मस्तुना वा सुरया कोष्णवारिणा॥ सोदावर्त्तमजीर्णञ्च प्लीहानमुदरन्तथा अङ्गानि यस्य शीर्य्यन्ते विषं वा येन भक्षितम्॥ अर्शोहरं दीपनञ्च श्लेष्मघ्नं गुल्मनाशनम्। कासं श्वासं निहन्त्याशु तथैव यक्ष्मनाशनम्॥ चूर्णमग्निमुखं नाम न क्वचित् प्रतिहन्यते" इति चक्रदत्तः।

अग्निमुखी स्त्री अग्निरिव मुखमग्रं यस्याः गौरादित्वात् ङीष्। (भेला) भल्लातकवृक्षे, लाङ्गलिकावृक्षे (विषलाङ्गला) अग्निरेव मुखं मुखत्वेन कल्पितं यस्याः गौरा०। गायत्रीमन्त्रे। "कदाचिदपि नो विद्वान् गायत्रीमुदके जपेत्। गायत्र्यग्निमुखी यस्मात्तस्मादुत्थाय तां जपेदिति" गोभिलः। तस्याश्च "सोऽकामयत यज्ञं सृजेयेति स मुखत एव त्रिवृतमसृजत तं गायत्री छन्दोऽन्वसृज्यताग्निर्देवता ब्राह्मणोमनुष्यो वसन्तऋतुस्तस्मात् त्रिवृत् स्तोमानां मुखं, गायत्री छन्दसामग्निर्देवानामिति" श्रुतौ। अग्निना समं प्रजापतिमुखजातत्वात् तथात्वम्। अस्याश्च पक्षे। अग्नेरिव मुखं प्रजापतिमुखं मुखमुत्पत्तिद्वारमस्या इति विग्रहः गौरा०। गायत्रीमन्त्रश्च गायत्रीशब्दे वक्ष्यते। विप्रे तु पु०। अग्निरिव उत्तप्तं मुखं यस्याः गौ० ङीष्। पाकशालायाम् स्त्री अग्निर्मुखमाद्यो यस्य अग्निप्रभृतौ देवे त्रि०।

अग्निरक्षण न० अग्निः रक्ष्यतेऽनेनात्र वा रक्ष–ल्युट् । राक्षसादिभ्योऽग्निरक्षाकारके मन्त्रभेदे, अग्निहोत्रे, अग्निहोत्रगृहे च । भावे ल्युट् । अग्न्याधाने ।

अग्निरजस् पु० अग्निरिव रज्यते दीप्यते रन्ज् असुन् नलोपः । रक्तवर्णे इन्द्रगोपनामककीटे । ६त० । अग्निवीर्य्ये, स्वर्णे च न० ।

अग्निरहस्य त्रि० अग्नेः रहस्यं तदुपासनाद्यङ्गजातमत्र । अनलोपसनाबोधके शास्त्रे अग्निकल्पे ।

अग्निरुहा स्त्री अग्निरिव रोहति रुह–क । मांसादन्यां तदङ्कुरस्य वह्नितुल्यवर्णतयोत्पन्नत्वात् तथात्वमस्याः ।

अग्निरूप त्रि० अग्नेरिव रूपं वर्णोऽस्य, अग्निरिव रूप्यतेऽसौ रूप–कर्म्मणि अच् वा । वह्नितुल्यवर्णे अग्निसदृशमान्ये च ६त० । अग्नेर्वर्णे अग्निशब्दोक्ते वह्न्यध्येयरूपे च न० ।

अग्निरेतस् न० ६त० । अग्निशुक्रे, तज्जातत्वात् सुवर्णे च तत्कथा च प्रस्तावरुद्रशुक्रस्य अग्निसंक्रान्तस्याग्निना देवताप्रार्थनया गङ्गायामाहितस्य तया च वोढुमसमर्थया "समुत्सृज्य तं गर्भं मेरौ गिरिवरे तदेत्यनेन" मेरौ पातने कृते तस्य तेजसैव मेरुस्थं सर्वं वस्तु सुवर्णीकृतं यथोक्तमानुशासनिके प० भा० । "तेजसा तस्य गर्भस्य भास्करस्येव रश्मिभिः यद्द्रव्यं परिसंसृष्टं पृथिव्यां पर्वतेषु च । तत् सर्वं काञ्चनीभूतं समन्तात् प्रत्यदृश्यत" इति । अन्ते च "तस्मात् सुवर्णं माङ्गल्यं रत्नानामुत्तमोत्तमम् । सहजं कार्त्तिकेयस्य वह्नेस्तेजः परं मतमिति" ८६ अध्याये ।

अग्निलोक पु० ६त० । अग्न्यधिष्ठिते मेरुशृङ्गाधःस्थे भुवनभेदे । स च । "सद्रत्नकाञ्चनमयं शिखरत्रयं च मेरोर्मुरारिकपुरारिपुराणि तेषु । तेषामधःशतमखज्वलनान्तकानां रक्षोऽम्बुपानिलशशीशपुराणि चाष्टौ" इति सि० शि० गोलाध्याये दर्शितः । अयमेव पक्षः युक्तियुक्तः । पुराणे तु अन्तरीक्षएव तस्य स्थितिरुक्ता । काशीखण्डे, विमानयानेन गच्छता शिवशर्म्मणा पृष्टाभ्यां विष्णुदूताभ्यां सूर्य्यलोकादूर्द्ध्वं शक्रपुरीवर्णनोत्तरं तद्दक्षिणस्याम् अग्निलोको वर्णितः यथा

"एतस्या दक्षिणे भागे येयं पूर् दृश्यते शुभा । इमामर्चिष्मतीं पश्य वीतिहोत्रपुरीं शुभाम् । जातवेदसि ये भक्तास्ते वसन्त्यत्र सुव्रताः । अग्निप्रवेशं कुर्य्युर्ये दृढसत्त्वा जितेन्द्रियाः । स्त्रियो वा सत्त्वसम्पन्नास्ते सर्व्वेऽग्नितेजसः । अग्निहोत्ररतास्विप्रास्तथाग्निब्रह्मचारिणः । पञ्चाग्निव्रतिनो ये वै तेऽग्निलोकेऽग्नितेजसः । शीते शीतापनुत्त्यै यस्त्विन्धभारान् प्रयच्छति । कुर्य्यादग्नीष्टिकां वापि स वसेदग्निसन्निधौ । अनाथस्याग्निसंस्कारं यः कुर्य्याद्वा दयान्वितः । अशक्तः प्रेरयेदन्यान् सोऽग्निलोके महीयते । जठराग्निविवृद्ध्यै यो दद्यादाग्नेयमौषधम् । मन्दाग्नये स पुण्यात्मा वह्निलोके वसेच्चिरम् । यज्ञोपस्करवस्तूनि यज्ञार्थं द्रविणानि वा । यथाशक्ति प्रदद्याद्यो हुताशि स्वस्त्यां वसेत् स वै । अग्निरेको द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः । गुरुर्देवो व्रतं तीर्थं सर्व्वमग्निर्विनिश्चितम् । अपावनानि सर्व्वाणि वह्निसंसर्गतः क्वचित् । पावनानि भवन्त्येव तस्मात् स पावकः स्मृतः । अपि वेदं विदित्वा यस्त्यक्त्वा वै जातवेदसम् । अन्यत्र बध्नाति रतिं ब्राह्मणो न स वेदवित् । अन्तरात्मा ह्ययं साक्षान्निश्चितो ह्याशुशुक्षणिः । मांसग्रासान् पचेत् कुक्षौ स्त्रीणां नो मांसपेशिकाम् । तैजसी शाम्भवी मूर्त्तिः प्रत्यक्षा दहनात्मिका । कर्त्री हर्त्री पालयित्री विनैनां किं विलोक्यते । चित्रभानुरयं साक्षान्नेत्रं त्रिभुवनेशितुः । अन्धन्तमोमये लोके विनैनं कः प्रकाशकः । धूपप्रदीपनैवेद्यपयोदधिघृतैक्षवम् । एतद्भुक्तं निषेवन्ते सर्व्वे दिवि दिवौकसः" इति ।

अग्निवत् त्रि० अग्निरस्त्यस्य अग्नि+मतुप् वेदे मस्य वः । साग्निके विप्रे, "वपुष्यवस्तु चरुरग्निवाँ इव" इति वेदः । तुल्यार्थे वति । अग्नितुल्यक्रियायादौ अव्य० ।

अग्निवधू स्त्री ६त० । स्वाहायाम् दक्षकन्यायाम् । अग्नायीशब्दे विवरणं द्रष्टव्यम् ।

अग्निवर्च्चस् त्रि० अग्नेर्वर्च्च इव वर्च्चो दीप्तिरस्य । अग्नितुल्यदीप्तिमति, "स्यन्दनेनाग्निवर्च्चसा" इति भार० । ६त० । अग्नितेजसि न० ।

अग्निवर्द्धक त्रि० अग्नेर्जठरानलस्य वर्द्धकः वृध+णिच् ण्वुल् । जठराग्न्युद्दीपके औषधभेदे, पथ्याहारे च ।

अग्निवर्ण त्रि० अग्नेर्वर्ण इव वर्णो रूपं यस्य । अग्नितुल्यवर्णे, "ब्राह्मणस्तु सुरां पीत्वा अग्निवर्णां सुरां पिबेदिति" स्मृतिः । सूर्य्यवंश्ये नृपतिभेदे पु० तत्कथा रघौ १९स० । ६त० । अग्नेः रूपे पु० । [अग्निप्रिये त्रि० ।

अग्निवल्लभ पु० अग्नेर्वल्लभः सुखेन दाह्यत्वात् । सालवृक्षे ।

अग्निवासस् न० अग्निरिव शुद्धं वासो वस्त्रम् । अग्नितुल्यशुद्धे वस्त्रे । ६ब० । तादृग्वस्त्रवति त्रि० ।

अग्निवाह पु० अग्निं वाहयति गमयति अनुमापयति वा वाहि+अण् । छागे, धूमे च । वह्निवाहकमात्रे त्रि० ।

अग्निवाहन न० ६तं०। छागे, "रक्तां जटाधरं वह्निं कारयेद्धूम्र-वाससम्। ज्वालामालाकुलं सौम्यं त्रिनेत्रं ब्रह्मसूत्रधारिणम्। चतुर्बाहुं चतुर्हस्तं देवेशं वायुसारथिम्। चतुर्भिश्छागलैर्युक्ते वायुचिह्ने रथे स्थितम्" इति पुराणे छागवाहनत्वमुक्तम्।

अग्निविद् पु० अग्निं विन्दते विन्द-क्विप्। अग्निहोत्रिणि साग्निके। अग्निरहस्यं वेत्तीति विद-क्विप्। अग्नि-रहस्यशास्त्राभिज्ञे पु०।

अग्निविन्दु पु० अग्नेर्विन्दुरिव। विस्फुलिङ्गे अग्निकणे।

अग्निवीज न० ६तं०। अग्नेर्वीजे तद्रेतोजातत्वात् उपचारात् स्वर्णे। "रुद्रतेजःसमुद्भूतं हेम वीजं विभावसोरिति" स्वर्ण-दानमन्त्रः। तत्कथा अग्निरेतःशब्दे द्रष्टव्या। तन्त्रोक्ते रकारवर्णे "अग्निवीजं समुद्धृत्य मुखवृत्तसमन्वितमिति" तन्त्रम्।

अग्निवीर्य्य न० अग्नेर्वीर्य्यम्। वह्निरेतसि, तत्पराक्रमे च। तद्वी-र्य्यजातत्वादुपचारात् स्वर्णे। ब०। अग्नितुल्यपराक्रमवति त्रि०

अग्निशरण न० ६तं०। अग्न्याधानगृहे अग्निहोत्रगृहे।

अग्निशर्म्मन् त्रि० अग्निरिव शृणाति तीव्रकोपत्वात् शृ-मनिन्। तीव्रकोपान्विते। ऋषिभेदे पु०। बाह्वादि० इञ् आग्नि-शर्म्मिः तदपत्ये। नडादि० फक्। आग्निशर्म्मायणः तद्गोत्रापत्ये।

अग्निशाला स्त्री अग्नीनां शाला गृहम्। अग्न्याधानस्थाने अशग्रा वा नपुंसकत्वम्। "हविर्धानमग्निशालं पत्नीनां सदनम्" इति वेदः।

अग्निशिख पु० अग्नेरिव अग्निरिव वा शिखा यस्य। कुङ्कुमवृक्षे, कुसुम्भवृक्षे, अग्नितुल्यशिखे-लाङ्गलीवृक्षे च। अग्नितुल्यजटावति त्रि०। अग्निशिखेव शिखाऽग्रमस्य। लाङ्गलिकावृक्षे स्त्री (विषलाङ्गला) अग्नितुल्याग्रभागे त्रि० "बाणैरग्निशिखैरिवेति" पुरा०। स्वर्णे कुसुम्भपुष्पे च न०। ६तं०। अग्निज्वालायां स्त्री "शरैरग्निशिखोपमै रिति, भार०। [होमे।

अग्निशुश्रूषा स्त्री ६तं०। वह्नेः विधानेन सेवोपयोगिनि

अग्निशेखर पु० अग्निरिव शेखरमग्रं यस्य। कुङ्कुमवृक्षे, कुसुमवृक्षे, लाङ्गलीवृक्षे च। अग्नितुल्याग्रवति त्रि०।

अग्निष्टुत् पु० अग्निःस्तूयतेऽत्र स्तु-आधारे क्विप् षत्वम्। अग्निष्टोमस्य विकृतिभूते एकाहसाध्ये यागभेदे। सामसंहिताभाष्ये संशयपूर्वकं तत्र कर्म्मान्तरमिति सायणा-चार्य्येण निर्णीतम् यथा। "उक्ताग्निष्टुतमेतस्य वारवन्तीय-साम हि। रेवतीष्वृक्षु कृत्वेति श्रुतं पशु-फलाप्तये। रेवत्यादिर्गुणः कर्म्म पृथग्वा पूर्ववद् गुणः। रेवती-वारवन्तीय-सम्बन्धाख्यः पशु-प्रदः। साम्नोऽत्र फल-कर्म्मभ्यां सम्बन्धे वाक्य-भिन्नता। तेनोक्त-गुण-संयुक्तमन्यत् कर्म्मोच्यते फले"॥ "त्रिवृदग्निष्टोमस्तस्य वायव्यासु ऋक्षु एकविंशाग्निष्टोम-साम कृत्वा ब्रह्म-वर्चस-कामो यजेत"-इत्यस्य सन्निधौ श्रूयते—"एतस्यैव रेवतीषु वारवन्तीयमग्निष्टोमसाम कृत्वा पशु-कामोह्येतेन यजेत" इति। "अस्यायमर्थः। प्रकृतौ तृतीयसवने आर्भव-पवमानस्तोत्रोपरि यज्ञायज्ञीयं साम गीयते, तेन च साम्ना अग्निष्टोमयागस्य समाप्यमानत्वादग्नि-ष्टोम सामेत्युच्यते, तच्च प्रकृतौ "यज्ञायज्ञीयो वा अग्नये" इत्याद्याग्नेयीष्वृक्षु गीयते अस्मिंस्त्वग्निष्टुति ब्रह्मवर्चस-कामेन वायव्यास्वृक्षु तत् साम गातव्यम्, तच्च प्रकृताविवैक विंश-स्तोम-युक्तम्। पशुकामस्य तु "रेवतीर्नः सधमादे" इत्यादिषु रेवतीष्वृक्षु "वारवन्तीयं" साम गायेदिति, तत्र रेवतीनामृचां वारवन्तीयनामकेन साम्ना यः सम्बन्धः सोऽयं पशु-फलायाग्निष्टुति विधीयते, एतस्यैवेति प्रकृत-परामर्शकेनैतच्छब्देनान्य-व्यावर्त्तकेनैवकारेण चाग्निष्टुतः समर्प्यमाणत्वात् यथा पूर्व्वाधिकरणे इन्द्रियफलाय प्रकृता-ग्निहोत्रे दधि-गुणोविहितः तद्वत्, इति प्राप्ते, ब्रूमः:- विषमो दृष्टान्तः, दध्नोहोम-जनकत्वं न शास्त्रेण बोध-नीयं तस्य लोकतोऽवगन्तुं शक्यत्वात्। फल-सम्बन्धः एकएव शास्त्रबोध्यः इति न तत्र वाक्यभेदः, इह तु रेवत्यृगाधारकवारवन्तीय-साम्नोऽग्निष्टुत्-कर्म्म-साधनत्वं फल साधनत्वं चेत्युभयस्य शास्त्रैक-बोध्यत्वाद् दुर्वारोवाक्य-भेदः तेन पशुफलकं यथोक्तगुण-विशिष्ट-कर्म्मान्तरमत्र विधी-यते। एतच्छब्दः एवकारश्च विधीयमान-कर्म्मान्तर-विषयतया योजनीयौ इति"। "यजेत वाजमेधेन स्वर्जिता गोसवेन वा,। अभिजिद्विश्वजिद्भ्यां वा त्रिवृताग्निष्टुतापि वा" इति स्मृतिः।

अग्निष्टुभ् पु० अग्निस्तुभ्यतेऽत्र क्विप् षत्वम्। यज्ञभेदे।

अग्निष्टोम पु० अग्नेः स्तोमः स्तुतिसाधनं स्तवसमुदायो-ऽवसानेऽत्र। यागविशेषे स च यागः ताण्ड्यमहा-ब्राह्मणे षष्ठाध्याये "प्रजापतिरकामयत बहु स्यां प्रजा-येयेति सएतमग्निष्टोममसृजत" इत्युपक्रम्य "एष वाव यज्ञोयदग्निष्टोम" इति "एकस्मा अन्यो यज्ञः कामायाह्रियते सर्व्वेभ्योऽग्निष्टोम" इति चाग्निष्टोमं स्तुत्वा "द्वादश

स्तोत्राण्यग्निष्टोम" इत्यादिना सप्रपञ्चं दर्शितः। अग्निष्टोमशब्दस्य व्युत्पत्तिर्भाष्यकृता सायणाचार्य्येण दर्शिता यथा "यज्ञायज्ञीय इत्यस्यामाग्नेय्यामुत्पन्नेन अग्निष्टोमसाम्ना समाप्ते रग्निष्टोम इति नाम सम्पन्नमिति"। तद्विधानपरिपाटी च बौधायनीये केशवस्वामिना दर्शिता तत एव साऽवगन्तव्या। ताण्ड्ये षष्ठाध्याये च "अग्निष्टोमे द्वादश स्तोत्राणि द्वादश शस्त्राणी"त्युक्त्वा अष्टमाध्यायपर्य्यन्तं यानि स्तोत्राणि शस्त्राणि वा प्रयोज्यानि तान्यभिहितानि तानि च तत एवावगन्तव्यानि तेषां स्वरूपादि तत्तच्छब्दार्थे वक्ष्यते तत्र अप्रगीतमन्त्रसाध्या स्तुतिः शस्त्रं प्रगीतमन्त्रसाध्या तु स्तोत्रमिति तयोर्भेदः। एकाहसाध्ये अग्निष्टुन्नामके यज्ञे च तत् प्रमाणम् अग्निष्टुच्छब्दे। अग्निष्टोमस्य व्याख्यानः कल्पः ठक्। आग्निष्टोमिकः अग्निष्टोमबोधककल्पे।

अग्निष्टोमसाम न० अग्निष्टोमे अवसाने विहितं साम गानविशेषः। अग्निष्टोमयज्ञसमापके तृतीयसवने विहिते "यज्ञायज्ञीय" इत्यस्यामाग्नेय्यामृचि गीयमाने सामवेदे "प्रकृतौ (अग्निष्टोमे) तृतीयसवने आर्भवपवमानस्तोत्रोपरि यज्ञायज्ञीयं साम गीयते तेन च साम्ना अग्निष्टोमस्य समाप्यमानत्वादग्निष्टोमसामेत्युच्यते इति सा० भा०। "ब्रह्मणो वा एष रसो यद्यज्ञायज्ञीयं स्तुवन्ति ब्रह्मणएव रसे यज्ञं प्रतिष्ठापयन्तीति" ताण्ड्यब्राह्मणम् तच्च साम यज्ञायज्ञीयशब्दे वक्ष्यते।

अग्निष्ठ पु० अग्नौ स्थातुमर्हति स्था--क षत्वम्। वह्नौ स्थिति योग्ये लौहमये कटाहादिपात्रे।

अग्निसंस्कार पु० अग्निना संस्कारः मन्त्रपूर्ब्बकदाहः। विधानेन अग्निकृतदाहे। "अनाथस्याग्निसंस्कारं यः कुर्य्याद्वा दयान्वितः" इति काशी०।

अग्निसङ्काश त्रि० अग्निरिव सङ्काशते काश-दीप्तौ अच्। अग्नितुल्यवर्णे तत्तुल्यतेजस्के च।

अग्निसम्भव पु० अग्निरिव सम्भवति सम्+भू-अच्। अरण्यकुसुम्भे। ५त०। स्वर्णे न०। अग्निसम्भूतमात्रे त्रि०।

अग्निसहाय पु० अग्निना सह अयते अय-अच् ३त०। वायौ, धूमे च। अग्निसहायधूमवहर्णेवत्त्वात् शीघ्रगतित्वाच्च वनकोपते च।

अग्निसाक्षिक त्रि० अग्निःसाक्षी यत्र कप्। वह्निं साक्षीकृत्य कृते कर्म्मणि। "सख्यं कृत्वाग्निसाक्षिकमिति" रामा०।

अग्निसार न० अग्नौ सारो यस्य अत्यन्तामलोत्तापनेऽपि सारांशादहनात्। रसाञ्जने ६त०। वह्निसारे तु अस्त्री।

अग्निस्तम्भ पु० अग्निः दाहशक्तौ निरुध्यते अनेन। अग्निदाहशक्तिनिरोधके मन्त्रे, ओषधे च। ६त०। अग्नेर्दाहशक्तिप्रतिरोधे पु०।

अग्निष्वा(स्वा)त्त पु० ब०व० अग्निना (शाडीयविप्रकरणानलात्) सुष्ठु आत्तं ग्रहणं येषां आ-दा-क्त षत्वमिति बहवः। मरीचिपुत्रे पितृगणविशेषे। "अग्निष्वा(स्वा)त्ताः बर्हिषदः ऊष्मपा आज्यपास्तथेति" मनुः। तैत्तिरीयब्राह्मणे तु अन्यथा निरुक्तं यथा "अग्निष्वात्तानृतुमतो हवामहे। नराशंसे सोमपीथं य आशुः। ते नो अर्व्वन्तः सुहवा भवन्तु। शन्नो भवन्तु द्विपदे शं चतुष्पदे" इति "अग्निष्वात्ता अग्निष्वात्तनामकाः पितरः पितृविशेषाः। ते च चातुर्मास्यगतपितृयज्ञब्राह्मणे स्पष्टमभिहिताः, "ये वा अयज्वानो गृहमेधिनस्ते पितरोऽग्निष्वात्ता" इति। मनुष्यजन्मन्यग्निष्टोमादियागमकृत्वा स्मार्त्तकर्म्मनिष्ठाः सन्तो मृत्वा च पितृत्वं गताः। तानग्निष्वात्तान्" इति तद्भाष्ये माधवाचार्य्यः।

अग्निहुत् पु० अग्निं हुतवान् हु-क्विप् ६त०। कृताग्निहवने अग्निहोत्रिणि।

अग्निहोत्र न० अग्नये हूयतेऽत्र हु-त्र ४त०। मन्त्रकरणवह्निस्थापनपूर्ब्बतदुद्देश्यकहोमे। अग्निहोत्रसम्बन्धित्वात् हविषि, वह्नौ पु०। काञ्चिदाख्यायिकामुपक्रम्य अग्निहोत्रशब्दनिरुक्तिविधानाद्युक्तं तैत्तिरीयब्राह्मणे "सोऽग्निरबिभेत् आहुतिभिर्व्वै मामाप्नोतीति स प्रजापतिं पुनः प्राविशत् तं प्रजापतिरब्रवीत् जायस्वेति सोऽब्रवीत् किं भागधेयमभिजनिष्य इति तुभ्यमेवेदं हूयाता इत्यब्रवीत् सएतद्भागधेयमभ्यजायत। यदग्निहोत्रम्" इति पुरा प्रजापतेस्तापं दृष्ट्वा पलायनादुपरतोऽग्निः प्रजापतेस्त्वपक्रम्यागत एव, ततः प्रजापतिस्तस्मिन्नग्नौ पूर्ब्बोक्तं घृतं स्वाहाकारेण यामाहुतिं प्रथममजुहोत्। तदाहुतिसामर्थ्येन पुरुषमसृजत। तथा द्वितीयाद्याहुतिभिः अश्वादीनसृजत। ततः प्रजानां पुनरुत्पत्तेः स्वस्य प्रजापतित्वं सुस्थितम्। तदानीमग्निर्भीतोऽभूत्। तस्यायमभिप्रायः। प्रजापतिः पुनः पुनराहुतिभिरेव मां प्राप्नोति न तु भागं प्रयच्छति। तास्त्वाहुतीर्देवा एव गृह्णन्ति। तस्माद्भागरहितः सेवितुं न शक्नोमीति विचार्य्य पूर्ब्बवत् पलायनमकृत्वा तस्मिन् प्रजापतावेव प्रविष्टः। स च प्रजायस्वेति पुनः पुनरग्निमब्रवीत् सचाग्निस्तदुदर एव स्थित्वा भागरहितोऽहं क्षुधितः सेवितुं न शक्नोमि भागो मेऽपेक्षितः। किं भागमभिलक्ष्याह-

मुत्पत्तप्र इत्युक्तम् । अग्निना उक्तः प्रजापतिरिदमग्निहोत्रगतं हविस्तुभ्यमेव हूयाता इति भागं दत्तवान् । ततोऽग्निहोत्रहविःस्वरूपं भागधेयमभिलक्ष्याग्निरुत्पन्नः । तस्मादग्नये होत्रं होमोऽस्मिन् कर्म्मणीति बहुव्रीहिव्युत्पत्त्या अग्निहोत्रमिति कर्म्मनाम । अग्नये होत्रमिति तत्पुरुषव्युत्पत्त्या हविर्नाम" इति तद्भाष्यम् । तत्कालश्च तत्रैवोक्तः "तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत् । मा हौषीः । उभयोर्वै नावेतदिति सोऽग्निरब्रवीत् । कथं नौ होष्यन्तीति । सायमेव तुभ्यं जुह्वन् प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत् । तस्मादग्नये सायं हूयते सूर्य्याय प्रातः" इति । तद्विवरण्यर्थं प्रजापतिना हूयमानं दृष्ट्वा मा हौषीरित्येवमादित्यो निवारयामास । हेतुञ्चैवमवोचत् । योऽयमग्निर्यश्चाहं तयोरुभयोरावयोरेतद्धविः, न त्वेकस्याग्नेः इति । तदानीमुभयोर्भागव्यवस्था जाता । अग्निना पृष्टा या कालभेदेन व्यवस्था तामुवाच । तस्मादग्नये सायं जुहुयात्, सूर्य्याय प्रातर्जुहुयात्" इति तद्भाष्यम् ।

तच्च नित्यं काम्यञ्च "यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहोतीति" श्रुत्या नित्यस्य "उपसद्भिश्चरित्वा मासमेकमग्निहोत्रं जुहोतीति" श्रुत्या च काम्यस्य विधानमुक्तम् । अस्य यजुर्वेदोक्तत्वेऽपि सर्ववेदिभिः कर्त्तव्यता "यन्नाम्नातं स्वशाखायां पारक्यमविरोधि च विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादि कर्म्मवदिति" छन्दोग०प० कात्या० । "अग्निहोत्रं त्रयो वेदास्त्रिदण्डो भस्मधारणम् । बुद्धिपौरुषहीनानां जीविकेति बृहस्पतिरिति" चार्वाकमतम् ।

अग्निहोत्रहवनी स्त्री अग्निहोत्रोऽग्निः हविर्वा हूयतेऽनया हु-करणे ल्युट् ६त० । अग्निहोत्रहविर्ग्रहण्यां स्रुचि ।

अग्निहोत्रहुत् पु० अग्निहोत्रमग्निं जुहोति हु-क्विप् ६त० । कृताग्निहोत्रे "यत्र सुहृदा सुकृतामग्निहोत्रहुतां यत्र लोक" इति, श्रुतिः ।

अग्निहोत्रिन् पु० अग्निहोत्र+मत्वर्थे इनि । अग्निस्थापनपूर्वकं प्रातरादिकाले अग्निहोत्रहोमकर्त्तरि साग्निके ।

अग्नीध् पु० इध्यते इन्ध-भावे क्विप् ६त० । अग्न्युद्दीपने "अग्नीधः शरणे रण् भञ्चेति" कात्या० वा० । शरणार्थे रणि आग्नीध्रः । कर्त्तरि क्विप् । अग्न्याधानकर्त्तरि ।

अग्नीध्र पु० अग्निम् आदधाति धृ-क दीर्घः । वह्न्याधानकारके ब्रह्मापरपर्य्याये ऋत्विग्भेदे । अग्निं धारयत्यस्मै सम्प्रदाने घञर्थे क दीर्घः । अग्निकृत्ये होमादौ पु० ।

अग्नीन्द्र पु० द्वि० द्वन्द्व० इन्द्रपरत्वाभावात् । एतन्नामकयोरेकहविर्भोक्त्रोर्देवयोः ।

अग्नीन्धन त्रि० अग्निरिध्यतेऽनेन इन्ध-ल्युट् ६त० । मन्त्रभेदे । स्त्रियां ढित्वात् ङीप् । भावे ल्युटि । अग्निकृत्ये न० । [सन्निकृष्टस्थाने ।

अग्नीय त्रि० अग्नेरदूरभवं स्थानादि-उत्करा० छ । सन्नि-

अग्नीवरुण पु० द्वि० द्वन्द्व० ईत् । एतयोरेकहविर्भोक्त्रोर्देवयोः ।

अग्नीषोम पु० द्वि० द्वन्द्व० ईत् षत्वञ्च । एतन्नामकयोरेकहविर्भोक्त्रोर्देवयोः । "अग्नीषोमीयं पशुमालभेतेति" श्रुतिः ।

अग्नीषोमप्रणयनी स्त्री अग्नीषोमौ प्रणीयेते संस्क्रियेते अनया अत्र वा प्र+नी-करणे आधारे वा ल्युट् ङीप् । तयोः संस्कारिकायामृचि पात्र्याञ्च । भावे ल्युट् । तयोः संस्कारे न० ।

अग्नीषोमीय त्रि० अग्नीषोमौ देवते अस्य छ । तद्देवताके पश्वादौ कपालरूपपात्रादिसंस्कृते हविर्भेदे च "अग्निषोमीयमेकादशकपालं निर्वपतीति" "योऽग्नीषोमीमयस्य पशोरश्नातीति" च श्रुतिः ।

अग्न्यगार न० अग्नेः अग्निहोत्रसंबन्धिवह्नेरगारं ६त० । अग्निहोत्रगृहे "यमंश्चतुर्थोऽग्निरिवाग्न्यगारे" इति रघुः । अग्निगृहादयोऽप्यत्र ।

अग्न्याधान न० अग्नेराधानम् आ-धाञ्-ल्युट् ६त० । वेदमन्त्रद्वारा वह्निस्थापने । ७बहु० । अग्निहोत्रयागे ।

अग्न्याधेय पु० अग्निराधेयो येन । अग्निहोत्रिणि साग्निके द्विजे तत्प्रकारश्च "पुण्यमेवादधीताग्निमित्युपक्रम्य कात्यायनसंहितायां दर्शितः कल्पग्रन्थे च विस्तरो द्रष्टव्यः ।

अग्न्यालय पु० अग्नेरालयः आ+ली-आधारे अच् ६त० । वेदमन्त्रद्वारा वह्निस्थापनयोग्ये गृहे, तदाधारे-कुण्डे, स्थण्डिले च ।

अग्न्याहित पु० अग्निराहितो येन आ+धाञ्-कर्म्मणि क्त, वा परनिपातः । अग्निहोत्रिणि साग्निके द्विजे ।

अग्न्युत्पात पु० अग्निना दिव्यानलेन कृत उत्पातः (अनिष्टसूचकोपद्रवः) उद्+पत-घञ् ३त० । आकाशस्थानलविकारसूचितोपद्रवे, उल्कापातादावशुभसूचके, धूमकेतुकृतविकारे च । स च नाभस उत्पातः उल्कादिरूपः पञ्चविधः धिष्ण्योल्काशनिविद्युत्ताराभेदात् । तेषां लक्षणादिकं फलसहितम् बृहत्संहितायामुक्तं ३३ अ० यथा "दिवि भुक्तशुभफलानां पततां रूपाणि यानि तान्युल्काः ।

धिष्ण्योल्काशनिविद्युत्तारा इति पञ्चधा भिन्नाः ॥ उल्का पक्षेण फलं तद्वद्धिष्ण्याशनिस्त्रिभिः पक्षैः । विद्युदहोभिः षड्भिस्तद्वत्तारा विपाचयति ॥ तारा फलपादकरी फलार्धदात्री प्रकीर्त्तिता धिष्ण्या । तिस्रः सम्पूर्णफला विद्युदथोल्काशनिश्चेति ॥ अशनिः स्वनेन महता नृगजाश्वमृगाश्मवेश्मतरुपशुषु । निपतति विदारयन्ती धरातलं चक्रसंस्थाना ॥ विद्युत्सत्वत्रासं जनयन्ती तटतटस्वना सहसा । कुटिलविशाला निपतति जीवेन्धनराशिषु ज्वलिता ॥ धिष्ण्या कृशाल्पपुच्छा धनूंषि दश दृश्यतेऽन्तराभ्यधिकम् । ज्वलिताङ्गारनिकाशा द्वौ हस्तौ सा प्रमाणेन ॥ तारा हस्तं दीर्घा शुक्ला ताम्राब्जतन्तुरूपा वा । तिर्य्यगधश्चोर्द्ध्वं वा याति वियत्युह्यमानेव । उल्का शिरसि विशाला निपतन्ती वर्धते प्रतनुपुच्छा । दीर्घा भवति च पुरुषा भेदा बहवो भवन्त्यस्याः । प्रेतप्रहरणखरकरभनक्रकपिदंष्ट्रिलाङ्गलमृगाभाः । गोधाहिधूमरूपाः पापा या चोभयशिरस्का ॥ ध्वजझषकरिगिरिकमलेन्दुतुरगसन्तप्तरजतहंसाभाः । श्रीवत्सवज्रशङ्खस्वस्तिकरूपाः शिवसुभिक्षाः ॥ अम्बरमध्याद्बह्व्यो निपतन्त्यो राजराष्ट्रनाशाय । बम्भ्रमती गगनोपरि विभ्रममाख्याति लोकस्य ॥ संस्पृशती चन्द्रार्कौ तद्विसृता वा सभूप्रकम्पा च । परचक्रागमनृपभय-दुर्भिक्षावृष्टिभयजननी ॥ पौरेतरघ्नमुल्कापसव्यकरणं दिवाकरहिमांश्वोः । उल्का शुभदा पुरतो दिवाकरविनिःसृता यातुः ॥ शुक्ला रक्ता पीता कृष्णा चोल्का द्विजादिवर्णाभा । क्रमशश्चैतान् हन्युर्मूर्द्धोरःपार्श्वपुच्छस्थाः ॥ उत्तरदिगादिपतिता विप्रादीनामनिष्टदा रूक्षा । ऋज्वी स्निग्धाखण्डा नीचोपगता च तद्वृद्ध्यै ॥ श्यामा वारुणनीलाऽसृग्दहनासितभस्मनिभा रूक्षा । सन्ध्यादिनजा वक्राद्दलिता च परागमभयाय ॥ नक्षत्रग्रहघाते तद्भक्तीनां क्षयाय निर्दिष्टा । उदये प्रती रवीन्दू पौरेतरमृत्यवेऽस्ते वा ॥ भाग्यादित्यधनिष्ठामूलेषूल्काहतेषु युवतीनाम् । विप्रक्षत्रियपीडा पुष्यानिलविष्णुदैवेषु ॥ ध्रुवसौम्येषु नृपाणामुग्रेषु सदारुणेषु चौराणाम् । क्षिप्रेषु कलाविदुषां पीडा साधारणे च हते ॥ कुर्वन्त्येताः पतिता देवप्रतिमासु राजराष्ट्रभयम् । शक्रोपरि नृपतीनां गृहेषु तत्स्वामिनां पीड़ाम् ॥ आशाग्रहोपघाते तद्देश्यानां खले कृषिरतानाम् । चैत्यतरौ सम्पतिता सत्कृतपीडां करोत्युल्का ॥ द्वारि पुरस्य पुरक्षयमथेन्द्रकीले जनक्षयोऽभिहितः । ब्रह्मायतने विप्रान् विनिहन्याद्गोमिनो गोष्ठे ॥ क्ष्वेडास्फोटितवादितगीतोत्क्रुष्टस्वना भवन्ति यदा । उल्का निपातसमये भयाय राष्ट्रस्य सनृपस्य ॥ यस्याश्चिरं तिष्ठति खेऽनुषङ्गो दण्डाकृतिः सा नृपतेर्भयाय । या चोह्यते तन्तुधृतेव खस्था या वा महेन्द्रध्वजतुल्यरूपा ॥ श्रेष्ठिनः प्रतीपगा तिर्य्यगा नृपाङ्गनाः । हन्त्यधोमुखी नृपान् ब्राह्मणानथोर्द्ध्वगा ॥ बर्हिपुच्छरूपिणी लोकसङ्क्षयावहा । सर्पवत् प्रसर्पिणी योषितामनिष्टदा ॥ हन्ति मण्डला पुरं छत्रवत् पुरोहितम् । वंशगुल्मवत् स्थिता राष्ट्रदोषकारिणी ॥ व्यालसूकरोपमा विस्फुलिङ्गमालिनी । खण्डशोऽथ वा गता सस्वना च पापदा ॥ सुरपतिचापप्रतिमा राज्यं नभसि विलीना जलदान् हन्ति । पवनविलोमा कुटिलं याता न भवति शस्ता विनिवृत्ता वा ॥ अभिभवति यतः पुरं बलं वा भवति भयं तत एव पार्थिवस्य । निपतति च यया दिशा प्रदीप्ता जयति रिपूनचिरात्तया प्रयातः" ॥ तत्कारणमुक्तं गर्गसंहितायाम् "अतिलोभादसत्याद्वा नास्तिक्याद्वाप्यधर्म्मतः । नरापचारान्नियतमुपसर्गः प्रवर्त्तते । ततोऽपराधान्नियतमपवर्जन्ति देवताः । ताः सृजन्त्यद्भुतांस्तांस्तु दिव्यनाभसभूमिजान् । त एव त्रिविधा लोके उत्पाता दैवनिर्म्मिताः । विचरन्ति विनाशाय रूपैः संबोधयन्ति च" इति । अनिष्टसूचकरूपभेदाश्च बृहत्संहितावाक्ये प्राक् दर्शिताः । तल्लक्षणं काश्यपेन सामान्यत उक्तम् "बृहच्छिखा च सूक्ष्माग्रा रक्तनीलशिखोज्ज्वला । पौरुषेय प्रमाणेन उल्का नामाग्निधा स्मृतेति" ।

अग्न्युद्धार पु० अग्नेःआधनार्थमुद्धारः अरणिमन्थनेन उत्थापनम् । अरणिद्वयघर्षणेनानलोत्पादने । तत्प्रकारस्तु "अश्वत्थो यः शमीगर्भः प्रशस्तोर्वीसमुद्भवः । तस्य या प्राङ्मुखी शाखा वोदीची वोर्द्ध्वगापि वा ॥ अरणिस्तन्मयी प्रोक्ता तन्मय्येवोत्तरारणिः । सारवद्दारवञ्चत्रमोविली च प्रशस्यते ॥ संसक्तमूलो यः शम्याः स शमीगर्भ उच्यते । अलाभे त्वशमीगर्भादुद्धरेदविलम्बितः ॥ चतुर्विंशतिरङ्गुष्ठदैर्घ्यं षड़पि पार्थिवम् । चत्वार उच्छ्रये मानमरण्योः परिकीर्त्तितम् ॥ अष्टाङ्गुलः प्रमन्थः स्याच्चत्रं स्याद्द्वादशाङ्गुलम् । ओविली द्वादशैव स्यादेतन्मन्थनयन्त्रकम् ॥ अङ्गुष्ठाङ्गुलमानन्तु यत्र यत्रोपदिश्यते । तत्र तत्र बृहत्पर्व्वग्रन्थिभिर्म्मिनुयात् सदा ॥ गोवालैः शणसंमिश्रैस्त्रिवृत्तममलात्मकम् । व्याममात्रं नेत्रं स्यात् प्रमथ्यस्तेन पावकः ॥ मूर्द्धाक्षिकर्णवक्त्राणि कन्धरा चापि पञ्चमी ।

अङ्गुष्ठमात्राण्येतानि द्व्यङ्गुष्ठं वक्त्र उच्यते ॥ अङ्गुष्ठमात्रं हृदयं त्र्यङ्गुष्ठमुदरं स्मृतम् । एकाङ्गुष्ठा कटिर्ज्ञेया द्वौ वस्तिर्द्वौ च गुह्यकम् ॥ ऊरू जङ्घे च पादौ च चतुस्त्र्येकै यथाक्रमम् । अरण्यवयवा ह्येते याज्ञिकैः परिकीर्त्तिताः ॥ यत्तद्गुह्यमिति प्रोक्तं देवयोनिस्तु सोच्यते । अस्यां यो जायते वह्निः स कल्याणकृदुच्यते ॥ अन्येषु ये तु मथ्नन्ति ते रोगभयमाप्नुयुः । प्रथमे मन्थने त्वेष नियमो नोत्तरेषु च ॥ उत्तरारणिनिष्पन्नः प्रमन्थः सर्व्वदा भवेत् । योनिसङ्करदोषेण युज्यते ह्यन्यमन्थकृत् ॥ आर्द्रा सशुषिरा चैव घूर्णाङ्गी पाटिता तथा । न हिता यजमानानामरणिश्चोत्तरारणिः ॥ परिधायाऽहतं वासः प्रावृत्य च यथाविधि । बिभृयात् प्राङ्मुखो यन्त्रमावृता वक्ष्यमाणया ॥ चत्वबुध्नप्रमन्थाग्रं गाढं कृत्वा विचक्षणः । कृत्वोत्तराग्रामरणिं तद्बुध्नमुपरि न्यसेत् ॥ चत्वाधः कीलकाग्रस्थामोविलीमुदगग्रकाम् । विष्टभ्याधारयेद् यन्त्रं निष्कम्पं प्रयतः शुचिः" इति कात्या० स० ॥

अग्न्युपस्थान न० अग्निरुपस्थीयतेऽनेन उप+स्था ल्युट् ६त०। वह्नेरुपासनमन्त्रे। स्त्रियां ङीप्। भावे ल्युट् ६त०। वह्नेरुपासने न०।

अग्र न० अङ्ग-रक् नलोपः। उपरिभागे, शेषभागे, आलम्बने पूर्व्वभागे, उत्कर्षे समूहे च। प्रधाने, अधिके, प्रथमे च त्रि०। तत्र पूर्व्वभागे अग्रकायः "अथाग्रहस्ते मुकुलीकृताङ्गुलाविति" कुमा०। ऊर्द्ध्वे "पङ्क्ताणि यस्याग्रसरोरुहाणि इति" कु०। आलम्बने, "मनुमेकाग्रमासीनमिति" मनुः प्रधाने "अथाग्रमहिषी राज्ञ" इति प्रथमे अग्रहायणीष्टिरिति। पुरोऽर्थे, अग्रसरः। शेषभागे, "कुशाग्रीयदेषु तृणाङ्कुरेष्विति" रघुः। "सूच्यग्रेण न दातव्यं विना युद्धेन केशवेति" "बालाग्रशतभागस्य शतधा कल्पितस्य चेति" "आराग्रमात्रो ह्यपरोऽपि दृष्टः इति" च श्रुतिः। अधिके "अथाग्रयशालिनेति"। ऊर्द्ध्वे, "कैलासाग्रसमासीनमिति" तन्त्रम् उत्कर्षे, अग्रादग्रं रोहतीति ता० ब्रा० अग्रमुत्कर्षमिति माधवाचार्य्यः अधिके "साग्रं वर्षशतमिति" रामा० अक्षरूपपलपरिमाणे (ज्योतिषोक्तस्य अक्षरूपपलस्य परिमाणार्थेऽ शभेदे) च। अक्षक्षेत्रसाधनार्थायां सिद्धान्तशिरोमण्युक्तायाम् अक्षक्षेत्रकर्णेन गुणितायां स्वकोट्या हृतायां क्रान्तिज्यायां स्त्री। "क्रान्तिज्यके कर्णगुणे विभक्ते कोट्या भुजेनाग्रमितायका स्यात्" इति सि० शि०। "क्रान्तिज्या अक्षश्रुतिकर्णेन गुणिता द्विः स्याथ्या एकत्र स्वकोट्या भक्ता सती अग्रा भवतीति" प्रमिता०। "रेखा प्राच्यपरा साध्या विषुवच्छायाग्रगा तथा। इष्टच्छायाविषुवतोर्मध्यमग्राभिधीयते" इति सूर्य्यसिद्धान्तपारिभाषितेऽर्थे च स्त्री। विवृतञ्चैतत् रङ्गनाथेन यथा "अथाग्राज्ञानार्थमाह। तस्मिंश्चतुरस्रे पूर्वापररेखात उत्तरभागे विषुवच्छायाग्रगाग्रभागप्रदेशस्थाग्रभाङ्गुलान्तरितेत्यर्थः। प्राच्यपरा रेखा पूर्व्वापररेखानुकारा रेखा तथा सर्वतस्तुल्यान्तरेण यथेष्टच्छायाग्ररेखाभजान्तरेण कार्य्या। अनन्तरमिष्टच्छायाविषुवतोरिष्टच्छायाग्ररेखाक्षभाग्ररेखयोरित्यर्थः। मध्यं चतुरस्रेऽङ्गुलात्मकमन्तरालं सर्वतस्तुल्यम्। अग्रा कर्णवृत्ताग्रोच्यते। अत्रोपपत्तिः। भुजस्य कर्णवृत्ताग्रा पलभासंस्कारेणाग्रा उक्ता तद्दक्षिणगोले पलभाधिकोत्तरभुजसद्भावेन पलभोनो भुजोऽग्रेति, प्राच्यपरसूत्रादुत्तरभागेऽक्षभाग्ररेखा भुजमध्ये भवतीति द्वयो रेखयोरन्तरमग्रा पलभोनभुजरूपा। एवमुत्तरगोल उत्तरभुजस्य पलभाल्पत्वाद् भुजोनपलभाग्रेति पलभारेखा प्राच्यपरसूत्रादुत्तरभागस्था भुजरेखातोऽप्यग्रान्तरेणोत्तरदिशीति द्वयो रेखयोरन्तरं भुजोनपलभारूपं कर्णवृत्ताग्रा। एवं दक्षिणभुजस्य पलभोनाग्रात्वात् पलभायुतोऽग्रेति प्राच्यपरसूत्राद् भुजाग्रापलभाग्रारेखयोः क्रमेण याम्योत्तरत्वात् तयोरन्तरालं पलभाभुजैक्यरूपमग्रा पलभायाः शङ्कुतलानुकल्पत्वात् सदोत्तरत्वं छायासम्बन्धादुक्तम्" इति। "अग्रशब्दस्यावयवरूपैकदेशपरत्वे हस्ताग्रं तद्वत्परत्वे अग्रहस्त" इति यथोक्तम् वामनेन, "हस्ताग्राग्रहस्तयोर्गुणगुणिनोर्भेदादिति"। अग्र+भवाद्यर्थे यत्। अग्र्यः। घ अग्रियम्। कुशाग्रमिव छ। कुशाग्रीयः। इवार्थे शाखादि० य अग्र्यः॥ अग्रः ऋषिभेदस्तद्गोत्रापत्ये नडादि० फक्। आग्रायणः। तत्तदर्थेषु। [वत् कर्म्म०। देहपूर्व्वभागे।

अग्रकाय पु० अग्रः कायः अवयवावयविनोरभेदात् अग्रहस्त-

अग्रग त्रि० अग्रे गच्छतीति गम-ड ७त०। पुरोगामिनि।

अग्रगण्य त्रि० अग्रे गण्यते गण-यत् ७त०। अग्रगणनीये प्रधाने च।

अग्रगामिन् त्रि० अग्रे गच्छति गम-णिनि ७त०। पुरोगामिनि। "प्रष्ठोऽग्रगामिनीति" पा०। अत्राणत्वनिर्देशात् अग्रगामिनेत्यादौ न णत्वम्। स्त्रियां ङीप्

अग्रज पु० अग्रे पुरस्तात् जायते जन-ड। अग्रजा ज्येष्ठभ्रातरि "जगादाग्रे गदाग्रजम्" इति माघः

ज्येष्ठभगिन्यां स्त्री। वर्णेषु मध्ये अग्रजातत्वात् विप्रे। [स०। जङ्घाग्रभागे।

अग्रजङ्घा स्त्री अग्रा जङ्घा अवयवावयविनोरभेदात् क०

अग्रजन्मन् पु० अग्रे जन्म यस्य जन-मनिन् व्यधि० बहु०। ज्येष्ठभ्रातरि, विप्रे च। अग्रजातमात्रे त्रि०। अग्रात् प्रधानाङ्गात् मुखात् जन्मास्य व्य० ब०। ब्रह्मणोमुखोत्पन्ने विप्रे, तस्य तन्मुखोत्पत्तिश्च ताण्ड्यमहाब्राह्मणे उक्ता यथा "सोऽकामयत यज्ञं सृजेयेति स मुखत एव त्रिवृतमसृजत तं गायत्रीच्छन्दोऽन्वसृज्यताग्निर्देवता ब्राह्मणोमनुष्यो वसन्त ऋतुस्तस्मात्त्रिवृत् स्तोमानां मुखं, गायत्री छन्दसाम्, अग्निर्देवतानां, ब्राह्मणो मनुष्याणां, वसन्त ऋतूनां, तस्माद्ब्राह्मणो मुखेन वीर्य्यङ्करोति मुखतो हि सृष्टः" इति। व्याख्यातञ्चैतत् भाष्ये "सः प्रजापतिरकामयत किमिति"? सर्व्वसाधकं यज्ञं सृजेयेति स एतमग्निष्टोममपश्यत् तमाहरदित्युक्तस्यैवेदं विवरणं सः प्रजापतिः मुखत आत्मनो मुखादेव त्रिवृतमावृत्तित्रयसाध्यमेतन्नामकं स्तोममसृजत तं त्रिवृतमनु पश्चाद्गायत्रीछन्दः गायत्रं नाम छन्दोऽसृज्यत तदनु अग्निर्देवताऽसृज्यत तमनु मनुष्यो ब्राह्मणोऽसृज्यत तथा तमनु वसन्ताख्यश्च ऋतुरसृज्यत यस्मादेते मुखतएव सृष्टाः तस्मादेते त्रिवृदादयः स्वस्वजातीयानां मध्ये मुख्या अभवन् त्रिवृदादीनां मुख्यानां मध्ये ब्राह्मणस्य मुख्यत्वप्रयुक्तं वीर्य्यं लोकसिद्धं दर्शयति तस्मान्मुखसृष्टत्वेन मुख्यत्वात् ब्राह्मणो मुखेनेदानीमपि वीर्य्यं स्वाध्यायप्रवचनादिजन्यं सामर्थ्यं करोति तस्मादित्युक्तं विवृणोति हि यस्माद्ब्राह्मणो मुखतः सृष्टस्तस्मादित्यर्थः। एवमुक्तमर्थं यो वेद सोऽपि मुखेन वीर्य्यं करोति मुखसाध्येन स्वाध्यायप्रवचनादिनैवाभीष्टं साधयति इत्यर्थः" इति। "ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्" पुरुषसूक्तम् अत एव विप्रस्य मुखजातत्वेन मुखसाध्यस्वाध्यायाभ्यसने एव वीर्य्यं भवतीत्युक्तम् अतएव मनुना "वेदमेव सदाभ्यसेदि"त्युक्तम् हारीतसंहितायां तु "षट् कर्म्माणि, निजान्याहुर्ब्राह्मणस्य महात्मनः। तैरेव सतत यस्तु वर्त्तयेत् सुखमेधते अध्यापनं चाध्ययनं याजनं यजनं तथा। दानं प्रतिग्रहश्चेति षट् कर्म्माणीति चोच्यते" इति "वेदश्चैव सदाभ्यसेत् शुचौ देशे समाहितः धर्म्मशास्त्रं तथा पाठ्यं ब्राह्मणैः शुद्धमानसैः वेदवत् पठितव्यञ्च श्रोतव्यञ्च दिवानिशि श्रुतिहीनाय विप्राय स्मृतिहीने तथैव च दानं भोजनमन्यच्च दत्तं कुलविनाशनम्। तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन वेदशास्त्रं पठेत् द्विज इति" च। "सत्त्वप्रधाना विप्राः स्युरिति भारतोक्तेः विप्रस्य सत्त्वप्रधानतया "ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणाञ्च परन्तप!। कर्म्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः। शमोदमस्तपः शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च। ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म्म स्वभावजमिति" गीतायां सात्त्विकधर्म्माण्यस्य स्वाभाविका इत्युक्तम्। विवृतञ्चैतत् श्रीधर स्वामिना "तत्र ब्राह्मणस्य स्वाभाविकानि कर्म्माण्याह शम इति, शमश्चित्तोपरमः (बाह्यविषयाद्विवर्त्तनम्) दमोबाह्येन्द्रियोपरमः (स्वस्वविषयान्निवर्त्तनम्) तपः पूर्व्वोक्तं (सगुणब्रह्मोपासनादि) शौचं बाह्यमाभ्यन्तरञ्च। क्षान्तिः (शीतोष्णादिद्वन्द्वसहिष्णुता) आर्जवम् अवक्रता (बाह्याभ्यन्तरयोः कापट्याभावः) ज्ञानं शास्त्रीयं विज्ञानमनुभवः आस्तिक्यम् अस्ति परलोक इति निश्चयः। एतत् शमादि ब्राह्मणस्य स्वभावात् जातं कर्म्मेति"। "मुखजातादयोऽप्यत्र अग्रे प्रथमं जन्म यस्य। चतुर्मुखे ब्रह्मणि, "यो वै ब्रह्माणं विदधाति पूर्व्वं यश्चास्मै प्रहिणोति वेदमिति" "हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्रे" इति च श्रुतौ परब्रह्मसकाशात् तस्य प्रथमोत्पत्तिरुक्ता, तदुत्पत्तिप्रकारस्तु मनुना "सोऽभिध्याय शरीरात् स्वात् सिसृक्षुर्विविधा प्रजाः। अप एव ससर्जादौ तासु बीजमवासृजत्। तदण्डमभवद्धैमं सहस्रांशुसमप्रभम् तस्मिन् जज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्व्वलोकपितामह" इत्यनेनोक्तः।

अग्रजात पु० अग्रे जातः जन-क्त ७त०। ज्येष्ठभ्रातरि, विप्रे च। ज्येष्ठभगिन्यां स्त्री। पूर्व्वजातमात्रे त्रि०।

अग्रजाति पु० अग्रा श्रेष्ठा जातिर्यस्य, जन-क्तिन् कर्म०। विप्रे।

अग्रजिह्वा स्त्री अग्रा जिह्वा अग्रहस्तवत् क०। जिह्वाग्रभागे।

अग्रणी त्रि० अग्रे नीयतेऽसौ णी क्विप् ७त० णत्वम्। प्रभौ श्रेष्ठे च। अग्रं नयति देवेभ्य इति। वह्नौ पु० यथाचास्याग्रणीत्वं तथाग्निशब्दे निरुक्तव्याख्यायामुक्तम्।

अग्रतस् अव्य० अग्रे अग्राद्वा अग्र+तसिल्। पूर्व्वदिक्‌स्थे, पूर्व्वभागावधिके च। [अग्रगामिनि। स्त्रियां ङीप्।

अग्रतःसर त्रि० अग्रतः सरति गच्छति सृ-ट ७त०।

अग्रदानिन् पु० अग्रे दानं उद्देश्यत्वेनास्त्यस्य अग्रदान+इनि प्रेतोद्देशेन यद्दानं दीयते तत्प्रतिग्राहिणि "अग्रदानीति" ख्याते विप्रे। "लोभी विप्रश्च शूद्राणामग्रे दानं गृहीतवान्। ग्रहणात्तेनदानानामग्रदानी बभूव स" इति पुरा०।

अग्रदानीय पु० अग्रे दानमर्हति छ। अग्रदानिविप्रे।

अग्रनख पु० अग्रो नखः अग्रहस्तवत् क०। नखाग्रे।

अग्रनासिका स्त्री अग्रा नासिका अग्रहस्तवत् क० । नासिकाग्रभागे ।

अग्रन्थिक पु० नास्ति ग्रन्थिर्बन्धग्रन्थिः संसारबन्धग्रन्थिर्वाऽस्य । निर्ग्रन्थिके सुक्तकच्छे जैनभेदे आत्मज्ञे च "भिद्यते हृदयग्रन्थि" रित्यनेन तस्य संसारग्रन्थिशून्यत्वोक्तेस्तथात्वम् । ग्रन्थिशून्ये त्रि० ।

अग्रपर्णी स्त्री अग्रे पर्णं यस्याः जातित्वात् ङीप् । (आलकुशीति) ख्याते वृक्षे ।

अग्रपूजा स्त्री अग्रे पूजा । प्राथमिकपूजायाम् । "अग्रे-पूजामिह स्थित्वा गृह्णाणेमामिति" पुरा० ।

अग्रभाग पु० भज्यते इति भागः एकदेशः भज-घञ् अग्रः पूर्व्वः भागः कर्म्म० । श्राद्धादौ प्रथममुद्धृत्य देये द्रव्ये अवयविनः शेषभागे च । यथा शराग्रभागः ।

अग्रभुक् त्रि० अग्रे देवपित्रादिभ्योऽदत्त्वा भुङ्क्ते भुज-क्विप् ७त० । औदरिके ।

अग्रभू पु०अग्रे भवति उत्पद्यते भू-क्विप् ७त० । पूर्वजाते ज्येष्ठभ्रातरि विप्रे च ज्येष्ठभगिन्यां स्त्री । पूर्वजाते त्रि० ।

अग्रमहिषी स्त्री कर्म० । प्रधानस्त्रियाम् । "अथाग्रमहिषी राज्ञ" इति ।

अग्रमांस न० अग्रं प्रधानं भक्ष्यत्वेन मन्यते मन्-स, दीर्घः कर्म्म० । हृदयस्थे पद्माकारे (फुलका) इति नामके मांसे । केचित् बुक्काग्रमांसमेकं नामेत्याहुः । (अग्रमास) इति प्रसिद्धे रोगभेदे च ।

अग्रमुख न० अग्रं मुखम् अग्रहस्तवत् कर्म्म० । मुखाग्रे ।

अग्रयण न० अग्रमयनात् उत्तरायणात् शस्यम् शक० तत्विधानकालोऽस्य अच् । मार्गे मासि साग्निककर्त्तव्ये नवशस्येष्टि-रूपे यज्ञभेदे । निरग्निकर्त्तव्ये नवान्नश्राद्धे च । "अकृताग्रयणश्चैव धान्यजातं द्विजोऽश्नीयादिति" वज्जर्याचे स्मृतिः । "अकृताग्रयणमकृतनवशस्येष्टिश्राद्धं यथायोग्यं साग्निकनिरग्निपरमिति" श्राद्धतत्त्वे रघुनन्दनः ।

अग्रयान न० अग्रे यानं यस्य या-ल्युट् संज्ञात्वेऽग्रणत्वम् । पुरोगामिनि सैन्ये । अग्रगामिमात्रे त्रि० ।

अग्रयायिन् त्रि० अग्रे यास्यति या-णिनि ७त० । पुरोगामिनि "पुत्रस्य ते रणशिरस्ययमग्रयायीति" श्रेष्ठे च ।

अग्रयोधिन् पु० अग्रे स्थित्वा युध्यति युध-णिनि ७त० । सैन्यानामग्रे स्थित्वा योद्धरि । [चिल्लीति प्रसिद्धे शाकभेदे ।

अग्रलोहिता स्त्री अग्रमुपरिभागः लोहितं यस्याः ब० ।

अग्रबीज पु० अग्रं शाखाग्रं बीजमुत्पादकं यस्य । छिन्नाग्रतरुखण्डरूढे (कलम) इतिप्रसिद्धे काण्डजाते कुरण्टकादिवृक्षे ।

अग्रसन्धानी स्त्री अग्रे फलोत्पत्तेः प्राक् सन्धीयते ज्ञायतेऽनया कार्य्यं सम्+धा-करणे ल्युट् ङीप् । यमपञ्जिकायाम् । यत्र हि प्राणिवर्गस्य प्राग्भवीयकर्म्मानुसारेण शुभाशुभसूचकं सर्व्वं लिख्यते सा यमपञ्जिका, । केचित् यमपट्टिकेति सा कथ्यते । अग्रसन्धानकारिणि त्रि० ।

अग्रसन्ध्या स्त्री अग्रं सन्ध्यायाः, "सर्व्वोऽप्येकदेशः कालवाचिना समस्यते, इत्युक्तेः एक०त० । सन्ध्यापूर्व्वसमये । अग्रा पूर्व्वा सन्ध्या इति कर्म० । प्रातःसन्ध्यायाम् "कर्कन्धूनामुपरि तुहिनं रञ्जयत्यग्रसन्ध्येति" शकुन्तला ।

अग्रसर त्रि० अग्रे सरति गच्छति सृ-ट ७त० । अग्रगामिनि । "युद्धायाग्रसरोऽभवदिति" स्त्रियां ङीप् ।

अग्रसारा स्त्री अग्रं शीर्षमात्रं सारोऽस्याः । फलशून्यशिखायां मञ्जर्य्याम् । अग्रात् अग्रमारभ्य सारोऽस्य । वंशादौ पु० ।

अग्रह पु० ग्रहः परिग्रहः न०त० । परिग्रहाभावे । बहु० । परिग्रहशून्ये सन्न्यासिप्रभृतौ, ज्ञानशून्ये त्रि० ।

अग्रहर त्रि०अग्रे ह्रियते दीयतेऽसौ अग्र-हृ-अच् । अग्रदेये वस्तुनि, भागाग्रे पु० अग्र-हृ-कर्त्तरि अच् । अग्रहारिणि त्रि० "प्राग्रहरः कुमार" इति ।

अग्रहस्त पु० अग्रश्चासौ हस्तश्चेति गुणगुणिनोरभेदात् कर्म्म० । हस्तस्याग्रभागे "अथाग्रहस्ते मुकुलीकृताङ्गुलाविति" कु० ।

अग्रहायण पु० अग्रः श्रेष्ठः हायनो व्रीहिरत्र णत्वम् । मार्गशीर्षे मासि । तस्य च "मासानां मार्गशीर्षोऽस्मीति" गीतायां भगवद्विभूतिरूपत्वोक्तेः श्रेष्ठधान्यवत्त्वाच्च तथात्वम् ।

अग्रहायणेष्टि स्त्री अग्रा प्राथमिकी हायननिमित्ता इष्टिः । नवशस्येष्टौ यागभेदे ।

अग्रहार पु० अग्रं प्रथमं ह्रियते उत्पन्नशस्यादुद्धृत्य स्थाप्यते हृ-कर्म्मणि घञ् । क्षेत्रोत्पन्नशस्यादुद्धृत्य ब्राह्मणोद्देशेन स्थाप्ये धान्यादौ गुरुकुलादागतब्रह्मचारिणे देये क्षेत्रादौ, ग्रामभेदे च "स कांश्चिदग्रहारे कालौ नामैकस्येति" दशकु० । अग्रं हरति-अण् । अग्रहारके त्रि० ।

अग्राक्षि न० अग्रञ्च तदक्षि नेत्रं चेति गुणगुणिनोरभेदात् कर्म्म० स्वाङ्गपरत्वात् नाच्समा० । नेत्राग्रे अपाङ्गे "अग्राक्ष्णा वीक्षमाणस्तु तिर्य्यग्भ्रातरमब्रवीदिति" रामा० ।

अग्रानीक न० अग्रञ्च तदनीकं चेति गुणगुणिनोरभेदात्

कर्म्म० णत्वम् । अग्रयायिसैन्ये । "अग्रानीकं रघुव्याघ्रौ राक्षसानां बभञ्जतुः इति" रामा० ।

अग्रायणीय न० अग्रं श्रेष्ठमयनं ज्ञानं तत्र साधु छ । बौद्धागमसिद्धे प्रवादभेदे "उत्पादपूर्व्वमग्रायणीयमथ वीर्य्यता प्रवादः स्यात् इति" हेमचन्द्रः ।

अग्रावलेहित न० अग्रं प्रथमभाग उद्धृत्यावलेहितमास्वादितं यस्य । श्राद्धार्थप्रस्तुतान्नादग्रभागमुद्धृत्यास्वादनेन श्राद्धदानाद्यनर्हतापयोजकदोषदुष्टे अन्नादौ "द्विःस्विन्नं परिदग्धञ्च तथैवाग्रावलेहितमिति" श्राद्धवर्ज्ये ब्रह्मपुराणम् "अग्रावलेहितं श्राद्धार्थोपकल्पितं सकृदुपभुक्ताग्रभागमिति" रघु० ।

अग्रासन न० अग्रमर्घादिदानात् पूर्व्वं कल्पितमासनम् । श्राद्धान्नभोजनार्थे अर्घदानादितोऽग्रे कल्पिते विप्रस्योपवेशनार्थे आसने "मामग्रासनतोऽवकृष्टमवशमिति" मुद्रा० ।

अग्राह्य त्रि० ग्रह-ण्यत् न० त० । ग्रहणायोग्ये शिवनिर्म्माल्यादौ प्रतिग्रहायोग्ये तिलाश्वादौ च । "अग्राह्यं शिवनिर्म्माल्यं पत्रं पुष्पं फलं जलमिति" पुरा० । "ब्राह्मणः प्रतिगृह्णीयाद्वृत्त्यर्थं साधुतस्तथा । अभ्यर्थमपि मातङ्गतिललोहांश्च वर्ज्जयेत् । कृष्णाजिनहयग्राही न भयः पुरुषोभवेत् । शय्यालङ्कारवस्त्रादि प्रतिगृह्य मृतस्य च । नरकान्न निवर्त्तन्ते धेनुं तिलमयीं तथा" । तथा "ब्रह्महत्या सुरापानमपि स्तेयं तरिष्यति । आतुराद्यद्गृहीतन्तु तत् कथं ? वै तरिष्यति" । "एतदा दद्व्यादानं गृहीतुर्दोषजनकम्" इति रघु० । "अयाचिताहृतं ग्राह्यमपि दुष्कृतकर्म्मणः । अन्यत्र कुलटाषण्डपतितेभ्यो द्विषस्तथेति" मनुः । तेन कुलटादिद्रव्यम् अग्राह्यम् । शौचादौ कर्म्मणि अनुपादेयमृत्तिकायाम् स्त्री । "अन्तर्जले देवगृहे वल्मीके मूषिकस्थले । कृतशौचावशिष्टे च अग्राह्याः पञ्च मृत्तिका" इति स्मृतिः । अविचारणीये त्रि० "अग्राह्यस्त्वनिवेदित" इति स्मृतिः । आवेदनकालेऽनिवेदितः पश्चात् निवेदितोऽपि व्यवहारे न विचारणीयः इति तदर्थः ।

अग्रिम पु० अग्रे भवः अग्र+डिमच् । ज्येष्ठभ्रातरि । श्रेष्ठे, उत्तमे च त्रि० । "वीराणामग्रिमो भूत्वा युयुधे पार्थिवैः सहेति" पुरा० ।

अग्रिय पु० अग्रे भवः अग्र+घ । ज्येष्ठभ्रातरि । श्रेष्ठे, उत्तमे, अग्रजातमात्रे च त्रि० । "सख्या अग्रिया भवन्तीति" ता० ब्रा० ।

अग्रीय पु० अग्रे भवः अग्र+छ । ज्येष्ठभ्रातरि । श्रेष्ठे, उत्तमे च त्रि० । "अग्रीयभागं ददतेऽस्य देव्या" इति वेदः ।

अग्रु(ग्रू) स्त्री अगि -कु नलोपः वा ऊङ् । नद्यामङ्गुल्याञ्च । निरुक्ते तन्नाम्नोरेतस्या उक्तेस्तदर्थत्वम् । "जनीयन्तोन्ग्रवः" इति वेदः ।

अग्रेग त्रि० अग्रे गच्छतीति गम-ड अलुक् स० । पुरोगन्तरि ।

अग्रेगा त्रि० अग्रे गच्छति गम-विट् अलुक् स० । पुरोगन्तरि ।

अग्रेग त्रि० अग्रे गच्छतीति गम-ड अलुक् स० । पुरोगामिनि सेवके ।

अग्रेदिधिषु (षू) पु० दिधिं धैर्य्यं स्यति निरस्यति, सो-कु षत्वम् दिधिषूः द्विरूढा पुनर्भूयोषित् अग्रे गणनीया दिधिषूर्यस्य अलुक् स० कबभावः पु० वा ह्रस्वः । पुनर्भूविवाहकारिणि । प्रागनूढज्येष्ठभगिन्याः प्रागूढकनिष्ठभगिन्यां स्त्री । "ज्येष्ठायां यद्यनूढायां कन्यायामुह्यतेऽनुजा । सा चाग्रेदिधिषूर्ज्ञेया पूर्व्वा तु दिधिषूः स्मृतेति, मनुः एतत्पक्षे च अग्रे ज्येष्ठाविवाहात् पूर्व्वं दिधिषूः ज्येष्ठाविवाहकालासहनरूपधैर्य्यलोपकारिणीति विग्रहः । दीर्घान्त एवायम् ।

अग्रेदिधिषूपति पु० ६त० । अनूढज्येष्ठायां भगिन्याम् सत्यां कनिष्ठायाभगिन्या वोढरि "यश्चाग्रेदिधिषूपतिरिति" स्मृतिः ।

अग्रेपा त्रि० अग्रे स्थित्वा पाति पा-क्विप् अलुक् स० । पुरतो भूत्वा पालके "अग्रेपा ऋभवो मन्दसाना" इति वेदः ।

अग्रेपू त्रि० अग्रे कृत्वा पूयते पू-क्विप् अलुक् स० । पुरः पवित्रकारके "सोमस्य राज्ञो भक्षयन्ति तेनाग्रेपुव" इति वेदः ।

अग्रेवण वनस्याग्रं-राज० पूर्व्व० अलुक् स० णत्वम्, नि० एदन्तत्वम् । वनाग्रभागे । [गामिनि । स्त्रियां ङीप् ।

अग्रेसर त्रि० अग्रे सरति सृ-ट-अलुक् स० । पुरो-

अग्रेसरिक त्रि० सृ-भावे-अप् अलुक् स० अग्रे सरे अग्रगतौ प्रसृतः ठन् । पुरोगामि-सेवके ।

अग्रोपहरणीय त्रि० अग्रमुपाह्रियते यस्मै उप+हृ-सम्प्रदाने अनीयर् । श्राद्धार्थमुपकल्पितशय्याद्यादेरग्रे दानोद्देश्ये वास्तुदेवादौ । अग्रे उपाह्रियते कर्म्मणि अनीयर् । प्रथमदानार्हे द्रव्ये । ["दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्येति" गीता ।

अग्र्य पु० अग्रेजातः यत् । ज्येष्ठे भ्रातरि । श्रेष्ठे त्रि०

अघ इदित् गतौ भ्वादि०आत्म० सक०सेट् । अङ्घते । आङ्घिष्ट । क्ति-अङ्घि: असुन् अङ्घः ।

अघ पापकरणे अदन्तचुरा० उभय० अक० । अघयति-ते । आजिघत् त । अच्-अघम् अघः ।

अघ न॰ घुरा॰ अघ-भावे अच्। पापे "हरत्यघं सम्प्रति हेतुरेष्यत" इति माघः। कर्त्तरि अच्। पापकारके त्रि॰ "अघायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थ! स जीवतीति" गीता अघं हेतुत्वेनास्त्यस्य अर्श॰अच्। व्यसने दुःखे च न॰ तयोः पापजन्यत्वात्तत्त्वम्। तत्र व्यसने "कच्चित् मृगीणामनघा प्रसूतिरिति" रघु। "अनघा अव्यसनेति" मल्लिनाथः। "न वर्द्धयेदघाहानीति" "अघाहेषु निरस्तेषु सुस्नाताः कृतमङ्गला इति" च स्मृतिः अघस्य व्यसनस्य इष्टवियोगरूपस्य तज्जन्यदुःखस्य वा अहानि अघाहाइति तदर्थः। दुःखे, "उपप्लुतमघौघेन नात्मानमवबुध्यते इति" दुःखौघेनेत्यर्थः "दयालुमनघस्पृष्टं पुराणमजरं विदुरिति" माघः। परदुःखेन दुःखित्वे एव तत्प्रहरणाय दयालोरिच्छा, ईश्वरस्य तु दयालुत्वेऽपि न दुःखस्पर्शः आनन्दस्वरूपत्वादिति, तत्तात्पर्य्यार्थः "स्वयशांसि विक्रमवतामवतां न वधूष्वघानि इति भा॰। अघानि व्यसनानीत्यर्थः। पूतनाबकासुरयोर्भ्रातरि असुरभेदे पु॰। "कृष्णचरितमिवाघनाशनमिति" श्लेषः। एतत्कथा चाघनाशनशब्दे दृश्या।

अघकृत् त्रि॰ अघं पापं सततं करोति कृ-कर्त्तरि ताच्छीलादिषु वा क्विप् ६त॰। पापकारिणि, सततपापशीले च।

अघन त्रि॰ न॰त॰। निबिडताविरुद्धशैथिल्ययुक्ते।

अघनाशन त्रि॰ अघं नाशयति नश-णिच्-ल्यु। पापनाशके जप्यदानादौ "जपेत् सर्व्वाघनाशनमिति" स्मृतिः। स्त्रियां ङीप्। अघस्यासुरभेदस्य नाशनः। श्रीकृष्णे, स हि अजगररूपेण जिघांसन्तं तं हतवान् तत्कथा भागवते "अथाघनामाभ्यपतन्महासुरस्तेषां सुखक्रीड़नवीक्षणाक्षमः। नित्यं यदन्तर्निजजीवितेप्सुभिः पीतामृतैरप्यमरैः प्रतीक्ष्यते॥ दृष्ट्वार्भकान् कृष्णमुखानघासुरः कंसानुशिष्टः स बकीबकानुजः। अयन्तु मे सोदरनाशकृत्तयोर्द्वयोर्म्ममैनं सबलं हनिष्ये। एते यदा मत्सुहृदोस्तिलापाः कृतास्तदा नष्टसमा व्रजौकसः। प्राणे गते वर्ष्मसु का नु चिन्ता प्रजासवः प्राणभृतो हि संयते॥ इति व्यवस्याजगरं बृहद्वपुः स योजनायाममहाद्रिपीवरम्। धृत्वाद्भुतं व्यात्तगुहाननं तदा पथि व्यशेत ग्रसनाशया खलः" ॥ इत्यम् अघनामकेऽसुरे स्थिते तदुदरे गोवत्सवत्सपालेषु गतेषु स्वयमपि हरिः प्रविश्य अत्यन्तं स्वदेहवर्द्धनेन तं हतवान् इत्यप्युक्तम्। "तच्छ्रुत्वा भगवान् कृष्णस्त्वव्ययः सार्भवत्सकम्। चूर्णीचिकीर्षोरात्मानं तरसा ववृधे गले॥ ततोऽतिकायस्य निरुद्धमार्गिणोह्युद्गीर्णदृष्टेर्भ्रमतस्त्वितस्ततः। पूर्णोऽन्तरङ्गे पवनो निरुद्धो मूर्द्धन् विनिर्भिद्य विनिर्गतो वहिः" इति॥ "कृष्णचरितमिवाघनाशनमिति" श्लेषः।

अघभोजिन् त्रि॰ अघं पापफलकं भुङ्क्ते भुज-णिनि ६त॰। देवपित्रतिथ्युद्देशाभावेन स्वार्थपाचके। "अघं स केवलं भुङ्क्ते यः पचत्यात्मकारणात्" इति विष्णुः। "भुञ्जते ते त्वघं पापा ये पचन्त्यात्मकारणात्" इति गीता।

अघमर्षण न॰ अघं पापं मृष्यते उत्पन्नत्वेऽपि नाशनेन कर्म्माक्षमत्वात् सह्यतेऽनेन मृष-ल्युट् ६त॰। उत्पन्नपापनाशार्थं जप्ये मन्त्रभेदे तच्च द्रुपदादिवेत्यादि, ऋतञ्च सत्यञ्चेत्यादि आपोहिष्ठेत्यादि सूक्तञ्च। तच्च अन्तर्जले जप्यम् तत्फलञ्चोक्तं ब्राह्मणसर्वस्वे। यथा "बौधायनः "ऋतञ्च सत्यञ्चाद्यघमर्षणम् त्रिरन्तर्जले जपन् सर्वस्मात् पापात् प्रमुच्यते"। योगियाज्ञवल्क्यः "हत्वा लोकानिमांस्त्रीन् हि त्रिः पठेदघमर्षणम्। यथाश्वमेधावभृथमेवं तन्मनुरब्रवीत्" इति। हारीतः "पातकोपपातकमहापातकानामेकतमसन्निपातेऽघमर्षणमेव जपेत्" इति। वृहद्विष्णुः "यथाश्वमेधः क्रतुराट् सर्वपापापनोदनः। तथाघमर्षणं सूक्तं सर्वपापप्रणाशनम्" इति। योगियाज्ञवल्क्यः "स्नानमब्दैवतैर्मन्त्रैर्मार्जनं प्राणसंयमः। अघमर्षणसूक्तेन अश्वमेधावभृतसमम्" इति। शङ्खः "जलनिमग्नः प्राणान् संयम्य त्रिरावृत्ताघमर्षणसूक्तेन स्नायात् नास्त्यघमर्षणात् परमन्तर्ज्जले" इति। गौतमः "अन्तर्जलेऽघमर्षणं त्रिरावर्त्तयन् सर्वपापेभ्यो मुच्यते" इति। अत्रिः "अपि चाप्सु निमज्जित्वा त्रिः पठेदघमर्षणम्। यथाश्वमेधावभृथं तथैतन्मनुरब्रवीत्" इति। वशिष्ठः "अपि चाप्सु निमज्जानः त्रिः पठेदघमर्षणम्। यथाश्वमेधावभृथं तादृशं मनुरब्रवीत्" इति। आपस्तम्बः "अपि चाप्सु निमज्जित्वा त्रिः पठेदघमर्षणम्"। यथाश्वमेधयज्ञो हि मनुस्तादृशमाह तत्" इति। बौधायनः "त्रिरात्रं चाप्युपवसन् त्रिरह्नाभ्युपयन्नपः। प्राणानप्सु निसंयम्य त्रिः पठेदघमर्षणम्। "यथाश्वमेधावभृथमेवं तन्मनुरब्रवीत्" इति। योगियाज्ञवल्क्यः "त्र्यहं चोपवसेद् यस्तु त्रिरह्नोऽभ्युपयन्नपः। मुच्यते पातकैः सर्वैः जप्त्वा त्रिरघमर्षणम्" इति। रहस्ये वृहन्मनुः "मातरं भगिनीं गत्वा मातृस्वसारं स्नुषां सखीं सनाभ्याञ्च अगम्यागमनं कृत्वा अघमर्षणम् अन्तर्जले त्रिरावर्त्य एतस्मात् पापात् पूतो भवतीति"। तथा "गुरुतल्पगमनं कृत्वा अघमर्षणमन्तर्ज्जले त्रिरावर्त्य एतस्मात् पापात् पूतो

भवतीति"। अत्र पापगौरवमाकलय्य संयतेन मासमेकं यावत् जलमवगाह्याघमर्षणसूक्तं त्रिरावर्त्य स्नातव्यम्। तथा च लघुयमः "महापातककर्त्तारश्चत्वारश्च विशेषतः। अग्निं प्रविश्य शुद्ध्यन्ति स्नात्वा वाघ इति क्रतौ। रहस्यकरणे चैव मासमभ्यस्य पौरुषम्। अघमर्षणस्य वा सूक्तं शुध्येदन्तर्जलेस्थितः" इति। वृहद्यमः "अथ ब्रह्महत्यां कृत्वा प्राचीं वा उदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य प्रभूतेनेध्मनेनाग्निं प्रज्वाल्याघमर्षणं चाष्टसहस्रमावर्त्य जुहुयात् तस्मात् पापात् पूतो भवतीति"। हारीतश्च "अन्तर्ज्जले त्रिरावर्त्य मुच्यते ब्रह्महत्ययेति"। वृद्धापस्तम्बः "अकार्य्यकरणे चैव अभक्ष्यस्य च भक्षणे। अघमर्षणसूक्तेन पीत्वापः शुध्यते नरः"। वशिष्ठः "मनसा पापं कृत्वा अघमर्षणं जपेत्" इति। वृद्धापस्तम्बः "क्षत्रियागमने वैश्यागमने चैव तापसीम्। त्रिरावर्त्य विशुद्धः स्यात् शूद्रागास्यघमर्षणम्" इति। तापसीमिति तापसीम् ऋचमित्यर्थः शङ्खलिखितौ "ब्रह्महा "त्रिरात्रोपोषितोऽन्तर्जलेऽघमर्षणं त्रिरावर्त्तयेत्" इति। याज्ञवल्क्यः त्रिरात्रोपोषितोजप्त्वा ब्रह्महा त्वघमर्षणम्। अन्तर्जले विशुद्ध्येत्तु दत्त्वा गान्तु पयस्विनीम्" इति। प्रकाशविषये बौधायनः "तीर्थं गत्वा ततः शुचिरात्मा उदकान्ते स्थण्डिले उद्धृत्य सकृच्छिन्नवाससा सकृत् पूर्णेन पाणिना आदित्याभिमुखः अघमर्षणमध्यायमधीयीत इति"।

षडङ्गन्यासं कृत्वा वामहस्ते जलं निधाय दक्षिणहस्तेन जलमाच्छाद्य ह यं रं लं वं इति त्रिरभिमन्त्य मूलमुच्चरन् गलितोदकबिन्दुभिस्तत्वमुद्रया सप्तधा मूर्द्धानमभ्युक्ष्य शेषजलं दक्षिणहस्ते समादाय तेजोरूपं ध्यात्वा इडयाकृष्य देहान्तःपापं प्रक्षाल्य कृष्णवर्णं तज्जलं ध्यात्वा पिङ्गलया विरेच्य पुरः कल्पितवज्रशिलायां फडिति मन्त्रेण पापपुरुषस्वरूपं तज्जलं निःक्षिपेदित्यघर्षणम् इति तन्त्रसा॰ तान्त्रिकाघमर्षणमुक्तम् तत्प्रमाणं तु तत्रैवागमग्रम्।

अघमार त्रि॰ अघं मारयति मृ-णिच्-अण् उप॰। पापनाशके देवादौ, "यमोमृत्युरघमारो निर्ऋत" इति वेदः।

अघरुद् त्रि॰ अघं रोदिति स्वकर्म्माक्षमतया यस्मात् रुद-अपादाने क्विप् ६त॰। पापापनोदनहेतौ, पापनाशने मन्त्रे। "मा त्वाघरुदोरुदन्" इति वेदः। अघे व्यसने रोदिति न तु तत्प्रतीकाराय घटत रुद+कर्त्तरि क्विप्। रोदनेनैव व्यसनोत्तारके तत्प्रतीकारार्थमनुद्यते त्रि॰।

अघर्म्म पु॰ न॰त॰। उष्णविरोधिशीते तद्वति त्रि॰। "अघर्म्म काल" इति कात्य॰।

अघल त्रि॰ अघं लाति गृह्णाति नाशयतीति ला-क। पापापनोदके। "कृत्योर्यै अघलाद्भुता" इति वेदः।

अघवत् त्रि॰ अघमस्त्यस्य मतुप् मस्य वः। पापवति सम्बोधने अघोः—अघवन्। "अघोयजेति" मुग्धबोधम्।

अघविष पु॰ अघं व्यसनकारि-विषं यस्य। सर्पे।

अघशंस पु॰ अघमनिष्टं शंसति इच्छति शंस अण् उपस॰। अनिष्टसंपादके चौरे "अपाघशंसंनुदतामराति मिति" वेदः। भावे अच् ६त॰। व्यसनसूचने पु॰।

अघशंसिन् त्रि॰ अघं शंसति सूचयति शंस-णिनि ६त॰। व्यसनसूचके "व्यसनाशंसाकर्त्तरि "वचः क्रूरं मयोक्तमघशंसिनेति। स्त्रियां ङीप्।

अघायु त्रि॰ अघं पापं परव्यसनं वा कर्त्तुमिच्छति अघ+क्यच्-उ। पापाचरणेच्छावति, परव्यसनचिकीर्षके च। "त्वा हका अघायवोविदन्" इति यजु॰। परस्याघं कर्त्तुमिच्छन्तीति वेददीपः। अघमायाति आ+या उ ६त॰। हिंसानिरते। "बधोऽघायूनामिति" ता॰ब्रा॰।

अघायुस् त्रि॰ अघं पापसाधनमायुरस्य। सर्व्वावस्थासु पापकारके "अघायुरिन्द्रियारामोमोघं पार्थेति" गीता।

अघारिन् त्रि॰ अघं व्यसनमृच्छति ऋ-णिनि। व्यसनयुक्ते स्त्रियां ङीप्। "अघारिणीविकेश्योरुदत्य" इति वेदः।

अघासुर पु॰ कर्म्म॰। असुरभेदे अघनाशनशब्दे तत्कथा।

अघाह पु॰ अघस्य व्यसनस्याहः अचसमा॰। व्यसनदिने अशौचदिने "अघाहं नैव वर्ज्जयेदिति" "अघाहेषु निरस्तेषु सुस्नाताः कृतमङ्गलाः। आशौचग्राहिप्रमुच्यन्त इति" च स्मृतिः।

अघोर त्रि॰ न घोरः भयानकः। भयानकभिन्ने सौम्यरूपे "या ते रुद्र!"शिवा तनूरघोरा पापकाशिनी"इति वेदः। "अघोरा सौम्या अत एव पापकाशिनी शिवा च इति" वेददीपः। नास्ति घोरो यस्मात्। अतिभयानके त्रि॰। रुद्रमूर्त्तिभेदे पु॰। "ईशानाघोरनामानौ, वामदेवस्ततः परम्। सद्योजात इति प्रोक्तः क्रमशोऽर्चनकर्म्मणीति पुरा॰। अघोरः शिव उपास्यत्वेनास्त्यस्याम् अघोर+अच्। भाद्रकृष्णचतुर्द्दश्यां स्त्री। "भाद्रे मासि सिते पक्षे ह्यघोराख्या चतुर्दशी। तस्यामाराधितः स्थाणुर्नयेच्छिवपुरं ध्रुवमिति" पुरा॰।

अघोष पु॰ नास्ति घोषोऽस्यात्र वा। वर्णोत्पादनार्थे वाह्य

प्रयत्नभेदे तत्प्रयत्नयुक्तेषु वर्णेषु च। ते च वर्णाः "खयां यमाः खयः+कँपौ विसर्गः शर एव च। एते श्वासानुप्रदाना अघोषाश्चेत्युक्ताः वेदितव्याः। विवरणं मत्कृतशब्दार्थरत्ने सूचीपत्रे द्रष्टव्यम्। शब्दशून्ये त्रि०।

अघोषवत् त्रि० अघोषः वर्णोच्चारणबाह्यप्रयत्नः अस्त्यस्य मतुप् मस्य वः। "खयां यमाः-खय+कँपौ विसर्गः शरएचेत्युक्तेषु वर्णेषु।

अघ्न्य पु० न हन्ति सृष्टिकर्तृत्वात् न+हन-यक् निपातनात् साधु। प्रजापतौ। न हन्यते स्त्रीहत्यायाः, "अवध्याश्च स्त्रियं प्राहुस्तिर्य्यग्योनिगतामपीति" निषिद्धत्वात् कर्म्मणि नि०। हननकर्म्मताशून्यायां स्त्रियां गवि स्त्री। अघ्न्या "गवां पतिरघ्न्य" इति वेदः। "पतिं वो अघ्न्यानामिति" वेदः "गावः प्राश्नन्त्यघ्न्या इति" च वेदः।

अघ्रेय त्रि० न घ्रातुं शक्यः अर्हः वा घ्रा-शक्याद्यर्थे यत् न० त०। घ्राणानर्हे दुर्गन्धे वस्तुमात्रे, मद्ये न०। "मदिराघ्राणमात्रेण ब्राह्मण्यादेव हीयते" इति स्मृतौ मद्यस्य घ्राणनिषेधात् तस्य तथात्वम्।

अङ्क (न्‌क) संख्याकरणे चिह्नयुक्तकरणे अदन्तचुरादि० उभ० सक० सेट्। अङ्कय-ति ते आञ्चिक-त्-त। अङ्कापयति ते इति केचित्। "प्रेयांसमाङ्कयदसौ न विधौ कलङ्क" इत्युद्भटः। "पुक चेत्यङ्कापयत्यपीति" कामधेनुः। अच् अङ्कः। क्त अङ्कितः ल्युट् अङ्कनम् असुन् अङ्कः।

अङ्क पु०न० अङ्क-करणे, कर्त्तरि वा अच्। चिह्ने "रतिवलयपदाङ्के चापमासज्य कण्ठे" इति कुमा०। कलङ्के, "एको हि दोषो गुणसन्निपाते निमज्जतीन्दोः किरणेष्विवाङ्क" इति कुमा०। दृश्यकाव्याङ्गभेदे तल्लक्षणं यथा "प्रत्यक्षनेतृचरितो रसभावसमुज्ज्वलः। भवेदगूढशब्दार्थः क्षुद्रचूर्णकसंयुतः॥ विच्छिन्नावान्तरैकार्थः किञ्चित्संलग्नविन्दुकः। युक्तो न बहुभिः कार्य्यैर्बीजसंहृतिमान् न च॥ नानाविधानसंयुक्तो नातिप्रचुरपद्यवान्। आवश्यकानां कार्य्याणामविरोधाद्विनिर्म्मितः॥ नानेकदिननिर्व्वर्त्यकथया सम्प्रयोजितः। आसन्ननायकः पात्रैर्युतस्त्रिचतुरैस्तथा॥ दूराह्वानं बधो युद्धं राज्यदेशादिविप्लवः। विवाहो भोजनं शापोत्सर्गौ मृत्यू रतन्तथा॥ दन्तच्छेद्यं नखच्छेद्यमन्यद् व्रीडाकरञ्च यत्। शयनाधरपानादि नगराद्युपरोधनम्॥ स्नानानुलेपने चैभिर्वर्जितो नातिविस्तरः। देवीपरिजनादीनाममात्यवणिजामपि॥ प्रत्यक्षचित्रचरितैर्युक्तो भावरसोद्भवैः। अन्तनिष्क्रान्तनिखिलपात्रोऽङ्क इति कीर्त्तितः" इति सा०॥ दृश्यकाव्यरूपकभेदे च पु०। यथा "नाटकमथ प्रकरणं भाणव्यायोगसमवकारडिमाः। ईहामृगाङ्कवीथ्यः प्रहसनमिति रूपकाणि दश" इति विभज्य "उत्सृष्टिकाऽङ्क एकाङ्को नेतारः प्राकृता नराः। रसोऽत्र करुणः स्थायी बहुस्त्रीपरिदेवितम्॥ प्रख्यातमितिवृत्तञ्च कविर्बुद्ध्या प्रपञ्चयेत्। भाणवत् सन्धिवृत्त्यङ्गान्यस्मिन् जयपराजयौ॥ युद्धञ्च वाचा कर्त्तव्यं निर्वेदवचनं बहु"। इति लक्षितम् "इमञ्च केचित् नाटकाद्यन्तःपात्यङ्कपरिच्छेदार्थम् उत्सृष्टिकाङ्कनामानम्" आहुः। अन्ये तु "उत्क्रान्ता विलोमरूपा सृष्टिर्यत्रेति उत्सृष्टिकाङ्कः" इति सा०। पर्व्वते, समीपे, युद्धभूषणे, देहे, अपराधे, स्थाने, चित्रयुद्धे परम्परासम्बद्धे चिह्ने च पु०। क्रोड़े पु० न० "अनन्यनारीकमनीयमङ्कमिति" कुमा०। "अङ्के निधाय तं बालं पुनः संस्कारमर्हतीति" स्मृतिः। "पुनरङ्काश्रयिणी भवामि ते" इति कुमा०। "प्रेम्णोपकण्ठं मुहुरङ्कभाजो रत्नावलीरम्बुधिराबबन्धेति" माघः। "अङ्कः समीपम् उत्सङ्गश्च" इति मल्लिनाथः। एकत्वादिसंख्याबोधकरेखासन्निवेशे "अङ्कयुतिः किल सङ्कलिताख्येति" लीला०। नवसंख्यायाञ्च पु०।

अङ्कतन्त्र न० अङ्कानामेकादिपरार्द्धान्तसंख्याबोधकरेखाविशेषाणां प्रतिपादकम् तन्त्रं शास्त्रम्। अङ्कशास्त्रे व्यक्ताव्यक्तरूपे, पाटीगणितवीजगणितादौ।

अङ्कति पु० अन्च-गतौ अति न्त्वम्। वाते। पूजनार्थात् कर्म्मणि अति। ब्रह्मणि, अग्नौ, अग्निहोत्रिणि च। गन्तरि त्रि० स्त्रियाम् वा ङीप् अङ्कती च।

अङ्कधारण न० ६त०। चिह्नधारणे तप्तमुद्रादिवैष्णवचिह्नधारणे च। धृ-णिच् भावे युच्। अङ्कधारणाप्यत्र स्त्री।

अङ्कन न० अङ्क-करणे ल्युट्। अङ्कनसाधनद्रव्ये गदा(गनीति) प्रसिद्धे। भावे ल्युट्। चिह्नकरणमात्रे न०। "अन्यत्राङ्कनलक्ष्मभ्यां वाहनिर्म्मोचने" इति स्मृतिः। अङ्कनं त्रिशूलादिचिह्नकरणमिति प्रा० रघु०। भावे युच्। अङ्कनाप्यत्र स्त्री।

अङ्कपादव्रत न० व्रतभेदे।

अङ्कपालि स्त्री पा-अलि ६त० वा ङीप्। क्रोड़माने। अङ्केन पालयतीति पालि-इ ३त०। उपमातरि (धाइमा) इति प्रसिद्धायाम्। अङ्कस्य पालिरिव। आलिङ्गने।

अङ्कपाली स्त्री अङ्कपालि+ङीप्। अङ्कपालिशब्दार्थे वेदिकाख्यगन्धद्रव्ये च।

अङ्कपाश पु॰ अङ्कः पाश इव बन्धनेनेव पातनहेतुरत्र । लीलावत्युक्ते एकाद्यङ्कानां स्थानविनिमयेन संख्याभेदबोधके, तदैक्यसंख्यासङ्कलनोपयोगिनि च प्रक्रियाभेदे "स्थानान्तमेकादिचयाङ्कघातः संख्याविभेदा नियतैः स्युरङ्कैः । भक्तोऽङ्कमित्याङ्कसमासनिघ्नः स्थानेषु युक्तो मितिसंयुतिः स्यादिति" । यथा १, २, एतयोरङ्कयोः स्थानद्वये, स्थितिः तयोः स्थानविनिमये कति भेदा, भेदभिन्नानाञ्च संख्यैक्यमितिः केति १ च पृष्टे अनेनैव प्रकारेण १२, २१, एतौ द्वौ भेदौ ऐक्याङ्कमितिः" ३३ इत्युत्तरं तज्ज्ञानेनैव भवति । "न गुणो न हरो न कृतिर्न घनः पृष्टस्तथापि दुष्टानाम् । गर्वितगणकबहूनां स्यात् पातोऽवश्यमङ्कपाशेऽस्मिन्निति" लीलावती ।

अङ्कपूरण न॰ अङ्कयोस्तत्संख्ययोः पूरणं गुणनम् । अङ्कयोर्गुणने । [परितोऽङ्कस्य बन्धनम् ।

अङ्कबन्ध पु॰ अङ्कस्य बन्धः । क्रोड़बन्धे । यथा पर्य्यङ्कबन्धः ।

अङ्कलोड्य पु॰ अङ्केन लोड्यतेऽसौ लोड-ण्यत् ७त॰ । चिञ्चोड़वृक्षे ।

अङ्कलोप पु॰ अङ्कस्य वियोज्यसंख्याया इष्टसंख्यातो लोपः वियोजनम् । इष्टसंख्यातः कस्याश्चित् संख्याया वियोजने यथा नवाङ्कसंख्यातः पञ्चाङ्कसंख्याया वियोजने चतुःसंख्याऽवशिष्यते । एवम् अन्यत्रापि ।

अङ्कस् न॰ अन्च-असुन् कुत्वम् । चिह्ने, शरीरे च । "पथामङ्कांस्यन्वापनीफलदिति" वेदः ।

अङ्कस[illegible] अङ्को चिह्नमस्ति अच् । चिह्नयुक्ते । "श्येनस्येव [illegible]ऽङ्कसं परीति" यजुः । अङ्कसं वस्त्रमाप्रपदिकमिति ।

अ[illegible] न॰ अङ्के मध्ये अङ्काः शतपत्रादिचिह्नानि यस्य । जले "आपो वै अङ्काङ्काः छन्द" इति, अङ्काङ्कं छन्द इति च श्रुतिः । [कारैरङ्कितं मेषवाहनमिति" वह्निध्यानम् ।

अङ्कित त्रि॰ अङ्क-क्त । चिह्नयुक्तीकृते, "स्वाहास्वधावषट्-

अङ्किन् त्रि॰ अङ्कः आलिङ्गनस्थानत्वेन अस्यास्ति अङ्क+इनि । अङ्केनालिङ्ग्य वादनीये मृदङ्गादिवाद्यभेदे, क्रोड़विशिष्टे च । "पाशायामङ्किनो ये चरन्तीति" वेदः ।

अङ्किनी स्त्री अङ्कानां चिह्नानां समूहः खलादि॰ इनि ङीप् । चिह्नसंघाते । अस्त्यर्थे इनि ङीप् । अङ्कयुक्तस्त्रियाम् ।

अङ्कुर अस्त्री॰ अङ्क-उरच् । बीजादभिनवोत्पन्ने, कलिकामुद्दिश्य जाते तृणादौ "हर्म्यग्रसंरूढ़तृणाङ्कुरेष्विति" रघुः । जले, शोणितोत्पत्तिसाधनत्वात् रुधिरे, लोम्नि च मुकुले च "चूताङ्कुरास्वादकषायकण्ठ" इति कुमा॰ ।

अङ्कुरक पु॰ अङ्क्यते तृणादिना सञ्चीयतेऽसौ अन्च-घुरच् ततः क । पक्ष्यादीनां वासस्थाने (बासा इति) ख्याते ।

अङ्कुरित त्रि॰ अङ्कुरः जातोऽस्य ता॰ इतच् । जाताङ्कुरे ।

अङ्कुश अस्त्री॰ अङ्क-उशच् । हस्तिचालनोपयोगिनि वक्राग्रे लौहास्त्रभेदे (डाङश) इति ख्याते । "तिरोगतं साङ्कुशमुद्वहन् शिर" इति माघः । "सन्निवेश्य कुशावत्यां रिपुनागाङ्कुशं कुशमिति" रघुः । प्रतिबन्धे च "निरङ्कुशाः कवय इति" मल्लिनाथः पक्षा॰ फक् । आङ्कुशायनः अङ्कुशसन्निकृष्टस्थाने त्रि॰ ।

अङ्कुशग्रह पु॰ गृह्णातीति ग्रह-अच् ६त॰ । अङ्कुशधारिणि निषादिनि । "अन्वेतुकामोऽवमताङ्कुशग्रह" इति माघः ।

अङ्कुशदुर्द्धर पु॰ दुःखेन धार्य्यते व्यवस्थाप्यते दुर् धारि-खल् ह्रस्व अङ्कुशेन-दुर्द्धरः ३त॰ । दुर्दान्तहस्तिनि ।

अङ्कुशधारिन् पु॰ अङ्कुशं धारयति धारि-णिनि । हस्तिपालके ।

अङ्कुशमुद्रा स्त्री अङ्कुशाकारा मुद्रा । "ऋज्वीञ्च मध्यमां कृत्वा तन्मध्यपर्व्वमूलतः । तर्ज्जनीं किञ्चिदाकुञ्चेत् सा मुद्राङ्कुशसंज्ञितेति" तन्त्रोक्ते तीर्थावाहनाद्यर्थं कल्पिते अङ्गुलिसन्निवेशरूपमुद्राभेदे ।

अङ्कुशी स्त्री अङ्कुशः चित्तमागरोधनोपायः विवेकः अस्त्यस्याः अच् गौ॰ । जैनीयदेवीभेदे । [तृणवृक्षादौ ।

अङ्कूर पु॰ अङ्क-खर्जूरादित्वात् ऊरच् । अभिनवोत्पन्ने

अङ्कूष अस्त्री॰ अङ्क-ऊषच् । हस्तिचालनोपयोगिनि वक्राग्रे लौहमयेऽस्त्रभेदे (डाङश) ।

अङ्कोट(ठ) (ल) पु॰ अङ्क्यते लक्ष्यते कीलाकारकण्टैः । अङ्क-ओट (ओठ) (ओल) वा । पीतवर्णसारे गन्धयुक्तपुष्पे दीर्घकण्टकयुक्ते रक्तवर्णफले (आकोड) इति ख्याते वृक्षे ।

अङ्कोलक पु॰ अङ्कोल+स्वार्थे-क । आकोड इति ख्याते वृक्षे ।

अङ्कोलिका स्त्री वल-अच् नि॰ संप्रसारणे उलः अङ्काय तद्दानाय उलः स्वार्थे क । आलिङ्गनक्रियायाम् । [विषभेदे ।

अङ्कोलसार पु॰ अङ्कोलस्य सारः ६त॰ । अङ्कोटवृक्षजाते

अङ्कोल्लिका स्त्री । पृ॰ साधुः । अङ्कोठवृक्षे ।

अङ्क्य पु॰ अङ्के क्रोड़े स्थापयित्वा वाद्यतेऽसौ यत्, अङ्के साधुः अङ्क+य वा । "सार्द्धतालत्रयायामः चतुर्दशाङ्गुलाननः । हरीतक्याकृतियः स्यादङ्क्योऽङ्के स हि वाद्यते इत्युक्ते" क्रोड़े स्थापनपूर्व्वकं वादनीये मृदङ्गादौ । अङ्कनीये त्रि॰ ।

अङ्ग चिह्नयुक्तकरणे अदन्तचुरादि उभय॰ सकर्मकः सेट् । अङ्गय-ति ते आञ्जिग-त् त । मतान्तरे अङ्गापयति ते ।

अङ्ग न० अम-गत्यादौ बा०गन् । चित्ते (अङ्गजः कामः) "हिरण्मयगर्भाङ्गभुवमिति" देहे "हस्तेनस्पर्श तदङ्गमिन्द्र" इति कुमा० । अङ्गशब्दस्य चेष्टावदन्त्यावयविरूपावयविवाचित्वेऽपि तदवयवेऽपि हस्तपादादौ व्यवहारः अवयवत्वसामान्यात् तेषाञ्च प्रत्यङ्गशब्देनापि व्यवहारः । तत्राङ्गशब्दस्य देहार्थत्वे तदायस्वरूपं तदवयवभेदाश्च सुश्रुते दर्शिताः । यथा "शुक्रशोणितं गर्भाशयस्थमात्मप्रकृतिविकारसंमूर्च्छितं गर्भ इत्युच्यते तञ्च चेतनावस्थितं वायुर्विभजति, तेज एनं पचति, आपः क्लेदयन्ति, पृथिवी संहन्त्याकाशं विवर्द्धयति । एवं विवर्द्धितः स यदा हस्तपादजिह्वाघ्राणकर्णनितम्बादिभिरङ्गैरुपेतस्तदा शरीरमिति संज्ञां लभते तच्च षडङ्गं शाखाश्चतस्रो, मध्यं पञ्चमं, षष्ठं शिर इति ।

"अतःपरं प्रत्यङ्गानि वक्ष्यन्ते । मस्तकोदरपृष्ठनाभिललाटनासाचिबुकवस्तिग्रीवा इत्येता एकैकाः । कर्णनेत्रनासाभ्रूशङ्खांसगण्डकक्षस्तनवृषपार्श्वस्फिगजानु-बाहूरुप्रभृतयो द्वे द्वे, विंशतिरङ्गुलयः । स्रोतांसि च वक्ष्यमाणानि । एष प्रत्यङ्गविभाग उक्तः ॥ तस्य पुनःसङ्ख्यानम् । त्वचः कला धातवो मला दोषा यकृत्प्लीहानौ फुप्फुस उण्डुको हृदयमाशया अन्त्राणि वृक्कौ स्रोतांसि कण्डरा जालानि कूर्चा रज्जवः सेवन्यःसङ्घाताः सिमन्ता अस्थीनि मज्जयः स्नायवः पेश्यो मर्म्माणि शिरा धमन्यो योगवहानि स्रोतांसि च ॥

त्वचः सप्त । कलाः सप्त । आशयाः सप्त । धातवः सप्त । सप्त शिराशतानि । पञ्च पेशीशतानि । नव स्नायुशतानि । त्रीण्यस्थिशतानि । द्वे दशोत्तरे सन्धिशते । सप्तोत्तरं मर्मशतम् । चतुर्विंशतिर्धमन्यः । त्रयो दोषाः, त्रयो मलाः । नव स्रोतांसीति समासः इति" ॥

अवयवे "शेषाङ्गनिर्म्माणविधौ विधातुरिति" कुमा० । अपाङ्ग इति ।

उपाये, "सर्व्वकार्य्यशरीरेषु मुक्ताङ्गस्कन्धपञ्चकमिति" "मन्त्रो योधइवाधीरः सर्व्वाङ्गैः संवृतैरपीति" च माघः । प्रधानोपयोगिनि उपकरणे, "फलवत्सन्निधावफलं तदङ्गमिति" मीमांसा । "प्रधानस्याक्रिया यत्र साङ्गं तत् क्रियते पुनः तदङ्गस्याक्रियायान्त्विति" स्मृतिः । "हस्त्यश्वरथपादातं सेनाङ्गं स्याच्चतुष्टयमिति" सम्बोधने अव्य० । "त्वमङ्ग यस्याः पतिरुज्झित तक्रम" इति नैषधम् । अङ्गमस्त्यस्य अच् । अङ्गवति "येनाङ्गविकार इति" पा० अङ्गस्याङ्गिन इत्यर्थः अन्तिके च त्रि० । जन्मादिलग्ने न० "अङ्गाधीशः स्वगेहे बुधगुरुकविभिः संयुतो वीक्षितो वेति" जातकम । देशभेदे पु० । तस्य विवरणम् अङ्गाधिपशब्दे । "अङ्गेषु वङ्गेषु खसेषु योज्या" इति "अङ्गवङ्गखसेष्वेवेति" च ज्योतिषम् अङ्गानां राजा आङ्गः बह्वर्थे अङ्गाः । अङ्गदेशे भवः अण् । आङ्गः । बह्वर्थे अङ्गाः । अङ्गेन देहेन निर्वृत्तः ठक् । आङ्गिकः । अङ्गदेशस्तद्राजानो वा भक्तिरस्य अण् आङ्गः । अङ्गस्येदम् अङ्गीयः । "यस्मात् प्रत्ययविधिस्तदादि प्रत्ययेऽङ्गमिति" पाणिनिपरिभाषिते प्रत्ययावधिभूते शब्दभेदे, "इणः षीध्वं लुङ्लिटां धोऽङ्गादिति" पा० । अङ्गादागतम् अण् । आङ्गः अङ्गनिमित्ते कार्य्ये "वर्णादाङ्गं बलीय इति" परिभा० । उपकरणानि च यथा यथसुह्यानि दिङ्मात्रमत्रोच्यते । तत्र "स्वाम्यमात्यसुहृत् कोषो राष्ट्रं दुर्गं बलानि च राज्याङ्गानीत्युक्तानि" "स्वाम्यमात्यौ पुरं राष्ट्रं कोषदण्डौ सुहृत्तथा । सप्त प्रकृतयो ह्येताः सप्ताङ्गं राज्यमुच्यते" इत्युक्तानि राज्याङ्गानि । दर्शादौ च प्रयाजादीनि, वैदिककर्म्मणाञ्च तत्तत्क्रियाकलापाः तत्तद्द्रव्याणि चाङ्गानि "साङ्गाद्धि वैदिककर्मणः फलावश्यम्भाव इति" मीमा० । वेदस्य व्याकरणादीनि अङ्गानि, "शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दसाञ्चितिः । ज्योतिषामयनञ्चैव वेदाङ्गानि षडेव तु इति" । एतेषाञ्च लक्षणादिकमग्रे वक्ष्यते । एतेषां वेदार्थज्ञानोपयोगित्वादङ्गत्वम् अतएव श्रुतौ "ब्राह्मणेन निष्कारणः षडङ्गः सरहस्यो वेदोऽध्येतव्य" इत्युक्तम् शिक्षायां तेषां वेदार्थज्ञानोपयोगित्वादङ्गत्वं दर्शितम् यथा

"छन्दः पादौ तु वेदस्य हस्तौ कल्पोऽथ पठ्यते । ज्योतिषामयनं चक्षुर्निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते । शिक्षा घ्राणं तु वेदस्य मुखं व्याकरणं स्मृतं तस्मात् साङ्गमधीत्यैव ब्रह्मलोके महीयते इति" अतो वेदार्थज्ञानोपयोगितया एतेषां ग्रन्थानां वेदाङ्गत्वम् । "द्वे विद्ये वेदितव्ये" इत्युपक्रम्य "परा चापरा च तत्रापरा ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथर्ववेदः शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दोज्योतिषमिति सा परा यया तदक्षरमधिगम्यते" इति श्रुतौ व्याकरणादीनामपरविद्यात्वेन कीर्त्तनं "तेषाञ्च साधनभूतधर्म्महेतुत्वात् षड्ङ्गसहितानां धर्म्मसाधनत्वेनापरविद्यात्वमिति" भाष्ये उक्तम् । आयुर्वेदादीनामुपवेदत्वं न्यायादीनामुपाङ्गत्वं यथा च तेषां तथात्वं तथा तत्तच्छब्दे दर्शयिष्यते ।

तथा ज्योतिषस्याङ्गानि नानाविधानि तत्र प्राधान्यात् त्रिविधानि यथोक्तं वराहसंहितायाम् । "ज्योतिःशास्त्रमनेकभेदविषयं स्कन्धत्रयाधिष्ठितम् तत्कात्स्न्योपनयस्य नाम मुनिभिः सङ्कीर्त्यते संहिता । स्कन्धेऽस्मिन् गणितेन या ग्रहगतिस्तन्त्राभिधानन्त्वसौ होरान्योऽङ्गविनिश्चयश्च कथितः स्कन्धस्तृतीयोऽपरः" इति ।

नरपतिजयचर्य्यायान्तु प्राङ्गधान्याङ्गानि समासेनोक्त्वा तेषां विस्तारो दर्शितो यथा

"स्वरचक्राणि चक्राणि भूबलानि बलानि च । ज्योतिषं शकुनञ्चैव षडङ्गान्यत्र वच्म्यहम् ॥ यामलेषु च सर्वेषु यान्युक्तानि स्वरोदये । विंशतिःस्वरचक्राणि तन्नामानि वदाम्यहम् । मात्रावर्णौ ग्रहोजीवो राशिभं पिण्डयोगकौ । द्वादशाब्दोद्भवञ्चक्रं वर्षायनर्त्तुमासकम् ॥ पक्षाहं नाडिकं चक्रन्तिथिवारर्क्षयोगकम् । तत्कालेन्दुफलञ्चाष्टास्वरन्देहोद्भवन्तथा ॥ (इति स्वरचक्रनामानि) । पूर्व्वसूक्तेषु शास्त्रेषु मया ज्ञातानि यानि च चतुरशीतिश्चक्राणि तेषां नामानि वच्म्यहम् ॥ एकाशीतिपदञ्चक्रं शतपत्रं नवांशकम् । छत्रं सिंहासनं चक्रं कूर्म्मं पञ्चविधात्मकम् ॥ भूर्द्देशं नगरं चत्रं गृहकूर्मञ्च पञ्चकम् । पद्मचक्रं फणीशाख्यं राहुकालानलन्त्रिधा ॥ सूर्य्यं कालानलं चक्रं चन्द्रकालानलन्तथा । घोरकालानलं प्रोक्तं गढकालानलं बलम् ॥ राशिसूर्य्यसमायोगे चक्रं कालानलं मतम् । संघट्टकं सप्त ज्ञेयं सप्त कालानलानि च ॥ तिथिवारञ्च नक्षत्रं त्रिधा चैव कुलाकुलम् । कुम्भचक्रं द्विधा प्रोक्तं राशिनक्षत्रसम्भवम् ॥ प्रस्तारञ्चक्रवेधाख्यैः प्रभेदैस्तु चरन्त्रिधा । भूचरं खेचरं, पान्थं नाडीचक्रं त्रिधा मतम् ॥ कालचक्रं फणिद्वन्द्वं सूर्य्याख्यं चन्द्रजन्तथा । कविचक्रं द्विधा प्रोक्तं स्थानस्वाम्यपूर्व्वकम् ॥ खलकाख्यं द्विधा चैव क्रसिकास्थानभादिकम् । कोटचक्राष्टकं प्रोक्तञ्चतुरस्रादिभेदतः ॥ गजमश्वं रथं व्यूहं कुन्तं खड्गं छुरीन्धनुः । सौरिं सेवां नरशिखमथ्यथिमार्गीयष्टिकम् ॥ सप्तरेखोद्भवञ्चक्रं पञ्चरेखेन्दुभास्करम् । त्रिविध मात्रिकाचक्रं विजयं श्येनतोरणम् ॥ अहिलाङ्गलशीओम्प्रियर्षाख्यं सप्तनाडिकम् । चक्रं उंवत्सरञ्चैव स्थानचक्रं तथैव च ॥ एतानि सर्वचक्राणि ज्ञात्वा युद्धं समाचरेत् । जयेदिह न सन्देहो शक्रतुल्योऽपि भूभुजि ॥ (इति चक्रनामानि) । स्वरोदयैश्च चक्रैश्च शत्रुयत्र समोऽधिकः । तत्र युद्धे बलं ज्ञेयं भूबलैर्विजयार्थिनाम् ॥ तेषां नामान्यहं वच्मि ख्यातानां ब्रह्मयामले चतुरशीतिसंख्यानां यद्बलेन जयी रणे ॥ उड्डी जालन्धरी पूर्णा कामकोलैकशीरका । शिलिम्बी च महामारी चैत्रपाली च वंशजा ॥ रुद्रकालानला काली कालरेखा निरामया । जयलक्ष्मीर्महालक्ष्मीर्जया विजयभैरवी ॥ बाली योगेश्वरी चण्डी जानुमञ्जककर्त्तरी । शार्दूली सिंहली तन्वी महामाया महेश्वरी ॥ देवकोटी शिवा शक्ती धम्रवाणा वराटिका । त्रिमुण्डा मत्सरी धर्म्माऽमृताष्टाऽक्षया जया ॥ दुर्मती प्रवरा गौरी काली नरहरी बला । खेचरी भूचरी गुह्या द्वादशी विष्टिकोपला ॥ त्रैलोक्यविजया शौरी कराली वड्वापरा । रौद्री च शिशुमातङ्गी अभेद्या दहनी मता ॥ बङ्कबला बगभमी कपाली चानिलानला । चन्द्रार्कबिम्बभमी च ग्रहभूराशिलग्नगा ॥ राहुकाला नलीभमी स्वरभूमि द्विधा मता । रुद्रास्त्रमासिकश्चैव राहुचाष्टविधस्तथा ॥ चन्द्रः सप्तविधः सूर्य्यश्चतुर्द्धा योगिनी त्रिधा । कालबलन्त्रिभेदञ्च तिथिनक्षत्रवारजम् ॥ इमानि भूबलान्यत्र ज्ञात्वा यः प्रविशेद्रणे । अरयस्तस्य नश्यन्ति मेघा वातहता यथा ॥ (इति भूबलानि) । शत्रोः समाधिके नाम्नि स्वरैश्चक्रैश्च भूबलैः । स्थानसेनाधिके शत्रौ बलविज्ञानसंयुते ॥ अभङ्गे चाप्यभेदे च दुःसाध्ये दुर्जयेरिपौ । जयोपायमहं वक्ष्ये मन्त्रयन्त्रादिकं बलम् ॥ रणाभिषेचनं दीक्षा रणार्चा रणकङ्कणम् । वीरपट्टं रणपट्टं जयपट्टस्य बन्धनम् ॥ मेखलाकवचं न्यासं मुद्रारक्षां च कङ्कणम् । औषधन्तिलकं धरठागुटिकां च कपर्द्दिकाम् ॥ योगेषटितशस्त्राणि शस्त्ररक्षाय मोहनम् । शस्त्रलेपांश्च विविधान् वाणानाम्मिकबन्धनम् ॥ शब्दलङ्काहलशढक्कां मुरजम्भकधारणम् । मारणं मोहनं स्तम्भविद्वेषोच्चाटनं वशम् ॥ पताकापिच्छकं यन्त्रात्परविद्याविनाशनम् । शान्तिकं निजसैन्यस्य सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ बलान्येतानि यो ज्ञात्वा संग्रामं कुरुते नृपः । असाध्यस्तस्य नैवास्ति शत्रुःको पि महीतले ॥ (बलाबलनामानि) । गणितं व्यवहारञ्च होराज्ञानं परिस्फुटम् । त्रिस्कन्धं ज्योतिषं वक्ष्ये जयचर्य्यां स्वरोदये ॥ खेचरानयनं स्पष्टं पञ्चाङ्गं तिथिसाधनम् । उदयास्तमनञ्चक्रक्रान्तिं वक्ष्ये यथामति ॥ नतोन्नतप्रमाणञ्च भावसन्धिप्रसाधनम् । ग्रहाणां षड्बलं वक्ष्ये राशिभावबलान्वितम् ॥ राशिसंज्ञाप्रभेदञ्च खेचराणां तथैव च । नृणां जन्मफलं वक्ष्ये कक्षराश्यंशलग्नजम् ॥ फलञ्चद्राकयोगानां ग्रहाणां स्वोच्चनीचकम् । आयुर्द्दायं दशाश्चैव तासाञ्चान्तप्रवेशनम् ॥ तत्काङ्गनं ग्रहान्स्पष्टान्द्यान्तद्दृशयोः

फलम् । षड्वर्गाष्टकं स्पष्टं तस्माद्विमफलं वदेत् ॥ ताजिकाज्जन्मलग्नस्य साधनञ्च परिस्फुटम् । वर्षमासदिनालग्नन्तदृशान्तत्फलन्ततः ॥ छायोत्पत्तिं त्रिधा वक्ष्ये विषुमध्ये दिनेष्टकम् । दिनमानं दिनं भुक्तमुदयभं घटीषु च शिङ्कच्छायात्रिपष्टिश्च इष्टमासप्रविंशति । लग्नोदयान् स्वदेशीयान् तेभ्योलग्नस्य साधनम् ॥ लग्नमानन्तथा होराद्रेष्काणं सप्तमांशकम् । नवांशं द्वादशं त्रिंशम् उदये सप्तसाधनम् ॥ तिथेः प्रकरणं वक्ष्ये वारनक्षत्रयोगजम् । योगाख्यं करणाख्यञ्च मुहूर्त्तान् संक्रमोद्भवम् ॥ चन्द्रताराबलञ्चैव पञ्चभेदेन संयुतम् । शुभाशुभांश्च योगांश्च तिथिवारर्क्षयोगजान् ॥ सिद्धं संवर्त्तकञ्चैव तथा वारशुभाशुभम् । अवमन्त्रिदिनं वक्ष्ये ततो योगन्त्रिपुष्करम् ॥ यमघण्टं यमदंष्ट्रां क्रकचार्गलपातकान् । कुमारन्तरुणं वृद्धं स्थूलातिस्थूलयोगिनीम् ॥ वारस्थूलन्तथा कालं कालवेलां परिस्फुटम् । कालहोरार्द्धयामञ्च कुलिकद्धण्टकद्वयम् ॥ फलं ग्रहस्य धिष्ण्यस्य वत्सभार्गवयोः फलम् । दशां चान्तर्दशां स्थूलां वक्रातिचारयोः फलम् ॥ पीडास्थानानि खेटानां पञ्चावस्थां तथैवच । भावफलं सन्धिफलं शतावेधसुपग्रहान् ॥ शीघ्रवक्रग्रहोद्देशञ्चोचरं गोचरव्यधम् । विवाहञ्च प्रतिष्ठाञ्च दीक्षायात्राप्रवेशनम् ॥ वास्तुदीपोर्द्धविन्यासं कालविंशोपकांस्तथा । जलयोगार्थकाण्डञ्च वर्षमासदिनार्द्धकृत् ॥ तिथ्यादिपञ्चकं खेटञ्चन्द्रन्तत्काल सम्भवम् । अवस्थाग्रहसृष्टिञ्च लोकचिन्तां वदाम्यहम् ॥ अङ्गस्पन्दादि सर्वाणि कालचिह्नानि यानि च । दुष्टरिष्टान्यहं वक्ष्ये तथा तेषाञ्च शान्तिकम् ॥ ज्योतिरङ्गमिदं सर्वं ये जानन्ति मनीषिणः । दीपवत्तान्विजानीयान्मोहान्धकारनाशने" इति ॥

गर्गसंहितायां तु चतुर्विंशतिसंख्यानि अङ्गानि उपाङ्गानि चत्वारिंशदिति ज्योतिरङ्गानि चतुःषष्टिविधान्युक्तानि यथा "यथैव वेदस्याङ्गानि षडङ्गानि मनीषिभिः । चतुःषष्टिस्तथाङ्गानि ज्योतिषस्य विदुर्बुधा" इत्युपक्रम्य गणितज्ञानपूर्ब्बकं तज्ज्ञानमावश्यकमित्युक्त्वा तद्विभागा दर्शिता यथा "तस्मात् कृत्स्नमधीत्याग्रे वेदाङ्गं कालसाधनम् । ज्योतिषामयनाङ्गानि चतुःषष्टिन्ततः पठेत् । येषामग्रे कर्मगुणौ चन्द्रलग्ने त्वनन्तरम् । नक्षत्रकेन्द्रभे चैव द्विवर्गः प्रथमः स्मृतः । राहौ बृहस्पतौ शुक्रे, धूमकेतौ शनैश्चरे । अङ्गारके बुधेऽर्के च चारानष्टौ ततः पठेत् । चक्रेष्वनन्तरं चक्रं नागचक्रं तथैव च । श्वचक्रं वातचक्रं च चक्राङ्गेषु चतुष्टयम् । वास्तुविद्याङ्गविद्या च वायसानां तथैव च । ज्ञेयास्तस्मात्तु विद्यैता इङ्गगर्गमताः शुभाः । स्वातीयोगं तथाषाढारोहिण्यायोगमेव वा । एतान् कृत्स्नान् विजानीयात् भयोगान् वै विशेषतः । रहस्यं चेतीक्षाङ्गानि चतुर्विंशतिरीरिताः । अतऊर्द्ध्वं प्रवक्ष्यामि उपाङ्गानीह नामतः । अनुपूर्ब्बाद्विधानेन चत्वारिंशञ्च नामतः । ग्रहकोशो ग्रहयुद्धं ग्रहशृङ्गाटक तथा । कृत्स्नं ग्रहेश्वराणाञ्च ग्रहपाकास्तथैव च । विपथाश्चाग्निवर्षाश्च सेनाव्यूहस्तथैव च । मयूरचित्रोपनिषदुपहारप्रयान्तयः । तत्रान्तिके तुलाकोशोद्भवन्तत्रोपधारयेत् । सर्व्वभूतहितांचैव तथा पुष्पलतां विदुः । उपानद्दोस्तथा च्छेदोवस्त्रच्छेदस्तथैव च । कृत्स्नोभुवनकोशश्च गर्भाधानादिकं तथा निर्घातो भूमिकम्पश्च परिवेषास्तथैव च । ऋतुस्वभावाः सन्ध्येवं तथोल्काश्चोपधारयेत् । सांवत्सरस्तथा युक्तः शास्त्राणां देशकोभवेत् । बलाबलं तु विज्ञेयं बहु यत्र बलं वदेत् । चतुःषष्ट्यङ्गमेतत्तु संवत्सरमुदाहृतमिति" । एवञ्च गणितादित्रयं प्रधानाङ्गत्वात् स्कन्धसंज्ञम् अन्यानि तु अप्रधानान्यङ्गानीति क्वचित् संक्षेपत उक्तानि, क्वचिच्च विस्तरत इति विशेषः । गर्गोक्तविभागाभिप्रायेणैव मुद्राराक्षसे "कृतपरिश्रमोऽस्मि चतुःषष्ट्यङ्गे ज्योतिषे" इति सूत्रधारवाक्यम् । बृहत्संहितायां तु गर्गोक्तान्येव प्रायशोऽङ्गानि प्रदर्शितानि तेषां स्वरूपादिकं तत्तच्छब्दे वक्ष्यते ।

दृश्यकाव्ये मुखप्रतिगर्भविमर्शोपसंहृतिरूपसन्धिपञ्चकस्य चतुःषष्टिरङ्गानि यथोक्तं साहित्यदर्पणे "उपक्षेपः परिकर परिन्यासो विलोभनं । युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभावना ॥ उद्भेदः करणं भेदः एतान्यङ्गानि वै मुखे"(इति मुखस्य १२) "विलासः परिसर्पश्च विधूतं तापसं तथा । नर्म्म नर्म्मद्युतिश्चैव तथा प्रशमनं पुनः ॥ विरोधश्च प्रतिमुखे तथा स्यात् पर्य्युपासनम् । पुष्पं वज्रमुपन्यासो वर्णसंहार इत्यपि" (इति प्रतिमुखस्य १३)॥ "अभूताहरणं मार्गो रूपोदाहरणं क्रमः । संग्रहश्चानुमानञ्च प्रार्थनाक्षिप्तिरेव च ॥ त्रोटकाधिबलोद्वेगा गर्भे स्युर्विद्रवस्तथा (इति गर्भस्य१२) । "अपवादोऽथ सम्फेटो व्यवसायो द्रवो द्युतिः । शक्तिः प्रसङ्गः खेदश्च प्रतिषेधो विरोधनम् ॥ प्ररोचना विमर्षे स्यादादानं छादनं तथा (इति विमर्षस्य १३) । "सन्धिर्विबोधो ग्रथनं निर्णयः परिभाषणम् । कृतिः प्रसाद आनन्दः समयोऽप्युपगूहनम् ॥ भाषणं पूर्ब्बवाक्यञ्च काव्यसंहार एव च । प्रशस्तिरिति संहारे ज्ञेयान्यङ्गानि नामतः" (उप-

सं हारस्य १४) ॥ चतुःषष्टिविधं ह्येतदङ्गं प्रोक्तं मनीषिभिः । कुर्य्यादनियते तस्य सन्धावपि निवेशनम् । रसानुगुणतां वीक्ष्य रसस्यैव हि मुख्यता । इ६परिच्छेदे

अङ्गकर्म्मन् न० अङ्गस्य कर्म्म मर्द्दनानुलेपनादि परिकर्म । मर्द्दनादिदेहसंस्कारे व्यापारे ।

अङ्गग्रह पु० अङ्गस्य रोगादिना ग्रहः ६त० । देहवेदनायाम् ।

अङ्गज पु० अङ्गात् जायते जन–ड । पुत्रे दुहितरि स्त्री । "अङ्गादङ्गं सम्भवति पुत्रवद्दुहिता नृणामिति" स्मृतिः । देहजातमात्रे त्रि० । रुधिरे न० । रोगे पु० । लोम्नि न० । "तनोत्तरीयं करिचर्म्म साङ्गजमिति" भार० । अङ्गजन्मादयोऽप्युक्तार्थे । अङ्गं मनः तस्मात् जाते कामे पु० ।

अङ्गज्वर पु० अङ्गमङ्गम् अधिकृत्य ज्वरः । राजयक्ष्मरोगे । "निरशोषमहं यस्य अङ्गज्वरमिति" वैद्यकम् ।

अङ्गण(न) न० अगि–गतौ अङ्ग्यते गृहादिभिः सृत्य गम्यते अत्र ल्युट् पृ० वा णत्वम् । अजिरे, चत्वरे, (उठान) इति ख्याते स्थाने "अजनि पङ्कुरपाङ्कनिजाङ्गणभ्रमिकणोऽपीति" नैषधम् । दन्त्यनान्तत्वमपि । "प्रकटाङ्गनोपभोगाय्यखण्डितचरित्रेति" काद० । अङ्गनं चत्वरमङ्गना स्त्री चेति तट्टः । करणे ल्युट् । याने ।

अङ्गति पु० अङ्गति यात्यनेन अगि–करणे अति । वाहने स्त्रीत्वमपीत्येके वा ङीप् । अङ्ग्यते गम्यते सेवादिना कर्म्मणि अति । ब्रह्मणि, अग्नौ च । कर्त्तरि अति । अग्निहोत्रिणि पु० ।

अङ्गद न० अङ्गं दायति शोधयति दै–क । (ताड़, वाजु) इति प्रसिद्धे बाहुभूषणे । वालिपुत्रे–वानरे पु० । स च किष्किन्ध्याधिपस्य वानरराजस्य वालिनस्तारागर्भजः पुत्रस्तच्चरितं रामायणे सुन्दरलङ्काकाण्डयोर्विस्तीर्णम् । अङ्गदानकर्त्तरि त्रि० । दक्षिणदिग्गजकरिण्यां स्त्रीतेये । अङ्गं ददाति समर्पयति दा–क । अङ्गदानकर्त्तरि त्रि० योषिति स्त्री ।

अङ्गना स्त्री प्रशस्तमङ्गमस्ति अस्याः अङ्ग+न । अङ्गसौष्ठववत्यां योषिति, योषिन्मात्रे च, "अङ्गना वामनस्य स्यात्" इति हैमोक्तेः वामनदिग्गजयोषिति च ।

अङ्गनाप्रिय पु० प्री–क ६त० । अशोकवृक्षे तत्पुष्पेण हि स्त्रियः स्वाङ्गं भूषयन्तीति लोकसिद्धम् । योषित्प्रियमात्रे तु त्रि० । दक्षिणदिग्गजे वामने पु० ।

अङ्गदनिर्व्यूह अङ्गदस्य केयूरस्य निर्व्यूह इव । केयूरशीर्षस्थे चूड़ाकारेऽग्रभागे ।

अङ्गन्यास पु० अङ्गेषु हृदयादिषु मन्त्रभेदस्य न्यासः । मन्त्रविशेषस्य उच्चारणपूर्व्वकं करस्पर्शेन कर्त्तव्ये तन्त्रोक्ते न्यासभेदे "अङ्गन्यासं करन्यासं वीजन्यासन्तथैव चेति" तन्त्रम् ।

अङ्गपालि स्त्री अङ्गं पाल्यते सम्बध्यतेऽत्र अङ्ग–पाल–इ । आलिङ्गने ।

अङ्गपालिका स्त्री अङ्गं देहं पालयतीति पालि–ण्वुल् ६त० । (धाइ मा) इति ख्यातायाम् उपमातरि । अङ्गपालनकारके त्रि० ।

अङ्गप्रायश्चित्त न० अङ्गस्य देहस्य शुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तम् । अशौचेषु पञ्चसूनाजन्यदुरितक्षयार्थं कार्य्ये "दशाहात्तु परं सम्यक् विप्रोऽधीयीत धर्म्मवत् । "दानञ्च विधिवद्देयमशुभात्तारकं हि तदिति" स्मृत्युक्ते दानरूपे प्रायश्चित्ते ।

अङ्गभू पु० अङ्गात् देहात् मनसो वा भवति भू–क्विप् । पुत्रे, मनोजे कामे च देहमनोजातमात्रे त्रि० । "हिरण्यगर्भाङ्गभुवं मुनिं हरिः" इति माघः । नारदस्य तन्मनोजातत्वात् ब्रह्माङ्गभूत्वम् । अङ्गानामङ्गमन्त्राणां भूः । कृताङ्गन्यासे त्रि० । "ब्रह्माङ्गभूर्ब्रह्माणि योजितात्मेति" कुमा० ।

अङ्गमन्त्र पु० अङ्गेषु हृदयादिषु षट्सु न्यास्यो मन्त्रः । तन्त्रोक्ते षडङ्गदीर्घभाजि मन्त्रभेदे ।

अङ्गमर्द्द पु० अङ्गं मर्द्दयति संवाहयति मृद–णिच् अच् ६त० । देहसंवाहके–सेवके । अङ्गमर्द्दनकारके त्रि० । भावे घञ् । देहमर्द्दने पु० ।

अङ्गमर्द्दक पु० अङ्गं मर्द्दयति मृद–णिच्–ण्वुल् ६त० । देहसंवाहके सेवके । देहमर्द्दनकारके त्रि० ।

अङ्गमर्द्दिन् पु० अङ्गं मर्द्दयति मृद–णिच्–णिनि ६त० । अङ्गमर्दके सेवके । अङ्गमर्दनकारके त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

अङ्गयज्ञ पु० अङ्गीभूतः प्रधानयज्ञोपकरणीभूतः यज्ञः । "नवयज्ञमखं कृत्वा ततः कर्म्म समाचरेदि"त्युक्ते कर्म्ममात्राङ्गे नवयागादौ, दर्शाद्यङ्गे समिद्यागादौ च ते च "समिधो यजति, तनूनपातं यजति, इड़ो यजति, वर्हिर्यजति, स्वाहाकारं यजति, इत्येवं पञ्चविधाः । एतेषाञ्च सकृदनुष्ठानेनैव तन्त्रन्यायेन प्रधानयागानामाग्नेयादीनामुपकारितेति मीमांसा । अङ्गयागादयोऽप्यत्र । "अङ्गान्ययाक्षीदभितः प्रधानमिति" भट्टिः ।

अङ्गरक्त न० पु० अङ्गेऽवयवे रक्तः रञ्ज–क्त ७त० । काम्पिल्यदेशजाते रक्तवर्णचूर्णवति (गुड़ारोचना) इति वाणिजेषु वैद्येषु च प्रसिद्धे वृक्षभेदे । ६ब० रक्ताङ्गमात्रे त्रि० ।

अङ्गरक्षणी अङ्गं रक्ष्यतेऽनया रक्ष–करणे ल्युट् ६त० ङीप् ।

लौहजालमये अङ्गत्राणसाधने वर्म्मभेदे अङ्गत्राणसाधनमात्रे त्रि० । भावे ल्युट् । देहत्राणे न० ।

अङ्गराग पु० अङ्गं रज्यतेऽनेन रन्ज–करणे घञ् । अङ्गलेपने कुङ्कुमादौ । भावे घञ् । अङ्गस्य विलेपने पु० ।

अङ्गराज पु० अङ्गानां जनपदानां राजा अच् समा० । अङ्गदेशाधिपे, कर्णे च तत्कथा अङ्गाधिपशब्दे दृश्या । अङ्गनृपादयोऽप्यत्र ।

अङ्गराज् पु० अङ्गेषु तन्नामकदेशेषु राजते राज–क्विप् ७त० । अङ्गदेशाधिपे कर्णे, तद्देशराजमात्रे च ।

अङ्गरुह न० अङ्गे रोहति रुह–क्विप् ७त० । देहजे लोमकेशादौ । “विहङ्गराजाङ्गरुहैरिवायतैरिति” माघः ।

अङ्गलेप पु० अङ्गं लिप्यतेऽनेन लिप–करणे घञ् ६त० । अङ्गरागद्रव्ये । भावे घञ् ७त० । देहे चन्दनाद्यनुलेपने ।

अङ्गव न० अङ्गे स्वावयवे वाति अन्तर्भवति अतिशोषणात् सङ्कुचिताङ्गमिव भवति वा–ड ७त० । शुष्कफले ।

अङ्गविकल त्रि० अङ्गेन विकलः । देहव्याकुलतायुक्ते ।

अङ्गविकृति पु० वि–कृ–क्तिन् अङ्गस्य विकृतिश्चालनादिर्यस्मात् ५त० । (मृगीनाडा) इति ख्याते अपस्माररोगे । ६त० । अङ्गस्य विकारे स्त्री ।

अङ्गविक्षेप पु० वि–क्षिप–घञ् अङ्गस्य विक्षेपः चालनं यत्र ब० । अङ्गुल्यादिविन्यासभेदेन देहचालनरूपे नृत्ते । तद्भेदादि यथा । “देहरुच्या प्रतीतो यस्तालमानसमाश्रयः । सविलासोऽङ्गविक्षेपो नृत्यमित्यभिधीयते । ताण्डवञ्च तथा लास्यं द्विविधं नृत्यमुच्यते । पेवलिबहुरूपञ्च ताण्डवं द्विविधं मतम् । अङ्गविक्षेपबाहुल्यं तथाभिनयशून्यता । यत्र सा पेवलिस्तस्या देशीति नाम लोकतः । छेदनं भेदनं यत्र बहुरूपा मुखावली । ताण्डवं बहुरूपन्तत् दारुणात् गलमूर्च्छितः । छुरितं यौवतञ्चेति लास्यं द्विविधमुच्यते । यत्राभिनयभावाद्यै रसैरास्लेषचुम्बनैः । नायिकानायकौ रङ्गे नृत्यतश्छुरितं हि तत् । मधुरं बहुलीलाभिर्नर्त्तकीभिर्यत्र नृत्यते वशीकरणविद्याभं तल्लास्यं यौवतं मतम् । गेयादुत्तिष्ठते वाद्यं वाद्यादुत्तिष्ठते लयः । लयतालसमारब्धं ततो नृत्यं प्रवर्त्तते इति सङ्गीतदामोदरः । भावे घञ् । अङ्गचालने ।

अङ्गविद्या स्त्री अङ्गरूपा व्याकरणादिशास्त्ररूपा विद्या ज्ञानसाधनम् । ज्ञानसम्पादके व्याकरणादिशास्त्रे । प्रश्नकाले अङ्गानां देहावयवानां चेष्टादिना शुभाशुभबोधके ज्योतिरङ्गे शास्त्रे च । सा च विद्या बृहत्संहितायां दर्शिता यथा “अथाङ्गान्यूरोष्ठस्तनवृषणपादं च दशना भुजौ हस्तौ गण्डौ कचगलनखाङ्गुष्ठमपि यत् । समस्तं कक्षांसश्रवणगुदसन्धीति पुरुषे, स्त्रियां भ्रूनासास्फिग्वलिकटिसुलेखाङ्गुलिचयम् ॥ जिह्वा ग्रीवा पिण्डिके पार्ष्णियुग्मं जङ्घे नाभिः कर्णपाली कृकाटी । वक्त्रं पृष्ठं जत्रुजान्वस्थिपार्श्वं हृत्ताल्वक्षी मेहनोरस्त्रिकं च ॥ नपुंसकाख्यं च शिरो ललाटम् आस्वाद्यसंज्ञैरपरैश्चिरेण । सिद्धिर्भवेत्त्वात्र नपुंसकैर्नो क्षुण्णक्षतेभग्नक्षतैश्च पूर्वैः ॥ स्पृष्टे वा चालिते वापि पादाङ्गुष्ठेऽक्षिरुग् भवेत् । अङ्गुल्यां दुहितुः शोकं शिरोधस्रे नृपाद्भयम् ॥ विप्रयोगमुरसि स्वगात्रतः कर्पटाहृतिरनर्थदा भवेत् । स्वात्प्रियाम्बरभिदहृत्र कर्पटं पृच्छतश्चरणपादयोर्जितः ॥ पादाङ्गुष्ठेन विलिखेद्भूमिं चेत्तोत्थचिन्तया । हस्तेन पादौ कण्डूयेत्तस्य दासीमया च सा ॥ तालभूर्जपटदर्शनेऽशुकं चिन्तयेत्कवतुषास्थिभस्मगम् । व्याधिराश्रयति रज्जुजालकं वल्कलं च समवेक्ष्य बन्धनम् ॥ पिप्पलीमरिचशुण्ठिवारिदैर्लोध्रकुष्ठवसनाम्बुजीरकैः । गन्धमांसिशतपुष्पया वदेत् पृच्छतस्तगरकेण चिन्तनम् । स्त्रीपुरुषदोषपीडितसर्वाध्वसुतार्थधान्यतनयानाम् । द्विचतुःषट्पदचित्तीनां विनाशतः कीर्त्तितैर्दृष्टैः ॥ न्यग्रोधमधूकतिन्दुकजम्बूप्लक्षाम्रबदरिजातिफलैः । धनकनकपुरुषलोहांशुकरूप्योदुम्बराप्तिरपि करगैः ॥ धान्यपरिपूर्णपात्रं कुम्भः पूर्णः कुटुम्बवृद्धिकरौ । गजगोशुनां पुरीषं धनयुवतिसुहृद्विनाशकरम् ॥ पशुहस्तिमहिषपङ्कजरजतव्याघ्रैर्लभेत सन्दृष्टैः । अविधननिवसनमलयजकौशेयाभरणसङ्घातम् ॥ पृच्छा दृढसूत्रावकसुपरिग्राह्दर्शने नृभिर्विहिता । मित्रद्युतार्थभवा गणिकानृपकृतिकार्यकृता ॥ शाक्योपाध्यायार्हतनिर्ग्रन्थिनिमित्तनिगमकैवर्तैः । चौरचमूपतिवणिजां दास्ययोधापणस्थवध्यानाम् ॥ तापसे शौण्डिके दृष्टे प्रोषितः पशुपालनम् । हृद्गतं पृच्छकस्य स्यादुञ्छवृत्तौ विपन्नता ॥ इच्छामि प्रष्टुं भण पश्यत्वार्यः समादिशेत्युक्ते । संयोगकुटुम्बोत्था लाभैश्वर्योद्भवा चिन्ता ॥ निर्दिशेति गदिते जयाध्वगा, प्रत्यवेक्ष्य मम चिन्तितं वद । आशु सर्वजनमध्यगं त्वया दृश्यतामिति च बन्धुचौरजा ॥ अन्तःस्थेऽङ्गे स्वजन उदितो बाह्यजे बाह्य एवं पादाङ्गुष्ठाङ्गुलिकलमया दासदासीजनः स्यात् । जङ्घे प्रेष्यो भवति भगिनी नाभितो हृत्सभार्या पाण्यङ्गुष्ठाङ्गुलिचयकृतस्पर्शने

पुत्रजन्म ॥ मातरं जठरे, मूर्ध्नि गुरुं, दक्षिणवामकौ । बाहू भ्रातृ तत्पत्नी स्पृष्ट्वैवं चोरमादिशेत् ॥ अन्तरङ्गमवमुच्य बाह्यगस्पर्शनं यदि करोति पृच्छकः । श्लेष्मभूत्रमलत्यजनमधः पातयेत्करतलस्थवस्तु चेत् ॥ अधोमुखनामिताङ्गपरिमोटनतोऽप्यथवा, जनष्टतरिक्तभाण्डमवलोक्य च चौरजनम् । हृतपतितक्षताभृतविनष्टविभग्नगतोज्झितप्रहृतादीनिष्टरवतो लभते न हृतम् ॥ निगदितमिदं यत्तत् सर्वं तुषास्थिविषादिकैः सह क्षतिकरं पीडार्तानां समं रुदितक्षुतैः । अवयवमपि स्पृष्टान्तःस्थं दृढं मृदाहरेद् यतिबहु तदा भक्ताम्नं संस्थितः क्षुधितो वदेत् ॥ ललाटस्पर्शनाच्छकदर्शनाच्छालिजौदनम् । उरःस्पर्शात् षष्टिकान्नं ग्रीवास्पर्शे च यावकम् ॥ कक्षिकुचजठरजानुस्पर्शे माषाः पयस्तिलयवाग्वः । आस्वादयतश्चौष्ठौ लिहतो मधुरं रसं ज्ञेयम् ॥ विस्पृक्के स्फोटयेज्जिह्वामम्ले वक्त्रं विकूणयेत् । कटुतिक्तकषायोष्णैर्हिक्केत्, ष्ठीवेच्च सैन्धवे ॥ श्लेष्मत्यागे शुष्कतिक्तं तदल्पं, श्रुत्वा क्रव्यादं प्रेक्ष्य वा मांसमिश्रम् । भ्रूगण्डौष्ठस्पर्शने शाकुनं तद् भुक्तं तेनेत्युक्तमेतन्निमित्तम् ॥ मूर्धगलकेशहनुशङ्खकर्णजङ्घं बस्तिं च स्पृष्ट्वा । गजमहिषमेषसूकरगोशशमृगमांसयुग्भुक्तम् ॥ दृष्टे श्रुतेऽप्यशकुने गोधामत्स्यामिषं वदेद्भुक्तम् । गर्भिण्या गर्भस्य च निपतनमेवं प्रकल्पयेत्प्रश्ने ॥ पुंस्त्रीनपुंसकाख्ये दृष्टेऽनुमिते पुरःस्थिते स्पृष्टे । तज्जन्म भवति पानान्नपुष्पफलदर्शने च शुभम् ॥ अङ्गुष्ठेन भ्रूदरं वाङ्गुलिं वा स्पृष्ट्वा पृच्छेद्गर्भचिन्ता तदा स्यात् । मध्वाज्याद्यैर्हेमरत्नप्रवालैरप्यस्त्रैर्वा मातृधात्र्यात्मजैश्च ॥ गर्भयुता जठरे करगे स्याद् दुष्टनिमित्तवशात्सुदासः । कर्षति तज्जठरं यदि पीठोत्पीड़नतः करगे च करेऽपि । प्राणाया दक्षिणे द्वारे स्पृष्टे मासोत्तरं वदेत् । वामे द्वौ कर्ण एवं मा हिचतुर्भिः श्रुतिस्तने ॥ वेणीमूले त्रीन् सुतान् कन्यके द्वे कर्णे पुत्रान् पञ्च हस्ते त्रयं च । अङ्गुष्ठान्ते पञ्चकं चानुपूर्व्या पादाङ्गुष्ठे पार्ष्णियुग्मेऽपि कन्याम् ॥ सव्यासव्योरुसंस्पर्शे सुते कन्यासुतद्वयम् । स्पृष्टे ललाटमध्यान्ते चतुर्स्रुतनयान् वदेत् ॥ शिरोललाटभ्रूकर्णगण्डहनुरदाशनम् : सव्यापसव्यस्तम्भश्च हस्तौ चिबुकनालकम् ॥ उरः कुचं दक्षिणमप्यसव्यं हृत् पार्श्वमेवं जठरं कटिच । स्फिक् पायुरन्ध्रूरुयुगं च जानू जङ्घे च पदाविति क्षत्तिकादौ ॥ इति निगदितमेतद्गात्रसंस्पर्शलक्ष्म प्रकटमभिमतार्थै शीघ्र शास्त्राणि सम्यक् । विपुलमतिरुदारो वेत्ति यः सर्वमेतन्नरपतिजनताभिः पूज्यतेऽसौ सदैव ॥ इति बृहत्संहितायामङ्गविद्या प्रकरणम् । "वास्तुविद्याङ्गविद्या चेति" गर्गः । अङ्गविद्याया व्याख्यानो ग्रन्थः ऋगयना० अण् । आङ्गविद्यस्तद्व्याख्यानग्रन्थे ।

अङ्गविधि पु० अङ्गस्य प्रधानोपकारिणः विधिः विधानम् । गुणविध्यपरपर्य्याये विधिभेदे । तथाहि इष्टसाधनताकार्य्यत्वादिबोधकवाक्यं विधिः । स च प्रमाणान्तरैरप्राप्तस्यैव बोधकतयोत्पत्तिविधिः "विधिरत्यन्तमप्राप्तौ" इत्युक्तेः । तथा च प्रमाणान्तराप्राप्तकर्म्मणि इष्टसाधनताकार्य्यतादिबोधकं वाक्यं प्राथमिकप्रवृत्तिजनकप्रतीतिजनकत्वात् उत्पत्तिविधिः । यत्र तु प्राप्तस्यैव कर्म्मणोऽनुवादेन तस्य द्रव्यदेवतादौ इष्टसाधनतादिकं बोध्यते सोऽयमङ्गविधिः सच स्वविषये प्राथमिकप्रवृत्तिजनकप्रतीतिजनकत्वात् विधिरेव । किन्तु प्रधानविधिविधेयकर्म्मणोऽङ्गबोधकतया अङ्गविधिरित्येव विशेषः यथा, अग्निहोत्रं जुहोतीत्युत्पत्तिविधिवाक्येन प्राप्तस्याग्निहोत्रस्य गुणविधानाय प्रवृत्तं दध्ना जुहोतीति वाक्यं प्राप्ताग्निहोत्रानुवादेन दधिकरणत्वमात्रं बोधयत् दधि इष्टसाधनताबोधनेन तत्र प्रवर्त्तयतीति दध्ना जुहोतीति वाक्यं गुणविधिरङ्गविधिरिति च उच्यते । एवमन्यान्युदाहार्य्याणि । तच्चाङ्गं क्वचित् कालः क्वचित् द्रव्यं क्वचित् देवतादि इति नानाविधम् अतएवोक्तं "कार्म्मसन्निहितं नैव बुद्धौ विपरिवर्त्तते । शब्दात्तु तदुपस्थानमुपादेये गुणोभवेदिति" भट्टः । विवृतञ्चैतत् रघुनन्दनेन प्रमाणान्तरासन्निहितं कर्म प्रथमं बुद्धौ न विषयीभवति प्राथमिको शब्दादेव तस्य कर्मण उपस्थितिरिति उपादेये विधेये कर्म्मणि तिथ्यादिर्गुण इति" ।

अङ्गवैकृत न० विकृतमत्र भावः विकृत+अण् अङ्गेन अङ्गचेष्टया वैकृतं हृदयभावो ज्ञाप्यते यत्र बहु० । आकार इति ख्यातायाम्-हृदयगतभावावेदकचेष्टायाम् । ६त० । अङ्गस्य विकारे न० ।

अङ्गवैगुण्य न० अङ्गस्य प्रधानोपकारिणः वैगुण्यमन्यथाकरणम् । प्रधानकर्म्माङ्गीभूतद्रव्यादेरन्यथाकरणे यद्दोषनिवारणार्थं विष्णुस्मरणं कर्त्तव्यतया विहितं "यदसाङ्गं कृतं कर्म्म जानता वाप्यजानता साङ्गं भवतु तत् सर्वं हरेर्नामानुकीर्त्तनादिति" स्मृतिः । अतएव श्राद्धादिपद्धतौ कर्म्मान्ते यत् किञ्चिदङ्गवैगुण्यं जातं तद्दोषप्रशमनाय विष्णुस्मरणमहं करिष्ये इत्यभिलापवाक्यम् ।

अङ्गशुद्धि स्त्री शुध्यतेऽनया इति शुध-करणे क्तिन् ६त० । स्नानादौ देहसंस्कारसाधने । भावे क्तिन् । देहशोधने ।

अङ्गस् न० अनज-असुन् कुत्वञ्च । पक्षिणि इत्युज्ज्वलदत्तः ।

अङ्गसंस्कार पु० अङ्गं संस्क्रियतेऽनेन सम्-कृ+करणे घञ् सुट् । देहसंशोधनादिसंस्कारकारणे स्नाने गोधूमचूर्णादिनाङ्गमर्द्दने च । भावे घञ् ६त० । अङ्गस्य संस्कारे विलेपनादौ । अङ्गं संस्करोति सम्+कृ-कर्त्तरि अण् ६त० । देहसंस्कारके नरमात्रे त्रि० ।

अङ्गसंस्क्रिया स्त्री ६त० । अङ्गसंस्कारे ।

अङ्गस्पर्श पु० अङ्गस्य अशौचिदेहस्य इतरैः स्पर्शस्तद्योगता । इतरकर्त्तृकस्पर्शयोग्यतायाम् । अशौचिनाम् देहस्पर्शनिषेधे "चतुर्थेऽहनि कर्त्तव्यमस्थिसञ्चयनं द्विजैः । ततः सञ्चयनादूर्द्ध्वमङ्गस्पर्शो विधीयते" इति दक्षस्मृतौ चतुर्थदिवसे अशौचिदेहस्य स्पर्शयोग्यताभिधानात् चतुर्थदिवसे देहस्पर्शयोग्यता । एतच्च "यावत्कोलमसंस्पृश्य"मित्याद्युक्तव्यतिरिक्तविषयं महागुरुनिपाते पुत्रादिभिन्नविषयञ्च तच्चाङ्गास्पृश्यत्वशब्दे वक्ष्यते ।

अङ्गहार पु० अङ्गं ह्रियते चाल्यतेऽत्र हृ-आधारे घञ् ६त० । अङ्गुल्यादिविन्यासभेदेन नृत्ये । तच्चाङ्गविक्षेपशब्दे दर्शितम् । भावे घञ् ६त० । अङ्गस्य हरणमात्रे पु० ।

अङ्गहानि स्त्री अङ्गस्य प्रधानोपकारिणः कर्म्मणः हानिः प्रधानकर्म्मोपयोगिनः गुणादेरन्यथासम्पादनेऽसम्पादने च । "दैवाद् भ्रमात् प्रमादाच्चेदङ्गहानिः प्रजायते । स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिरिति" पुरा० ।

अङ्गहारि पु० अङ्गानि ह्रियन्ते अत्र हृ-बा० णि । अङ्गहारार्थे स्थले रङ्गभूमौ ।

अङ्गहीन त्रि० अङ्गेन हीनम् । साधनीभूतद्रव्यकालाद्यङ्गकरणशून्ये कर्म्मणि "अङ्गहीनं क्रियाहीनं विधिहीनञ्च यद् भवेत् । सत् सर्व्वं पूर्णतामेतु भास्करस्य प्रसादतः" इति स्मृतिः । "अङ्गहीनो दहेद्राष्ट्रं मन्त्रहीनस्तु चर्त्विजम् । यजमानमदक्षिणये नास्ति यज्ञसमो रिपुः" इति पुरा० । विकले, छिन्नदेहे च त्रि० । अङ्गेन देहेन हीनः रहितः । कामे पु० । तस्यानङ्गत्वात्तथत्वम् । अङ्गं हीनं यथोचितप्रमाणादल्पं यस्य । हस्तपादाद्यवयवस्य यथोचितपरिमाणाभावयुक्ते त्रि० । "धान्यचौरोऽङ्गहीनत्वमातिरेक्यञ्च मिश्रक इति" मनुः । वा परनिपातेऽहीनाङ्गोऽप्यत्रार्थे । अङ्गस्य हीनतायां कारणमुक्तं सुश्रुते । "द्विहृदयाञ्च नारीं दौहृदिनीमाचक्षते । दौहृदविमानात् कुब्जं कुणिं खञ्जं जडं वामनं विकृताक्षमनक्षं वा नारी सुतं जनयति । तस्मात् सा यद्यदिच्छेत्तत्तस्यै दापयेत् । लब्धदौहृदा हि वीर्य्यवन्तं चिरायुषञ्च पुत्रं जनयति ॥ भवन्ति चात्र ॥ इन्द्रियार्थांस्तु यान्यान् सा भोक्तुमिच्छति गर्भिणी । गर्भाबाधभयात्तांस्तान् भिषगाहृत्य दापयेत् । सा प्राप्तदौहृदा पुत्रं जनयेत गुणान्वितम् । अलब्धदौहृदा गर्भे लभेतात्मनि वा भयम् ॥ येषु येष्विन्द्रियार्थेषु दौहृदे वै विमानना । जायेत तत् सुतस्यार्त्तिस्तस्मिंस्तस्मिंस्तथेन्द्रिये" इति ॥

अङ्गाङ्गिभावः पु० अङ्गस्य अङ्गिनश्च भावः । गौणमुख्यभावे उपकार्य्योपकारकभावे च यथा दर्शादीन् प्रति प्रयाजादीनामङ्गत्वं, प्रयाजदींश्च प्रति दर्शादीनामङ्गित्वम् । "अङ्गाङ्गिभावमज्ञात्वा कथं सामर्थ्यमन्वय" इति च मीमा० ।

अङ्गाधिप पु० अङ्गस्य देशभेदस्य अधिपः । अङ्गदेशाधिपे प्रसिद्धतया कर्णे तस्य तद्राज्यप्राप्तिः भारते आ० । "यद्ययं फाल्गुनो युद्धे नाराज्ञा योद्धुमिच्छति । तस्मादेषोऽङ्गविषये मया राज्येऽभिषिच्यते ॥ वैशम्पायन उवाच । ततस्तस्मिन् क्षणे कर्णः सलाजकुसुमैर्घटैः । काञ्चनैः काञ्चने पीठे मन्त्रविद्भिर्महारथः । अभिषिक्तोऽङ्गराज्ये स श्रिया युक्तो महाबल इति सच देशः मगधदेशस्थगिरिव्रजात् सन्निकृष्टः पूर्व्वस्यां दिशि स्थितः । सभापर्व्वणि मगधदेशवर्णने गिरिव्रजमुपवर्ण्य "अङ्गवङ्गादयश्चैव राजानश्च महाबलाः । गौतमाश्रममभ्येत्य रमन्ते स्म पुरार्जुनेति" अङ्गवङ्गनृपाणां सन्निकृष्टत्वमुक्तम् । भीमप्राच्यदिग्विजये च "विजित्य युधि कौन्तेयो मागधानभ्ययाद्बली ॥ दण्डञ्च दण्डधारञ्च विजित्य पृथिवीपतीन् । तैरेव सहितः सर्व्वैर्गिरिव्रजमुपाद्रवत् । जारासन्धिं सान्त्वयित्वा करे च विनिवेश्य ह । तैरेव सहितः सर्व्वैः कर्णमभ्यद्रवद्बली ॥ स कम्पयन्निव महीं बलेन चतुरङ्गिणा । युयुधे पाण्डवश्रेष्ठः कर्णेनामित्रघातिना ॥ स कर्णं युधि निर्ज्जित्य वशे कृत्वा च भारत । ततो विजिग्ये बलवान् राज्ञः पर्व्वतवासिनः ॥ अथ मोदागिरौ चैव राजानं बलवत्तरम् । पाण्डवो बाहुवीर्य्येण निजघान महामृधे इति" ॥ एवञ्च गिरिव्रजात् पूर्व्वं मोदागिरेः पश्चात् स देशः । बृहत्संहितायान्तु तस्य भारतवर्षे आग्नेय्यां स्थितिरुक्ता । यथा "आग्नेय्यां दिशि कोशल कलिङ्गवङ्गोपवङ्गजठराङ्गा" इति । अङ्गस्य ज्योतिःशास्त्रोक्तलग्नस्य अधिपः । लग्नाधिपे पु० । "अङ्गाधिपे बलिनि सर्व्वविभूतिसम्पदिति" ज्योति० ।

अङ्गाधीश पु० ६त० । अङ्गदेशाधिपे कर्णे लग्नाधिपे च “अङ्गाधीशः स्वगेहे बुधगुरुकविभिः संयुत” इति जातकम् । अङ्गाधीश्वरादयोऽप्यत्र ।

अङ्गार अस्त्री० अङ्ग–आरन् । अर्द्धदग्धे–अग्निसंक्रान्ते अग्निशून्ये वा (आङार) इति प्रसिद्धे काष्ठखण्डे । “घृतकुम्भसमा नारी तप्ताङ्गारसमः पुमानिति” “ज्वलदङ्गारसन्निभमिति” “अङ्गारे शतधौतेऽपि मालिन्यं नैव गच्छतीति” । “उष्णो दहति चाङ्गारः शीतः कृष्णायते करमिति” च पुरा० । “असौ वावादित्योऽग्निर्दिशोऽङ्गारा” इति छा०ब्रा० । “व्यङ्गारे भुक्तवज्जने” इति स्मृतिः । “अङ्गिरा अङ्गार” इति यजु० । “येऽस्याङ्गारा आसंस्तेऽङ्गिरसोऽभवन्निति” ऐत० ब्रा० । भौमग्रहे पु० रक्तवर्णे न० तद्वति त्रि० । पाणा० यत् अङ्गार्य्या स्त्री तत्समूहे ।

अङ्गारक अस्त्री अङ्गार+स्वार्थे कन् । अङ्गारे “अङ्गारकस्त्वन्याश्चेति” पुरा० । “अष्टावङ्गारके तथेति” ज्योतिषम् । “अङ्गारके कुमारञ्च बुधे नारायणं तथेति” पुरा० । अस्य चारो यथा

“यद्युदयर्क्षाद्वक्रं करोति नवमाष्टमसप्तमर्क्षेषु । तद्वक्रमुष्णमुदये पीडाकरमग्निवार्त्तानाम् ॥ द्वादशदशमैकादशनक्षत्राद्वक्रितः कुजोऽश्रुमुखम् । दूषयति रसानुदये करोति रोगानवृष्टिं च ॥ व्यालं त्रयोदशर्क्षाच्चतुर्दशाद्वा विपच्यतेऽस्तमये । दंष्ट्रिव्यालमृगेभ्यः करोति पीडां सुभिक्षं च ॥ रुधिराननमिति वक्रं पञ्चदशात् षोड़शाच्च विनिवृत्ते तत्कालं मुखरोगं सभयं च सुभिक्षमावहति ॥ असिमुषलं सप्तदशादष्टादशतोऽपि वा तदनु वक्रे । दस्युगणेभ्यः पीडां करोत्यवृष्टिं सशस्त्रभयम् ॥ भाग्यार्यमोदितो यदि निवर्त्तते वैश्वदैवते भौमः । प्राजापत्येऽस्तमितस्त्रीनपि लोकान्निपीड़यति ॥ श्रवणोदितस्य वक्रं पुष्ये मूर्धाभिषिक्तपीडाकृत् । यस्मिन्नृक्षेऽभ्युदितस्तद्दिग्व्यूहान् जनान् हन्ति ॥ मध्येन यदि मघानां गतागतं लोहितः करोति ततः । पाण्ड्यो नृपो विनश्यति शस्त्रोद्योगाद्भयमवृष्टिः ॥ भित्त्वा मघां विशाखां भिन्दन् भौमः करोति दुर्भिक्षम् । मरकं करोति घोरं यदि भित्त्वा रोहिणीं याति ॥ दक्षिणतो रोहिण्याश्चरन् महीजोऽर्घवृष्टिनिग्रहकृत् । धूमायन् सशिखो वा विनिहन्यात् पारियात्रस्थान् ॥ प्राजापत्ये श्रवणे मूले तिसृषूत्तरासु शाक्रे च । विचरन् घननिवहानामुपघातकरः क्षमातनयः ॥ चारोदयाः प्रशस्ताः श्रवणमघादित्यमूलहस्तेषु । एकपदाश्विविशाखाप्राजापत्येषु च कुजस्य ॥ विपुलविमलमूर्त्तिः किंशुकाशोकवर्णः स्फुटरुचिरमयूखस्तप्तताम्रप्रभाभः । विचरति यदि मार्गं चोत्तरं मेदिनीजः शुभकृदवनिपानां हार्दिदश्च प्रजानाम् ॥” इति बृहत्संहिता ।

तस्य भक्तिदेशादि पञ्चमाध्याये तत्रैवोक्तं यथा

“शोणस्य नर्मदाया भीमरथायाश्च पश्चिमार्धस्थाः । निर्विन्ध्या वेत्रवती सिप्रा गोदावरी वेणा ॥ मन्दाकिनी पयोष्णी महानदी सिन्धुमालतीपाराः । उत्तरपाण्ड्यमहेन्द्राद्रिविन्ध्यमलयोपगाश्चोलाः ॥ द्रविडविदेहान्ध्राश्मकभासापुरकौङ्कणाः समन्त्रिषिकाः । कुन्तलकेरलदण्डककान्तिपुरम्लेच्छसङ्करजाः ॥ नासिक्यभोगवर्धनविराटविन्ध्याद्रिपार्श्वगा देशाः । ये च पिबन्ति सुतोयां तापीं ये चापि गोमतीसलिलम् ॥ नागरकृषिकरपारतहुताशनाजीविशस्त्रवार्त्तानाम् । आटविकदुर्गकर्वटवधकनृशंसावलिप्तानाम् ॥ नरपतिकुमारकुञ्जरदाम्भिकडिम्भाभिघातपशुपानाम् । रक्तफलकुसुमविद्रुमचमूपगुडमद्यतीक्ष्णानाम् ॥ कोशभवनाग्निहोत्रिकधात्वाकरशाक्यभिक्षुचौराणाम् । शठदीर्घवैरबह्वाशिनां च वसुधासुतोऽधिपतिः” इति । अङ्गारमिव इवार्थे कन् । रक्तवर्णत्वात् कुरण्टकवृक्षे, (भीमराज) इति ख्याते-भृङ्गराजवृक्षे च पु० । अल्पार्थे कन् । विस्फुलिङ्ग इति विख्याते–अङ्गारकुलिङ्गे न० । “दूर्वा लाक्षा हरिद्रे द्वे मञ्जिष्ठा सेन्द्रवारुणी । बृहती सैन्धवं कुष्ठं रास्ना मांसी शतावरी । आरनालाढकेनैव तैलप्रस्थं विपाचयेत् । तैलमङ्गारकं नाम सर्वज्वरविनाशनमिति” चक्रदत्तवैद्यकोक्ते तैलभेदे न० । [विक्रयार्थमङ्गारकारके ।

अङ्गारकारिन् त्रि० अङ्गारं करोति कृ–णिनि । काष्ठं दग्ध्वा

अङ्गारकमणि पु० अङ्गारकस्य प्रियः मणिः । प्रवाले तस्य च रक्तवर्णत्वात् तत्प्रियत्वं “माणिक्यं भास्करे देयं चन्द्रे मुक्तां प्रदापयेत् प्रवालञ्च कुजे दद्या”दित्यादिना तत्कृताशुभप्रतीकाराय प्रवालदानोक्तेः तत्प्रियत्वम् ।

अङ्गारकुष्ठक पु० अङ्गारवर्णं कुष्ठमिव कन् । हिताबलीनामकौषधिभेदे ।

अङ्गारधानी स्त्री अङ्गाराणि धीयन्तेऽस्याम् धा–आधारे ल्युट् ङीप् । (आङठा) इति ख्याते अङ्गाराधानपात्राम् स्वार्थे कन् । अङ्गारधानिकाप्यत्रैव ।

अङ्गारपरिपाचित न० अङ्गारेण (ज्वलदग्निव्याप्तकाष्ठखण्डेन) परिपाच्यते परि+पच–स्वार्थे णिच्–क्त ३त० । (कवाव) इति प्रसिद्धे-पक्वमांसादौ ।

अङ्गारपर्ण न० अङ्गारमिव पर्णमस्य। वनभेदे। अस्त्यर्थे अच्। तत्स्वामिनि चित्ररथगन्धर्व्वे पु०। भारते चैत्ररथे प०। चित्ररथगन्धर्वस्य अर्ज्जुनादीन् प्रति उक्तिः। "आरात्तिष्ठत मा मह्यं समीपमुपसर्पत। कस्मान्मां नाभिजानीत प्राप्तं भागीरथीजलम्। अङ्गारपर्णं गन्धर्व्वं वित्त मां स्वबलाश्रयम्। अहं मानी तथेर्षुश्च कुवेरस्य प्रियः सखा। अङ्गारपर्णमित्येवं ख्यातं चेदं वनं ममेति"। [ख्यातपात्रे।

अङ्गारपात्री स्त्री ६त० अङ्गारधान्याम् (आङ्टा) इति

अङ्गारपुष्प पु० अङ्गारमिव लोहितवर्णं पुष्पं यस्य ब०। (जिँयापुति) इति ख्याते इङ्गुदीवृक्षे।

अङ्गारमञ्जरी स्त्री अङ्गारा रक्तवर्णा मञ्जरी ब० समासान्त-कबभावाद्धस्वत्वे संज्ञात्वात्। (करमचा) इति ख्याते रक्तकरञ्जवृक्षे।

अङ्गारवल्ली स्त्री अङ्गारा इव रक्तफलत्वात् रक्ता वल्ली कर्म्म०। रक्तवर्णफलयत्याम् (कुँच) इति प्रसिद्धायाम् गुञ्जालतायां करञ्जवृक्षे च। स्वार्थे कन्। अङ्गारवल्लिका तत्रैव।

अङ्गारवेणु पु० अङ्गारवर्णो वेणुः। वंशभेदे। तज्जाते ठक् अनुश-तादि० द्विपदवृद्धिः। आङ्गारवैणुकं, तज्जाते त्रि०।

अङ्गारशकटी स्त्री शक्नोति वोढुं शकटम्, अल्पं शकटं, शकटी, षष्ठ्यादिवत् अल्पार्थे ङीप् अङ्गारस्य शकटी ६त०। (आङ्टा) (धुनाचीति) च प्रसिद्धे अङ्गाराधारे पात्रभेदे।

अङ्गारावक्षेपण न० अङ्गारमवक्षिप्यतेऽनेन करणे ल्युट्। अङ्गारक्षेपणसाधने पात्रे। भावे ल्युट्। अङ्गारक्षेपणे।

अङ्गारि स्त्री अङ्गार+मत्वर्थे ठन् पृषोदरादित्वात् कलोपः। अङ्गाराधारे (आङ्टा) इति प्रसिद्धे पात्रभेदे।

अङ्गारिका स्त्री अङ्गारं विद्यतेऽस्याः अङ्गार+मत्वर्थे ठन् टाप्। (आङ्टा) इति ख्याते अङ्गारपात्रे।

अङ्गारिणी स्त्री० अङ्गार+मत्वर्थे इनि। अङ्गारधानिकायाम् (आङ्टा इति) ख्याते पात्रे। अङ्गारवति त्रि०।

अङ्गारित पु० अङ्गारमिवाचरतीति अङ्गार+क्विप् ततः कर्त्तरि क्त। पलाशकलिकायाम्। अङ्गारं करोतीत्यर्थे णिचि कर्म्मणि क्त, अङ्गार+तारका० इतच् वा। दग्धप्राये काष्ठादौ त्रि०। [अङ्गारप्रकृतिभवे काष्ठादौ।

अङ्गारीय त्रि० अङ्गारेभ्य एतानि प्रकृतिरूपार्थे अङ्गार+छ।

अङ्गिका स्त्री अङ्गम् आच्छादयति अङ्ग+इनि—स्वार्थे कन् स्त्रियां टाप्। (आङराखा) इति प्रसिद्धे कञ्चुकवस्त्रे।

अङ्गिन् त्रि० अङ्ग+इनि। अवयवविशिष्टे, देहवति च। "येनाङ्गविकार इति" सूत्रस्य "येनाङ्गेन विकृतेनाङ्गिनो-विकार इति" हत्तिः। अङ्गिनं माङ्गभावेन कृत्यादपि कदाचनेति" मीमा०। प्रधाने, "एकएव भवेदङ्गी शृङ्गारो वीर एव वेति" "ये रसस्याङ्गिनो धर्म्माः शौर्य्यादय इवा-त्मन इति" च साहि०।

अङ्गिरस् पु० अङ्गति अगि-गतौ असि इरुट्। ब्रह्मणोमानस-पुत्रे स्वनामख्याते मुनिभेदे। भारते वन० मार्क०। "ब्रह्मणो मानसाः पुत्रा विदिताः षण्महर्षयः मरीचि-रत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः" इति "त्वमग्ने प्रथमोऽङ्गिरा ऋषिर्देवानामिति" श्रुतौ अग्ने-रङ्गिरस्त्वमुक्तं तत्कथा भारते वन० मार्क०। "यदा क्रुद्धो हुतवहस्तपस्तप्तुं वनं गतः॥ तदा च भग-वानग्निः स्वयमेवाङ्गिराभवत्। सन्तापयंश्च प्रभया नाशयं स्तिमिराणि च॥ पुराङ्गिरा महावाहो! चचार तप उत्त-मम्। आश्रमस्थो महाभागो हव्यवाहं विशेषयन्। तथा स भूत्वा तु तदा जगत् सर्व्वं व्यकाशयत्॥ तपश्चरं-स्तु हुतभुक् सन्तप्तस्तस्य तेजसा। भृशं ग्लानश्च तेजस्वी न स किञ्चित् प्रजज्ञिवान्॥ अथ सञ्चिन्तयामास भगवान् हव्यवाहनः। अन्योऽग्निरिह लोकानां ब्रह्मणा संप्रकल्पितः॥ अग्नित्वं विप्रनष्टं हि तप्यमानस्य मे तपः। कथमग्निः पुनरहं भवेयमिति चिन्त्य सः। अपश्यदग्निवल्लोकांस्तापयन्तं महामुनिम्॥ सोऽपासर्प-च्छनैर्भीतस्तमुवाच तदाङ्गिराः। शीघ्रमेव भवस्वाग्निस्त्वं पुनर्लोकभावनः। विज्ञातश्चासि लोकेषु त्रिषु संस्थान-चारिषु॥ त्वमग्निः प्रथमं सृष्टो ब्रह्मणा तिमिरापहः। स्वस्थानं प्रतिपद्यस्व शीघ्रमेव तमोनुद!॥ अग्निरुवाच। नष्टकीर्त्तिरहं लोके भवान् जातो हुताशनः। भवन्त-मेव ज्ञास्यन्ति पावकं न तु मां जनाः॥ निक्षिपाम्यह-मग्नित्वं त्वमग्निः प्रथमो भव। भविष्यामि द्वितीयोऽहं प्राजापत्यक एव च॥ अङ्गिरा उवाच। कुरु पुण्यं प्रजास्वर्ग्यं भवाग्निस्तिमिरापहः। मां च देव! कुरुष्वाग्ने! प्रथमं पुत्रमञ्जसा॥ मार्कण्डेय उवाच। तच्छ्रुत्वाङ्गिरसो वाक्यं जातवेदास्तथाकरोत्। राजन् बृहस्पतिर्नाम तस्याप्यङ्गिरसः सुतः इति"॥

तस्य च यथा अग्निपुत्रत्वं येन येन क्रमेण च आविर्भाव-स्तथोक्तमग्निशब्दे। अग्नौ च। "शिवो भव प्राजापत्यो मानुषीभ्यामङ्गिरः" इति य० अङ्गिरोभिः ऋषिभिः सम्पादितत्वात् अङ्गसौष्ठवाद्वा अङ्गिरा अग्निरूपः

हे अङ्गिरः! अग्निरूपेति" वेददीपः। अङ्गिरसः गोत्रापत्यम् शिवा० अण्। आङ्गिरसः बहुषु लुक्। अङ्गिरसस्तद्गोत्रापत्ये ब० व०। "सर्व्वे शान्ता अदन्ताः स्युः" इत्युक्तेः पृ० सलोपे अङ्गिरशब्दोऽप्यत्र, "येनामवग्वे अङ्गिरे" इति वेदः। मन्वत्रिविष्णुहारीत याज्ञवल्क्योशनोऽङ्गिरा इति याज्ञ०। "एवं त्यक्त्वा शरीरं तु परमे तपसि स्थितः। भृग्वङ्गिरादिभिर्भूयस्तपसाप्यायितस्तदेति" भार०।

अङ्गिरस्वत् पु० अङ्गिरा अग्निः सहायत्वेन विद्यतेऽस्य मतुप् मस्य वः सान्तत्वात् न पदत्वम्। वायौ "यमाय त्वाङ्गिरस्वते पितृमाते स्वाहेति" यजुः। "अङ्गिरोयुक्ताय वातायेति" वेददीपः।

अङ्गीकार पु० अनङ्गम् अस्वोपकरणं अस्वकीयम् अङ्गं क्रियते अङ्ग+च्वि+कृ-घञ्। स्वीकारे अभ्युपगमे। "अङ्गीकुरु दृशोर्भङ्गीमङ्गीभवतु मन्मथ" इति "नवाङ्गी कुरङ्गीदृगङ्गीकरोत्विति" जगन्नाथः। "अङ्गीकुर्वन् स्वमाहात्म्यं भयं जज्वाल पावक" इति पुरा०।

अङ्गीकृत त्रि० अङ्गीति च्व्यन्तं तत्पूर्व्वकात् कृञः क्त। स्वीकृते "अङ्गीकृतं सुकृतिनः परिपालयन्तीति" चौरपञ्चाशिका। "नाङ्गीकृतमुत्सृजन्तीति" नीतिशा०।

अङ्गु पु० अगि-उन्। पाणौ हस्ते "अङ्गुष्ठः"।

अङ्गुरि(री) स्त्री अङ्ग-उलि-रलयोरेकत्व स्मरणात् रत्वम्। (आङ्गुल) इति प्रसिद्धायाम् हस्तपादशाखायाम् वा ङीप्। अत्रैवार्थे "अङ्गुरीवोरगक्षतेति" रघुः।

अङ्गुरीय न० अङ्गुरौ भवम् अङ्गुरि+छ बालमूलादित्वात् वा लत्वाभावः। अङ्गुलिभूषणे (आङ्गुटीति) प्रसिद्धे।

अङ्गुरीयक न० अङ्गुरीय+स्वार्थे कन्। अङ्गुलिभूषणे (आङ्गुटीति) ख्याते भूषणभेदे।

अङ्गुल पु० अङ्ग-उल। हस्तपदशाखायाम् (आंगुल) इति ख्यातायाम्। वात्स्यायनमुनौ च। "यवोदरैरङ्गुलमष्टसंख्यैरिति" भास्कराचार्य्योक्ते अष्टयवोदरपरिमाणे तु न०। अङ्गौ पाणौ लीयते वा ड। अङ्गुष्ठे न०। "समन्तादङ्गुलोत्सेधं हस्तमात्रं तु स्थण्डिलमिति" पुरा०।

अङ्गुलि स्त्री अङ्ग-उलि। हस्तपदशाखायाम् (आङ्गुल) इति ख्यातायाम्। अङ्गुलिं ग्रन्थिभेदस्य छेदयेत् प्रथमे ग्रहे" इति स्मृतिः (हात शुडा) इति ख्याते गजकर्णिकाष्ठे, गजशुण्डाग्रे च। पुंस्त्वमपि "संदष्टाधरोष्ठमङ्गुलिनेति" शकु०।

अङ्गुलितोरण न० अङ्गुलेः तोरणमिव कृतम्। चन्दनादिद्वारा कृते ललाटस्थार्द्धचन्द्राकृतितिलके।

अङ्गुलित्र न० अङ्गुलिं त्रायते त्रै-क इत०। (चामाटीति) प्रसिद्धे ज्याकर्षणकृतखेदवारणार्थम् अङ्गुलिबद्धे चर्म्मणि "बद्धगोधाङ्गुलित्रे" इति भट्टिः।

अङ्गुलित्राण अङ्गुलिस्त्रायतेऽनेन त्रै-क ईत०। (चामाटीति) प्रसिद्धे ज्याकर्षणकृतखेदनिवारणार्थम् अङ्गुलिबद्धे चर्मणि।

अङ्गुलिमुद्रा स्त्री अङ्गुलेः मुदं राति रा-क इत०। धारयितुर्नामाक्षरमुद्राङ्किते (आङ्गुटीति) प्रसिद्धे अङ्गुलीभूषणे। "उपहितस्मृतिरङ्गुलिमुद्रयेति" शकु०।

अङ्गुलिमोटन न० अङ्गुल्योर्मोटनं मर्दनं यत्र ब०। अङ्गुलिद्वयमर्दनजाते (तुड़ि) इति प्रसिद्धे शब्दे।

अङ्गुलिषङ्गा स्त्री अङ्गुलौ सङ्गो यस्याः षत्वम् ७ब०। (याउ) इति प्रसिद्धे अङ्गुलिसंलेपकारके यवागूद्रव्ये।

अङ्गुलिसंज्ञा स्त्री अङ्गुल्या संज्ञा संकेतज्ञापनम्। अङ्गुलिचेष्टाभेदेन अभीष्टकर्मणि देये सङ्केतविशेषे "सुखापितैकाङ्गुलिसंज्ञयैवेति" कुमा०।

अङ्गुलिसन्देश पु० अङ्गुल्या अङ्गुलिध्वनिना सन्दिश्यते सम्+दिश-भावे घञ्। अङ्गुलिध्वनिद्वारा संवादाने।

अङ्गुलिस्फोटन न० अङ्गुल्योः स्फोटनं ताड़नं यत्र ७ब०। (तुड़ि) इति प्रसिद्धे अङ्गुलिद्वयमर्दनजाते शब्दे इत०। अङ्गुलिस्फोटनमात्रे च।

अङ्गुली स्त्री अङ्गुलि+वा ङीप्। अङ्गुलिशब्दार्थे "च्युतमपि लब्धपदं यदङ्गुलीभ्यमिति" शकु० "तर्जयन्नङ्गुलीभिरिति"।

अङ्गुलीपञ्चक न० अङ्गुलीनां पञ्चकम् पञ्चसंख्या। हस्तस्थानामङ्गुलीनां समुदाये ताश्च अङ्गुष्ठतर्जनीमध्यमानामिका कनिष्ठाः।

अङ्गुलीय न० अङ्गुरीयकवत् वा रत्वाभावः। (आंगुटीति) प्रसिद्धे अङ्गुलिभूषणे। "तव सुचरितमङ्गुलीय! नूनमिति" शकु०। इवार्थे कन्। तत्तुल्यपरिणाहवस्त्वासत्वे न०।

अङ्गुलीसम्भूत पु० अङ्गुल्यां सम्भूतः ७त०। नखे। अङ्गुलीसम्भूतमात्रे त्रि०।

अङ्गुल्यादि पु० इब०। पाणिन्युक्ते इवार्थे विहितकन्प्रत्ययनिमित्ते शब्दगणसमूहे। स च गणः "अङ्गुलि भरुज बभ्रु वल्गु मण्डर मण्डल शष्कुली हरि कपि मुनिरुह खल उदश्वित् गोणी उरस् कुलिश इति। अङ्गुलीव+कन् अङ्गुलीयकमित्यादिः।

अङ्गुष्ठ पु० अङ्गौ पाणौ प्राधान्येन तिष्ठति स्था-क ७त०

षत्वम् । हस्ताङ्गुलौ । "अम्बाम्बेति" सूत्रेऽङ्गुशब्दप्रयोगात् अङ्गुशब्दः हस्तवाचीतिज्ञापितम् । "अङ्गुष्ठोदरमध्ये तु यवो यस्य विराजते" इति सामु० ।

अङ्गुष्ठमात्र त्रि० अङ्गुष्ठ+परिमाणार्थे मात्रच् । अङ्गुष्ठमध्यपर्वपरिमिते । "अङ्गुष्ठमात्रोह्रस्वरोऽपि हृष्ट" इति श्रुतिः । "अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्ष बलाद्यम" इति भारतम् । "अङ्गुष्ठाङ्गुलमानन्तु यत्र यत्रोपदिश्यते । तत्र तत्र वृहत्पर्वग्रन्थिभिर्मिनुयात् सदेति" कात्या० ।

अङ्गूष पु० अगि-ऊषन् । नकुले वाणे च ।

अङ्घस् न० अङ्घते नरकमनेन अघि-गतौ असुन् । पापे "युष्मच्छासनलङ्घनाङ्घसि मया मग्नेन नाम स्थितमिति" वेणी० ।

अङ्घारि पु० कृ-इण् ईत०ष्ट० । दीप्तिशीले । "कविरसि "अङ्घारिरसीति" यजु० । "अङ्घारिर्दीप्तिशील इति" वेददीपः ।

अङ्घि पु० अघिगतौ-इन् । पादे, वृक्षमूले च ।

अङ्घ्रि पु० अघि-गतौ करणे क्रिन् । चरणे, वृक्षमूले, "अधारि पद्मेषु तदङ्घ्रिणा घृणेति नै० ।अङ्घ्रिपः (पादपः) छन्दसां चतुर्थभागे च । "प्रथमाङ्घ्रिसमीयस्येति" वृत्त० ।

अङ्घ्रिप पु० अङ्घ्रिणा मूलेन पिबति सिक्तजलम् पा-क ३त० । वृक्षमात्रे ।

अङ्घ्रिपर्णिका स्त्री अङ्घ्रौ मूले तदारभ्य वा पर्णमस्याः जातौ ङीप् स्वार्थे कन् । सिंहपुच्छाकारपुष्पवति (चाकुलिया) इति ख्याते वृक्षे । काभावे अङ्घ्रिपर्णीत्यपि तत्रैव ।

अङ्घ्रिवल्लिका स्त्री अङ्घ्रेरारभ्य वल्लीव पर्णवत्त्वेन, ततः स्वार्थे के ह्रस्वे टाप् । सिंहपुच्छाकारपुष्पवति (चाकुलिया) इति प्रसिद्धे वृक्षे । काभावे ॥ अङ्घ्रिवल्लीत्यपि तत्रैव ।

अच अविस्पष्टकथने गतौ च उभय० भ्वादि० सक० सेट् क्त्वा वेट् । अचति ते । आचीत् आचिष्ट । क्त अक्तः क्त्वा अचित्वा-अक्त्वा "स्वाहायज्ञमित्यञ्जलो अचते" इति कात्या० । "अचते सङ्कोचयति" इति वेददीपः ।

अच(अन्चु) गतौ पूजायाञ्च प० सक० सेट् । तत्र अच इदित् ओदिच्च (अन्चु) अव्यक्तशब्दे च । अञ्चति आञ्चीत् अन्चु-गतौ अच्यात् पूजायामञ्च्यात् । क्त अक्तः पूजायामुभयोः अञ्चितः अचि-वर्त्तमाने क्त अञ्चितः । अन्चु-क्त्वा अञ्चित्वा-अक्त्वा अचि-अञ्चित्वा । "अयमञ्चति पञ्चशरानुचर" इति सा० टी० । प्र+प्रकर्षे पूर्व्वदिक्कालवृत्तौ च प्राञ्चति प्राङ्(पूर्व्वकालः) प्राची (पूर्व्वा दिक्) परा+प्रतिगतौ, आभिमुख्याभावे, पश्चाद्भावे, वहिर्भावे च पराञ्चति (परागच्छति) पराङ् (वाह्यः) । अप+अपसरणे अपाञ्चति । सम्+सुन्दरगमने, यथोचितगमने च समञ्चति सम्यङ् । अनु+पश्चाद्गतौ । अन्वञ्चति अन्वङ् । उद्+ऊर्द्ध्वगमने, उत्तरदिग्वृत्तौ च उदञ्चति (उद्गच्छति) "उदञ्चद्रोमाञ्चमिति" उदङ् देशः उदीची (उत्तरा दिक्) । परि+समन्ताद्गतौ । पर्य्यञ्चति । प्रति+प्रतीपगतौ, पश्चाद्गतौ, पश्चाद्वर्त्तित्वे च प्रत्यञ्चति (प्रतीपं गच्छति) । प्रत्यङ्, प्रतीची (पश्चिमा दिक्) । आत्मनि व्याप्त्यर्थकप्रतिना योगात् प्रत्यक्शब्दः तस्य सर्व्वविषयव्यापकत्वात् प्रत्यक्त्वम् । नि+न्यूनीभावे न्यञ्चति न्यङ् न्यग्भावः न्यक्कारः । अव+अधोगतौ, दक्षिणदिग्वृत्तौ च । अवाञ्चति अवाङ् (अधोमुखः) अवाची (दक्षिणा दिक्) यथा च उत्तरदक्षिणयोः ऊर्द्ध्वाधोभावस्तथा अवाक्शब्दे वक्ष्यते ।

अच गतौ पूजायाम् इदित् उभ० सक० सेट् क्त्वा वेट् । अञ्चति ते आञ्चीत् आञ्चिष्ट । क्त्वा अङ्क्त्वा-अञ्चित्वा । उपसर्गात् अन्चुवत् । "न्यञ्चते प्रत्यहं मोहो यस्मात्त्वञ्चलि चारय" इति कविर० ।

अचक्षुस् त्रि० न०ब० । मन्दनेत्रे, नेत्रहीने च । "सचक्षुरचक्षुरिव सकर्णोऽकर्ण इवेति" श्रुतिः । न०त० । चक्षुर्भिन्ने न० ।

अचतुर त्रि० न सन्ति चत्वारि यत्र नि० अच्समा० । चतुःसंख्याशून्ये । चतुरोनिपुणः न०त० । दक्षभिन्ने अपटौ त्रि० ।

अचपल त्रि० न चपलः । चापल्यविरोधिस्थैर्य्ययुक्ते ।

अचर त्रि० न चरति चलति-चर-अच् न० त० । चरत्वविरोधिस्थैर्य्यवति स्थावरे स्थितिशीले पृथिव्यादौ "चराणामन्नमचरमिति" मनुः । चलनशून्ये त्रि० । ज्योतिषोक्ते मेषकर्कटतुलामकरराशिरूपचरराशिभिन्नेषु स्थिरराशिषु वृषसिंहवृश्चिककुम्भराशिषु न० ।

अचरम त्रि० न०त० । अन्तिमत्वविरोधिमध्यत्वाद्यवस्थावति "वयस्यचरमे" इति पा० । अचरमं वयः कौमारादि ।

अचल पु० न चलः ॥ (गोंज)इति ख्याते शङ्कौ । पर्व्वते, "अचलाः सागराः ग्रामाः प्रासादधवला गृहाः धारितं च त्वया सर्व्वमिति" पृथिवीप्रार्थनामन्त्रः ।"अचलएष भवानिव राजते" इति माघः । पृथिव्यां स्त्री । भूमेरचलत्वादिकमुक्तं सि०शि०गो० "भूमेः पिण्डः शशाङ्कज्ञकविरविकुजेज्यार्किनक्षत्रकक्षावृत्तैर्वृत्तो वृतः सन् मृद-

निलसलिलव्योमतेजोमयोऽयम् । नान्याधारः स्वशक्त्यैव वियति नियतं तिष्ठतीहास्य पृष्ठे निष्ठं विश्वं च शश्वत्सदनुजमनुजादित्यदैत्यं समन्तात् । सर्वतः पर्वतारामग्रामचैत्यचयैश्चितः । कदम्बकुसुमग्रन्थिः केसरप्रकरैरिव । यथोष्णतार्कानलयोश्च, शीतता विधौ, द्रुतिः के, कठिनत्वमश्मनि । मरुच्चलो भूरचला स्वभावतो यतो विचित्रा बत वस्तुशक्तयः । आकृष्टशक्तिश्च मही तया यत् खस्थं गुरु स्वाभिमुखं स्वशक्त्या । आकृष्यते तत्पततीव भाति समे समन्तात् क्व ? पतत्वियं खे" इति । आर्य्यभट्टमते तु अस्याश्चलत्वेऽपि अचलाः पर्वताः सन्त्यत्र अस्त्यर्थेऽचि । अचलत्वात् स्वकक्षातो वहिर्गमनाभावाद्वा अचलत्वम् । तेन च तस्याश्चलत्वं दृष्टान्तविधयोक्तं तच्च विस्तरतो भूगोलशब्दे वक्ष्यते । चलनशून्ये त्रि० "तस्मात्त्वमचलोभवेति" कलसस्थापनमन्त्रः । "तस्मान्मम गृहे नित्यं लक्ष्मि ! त्वमचला भवेति" पुरा० । "समाधावचला बुद्धिरिति, गीता, अचला भक्तिरीश्वरे" इति पुरा० । न चलति स्वभावात् । शिवे पु० तस्य स्थाणुत्वात् तथात्वम् । ब्रह्मणि न० । "निष्कलं निष्क्रियं शान्तमिति" श्रुत्या अस्य सर्वक्रियाशून्यत्वोक्तेरचलत्वम् । आत्मनि पु० "नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातन" इति गीता ।

अचलकन्या स्त्री अचलस्य हिमाचलस्य कन्या । पार्वत्यां, सा हि हिमाचलेन मेनायामुत्पादिता । तत्कथा च "प्रसूतिरभवत्तस्य मेनायाः कन्यका सुतेति" शिवपुराणे प्रपञ्चेन दर्शिता । तन्मूलं कुमारे चोक्तम् "अथावमानेन पितुः प्रयुक्ता दक्षस्य कन्या भवपूर्व्वपत्नी । सती सती योगविसृष्टदेहा तां जन्मने शैलवधूं प्रपेदे । सा भूधराणामधिपेन तस्यां समाधिमत्यामुदपादि भव्येति" इति अचलसुतादयोऽप्यत्र ।

अचलकीला स्त्री अचलाः कीला इव यस्याः । पृथिव्याम् । अचलस्य सुमेरोः कील इव, अचलः कीलइवावष्टम्भकत्वाद्वा । विष्कम्भपर्वतेषु मन्दरादिषु पु० । ते च सुमेरुमुपवर्ण्य, "विष्कम्भशैलाः खलु मन्दरोऽस्य सुगन्धशैलो विपुलः सुपार्श्व इति" सि० शि० गो० दर्शितास्तेषां स्वरूपादि तत्तच्छब्दे वक्ष्यते ।

अचलजा स्त्री अचलात् हिमालयात् जायते जन-ड ५ त० । पार्व्वत्यां, तत्कथा पूर्व्वशब्दे उक्ता । पर्वतजातमात्रे त्रि० अचलजातादयोऽप्यत्र ।

अचलत्विष् पु० अचला वस्त्रप्रक्षालनेनापि मालिन्यानपगमात् स्थिरा त्विट् कान्तिर्यस्य । कोकिले । स्थिरकान्तिमति त्रि० । कर्म्मधा० । स्थिरायां कान्तौ स्त्री ।

अचलद्विष् पु० अचलेभ्यः द्वेष्टि द्विष-क्विप् ४त० । इन्द्रे तस्य पर्वतपक्षच्छेदकत्वात्तथात्वं तत्कथा गोत्रभिच्छब्दे वक्ष्यते । अचलारिप्रभृतयोऽप्यत्र पु० । पर्व्वतजाते त्रि० ।

अचलपति पु० ६त० । हिमाचले । यथा तस्य तत्पतित्वं तथाचलराजशब्दे वक्ष्यते ।

अचलभ्राट पु० बौद्धभेदे ।

अचलराज पु० अचलानां राजा टच् समा० । हिमाचले "शैलानां हिमवन्तं च नदीनाञ्चैव सागरम् । गन्धर्व्वाणामधिपतिं चक्रे चित्ररथं विधिरिति" ब्रह्मपुराणे तस्याचलराजत्वमुक्तम् अचलाधिपादयोऽप्यत्र ।

अचापल न० चपलस्य भावः अण् न०त० । चाञ्चल्यविरोधिस्थिरतायाम् । ब० । चाञ्चल्यशून्ये स्थिरे त्रि० ।

अचापल्य न० चपलस्य भावः ष्यञ् न० त० । चाञ्चल्यविरोधिस्थिरतायाम् न० । ब० । चाञ्चल्यशून्ये त्रि० ।

अचिक्कण त्रि० न चिक्कणः । चिक्कणताविरोधिरूक्षत्ववति ।

अचित्त त्रि० नास्ति चित्तं यस्य । चित्तशून्ये चेतनारहिते "अचित्तहस्तिधेनोष्ठगिति" अचित्तादेशकालाट्ठगिति" च पा० । स्थावरादीनान्तु न चित्तशून्यत्वं किन्तु विशिष्टचेतनाराहित्यमेवेति अचेतनशब्दे वक्ष्यते ।

अचिन्तनीय त्रि० चिन्तयितुं अनुमापकहेत्वभावेन तर्कयितुमशक्यः चिति-शक्यार्थे कर्म्मणि अनीयर् न०त० । अनुमापकहेत्वभावेन तर्कयितुमशक्ये । "अचिन्तनीयस्तु तव प्रभाव इति" रघु० । तदर्थे यत् । अचिन्त्योऽप्यत्रार्थे त्रि० "अचिन्त्याव्यक्तरूपाय निर्गुणाय गुणात्मने समस्तजगदाधारमूर्त्तये ब्रह्मणे नमः" इति सूर्य्य० ।

अचिन्तित त्रि० न चिन्तितः । पूर्व्वरूपादिकारणानुसन्धानादिकमन्तरेण अतर्किते "विधेर्नियोगादेतन्मे अचिन्तितमुपस्थितमिति" पुरा० ।

अचिर न० न चिरम् । अल्पकाले, अल्पकालस्थायिनि वस्तुमात्रे त्रि० । "अचिरेणैव कालेन वंशनाशो भवेद्ध्रुवमिति पुरा० । अचिरांशुः अचिरप्रभा अचिरद्युतिः ।

अचिरत्विष् स्त्री अचिरा अल्पकालस्थायिनी त्विट् कान्तिरस्याः । विद्युति । अल्पकालकान्तियुक्ते त्रि० ।

अचिरद्युतिः स्त्री अचिरा अल्पकालस्थायिनी द्युतिर्यस्याः । विद्युति । अल्पकालस्थायिद्युतिमति त्रि० । कर्म्म० । अल्पकालस्थायिन्यां कान्तौ स्त्री ।

अचिरप्रभा स्त्री अचिरा अचिरस्थायिनी प्रभा यस्याः। विद्युति। "च्युता दिवः स्थास्नुरिवाचिरप्रभेति" भट्टिः। अल्पकालस्थायिप्रभावति त्रि०। कर्म्म०। अचिरायां दीप्तौ स्त्री।

अचिरभास् स्त्री अचिरा अल्पकालस्थायिनी भाः यस्याः। विद्युति। अल्पकालस्थायिदीप्तिमति त्रि०।

अचिररोचिस् स्त्री अचिरं रोचिर्यस्याः। विद्युति। अचिरकान्तिमति त्रि०। कर्म्म०। अचिरकान्तौ न०।

अचिरस्य अव्य० चिरस्येत्यव्ययेन न० त०। स्वल्पकाले।

अचिरांशु स्त्री अचिरा अंशवोऽस्याः। विद्युति। "अचिरांशुसमप्रभेति" पुरा०। अल्पकालस्थायिकिरणवति त्रि०। कर्म्म०। अचिरकिरणे पु०। [लम्बे च।

अचिरात् अव्य० अचिरम् अततीति क्विप्। शीघ्रे, अवि-

अचिराभा स्त्री अचिरा आभा यस्याः। विद्युति।

अचिराय अव्य० न चिराय। स्वल्पकाले शीघ्रे च।

अचिरेण अव्य० चिरेणेत्यव्ययस्य न० त०। अल्पकाले शीघ्रे च।

अचिष्णु(ष्टु) त्रि० अच-गतौ बा० इष्णु(ष्टु)च्। गमनशीले। "त्वष्टा दधच्छुष्ममिन्द्राय वृष्णेऽपाकोऽचिष्णु(ष्टु)रिति" यजु० अचि(ष्टु)ष्णुः सर्व्वगत इति वेददीपः।

अचेतन त्रि० चेतना ज्ञानम् न०ब०। चेतनाशून्ये। चित-न्यु न०त०। ज्ञानविशिष्टभिन्ने। ज्ञानञ्च द्विविधं विषयाकारमनोवृत्तिरूपं तत्फलितचैतन्यरूपञ्च तत्र वृत्तिरूपं ज्ञानं चित्तस्यैव धर्म्मः "कामः संकल्पो विचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा धृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत् सर्व्वं मन एवेति" श्रुतौ तस्य चित्तधर्म्मत्वावगमात्। द्वितीयं तदुज्ज्वलितचैतन्यमात्मधर्म्मः। प्रकाशरूपचैतन्यस्य सर्व्वदा स्थितावपि वृत्तिसहकारेणैव तद्गताज्ञाननिवारणे चैतन्यं समुज्ज्वलति नान्यथा अतएव "बुद्धिवृत्तिचिदाभासौ द्वावेतौ व्याप्नुतो घटम्। तत्राज्ञानं धिया नश्येदाभासात्तु घटः स्फुरेत्" इत्युक्तमिति वेदान्तिनः। सांख्यास्तु विषयोपरक्ता वृत्तिश्चितौ प्रतिबिम्बति तेनैव विषयावभासः "तस्मिंश्चिद्दर्पणे स्फारे समस्ता वस्तुदृष्टयः। इमास्ताः प्रतिबिम्बन्ति सरसीव तटद्रुमा" इति मन्यन्ते। नैयायिकास्तु सांख्यवेदान्तिमतसिद्धं यत् वृत्तिरूपं ज्ञानं तत्स्थानीयमात्मनश्चैतन्यमुररीचक्रुः। तादृशवृत्तौ तत्स्थानीयज्ञाने च आत्ममनःसंयोगादयः कारणानि। आभ्यन्तरसुखादिविषयग्रहणे मनःकरणम्, इन्द्रियाणि तु स्वस्वग्राह्यविषयग्रहणे करणानि, "इन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नं ज्ञानं प्रत्यक्षमिति" गौतमसूत्रे "प्रतिविषयाध्यवसाय इति" सांख्यसूत्रे च तथैव स्वस्वविषयेष्विन्द्रियाणां ग्राहकता उक्ता। तच्च तत्तच्छब्दावसरे दर्शयिष्यते। एवञ्च आभ्यन्तरे सुखादौ मन इव, वाह्येषु शब्दादिषु श्रोत्रादीनि असाधारणकारणानि। मनस्तु वाह्येषु सर्वत्र साधारणकारणमिति भेदः। एवञ्च ज्ञानकारणेन्द्रियशून्ये एवाचेतनशब्दस्य प्रवृत्तिः। अतएवोक्तं "सेन्द्रियं चेतनं द्रव्यं निरिन्द्रियमचेतनमिति"। एवञ्च वृक्षादीनामपि अन्तःकरणादिमत्त्वमस्त्येव। अन्यथा सुखदुःखानुभवो न स्यात्। तेषां हि स्वकर्म्मानुसारिदुःखभोगार्थमेव पापेनैव स्थावरत्वप्राप्तिः। अतएव "महापातकजान् घोरान् नरकान् प्राप्य दारुणान्। कर्मक्षयात् प्रजायन्ते महापातकिनस्त्विह" इत्युपक्रम्य "तृणगुल्मलतात्वञ्च क्रमशो गुरुतल्पगः" इति याज्ञवल्क्येन चेतनस्यैव पापावशेषभोगार्थं तृणादिरूपेण जन्मोक्तम् "शरीरजैः कर्म्मदोषैर्याति स्थावरतां नर" इति च सामान्यतः शारीरिकपापात् वृक्षादिरूपस्थावरजन्म तेनैवोक्तमतस्तेषां दुःखभोगार्थमेव वृक्षादिरूपत्वप्राप्तौ इन्द्रियाभावे कथङ्कारं ते दुःखमनुभवेयुरित्यवश्यं तेषु इन्द्रियादिमत्त्वमस्त्येव। अतएव पद्मं सरोऽन्तरं गच्छति, शाखा छिन्नापि चेतनसंयोगात् पुनः प्ररोहतीत्युपलभ्यते। अतएव च श्रुतौ "अथ जीवो यां जहाति सा शुष्यती"त्युक्तम्। तेन तेषां जीवसंबन्धोऽस्त्येव किन्तु विशिष्टचेतनाशून्यत्वादेव तेषु अचेतनत्वव्यवहार इति भेदः। पदार्थादर्शे "देहश्चतुर्विधो ज्ञेयो जन्तोरुत्पत्तिभेदतः। उद्भिज्ज ऊष्मजोऽण्डोत्थश्चतुर्थस्तु जरायुज" इति स्थावराणां देहसम्बन्ध उक्तः। "चेतनाधिष्ठिते भोगायतननिर्म्माणमन्यथा पूतिभावप्रसङ्ग" इति सांख्ये च चेतनसम्बन्धे एव भोगायतनरूपदेहोत्पत्तिरुक्ता। तेषाञ्च भोगायतनदेहवत्त्वेऽपि सर्वेन्द्रियस्थानगोलकादेरभावात् न दर्शनादि किन्तु त्वाचप्रत्यक्षं घ्राणजप्रत्यक्षं च भवत्येव अतएव अग्न्यादिखरतरकिरणस्पर्शे तेषां शुष्कता, ओषधिविशेषजधूमादिसम्पर्के च तद्घ्राणात् पुष्पफलोत्पत्तिः। अत एव तेषां द्वीन्द्रियत्वेन व्यवहारः यथोक्तम् "पञ्चेन्द्रिया मनुष्याद्याः सर्पाद्याश्चतुरिन्द्रियाः। त्रीन्द्रियाः कृमिकीटाद्या द्वीन्द्रिया वृक्षजातय" इति। मनसो विद्यमानत्वेऽपि हृदयरूपविशिष्टस्थानाभावात् न स्पष्टमवबोधः। सुश्रुते हि हृदयस्थानमुपवर्ण्य "तद्धृदयं विशिष्टचेतनाश्रयमित्युक्तम्" तेन तेषां विशिष्टचेतनाश्रय-

हृदयस्थानशून्यत्वात् विशिष्टचेतनावत्त्वं नास्ति सुखदुःखानुभवमात्रं तु तेषां जायते एवेति विशेषः तेनैव स्वस्वकर्म्मफलानुरूपदुःखानुभवात् स्वस्वकर्म्मफलभाक्त्वम् इति सुस्थितम्। चेतनाशून्ये पदार्थमात्रे त्रि०। "अचेतनं चेतनावदिव लिङ्गमिति" सा०का०। तत्तद्विशेषज्ञानशून्ये च। "तन्तु दुःखाभिसन्तप्तं विलपन्तमचेतनमिति" पुरा०। अत्र दुःखानुतप्तत्वेन तदनुभवस्योक्तेः तथाभूतेऽपि चेतने अचेतनत्वोक्तिः विवेकज्ञानशून्यत्वपरत्वेनैव, एवमन्यत्रापि। "अहङ्कारलये सुप्तौ भवेद्देहोऽप्यचेतन" इत्युक्तिस्तु देहस्य चैतन्यप्रकाशावच्छेदकतया, जागरे स्वप्ने च चैतन्यमुपचर्य्य सुषुप्तौ अवच्छेद्याहङ्काररूपमनसो लयात् कथमवच्छेदकत्वं? स्यादित्यतोऽचेतनत्वमित्येवंपरा। अन्यथा "शरीरस्य न चैतन्यं मृतेषु व्यभिचारतः" इत्युक्तेः देहे सदा चैतन्याभावस्य सिद्धत्वात् सुषुप्तौ तथात्वकथनमनर्थकं स्यात्। सुषुप्तावपि इन्द्रियाणां मनसश्च विशिष्टव्यापारराहित्येन लयत्वोपचारः किन्तु आत्मनि तदापि चैतन्यमस्त्येव। "आनन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञ" इति श्रुतेः सुखमहमस्वाप्सं न किञ्चिदवेदिषमिति" सुप्तोत्थितस्य परामर्शाच्च आनन्दानुभवस्य तत्रापि सत्त्वात् सुतरां देहस्य तदनुभवज्ञानावच्छेदकत्वमस्त्येवेति विशेषः। विस्तरस्तु सुषुप्तिशब्दे वक्ष्यते।

अचेतस् त्रि० न चेतति चित-असुन् न० त०। चेतनाशून्ये अचेतने घटादौ, तत्तद्विषयज्ञानरहिते च। "गतसंज्ञमचेतसमिति" पुरा०। नास्ति चेतोऽस्य। चित्तरहिते त्रि०।

अचेतान त्रि० चित-शानच् वेदे न मुक् न० त०। चैतन्यरहिते "अचेतानस्य मा पथो वि दुक्षः इति" वेदः।

अचेष्ट त्रि० नास्ति चेष्टा यस्य। चेष्टारहिते। चेष्टा च "आत्मजन्या भवेदिच्छा इच्छाजन्या भवेत् कृतिः। कृतिजन्या भवेच्चेष्टा चेष्टाजन्या भवेत् क्रिया" इत्युक्तेः यत्नसाध्या क्रियानुकूलव्यापाररूपा। चेतनाधिष्ठितदेहेष्वेव कर्म्मविशेषः न तदनधिष्ठिते तथा च यस्मिन् देहे आत्मनो यत्नो भवति तद्देहावच्छेदेनैव चेष्टा जायते नान्यस्मिन् सा च उद्यमरूपैव। मनोवायुभिन्नद्रव्यस्य न स्वतःक्रिया सम्भवति किन्तु गुरुत्वाद्याघातनोदनादिनैव क्रिया भवति सा यथा। तथा च हस्तादिचालनदर्शनात् तत्कारणीभूतनोदनादिकमनुमीयते तच्च नोदनम् आत्मकर्त्तृकमेव अन्यस्यानुपलब्धेः। अधिकं चेष्टाशब्दे वक्ष्यते।

अचेष्टता स्त्री अचेष्टस्य भावः। चेष्टाराहित्ये।

अचैतन्य त्रि० नास्ति चैतन्यं चेतना यस्य। चैतन्यशून्ये। "अचैतन्यमिदं विश्वं दैवं चैतन्यमेव यदिति"। न०त०। चैतन्यभिन्ने न०।

अच्छ अव्य० न छ्यति दृष्टिं सम्मुखत्वात् छो-क न०त०। आभिमुख्ये। "अच्छा नृचक्षा असरत् पवित्रे इति" वेदः। "अच्छ गत्यर्थवदेष्विति" सूत्रे "अच्छगत्य अच्छोद्य इत्युदाहृत्य अभिमुखं गत्वा अभिमुखमुक्त्वेति" व्याकृतम् सि०कौ०।

अच्छ त्रि० न छ्यति दृष्टिम्, छो-क न०त०। स्वच्छे निर्म्मले। निर्म्मले हि वस्तुनि दृष्टिः प्रसरति न तु समले आभ्यन्तरपर्य्यन्तं धावतीति निर्म्मलस्यैव तदप्रतिबन्धकत्वात्तथात्वम्। "स्वच्छन्दोच्छलदच्छकच्छकुहरेति काव्यप्र०। स्फटिके पु०। न छाति भक्षयति नाशितसत्त्वं छा-भक्षणे क न०त०। भल्लूके पु०। अच्छभल्लूक इत्येकं नामेत्यन्ये।

अच्छन्दस् त्रि० नास्ति अध्येयत्वेन छन्दो वेदोऽस्य तुक्। वेदाध्ययनशून्ये अनुपनीते बालके, सर्व्वथा तच्छून्ये शूद्रादौ च। नास्ति छन्दो वृत्तानुसारी, परिमितमात्राक्षरादिसन्निवेशविशेषो यत्र ७ब० तुक्। छन्दःशून्ये गद्यात्मके, चूर्णके वा शब्दसमूहे। नास्ति छन्दोऽभिप्रायो यस्य ब० तुक्। अभिप्रायशून्ये। वा कपि। अच्छन्दस्कोऽप्युक्तार्थेषु।

अच्छावाक पु० अच्छं निर्म्मलम् अच्छ आभिमुख्येन वा वक्ति शंसति वच-कर्त्तरि संज्ञायां घञ् (निपातस्य चेति) दीर्घः। शंसनकर्त्तरि होतृसहकारिणि सोमयागसम्बन्धिनि ऋत्विग्भेदे। स च आश्वलायनेन दर्शितः। "प्रागपि सोमेनैके, इत्युपक्रम्य, "तस्यर्त्विजः, चत्वारस्त्रिपुरुषाः, तस्य तस्योत्तरे त्रयः, होता, मैत्रावरुणोऽच्छावाको ग्रावस्तुत्, अध्वर्युः, प्रतिप्रस्थाता नेष्टोन्नेता, ब्रह्मा, ब्राह्मणाच्छंस्याग्नीध्रः पोता, उद्गाता, प्रस्तोता प्रतिहर्त्ता सुब्रह्मण्य इति, एतेऽहीनैकाहैर्याजयन्ति, एत एवाहिताग्नय इष्टप्रथमयज्ञा गृहपतिसप्तदशा दीक्षित्वा समाप्याग्नींस्तन्मुखाः सत्रायासते" इति। "अस्यायमर्थः, दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्ट्वा पश्चाद्वा तद्यजमानः पुरस्ताद्वा सोमेन यजेत तस्य सोमयागस्य होताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातेति चत्वारः ऋत्विजो मुख्याः ते च प्रत्येकं त्रिभि स्त्रिभिः पुरुषैरुपेताः अतस्तस्य तस्य एकैकस्योत्तरे त्रयः पुरुषा भवन्ति, त एते होत्रादिनामकाः षोड़शर्त्विजो द्विरात्रादिभिरहीनसंज्ञकैरग्निष्टोमादिभिरेकाहसंज्ञकैर्याजयन्ति। एत एव होत्रादयः षोड़शर्त्विजः स्वयमप्याहिताग्नयः प्रथमयज्ञेनाग्निष्टोमे-

नेष्टा त्वष्टृपतिसंज्ञकेन सप्तदशसंख्यापूरकेण सहिता द्वादशाहादिसत्रार्थं दीक्षित्वा स्वस्वसम्बन्धिनोऽग्नीनेकत्र स्थापयित्वा तत्प्रधानाः सत्राण्युपतिष्ठेयुः इति" भाष्यम् । "यदच्छावाकमनुसन्तिष्ठते इति" ता॰ब्रा॰ । अच्छावाकशब्दोऽस्यात्र छ । अच्छावाकीयम् तच्छब्दयुक्ते सूक्तभेदे, तच्च सूक्तम् "अच्छावाक ! वदस्वेत्युक्तोऽच्छा वो अग्निमवस इति ऋचमन्वाहेत्यादिना" दर्शितम् । अच्छावाकस्येयम् यत् । अच्छावाक्या । अच्छावाकर्त्विक्-पाठ्यायामृचि । "एषा होत्रा यदच्छावाक्या" इति ता॰ ब्रा॰ । "अच्छावाक्या अच्छावाकसम्बन्धिनी होत्राशंसनरूपा क्रियेति" तद्भाष्यम् ।

अच्छावाकसामन् न॰ अच्छावाकेन गेयं साम । "य एक इद्विदयत इति ऋचे गेये सामभेदे एतस्यैव नामान्तरमुद्वंशीयमिति" "त्रैककुभं चोद्वंशीयञ्चान्ततः प्रतिष्ठाप्ये इति" ताण्ड्य॰ ब्रा॰ । "त्रैककुभं ब्रह्मसाम भवति, उद्वंशीयमच्छावाकसामेति, "य एक इद्विदयते इति" ऋचे गेयं साम उद्वंशीयमेते सामनी इति" तद्भाष्यम् ।

अच्छावाकीय न॰ अच्छावाकस्य ऋत्विग्भेदस्य कर्म्म भावो वा "होत्राभ्य" इति छ । शंसनरूपे अच्छावाककर्म्मणि, तद्भावे च ।

अच्छिद्र त्रि॰ न छिद्रं तत्तत्कार्य्येषु प्रमादादिना स्खलनं, रन्ध्रं वा यत्र । प्रमादादिना स्खलनरहिते । "अच्छिद्रेण विचेतव्या देशाः सगिरिकन्दरा" इति रा॰ । "यत्तच्छिद्रं तपश्छिद्रं यच्छिद्रं पूजने मम अच्छिद्रमस्तु तत्सर्वमिति" "अच्छिद्रं तु भवत्वेतत् सर्वेषाञ्च शिवाय नः" इति च पुरा॰ । "तत्तथा क्रियतां राजन् यथाऽच्छिद्रः क्रतुर्भवेदिति" भार॰ । रन्ध्ररहिते च ।

अच्छिन्न त्रि॰ छिद्-भावे क्त न॰ब॰ । खण्डनरहिते, छेदनरहिते, सन्तते च "वसुधारां प्रकुर्वीत अच्छिन्नां घृतधारयेति" पुरा॰ । कर्म्मणि क्त न॰त॰ । छिन्नभिन्ने त्रि॰ ।

अच्छिन्नपत्र पु॰ अच्छिन्नं सन्ततं पत्रमस्य । शाखोटकवृक्षे सन्ततपत्रयुक्तवृक्षमात्रे च । अच्छिन्नपर्णादयोऽप्यत्र ।

अच्छेदिक त्रि॰ छेदनं नार्हति ठन् । छेदनानर्हे ।

अच्छेद्य त्रि॰ न छेत्तुमर्हति छिद्-अर्हार्थे कर्म्मणि यत् । छेदनानर्हे । आत्मनि पु॰ "अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव चेति" गीता । आत्मनश्च अवयवाभावात् अवयवद्वैधीकरणरूपच्छेदनानर्हत्वात् तथात्वम् ।

अच्छोद न॰ अच्छं निर्म्मलमुदकं यस्य उदादेशः । हिमालयप्रदेशस्थे कादम्बरीप्रसिद्धे सरोवरभेदे । "आह्लादनं दृष्टेः, अच्छोदं नाम सरो दृष्टवानिति" काद॰ । नदीभेदे स्त्री । अग्निष्वात्तादीन् प्रक्रम्य, "एतेषां मानसी कन्या अच्छोदा नाम निम्नगा" इति पुरा॰ ।

अच्युत पु॰ स्वरूपसामर्थ्याच्च च्युतो न च्यवते न च्यविष्यते वा च्यु-कालसामान्ये कर्त्तरि क्त न॰ त॰ । परमेश्वरे "शाश्वतं शिवमच्युतमिति" श्रुतिः । "यस्माच्च च्युतपूर्व्वोऽहमच्युतस्तेन कर्म्मणेति" भगवद्वाक्यम् । "तेन च्युत्यभावरूपप्रवृत्तिनिमित्तेने"त्यानन्दगिरिः । तदवतारभेदे वासुदेवे "इयमच्युतलीलाढ्या सद्वृत्ता जातिशालिनीति" छन्दोमञ्जरी अच्युतस्य लीला अच्युता अभ्रष्टा लीला च । षड्भावविकाररहिते च "अच्युतः प्रथितः प्राण" इति सहस्रनामभाष्ये तथैव व्याख्यातम् । नारायणे च "गरुडमूर्त्तिरिवाच्युतस्थितिरमणीयेति" काद॰ । अच्युतस्य विष्णोः स्थितिः अच्युता अचञ्चला च स्थितिरिति तदर्थः । चलनरहिते अभ्रष्टे स्थिरे त्रि॰ । "अक्षितमसि अच्युतमसीति" वेदः । द्वादशसर्गयुक्ते काव्यभेदे पु॰ हेमचन्द्रः । न च्योतति क्षरति च्युत-क न॰त॰ । क्षरणशून्ये त्रि॰ ।

अच्युताग्रज पु॰ अच्युतस्य वासुदेवस्य उपेन्द्रस्य वा अग्रजः ६त॰ । बलदेवे । वसुदेवाज्जन्मकाले बलदेवस्य ततोऽग्रजननात् तथात्वम् । इन्द्रे । कश्यपाज्जन्मकाले च अदित्यामग्रोत्पन्नत्वात् तस्य तथात्वमिति भेदः । तयोश्च तदग्रजत्वं सङ्कर्षणशब्दे इन्द्रावरजशब्दे च वक्ष्यते ।

अच्युताङ्गज पु॰ अच्युतस्य वासुदेवस्य अङ्गजः । कृष्णपुत्त्रे प्राधान्यात् कामदेवे । [जात इति भा॰ १० स्कन्धे ।

अच्युतात्मज पु॰ ६त॰ कामदेवे । स हि रुक्मिण्यां कृष्णात्

अच्युतावास पु॰ अच्युतेन आवस्यतेऽत्र आ-वस-आधारे घञ् ६त॰ । अश्वत्थवृक्षे । "अश्वत्थः सर्ववृक्षाणामि"त्युक्तेस्तस्य तत्रोपस्थत्वात्तदावासत्वम् । [च्युतिशून्ये त्रि॰ ।

अच्युति स्त्री च्यु-क्तिन् न॰त॰ । क्षरणाभावे । बहु॰ ।

अज गतौ क्षेपणे च भ्वादि॰ पर॰ सक॰ सेट् । अजति । अवैषीत्-आजीत् । तृच् अजिता-वेता । घञ् । आजः । "अजन्ति वह्निं सदनान्यच्छ" इति वेदः ।

अज दीप्तौ इदित् चुरादि॰ उभय॰ सेट् अक॰ । अञ्जयति ते । आञ्जिजत् त ।

अज पु॰ न जायते जन ड न॰त॰ । ईश्वरे, "न जातो न जनिष्यते" इति श्रुतेः "न हि जातो न जायेऽहं न जनिष्ये कदाचन । क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानां तस्मादहमजः स्मृतः"

इति भार० । जीवे च "अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे" इति गीता । "जहात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्य इति" श्रुतिः । स हि स्वोपाधिभूतबुद्धिनिष्ठकर्म्मभिरारब्धदेहमधिष्ठाय बुद्धिनिष्ठकर्त्तृत्वादिकमात्मन्यभिमन्यमानः जीव इति व्यवह्रियते "न जायते म्रियते वा कदाचित् नायं भूत्वा भविता वा न भूयः" इति गीतायां तस्य जन्मादिशून्यत्वमुक्तं तच्च "जायते अस्ति वर्द्धते विपरिणमते अपक्षीयते नश्यतीति" यास्कोक्तषड्भावविकाराणामुपलक्षणमाद्यन्तयोः जन्मनाशरूपविकारयो रभावकथनेन तदन्तःपातिनामपि सन्दंशपतितन्यायेन ग्रहणावश्यम्भावात् । स च ब्रह्माभिन्न एवेति वेदान्तिमतम् बुद्धिरूपोपाधीनां नानात्वात् न सर्वव्यवहारसाङ्कर्य्यम् । बहव इति साङ्ख्यादयः "जन्मादिव्यवस्थातः पुरुषबहुत्वमिति" पुरुषस्वोपाधिभूतबुद्धिभेदेऽपि "उपाधिर्भिद्यते न तु तद्वानिति" सूत्रेण उपाधिभेदेऽपि उपहितस्यैकत्वेन न भेदः, विशिष्टस्यानतिरिक्ततया न जन्मादिव्यवस्थेति पुरुषबहुत्वमङ्गीचक्रुः कर्त्तृत्वादिकं बुद्धिगतमपि स्वोपाहितचैतन्ये एव प्रतिबिम्बति तेन तदविविक्तचैतन्ये तदवभासात् पुरुषस्य भोगः, "चिदवसानो भोग इति" सूत्रे तथैव प्रतिपादनात् एवञ्च यावत्यः बुद्धिव्यक्तयस्तावन्त एव पुरुषाः स्वस्वोपाधिकृतं कर्म्मादिकं स्वकर्त्तृकतया अभिमन्यमानास्तत्प्रयुक्तं सुखदुःखादिकमात्मीयत्वेन अभिमन्यमानाः भोक्तार इति व्यवह्रियन्ते अतएवोक्तम् "बुद्धेर्भोग इवात्मनीति" । "कामः संकल्पो विचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा धृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत् सर्वं मन एवेति" श्रुतेः ज्ञानादिवृत्तीनां मनोजन्यत्वात् मनोधर्म्मत्वम् सांख्यवेदान्तिनोस्तुल्यम् जीवस्य विभुत्वाङ्गीकारेऽपि स्वोपाधिबुद्ध्यधिष्ठानदेह एव विशेषसंयोगात् तत्रैव आत्मत्वाभिमानः नान्यदेहेषु, तेषां स्वभोगार्थं स्वोपाधिबुद्धिकृतकर्म्मारब्धत्वाभावात् । एवं सुखदुःखानुसन्धानमपि स्वोपाधिकृतकर्म्मविशेषादेवेति तत्सङ्करव्यवस्थेति । ज्ञानकारणमनसाञ्च पुरुषभेदेन भिन्नत्वात् न परानुसन्धानेनापरस्यानुसन्धानप्रसङ्ग इति सांख्यवेदान्तयोस्तुल्यम् । विशिष्टस्यातिरिक्तत्वानतिरिक्त एव तयोर्विसंवादः । नैयायिकवैशेषिकादयस्तु ज्ञानादयो जीवधर्म्माः जीवाश्च बहवः नित्या विभवश्च कर्त्तृत्वं भोक्तृत्वञ्च जीवानामेव धर्म्मः, तेषां विभुत्वेऽपि स्वादृष्टारब्धदेहेष्वेव संयोगविशेषः सएव जन्म, तद्वियोगश्च मरणमित्येव विशेषः न तु स्वतो जन्मनाशाविति स्वीचक्रुः । तेन तन्मतेऽपि न अजत्वव्याघातः । एवं सर्व्वदर्शनाङ्गीकृतमात्मनोऽजत्वम् । माध्वास्तु जीवस्याणुत्वमीश्वरादुत्थितत्वञ्च "एतस्यैव विस्फुलिङ्गा व्युच्चरन्तीति" श्रुतेस्तस्यैव तात्पर्य्यात् "बालाग्रशतभागस्य शतधा कल्पितस्य च । भागो जीवः स विज्ञेय" इत्युक्तेश्च जीवस्याणुत्वम् अणुत्वेऽपि तेषां सर्व्वदेहगतसुखाद्यनुसन्धानं गुणद्वारैव, यथा गृहैकदेशस्थितं कस्तूरीप्रभृतिसुगन्धिद्रव्यं सौरभेण सर्वं गृहमामोदयति एवं हृदयस्थं विस्फुलिङ्गरूपं चैतन्यं सर्वदेहगतं प्रकाशं कुर्वत् शब्दादीन् विषयांश्चावभासयत् सर्वव्यापीत्युच्यते न तु स्वरूपतः "अणोरणीयान् महतो महीयानिति" श्रुतेः स्वरूपगुणाभ्यां अणुत्वमहत्त्वयोः सम्भवपरतायामेव तात्पर्य्यात् । अजत्वव्यपदेशस्तु भूतारब्धत्वाभावकृतं गौणमतोऽत्र अजशब्दो भाक्त एव इत्युररीचक्रुः । चार्वाकमते तु आत्मनो नाजत्वं देहाकारपरिणतभूतचतुष्टयस्यैव तेषां मते जीवत्वात् तद्विवरणं चेतनशब्दे वक्ष्यते । सौगतादिमते तु जीवानां संविदनतिरिक्ततया सर्वसंविदनुस्यूतत्वात् जन्मान्तरभाविनः अपवर्गरूपफलादेः स्वीकाराच्च नित्यत्वं, नित्यत्वाच्च अजत्वमिति भेदः । "सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्य धत्ते । स्थित्यादये हरिविरिञ्चिहरेति संज्ञा"मित्युक्तेश्च ईश्वरस्यैव स्वोपाधिमायागतसत्त्वरजआद्युपाधिभिः जन्मस्थितिनाशनरूपकार्य्यकरणार्थमायाविर्भावात् अजस्वरूपानतिरेकात् तेषामजत्वं तेन ब्रह्मणि, विष्णौ, हरे च पु० । न जायते इत्यजा । सांख्यमतसिद्धप्रधानापरपर्य्याये साम्यावस्थापन्नसत्त्वरजस्तमोरूपगुणत्रयात्मके स्त्री । "अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णवर्णाः सरूपाः बह्वीः प्रजाः सृजमानामिति" श्रुतिः । सत्त्वादिगुणानुसारेण श्वेतादिरूपयुक्तबहुकार्य्यस्रष्टृत्वाच्च तस्याः नानावर्णत्वमिति सांख्याः । वेदान्तिनस्तु एतां श्रुतिं तेजोऽबन्नरूपपरतया व्याचक्रुः । तथा हि "हन्ताहमिमास्तिस्रो देवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीति" तेजोऽबन्नाभिमानिनीस्तिस्रो देवता अनुप्रविश्येत्युक्तेः प्रक्रान्ततेजोऽबन्नानामेव भौतिकसृष्ट्युपादानत्वावगमात् तासामेव प्रकृतित्वेन अजत्वम्, तासाञ्च लोहितादिरूपाणि तत्प्रकरणशेषे उक्तानि "यल्लोहितं रूपं तत्तेजसो रूपं, यच्छुक्लं तदपां, तत् कृष्णं तदन्नस्येति" । एवञ्चोक्तश्रुत्युक्तलोहितादिरूपाणामेवेह श्रुतौ प्रत्यभिज्ञानात् अजाशब्देन तेजोऽबन्नरूपप्रकृतेर्ग्रहणमिति" तेन अजामित्यादिश्रुतौ अजा-

शब्देन तादृशप्रकृतिरेव बोध्यते । तथा च तादृश्यां तेजोबन्नाभिमानिदेवतायां स्त्री । अजाशब्दोक्ता नानागुणाः सन्त्यस्य अच् । छागे तस्य नानावर्णत्वात्तथात्वम् । छाग्यां स्त्री जातित्वेऽपि अजादित्वात् टाप् । "अजागलस्तनच्छायेति" ज्योतिषम् । द्वादशधा विभक्तस्य राशिचक्रस्य मेषरूपे प्रथमे राशौ "जीवार्किभानुजेज्यग्नां क्षेत्राणि सुरजादयइति" ज्योतिषम् तस्य मेषरूपत्वेऽपि मेषस्य अजतुल्याजाधिष्ठितरूपाभ्यां तत्त्वम् । मेषे च अजेन ब्रह्मणा दक्षयज्ञभङ्गसमये मेषरूपधारणेन पलायमानत्वात् अजाधिष्ठितरूपवत्त्वात् मेषस्य उपचारात् अजत्वम् । माक्षिकधातौ पु० । जननशून्ये गगनादौ त्रि० । अात् विष्णोर्जायते इति । चन्द्रे कामे, च पु० । "चन्द्रमा मनसो जात इति" श्रुतौ विष्णोर्मनोजन्यत्वाच्चन्द्रस्य अजत्वम् ॥ कामस्य वासुदेवात् रुक्मिण्यां जातत्वं भागवते प्रसिद्धम् दशरथपितरि रघुराजपुत्त्रे रामचन्द्रस्य पितामहे सूर्य्यवंश्ये नृपभेदे च । तस्याजत्वञ्च अजरूपब्रह्मणो मुहूर्त्तजातत्वात् यथोक्तं रघौ "ब्राह्मे मुहूर्त्ते किल तस्य देवी कुमारकल्पं सुषुवे कुमारम् । अतः पिता ब्रह्मण एव नाम्ना तमात्मजन्मानमजं चकारेति" तच्चरितञ्च तत्रैव पञ्चमाद्यष्टमसर्गान्ते द्रष्टव्यम् । छागतुल्याकारवत्त्वात् औषधिविशेषे स्त्री । तल्लक्षणं "अजास्तनाभकन्दा तु सक्षीरा क्षुपरूपिणी । अजा महौषधी ज्ञेया शङ्खकुन्देन्दुपाण्डरेति" वैद्यकम् । ऋषिभेदे पु० । गर्गा० यञ् । आज्यः तदपत्ये । बहुषु लुक् । अजाः । नडा० फक् । आजायनः तद्गोत्रापत्ये । उपमानतया पूर्व्वनिर्द्देशे तदन्तपादस्य नान्त्यलोपः । अजपादः स्त्रियान्तु कुम्भप० ङीप् अन्त्यलोपः पदादेशश्च । अजपदीति भेदः । एकादशरुद्रमध्ये प्रथमे रुद्रे पु० । तद्विवरणम् अजैकपादशब्दे दृश्यम् ।

अजकर्ण पु० अजस्य कर्ण इव पर्णं यस्य । छागतुल्य लम्बायमानपत्रयुक्ते (साल) इति ख्याते वृक्षे मरिचवृक्षे च । ६त० छागकर्णे । [कै-क । (साल) इति ख्याते वृक्षे ।

अजकर्णक पु० अजकर्ण इव कायति पत्रद्वारा प्रकाशते

अजकव अस्त्री० अजो विष्णुः को ब्रह्मा तौ वाति त्रिपुरासुरवधद्वारानेन वा+करणे क ६त० । शिवधनुषि । शिवो हि अनेनैव धनुषा त्रिपुरासुरस्य वधेन विष्णुं ब्रह्माणं च प्रीणितवान् इति तस्य धनुषोऽजकवत्वम् अजकौ अवतीति । अजकावमप्यत्र । "धनुष्यजगवं युग्मजकावमजीकवमिति" शब्दार्णवः । अजकं छागं वाति प्रीणाति वा-क । (बाबुइ इति) ख्याते वर्व्वरीवृक्षे पु० । तद्भक्षणे तस्य प्रीत्याधिक्यात्तथात्वम् ।

अजका स्त्री अजस्य विकारः अवयवः गलस्तनः पुरीषं वा कन् । अजागलस्थे स्तनाकारे मांसखण्डे, तत्पुरीषे च ।

अजकाजात पु०५त०। अजकेव जातः । "अजापुरीषप्रतिमो रुजावान् सलोहितो लोहितपिच्छिलास्रः । विदार्य्य कृष्णं प्रचयोऽभ्युपैति तं चाजकाजातमिति व्यवस्येदिति" वैद्यकोक्ते रोगभेदे ।

अजकाव न० अजका अजागलस्तनइव वाति प्रकाशते वा-क । अजागलस्तनाकारकाष्ठावयवयुक्ते मैत्रावरुणे यज्ञीयपात्रभेदे, "अजकावं दुर्द्दशीकं तिरोदधे" इति वेदः । अजैव अजका तत्पुरीषं वा तद्वत् वाति प्रकाशते वा-क । अजकाजाताख्ये रोगभेदे पु०। शिवधनुषि न०।

अजक्षीर न० अजायाः क्षीरं ६त० पुंवद्भावः । छागीस्तन्यदुग्धे "अजक्षीरेण पाचयेदिति" वैद्यकम् ।

अजग न० अजं विष्णुं गच्छति शरत्वेन गम-ड । शिवधनुषि । अजेन ब्रह्मणा गम्यते गीयते वा कर्म्मणि गम-ड-गै-क वा । विष्णौ पु० । अजेन गच्छति, अजं छागं यज्ञाङ्गत्वेन वा गच्छति गम-ड । वह्नौ पु०। प्रज्ञा० स्वार्थे अण् आजगमपि शिवधनुषि "स्थाणोर्धनुष्याजगमित्यमरमाला ।

अजगन्धा स्त्री अजस्य गन्ध इव गन्धोऽस्याः । (वनजोयान) इति ख्यातायां वनयामान्याम् अजमोदायाम् ।

अजगन्धिका स्त्री अजस्य गन्ध इव गन्धो यस्याः ब० कप्, कापि अत इत्वम्, अजस्य गन्ध इव गन्धः अस्त्यस्य ठन् वा । (बाबुइ इति) प्रसिद्धे वर्व्वरीशाके ।

अजगन्धिनी स्त्री अजस्य मेषस्य गन्धो लेशः एकदेशः शृङ्गमिति यावत् सोऽस्याः फलाकारेणास्तीति अजगन्ध+इनि ङीप् । (गाडरशिङ्गा) इति प्रसिद्धे अजशृङ्गीवृक्षे ।

अजगर पु० अजं छागं गिरति गिलति गॄ-अच् । वृहत्सर्पे । अजगरं अगस्त्यशापात् वृहत्सर्पभावापन्नं नहुषमधिकृत्य कृतो ग्रन्थः अण् । आजगरम् अजगरकथायाम् न० । तच्च वनपर्व्वणि आजगरोपाख्यानरूपम् ।

अजगव पु० अजगो विष्णुः शरत्वेन त्रिपुरासुरवधकालेऽस्यास्ति अजग+अस्त्यर्थे व । शिवधनुषि "शिवोऽप्यजगवं चापं विधुन्वन् तरसा रणे" इति पुरा० । [शिवधनुषि ।

अजगाव पु० अजगं विष्णुमवति अव-अण् उप० स० ।

अजघन्य त्रि० न जघन्यः अधमः न०त० । अधमभिन्ने

श्रेष्ठे च। "स्रष्टा च द्वादशोविष्णु रजघन्योजघन्यज" इति भार०।

अजजीविक त्रि० अजएव क्रयविक्रयादिभ्यां पालनादिना वा जीविका जीवनोपायोऽस्य। छागक्रयविक्रयादिना जीविकावति।

अजटा स्त्री नास्ति जटा शिफा यस्याः। (भुंइआमला) इति प्रसिद्धे शिफारहिते वृक्षभेदे। वृ०। अजडायत

अजडा स्त्री अजडयति स्पर्शमात्रादङ्गमङ्गं नाथं चालयति अजड+णिच्-ततः अच्। (आलकुशीति) प्रसिद्धे वृक्षे- जडभिन्ने जाड्यविरोधिचाञ्चल्यवति त्रि०।

अजथ्या स्त्री अजानां समूहः अज+थ्यन् स्त्रीत्वात् टाप्। अजसमूहे। तद्वन्नानावर्णत्वात् स्वर्णयूथिकायाञ्च।

अजदण्डी स्त्री अजस्य ब्रह्मणोदण्डोऽस्याः ५ब० गौरा० ङीष्। ब्रह्मदण्डीवृक्षे ब्रह्मणो यज्ञार्थदण्डस्य तदीयकाष्ठेन करणात्तथात्वम्।

अजदेवता पु० ६त०। छागाधिदेवे वह्नौ "रौद्री धेनुर्विनिर्दिष्टा छाग आग्नेय उच्यते" इति शु० विष्णुध०।

अजननि स्त्री न+जन-आक्रोशे अनि। आक्रुश्यमाने जन्माभावे। "तस्याजननिरेवास्तु जननीक्लेशकारिणीति" माघः। वा ङीप् अजननीत्यप्यत्र। अर्थाभावे अव्ययी०। जनन्याअभावे अव्य०।

अजन्मन् पु० नास्ति जन्म यत्र। जन्मनिवृत्तौ मोक्षे "तस्मात् मयोगादधिगम्य योगमजन्मनेऽकल्पत जन्मभीरु" रिति रघः। ६त०। जन्मरहिते त्रि०।

अजन्य स्त्री लौकिकहेतुभिर्न जन्यते जन-णिच्-यत् न०त०। शुभाशुभसूचके देवकृते भूकम्पादावुत्पाते। जन्यभिन्ने त्रि०।

अजप पु० असत् जपति निन्दार्थे नञ्, जप-अच्। कुपाठके अजं पाति रक्षति पा-क ६त०। छागपालके त्रि०।

अजपति पु० ६त०। छागश्रेष्ठे, मेषराशिपतौ मङ्गले च।

अजपथ पु० अजस्य तच्चरणयोग्यः पन्थाः अजेन ब्रह्मणा निर्मितः पन्था वा अप्समा०। छागचरणयोग्यपथे गगनस्थे पथाकारे सेतौ च (यमनाला) छायापथे।

अजपथ्य त्रि० अजपथ इव देवपथा० इवार्थे यत्। सङ्कीर्णपथे नगमसेतुतुल्ये च। [रुद्रभेदे।

अजपद पु०अजस्येव पदं चरणोऽस्य। अजैकपाद्नामके

अजपा स्त्री प्रयत्नेन न जप्या अप्रयत्नोच्चारितत्वात् जप-कर्मणि अच्। श्वासप्रश्वासयोः वहिर्गमनागमनाभ्याम् अक्षरनिष्पादनरूपे जपे, स च हंसः, सोऽहमित्याकारस्तेन, तदाकारमन्त्रे च। "उच्छ्वासैरेव निश्वासैर्हंस इत्यक्षरद्वयम् तस्मात् प्राणश्च हंसाख्य आत्माकारेण संस्थितः। नाभेरुच्छ्वासनिश्वासात् हृदयाग्रे व्यवस्थितः। षष्टिश्वासैर्भवेत् प्राणः षट् प्राणा नाडिका मता। षष्टिर्नाड्यस्त्वहोरात्रम् जपसंख्याक्रमोमतः। एकविंशतिसाहस्रं षट्शताधिकमीश्वरि!। जपति प्रत्यहं प्राणी सान्द्रानन्दमयीं पराम्। विना जपेन देवेशि! जपो भवति मन्त्रिणः। अजपेयं ततः प्रोक्ता भवपाशनिकृन्तनीति" तन्त्रम्।

अजपाद पु० अजस्य पाद इव पादोऽस्य वृस्या० न अन्त्याकारलोपः। रुद्रभेदे तद्देवताकत्वात् पूर्वभाद्रपदनक्षत्रे च। पाक्षद्वन्द्वेन तु समासे अजपादपि उक्तार्थे पु०।

अजपाल त्रि० अजान् छागान् पालयति पा+णिच्-अण् ६त०। छागपालके।

अजबन्धु पु०अजस्य बन्धुरिव मूर्खत्वात्। अजतुल्यमन्दबुद्धौ। "शिलाची नाम कामीना अजबन्धुः पिता तवेति"।

अजभक्ष पु० अजैर्भक्ष्यतेऽसौ भक्ष कर्मणि घञ् ३त०। (वावुइ इति) प्रसिद्धे वर्वरीवृक्षे तत्पत्रं हि अजैरतिप्रीतितो भक्ष्यते।

अजमार पु०अजं मारयति विक्रयार्थं मृ-णिच्-अण् उप०। (कषाइ) इति अजमांसविक्रयोपजीवे, तत्प्रधानदेशे च। भवादौ कुर्वा० ण्य। आजमार्य्यस्तद्भवादौ त्रि०।

अजमीढ पु० अजोमीढः यत्र सिक्तः यत्र ब०। (आजमीर) प्रसिद्धे देशे। राजनि अण्। आजमीढः तद्देशाधिपे प्रसिद्धतया युधिष्ठिरे।

अजमुख पु० अजस्य मेषस्य मुखमेव मुखत्वेन कल्पितमस्य। दक्षे प्रजापतौ, तस्य हि शिवद्वेषे मुखेन शिवनिन्दाकरणात् दक्षयज्ञे शिवाज्ञया वीरभद्रेण तस्योत्पाटने कृते पश्चात् शिवप्रसादने पुनरुत्पादनाय वीरभद्रे नियोजिते अजमुखेनैव तन्मुखं कल्पितं तच्च काशीखण्डे विवृतं यथा। "वीरभद्रोऽपि तत् सर्व्वं सर्व्वासां प्रतिपद्य च। विना दक्षस्य वदनं यथापूर्व्वमकल्पयत्। ईश्वरं ये हि निन्दन्ति ते मूकाः पशवो ध्रुवम् ततो मेषमुखं दक्षं वीरभद्रोऽभ्यकल्पयदिति"।

अजमोदा स्त्री अजस्य मोद इव मोदो गन्धो यस्याः अजं मोदयति आनन्दयति मोदि-अण् वा। अजगन्धवत्यां, वनयमान्याम् यमानीमात्रे च।

अजम्भ पु० नास्ति जम्भो दन्तोऽस्य ब०। भेके सूर्य्ये च। दन्तशून्ये त्रि०। अजातदन्ते अवस्थाभेदे च।

अजय पु० वीरभूमिनगरसन्निधाने (अजय) इति नामके नद-विशेषे इति कल्पद्रुमः। तन्मूलं मृग्यं संस्कृतशास्त्रे तन्न-दस्य कुत्राप्यनुल्लेखात्। अजेन छागेन याति या-क ३त०। छागवाहने अग्नौ पु०। जि-अच् न०त० । जयाभावे "लाभालाभौ जया जयाविति" गीता। ब०। जयशून्ये त्रि०। अव्ययी० । जयाभावे अव्य० । नास्ति जयो मादकत्वे॰नास्याम्। (सिद्धि, भाङ्ग) इति च प्रसिद्धनामिकायाम् विजयायाम् स्त्री ।

अजय्य त्रि० जि-शक्यार्थे यत् न०त० । जेतुमशक्ये दुर्जये शत्रौ पणे च । "दैवैरजय्यान् दितिजान् विजिग्ये" इति भार० । "तत्राजय्यं जिगाय तान्" इति मुग्ध० ।

अजरा त्रि० नास्ति जराऽस्याः । (घृतकुमारी) इति प्रसिद्धे वृक्षे तस्य जराभावात्तत्त्वम् । अव्ययीभावे अच् समा०अज-रसम् जराभावे अव्य० । नास्ति जरा यस्य, देवे । तेषां षड्भावविकारमध्ये जायतेऽस्ति वर्द्धते इति तिसृणामेव दशानां सद्भावात् तदुत्तरवर्त्तिनीनां "विपरिणमते अपक्षीयते नश्यतीति" तिसृणामभावादजरत्वम् । जराशून्ये त्रि० । "अजरामरवत् प्राज्ञो विद्यामर्थांश्च चिन्तयेदिति" नीति० । ब्राह्मणजातौ स्त्री । "सा सत्या साऽजरामरेति पुरा० । न जीर्य्यति क्षीयते जॄ-अच् न० त० । परब्रह्मणि न० । वृन्दारकनामवृक्षभेदे पु० । गृहगोधिकायाम् स्त्री ।

अजर्य्य न० न जीर्य्यति न+जॄ-कर्त्तरि यत् । सौहार्द्दे "तेन सङ्गतमर्य्येण रामाजर्य्यं कुरु द्रुतमिति" भट्टिः ।

अजलम्बन न०अज इव लम्ब्यते गृह्यते कृष्णवर्णत्वात् कर्म्मणि ल्युट् । स्रोतोऽञ्जने ।

अजलोमन् पु० अजस्य लोमेव लोम (मञ्जरी) यस्य ब० । (शूकशिम्बी) इति ख्याते अजलोमवन्मञ्जरीविशिष्टे वृक्षभेदे । वा डाप् वा ङीप् च । अजलोमा-अजलोमी चेत्यपत स्त्री । [जविनीभिर्विदृष्वन्" इति वेदः ।

अजवस् पु० जु-असुन् न०त० । वेगशून्ये । "अजवसो

अजवस्ति स्त्री अजस्य वस्तिरिव वस्तिरस्य । ऋषिभेदे । गृष्ट्या० अपत्यार्थे ढञ् । आजवस्तेयः तदपत्ये पु० स्त्री । स्त्रियाम् आजवस्तेयी । यस्कादिपाठात् बहुषु लुकि । अजवस्तयः तदपत्येषु ।

अजवाह पु० अजं वाहयति यत्र आधारे घञ् ६त० । देशभेदे । कच्छादि० भवाद्यर्थे अण् । आजवाहः तद्देश जातादौ त्रि० ।

अजवीथी स्त्री अजेन ब्रह्मणा निर्म्मिता वीथी पदं शा०त० । गगनसेतुरूपे (यमनाला) इति ख्याते छायापथे । यामा-रभ्य अगस्त्यस्यानपथ्यन्तं पितृयानपथः । "पितृयानोऽज-वीथ्याश्च यदगस्त्यस्य चान्तरमिति" पुरा० ।

अजशृङ्गी स्त्री अजस्य मेषस्य शृङ्गमिव फलमस्याः ब० । (गाड़लशिङ्गा) इति प्रसिद्धे मेषशृङ्गतुल्यफलवत्यां मेष-शृङ्ग्याम् ।

अजस्तुन्द न० अजस्य तुन्दमिव तुन्दमस्मिन् तन्नगरवासिना-मित्यर्थात् सुट् । नगरभेदे । "अजस्तुन्दं नाम नगर-मिति" सि०कौ० ।

अजस्र न० न+जस र । सन्तते विच्छेदरहिते । तथाभूतका-लस्थायिनि वस्तुमात्रे त्रि० । "अजस्रमास्फालितवल्लकीगु-णेति" माघः "अजस्रदीक्षाप्रयतस्य मद्गुरोरिति" रघुः ।

अजहत्स्वार्था स्त्री न जहत् स्वार्थो याम् हा-शतृ न०ब० । स्वार्थापरित्यागेन परार्थावबोधिकायां लक्षणा-याम् । यथा श्वेतो धावतीत्यादौ श्वेतगुणापरित्यागेन तद्वति लक्षणा । "जहत्स्वार्थाजहत्स्वार्थे द्वे वृत्ती ते पुन-स्त्रिधा" इति हरिः ।

अजहल्लिङ्ग पु० न जहत् लिङ्गं यम् हा-शतृ न०ब० । नियतलिङ्गके विशेष्यस्यान्यलिङ्गकत्वेऽपि स्वलिङ्गात्यागेन स्वलिङ्गपरे विशेषणशब्दे । तथा चान्यत्र विशेषणस्य विशेष्यानुसारिलिङ्गत्वनियमेऽपि अस्य न तथा नियमः । यथा वेदः श्रुतिर्वा प्रमाणम् । [कुशीति) ख्याते वृक्षे ।

अजहा स्त्री न जहाति शूकान् । हा-श न०त० । (आल्-

अजागर पु० जागरयति जागरः न जागरो यस्मात् ५ब० । सेवनेन निद्राराहित्यकारके "यदपेक्षयाऽन्यस्मिन् जागरण-कर्त्तृत्वं नास्ति" तादृशे (भीमराज) इति ख्याते भृङ्गराजे । "भृङ्गराजः सुजागर" इति रभसवाक्यात् तस्यात्यन्त-निद्राराहित्यकारित्वम् ।

अजाजि(जी) स्त्री अजेन छागेन वीयते गन्धोत्कटत्वात् त्यज्यते अज-इन् वीभावाभावः ६त० । सर्वभक्षेणापि छागेन गन्धोत्कटतया त्यज्यमाने, (जीरा) इति प्रसिद्धे जीरके वृक्षे । काकोदुम्बरिकावृक्षे च (पेयारा) ॥

अजाजीव पु० अजेन तद्रक्षणपोषणादिना तत्क्रयविक्रया-दिना वा आजीवति आ+जीव-अच् ३त० । छाग पालके तत्क्रयविक्रयाभ्यामाजीविनि च ।

अजातककुद् पु० न जातं ककुदमंसकूटं यस्य न-ब० ककुदशब्दस्यान्त्याकारलोपः । अपूर्णककुदि अल्पवयस्के गवादिवत्से ।

अजातदन्त त्रि॰ न जातो दन्तोऽस्य, यस्मिन् वयसि वा। दन्तजननशून्ये, अवस्थाभेदे च। "अजातदन्ता ये केचिद् ये च गर्भे प्रपीड़िता" इति वायुपुरा॰। "अजातदन्तमरणे पित्रोरेकाहमिष्यते" इति शु॰ कूर्म्मपुरा॰। तत्कालश्च न्दणां षण्मासाभ्यन्तरमिति शुद्धितत्त्वे सपक्षं निरूपितम्। पश्वादीनान्तु प्रधानदन्तोत्पत्त्यभावे एवाजातदन्तत्वव्यवहारः (आदाँता) इत्यादि लोके प्रसिद्धिः। स च प्रायेण द्विवर्षोत्तरकालपर्य्यन्तः।

अजातपक्ष त्रि॰ न जातौ उड्डयनसामर्थ्ययुक्तौ पक्षावस्य। अनुद्भिन्नपक्षके पक्षिणि। "अजातपक्षाः शकुना इवावभुरिदि भार॰।

अजातशत्रु पु॰ जातस्य जन्तुमात्रस्य न शत्रुः अश्राद्धभोजीत्यादिवत् नञो व्यवहितेन शत्रुशब्देनान्वयात् असमर्थसमासः, न जातः शत्रुरस्य वा। युधिष्ठिरे राजनि। "न द्वेष्टि यज्जनमतस्त्वमजातशत्रुः, इति" वेणी॰। एवमजातारिरपि तत्रैव। "हन्त जातमजातारेः प्रथमेन त्वयारिणेति" माघः। [शून्ये, न्यायोक्ते-जात्यादौ, नित्ये च त्रि॰।

अजाति स्त्री जन-क्तिन् न॰त॰। अनुत्पत्तौ। ब॰। जाति-

अजादनी स्त्री अजैस्तृप्याद्यतेऽसौ अन्येन दुःखस्पर्शत्वेऽपि अजै-राद्यते इति अद-कर्म्मणि ल्युट् ६त॰। दुरालभा इति (विचिति) इति च प्रसिद्धे स्पर्शेन दुःखदायके वृक्षभेदे।

अजादि पु॰ ६त॰। ङीब्बाधकटाब्निमित्ते पाणिन्युक्ते शब्दसमूहे स च गणः। एडका, कोकिला, चटका, अश्वा मूषिका, बाला, होड़ा, वत्सा, पाका, मन्दा विलाता, पूर्व्वापहाणा, अपरापहाणा (सम्भस्त्राजिनशणपिण्डेभ्यः फलात्)। (सदच्काण्डप्रान्तशतैकेभ्यः पुष्पात्)। (मूलान्नञः) (शूद्रा चामहत्-पूर्व्वा जातिः) ज्येष्ठा कनिष्ठा मध्यमा (पुंयोगेऽपि) क्रुञ्चा उष्णिहा देवविशा दंष्ट्रा। [आयारहिते।

अजानि पु॰ नास्ति जाया यस्य ब॰ जायाया निङादेशः।

अजानिक त्रि॰ अजेन तद्विक्रयपालनादिना आनो जीवनम् अस्त्यस्य ठन्। अजाजीविनि। तस्य कर्म्म भावो वा पुरोहिता॰ यक्। आजानिक्यम् तत्कर्म्मणि तद्भावे च न॰।

अजानेय पु॰ अजेऽपि विक्षेपेऽपि आनेयो यथास्थानं प्रापणीय आरोही येन अज-विक्षेपे अप् वीभावाभावः आ+नी-कर्म्मणि यत् ततः ३ब॰। बहुशस्त्रप्रहारप्रतिरोधेऽपि निर्भयेन यथास्थाममारोहिणः प्रापके अश्वे, उत्तमाश्वे च निर्भये त्रि॰।

अजान्त्री स्त्री अजस्यान्त्रमिव अग्रं तदाकारवती मञ्जरी अस्याः गौ॰ ङीष्। नीलवुह्नायाम् (नीलबोना)।

अजापक्व न॰ "छागशकृद्रसमलक्षीरैर्दशभा च साधितं सर्पिः। मज्जारं यक्ष्महरं कासश्वासोपशान्तये परममिति" चक्रदत्तोक्ते घृतभेदे न॰। [उप॰। अजपालके, तेनाजीवके च।

अजापालक त्रि॰ अजान् आपालयति आ+पा-णिच् ण्वुल्

अजि त्रि॰ अजति अज-इन् व्यभावः। गतिशीले। पदाजिः। भावे इन्। गतौ, क्षेपे च स्त्रियां वा ङीप्।

अजित त्रि॰ न॰त॰। जितभिन्ने पराजितभिन्ने। जिधातोर्द्विकर्म्मकत्वात् अनिर्जितशत्रौ, अपराजितदेशादौ चास्य प्रवृत्तिः एकस्य कर्म्मणोऽविवक्षायामन्यस्य विवक्षायां तत्रैव कर्म्मणि क्तः। भूरिप्रयोगस्तु अनिर्ज्जितशत्रावेव तथा च "गौणे कर्म्मणि दुह्यादे"रित्युक्तेः गौणकर्म्मण्एवाभिधाननियमात् तत्रैव जयकर्म्मतायां क्तेनाभिधानं योग्यत्वम्। "न च तेऽस्त्यजितं किञ्चिदिति पुरा॰, नाक्ष्येणाजितो देश" इत्यादौ गौणकर्म्मणोऽविवक्षयैव जयप्राप्तदेशादौ जितशब्दप्रयोगात् ततोनञ्समास इति भेदः। रागादिभिर्जितत्वाभावात् शिवे, विष्णौ, बुद्धे, च पु॰।

अजिन न॰ अजति क्षिपति रजआदि, आवरणेन अज-इनच् न व्यादेशः। चर्म्मणि, चर्म्माहृतत्वादेव रजआदीनां न देहप्रवेश इत्यतश्चर्म्मणोरजोविक्षेपसाधनत्वात्तथात्वम्। "चलाजिनकुशोत्तरमिति" स्मृतिः। "एणेनाजिनेन आच्छादमिति" श्रुतम्। "गजाजिनं शोणितबिन्दुवर्षि चेति" "अथाजिनाषाढ़धर इति" च कुमा॰। अदूरभवाद्यर्थे कशा॰ छण्। आजिनीयः तददूरभवादौ त्रि॰।

अजिनपत्रा(त्री) (त्रिका) स्त्री अजिनं चर्मैव श्लिष्टं पत्रं पक्षो यस्याः ब॰। (चामचिका) इति प्रसिद्धे पक्षिभेदे गौ॰ ङीष् (त्री) तत्रार्थे। ततः स्वार्थे के ह्रस्वे टापि-पत्रिकापि तत्रार्थे।

अजिनफला स्त्री अजिनं चर्मविकारत्वात् भस्त्रा इव फलं यस्याः अजिनपूर्व्वकत्वेन जातिलक्षणं ङीषं बाधित्वा अजा॰ टाप्। (टेपारी) इति प्रसिद्धे, भस्त्राकारफले वृक्षभेदे।

अजिर न॰ अज-किरन् वीभावाभावः। (उठान) इति ख्याते चत्वरे। शीघ्रगन्तरि त्रि॰। "श्येना अजिरा इति" ता॰ ब्रा॰ "अजिराः क्षिप्रगमनशीला इति" भाष्यम् अत एव क्षिप्रनाम्नि निरुक्ते अजिरमिति पठितम् शीघ्रवेगव-

स्यात् नद्यां स्त्री। निरुक्ते च अजिरेति नदीनामसु पठितम् ऋषिभेदे पु० तदपत्यम् शुभ्रा० ढक्। आजिरेयः तदपत्ये पु० स्त्री। उत्करा० छ। अजिरीयः तत्सम्बन्धिनि त्रि०।

अजिरादि ब० पाणिनिना संज्ञायां मतुपि दीर्घविधौ पर्युदस्ते शब्दसमूहे सच गणः अजिर, खदिर, पुलिन, हंस, कारण्डव, चक्रवाक इति। अजिरवती। तद्भिन्ने तु अमरावतीति।

अजिह्म त्रि० हा-मन् द्वित्वालोपौ ततः न० त०। सरले "अजिह्ममशठां शुद्धां जीवेद्ब्राह्मणजीविकामिति" पुरा०।

अजिह्मग पु० अजिह्मं सरलं गच्छति गम-ड। वाणे। "वेगवद्भिरजिह्मगैरिति"। सरलगामिनि त्रि०। "अजेहि-शमजिह्मग" इति।

अजिह्व पु० जि-वन् दुक् च जिह्वा रसना सा नास्ति यस्य ब०। भेके। तेषां जिह्वाशून्यत्वमुक्तं भारते आनु०। "उवाच देवान् मण्डूको रसातलतलोत्थितः। रसातलतले देवा! वसत्यग्निरिति प्रभो!। सन्तापादिह सम्प्राप्तः पावकप्रभवादहम्। स संसुप्तो जले देवा! भगवान् हव्यवाहनः। अपः संसृज्य तेजोभिस्तेन सन्तापिता वयम्। तस्य दर्शनमिष्टं वो यदि देवा! विभावसोः। तत्रैनमधिगच्छध्वं कार्यं वो यदि वह्निना। गम्यतां साधयिष्यामो वयं ह्यग्निभयात् सुराः!। एतावदुक्त्वा मण्डूकस्त्वरितो जलमाविशत्। हुताशनस्तु बुबुधे मण्डूकस्य च पैशुनम्। शशाप स तमासाद्य न रसान् वेत्स्यसीति वै। तं वै संयुज्य शापेन मण्डूकं त्वरितो ययौ। अन्यत्र वासाय विभुर्न चात्मानमदर्शयत्। देवास्त्वनुग्रहञ्चक्रुर्मण्डूकानां भृगूत्तम!। यत्तच्छृणु महाबाहो! गदतो मम सर्वशः। अग्निशापादजिह्वापि रसज्ञानवहिष्कृताः। सरस्वतीं बहुविधां यूयमुच्चारयिष्यथ। बिलवासगतांश्चैव निराहारानचेतसः। गतासूनपि संशुष्कान् भूमिः सन्धारयिष्यति। तमोघनायामपि वै निशायां विचरिष्यथ इति"। जिह्वाशून्ये त्रि०।

अजीकव अज्या शरक्षेपणेन कं ब्रह्माणं वाति प्रीणाति वा-क। शिवधनुषि। [आजीगर्त्तस्तदपत्ये पुंस्त्री।

अजीगर्त्त अजयै गमनाय गर्त्तमस्य। सर्पे। बाह्वा० इञ्।

अजीर्ण न० जॄ-भावे क्त न०त०। जठरानलमान्द्येन भुक्तान्नादेरपाके, न०७ब०। रोगभेदे। "भवेदजीर्णं प्रति यस्य शङ्का स्निग्धस्य जन्तोर्बलिनोऽन्नकाले। पूर्वं सशुण्ठीमभयामशङ्कः संप्राश्य भुञ्जीत हितं हि पथ्यमिति" चक्र०। "अजीर्णे भेषजं वारि जीर्णे वारि बलप्रदमिति" वैद्यकम्। कर्त्तरि क्त जीर्णोद्भवः। तद्भिन्ने त्रि०।

अजीव त्रि० नास्ति जीवो जीवनं वा यस्य। जीवरहिते घटादौ, मृते, जन्तुमात्रे च।

अजीवनि स्त्री न+जीव-अनि। आक्रुश्यमाने जीवनाभावे निन्दितजीवने च "अजीवनिस्तव भूयात्" इति मुग्ध०। "तस्य भूयादजीवनिरिति"।

अजुर त्रि० अज-कुरच् व्यभावः। वेगशीले बलवति "अवक्रक्षिणं वृषभं यथाजुरमिति" वेदः।

अजेय त्रि० जेतुमशक्ये जि-यत् न०त०। जयायोग्ये। अजेयाख्ये घृते न०। "पिबेद्घृतमजेयाख्यमिति" वैद्यकम्।

अजैकपाद (द्) पु० अजस्य छागस्य एकः पाद इव पादो यस्य उपमा०ब० न पादस्यान्त्याकारलोपः। रुद्रविशेषे, तद्देवताके पूर्व्वभाद्रपदनक्षत्रे च। पाक्षच्छन्देन समासे अजैकपादपि तत्रार्थे। "वीरभद्रश्च १ शम्भुश्च २ गिरीशश्च ३ महायशाः। "अजैकपाद (४) हिर्बुध्नः ५ पिनाकी ७ चापराजितः ७। भुवनाधीश्वरश्चैव ८ कपाली च ९ विशाम्पते! स्थाणु १० र्भर्गश्च ११ भगवान् रुद्रास्त्वेकादश स्मृता" इत्युक्तेषु एकादशसु रुद्रेषु मध्ये चतुर्थे रुद्रे। अन्यत्र तु अजैकपादहिर्बुध्न्या ३ विरूपाक्षश्च ४ रैवतः ५। हरश्च ६ बहुरूपश्च ७! त्र्यम्बकश्च ८ सुरेश्वरः ९। रुद्रा एकादश प्रोक्ता जयन्त १० श्चापराजितः ११ इत्येवं तद्भेदाः। एतेषामेव ध्यानानि वक्ष्यन्ते। तेन अज इति नामान्तरं एकपादिति च नामान्तरमिति द्रष्टव्यम्। "तेन अजनामा महारुद्रम्" इत्यादि अजस्य ध्यानम्। "एकपादाभिधो विप्रेत्यादि" एकपादस्य ध्यानमिति वक्ष्यते

अज्जुका स्त्री अर्जयति या सा अर्जि-उक, पृ० रकारस्य जत्वम्। वेश्यायाम्। नाट्य एवास्य प्रयोगः नान्यत्र।

अज्झटा स्त्री अजति दोषं क्षिपति अज्-क्विप् झटति संहन्यते झट-अच् ततः कर्म्म० पृ० कुत्वबोभावाभावः। (भुंइ आमला) इति प्रसिद्धे वृक्षे।

अज्झल न० अञ्चति क्विप् अक् हलति विलिखति हल-अच् कर्म्म० पृ० न कुत्वम्। चर्म्मादिमये प्रतियोधायुधप्रतिरोधके (ढाल) इति ख्याते फलके।

अज्ञ त्रि० न जानाति ज्ञा-क न०त०। ज्ञानशून्ये चैतन्यशून्ये, विशेषज्ञानशून्ये, मूर्खे, वेदान्तिमतसिद्धाज्ञानरूपपदार्थवति च। तर्हि अहमज्ञ इत्यनुभवस्य अज्ञानविषयत्वं स्वीक्रियते अज्ञानञ्च न ज्ञानाभावः किन्तु पदार्थान्तरं

तच्चाज्ञानशब्दे विस्तरेण वक्ष्यते । प्राज्ञः प्रकर्षेणाज्ञः सुषुप्त्यवस्थापन्ने जीवे तदानीं विशेषज्ञानाभावात् प्राज्ञत्वम् । अचेतने, जडे, "वत्सविवृद्धिनिमित्तं क्षीरस्य यथा प्रवृत्तिरज्ञस्येति" सांख्यका० । अल्पज्ञे, किञ्चिज्ज्ञे च ।

अज्ञात त्रि० न ज्ञातः । ज्ञानाविषयीभूते पदार्थे । "अज्ञातकुलशीलस्य वासो देयो न कस्यचित्" इति हितोप० ।

अज्ञान न० न ज्ञानम् । ज्ञानाभावे, ज्ञानविरोधिनि तदभावे "तत्त्वाज्ञानं धिया नश्येदिति" वेदान्तिमतसिद्धे पदार्थान्तरे च "अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तव" इति गीता । "अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकयेति, गुरुनतिः । अज्ञानञ्च ज्ञानाभाव इति नैयायिकाः । पदार्थान्तरमिति वेदान्तिनः । तथाहि अहं न जानामि अहमज्ञ इत्यादिविशिष्टानुभवः सार्व्वलौकिकः स च ज्ञानाभावविषय इति नैयायिकैर्यदुक्तं तन्न युक्तं विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानस्य हेतुतायाः सर्ववादिसिद्धतया आत्मधर्म्मिकज्ञानाभावप्रकारकज्ञाने जनयितव्ये तद्विशिष्टज्ञानाभावघटकज्ञानरूपस्य विशेषणस्य ज्ञानं पूर्व्वमपेक्षितम् आत्मनि तादृशे ज्ञाने च तदानीं सति कथङ्कारं ज्ञानाभावविशिष्टबुद्धिः स्यात् यस्मिन् धर्म्मिणि ज्ञानमस्ति तत्र ज्ञानाभावज्ञानस्य बाधितत्वमेव अभावबुद्धेः प्रतियोगिज्ञानरोधितायाः सर्वसम्मतत्वात् । किञ्च ज्ञानाभावः किं ज्ञानसामान्याभाव उत तत्प्रागभावः अथ तद्ध्वंसो वा तत्र विषयो भवति, नाद्यः पूर्व्वोक्तयुक्त्या ज्ञानाभावानुभवासम्भवेन प्रत्याख्यातत्वात् । न द्वितीयः प्रागभावस्य सामान्यधर्म्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकतया तत्तज्ज्ञानप्रागभावस्यैव विषयता वाच्या सा च न सम्भवति सामान्याकारेण ज्ञानाभावस्यैव प्रतीयमानत्वात् अन्यथा ज्ञानवत्यपि पुरुषे तादृशप्रतीतिः स्यात् अग्रे जनिष्यमाणानन्तज्ञानप्रागभावानामात्मनि सत्त्वेऽपि तेषाञ्च तत्तज्ज्ञानप्रतियोगिकत्वेन ज्ञानसामान्यविशिष्टबुद्धौ विरोधिताभावात् । नान्त्यः प्रागभावरीत्या तस्यापि प्रत्याख्यातत्वात् । अतस्तादृशानुभवस्य विषयरक्षार्थं ज्ञानाभावातिरिक्तमज्ञानं कल्पनीयम् । तच्चानुमानेनैव । अनुमानञ्चेत्थमुक्तं प्रमेयविवरणोपन्यासे । विवादाध्यासितं ज्ञानं स्वप्रागभावातिरिक्तस्वविषयावरकस्वविषयकवस्तुपूर्व्वकं भवितुमर्हति प्रकाशत्वात् अन्धकारे प्रथमोत्पन्नप्रदीपप्रभावदिति । यथा अन्धकारे प्रथमोत्पन्ना प्रदीपप्रभा स्वविषयस्य घटादेरावरकतमोरूपपदार्थपूर्व्विका एवं ज्ञानमपि प्रकाशत्वसाम्यात् स्वविषयस्य घटादेरावरकं कञ्चित् पदार्थं समानविषयकं नियतम् पूर्व्वमपेक्षते । उत्पन्ने च ज्ञाने प्रदीपप्रभया तम इव तन्निवर्त्तते ज्ञानप्रागभावेन सिद्धसाधनतावारणाय स्वप्रागभावातिरिक्तेति विशेषणम् । तच्च अज्ञानं ज्ञानविरोधि सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्व्वचनीयम् । तच्च शुक्तिकाद्यज्ञानं शुक्तौ रजतादिकमिव ब्रह्मणि प्रपञ्चमुत्पादयति । अतएव तद्भावरूपं भावस्यैव भावपदार्थोपादानत्वसम्भवात् । अभावस्य तु अधिकरणस्वरूपत्वाङ्गीकारात् न भावस्याभावोपादानत्वव्याघातः । तस्य भावरूपत्वेऽपि न त्रैकालिकाबाध्यत्वरूपम् सत्त्वं तत्त्वज्ञानेन बाध्यत्वात् नापि प्रातीतिकरजतादिवदसत्त्वम् व्यवहारयोग्यत्वात् । अतः सदसद्भ्यामनिर्व्वचनीयं व्यवहारिकसत्त्ववत् यत् किञ्चित् भावरूपं पदार्थान्तरमेवाज्ञानमिति सुस्थितम् । अस्य चाज्ञानस्य द्वे शक्ती आवरणं विक्षेपश्च तत्र या कदाचित् स्वविषयमावृणोति (विषयत्वसंप्राप्त्यनर्हं करोति) सा आवरणशक्तिः या तु स्वकार्य्यबुद्धिवृत्त्या इन्द्रियादिद्वारा विषयदेशं प्राप्य विषयगतं स्वकारणनिष्ठावरणशक्तिं नाशयति सा विक्षेपशक्तिः यथोक्तं "बुद्धितत्स्थचिदाभासौ द्वावेतौ व्याप्नुतो घटम् । तत्राज्ञानं धिया नश्येत् आभासात्तु घटः स्फुरेदिति" । यथा च शुक्तिविषयाज्ञानं स्वविषयशुक्तिमावृत्य स्वशक्त्यैव तत्र उत्पादितं रजतं विषयीकृत्य तद्गतमावरणशक्तिं नाशयति एवं ब्रह्मविषयकाज्ञानं स्वशक्त्यैव ब्रह्मणि उत्पादितं प्रपञ्चं विषयीकृत्य तत्तदाकारबुद्धिवृत्तिरूपा विक्षेपशक्तिः तद्गतावरणशक्तिं निवारयतीति दृष्टानुसारिणीयं कल्पना । अधिकमाकरे द्रष्टव्यम् । नास्ति विशिष्टज्ञानमस्य । विशिष्टज्ञानाभाववति अज्ञे त्रि० ।

अज्मन् क्ली अजति गच्छति स्वर्गं दानेनानया अजकरणे मनिन् न वीभावः । गवि, इति निरुक्तकारः ।

अञ्चति पु० न० अन्च–गतौ कर्त्तरि अति । वायौ, गन्तरि त्रि० ।

अञ्चल पु० अञ्चति प्रान्तम् अन्च–अलच् । वस्त्रप्रान्ते "क्षीणाञ्चलमिव पीनस्तनजघनायाः कलामायाः" इति "भूमौ दत्त्वा पदमिह समाधेहि वेलाञ्चलेऽञ्चलिमिति च उद्भटः । प्रान्तभागे "दृगञ्चलैः पश्यति केवलं मनागिति" उद्भटः ।

अञ्चित त्रि० अन्च–क्त । पूजिते, आकुञ्चिते च । "अपि खञ्जनमञ्जनाञ्चितमिति" नैष० । "अञ्चितसव्यपाद इति" भट्टिः । "अञ्चितः शूलपाणिरिति" पुरा० । ग्रथिते च "अर्द्धाञ्चिता सत्वरमुत्थिताया" इति रघुः ।

अञ्जन न॰ अज्यतेऽनेन अन्ज-करणे ल्युट्। कज्जले। "अपि खञ्जनमञ्जनमञ्जनाञ्चितमिति" नैष॰। "मैत्रं प्रसाधनं स्नानं दन्तधावनमञ्जनम्। पूर्व्वाह्न एव कुर्व्वीतेति" स्मृतिः। "विलोचनं दक्षिणमञ्जनेन संभाव्येति" रघुः। अञ्जनविशेषाश्च सुश्रुते दर्शिता यथा "चत्वार एते योगाः स्युरुभयोरञ्जने हिताः। कुम्भकाशोकशालाम्रप्रियङ्गुनलिनोत्पलैः॥ पुष्पैर्हरेणुकृष्णाह्वापथ्यामलकसंयुतैः। सर्पिर्मधुयुतैश्चूर्णे वैणुनाड्यामवस्थितैः॥ अञ्जयेद् द्वावपि भिषक् पित्तश्लेष्मविभावितौ। आम्रजम्बूद्भवं पुष्पं तद्रसेन हरेणुकाम्॥ पिष्ट्वा क्षौद्राज्यसंयुक्तां प्रयोज्यमथ वाञ्जनम्। नलिनोत्पलकिञ्जल्कगैरिकैर्गोशकृद्रसैः॥ गुडिकाञ्जनमेतद्वा दिनरात्र्यन्धयोर्हितम्। रसाञ्जनरसक्षौद्रतालीशस्वर्णगैरिकम्॥ गोशकृद्रससंयुक्तं पित्तोपहतदृष्टये। शीतं सौवीरकं वापि पिष्ट्वाथ रसभावितम्॥ कूर्म्मपित्तेन मतिमान् भावयेद्रौहितेन वा। चूर्णाञ्जनमिदं नित्यं प्रयोज्यं पित्तशान्तये॥ काश्मरीपुष्पमधुकदार्व्वीलोध्ररसाञ्जनैः। सक्षौद्रमञ्जनन्तद्विहितं नेत्रामये सदा॥ स्रोतोजं सैन्धवं कृष्णां रेणुकाञ्चापि पेषयेत्। अजमूत्रेण ता वर्त्तयःक्षणदान्ध्याञ्जने हिताः॥ कालानुसारिवां कृष्णां नागरं मधुकं तथा। तालीशपत्रं क्षणदे गाङ्गेयञ्च शकृद्रसे॥ कृतास्ता वर्त्तयः पिष्ट्वा छायाशुष्काः सुखावहाः। मनःशिलाभयाव्योषबलाकालानुसारिवाः॥ सफेना वर्त्तयः पिष्टाश्छागक्षीरसमन्विताः। गोमूत्रपित्तमदिराशकृद्धात्रीरसे पचेत्॥ चूर्णाञ्जनं रसे चान्यद्यकृतस्त्रैफलेऽपि वा। गोमूत्राज्याणत्रमलपिप्पलीक्षौद्रकट्फलम्॥ सैन्धवोपहितं युञ्ज्याद्विहितं वेणुगह्वरे। मेदोयकृद्घृतञ्छागं पिप्पल्यः सैन्धवं मधु॥ रसमामलकञ्चापि पक्कं सम्यङ्निधापयेत्। कोषे खदिरनिर्म्माणे तद्वत्चूर्णाञ्जनं हितम्॥ हरेणुमगधाजास्थिमज्जैलायकृदन्वितम्। शकृद्रसेनाञ्जनं वा श्लेष्मप्रहतदृष्टये॥ विपाच्य गोधायकृदर्द्धपाटितं सुपूरितं मागधिकाभिरग्निना। निषेवितं तत्सकृदञ्जनेन निहन्ति नक्तान्ध्यमसंशयं खलु॥ तथा यकृच्छागभवं हुताशने विपाच्य सम्यङ्मगधासमन्वितम्। प्रयोजितं पूर्व्ववदाश्वसंशयं जयेत् क्षपान्ध्यं सकृदञ्जनन्नृणाम्॥ प्लीहा यकृच्चाप्यपभक्षिते उभे प्रकल्प्य शूल्ये घृततैलसंयुतम्। ते सार्षपस्नेहसमायुतेऽञ्जनं नक्तान्ध्यहाश्वेव हतः प्रयोजिते। नदीजशिम्बीकटुकाम्यथाञ्जनम्मनःशिला द्वे च निशे यकृद्रसे। स चन्दनेयं गुटिकाथ वाञ्जनं प्रशस्यते वै दिवसेष्वपश्यताम्" इति॥ सौवीरे, रसाञ्जने च। अञ्जनवर्णोऽस्त्यस्य। अर्श॰ अच्। ज्येष्ठदिग्गजे पु॰ उत्तरदिग्गजयोषिति केशरियोषिति वानर्याञ्च स्त्री। "अञ्जनागर्भसम्भूतो वायुपुत्त्रो महाबल इति" तन्त्रम्। भावे ल्युट्। मिश्रीकरणे, लेपने व्यक्तिकरणे मालिन्ये च न॰ "निरञ्जनं दिव्यमुपैति साम्यमिति" निरवद्यं निरञ्जनमिति" च श्रुतिः। अञ्ज-णिच्-युच्। शक्यलक्ष्यार्थातिरिक्तार्थबोधके आलङ्कारिकोक्ते व्यञ्जनादिसरूपे शब्दशक्तिभेदे स्त्री॰ "अन्यार्थधीकृत् व्यापृतिरञ्जनेति" काव्यप्रकाशः। तत एव भावे ल्युट् तत्रैवार्थे न॰।

अञ्जनकेशी स्त्री अञ्जनमिव केशो यस्याः ५त॰। केशसंस्कारके हट्टविलासिनीनामके गन्धद्रव्ये। यत्संयोगात् केशस्यातीव कृष्णता स्यात्।

अञ्जनशलाका स्त्री अञ्जनसाधनं शलाका। अञ्जनदानार्थ शलाकायाम् "ज्ञानाञ्जनशलाकयेति" गुरुनतिः।

अञ्जनागिरि पु॰ अञ्जनवर्णो गिरिः किंशुका॰दीर्घः। नीलपर्वते तद्विवरणं नीलगिरिशब्दे।

अञ्जनाद्रि पु॰ अञ्जनमिव कृष्णः अद्रिः। नीलपर्वते "अञ्जनाद्रिनिभां श्यामामिति" कालीध्यानम्।

अञ्जनाधिका स्त्री अञ्जनादधिका कृष्णत्वात् ५त॰। (आजनाइ) इति ख्याते कीटभेदे।

अञ्जनावती स्त्री अञ्जनं विद्यतेऽस्याः अधिककृष्णवर्णत्वात् अञ्जन+मतुप् वत्वं दीर्घः। ऐशानकोणस्य हस्तिन्याम्। कालाञ्जनवृक्षे पु॰।

अञ्जनिका स्त्री अञ्जनवर्णोऽस्त्यस्याः ठन् कापि पूर्व्वाकारस्य ह्रस्वम्। (आजनाइ) इति प्रसिद्धे अञ्जनाख्ये कीटभेदे। अञ्जना स्वार्थे कन्। प्रतीकादिग्गजस्त्रियाम्। पुरोहि॰यक्। आञ्जनिक्यम् तद्भावे न॰।

अञ्जनी स्त्री अज्यते चन्दनकुङ्कुमादिभिरसौ अन्ज-कर्म्मणि ल्युट् ङीप्। कुङ्कुमाद्यनुलिप्तायाम् स्त्रियाम्। करणे ल्युट्। कटुकावृक्षे, कालाञ्जनवृक्षे च। "अञ्जनीदारुकाश्मयसम्भः मैत्रावरुणः" इति याज्ञिकाः न्याय्यायां स्त्रियाञ्च।

अञ्जलि पु॰ अन्ज-अलि। संयुतकरपुटे, "श्रवणाञ्जलिपुटपेयमिति वेणी॰। "न्यायप्रसूनाञ्जलिरिति" उदयन कुडवपरिमाणे च अञ्जलिपरिमितद्रव्ये च "प्रकीर्णः पुष्पाणां हरिचरणयोरञ्जलिरयमिति" वेणी॰। [बालमूषिकायाम्

अञ्जलिका स्त्री अञ्जलिरिव कायति प्रकाशते कै-क टाप्

अञ्जस् न० अनक्ति गच्छति मिश्रयति वाऽनेन अन्जु-गतौ मिश्रणे च असुन् । वेगे, बले, औचित्ये च । "अञ्जस उपसंख्यानमिति" वार्त्तिकात् तृतीयाया: अलुक् । अञ्जसा-कृतम् । "अञ्जः सतुरमपजग्मुराप" इति वेदः ।

अञ्जस त्रि० अन्ज-असच् । सरले अवक्रे ।

अञ्जसा अव्य०अन्ज-भावे अच् अञ्जं गतिं विलम्बं वा स्यति सो-बा०का । विलम्बाक्षमे, शैघ्र्ये, याथार्थ्ये च । "रसोऽञ्जसा याचता रज" इति वेदः ।

अञ्जि पु० अज्यतेऽनेन अन्ज-करणे इन् । तिलकादौ चिह्ने "अग्नयेऽनीकवते रोहिताञ्जिरनड्वानिति" य० रोहितो रक्तोऽञ्जिस्तिलकोऽस्येति वेददीपः । "तस्मै दत्वाञ्जये इति" भवदेवे वेदमन्त्रः । [(ष्णु)च् । सूर्य्ये ।

अञ्जिष्ठ(ष्णु) पु० अनक्ति स्वभाभिर्विश्वम् । अन्ज-इष्ठ-

अञ्जी स्त्री० अञ्जि+वा ङीप् । मेचणयन्त्रे, मङ्गले च ।

अञ्जीर पु० अन्ज-बा० ईरन् (पेयारा) इति ख्याते वृक्षे ।

अट गतौ भ्वादि० सक० पर० सेट् । अटति आटीत् । "भो बटो भिक्षामटेति" सि०कौ । परि+परितो भ्रमणे पर्य्यटनम् ।

अट गगौ इदित् भ्वा०आत्म०सक०सेट् । आण्टते आण्टिष्ट ।

अटनि(नी) स्त्री अटति मौर्व्वीम् अट-अनि वा ङीप् । धनुरग्रे गुणारोपणस्थाने ।

अटरू(रू)ष पु० अटति भ्रमति अट-अच् तं रोषति हिनस्ति रुष-क, अटैः अटद्भिर्वा रुष्यते न युज्यते रुष-क वा । (वासक) इति ख्याते वृक्षे ।

अटवि (वी) स्त्री अटन्ति चरमे वयसि यत्र अट-अवि वा ङीप् । वने । विन्ध्याटवीति का० विन्ध्याख्यगिरिसन्निकृष्ट प्रसिद्धवनम् । "कान्तारप्रदेशेष्वटवीषु चेति" रामा० ।

अटा स्त्री अट-बा० अङ् । पर्य्यटने ।

अटाट्या स्त्री अट-यङ्-भावे अ स्त्रीत्वात् टाप् । परि-भ्रमणे, इयागमने च । यङ्लुकि । अटाटाप्यत ।

अट्ट अतिक्रमे वधे च भ्वादि० आत्म० सक० सेट् । अट्टते । आट्टिष्ट । दोपधोऽयं तेन आट्टिटिषते आट्टिटत् । क्विपि अत् । टोपधस्य तु आटिट्टिषते अटिट्टत् क्विप् अट् ।

अट्ट अनादरे चुरादि० उभय० सक० सेट् । अट्टयति ते । आटिट्टत् ।

अट्ट पु० अट्टयति अनाद्रियतेऽन्यद्यत्र अट्ट-आधारे घञ् । प्रासादस्योपरिगृहे, प्राचीरोपरिस्थसैन्यगृहे, च यत्र स्थिता हि नरा अन्यान् हीनतया नाद्रियन्ते, तस्मिन् तत्रत्य अन्योत्कर्षेऽनादरः । उच्चे भृशे च त्रि० अर्थे "अट्टशूला जनपदाः शिवशूलाश्चतुष्पथाः" इति भार० "अट्टमन्नं शूलं विक्रेयं येषामिति" नीलकण्ठः शुष्के च न० । क्षौमवस्त्रे प्रासादे च पु० "सुधाधवलाट्टहासेति" काद० । "ददृशे नगरी लङ्का साट्टप्राकारतोरणेति" रामा० । गृहयज्ञे प्रासादलक्षणादि वक्ष्यते ।

अट्टट्ट अव्य० अट्टोऽनादरः अट्टप्रकारः अट्टस्य गुणवाचितया प्रकारे द्वित्वम् शकन्ध्वादि० पररूपम् । अत्युच्चे, "अट्टट्ट हासमशिवं शिवदूती चकार हेति" चण्डी

अट्टन न० अट्ट्यतेऽनाद्रियते रिपुरनेन अट्ट-करणे ल्युट् । चक्राकारफलकास्त्रे । भावे ल्युट् । अनादरे न० ।

अट्टस्थली स्त्री अट्टप्रधाना स्थली शा०त० । प्रासादप्रधाने देशभेदे धूमा० वुञ् । आट्टस्थलकः तद्देशभवे त्रि० ।

अट्टहास पु० अट्टेनातिशयेन हासः हस-घञ् ३त० । उच्चहासे ।

अट्टहासक पु० अट्टहास इव कायति कै-क । कुन्दवृक्षे तस्य शुभ्रपुष्पत्वात् उच्चहासतुल्यत्वम् । [उच्चहासिनि त्रि० ।

अट्टहासिन् पु० अट्टमत्युच्चैर्हसति हस-णिनि । शिवे ।

अट्टाट्ट पु० अट्टट्टवत् न पररूपम् । अत्युच्चे सर्व्वोत्कर्षे अना-दराधिक्ये ।

अट्टालक पु० अट्ट इव प्रासादगृहमिव अलति पर्य्याप्तो भवति अल-अच् । प्रासादोपरिस्थे गृहे । स्वार्थे कन् । तत्रार्थे "गोपुराट्टालकवतीं हर्म्यप्राकारशोभनामिति" रा० ।

अट्टालिका स्त्री अट्टाल+स्वार्थे कन् । इष्टकादिनिर्मिते राजगृहे ।

अट्टालिकाकार पु० अट्टालिकां करोति रचयति कृ-अण् उप० । (राज) प्रासादकारके "कुलटायां च शूद्रायां चित्रकारस्य वीर्य्यतः । भवेदट्टालिकाकारः पतितो जारदोषत" इत्युक्ते सङ्कीर्णजातिभेदे ।

अठ गतौ भ्वादि० पर० सक० सेट् । अठति । आठीत् ।

अठ गतौ इदित् आ० भ्वादि० सक० सेट् । अण्ठते । आण्ठिष्ट ।

अड उद्यमे भ्वादि० पर० सक० सेट् । अडति आडीत् ।

अड व्याप्तौ स्वादि० पर० सक०सेट् । वेद एवास्य प्रयोगः । अड्णोति । आडीत् ।

अड्ड अभियोगे, समाधाने च भ्वादि०पर०सक०सेट् । अड्डति । आड्डीत् । दोपधोऽयम् अड्डिडिषति आड्डिडत् । क्विप् अत् । डोपधस्य तु आडिड्डिषति आडिड्डत् अट्

अण शब्दे भ्वादि० पर० अक० सेट्। अणति। आणीत्।

अण जीवने दिवा० आत्म० अक० सेट्। अण्यते आणिष्ट।

अण (न) क त्रि० अणति यथेच्छम् नदति अण-अच् ततः कुत्सायाम् क। अधमे, निन्दिते च। "पापाणके कुत्सितैरिति पा०"। अणक कुलालः सि०कौ०। दन्त्यमध्यमित्यन्ये।

अणव्य त्रि० अणोः सूक्ष्मशस्य चीनादिकस्य भवनं क्षेत्रम् अणु+यत्। चीनकादिसमुत्पत्तियोग्ये (चुनाभूमि) क्षेत्रे।

अणि पु० स्त्री अणति शब्दायते अण-इन्। (आरा) इति ख्याते रथचक्राग्रस्थिते कीलके, सूच्याद्यग्रभागे च। स्त्रीत्वे वा ङीप्। अत्र आदेर्दीर्घतापीष्यते। तेन आणिः आणी।

अणिमन् पु० अणोर्भावः अणु+इमनिच्। सूक्ष्मत्वे सूक्ष्मपरिमाणे, ऐश्वर्य्यभेदे च यद्वशात् सूक्ष्मीभूय सर्व्वत्र गन्तुं शक्नोति। ऐश्वर्य्याणि च। "अणिमा लघिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं महिमा तथा। ईशित्वं च वशित्वञ्च तथा कामावसायिता" इत्युक्तानि। एतेषां स्वरूपाणि ऐश्वर्य्यपदार्थनिरूपणे वक्ष्यन्ते। "यथा केशः सहस्रधा भिन्नस्तावताणिम्नेति" वेदः।

अणिष्ठ त्रि० अतिशयेन अणु-इष्ठन्। अणुतरे अतिसूक्ष्मे। "अन्नमशितं त्रेधा विधीयते तस्य यः स्थविष्ठो धातुस्तत् पुरीषं, यन्मध्यस्तन्मांसं, योऽणिष्ठस्तन्मन" इति छा०उ०।

अणीमाण्डव्य पु० अणौ शूलाग्रे तच्चिह्नितः माण्डव्यः। तन्नामके मुनिभेदे। तस्य तत्प्रोतत्वकथा भार०आ०प०। "बभूव ब्राह्मणः कश्चिन्माण्डव्य इति विश्रुतः। धृतिमान् सर्व्वधर्मज्ञः सत्ये तपसि च स्थितः॥ स आश्रमपदद्वारि वृक्षमूले महातपाः। ऊर्द्ध्वबाहुर्म्महायोगी तस्थौ मौनव्रतान्वितः॥ तस्य कालेन महता तस्मिंस्तपसि वर्त्ततः। तमाश्रमपदं प्राप्ता दस्यवो लोप्त्रहारिणः॥ अनुसार्य्यमाणा बहुभी रक्षिभिर्भरतर्षभ!। ते तस्यावसथे लोप्त्रं दस्यवः कुरुसत्तम!। निधाय च भयात्तीमास्तत्रैवानागते बले॥ तेषु लीनेष्वथो शीघ्रं ततस्तद्रक्षिणां बलम्। आजगाम ततोऽपश्यंस्तमृषिं तस्करानुगाः॥ तमपृच्छंस्ततो राजंस्तथावृत्तं तपोधनम्। कतमेन पथा याता दस्यवो द्विजसत्तम!। तेन गच्छामहे ब्रह्मन्! यथा शीघ्रतरं वयम्॥ तथा तु रक्षिणां तेषां ब्रुवतां स तपोधनः। न किञ्चिद्वचनं राजन्नब्रवीत् साध्वसाधु वा॥ ततस्ते राजपुरुषा विचिन्वानास्तमाश्रमम्। ददृशुस्तत्र लीनांस्तांश्चौरां स्तद्द्रव्यमेव च॥ ततः शङ्का समभवद्रक्षिणां तं मुनिं प्रति। संयम्यैनं ततो राज्ञे दस्यूंश्चैव न्यवेदयन्॥ तं राजा सह तैश्चौरैरन्वशाद्वध्यतामिति। स रक्षिभिस्तैरज्ञातः शूले प्रोतो महायशाः॥ ततस्ते शूल आरोप्य तं मुनिं रक्षिणस्तदा। प्रतिजग्मुर्म्महीपालं धनान्यादाय तान्यथ॥ शूलस्थः स तु धर्म्मात्मा कालेन महता ततः। निराहारोऽपि विप्रर्षिर्म्मरणं नाभ्यपद्यत। धारयामास च प्राणानृषींश्च समुपानयत्॥ शूलाग्रे तप्यमानेन तपस्तेन महात्मना। सन्तापं परमं जग्मुर्म्मुनयस्तपसान्विताः॥ ते रात्रौ शकुना भूत्वा सन्निपत्य तु भारत!। दर्शयन्तो यथाशक्ति तमपृच्छन् द्विजोत्तमम्॥ श्रोतुमिच्छामहे ब्रह्मन्! किं पापं कृतवानसि। येनेह समनुप्राप्तं शूले दुःखभयं महत्॥ वैशम्पायन उवाच। ततः स मुनिशार्द्दूलस्तानुवाच तपोधनान्। दोषतः कं गमिष्यामि न हि मेऽन्योऽपराध्यति॥ तं दृष्ट्वा रक्षिणस्तत्र तथा बहुतिथेऽहनि। न्यवेदयंस्तथा राज्ञे यथावृत्तं नराधिप!॥ श्रुत्वा च वचनं तेषां निश्चित्य सह बन्धुभिः। प्रसादयामास तदा शूलस्थमृषिसत्तमम्॥ राजोवाच। यन्मयापकृतं मोहादज्ञानादृषिसत्तम!। प्रसादये त्वां तत्राहं न मे त्वं क्रोद्धुमर्हसि॥ एवमुक्तस्ततो राज्ञा प्रसादमकरोन्मुनिः। कृतप्रसादं राजा तं ततः समवतारयत्॥ अवतार्य्य च शूलाग्रात्तच्छूलं निश्चकर्ष ह। अशक्नुवंश्च निष्क्रष्टुं शूलं मूले स चिच्छिदे॥ स तथान्तर्गतेनैव शूलेन व्यचरन्मुनिः। तेनातितपसा लोकान् विजिग्ये दुर्लभान् परैः। अणीमाण्डव्य इति च ततो लोकेषु गीयते" इति॥

अणीयस् त्रि० अतिशयेन अणुः अणु+ईयसुन्। अणुतरे अतिसूक्ष्मे "अणोरणीयान् महतो महीयान् इति" श्रुतिः। स्त्रियां ङीप्।

अणु त्रि० अण-उन्। क्षुद्रे, सूक्ष्मपरिमाणवति, द्रव्ये, लेशे च। (चिना, काङ्नी, श्यामा) प्रभृति सूक्ष्मधान्ये पु०। "अनणुषु दशमांशोऽणुष्वथैकादशांश" इति लीला०। अणुशब्दो हि परिमाणविशेषवाची। तत्र परिमाणस्य चतुर्विधा स्थूलसूक्ष्मदीर्घह्रस्वत्वरूपाः "अथादेशो नेति नेति" इत्युपक्रम्य "अस्थूलमनण्वह्रस्वमदीर्घमित्यादि" श्रुत्या चतुर्विधपरिमाणस्यैव ब्रह्मणि निषेधेन परिमाणचातुर्विध्यलाभः एतन्मूलकमेव शारीरकभाष्ये, वैशेषिकसूत्रे, न्यायकन्दल्याञ्च उक्तभेदमादायैव परिमाणचातुर्विध्यमुक्तम्। तत्रारम्भकद्रव्यभूयस्त्वाभूयस्त्वाभ्यां स्थूलसूक्ष्मत्वे ह्रस्वदीर्घत्वे तु तत्तच्छब्दे वक्ष्येते। एवञ्च सूक्ष्मपदार्थे आरम्भकाल-

त्वात् अणुत्वं यत्र चारम्भकद्रव्यान्तरं नास्ति स तादृशपरिमाणवत्त्वात् परमाणुरित्युच्यते। एवञ्च अणुशब्दस्य शुक्लादिशब्दवत् अणुत्वपरिमाणविशिष्टद्रव्यवाचकत्वम्। अणुत्वञ्च सूक्ष्मत्वम् अतिसूक्ष्मत्वञ्च। तत्र सूक्ष्मपरत्वेन सर्षपचीनकादिद्रव्याणामारम्भकद्रव्याल्पत्वात् तत्र प्रवृत्तिः। तदभिप्रायेणैव "अनणुषु दशमांशोऽणुष्वथैकादशांश" इति लीला०। श्रुतौ च "अणोरणीयानिति" निर्देशः। अतिसूक्ष्मपरत्वे च "नित्या स्यादणुलक्षणेति" भाषा० तस्य नित्यत्वञ्च आरम्भकावयवाभावात् "अनित्या च भवेदन्या सैवावयवयोगिनीति" भाषापरिच्छेदेऽवयवयोगेनैवानित्यत्वकथनात् परमाणोस्तदभावेनैव नित्यत्वं भङ्ग्योक्तमिति नैयायिकाः। वेदान्तिनस्तु सूक्ष्मभूतानामपि ब्रह्मण उत्पत्तिमूररीचक्रुः। यथा च एतन्मतयोः युक्तायुक्तत्वे तथा आरम्भवादशब्दे वक्ष्यते। सूक्ष्मार्थग्राहित्वेन अणुर्बुद्धिरित्यादौ, अणुर्जीव इत्यादौ च दुर्ज्ञेयत्वेन तत्र तस्य भाक्तत्वम्। एवञ्च अणुत्वपरिमाणरूपगुणमादाय तद्वत्येवास्य प्रवृत्तिः तेन तत्र त्रि० स्त्रियान्तु गुणवचनतया वा ङीप्। अण्वी। "अण्व्यो मात्रा विनाशिन्यो दशार्द्धानाञ्च याः स्मृता इति मनुः।" "अस्थूलमनणु इत्यादि" श्रुतिः अत्र नञ्तत्पुरुषसमासनिष्पन्नस्य अनणुशब्दस्य "परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोरिति" पाणिन्युक्तेः परवल्लिङ्गत्वेन अणुशब्दस्यापि नपुंसकत्वमित्यवसीयते। अधिकं परमाणुशब्दे वक्ष्यते।

अणुक त्रि० अणुप्रकारः अणु–स्थूला० कन्। अणुप्रकारे स्वार्थे कन्। अणुशब्दार्थे चीनकादिधान्ये पु०।

अणुत्व न० अणोर्भावः। अणुपरिमाणे।

अणुधर्म्म पु० अणुः सूक्ष्मो दुर्विज्ञेयो धर्म्मः। "दुर्बोधे धर्म्मे" "नहि सुबोधोप्यणुरेव धर्म्म इति" पुरा०।

अणुभा स्त्री अण्वी सूक्ष्मा भा दीप्तिर्यस्याः ब०। विद्युति।

अणुमात्र त्रि० अणुः परिमाणमस्य अणु+मात्रच्। अल्पपरिमाणे "स अणुमात्रेण न संबध्यते" इति शारीरकभा०।

अणुरेवती स्त्री अणुः सूक्ष्मा रेवती तारेव। दन्तिवृक्षे।

अणुवीक्षण न० अणुः सूक्ष्मो वीक्ष्यतेऽनेन करणे ल्युट्। सूक्ष्मपदार्थदर्शनसाधने यन्त्रभेदे, भावे ल्युट्। सूक्ष्मपदार्थालोचने न०।

अणुव्रीहि पु० कर्म०। सूक्ष्मधान्ये श्यामादौ चीनकादौ च।

अण्ड न० अमन्ति संप्रयोगं यान्ति अनेन अम–ड टवर्गादित्वेऽपि डस्य नेत्त्वम्। पुंसोऽवयवभेदे मुष्के, पक्षिडिम्बे, "तदण्डमभवद्धैमं सहस्रांशुसमप्रभमिति" मनुः। "ब्रह्माण्डभाण्डोदरभ्रामग्रदिति" शीर०। वीर्य्ये च। स्वार्थे कन्। तत्रैव। अस्मिन् कुक्कुट्यादीनां पुंवत्। कुक्कुटाण्डम्।

अण्डकटाह न० अण्डं ब्रह्माण्डं कटाहमिव प्राणिजातकृतकर्मपाकसाधनत्वात्। शुभाशुभकर्मपाकसाधने ब्रह्माण्डगोलके। "तद्ब्रह्माण्डकटाहसंपुटतटे" इति सि० शि० गो०।

अण्डकोटरपुष्पी स्त्री० अण्डमिव कोटरे मध्ये पुष्पं यस्याः जातित्वात् ङीप्। नीलबुह्नारके।

अण्डकोष(श) पु० अण्डस्य मुष्कस्य कोष(शः) इवावरकत्वात्। अण्डाकारे चर्म्मावृते पुंचिह्नभेदे।

अण्डज पु० अण्डात् डिम्बात् जायते जन–ड। अण्डजाते पक्षिणि, सर्पे, मत्स्ये, (कांकलास) इति ख्याते कृकलासे च। अण्डजातमात्रे त्रि०। मृगनाभिकस्तूर्यान्तु स्त्री "अण्डजास्तु पक्षिणः सर्पा नक्रा मत्स्याः कच्छपा" इत्यादयः सर्व्वे एवाण्डजातत्वात् "अण्डजाः। तेषामुत्पत्तिप्रकारः पदार्थादर्शे दर्शितो यथा "अण्डतो वर्त्तुलीभूताच्छुक्रशोणितसंयुतात् कालेन भिन्नात् पूर्णात्मा निर्गच्छन् पक्षमिष्यतीति"। अण्डजातादयोऽप्यत्र।

अण्डालु पु० अण्डः अस्त्यस्य अण्ड+आलुच्। डिम्बविशिष्टे मत्स्ये।

अण्डीर पु० अण्डः पुमवयवभेदः अस्त्यस्य अण्ड–ईरन्। विशिष्टसामर्थ्यवति पुरुषे, समर्थे च।

अत बन्धने इदित् भ्वा० पर०सक०सेट्। अन्तति। आन्तीत् "समन्तति कपोत इव गर्तधिमिति" वेदः।

अत बन्धने भ्वादि० पर०सक० सेट्। अतति। आतीत्।

अत प्रापणे, सातत्ये, गतौ च भ्वादि० पर० सक०सेट्। अतति। आतीत्। क्त अतितः। इन् (पदातिः) "अतिथिरभ्यतति गृहान् प्रति" इति वेदः।

अत् अव्य० अत–क्विप्। आश्चर्य्ये। जय्यादि०। अद्भुतम्।

अतक पु० अतति सततं गच्छति अत–कन्। पथिके।

अतट पु० तट्यते आहन्यतेऽम्भसा इति तटं जलाघातस्थानं तन्नास्ति यस्य ब०। (आडरीरि) प्रसिद्धे आलम्बनस्थानशून्ये, "मनोरथानामतटप्रपाताः" इति। पर्व्वताद्युच्चस्थाने, भूमेरधोभागे च।

अतथोचित त्रि० न तथारूपमुचितं यस्य। यस्य यद्रूपमुचितं तद्विरोधिरूपापन्ने।

अतद्गुण पु० "तद्रूपाननुहारस्तु हेतौ सत्यप्यतद्गुण इति"

दर्पणोक्ते अर्थालङ्कारभेदे, "हन्त सान्द्रेण रागेण भृतेऽपि हृदये मम। गुणगौर! निषण्णोऽपि कथं ? नाम न रज्यसीति। अत्रातिरक्तहृदयसंबन्धात् उचितमपि रक्तत्वं न निष्पन्नमिति हेतुसद्भावेऽपि तद्रूपाननुहरणात्तथात्वम्।

अतद्गुणसंविज्ञान पु० न तस्य गुणीभूतस्य सम्यक् ज्ञानं यत्र। शाब्दिकोक्ते बहुव्रीहिभेदे। यथा लम्बकर्णमानयेत्यादौ गुणीभूतकर्णादेरपि धर्म्मिद्वारा आनयनेऽन्वयस्तथा दृष्टसमुद्रमानयेत्यादौ गुणीभूतस्य समुद्रस्य नानयनेऽन्वयः इत्यतः लम्बकर्णइत्यादिस्तद्गुणसंविज्ञानः दृष्टसमुद्र इत्यादिस्तु अतद्गुणसंविज्ञानः बहुव्रीहिरिति भेदः। एवमुदाहरणान्तराणि ज्ञेयानि।

अतन्त्र त्रि० न तन्त्रं कारणं तदधीना विवक्षा वा यस्य। कारणानधीने विवक्षाशून्ये च। "सुखग्रहणमतन्त्रमिति" सिद्धान्तकौ०। [निद्रारहिते, अनलसे च।

अतन्द्र त्रि० नास्ति तन्द्रा निद्रा, तत्सदृशम् आलस्यं वा यस्य।

अतन्द्रित त्रि० तन्द्रा जाताऽस्य तार० इतच् न० त०। अजातनिद्रे अनलसे च "अतन्द्रिता सा स्वयमेव वृक्षकान्" इति कुमा०।

अतप्ततनु(नू) त्रि० न तप्ता पयोव्रतादिना तनुरस्य। पयोव्रतादिना देहकार्श्यकारके। दीर्घान्तपाठोप्यत्र "वितनोऽतप्ततनूर्न तदाम" इति ता०ब्रा०। न तप्ता तप्तमुद्रया तनुरस्य। तप्तमुद्रया अकृतचिह्ने त्रि० "नातप्ततनुरिति" श्रुति तत्परतयैव वैष्णवैर्व्याख्याता। [निर्हेतुके, तर्कहीने च।

अतर्क त्रि० तर्क्यतेऽनेन तर्कस्तर्कहेतुः स नास्ति यस्य।

अतर्कित त्रि० न तर्कितम्। तर्कहेतुव्यापारानुसन्धानेन हठादागते, अनुमितभिन्ने च। "अतर्कितमुपस्थितमिति" पुरा०।

अतल न० अस्य भूखण्डस्य तलं पृषो० इदमोऽत्वम्। सप्तपातालमध्ये प्रथमखण्डे भूमेरधोभागे। तल्लोकाश्च सप्त, अतल, वितल, सुतल, तलातल, महातल, रसातल, पाताल-संज्ञका अधोऽधःस्थितन्ति तेषां निवेशस्थानश्च "स्वादूदकान्तर्जलवानसौ पातालसप्तकाः पृथिवीपुटानीति" सि०शि गो०उक्तम्। विशेषस्तत्तच्छब्दे वक्ष्यते। तलशून्ये त्रि० नास्ति तलः प्रतिष्ठा यस्य। अप्रतिष्ठे त्रि०। [गभीरे।

अतलस्पर्श त्रि० न तलस्याधोभागस्य स्पर्शो यत्र व०। अति-

अतलस्पृश् त्रि० न तले स्पृशते कर्म्मणि क्विन्। अगाधे।

अतस् अव्य० इदम्+तसिल्। एतच्छब्दार्थे "अथातो ब्रह्मजिज्ञासेति" सूत्रे अतःशब्दो हेत्वर्थ इति भाष्यम्। "अथातो धर्म्मजिज्ञासेति" जै०। "अतश्चराचरं विश्वमिति" कुमा०।

अतस पु० अत-गतौ असच्। वाते। सातत्यार्थत्वात् अतः असच्, आत्मनि। गौरादित्वात् ङीषि अतसी। (तिसि, मसिना) इति ख्याते वृक्षे स्त्री। "तस्मातसीकुसुमसमानभाष" इति माघः। "अतसीपुष्पवर्णाभेति" दुर्गाध्याने अतसी शण इति स्वार्त्तोक्तेः शणवृक्षे च। तत्सूत्रजाते क्षौमवस्त्रे न०।

अति अव्य० अत-इ। पूजायाम्, उत्कर्षे, अतिक्रमणे, च। स्वभावोल्लङ्घनेऽतिरिच्यते "तेषु हार्दी तथाप्यतीति" चण्डी०। तत्पुरुषपूर्व्वपदस्थः अतिक्रान्तार्थे "अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीययेति" वा०। अतिराजो अतिस्त्री। उत्कर्षार्थे कुगतिप्रादयश्चेति समासे अतिधनमतिबलमिति। "विक्रमातिक्रमावृद्धिभृशार्थातिशयेष्वतीति" गणरत्नोक्तेश्च विक्रमादिषु तत्र, विक्रमे अतिरथः, (रथाधिकविक्रमवान्) अतिक्रमे, अतिमति (बुद्ध्यतिक्रमः) अबुद्धौ अतिगहनम् (दुर्बुद्धेरविषयः) भृशे अतितप्तम् (भृशतप्तम्) अतिशये अतिवेगः (अतिशयितो वेगः) एवमन्यान्युदाहार्याणि। अस्य क्रियायोगे उपसर्गता अतिक्रमे पूजायाञ्च कर्म्मप्रवचनीयसंज्ञा तेन तद्योगे द्वितीयादि तत्रातिक्रमे राजानमति, पूजायाम् अतिस्तुतमित्यादौ उपसर्गत्वबाधाद्व षत्वम्।

अतिकथ त्रि० अतिक्रान्तः कथाम्। कथनायोग्ये, अश्रद्धेये, नष्टे च। [भाषणे च।

अतिकथा स्त्री अत्युत्कटा कथा। अत्युत्कटवर्णने, व्यर्थ-

अतिकन्दक पु० अतिरिक्तः कन्दः यस्य कप्। हस्तिकन्दनामके वृक्षे। [अत्यन्ताकर्षके च।

अतिकर्षण त्रि० अत्यन्तं कर्षति कृष-ल्यु। अत्यन्ततापदायके,

अतिकश त्रि० अतिक्रान्तः कशाम् तत्प्रहारमनादृत्य स्वेच्छानुसारेण प्रवृत्तत्वात् अत्या० त०। कशाप्रहारमुल्लङ्घ्य यथेच्छव्यापृते दुर्दान्ते अश्वे।

अतिकाय त्रि० अत्युत्कटः कायोऽस्य। विकटदेहे, रावणपुत्रे राक्षसभेदे पु० तत्कथा लङ्काकाण्डे "चकोप स महातेजा ब्रह्मदत्तवरो विभुः अतिकायो महावीर्य्य" इत्युपक्रमस्य "आचचक्षे महातेजा रामाय रावणानुजः। दशग्रीवो महातेजाः राजा वैश्रवणात्मजः। तस्य पुत्रो ह्यसौ वीरो रावणप्रतिमोरणे इति" तस्य सामर्थ्यं विभीषणेन निवेदिते लक्ष्मणेन सह तस्य युद्धमासीत् तेन च तस्य शिरश्छिन्नं इति "तदातिकायस्य शिरो जहारेति" रामा०लङ्का०।

अतिकुत्स त्रि० अति+कुत-स-क्विप्। अतिलोमशे।

अतिकृच्छ्र न० अतिक्रान्तं कृच्छ्रं प्राजापत्यं तदधिकदुःख-

साध्यत्वात् "अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीययेति" स० । द्वादशरात्रसाध्ये प्रायश्चित्तरूपे व्रतभेदे "एकैकं ग्रासमश्नीयात् त्र्यहाणि त्रीणि पूर्व्ववत् । त्र्यहञ्चोपवसेदन्त्य मतिकृच्छ्रं चरन् द्विजः इति" मनुः । "त्र्यहाणि त्रीणि नवाहानि पूर्व्ववत् प्रातःसायमयाचितैः प्राजापत्यवदिति" रघुनन्दनः । प्रजापत्ये हि "त्र्यहं प्रातस्त्र्यहं सायं, त्र्यहमद्यादयाचितमिति" मनुनैव प्रातःकालादौ भक्षणमुक्तं पूर्व्ववदित्यनेन तद्धर्म्मातिदेशः । अस्य पुंलिङ्गत्वमपि "अतिकृच्छ्रः पर्णकृच्छ्रः सौम्यः कृच्छ्रातिकृच्छ्रक" इति विश्वामित्रवचने पुंस्त्वनिर्द्देशात् । "अवगुर्य्य चरेत् कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने इति" मनुः । अतिशयितं कृच्छ्रं प्रा० स० । अतिकष्टे । तद्वति त्रि० ।

अतिकृत त्रि० मर्य्यादातिक्रमेण कृतम् । मर्य्यादातिक्रमेण कृते पदार्थे "सर्व्वत्रातिकृतं लोके व्यसनायोपकल्पते" इति पुरा० ।

अतिकृति स्त्री अति+कृ-क्तिन् । मर्य्यातिक्रमेण करणे । अत्या०स० । वृत्तरत्नाकरोक्ते "तथातिकृतिरुत्कृतिरिति" पञ्चविंशत्यक्षरपादके वर्णवृत्तभेदे ।

अतिकेशर पु० अतिरिक्तानि केशराण्यस्य ब० । कुब्जकवृक्षे ।

अतिक्रम पु० अति-क्रम-घञ् ह्रस्वः । उल्लङ्घने । अतिक्रान्तः क्रममिति अत्या०स० । लङ्घितक्रमे त्रि० । दुर्+अति+क्रम-कर्म्मणि खल् । दुःखेनातिक्रमणीये त्रि० । "कालो हि दुरतिक्रम" इति "स्वभावो दुरतिक्रम" इति च पुरा० । भावे ल्युट् । अतिक्रमणम् अत्रैव न० । भावे क्तिन् । अतिक्रान्तिरत्रार्थे स्त्री ।

अतिक्रुद्ध पु० प्रा०स० । "अष्टाविंशत्यक्षरोऽथ एकत्रिंशदथापि वा । अतिक्रुद्धः स विज्ञेयो निन्दितः सर्व्वकर्म्मसु इति" तन्त्रोक्तमन्त्रभेदे । अतिकोपान्विते त्रि० ।

अतिक्रूर पु० प्रा०स० । "क्रूरा वक्रा अतिक्रूरा" इति ज्योतिषपरिभाषिते" वक्रगत्यापन्ने भौमशनिरूपक्रूरग्रहे । अत्यन्तक्रूरे त्रि० । "त्रिंशदक्षरको मन्त्रस्त्रयस्त्रिंशदथापि वा । अतिक्रूरः स विज्ञेयो निन्दितः सर्व्वकर्म्मसु" इति तन्त्रोक्ते मन्त्रभेदे पु० ।

अतिगण्ड पु० अत्या०स० "अतिगण्डः सुकर्म्मा चेति" ज्योतिषपरिभाषिते विष्कुम्भावधि षष्ठे योगे । "गण्डातिगण्डयोर्नाड़ीपञ्चकं परिवर्ज्जयेदिति" ज्यो० अतिवृद्धोगण्डोगलः । वृद्धगण्डे पु० । प्रा० ब० । अतिवृद्धगण्डवति त्रि० ।

अतिगन्ध पु० अतिशयितो गन्धो यस्य ब० । चम्पकवृक्षे । अतिशयितगन्धवति त्रि० । [याम् राजनिघ० ।

अतिगन्धालु पु० अतिगन्ध+मत्वर्थे आलुच् । पुत्रदात्रीलता

अतिगर्वित त्रि० अत्यन्तं गर्वितः । अत्यन्तगर्व्वयुक्ते अत्यभिमानिनि गर्व्वश्च आत्मनि असतो गुणादेरुत्कर्षाभिमानः तस्यात्यन्तत्वमन्यस्मिन् अपकर्षज्ञानपूर्व्वकत्वम् ।

अतिगव त्रि० अतिक्रान्तो गां मुग्धा पञ्चसमा० । अत्यन्तमूर्खे, अतिक्रान्तः गां वाचम् । वाक्पथातीते अवर्णनीये च त्रि० ।

अतिगह्वर त्रि० अतिक्रान्तो गह्वरं दुर्बोधत्वेन प्रवेशायोग्यत्वात् अत्या० स० । दुर्बोधे अतिगहने ।

अतिगुण पु० अतिशयितो गुणः । अतिशयविनयदाक्षिण्यादौ । अतिक्रान्तो गुणम् । गुणहीने त्रि० । अतिशयितो गुणोऽस्य प्रा०ब० । उत्कृष्टगुणवति त्रि० ।

अतिगुरु पु० अतिशयितो गुरुः पूज्यतमत्वात् प्रा० स० । "त्रयः पुरुषस्यातिगुरवो भवन्ति पिता माताचार्य्यश्चेति" विष्णूक्ते पित्रादौ । अत्यन्तगुरुत्ववति पारदादौ द्रव्ये त्रि० । स्त्रियां वा ङीप् । अतिगुर्वी । [प्रपर्याम् ।

अतिगुहा स्त्री अतिक्रान्तो गुहां मध्यावकाशेन । पृश्नि

अतिग्रह त्रि० अतिशयितः ग्रहो ज्ञानं, स्वस्वकार्य्यस्य ग्रहणं वा येषाम् । स्वस्वविषयग्राहकेषु नेत्रादिषु ज्ञानेन्द्रियेषु, आदानादिस्वस्वकार्य्यकारकेषु वागादिषु कर्म्मेन्द्रियेषु च । अतिक्रान्तो ग्रहम् । अत्यन्तदुर्बोधे त्रि० । अतिशयितो ग्रहो ज्ञानम् । सर्व्वथा सम्यग्ज्ञाने पु० । अतिग्रहणादयोऽप्युक्तार्थेषु । [संनिपाते सुखावस्थाभेदे ।

अतिघ्नी स्त्री अतिशयेन हन्ति दुःखं हन-टक् । दुःखा-

अतिचरा स्त्री अतिक्रम्य स्वस्थानं सरोऽन्तरं चरति गच्छति चर-अच् । पद्मिन्याम्, तत्तुल्याकारवत्त्वात् स्थलपद्मिन्यां, पद्मचारिण्यां लतायाञ्च । अतिक्रमणकारिणि त्रि० ।

अतिचारः पु० अतिक्रम्य स्वस्वभोगकालमुल्लङ्घ्य चारः राश्यन्तरगमनम् । ज्योतिषोक्ते भौमादिपञ्चकस्य स्वस्वाक्रान्तराशिषु भोगकालमुल्लङ्घ्य राश्यन्तरगमने । अतिचारश्च ग्रहगतिशब्दे वक्ष्यमाणेन "रविर्मासं निशानाथः सपादंदिवसद्वय"मित्यादिनोक्तभोगकालभेदोल्लङ्घनेन ग्रहाणां अतिशीघ्रगतया अल्पकालेनैव आक्रान्तराशिमुपभुज्य राश्यन्तरगमनम् । तच्च विस्तरेण ग्रहगतिशब्दे वक्ष्यते । "यदातिचारं सुरराजमन्त्रीति" "अतिचारं गते जीवे" इति "गोऽजालिकुम्भे तरगोऽतिचारग" इति च ज्योतिषम् । गुरोरतिचारे कालाशुद्धिश्च शुकालशब्दे दर्शिता । अतिक्रम्य गमने च ।

अतिचारिन् त्रि० अति+चर-णिनि । पूर्व्वोक्तातिचारवति ग्रहे । "अतिचारी यदा जीव" इति ज्योतिषम् । अतिक्रम्य अतिशयेन वा गन्तमात्रे त्रि० ।

अतिच्छत्र पु० अतिक्रान्तश्छत्रम् तुल्याकारेण अत्या०स० । (छातिया) इति प्रसिद्धे स्थलतृणविशेषे, (तालमाखना) इति प्रसिद्धे जलतृणभेदे च । स्वार्थे कन् । अतिच्छत्रकोऽप्यत्रार्थे, छत्राकारपत्रपुष्पवति (सूलफा) इति प्रसिद्धे शाकभेदे तु स्त्री । क्षीरस्वामिमते छत्रा इत्येव नाम । छत्रातिक्रमकारिणि त्रि० । अतिक्रमेऽव्ययी० । छत्रातिक्रमे अव्य० ।

अतिच्छन्दस् न० अतिक्रान्तः छन्दः वृत्तानुसारिवर्णविन्यासभेदम् अत्या०स० । उक्थादिछन्दोऽतिक्रमेण विन्यस्तेऽक्षरविन्यासभेदे "प्राजापत्या अच्छन्दस" इति "अच्छन्दसः शंसतीति" च वेदः । छन्दो वेदोऽभिप्रायो वा । तदतिक्रान्तरि वेदोक्तकर्म्महीने, अतिक्रान्ताभिप्राये च त्रि० ।

अतिजगती स्त्री अतिक्रान्ता जगतीं द्वादशाक्षरपादामेकाक्षराधिक्यात् अत्या०स० । त्रयोदशाक्षरपादके छन्दोभेदे । जगतीं भुवनमतिक्रान्तवति त्रि० । पुंसि क्लीबे च ह्रस्वान्तः ।

अतिजव त्रि० अतिशयितो जवोयस्य ब० । अतिवेगवति द्रुतगामिनि च । प्रा०स० । अतिशयितवेगे पु० । "मगरसन्ततिसन्तरणेच्छया प्रचलितातिजवेन" इत्युद्भटः ।

अतिजागर पु० अतिशयितो जागरो निद्राराहित्यं यस्य ब० । नीलवके पक्षिणि तस्य सर्व्वदा जागरूकत्वात्तत्त्वम् । निद्राराहित्यवति त्रि० । [अतिदीर्घगमने ।

अतिडीन न० अतिक्रान्तं डीनं गतिभेदं अत्या०स० । पक्षिणाम्

अतित(मा)राम् अव्य० अति+तर(म)प् आमु । अत्यन्ते "वेगशामतितरामायाति चेन्मारुत" इत्युद्भटः ।

अतितार त्रि० अतिशयितस्तारः । मुक्तादेरतिशयशुद्धौ "अतितारहारेति" कादम्ब० । अत्युच्चशब्दे पु० तद्वति त्रि० ।

अतितीक्ष्ण त्रि० अतिशयेन तीक्ष्णः कटुरसो यस्य ब० । मरीचादौ (सजना) इति प्रसिद्धे शोभाञ्जने पु० । अतितिग्मे पु० । तद्वति त्रि० ।

अतिथि पु० अतति गच्छति न तिष्ठति अत-इथिन् । अध्वयोगेन आगन्तुके गृहागते, "एकरात्रं हि निवसन् अतिथिर्ब्राह्मणः स्मृतः । अनित्यास्य स्थितिर्यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते" । नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं साङ्गतिकं तथेति विष्णु स० । तस्य च वैश्वदेवबलेः प्रागेव पूज्यता परत्र आहारदानमात्रं यथोक्तं मनुना "वैश्वदेवे तु निर्वृत्ते यद्यन्योऽतिथिराव्रजेत् तस्मा अन्नं यथाशक्ति प्रदद्यादिति" किन्तु तस्याप्यतिथित्वमेव यथोक्तं "प्रियो वा यदि द्वेष्यो मूर्खः पण्डित एव वा । संप्राप्तो वैश्वदेवान्ते विप्रः सोऽतिथिरिष्यते" इति स्मृत्या । अतिथिप्रतीक्षणञ्च मुहूर्त्ताष्टमभागपर्य्यन्तम् । "आचम्य च ततः कुर्य्यात् प्राज्ञो द्वारावलोकनम् मुहूर्त्तस्याष्टमं भागमुद्वीक्ष्योह्यतिथिर्भवेत्" इति मार्क० । विषये च तस्य इन्द्रियेषु संसर्गमात्रकाले एव चेतसि स्थितिर्नोत्तरकालमिति गतिरनुमीयते । "प्रथमं पथि लोचनातिथिमिति" नैष० ।

अतिथिपूजा स्त्री ६त० । गृहस्थकर्त्तव्यपञ्चयज्ञान्तर्गते न्यज्ञरूपेऽतिथिपूजने अतिथिसत्कारादयोऽप्यत्र ।

अतिदान न० अतिशयितं दानम् प्रा० स० । अत्युत्कटदाने "अतिदाने बलिर्बद्ध" इति नीति० ।

अतिदिष्ट त्रि० अति+दिश-क्त । अतिदेशविषये यथा "प्रकृतिवत् विकृतिः कर्त्तव्येति" वाक्येन प्रकृतीभूतदर्शयागादेरङ्गकार्य्याणि प्रयाजादीनि विकृतौ पश्वादियागेऽतिदिश्यन्ते । अतिदेशोनाम इतरधर्म्मस्य इतरस्मिन् प्रयोगाय आदेशः इति मीमांसायां स्थितम् ।

अतिदीप्य पु० अतिशयेन दीप्यते अति+दीप-कर्त्तरि यत् । रक्तचित्रके (लालचिता) इति ख्याते वृक्षे ।

अतिदेव पु० अतिक्रान्तोदेवान् अत्या०स० । सर्व्वदेवश्रेष्ठे रुद्रे "द्रावयाश्चातिदेव इति" वेदः ।

अतिदेशः पु० अतिक्रम्य स्वविषयमुल्लङ्घ्य अन्यत्र विषये देश उपदेशः अतिदिश्यते वा करणे कर्म्मणि वा घञ् । "अन्यत्रैव प्रणीतायाः कृत्स्नाया धर्म्मसंहतेः । अन्यत्र कार्य्यतः-प्राप्तिरतिदेशः स उच्यते । प्राकृतात् कर्म्मणो यस्मात्तत्-समानेषु कर्म्मसु । धर्म्मप्रवेशो येन स्यादतिदेशः स उच्यते" इत्यधिकरणमालाधृताभियुक्तवाक्योक्ते अन्यत्रप्राप्तेऽन्यधर्म्मे तत्प्रापके शास्त्रभेदे च । यथा "प्रकृतिवत् विकृतिः कर्त्तव्येत्यादिः" स चातिदेशः पञ्चविधः शास्त्रातिदेशः, कार्य्यातिदेशः, निमित्तातिदेशः, व्यपदेशातिदेशः, रूपातिदेशश्च । एतस्य उदाहरणादिकमाकरे ज्ञेयम् । अतिदेशश्च प्रायेण इववदादिसादृश्यवाचकशब्देन यथा प्रकृतिवत् विकृतिरित्यादि अयञ्च वैदिककर्म्मणीव व्याकरणादिशास्त्रे, लौकिके व्यवहारे च विद्यते यथा "इणवदिक, इत्यत्र व्याकरणे रूपातिदेशः" "कर्म्मणा कर्मवत्तुल्यक्रिय" इत्यादौ, पुंवदित्यादौ च कार्य्यातिदेशः, णिद्वदित्यादौ निमित्तातिदेशः, व्यपदेशिवद्भावइत्यादौ संज्ञाति

देश इत्येवं प्रकारा अतिदेशाःसन्ति ॥ लोके च गोसदृशो-गवयइत्यादौ रूपातिदेशइत्यादि । अतएवोपमानरूपप्रमाणे अस्यातिदेशवाक्यस्य करणत्वं सहकारिभागोवेत्यादि तत्त-च्छास्त्रकारैरङ्गीकृतम् अतिदेशेन निर्वृत्तम् ठक् । आति-देशिकं त्रि० । "आतिदेशिकविधिरनित्य" इति परिभाषा ।

अतिधन्वन् पु० अत्युत्कृष्टं धनुर्यस्य प्रा०ब० धनुषोऽनङ् । उत्कृष्टधनुर्युक्ते योधे । धन्वा मरुः अत्या०स० । मरुस्थ-लातिक्रमकारिणि त्रि० ।

अतिधृति स्त्री अतिक्रान्ता धृतिम् अष्टादशाक्षरपादिकां वृत्ति-मेकाक्षराधिक्यात् अत्या० स० । ऊनविंशत्यक्षरपादके छन्दोभेदे । धृतिर्धैर्य्यं सन्तोषो वा । तदतिक्रमकारिणि त्रि० ।

अतिनु(नौ) त्रि० अतिक्रान्तोनावम् अत्या०स०क्लीवे ह्रस्वः । नौकातिक्रमकारिणि । पुंसि स्त्रियां च अतिनौः ।

अतिनिद्र अव्य० निद्रा सम्प्रति न युज्यते अव्ययो० । निद्राया अयोग्यकाले । अतिक्रान्तो निद्राम् अत्या०स० । अतिक्रान्तनिद्रे निद्रारहिते त्रि० । अतिशयिता निद्रा-ऽस्य । दीर्घनिद्रे त्रि० । प्रा०स० । दीर्घनिद्रायां स्त्री ।

अतिपत्ति स्त्री अति+पत-क्तिन् । अतिपतने, अति-क्रमे । "कालातिपत्तौ द्विगुणामिति" स्मृतिः । पद-क्तिन् पत्तिर्निष्पत्तिः अत्या०स० । अनिष्पत्तौ स्त्री । "लिङ्‌निमित्ते लृङ् क्रियातिपत्तावि‌ति" पा० । क्रियातिपत्तिः क्रियाया अनिष्पत्तिरिति वृत्तिः । पत्तिं सेनामतिक्रान्ते त्रि० ।

अतिपत्र पु० अतिरिक्तं वृहत्पत्रमस्य । हस्तिकन्दवृक्षे ।

अतिप(थ)थिन् पु० अतिशयितः सुन्दरः पन्थाः प्रा०स०अतेः पूजार्थत्वात् न समा० । सत्पथे । अतीतपथे तु समा० ।

अतिपद त्रि०अतिक्रान्तः पदं चरणम् । वर्णवृत्तानुसारिपादा-तिक्रान्ते "अतिपदा गायत्री अतिपदा जगतीति" ।

अतिपन्न त्रि० अति+पद क्त । अतिक्रान्ते । "तथातिपन्न-शिशुसंस्काराश्चेति" मुहूर्त्तचि० ।

अतिपरोक्ष त्रि०अतिक्रान्तम् परोक्षम् । प्रत्यक्षे, तद्विषये च ।

अतिपात पु० अतिक्रम्य पातः गतिः अति+पत-घञ् । "अतिक्रमे "न चेत् कार्य्यातिपातः" इति शकु० ।

अतिपातक न० अतिक्रान्तोऽत्यन्तदुष्टत्वेनान्यत् पातकं अत्या० स० । पुंसां मातृस्नुषादुहितृगमनजन्ये, स्त्रीणाञ्च पुत्र-पितृश्वशुरगमनजन्ये पातकविशेषे । "मातृगमनं, दुहितृ-गमनं, स्नुषागमनञ्चेत्यतिपातकानीति" "अतिपातकि-नस्त्वेते प्रविशेयुर्हुताशनमिति" "एतेष्वकृतप्राय-श्चित्ता अतिपातकिनः पर्य्यायेण कल्पं पच्यन्ते" इति च विष्णु स० । "सद्योऽग्निप्रवेशमतिपातकिन" इति हारीतः । "अथ नरकानुभूतदुःखानां तिर्य्यक्त्वमुत्तीर्णानां मानुष्ये लक्षणानि कथ्यतिपातकीति" विष्णु स० । पातक-मतिक्रान्तवति पुण्यशीले त्रि० ।

अतिप्रगे अव्य० अतिप्रगीयतेऽस्मिन् काले अति+प्र+गै के । अत्यन्तप्रातःकाले । "नातिप्रगे नातिसायं न निशीथे न चोषमाति" स्मृतिः ।

अतिप्रमाण त्रि० अतिक्रान्तः प्रमाणम् अत्या० स० । प्रमा-णातिक्रान्ते यस्य यत्प्रमाणमुचितं ततोऽधिकप्रमाणवति । प्रा० स० । अत्यन्तप्रमाणे वृहत्प्रमाणे न० ।

अतिप्रवृद्ध त्रि० अत्यन्तं प्रमाणातिरेकेण प्रवृद्धम् । प्रमाणाति-रेकेण वृद्धिमति । अतिप्रवृद्धिश्च नद्यादेर्जलस्य तीराद्यति-क्रमेण, क्षत्रियादेः स्वकर्त्तव्यतामूढतया मर्य्यादाद्यतिक्रमेण वीर्य्याधिक्येन वा वृद्धिः "तस्यातिप्रवृद्धस्य ब्राह्मणान् प्रति अनादर" इति । "अतिप्रवृद्धं प्रहितास्त्ववृष्टिभिरिति" रघुः ।

अतिप्रश्न पु० अतिक्रम्य मर्य्यादां प्रश्नः । मर्य्यादातिक्रमेण प्रश्ने सदुत्तरे जातेऽपि पुनर्जिज्ञासायाम् । यथा वृह-दारण्यके याज्ञवल्क्यं प्रति वाचाक्न्यतिप्रश्नः तत्र ब्रह्ममी-मांसायाम् तेन कृतायामपि वृथातिप्रश्नकरणात् तस्य मुण्डपतनं स्मूर्य्यशरात् जातमिति वृहदारण्यकेऽनुसन्धेयम् ।

अतिप्रसक्ति स्त्री अति+प्र+सन्ज-क्तिन् । अत्यन्तासक्तौ, प्रसङ्गमतिक्रम्याप्यत्र सम्बन्धे अतिप्रसङ्गे च । लक्ष्ये लक्षण-सम्बन्धः प्रसङ्गः, अलक्ष्ये तत्सम्बन्धोऽतिप्रसङ्गः । "अति-प्रसक्त्यनापादकेति" जगदीशः ।

अतिप्रसङ्ग पु० अति+प्र+सन्ज घञ् । अतिप्रसक्तिपदार्थे । प्रसङ्गमतिक्रान्तवति त्रि० । [सुभूषिते च ।

अतिप्रसिद्ध त्रि० अति+प्र+सिध-क्त । अतिविख्याते

अतिप्रौढा स्त्री प्रकर्षेण उह्यतेऽत्र प्रौढः विवाहकालः प्रा०ब० अतिशयिता वा प्रौढा वृद्धियुक्ता । विवाहयोग्यकालायाम् अतिशयवृद्धियुक्तायाञ्च स्त्रियाम् स्त्रीणान्तु दशवर्षा-तीतकाल एव अतिप्रौढकालः । "अतिप्रौढा च या नारीति" स्मृतिः अतिप्रवृद्धे त्रि० ।

अतिबल त्रि० अतिशयितं बलं यस्याः प्र०ब० । अत्यन्तबलाधायि कायां पीतवर्णायां (वेडियाला) इति ख्यातायां लतायां, विश्वामित्रेण रामाय दत्ते अस्त्रविद्याभेदे च स्त्री । यथा "गृहाण हे इमे विद्ये बलामतिबलां तथा । न ते श्रमो जरा वाभ्यां भविता माङ्गवैकृतम् ॥ न च रूपं प्रमत्तं

वा धर्षयिष्यन्ति नैर्ऋताः । न च ते सदृशो राम ! वीर्य्ये-णान्यो भविष्यति । सदेवनरनागेषु लोकेष्विह पुमांस्त्रिषु । न सौभाग्ये, न दाक्षिण्ये, न बुद्धिश्रुतिपौरुषे ॥ नोत्तरे प्रतिपत्तव्ये त्वत्तुल्यो वा भविष्यति । एतद्विद्याद्वयं प्राप्य यशश्चाव्ययमाप्स्यसि ॥ बलामतिबलां चैव ज्ञान-विज्ञानमातरौ । क्षुत्पिपासे च ते राम ! नात्यर्थं पीडयिष्यतः ॥ जयस्व दुर्गकान्तारप्रदेशेष्वटवीषु च । ख्यातां त्रिषु लोकेषु गमिष्यसि च राघव ! ॥ पितामहसुते ह्येते विद्ये चायुर्बलावहे । पात्रं त्वमसि काकुत्स्थ ! विद्ययोरुप-ह्वणेऽनयोः ॥ स्वभावजैर्गुणैर्दिव्यैः कर्म्मजैश्च कुलैर्हतः । भूयस्तव गुणोत्कर्षमेते विद्ये करिष्यतः ॥ ततो रामो जलं स्पृष्ट्वा प्राञ्जलिः प्रणतः स्थितः । प्रतिजग्राह ते विद्ये विश्वामित्रात् तपोधनादिति" । अतिशयितं बलम् प्रा० स०। अत्यन्ते बले, सामर्थ्ये, सैन्ये च न० । अतिरिक्तं बल-मस्य । अत्यन्तबलयुक्ते त्रि० "जयत्यतिबलो रामो लक्ष्म-णश्च महाबल" इति रामा०। अतिरथे च भारते अति-रथविषयएव,"एष ह्यतिबलोमत" इति भीष्मेण भूरिशः प्रयुक्तत्वात् बलकार्य्यत्वाच्च तस्य तथात्वम् ।

अतिबाला स्त्री अतिक्रान्तो बालं बाल्यावस्थाम् । द्विवर्षवय-स्कायाम् "वर्षमात्रा तु बाला स्यादतिबाला द्विवार्षिकीति" स्मृत्युक्तायाम् गवि "अतिवृद्धामतिकृशामतिबालां च रोगि-णीम् हत्वा चरेदिति" स्मृतिः । अत्यन्तबाले त्रि० ।

अतिब्रह्मचर्य्य पु० अतिक्रान्तो ब्रह्मचर्य्यम् अत्या०स० । स्त्रीसङ्गमकारिणि ब्रह्मचर्य्यत्यागिनि ।

अतिभारः पु० अत्यन्तोभारः गुरुत्वम् स्वकार्य्यकरणे क्षमता-विशेषो वा । अत्यन्तगौरवे अत्यन्तभारे, "न चातिभारः समर्थानामिति"। अतिशये "सा मुक्तकण्ठं व्यसनातिभा-रात् चक्रन्द विग्ना कुररीव भूयः" इति रघुः । वेगे च ।

अतिभारग पु० अतिभारेण वेगेन गच्छति गम–ड ३त० । खरे अश्वतरे गर्द्दभाद्वडवाजाते अश्वभेदे ।

अतिभी स्त्री अतिविभेत्यस्याः दर्शनात् अति+भी–क्विप् । वज्र-ज्वालायाम् । तद्दर्शने हि लोकानामतिभीतिर्लोकसिद्धा ।

अतिभूमि स्त्री अतिशयिता भूमिर्मर्य्यादा प्रा०स० । अति-मर्य्यादायाम्, आधिक्ये च । "प्राप्य मन्मथमदादतिभूमिं दुःसहस्तनभराः सुरतस्येति" माघः । अतिक्रमेऽव्ययी० । मर्य्यादातिक्रमेऽव्य० । भूमिं मर्य्यादां वाऽतिक्रान्ते त्रि०।

अतिभोजन न० अत्यन्तं मर्य्यादामतिक्रम्य भोजनम् । यस्य यावत् भोजनमुचितं तदतिक्रमेण भोजने ।

अतिमङ्गल्य पु० अतिमङ्गलाय हितम् अतिमङ्गल+यत् । विल्ववृक्षे । प्रा०ब० । अतिमङ्गलहिते त्रि० ।

अतिमर्य्याद अव्य०। अतिक्रमे अव्ययी० । मर्य्यादातिक्रमे । अतिक्रान्तो मर्य्यादाम् अत्या० स० । मर्य्यादामति-क्रान्तवति । यस्य वस्तुनः यावती सीमा तदतिक्रान्ते निर्मर्य्यादे त्रि० ।

अतिमात्र त्रि० अतिक्रान्तो मात्रामल्पं अत्या०स० । अति-शयिते, मात्रातिक्रमकर्त्तरि च । अतिशयिता मात्रा प्रमाणमस्य । भृशार्थे त्रि० । "मुनिव्रतैस्त्वामतिमात्रकर्शि-तामिति" कुमा० । अतिक्रान्तोमात्रां प्रमाणम् अत्या० स० । वृहत्प्रमाणे त्रि० । [वृत्तिवीप्सार्थे ।

अतिमात्रशस् अव्य० अतिमात्र+शस् । अतिप्रमाणकारके-

अतिमान पु० अत्यन्तः मानः अभिमानः । अनुचिताभिमाने "अतिमाने च कौरव" इति चाणक्यः । अतिक्रान्तोमानं प्रमाणम् अत्या०स० । प्रमाणाधिके त्रि० ।

अतिमानुष त्रि० अतिक्रान्तो मानुषचरित्रम् अत्या०स० । मनुष्यायोग्ये दिव्ये कर्म्मादौ । "कर्म्म तस्यातिमानुष-मिति" पुरा० । तथाभूते रूपादौ च ।

अतिमित्र न० अत्यन्तं परमं मित्रम् । अत्यन्तबान्धवे "जन्मसम्पद् विपत् क्षेमं प्रत्यरिः साधकोवधः मित्रं परममित्रञ्चेति" ज्योतिषोक्ते नृणां जन्मतारावधि नवमाष्टादशसप्तविंशा-त्मके परममित्रतारके च ।

अतिमुक्त त्रि० अतिशयेन मुक्तः विदेहकैवल्यं गतः अति+ मुच–कर्त्तरि क्त । निर्व्वाणमुक्तिमति । अतिक्रान्तो मुक्तां शौभ्र्यात् अत्या० स० । माधवीलतायां, तिनिश-वृक्षे च पु० ।

अतिमुक्तक त्रि० अतिमुक्त+स्वार्थे कन् । निर्वाणमुक्तिमति अतिशयितमुक्ते च । मुचा भावे क्त अतिशयेन मुक्तं बन्ध-हीनता यस्य कप् । तिन्दुकवृक्षे, तालवृक्षे च पु० ।

अतिमुक्ति स्त्री अत्यन्ता मुक्तिः । विदेहकैवल्ये तत्त्वज्ञाना-नन्तरम् "तस्य तावदेव चिरं यावत् विमोक्ष्ये इति" श्रुति-दर्शिते शरीरत्यागे, अतिमोक्षादयोप्यत्रार्थे पु० ।

अतिमृत्यु पु० अतिक्रान्तो मृत्युम् अत्या०स० । मोक्षे "तमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेति नान्यःपन्था विद्यते" इति श्रुतिः । स्वादृष्टादिभिः शरीरसंबन्धोहि जन्म, तद्वियोगश्च मरणम् तदभिमानिनोजीवस्य । सति च ज्ञाने तन्मूलाज्ञाने निवृत्ते तद्धेतुकशरीरसंबन्धादिकं तन्तुदाहे पटदाहवत् स्वयं निवर्त्तते अत एव ज्ञानवतो देहादिसंबन्धं श्रुतिर्निराह "अशरीरं

शाव सन्तं प्रियाप्रिये न स्पृशत इति"। तथा च देहसंबन्धाभावे कथं मरणसम्भवः। "न जायते म्रियते वा कथञ्चिदिति" गीतावाक्येन तस्य मरणनिषेधात्। "न तस्य प्राणा ह्युत्क्रामन्ति इहैव समवलीयन्ते" इति श्रुत्या तत्त्वज्ञानिनः प्राणोत्क्रमणरूपमरणनिषेधेन ज्ञानिनो न मृत्युरिति वेदान्तिसिद्धान्तः। अन्यमते तु एतद्देहात् प्राणोत्क्रान्तावपि न पुनर्देहसम्बन्धोत्तरं पुनर्मरणमिति तद्राहित्यमेव मोक्ष इति भेदः। अतएवोक्तं श्रुत्या "मृत्युमुखात् प्रमुच्यते" इति तेन पुनर्मृत्युकारणीभूतादृष्टक्षय एव ज्ञानेन जन्यते "ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणीति" शास्त्रेण प्रारब्धकर्मातिरिक्तकर्मक्षयस्यैव ज्ञानेन साध्यतायाः सर्वसम्मतत्वात् विदुषश्च एतद्देहारम्भकादृष्टवत् एतद्देहविगमादृष्टस्यापि प्रारब्धफलकतया न तस्य नाश इति। अधिकमाकरे द्रष्टव्यम्।

अतिमैथुन न० अत्यन्तं स्वशक्तिमतिक्रम्य मैथुनं स्त्रीसङ्गमः। स्वशक्त्यतिक्रमेण स्त्रीसङ्गमे। "अतिमैथुनादमैथुनाद्वेति"

अतिमोदा स्त्री अतिशयितो मोदो गन्धः यस्याः ब०। नवमल्लिकायाम्। अत्यन्तामोदवति त्रि०।

अतिरक्त त्रि० अत्यन्तः रक्तः रक्तवर्णः अनुरागयुक्तो वा। अतिलोहितवर्णे, अत्यन्तानुरक्ते च। अत्यन्तरक्तवर्णे पु०।

अतिरथ पु० अतिक्रान्तो रथं रथिनम् अत्या०स०। "अमितान् योधयेद्यस्तु संप्रोक्तोऽतिरथस्तु सः" इत्युक्तलक्षणे योधविशेषे। "ये रथाः पृथिवीपाल! तथैवातिरथाश्च ये" इत्युपक्रम्य "कृतवर्म्मा ह्यतिरथ" इति "मद्रराजो महेष्वासः शल्यो मेऽतिरथो मत" इत्यादिना बहवोऽतिरथा भा० उद्यो० रथातिरथासंख्याने दर्शिताः। रथातिक्रमकारके त्रि०। [ख्यातायां मूर्व्वालतायाम्।

अतिरसा स्त्री अतिशयितो रसो यस्याः ब०। (रास्ना) इति

अतिराज त्रि० अतिक्रान्तो राजानम् टच् समा०। अतिक्रान्तनृपे। स्त्रियां ङीप्। [निषेधात् न टच्। पूज्यनृपतौ।

अतिराजन् पु० अतिशयितः पूजितो राजा "न पूजनादिति

अतिरात्र पु० अतिशयिता रात्रिः ततः अस्त्यर्थे अच्। एकरात्रसाध्ये यागभेदे। स च गवामयने प्रथमसंस्थः यथोक्तं ताण्ड्यब्राह्मणे। "प्रजापतिर्वा इदमग्र आसीत् सोऽकामयत बहु स्यां प्रजायेयेति स एतमतिरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनाहोरात्रे प्राजनयदिति" गवामयनसत्रमुपक्रम्य, "अथास्य सत्रस्य पूर्व्वोक्तान्यहानि क्रमेण विधास्यन् अतिरात्रसंस्थम् प्रथमं विधातुमाहेति" भाष्ये अवतरणिकां दत्त्वा व्याख्यातं यथा "स एवं कामयमानः प्रजापतिः स्वाभ्युपायत्वेन एतं गवामयनस्याद्यमतिरात्रमपश्यदिति"। तस्य स्तुतिपूर्व्वकं विधित्समाह। "यदेषोऽतिरात्रो स एवाहोरात्रे एव प्रजनयन्तीति" "एष प्रजापतिना दृष्टोऽतिरात्रः गवामयनस्य प्रथममहर्भवतीति यत् तेन सत्रानुतिष्ठन्तो यजमाना अहोरात्रे एव प्रजनयन्ति उत्पादयन्ति स्वाधीने कुर्व्वन्तीति" भाष्यम्। इत्थमुपक्रम्य चतुर्थाध्यायप्रथमखण्डपर्य्यन्ते तत्र विहितानि स्तोत्रशस्त्रादीन्युक्तानि। "अतिरात्रे षोड़शिनं गृह्णाति, नातिरात्रे षोड़शिनं गृह्णातीति" श्रुत्यन्तरम्। षोड़शी पात्रभेदः।

अतिरि न० अतिक्रान्तं रायं क्लीवत्वात् ह्रस्वः। धनातिक्रान्ते कुलादौ। तृतीयाद्यचि तु अतिरिणा अतिरिणे इत्येवमेकमेव रूपं, न पुंवद्भावः तस्य इगन्ताङ्गत्वाभावात्। पुंसि, स्त्रियाञ्च अतिराः अतिरायावित्यादि।

अतिरिक्त त्रि० अति+रिच्–क्त। अतिशयिते, श्रेष्ठे, भिन्ने, शून्ये च। भावे क्त। अतिशये, आधिक्ये च न०। तत्र भेदे "अतिरिक्तमथापि यद्भवेदिति" भाषा० "न ववर्त्ति व्यतिरिक्तेति" कुमा०। यस्य यावत्प्रमाणं युक्तं ततोऽधिकत्वे "हीनाङ्गीमतिरिक्ताङ्गीमिति" स्मृतिः।

अतिरुच् पु० रोचते इति रुक् स्त्रीणामूरुदेशः अतिक्रान्तो रुचम् अत्या०स०। जानुदेशे। अतिक्रान्तकान्तिके त्रि०। प्रा०स०। अतिशयितकान्तौ स्त्री।

अतिरूक्ष त्रि० अतिशयितः रूक्षः प्रा०स०। अत्यन्तरूक्षे स्नेहशून्ये च। तथाभूते कङ्गुकोद्रवादिधान्ये पु०। अतिक्रान्तो रूक्षम्। अतिशयस्निग्धे त्रि०।

अतिरूप पु० अतिक्रान्तो रूपम्। रूपवर्ज्जिते परमेश्वरे। "अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययमिति" श्रुत्या तस्य रूपहीनताप्रतिपादनात्तथात्वम्। शुक्लादिरूपहीने वाय्वादौ त्रि०। अतिशयितं रूपम् प्रा०स०। सुन्दररूपे न०। "अतिरूपवती कन्या"।

अतिरेक पु० अति+रिच्-घञ्। अतिशये, भेदे, प्राधान्ये, आधिक्ये च। "संपूर्णमेतयोर्भूयमतिरेके परेऽहनीति" तिथित०। [प्रा०ब०। अत्यन्तरोगयुक्ते त्रि०।

अतिरोग पु० अतिशयितो रोगः प्रा०स०। क्षयरोगे

अतिरोधान न० न तिरोधानम्। प्रकाशे, व्यवधानाभावे च।

अतिरोमश पु० अतिशयितं रोम अतिरोमन्+अस्त्यर्थे श। वनजाते छागे, वृहद्वानरे च। अत्यन्तरोमाढ्ये त्रि०।

अतिरोहित त्रि० न तिरोहितः। प्रकाशिते स्फुटेऽर्थे "अतिरोहितार्थमस्यदिति" प्रमिता०। अव्यवहिते च।

अतिलोमश पु० अतिरोमवत्। वनजाते छागे इङ्खवानरे च। अतिलोमयुक्ते त्रि०। नीलवृक्षायां स्त्री।

अतिवक्र त्रि० अति+वच-रच्। वावदूके, वाचोयुक्तिदक्षे च।

अतिवक्र पु० प्रा०स०"अतिवक्रा नगाष्टके" इति ज्योतिषोक्ते सूर्य्यस्य सप्तमाष्टमस्थितिवशात् पूर्व्वगतिविपरीतपश्चाद्गतिशालिनि भौमादिग्रहपञ्चके। अत्यन्तकुटिले त्रि०।

अतिवयस् त्रि० अतिक्रान्तो वयः कालकृतावस्थां, वयसं पक्षिणं वा। प्राप्तवार्द्धके, अतिक्रान्तपक्षिणि च।

अतिवर्णाश्रमिन् पु० अतिक्रान्तो वर्णानाश्रमिणश्च अत्या० स०। ब्राह्मणादिवर्णभिन्ने ब्रह्मचर्य्याद्याश्रमिभिन्ने च "यो वेदान्तमहावाक्यश्रवणेनैव केवलम् आत्मानमीश्वरं वेद सोऽतिवर्णाश्रमी भवे"दित्याद्युक्तलक्षणे एकात्मज्ञानिनि

अतिवर्त्तन न० अति+वृत-ल्युट्। अतिरेके। अतिक्रम्य दण्ड वर्त्तन्ते कर्त्तरि ल्यु। यानसारथ्यादेः, दण्डाभावप्रयोजके छिन्ननस्यादिदशके मनुना "यानस्य चैव यातुश्च यानस्वामिन एव च दशातिवर्त्तनान्याहुरित्युपक्रम्य, छिन्ननस्ये भग्नयुगे तिर्य्यक्प्रतिमुखागते अक्षभङ्गे च यानस्य चक्रभङ्गे तथैव च। छेदने चैव यन्त्राणां यन्त्ररश्म्योस्तथैव च। आक्रोशे चाप्यपैहीति न दण्डं मनुरब्रवीदिति" दण्डाभावकारणानि दश दर्शितानि ज्ञेयानि। अत्या०स०। अतीतजीवनोपाये त्रि०।

अतिवर्त्तिन् त्रि० अतीत्य वर्त्तते अति+वृत-णिनि। अतिशयिनि, अग्रगे च। [शयिनि,

अतिवर्त्तुल पु० अतिशयितः वर्त्तुलः। (वाटुलाकलाइ) इति ख्याते वर्त्तुलाकारके कलाये। अत्यन्तवर्त्तुले त्रि०।

अतिवाद पु० अति+वाद-घञ्। अत्युक्तौ, "अतिवादरता ये च" इति पुराणम्। "अतिवादं शंसत्यतिवादेन" इति वेदः। कठोरवाक्ये, अप्रियवाक्ये च।

अतिवादिन् त्रि० सर्व्वानतीत्य वदतीति अति+वद-णिनि। सर्व्वानतिक्रम्य वदनशीले, सर्व्वमतखण्डनेन स्वमतव्यवस्थापके च। "विजानन् विद्वान् भवते नातिवादीति" श्रुतिः।

अतिवाह पु० अतीत्य देहमन्यदेहे वाहः प्रापणम् ७त०। ऐहिकभोगसाधनादृष्टक्षये सूक्ष्मभूतमात्रावशिष्टितसूक्ष्मशरीरावच्छिन्नजीवस्य देहान्तरादिसंयोगाय नयने, अतियापने च। अतिवाहे नियुक्तः ठक्। आतिवाहिकः तत्रनियुक्ते त्रि०।

अतिवाहक पु० अतीत्यैतं देहं वाहयति देहान्तरं प्रापयति अति+वह-ण्वुल्। ईश्वरनियोजिते अर्चिराद्यभिमानिदेवभेदे। तथाहि "अर्चिमोऽहः, अह्न आपूर्य्यमाणपक्षम्, आपूर्य्यमाणपक्षात् यान् षण्मासान् उदङ्ङेति तान् मासान्, मासेभ्यः संवत्सरं, संवत्सरादादित्यमादित्याच्चन्द्रमसं चन्द्रमसो विद्युतं, तत्पुरुषोऽमानवः सएनं ब्रह्म गमयतीति" श्रुतौ वाक्यशेषे अमानवपुरुषस्य ब्रह्मलोकप्रापकत्वश्रुतेः तत्पूर्व्वाणामपि अर्चिरादीनां चेतनत्वमिति "आतिवाहिकास्तल्लिङ्गादिति" सूत्रे निर्णीतम्। "अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणमिति" गीताव्याख्यायाञ्च अर्चिरादयस्तदभिमानिन्यो देवता" इति श्रीधरस्वामिभिरप्युक्तम् युक्तञ्च अहमिकेन्द्रियादिकसूक्ष्मशरीरस्य स्थानान्तरनयनं चेतनकर्त्तृकं विनाऽनुपपन्नमित्यतस्तदानीं तस्य स्थानान्तरगमनसिद्धये कल्पितचेतनानामेव प्रेरकत्वमिति। अन्यच्च, "पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितम् अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधन" मित्युक्तस्य भोगसाधनस्य निश्चेष्टस्य सूक्ष्मशरीरस्य तदवच्छिन्नजीवस्य च स्थानान्तरनयनमाश्रयभूतेन विना न सम्भवतीति तदाश्रयभूतं भूतपञ्चकं च कल्प्यते यथोक्तं मनुना "असवोमात्राविनाशिन्यो दशार्द्धानान्तु याः स्मृताः। ताभिः सार्द्धम्" इत्युक्तम् शारीरकसूत्रे च "तदन्तरप्रतिपत्तौ रंहति सम्परिष्वक्तः इति" भूतमात्रोपष्टब्धस्यैव संसरणमुक्तं सांख्ये च "चित्रं यथाश्रयमृते स्थाण्वादिभ्यो विना यथा च्छाया। तद्वद्विना विशेषैर्न तिष्ठति निराश्रयं लिङ्गमिति, संसरति निरुपभोगं भावैरधिवासितं लिङ्गमिति" चोक्तम्। अतिवाहप्रकारस्तु उत्क्रमणशब्दे विशेषेण वक्ष्यते। अति+वह-णिच् ण्वुल् अतिवाहकारके, अतियापके च त्रि०।

अतिवाहिक त्रि० अतिवाहः अस्त्यस्य ठन्। अतिवाहयोग्ये अतिवाहशब्दोक्ते सूक्ष्मशरीरे। [क्रमिते च।

अतिवाहित त्रि० अति+वह-णिच्-क्त। यापिते, अति-

अतिवाह्य त्रि० अति+वह-णिच् कर्म्मणि-यत्। अतिवाह योग्ये कालादौ। [अतिकराले त्रि०।

अतिविकट पु० अतिशयेन विकटः। दुष्टहस्तिनि।

अतिविषा स्त्री अतिक्रान्ता विषम् अत्या०स०। (आतइच्) इति ख्यातायाम् लतायाम्।

"त्रिविधाऽतिविषा ज्ञेया शुक्ला कृष्णा तथाऽरुणा। रसवीर्य्यविपाकेषु निर्विशेष गुणाधिकेति" वैद्यकम्। विषातिक्रमकारके त्रि०। [क्रान्ते "तदाद्भुमतिवृत्तमिति" माट०।

अतिवृत्त त्रि० अतिक्रम्य वर्त्तते वृत-क्त। अतिशयिते, अति-

अतिवृत्ति स्त्री अति+वृत-क्तिन्। अतिक्रमे। वृत्तिर्जीविका तामतिक्रान्ते त्रि०।

अतिवृद्ध त्रि० अत्यन्तं वृद्धः। अत्यन्तवृद्धियुक्ते, अतिजरति च। तृणादिचर्वणासमर्थायां गवि स्त्री। "अतिवृद्धामतिकृशामिति" स्मृतिः "अतिवृद्धाम् तृणच्छेदनासमर्थामिति" रघु०। "चतुःशतं समारभ्य यावद्वर्षसहस्रकम्। अतिवृद्धः स मन्त्रस्तु सर्वशास्त्रेषु वर्ज्जित इति तन्त्रोक्ते मन्त्रभेदे पु०।

अतिवृष्टि स्त्री अति+वृष-क्तिन्। अत्यन्तवृष्टौ शस्योपघातकोपद्रवरूपे "अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभाः मूषिकाः खगाइत्याद्युक्ते" ईतिभेदे "निरीतिभावं गमितेऽतिवृष्टय" इति नैष०।

अतिवेध पु० अत्यन्तोवेधः सम्पर्कः। "अरुणोदयवेधः स्यात् सार्द्धन्तु घटिकाद्वयम्। अतिवेधोद्विघटिका प्रभासन्दर्शनाद्रवेः" इतिस्मृत्युक्ते एकादश्याः दशमीसम्पर्कभेदे, "यातुधानं व्रतं योगे, महावेधे तु राक्षसम्। जम्भासुरस्यातिवेधः" इति ब्रह्मवै०। जम्भासुरस्य फलदायकं न तु कर्त्तुः फलदम् तेन निन्दाश्रवणात् सा एकादशी नैवोपास्येति।

अतिवेगित त्रि० अतिवेगो जातोऽस्य तारा० इतच्। जाताधिकवेगे "भौमादयोऽल्पमूर्त्तित्वाच्छीघ्रमन्दोच्चसंज्ञकैः देवतैरपकृष्यन्ते सुदूरमतिवेगिताः" इति सूर्य्य०।

अतिवेल त्रि० अतिक्रान्तो वेलां मर्य्यादाम् कूलं वा अत्या०स०। अतिशयिते, निर्मर्य्यादे, समुद्रादिकूलातिक्रमकारके च। अतिक्रमे अव्ययी०। वेलातिक्रमे अव्य०।

अतिवोढृ त्रि० अति+वह-तृच्। अतिवहनकर्त्तरि प्रापके "अग्निर्वै पथोऽतिवोढा स एतानतिवहतीति" श्रुतिः। स्त्रियां ङीप्।

अतिव्यथन न० अति+व्यथ-णिच्-ल्युट् घटा० ह्रस्वः। अत्यन्तपीड़ने, "सपत्ननिष्पत्तादतिव्यथने" इति पा०।

अतिव्यथा स्त्री अत्यन्ता व्यथा। अत्यन्तपीड़ायाम्।

अतिव्यय त्रि० अतिशयितोव्ययः। अपरिमितव्यये यस्य यावान् व्यय उचितस्ततोऽधिकव्यये व्ययनियमश्च, "पादेन तस्य पारक्यं कुर्य्यात् सञ्चयमात्मवान्। अर्द्धेन चात्मभरणं नित्यनैमित्तिकं तथा पादार्द्धार्द्धेन सर्वस्य मूलभूतं विवर्द्धयेत् एवमारभतः पुंसामर्थः साफल्यमृच्छतीति" मार्क०पुरा०। "अतिव्ययात् स्वल्पकालात् क्लिश्येदर्थपरिक्षयादिति" नीति०।

अतिव्याप्ति स्त्री अतिशयेन लक्ष्यमलक्ष्यञ्चाविशिष्य व्याप्तिः व्यापनम्। अतिशयव्यापने (लक्ष्यस्येवालक्ष्यस्यापि व्यापने)। तथा च यत्र यस्य स्थितिरुचिता ततोऽन्यत्रापि तस्य सम्बन्धे प्रसक्ते अतिव्याप्तिः। यथा पृथिव्याः गन्धो लक्षणं तत्रैव तस्य स्थितिरुचिता, तस्य वाय्वादौ सत्त्वप्रसङ्गे अतिव्याप्तिः। यथा वा धूमे वह्नेर्व्यापकता न तु जले, तत्र प्रसक्तौ अतिव्याप्तिः। एवञ्च पृथिव्या रूपवत्त्वं लक्षणम् जलादावतिव्याप्तम्। "परिगणनं कर्त्तव्यमव्याप्त्यतिव्याप्तिदोषवारणायेति" सिद्धा०कौ०।

अतिशक्करी पु० अतिक्रान्ता शक्करीमेकाक्षराधिक्यात्। पञ्चदशाक्षरपादके छन्दोभेदे "शक्करी सातिपूर्वा स्यादिति,छन्द०।

अतिशक्ति स्त्री अतिशयिता शक्तिः कर्म्मसाधनं सामर्थ्यम् देहजं बलम् वा प्रा०स०। अतिशयिते सामर्थ्ये, अधिकवीर्य्ये च "स वीर्य्यमतिशक्तिभागि"त्यमरः। अतिक्रान्तः शक्तिम् अत्या०स०। सामर्थ्यातिक्रमकारके त्रि०। अतिशयिता शक्तिर्यस्य ब०। अतिशयबलवति त्रि०। अतिक्रमेऽव्ययी०। शक्त्यतिक्रमे अव्य०।

अतिशय पु० अति+शीङ्-अच्। आधिक्ये, अतिरेके च। अतिक्रान्तः शयं हस्तम् अत्या०स०। हस्तातिक्रमकारके त्रि०। अतिशय+अस्त्यर्थे अच्। अतिशयवति। "अतिशयरयशालिनेति" काद०। द्वारे व्यापारे च "चिरध्वस्तं फलायालं न कर्म्मातिशयं विना"त्युदयनः।

अतिशयन न० अति+शी-भावे ल्युट्। अतिरेके अतिशयार्थे। अतिक्रान्तं शयनम् अत्या०स०।

अतिशयित त्रि० अति+शीङ्-क्त। अधिके, अतिक्रान्ते च।

अतिशयिन् त्रि० अति+शी इनि। अतिशयान्विते स्त्रियां ङीप। "इदमुत्तममतिशयिनि व्यङ्ग्ये वाच्याद्धिति"काव्यप्र०।

अतिशयोक्ति स्त्री अतिशयेन उक्तिर्निर्देशः यत्र। अलङ्कारशास्त्रप्रसिद्धे (सा०१०परि०) "सिद्धत्वेऽध्यवसायस्यातिशयोक्तिर्निगद्यते भेदेऽप्यभेदः सम्बन्धेऽसम्बन्धस्तद्विपर्य्ययौ। पौर्वापर्य्यात्ययः कार्य्यहेत्वोः सा पञ्चधा मते"त्युक्तलक्षणे अर्थालङ्कारभेदे यथा "विश्लेषदुःखादिव बद्धमौन"मित्यत्र चेतनगतं मौनित्वमन्यत्, अचेतनगतञ्चान्यदिति द्वयोर्भेदेऽपि अभेदः। "अन्यदेवाङ्गलावण्यमन्याः सौरभसम्पद" इत्यत्र लावण्यादेरभेदेऽपि अन्यशब्देन भेदः इति" "अस्याः सर्गविधौ प्रजापतिरभूच्चन्द्रो नु? कान्तिप्रद" इत्यादौ श्लोके "वेदाभ्यासजड़ः कथं नु? विषयव्यावृत्तकौतूहलो निर्मातुं प्रभवे"दित्यादिना विधातुः स्रष्टृत्वसम्बन्धेऽपि तदसम्बन्धः। "यदि स्यान्मण्डले सक्तमिन्दोरिन्दीवरद्वयम् तदोपमीयते तस्या वदनं चारुलोचनमिति" यदि शब्दबला-

दाहृतसम्भावनायैव सम्बन्धात् तद्विपर्य्ययः। "सममेव समाक्रान्तं द्वयं द्विरदगामिना तेन सिंहासनं पित्र्यमखिलञ्चारिमण्डल"मित्यत्र कार्य्यकारणयोः पौर्व्वापर्य्याभावः।

अतिशायन न० अति-शीङ् ल्युट् "अतिशायने तम" नित्यादिसूत्रनिर्द्देशात् नि० दीर्घः। आधिक्ये, प्रकर्षे च। "भूमनिन्दाप्रशंसासु नित्ययोगेऽतिशायने इति" कारिका।

अतिशीत न० अतिशयितं शीतम् प्रा०स०। अत्यन्तशीतलस्पर्शे। तद्विशिष्टे त्रि०।

अतिशेष पु० अतिशिष्यते कर्म्मणि घञ्। स्वल्पावशिष्टे, "स हि खादित्वातिशेषान् जायाया आजहारेति"। [शेषे च।

अतिशोभन त्रि० अति+शुभ-ल्यु। अत्यन्तशोभान्विते,

अतिश्व त्रि० अतिक्रान्तः श्वानं वलेन षच् समा०। वराहादौ। सेवायां स्त्री, सेवायाः कुक्कुरवत् पराधीनवृत्तित्वात् तथात्वम्। अतएव मनुना "न श्ववृत्त्या कदाचनेति" सेवायाः कुक्कुरवृत्तित्वेन निषेधः कृतः।

अतिश्वन् पु० अतिशयितः सुन्दरः श्वा अतेः पूजार्थत्वात् न समा०। उत्तमकुक्कुरे तद्दूरदेशादौ चत्वा० फक्। आतिश्वायनः तद्दूरदेशादौ त्रि०।

अतिष्ठा त्रि० अतीत्य सर्व्वान् तिष्ठति स्था-क्विप्-षत्वम्। सर्व्वातीते। "अतिष्ठा वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा अतिष्ठा अश्वमेधो यज्ञानामिति" श०ब्रा०।

अतिसञ्चय पु० अतीत्य आवश्यकत्वं सञ्चयः। मधुमक्षिकादीनामिव स्वपरवञ्चनेनातिमात्रसञ्चये।

अतिसन्ध त्रि० अतिक्रान्तः सन्धां सन्धानं मर्य्यादां वा अत्या० स०। सन्धानवर्ज्जिते, अतिक्रान्तमर्य्यादे च।

अतिसन्धेय त्रि० अतिकष्टेन सन्धेयः अनुसन्धेयः संयोज्यो वा। कष्टानुसन्धेये, कष्टेन संयोजनीये च।

अतिसन्ध्या स्त्री अत्यासन्ना सन्ध्या यस्याः ब०स०। पूर्व्वदिवसीयरात्रिशेषदण्डादिपरदिनसूर्य्योदयपर्य्यन्तः, सूर्य्यास्तात् पूर्व्वोत्तरदण्डात्मकश्च कालः सन्ध्या। तस्याः आसन्ने काले। "नातिसन्ध्यासमीपत" इति स्मृतिः।

अतिसर त्रि० अतीत्य स्वगतिमुल्लङ्घ्य सरति अति+सृ-अच्। अतिचारिणि, अग्रसरे च यौ "असावतिसरांश्चकारेति

अतिसर्ग पु० अति+सृज-घञ्। दाने। "सृष्टुर्वरातिसर्गात्तु मया तस्य दुरात्मनः" इति रघुः। सर्गं सृष्टिमतिक्रान्तरि, नित्ये, मुक्ते च त्रि०। अतिसृज्यते यथेष्टं कर्म्म क्रियतेऽनेन। कामचारानुज्ञायाम् यथेच्छं क्रियतामित्याद्यभिलापरूपायाम् "विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसम्प्रश्नप्रार्थनेषु लिङ्" इत्यादिसूत्रे ... सर्गेति" पा०। अतिसर्गः कामचारानुज्ञेति वृत्तिः।

अतिसर्जन न० अति+सृज-ल्युट्। दाने, वधे, विप्रलम्भे, अतिशयदाने च। "ज्वलनातिसर्जनाद्दिति" कुमा०।

अतिसर्व्व त्रि० अतिक्रान्तः सर्वान् अत्या०स० गौणत्वान्न सर्वनामता। सर्वातिगे सर्वातीते। "अतिसर्वाय सर्वायेति" मुग्ध०।

अतिसान्तपन न० अतिक्रान्तं सान्तपनमधिकदिनसाध्यत्वात् अत्या० स०। "गोमूत्रगोमयक्षीरदधिसर्पिःकुशोदकान्येकाहं द्वितीयमुपवसेत्तत् सान्तपनम्, त्र्यहाभ्यस्तञ्चातिसान्तपनमिति" विष्णूक्ते व्रतभेदे।

अतिसाम्या स्त्री अत्यन्तं साम्यं मधुनाऽस्याः। मधुयष्टिलतायाम्। प्रा०स०। अत्यन्तसाद[illegible]।

अतिसायम् अव्य० अत्यासन्नं सा[illegible]सायंकालसमीपे काले "नातिप्रगे नाति[illegible]तिः।

अति(ती)सार पु० अतिसारयति मलम् द्रवीकृत्य अति+सृ-णिच्-अच् वा अतेः दीर्घः। रोगभेदे उदरामये। तस्य निदानादि सुश्रुते उक्तं यथा "गुर्वतिस्निग्धरूक्षोष्णद्रवस्थूलातिशीतलैः। विरुद्धाध्यशनाजीर्णैर्विषमैश्चापि भोजनैः। स्नेहाद्यैरतियुक्तैश्च मिथ्यायुक्तैर्विषैर्भयैः। शोकाद्दुष्टाम्बुमद्यातिपानैः सात्म्यर्त्तुपर्य्ययैः। जलाभिरमणैर्वेगविघातैः कृमिदोषतः। नृणां भवत्यतीसारो लक्षणं तस्य वक्ष्यते। (तस्य संप्राप्तिः) "संशम्यापां धातुरग्निं प्रवृद्धः शकृन्मिश्रो वायुनाधः प्रणुन्नः। सरत्यतीवातिसारं तमाहुर्व्याधिं घोरं षड्विधं तं वदन्ति। एकैकशः ३ सर्वशश्चापि ४ दोषैः शोकेनान्यः ५ पञ्च आमेन ६ चोक्तः॥ (तस्य पूर्व्वरूपम्) हृन्नाभिपायूदरकुक्षितोद-गात्रावसादानिलसन्निरोधाः। विट्सङ्ग आध्मानमथाऽविपाको भविष्यतस्तस्य पुरःसराणि। (वायुजः) शूलाविष्टः सक्तमूत्रोऽन्त्रकूजी स्रस्तापानः सन्नकट्यूरुजङ्घः। वर्चोमुञ्चत्यल्पमल्पं सफेनं रूक्षं श्यावं सानिलं मारुतेन। (पित्तजः) दुर्गन्ध्युष्णं वेगवन्मांसतोयप्रख्यं भिन्नं स्विन्नदेहोऽतितीक्ष्णम्। पित्तात्पीतं नीलमालोहितं वा तृष्णा मूर्च्छा दाहपाकज्वरार्त्तः। (कफजः) तन्द्रानिद्रागौरवोत्क्लेशसादी वेगाशङ्की सृष्टविट्कोऽपि भूयः। शुक्लं सान्द्रं श्लेष्मणा श्लेष्मयुक्तं भक्तद्वेषी निस्वनं हृष्टरोमा॥ (त्रिदोषजः) तन्द्रायुक्तो मोहसादास्यशोषी वर्चः कुर्य्यान्नैकवर्णं तृषार्त्तः। सर्व्वोद्भूतः सर्वलिङ्गोपपत्तिः कृच्छ्रश्चायं बालवृद्धेष्वसाध्यः॥ (शोकजः) तैस्तैर्भावैः शोचतोऽल्पाशनस्य वाष्पो वेगः पक्तिमाविध्य-

जन्तोः । कोष्ठं गत्वा क्षोभयन् यस्य रक्तं तच्चाधस्तात्काकनन्तीप्रकाशम् ॥ वर्च्चोमिश्रं निःपुरीषं सगन्धं निर्गन्धं वा सार्य्यते तेन कोष्ठात् । शोकोत्पन्नो दुश्चिकित्स्योऽतिमात्रं रोगो वैद्यैः कष्ट एष प्रदिष्टः ॥ (आमजः) आमाजीर्णैः प्रद्रुताः क्षोभयन्तः कोष्ठं दोषाः सम्प्रदुष्टाः सभक्तम् । नानावर्णं नैकशः सारयन्ति कृच्छ्राज्जन्तोः षष्ठमेनं वदन्ति ॥

अति(ती)सारकिन् त्रि॰ अतिसारो रोगोऽस्यास्ति अतिसार+इनि-कुक्-च । अतिसाररोगवति । [अतिसाररोगे ।

अतिसारिन् पु॰ अत्यन्तं सारयति मलम् अति+सृ-णिनि ।

अतिसृज्य त्रि॰ अति+सृज-क्यप् । त्याज्ये, सर्जनीये च ।

अतिसृष्ट त्रि॰ अति+सृज-क्त । दत्ते, प्रेरिते च ।

अतिसौरभ पु॰ अतिशयितं सौरभमस्य व॰ । अत्यन्तामोदवति आम्रे । सौरभान्विते वस्तुमात्रे त्रि॰ । प्रा॰स॰ । अत्यन्तसुरभिगन्धे न॰ । [माचरेदिति" स्मृतिः ।

अतिसौहित्य न॰ प्रा॰स॰ । अत्यन्ततृप्तौ "नातिसौहित्य-

अतिस्तुति स्त्री अति+स्तु-क्तिन् अतेः पूजार्थत्वादुपसर्गत्वबाधान्न षत्वम् । अविद्यमानगुणानुकीर्त्तने ।

अतिस्पर्श त्रि॰ अतिक्रान्तः स्पर्शं वर्णोच्चारणप्रयत्नभेदं दानं वा । जिह्वाग्रादेः सम्पूर्णस्पर्शाभावेन ईषत्स्पर्शमात्रेण उच्चार्य्ये यवरलात्मके वर्णे स्वरवर्णे च "अचोऽस्पृष्टा यणस्त्वीषन्नेमस्पृष्टाः शलस्तथेति" शिक्षायां तेषामुच्चारणेऽस्पर्शेषत्स्पर्शयोरुक्तेस्तथात्वम् । दानहीने कृपणे अधमे च । "अतिस्पर्शो वर्वरता च रेफे" इति । प्रा॰स॰ । अत्यन्तस्पर्शे ।

अतिस्फिर त्रि॰ प्रा॰स॰ । अत्यन्तस्फूर्त्तिशालिनि, अतिहृष्टे च ।

अतिहसित न॰ अति+हस-क्त । उच्चहासे । घञ् । अतिहासोऽप्यत्र पु॰ । [अति+हस्त+णि-अतिहस्तयति ।

अतिहस्ति नामधातुः हस्तौ निरस्यति हस्तिनाऽतिक्रामति वा

अतीक्ष्ण त्रि॰ न॰त॰ । तीक्ष्णत्वविरोधिमृदुत्ववति । विपयुक्तलौहरूपतीक्ष्णशब्दार्थभिन्ने न॰ ।

अतीत त्रि॰ अति+इण-क्त । अतिक्रान्ते, भूतकाले च । तद्वृत्तौ आरब्धपरिसमाप्ते पदार्थमात्रे त्रि॰ । अतीतश्च वर्त्तमानध्वंसप्रतियोगी । भवति च अपचदित्यादौ पाकादेर्वर्त्तमानध्वंसप्रतियोगित्वम् । स च कालो द्विविधः अद्यतनः अनद्यतनश्च अद्यतनस्तु अतीतायाः रात्रेः पश्चार्द्धेन, आगामिन्याः पूर्व्वार्द्धेन च सहितः कालः । तत्र वृत्तिध्वंसप्रतियोगी अद्यतनातीतः तदतिरिक्तः अनद्यतनः । तत्रानद्यतने भूते लङ् (अपचत्) "अनद्यतने लङिति" सूत्रात् तस्यैव वक्तुरपारोक्ष्यविवक्षायां लिट् (पपाच) "परोक्षानद्यतने लिडिति" सूत्रात् । भूतसामान्ये लुङ् । अपाक्षीत् । स्मशब्दादियोगे लटोऽपि भूतत्वमर्थः । कालस्तु क्रियान्वयी सर्वत्र, "क्रियाभेदाय कालस्त्विति" हर्य्युक्तेः । अतीतत्वादिकन्तु सर्वत्र प्रयोगकालमादायैव व्यवस्थाप्यते इत्यादिकमाकरे द्रष्टव्यम् । अतीतकाले, "शीतेऽतीते वसनमशनमिति" "कालातीता वृथा सन्ध्येति" "संवत्सरे व्यतीते तु पुनरागमनाय चेति" तत्कालवृत्तौ "अन्तमतीतवार्त्तयेत्यादि" ।

अतीन्द्र पु॰ अतिक्रान्त इन्द्रम् गुणैः अत्या॰ । इन्द्रगुणातिगे विष्णौ इन्द्रातिगमात्रे त्रि॰ "अतीन्द्रमतिरुद्रं च भवतश्चरितं परमिति" पुरा॰ ।

अतीन्द्रिय त्रि॰ अतिक्रान्तमिन्द्रियं तदविषयत्वात् अत्या॰ स॰ । इन्द्रियायोग्ये अप्रत्यक्षे, "नेत्रश्रोत्रनासिकारसनात्वक्चेतांसीन्द्रियाणि तैर्ज्ञातुमशक्ये विषये । "ज्ञानं यन्निर्विकल्पाख्यं तदतीन्द्रियमिष्यते" भाषा॰ "यत्तत् सूक्ष्ममतीन्द्रियमिति" गीता । ईश्वरे च तस्य तथात्वम् वाह्येन्द्रियायोग्यत्वेनैव अन्यथा "मनसैवानुद्रष्टव्य" इति श्रुतौ ज्ञानविषयत्वमुक्तं विरुध्येत । "यन्मनसा न मनुते" इत्यादिकं तु अशुद्धमनसोऽविषयत्वपरम् । अत एव "विशुद्धचेतसा गम्यमिति" वाक्यान्तरम् । किञ्च वेदान्तिमते ज्ञानं द्विविधं वृत्तिरूपं तदवच्छिन्नमनोवृत्तिप्रतिविम्बितचैतन्यरूपञ्च तत्र वाह्येन्द्रियाणां रूपादिष्वेव ग्राहकत्वमीश्वरस्य रूपादेरभावेन वाह्येन्द्रिययोग्यत्वाभावेऽपि मनोवृत्तिविषयत्वमस्त्येव अतिसूक्ष्मत्वाच्च नाशुद्धमनोविषयत्वमित्येव भेदः । किन्तु मनोवृत्तिविषयत्वेऽपि तदवच्छिन्नचैतन्याविषयत्वात्तस्य मानसाविषयत्वम् अतएवोक्तमभियुक्तैः "फलव्याप्यत्वमेवास्य शास्त्रकृद्भिर्निराकृतम् । ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्तिव्याप्तिरपेक्षितेति" । अन्यथा विषयगताज्ञाननिवृत्तिं प्रति स्वविषयकमनोवृत्तेः कारणतया तदभावे कथंकारं ? तद्गताज्ञाननिवृत्तिः स्यात् एतत्पक्षेऽप्यतीन्द्रियत्वं तज्जन्यवृत्त्यवच्छिन्नचैतन्याविषयत्वेन द्रष्टव्यम् ।

अतीव अव्य॰ अत्येव-इवः अवधारणे प्रा॰स॰ । अत्युत्कृष्टातिशयेऽत्यन्तातिशये च । अतीव विव्यथे" इति भार॰ । "अतीव सुकुमाराङ्गीति" । "उच्चैःशिरस्त्वमतीवेति" कु॰ ।

अतुल पु॰ नास्ति तुला शुभ्रपुष्पतायामस्याः । तिलकवृक्षे तुलारहिते त्रि॰ । "रामस्यातुलविक्रम" इति रामा॰ ।

अतुल्य त्रि॰ न तुल्यः। असदृशे असमाने "अतुल्यमहसा-सार्द्धं रामेण मम विग्रह" इति भट्टिः।

अतुष त्रि॰ नास्ति तुषोऽस्य। अवघातादिना निस्तुषीकृते धान्यादौ "अतुषानिव यवान् कृत्वेति"।

अतुहिनरश्मि पु॰ न तुहिनः अहिम उष्णो रश्मिरस्य। उष्णरश्मौ सूर्य्ये। न॰त॰। उष्णरश्मौ पु॰।

अतूतुजि पु॰ न+तुज-कि हिस्वदीर्घे। अदातरि। "अतू-तुजिं चित् तूतुजिरशिश्नदिति" ऋ॰ तूतुजिर्दातेति भा॰।

अतूर्त्त त्रि॰ न तूर्य्यते तुरी हिंसायाम् क्त ईदित्त्वादिट् न। अहिंसिते। "अतूर्त्तः राजा श्रव इच्छमान इति ऋ॰। अतूर्त्तः अहिंसित इति भा॰।

अतृणाद त्रि॰ न तृणमत्ति अद-अण्-उप॰ न॰त॰। तृणाभक्षके दुग्धमात्रपोष्ये गवादिवत्से। "अथ वत्सं जातमाहुरतृणादमिति" वेदः। [मनर्हे पर्वते।

अतृदिल पु॰ न तृद्यते बध्यते तृद-किलच् न॰त॰। इन्तु-

अतृप्ति स्त्री तृप्तिः सन्तोषः अभावार्थे-न॰त॰। तृप्त्यभावे ब॰। तृप्तिरहिते, असन्तोषिणि, लोलुपे च त्रि॰।

अतेजस् न॰ न तेजः विरोधे न॰त॰। तेजोविरोधिनि तमसि छायायाम्। नास्ति तेजोऽस्य वा न कप्। तेजोरहिते त्रि॰ कपि। अतितेजस्कोऽप्यत्र त्रि॰।

अत्क पु॰ अतति सततं विकृतिम् अत-कन कित्त्वम्। शरीरावयवे "स्तरीर्नात्कं व्युतं वसानेति" श्रुतिः। अतति सततं गच्छति। पान्थे त्रि॰।

अत्तवे अव्य॰ अद-तुमर्थे तवेङ्। अत्तुमित्यर्थे "हविषेऽत्तवे इति" यजु॰। "अत्तवे हविर्भक्षितुमिति" वेददीपः।

अत्ता स्त्री अतति सततं सम्बध्नाति अत-तक् इडभावः। मातरि, स्त्रियाः-श्वश्र्वाञ्च। स्वार्थे के क्वापि अत इत्त्वे। अत्तिकाप्यत्र।

अत्ति त्रि॰ अत्यते सर्वदा सम्बध्यते कर्म्मणि क्तिन्। मातरि, ज्येष्ठभगिन्यां, स्त्रियाः—श्वश्र्वाञ्च। स्वार्थे कन। तत्रैवार्थे।

अत्तृ पु॰ अद्-तृच्। परमेश्वरे, "अत्ता चराचरग्रहणादिति" शारीरकसूत्रम् तस्य अत्तृत्वञ्च "यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्चोभे भवत ओदनो मृत्युर्यस्योपसेचनमिति" श्रुतौ सर्वभ-क्षकत्वेनोक्तेः। अधिकमदितिशब्दे वक्ष्यते भक्षणकर्त्तृमात्रे त्रि॰ स्त्रियां ङीप्। "अरक्षितारमत्तारं नृपं विद्या-दधोगतिमिति" भार॰।

अत्न न॰ अतति जयपराजयावत्र अत-न। युद्धे। निरु॰

अत्नु पु॰अत-नु। वायौ। सततगन्तरि। पथिके त्रि॰। उणा॰

अत्य त्रि॰ अतति शीघ्रं गच्छति कर्त्तरि यत्। शीघ्रगेऽश्वे, "अश्वोऽस्यत्योऽसि मयोऽसीति" ता॰ब्रा॰। "अशुमत्यं न वाजिनमिति" वेदः।

अत्यग्निष्टोम पु॰ अतिक्रान्तोऽग्निष्टोममधिकफलदत्वात् अत्या॰स॰। "अग्निष्टोमोऽत्यग्निष्टोम उक्थ्यः षोडशी राज-पेयोऽतिरात्रोऽप्तोर्याम इति" गवामयनसंस्थयज्ञभेदे।

अत्यङ्कुश पु॰ अतिक्रान्तोऽङ्कुशं तत्पीड़नमनादृत्य यथेष्टं प्रवृत्त-त्वात् अत्या॰स॰। अङ्कुशाघातानादरेण यथेच्छं प्रवृत्ते उत्कटे दुर्दान्ते गजे। [अङ्गुलिपरिमाणाधिके।

अत्यङ्गुल त्रि॰ अतिक्रान्तोऽङ्गुलिं तत्परिमाणम् अच् समा॰।

अत्यध्व त्रि॰ अतिक्रान्तोऽध्वानम् अत्या॰स॰ अच् समा॰। अतिक्रान्तपथे प्रा॰स॰। अतः पूजनार्थत्वान्न समा॰। अत्यध्वन्। सुपथि पु॰।

अत्यन्त न॰ अतिक्रान्तोऽन्तं सीमाम् अत्या॰स॰। अतिशये। तद्युक्ते सर्वपरिच्छेदातिक्रान्ते त्रि॰। अतिक्रमेऽव्ययी॰। परिच्छेदातिक्रमे नाशातिक्रमे च अव्य॰। "किं वा तवा-त्यन्तवियोगदुःखे" इति रघु॰ "अत्यन्तहिमोत्तरानिला इति" कुमा॰। "सुखमत्यन्तमश्नुते" इति गीता। "शरीरस्य गुणानाञ्च दूरमत्यन्तमन्तरमिति" च पुरा॰। "अत्यन्ते भवः ठक् आत्यन्तिकः। अत्यन्तभवे वस्तुनि त्रि॰। नाशाति-क्रान्ते त्रि॰ "अत्यन्तं निर्जगद्योमिति" पञ्चदशी।

अत्यन्तकोपन त्रि॰ अत्यन्तं भृशं कुप्यति अति+कुप-ल्यु। भृशकोपान्विते अतिकोपयुक्ते।

अत्यन्तगामिन् त्रि॰ अत्यन्तम् अन्तात्ययं अति+अन्त-अत्यये अव्ययीभावः तद्गच्छति गम-कर्त्तरि णिनि। आत्य-न्तिके अतिशयगमनशीले च। स्त्रियामत्यन्तगामिनी।

अत्यन्तनिवृत्ति स्त्री अत्यन्ता निवृत्तिः। स्वप्रतियोगि-जातीयप्रागभावासमानाधिकरणे ध्वंसे। यस्यां सत्यां स्वप्रतियोगिजातीयस्यान्यस्य पुनरुत्पत्तिर्न भवेत् तादृशी निवृत्तिरत्यन्तनिवृत्तिः "अथ त्रिविधदुःखात्यन्तनिवृत्ति-रत्यन्तपुरुषार्थ इति" सांख्यसूत्रम्। सा च मोक्षावस्थाया-मेव, मोक्षे हि विवेकेनाविद्यानिवृत्तौ तत्कार्य्यस्य दुःखादेः सुतरां समूलसमुच्छेद इति तत्र न पुनर्दुःखोत्पादः अतस्तत्र दुःखात्यन्तनिवृत्तिः।

अत्यन्तसंयोग पु॰ अत्यन्तेन साकल्येन संयोगः संबन्ध व्याप्तिरिति यावत् अन्तमवसानमतिक्रान्तः संयोगो वा। सन्ततसम्बन्धे, व्याप्तौ च। "कालाध्वनोरत्यन्तसंयोग" इति पा॰। [वृक्षे राजनि॰।

अत्यन्तसुकुमार पु॰ अत्यन्तं सुकुमार इव। (काङ्नी) कङ्गनी

अत्यन्ताभाव पु० अत्यन्तः अन्तमतिक्रान्तः नित्यः अभावः कर्म्म० । नास्तीति वाक्याभिलप्यमाने नाशप्रागभावभिन्ने संसर्गाभावे । यथा न्यायमते भूतले घटाभावः प्रतीयते स च भूतले घटोनास्ति इति वाक्येन अभिलप्यते सोऽयमभावः, न नाशः, नापि प्रागभावः तयोः समवायिदेशवृत्तित्वनियमात् भूतलादेश्च तदभावात् । नाशप्रागभावयोस्तु न अत्यन्तता प्रतियोगिकाले तयोरसत्त्वात् । नापि तयोर्नित्यता प्रागभावस्य प्रयोगिनाश्यत्वात् ध्वंसस्य च प्रतियोगिजन्यत्वात् । भेदस्य नित्यत्वेऽपि संसर्गाभावत्वाभावात् न तथात्वम् । अत्यन्ताभावस्य नित्यत्वेऽपि प्रतियोगिसत्त्वकाले न तत्प्रतीतिः अभावप्रत्यक्षे योग्यानुपलब्धेर्हेतुतया योग्यस्य घटादिरूपप्रतियोगिन उपलब्धौ तदनुपलब्धेरभावात् । नापि एकस्मिन् भावाभावयोः सत्त्वं विरुद्धम् एकस्मिन्नपि वृक्षे कपिसंयोगतद्भावयोरवच्छेदभेदेन सत्त्वदर्शनात् तथा च एकस्मिन्नपि भूतलेऽवच्छेदभेदेन तयोः सत्त्वं न विरुध्यते । द्रव्यादौ गुणतदभावयोः कालरूपावच्छेदभेदेन स्थितिरपि न विरुद्धा । तथा च प्रतियोगिसत्त्वकाले द्रव्ये गुणात्यन्ताभावबुद्धिः प्रतिबन्धकसद्भावेन परं नोदेति इत्येव विरोधमात्रम् । अधिकमभावशब्दे वक्ष्यते । "प्रागभावस्तथाध्वंसोऽप्यत्यान्ताभाव एव चेति" भाषा० ।

अत्यन्तिक त्रि० अत्यन्तं गच्छति अत्यन्त+ठन् । अतिशयितगमनकारिणि । अतिशयितमन्तिकं निकटं प्रा० स० । अतिनिकटे न० । तद्वृत्तौ त्रि० । "नाह्वैवात्यन्तिके नोदूरे तत् स्थापयेदिति । अत्या० स० । अतिक्रान्तसामीप्ये दूरे न० । तद्वृत्तौ त्रि० ।

अत्यन्तीन त्रि० अन्तस्यात्ययः अत्यन्तम् अत्यये व्ययी० अत्यन्तं गामी अत्यन्त+ख । अतिशयितगतिशीले । "लक्ष्मीं परम्परीणां त्वमत्यन्तीनत्वमुन्नयेति" भट्टिः ।

अत्यम्ल पु० अतिशयितोऽम्लोरसः फलपत्रादौ यस्य ब० । (तेतुल) इति प्रसिद्धे तिन्तिड़ीवृक्षे । अत्यन्ताम्लरसवति वस्तुमात्रे त्रि० । वनवीजपूरे (टावादेबु) इति प्रसिद्धे वृक्षे स्त्री । अम्लरसस्य लक्षणादुक्तं सुश्रुते यथा "यो दन्तहर्षमुत्पादयति मुखस्रावं जनयति श्रद्धाञ्चोत्पादयति सोऽम्ल इति" अम्लो जरणः पाचनः पवननिग्रहणोऽनुलोमनः कोष्ठविदाही वहिःशीतः क्लेदनःप्रायशो हृद्यश्चेति स एवं गुणोऽप्येक एवात्यर्थमुपसेव्यमानो दन्तहर्षनयनसंमीलनरोमसंवेजनकफविलयनशरीरशैथिल्यान्यापादयति तथा क्षताभिहतदग्धदष्टभग्नसूनरुग्णप्रच्युताऽवमूत्रितविसर्पितच्छिन्नभिन्नविश्लेषितोत्पिष्टादीनि पाचयत्याग्नेयस्वभावात् परिदहति कण्ठमुरो हृदयञ्चेति" । अम्लद्रव्याणि च तत्र कानिचित् प्राधान्येन दर्शितानि यथा । दाड़िमामलकमातुलुङ्गाम्रातक-कपित्थकरमर्द्दवरकोलप्राचीनामलकतिन्तिड़ीककोशाम्रभव्यपारावतवेत्रफललकुचाम्लवेतसदन्तशठदधितक्रसुराशुक्तसौवीरकतुषोदकधान्याम्लप्रभृतीनि समासेनाम्लवर्ग इति ।

अत्यम्लपर्णी स्त्री अत्यम्लं पर्णं यस्याः जातित्वात् ङीप् । अत्यम्लपत्रयुक्ते वनवीजपूरे (टावालेबु) इति ख्याते वृक्षे ।

अत्यय पु० अति+इण-अच् । अतिक्रमे, अभावे, विनाशे, दोषे, कृच्छ्रे, अतिक्रम्य गमने, कार्य्यस्यावश्यम्भावाभावे च । "प्राणात्यये च सम्प्राप्ते योऽन्नमत्ति यतस्ततः । न स पापेन लिप्येत पद्मपत्रमिवाम्भसेति" स्मृतिः । "क्षुरस्य धारा निशिता दुरत्ययेति" पुरा० अत्ययं कालातिक्रमं न सहते ठक् आत्ययिकः । विलम्बाक्षमे कार्य्ये त्रि० । "आत्ययिकेषु कार्य्येषु सद्य एवाधिवासयेदिति" पुराणम् ।

अत्यर्थ न० अतिक्रान्तमर्थमनुरूपस्वरूपं अत्या० स० । अतिशये । तद्वति त्रि० । अत्यये अव्ययी० । अर्थाभावे अव्य० ।

अत्यल्प त्रि० अतिशयितोऽल्पः प्रा० स० । अत्यन्ताल्पे अणुतरे च । [कुर्य्यादिति" ।

अत्यशन न० अतिशयितमशनम् । अतिभोजने "नचैवात्यशनं

अत्यष्टि स्त्री अतिक्रान्ता अष्टिं षोड़शाक्षरपादिकां वृत्तिमेकाक्षराधिक्यात् अत्या० स० । सप्तदशाक्षरपादके छन्दोभेदे ।

अत्याकार पु० अतिशयेन आकारः तिरस्कारः अति+आ+कृ-घञ् । तिरस्कारे । "स्वाघात्याकारतद्वेतेष्विति" पा० अतिशयित आकारो मूर्त्तिः प्रा० स० । वृहद्देहे पु० । अतिशयित आकारो यस्य ब० । तद्विशिष्टे त्रि० ।

अत्याग पु० न त्यागः अभावार्थे न० त० । त्यागाभावे "उपेत्यातिक्रमे दोषश्रुतेरत्यागदर्शनादिति" स्मृतिः ।

अत्यागिन् त्रि० त्यज-घिणुन् मन्दार्थे नञ् त० । कर्म्मफलानुसन्धानेन कर्म्मानुष्ठायिनि, त्यागिभिन्ने च ।

अत्याचार पु० अत्युत्कट आचारः प्रा० स० । अनुचिताचरणे । अतिक्रमे अव्ययी० । अचारातिक्रमे अव्य० ।

अत्याज्य न० न त्यक्तुं शक्यम् शक्यार्थे यत् न कृत्यम् । त्यागाशक्ये त्यागानर्हे च ।

अत्यादान त्रि० अतिक्रान्तम् आदानम् । आदानातिक्रान्ते अतिशयितमादानम् प्रा० स० । भृशादाने ।

अत्याधान न० अति+आ+धा-ल्युट्। अतिक्रमणे, सम्बन्ध-मात्रे, उपरिस्थापने च। अत्यये अव्ययी०। आगन्याधा-नातिक्रमे अव्य०। अतिक्रम्य ज्येष्ठमाधानम्। ज्येष्ठा-तिक्रमेण अग्न्याधाने न०।

अत्याय पु० अति+अय-घञ्। अतिक्रमे, "प्रजाह तिस्रो "अत्यायमीयुरिति" श्रुतिः। अतिक्रान्तलाभे त्रि०। प्रा०स०। अतिशयिते लाभे पु०।

अत्यायु न० अति+आ+या-कु। यज्ञियपात्रभेदे। "मुद्गोऽस्यत्यायु पात्रमसीति" ता० "अत्यायुनामाभिधेयमिति" भाष्यम्। [विस्त्वात्यतिशये अतिप्रसिद्धौ च।

अत्यारूढि स्त्री अति+आ+रुह-क्तिन्। आरोहणातिशये।

अत्याल पु० अतिशयेन समन्तात् अलति पर्याप्नोति अति+आ+अल-अच्। (लालचिता) इति ख्याते रक्तचित्रक-वृक्षे, तस्य अत्यल्पकालेन समन्तात् व्यापनात् तत्त्वम्।

अत्याशा स्त्री प्रा०स०। अपरणीयधनादितृष्णायाम्। अत्या० स०। आशातिक्रान्ते त्रि०।

अत्याश्रम त्रि० अतिक्रान्त आश्रमान् तद्विहितधर्म्मान् अत्या० स०। सर्व्वाश्रमत्यागिनि पञ्चमाश्रमिणि संन्यासिनि। अत्यत्याश्रमिन् इत्यप्यत्र। अतिशयित आश्रमः प्रा०स०। उत्तमाश्रमे संन्यासे पु०।

अत्याहित न० अत्यन्तमाधीयते तन्निवारणार्थं मनो दीयते-ऽस्मिन् आ+धा-आधारे क्त। अत्यन्तभीतौ, प्राणहानि-शङ्काकरे अनर्थे च। "किमत्रात्याहितमिति" नाटकम्।

अत्युक्ति स्त्री अतिशयेन अनौचित्येन वा उक्तिः अति+वच-क्तिन्। अतिशयोक्तौ, अन्याय्योक्तौ, निर्गुणस्य जडस्य वा आरोपितगुणेन स्तवने। "अत्युक्तौ न यदि प्रकुप्यसि मृषावादञ्च नो मन्यसे" इत्युद्भटः।

अत्युक्ता(कथा) स्त्री उक्ता(कथा) एकाक्षरपादिका वृत्तिः ताम् अतिक्रान्ता अत्या०स०। द्व्यक्षरपादके छन्दोभेदे। अत्युकथस्तु उक्थनामकसामभेदातिक्रान्तरि त्रि०।

अत्युच्छ्रित त्रि० अत्यन्तमुच्छ्रितः। अत्यन्तोन्नते उन्नतेः परमसीमापन्ने।

अत्युत्कट त्रि० अत्यन्त उत्कटः। अत्यन्तोग्रे। "अत्युत्कटैः पापपुण्यैरिहैव फलमश्नुते" इति पुरा०।

अत्युत्कृष्ट त्रि० अत्यन्तमुत्कृष्टः। परसीमापन्नोत्कर्षयुते।

अत्यूमशा अव्य० ऊर्य्यादिगणोक्ते अनुकरणशब्दे हिंसाया-द्योतकोऽयमित्यन्ये अत्यूमशात्यत्र। गणरत्ने तु अयं न दृश्यते मपपाठे तु दृश्यते इति विवेच्यम्।

अत्यूह पु० अतिशयेन ऊहते शब्दायते अति+ऊह-अच्। कालकण्ठे (डेऔ) इति प्रसिद्धे दात्यूहे पक्षिणि। अति-शयेन ऊहस्तर्कः: प्रा०स०। अतिशयितवितर्के। (नील) इति ख्यातौषधौ नीलिकायां स्त्री। अत्ययेऽव्ययी०। वितर्काभावे अव्य०।

अत्र अव्य० अस्मिन् एतस्मिन् वा इदम्+एतद्-वा सप्तम्या-स्त्रल् प्रकृतेरश्भावश्च। अस्मिन् एतस्मिन् वेत्यर्थे। "कोऽत्र भूमिवलये जनान् सुधेति" माघः। न त्रायते केनापि त्रै-बा० कर्म्मणि क। अन्यत्राणायोग्ये क्षत्रिये "प्राणः क्षणितोः प्रत्रलमत्रमाप्नोतीति" यञ्च न त्रायते केनचिदत्र' त्रतं प्राप्नोत्यर्थः।

अत्रप त्रि० नास्ति त्रपा यस्य। निर्लज्जे।

अत्रभवत् त्रि० अयमित्यर्थे अत्र "अन्येभ्योऽपीति" प्रथमार्थे त्रल् ततः कर्म्म०। पूज्ये, "जयमत्रभवान्नूनमरातिष्वभि-लाषुक" इति भार०।

अत्रस्त त्रि० न त्रस्तः। त्रासरहिते त्रासोपाधिरहिते च "जुगोपात्मानमत्रस्त" इति रघुः। त्रासोपाधिमन्तरेणेत्यर्थः मल्लिनाथः। [त्रासशून्ये त्रि०।

अत्रास पु० न त्रासः अभावार्थे न०त०। त्रासाभावे न०ब०।

अत्रि(त्त्रि) पु० अद-त्रिन् "मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः। ब्रह्मणो मानसाः पुत्रा वशिष्ठश्चेति सप्त ते इत्युक्ते सप्तर्षिमध्ये मुनिभेदे। "अग्निरत्त्रिं घर्म उरुष्यदन्त इति श्रुतिः"। अत्र पक्षे वा तलोपे अत्त्रिरित्यपि। त्रिभिन्ने त्रि० बहुवचनान्तः। अस्य उत्तरदिशि ताराक्रूपेणापि स्थितिः बृहत्संहितायामुक्ता यथा "एकावलीव राजति ससितोत्पलमालिनी सहासेव। नाथवतीव च दिव्यैः कौवेरी सप्तभिर्मुनिभिः॥ ध्रुव-नायकोपदेशान्नरीनर्त्तीवोत्तरा भ्रमद्भिश्च। यैश्चारमहं तेषां कथयिष्ये वृद्धगर्गमतात्॥ आसन्मघासु मुनयः शासति पृथ्वीं युधिष्ठिरे नृपतौ। षड्द्विकपञ्चद्वियुतः शककाल-स्तस्य राज्ञश्च॥ एकैकस्मिन्नृक्षे शतं शतं ते चरन्ति वर्षा-णाम्। प्रागुत्तरतश्चैते सदोदयन्ते ससाध्वीकाः॥ पूर्वे भागे भगवान् मरीचिरपरे स्थितो वशिष्ठोऽस्मात्। तस्या-ङ्गिरास्ततोऽत्रिस्तस्यासन्नः पुलस्त्यश्च॥ पुलहः क्रतुरिति भगवानासन्नानुक्रमेण पूर्व्वाद्याः। तत्र वशिष्ठं मुनिवर-मुपाश्रितारुन्धती साध्वी॥ उल्काशनिधूमाद्यैर्हता विवर्णा विरश्मयो ह्रस्वाः। हन्युः स्वं स्वं वर्गं विपुलाः स्निग्धाश्च तद्वृद्धै" इति॥ अत्रेर्वंशश्च तत्रैवोक्ता यथा

"अत्रेः कान्तारभवा" इति। अधिकं सप्तर्षि शब्दे दृश्यम्। अद्–त्रिनि। अत्तीत्यत्र उणादि०।

अत्रिजात पु० अत्रेर्नेत्रात् जातः जन–क्त ५त०। चन्द्रे, चन्द्रो हि प्रजासर्गार्थं तपस्यतोऽत्रेर्नेत्रात् जातो यथा। "पिता सोमस्य वै राजन् जज्ञेऽत्रिर्भगवानृषिः। ब्रह्मणो मानसात् पूर्व्वं प्रजासर्गं विधित्सतः। तत्रात्रिः सर्व्वभूतानां तस्थौ स्वतनयैर्वृतः। कर्म्मणा मनसा वाचा शुभान्येव चचार सः। अहिंस्रः सर्व्वभूतेषु धर्म्मात्मा संशितव्रतः। काष्ठकुड्यशिलाभूत ऊर्द्ध्वबाहुर्म्महाद्युतिः। अनुत्तरं नाम तपो येन तप्तं महत् पुरा। त्रीणि वर्षसहस्राणि दिव्यानीति ह नः श्रुतम्। तत्रोर्द्ध्वरेतसस्तस्य स्थितस्यानिमिषस्य ह। सोमत्वं तनुरापेदे महासत्त्वस्य भारत। ऊर्द्ध्वमाचक्रमे तस्य सोमत्वं भावितात्मनः। नेत्राभ्यां वारि सुस्राव दशधा द्योतयन् दिशः। तं गर्भविधिना हृष्टा दश देव्यो दधुस्तदा। समेत्य धारयामासुर्न च ताः समशक्नुवन्। स ताभ्यः सहसैवाथ दिग्भ्यो गर्भः प्रभान्वितः। पपात भासयन् लोकान् शीतांशुः सर्व्वभावनः। यदा न धारणे शक्तास्तस्य गर्भस्य ता दिशः। ततस्ताभिः सहैवाशु निपपात वसुन्धराम्। पतितं सोममालोक्य ब्रह्मा लोकपितामहः। रथमारोपयामास लोकानां हितकाम्यया। स हि वेदमयस्तात! धर्म्मात्मा सत्यसङ्गरः। युक्तो वाजिसहस्रेण सितेनेति हि नः श्रुतम्। तस्मिन्निपतिते देवाः पुत्त्रेऽत्रेः परमात्मनि। तुष्टुवुर्ब्रह्मणः पुत्त्रा मानसाः सप्त ये श्रुताः इति हरिवंशे।

अत्रिदृग्ज पु० अत्रेर्दृग्योनेत्राज्जायते जन–ड ५त०। चन्द्रे अत्रिनेत्रजादयोऽप्यत्र। तद्व्युत्पत्तिरत्रिजशब्दे दृश्यम्।

अत्रिभारद्वाजिका स्त्री अत्रिभारद्वाजवंशयोः मैथुनम् "द्वन्द्वाद्वुन् वैरमैथुनयोरिति" वुन् "वैरमैथुनकादिषु"रित्यमरोक्तेः स्त्रीत्वम्। तद्वंशजातयोः स्त्रीपुंसयोर्मैथुने।

अत्रिसंहिता स्त्री अत्रेः संहिता स्मृतिः। वर्णाश्रमाचारादिबोधके अत्रिप्रणीते धर्मशास्त्रभेदे।

अत्वरा स्त्री न त्वरा शीघ्रम् अभावार्थे न०त०। त्वराभावे "त्रीणि श्राद्धे प्रशंसन्ति शौचमक्रोधमत्वरामिति" स्मृतिः।

अत्सरुक पु० नास्ति त्सरुरिव मुष्टिबन्धनस्थानं यस्य। मुष्टिबन्धनस्थानशून्ये खड्गाकारे यज्ञियपात्रभेदे चमसे।

अथ अव्य० ऋ०–अर्थ–ड पृषो० रलोपः। संशये, आरम्भे आनन्तर्य्ये, प्रश्ने, विकल्पे, प्रकरणे, समुच्चये पक्षान्तरे च। मङ्गलं तु नाऽस्यार्थः किन्तु अर्थान्तरप्रयुक्तोऽप्ययं श्रुत्वा मङ्गलसाधनं भवति। "ओङ्कारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा। कण्ठं भित्त्वा विनिर्यातौ तेन माङ्गलिकावुभा"वित्युक्तेस्तस्य श्रवणेन मङ्गलसाधनत्वम् अतएव शारीरकभाष्ये "अर्थान्तरप्रयुक्तोऽथशब्दः श्रुत्या मङ्गलमारचयती"त्युक्तम्। तत्र "अथातो ब्रह्मजिज्ञासेत्यादौ" साधनचतुष्टयानन्तर्य्यार्थे "अथ प्रजानामधिप" इत्यादौ चानन्तर्य्ये, "अथ योगानुशासन"मित्यत्र अधिकाररूपारम्भे "शब्दोनित्यः अथानित्य" इत्यादौ संशये, संशयस्य एकधर्म्मिकं कोटिद्वयज्ञानं तत्र कोट्युपस्थापनस्य संशयहेतुत्वात् प्रकृते तस्यैव संशयशब्दार्थता विकल्पस्य संशयविशेष एव। "अथ शक्नोषि भोक्तुमित्यादौ" प्रश्ने, "अथ शब्दानुशासनमित्यत्र मङ्गलार्थतयोपादानमर्थस्तु अधिकार एव "अथ मरणमवश्यमेव जन्तोरिति" वेणाम्, "अथ चेत्त्वमिमं धर्म्यं संग्रामं न करिष्यसीत्यादौ गीतायां च पक्षान्तरे, अथातो धर्मं व्याख्यास्याम इत्यादौ कात्स्न्र्ये, "भीमोऽथार्ज्जुन" इत्यादौ समुच्चये, स्वरादिपाठादस्याव्ययत्वम्।

अथकिम् अव्य० अथ+कायतेः कनतेर्वा बा० डिमि। स्वीकारे। स्वीकारश्चेह नादानं, किन्तु अन्योक्तपदार्थस्य वक्तुः तथात्वेनाभ्युपगमात्मकज्ञानम्, तत्र द्योतकत्वमस्य शब्दस्य, यथा कस्यचित् "इत्थं वृत्तमिति" प्रश्ने अथकिमित्यादिना पृष्टवस्तुनः यथावृत्तत्वाभ्युपगमः स च वक्तुरेव।

अथर्वण पु० अथर्वा तदुक्तविद्याऽस्त्यस्य ज्ञातृत्वात् अच् पृ० न टिलोपः। शिवे, त्रिकाण्ड०।

अथर्वणि पु० अथर्वणि तदुक्तशान्त्यादौ कुशलः बा० इञ् सित्त्वेन भत्वाभावात् न टिलोपः। अथर्ववेदोक्तकर्म्माभिज्ञे ब्राह्मणे पुरोहिते च मेदिनिः।

अथर्वन् पु० अथ+ऋ–वनिप् शक०। अथर्व्वनामकमुनिविशेषे, स च कल्पभेदे ब्रह्मणो ज्येष्ठः पुत्रः यथोक्तं मुण्डके। "ब्रह्मा देवानां प्रथमं संबभूवे"त्युपक्रम्य ब्रह्मविद्यां सर्वविद्याप्रतिष्ठामथर्वाय ज्येष्ठपुत्राय प्राहे"त्युक्तम्" "अनेकेषु ब्रह्मणः सृष्टिप्रकारेषु अन्यतमस्य सृष्टिप्रकारस्य मुखे अयमथर्वा सृष्ट" इति भाष्यम्। "अथर्वणे यां प्रवदेत ब्रह्माथर्वा पुरोवाचाङ्गिरे इति" अथर्वायेत्युक्तेः अथर्वशब्दोऽदन्तोऽपि "सर्वे मान्ता अदन्ताः स्युरित्युक्तेः" पृषो० नलोपः। अथर्वणाऽधीतत्वात् वेदभेदे पु०। ततः तद्वेदाधीते वा ठक् आथर्वणिकः, अथर्वणा दृष्टं साम अण् आथर्वणम्। तेन प्रोक्तम् अधीयते ऋतठको लुक्। अथर्वाणः। तत्प्रोक्ताध्यायिप्रभृतिपर्य्येषु।

अथर्ववित् पु॰ अथर्ववेदं तदुक्तं कर्म वा वेत्ति विद-क्विप्। अथर्ववेदस्य "शन्नो देवीरभीष्टय" इत्यादिकस्य, तद्विहिताभिचारादिकर्मणश्च वेत्तरि वशिष्ठादौ। "गुरुणाऽथर्वविदा कृतक्रिय" इति रघुः।

अथर्ववेद पु॰ कर्म॰। वेदभेदे तद्विवृतिः "अथर्वस्य नव शाखाः, पैप्पलादा शौनकी दामोदा औत्ता ब्रह्मदा पशशौनकी देवदर्शी चारणविद्या चेति तेषामध्ययनं द्वादशैव सहस्राणि तस्य पञ्च कल्पा भवन्ति कल्पे कल्पे पञ्च शतानि भवन्ति नक्षत्रकल्पो, विधानकल्पः संहिताविधिकल्पः, अभिचारकल्पः, शान्तिकल्पश्चेति" चरणव्यूहोक्ता। तस्याध्ययनप्रचारभेदादि विष्णुपुराणेऽभिहितं यथा "अथर्वणामथो वक्ष्ये संहितानां समुच्चयम्। अथर्ववेदं स मुनिः सुमन्तुरमितद्युतिः॥ शिष्यमध्यापयामास कबन्धं सोऽपि तद् द्विधा। कृत्वा तु देवदर्शाय तथा पथ्याय दत्तवान्॥ देवदर्शस्य शिष्यास्तु मौद्गो ब्रह्मबलिस्तथा। शौल्कायनिः पिप्पलादस्तथान्यो मुनिसत्तम!॥ पथ्यस्यापि त्रयः शिष्याः कृता यैर्द्विज! संहिताः। जाजलिः कुमुदादिश्च तृतीयः शौनको द्विजः॥ शौनकस्तु द्विधा कृत्वा ददावेकान्तु बभ्रवे। द्वितीयां संहितां प्रादात् सैन्धवायनसंज्ञिने॥ सैन्धवमुञ्जकेशाभ्यां भिन्ना वेदा द्विधा पुनः। नक्षत्रकल्पो वेदानां संहितानां तथैव च॥ चतुर्थः स्यादाङ्गिरसः शान्तिकल्पश्च पञ्चमः। श्रेष्ठास्त्वथर्वणामेते संहितानां हि कल्पकाः इति"॥ एतस्य उपनिषदः एकत्रिंशत् तासां नामानि यथा प्रश्नः १ मुण्डकं २ माण्डूक्यम् ३ अथर्वशिरः ४ अथर्वशिखा ५ बृहज्जाबालिः ६ नृसिंहतापनी ७ नारदपरिव्राजकः ८ सीता ९ शरभः १० नारायणः ११ रामरहस्यम् १२ रामतापनी १३ शाण्डिल्यः १४ परमहंसपरिव्राजकः १५ अन्नपूर्णा १६ सूर्य्यात्मा १७ पाशुपतम् १८ परब्रह्म १९ त्रिपुरातापनी २० देवी २१ भावना २२ भस्म २३ जाबालिः २४ गणपतिः २५ महावाक्यम् २६ गोपालतापनी २७ कृष्णतापनी २८ हयग्रीवः २९ दत्तात्रेयः ३० गरुडः ३१ एताश्च प्रायशः ब्रह्मविद्यातदङ्गोपासनाप्रतिपादिकाः मुक्तिको॰।

अथर्वशिखा स्त्री अथर्वणः वेदस्य शिखेव ब्रह्मविद्याप्रतिपादकत्वेन श्रेष्ठत्वात्। तद्वेदीये ब्रह्मप्रतिपादके तन्नामके उपनिषद्भेदे। [श्रेष्ठत्वात् स्वनामख्याते आथर्वणोपनिषद्भेदे।

अथर्वशिरस् न॰ अथर्वणः शिर इव ब्रह्मविद्याप्रतिपादकतया

अथर्वाङ्गिरस पु॰ अथर्वा चाङ्गिराश्च नि॰ अच्। एतयोर्मुन्योः। उपचारात् तद्दृष्टमन्त्रादिभेदे च "अथर्वाङ्गिरसं नीलरुद्रं देव्यपराजितेति" तन्त्र। "अथर्वाणं पितरं देवबन्धुं मातृगर्भं पितुरसुं युवानम्॥ य इमं यज्ञं मनसा चिकेत प्रणो वोचस्तमिहेह ब्रुवः इति"। ""अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम॥ अङ्गिरोभिर्यज्ञियैरागहीह यम वैरूपैरिह मादयस्व। विवस्वन्तं हुवे यः पिता तेऽस्मिन् बर्हिष्या निषद्य॥ इमं यम प्रस्तरमा हि रोहाङ्गिरोभिः संविदानः। आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषो मादयस्व॥ इत एत उदारुहन् दिवस्पृष्ठान्यारुहन्। प्रभुञ्जयो यथा पथा द्यामङ्गिरसो ययुरिति" सूक्तञ्च॥ अथ॰ १८,१,५८,६१, [वेदराडित्युक्ते" बुधे।

अथर्वाधिप पु॰ ६त॰। "सामवेदाधिपो भौमः शशिजोऽथर्व-

अथर्वी स्त्री न+थुर्व अच् पृ॰ उलोपः गौ॰ ङीष्। अहिंसिकायाम् "याभिर्विश्पलां धनसामथर्व्यमिति" वेदः।

अथवा अव्य॰ अर्थेति वायते अथ+वा-का। पक्षान्तरे "अथ वा कृतवाग्द्वारे इति" "अथवा मृदु वस्तु हिंसितुमिति" च रघुः। "अथ वा हेतुमन्निष्ठविरहाप्रतियोगिनेति" भाषा॰।

अथो अव्य॰ अर्थ-डो पृषो॰ रलोपः। अथशब्दार्थे आरम्भादौ। "अथाथो संशये स्यातामधिकारे च मङ्गले विकल्पानन्तर प्रश्नकात्स्न्यारम्भसमुच्चये इत्युक्ते" अथशब्दार्थे।

अद बन्धने भ्वा॰पर॰ इदित् सक॰सेट्। अन्दति आन्दीत्।

अद भक्षणे च अदा॰पर॰सक॰ अनिट्। अत्ति अघसत् जघास अत्ता अत्स्यति। सनि जिघत्सति। क्त-ओदनार्थे अन्नम् अन्यत्र जग्धम् घञ् घसः—आदः क्तिन् जग्धिः। "योऽन्नमत्ति यतस्तत" इति स्मृतिः। "अत्ता चराचरग्रहणादिति" शा॰सू॰। "किमदन्ति भृङ्गा" इति।

अदंष्ट्र पु॰ नास्ति दंष्ट्रा दशनसाधनदन्तविशेषः यस्य। भग्नाशीदन्ते सर्पे। प्रधानदन्तरहिते त्रि॰।

अदक्ष त्रि॰ विरोधार्थे न॰त॰। दक्षत्वविरोधिमान्द्यवति।

अदक्षिण त्रि॰ दक्षिणोऽनुकूलः कुशलश्च विरोधार्थे न॰त॰। दक्षिणत्वविरुद्धनैपुण्यप्रतिकूलत्ववति, वामाङ्गे च। नास्ति दक्षिणा कर्म्मसमाप्तौ देया यत्र। दक्षिणाशून्ये यज्ञादौ। दक्षिणादानस्य नित्यत्वं दक्षिणाशब्दे वक्ष्यते "हतयज्ञमदक्षिणमिति"।

अदग्ध त्रि॰ शास्त्रविधिनाग्निना न दग्धः। शास्त्रविधिना-

ऽकृताग्निसंस्कारे । "अग्निदग्धाश्च ये जीवा येऽप्यदग्धाः कुले ममेति" श्राद्धमन्त्रः । दग्धभिन्ने त्रि० ।

अदण्ड्य त्रि० न दण्डमर्हति यत् । दण्डानर्हे "अदण्ड्यान् दण्डयन् राजा दण्ड्यांश्चैवाप्यदण्डयन्निति" याज्ञ०। "अपि भ्राता सुतोऽर्घ्यो वा श्वशुरो मातुलोऽपि वा नादण्ड्यो नाम राज्ञोऽस्ति धर्म्मात् प्रचलितः स्वकादिति" मनुः । ऋणादौ कर्म्मविशेषे दण्डः तदभावश्च उक्तोऽनुसन्धेयः तत्र केचिददण्ड्याः संगृह्यन्ते । "अनिर्द्दशाहां गां सूतां वृषान् देवपशूंस्तथा । सपालान् वा विपालान् न दण्ड्यान् मनुरब्रवीत्" । यानवाहकदण्डाभावे प्रयोजकमुक्तम् अति वर्त्तनशब्दे, क्षेत्रे देयप्रावरणविशेषमुक्त्वा तदकरणे दण्डाभावो मनुनोक्तः यथा "तत्रापरिवृतं धान्यं विहिंस्युः पशवो यदि न तत्र प्रणयेद्दण्डं नृपतिः पशुरक्षिणामिति" "महोक्षोत्सृष्टपशवः सूतिकागन्तुकादयः पालो येषाञ्च ते मोच्या दैवराजपरिप्लुता" इति "अदण्ड्या हस्तिनोऽश्वाश्च प्रजापाला हि ते स्मृताः। अदण्ड्याः काणकुण्ठाश्च वृषभः कृतलक्षण इति" स्मृतिः ।

अदत्ता स्त्री दा-क्त न०त०। परिणयार्थमदत्तायां स्त्रियाम् । "अदत्तायां मृतायान्तु नाशौचं शुध्यन्ति बान्धवा" इति स्मृतिः अदत्तमात्रे त्रि० । अप्रापस्ये न०त०। अदत्तन्तु भयक्रोधेत्याद्यभिहितलक्षणे दानाभासेनार्पिते दत्त्वापि प्रत्याहर्त्तुं योग्ये त्रि० । तच्चोक्तं नारदेन यथा "अदत्तन्तु भयक्रोधशोकवेगरुजान्वितैः । तथोत्कोचपरीहासव्यत्यासच्छलयोगतः ॥ बालमूढास्वतन्त्रार्तमत्तोन्मत्तापवर्जितम् । कर्त्ता ममेदङ्कर्मेति प्रतिलाभेच्छया च यत् । अपात्रे पात्रमित्युक्ते कार्ये वा धर्म्मसंहिते । यद्दत्तं स्यादविज्ञानाददत्तमिति तत् स्मृतमिति" । अस्यार्थः भयेन वन्दिग्राहादिभ्यो दत्तम् । क्रोधेन शत्रुादिवैरनिर्यातनायान्यस्मै दत्तम् । पुत्त्रविच्छेनतादिनिमित्तशोकाविष्टेन दत्तम् । उत्कोचेन कार्य्यप्रतिबन्धनिरासार्थमधिकृतेभ्यो दत्तम् । परिहासेनोपहासेन दत्तम् । एकः स्वद्रव्यमन्यस्मै ददात्यन्योऽपि तस्मै ददातीति दानव्यत्यासः । छलयोगतः शतदानमभिसन्धाय सहस्रमिति परिभाष्य ददाति । बालेनाप्राप्तषोड़शवयस्केन मूढेन, लोकवेदानभिज्ञेन अस्वतन्त्रेण पुत्त्रदासादिना, आर्त्तेन रोगाभिभूतेन, मत्तेन मदनीयप्रमत्तेन, उन्मत्तेन, वातिकाद्युन्मादयुक्तेन वा अपवर्जितं दत्तम् । तथाऽयं मदीयमिदं कर्म्म करिष्यतीति प्रतिलाभेच्छया दत्तम् । अचतुर्वेदाय चतुर्वेदोऽहमित्युक्तवते दत्तम् । यज्ञं करिष्यामीति धनं लब्ध्वा द्यूतादौ विनियुञ्जानाय दत्तमित्येवं षोड़शप्रकारमपि दत्तमदत्तमित्युच्यते प्रत्याहरणीयत्वात् । आर्त्तदत्तस्यादत्तत्वं धर्म्मकार्य्यव्यतिरिक्तविषयम् । "स्वस्थेनार्त्तेन वा दत्तं श्रावितं धर्म्मकारणात् । अदत्त्वा तु मृते दाप्यस्तत्सुतो नात्र संशय" इति कात्यायनस्मरणात् । तथेदमपरं संक्षिप्तार्थवचनं सर्वविवादसाधारणम् । "योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहम् । यत्र वाप्युपधिं पश्येत् तत् सर्वं विनिवर्त्तयेत्" इति । योग उपाधिः । योगेनोपाधिविशेषेणाधिविक्रयदानप्रतिग्रहाः कृतास्तदुपाधिविगमे तान् विक्रयादीन् विनिवर्त्तयेदिति । यः पुनः षोड़शप्रकारमप्यदत्तं गृह्णाति, यश्चादेयं प्रयच्छति, तयोर्दण्डो नारदेनोक्तः । "गृह्णात्यदत्तं यो लोभात् यश्चादेयं प्रयच्छति । अदेयदायको दण्ड्यस्तथाऽदत्तप्रतीच्छक" इति । मिताक्षरा० ।

अदत्तादायिन् त्रि० अदत्तमादत्ते आ+दा-णिनि ६त० । अदत्तस्य ग्राहके "अदत्तादायिनो हस्तात् लिप्सेत ब्राह्मणो धनम् याजनाध्यापनेनापि यथा स्तेनस्तथैव स" इति स्मृतिः ।

अदन त्रि० अद-बा०अनन् । अदनीये "अदनया दयते वार्य्याणीति" ऋ०५, ४९.१, अदनया, अदनीयामीति भा०।

अदद्र्यञ्च् त्रि०अमुमञ्चति अदस्+अन्च-क्विप् अद्र्यागमः । अदोगते, स्त्रियाम् अदद्रीची असर्वनामस्थानाद्यचि तु अदद्रीचः इत्यादि । अस्य दस्य वा मत्वोत्वे अमुद्र्यङ् अमुमुयङ् इत्यादयोऽप्यत्र ।

अदन्त पु० नास्ति दन्तोऽस्य । पूषरूपे आदित्यभेदे वा कप् तत्रैव । "यद्यप्यदन्तकः पूषा पिष्टमत्ति सदा चरुमिति" छन्दोगप० । तस्यादन्तता च दक्षयज्ञभङ्गसमये वीरभद्रेण कृता यथा भागवते ४ स्कन्धे । "पूष्णो ह्यपातयद्दन्तान् कालिङ्गस्य यथा बलः । शप्यमाने गरिमणि योऽहसद्दर्शयन् दत" इति । अतएव तस्यादन्ततया पिष्टचरुभुक्त्वं तदपि तत्रैवोक्तम् महाप्रसादितेन शिवेन पश्चात् दक्षादिवरदानसमये "पूषा तु यजमानस्य दद्भिर्जक्षतु पिष्टभुगिति" श्रुतावपि "प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं देवा अध्यगामिति" अदन्तकत्वेन पिष्टकभागित्वमुक्तम् । दन्तहीने, अजातदन्ते च त्रि० । "येऽप्यदन्ताः कुले ममेति" वायु० । नृणां दन्तजननकालस्तु षण्मास एव शुद्धितत्त्वे निर्णीतः षण्मूनान्तु "षण्माता तु बाला स्याद-

तिवाला द्विवार्षिकी। अतः परन्तु सा गौः स्यात्तरुणी दन्तजन्मनीति” अङ्गिरोवचने द्विवर्षोत्तरकाले गवां दन्तजन्मकथनं पशुमात्रोपलक्षणम् अत्रैव काले (आँदाता) इति लोके प्रसिद्धिः सा च गवामिव महिषाश्वादीनामपि तथैव। अत् अन्ते यस्य ब०। अकारान्तशब्दे पु०।

अदब्ध दन्भ-क्त न०त०। अहिंसिते “अदब्धेभिः पायुभिः पाह्यस्मानिति” ऋ०१,२५९, अदब्धैरहिंसितैरिति भा०। “अदब्धासुर्भ्राजमानोह्येव” इति वेदः।

अदब्धायु पु० अदब्धेन अहिंसनेन आयाति आ–या–कु–३त०। अहिंसायुक्ते “अग्नेऽदब्धायो अशीततमेति यजु० अदब्धायो। अहिंसित! यजमान इति वेददीपः।

अदभ त्रि० न दभ्यते कर्म्मणि बा०क। अहिंस्ये “तात्वधन्नावनु द्यून्मर्त्ताय देवावदभा” इति ऋ०५,८६,५ अदभौ अहिंस्यौ इति भा०।

अदभ्र त्रि० दन्भ–रक् दभ्रमल्पं न०त०। अनल्पे “अदभ्रदर्भामधिशय्य स स्थलीमिति” भारविः।

अदम्भ पु० अभावार्थे न०त०। दम्भाभावे। नास्ति दम्भो यस्य। दम्भरहिते त्रि०। “अदम्भं शठतां हीनं कर्म्म कुर्य्यादलोलुप” इतिपुरा०।

अदम्य त्रि० न दम्यतेऽसौ। अदमनीये। गवामेकवर्षपर्य्यन्त कालेऽदम्यता “पादस्याप्राप्तके देय इति” स्मृतिः अप्राप्तकः अप्राप्तदम्यावस्थ इति” रघु० तेन “एकवर्षे गवि हते कृच्छ्रपादो विधीयते” इत्येकवाक्यतया एकवर्षकालपर्य्यन्तकाल एव वत्सानामदम्यत्वं प्रतीयते।

अदर्शन न० न दर्शनम् अभावार्थे न०त०। दर्शनाभावे लोपे, विनाशे च “लोपोऽदर्शनमिति” पा०। नास्ति दर्शनं यस्याः ब०। दर्शनाविषये दृष्टिशून्ये च त्रि०।

अदल पु० दल्यते भिद्यते इति दलं पत्रं दल–कर्म्मणि घञ् न०ब०। दलशून्ये (हिजल) इति ख्याते वृक्षे। पत्रशून्ये वृक्षमात्रे त्रि०। घृतकुमार्य्यां स्त्री। दलः खण्डः। तच्छून्ये त्रि०।

अदस् त्रि० न दस्यते उत्क्षिप्यतेऽङ्गुलिर्यत्र इदन्तया निर्द्धारणाय पुरोवर्त्तिन्येवाङ्गुलिनिर्द्देशः सम्भवति नापुरोवर्त्तिनि। न+दस्–क्विप्। अपुरोवर्त्तिनि परोक्षे ज्ञाते वस्तुनि। सर्वनामता। “अमुष्य विद्या रसनाग्रनर्त्तकीति” नैषधम्। परलोके “मयामुत्र फलप्रद इति” पुरा०। “इदमस्तु सन्निकृष्टं समीपतरवर्त्ति चैतदोरूपम्। अदसस्तु विप्रकृष्टं तदिति परोक्षे विजानीयादित्युक्ते” विप्रकृष्टे एवास्य प्रयोगः। यच्छब्दाकाङ्क्षिततच्छब्दाप्रयोगेऽस्य तदर्थबोधकता। यथा “आनन्दयति ते नेत्रे योऽधुनासौ समागत इत्यादौ”। अतएवोक्तं काव्यप्रकाशे इदंशब्दवददःशब्दस्तच्छब्दार्थमभिधत्ते इत्युक्तम्” यच्छब्दस्य तु निकटस्थितत्वे तच्छब्दस्यापि प्रसिद्धपरामर्शितेति वदता च तेन तच्छब्दस्येव इदमदःशब्दयोरपि प्रसिद्धार्थकता तत्रैवोक्ता। यथा “करवालकरालदोःसहायो युधि योऽसौ विजयार्जुनैकमल्लः। यदि भूपतिना स तत्र कार्य्ये” इत्यादौ प्रसिद्धार्थकता। अन्यथा स इत्यनेन पुनरुक्तत्वापत्तेः अतएव दर्पणकृता “आनन्दयति ते नेत्रे योऽसौ सुभ्रु! समागत” इति पद्ये यच्छब्दस्य सन्निकृष्टतया तच्छब्दार्थावाचकत्वमाशङ्क्य आनन्दयति ते नेत्रे योऽधुनासौ समागत इत्येवं पाठःपरिवर्त्तितः। यच्छब्देनानाकाङ्क्षितत्वे तु न तच्छब्दार्थाभिधायित्वं किन्तु प्रसिद्धाद्यभिधायकता यथा “असौ मरुच्चुम्बितचारुकेशर इत्यादौ” नात्र तच्छब्दार्थप्रतीतिरिति काव्यप्रकाशे उक्तम्। तथा च यच्छब्देनाकाङ्क्षास्थले एव यच्छब्दस्यासन्निकृष्टतयोपात्तस्यादःशब्दस्य तच्छब्दार्थकता नान्यथेति सुस्थितम्। “अदोऽनुपदेशे इति” सूत्रनिर्द्देशात् अनुपदेशे अदसः गतिसंज्ञा तेन अदः कृत्यादः कृतमित्यादौ गतित्वेन समासे ल्यप्। परं प्रति उपदेशे तु अदः कृत्वा अदः कुरु इत्यादौ न गतित्वम्। अस्य गतिसंज्ञात्वे नाव्ययत्वमपि। तेनाव्ययपूर्व्वकतया ल्यप् अर्थस्तु अदःशब्दस्येव।

अदातृ त्रि० न०त०। दातृभिन्ने “अदाता वंशदोषेणेति” पुरा०। “अदाता पुरुषस्त्यागी धनं संत्यज्य गच्छतीति” नीति०। स्त्रियां ङीप्।

अदान न० न दानमभावार्थे न०त०। दानाभावे। नास्ति दानं त्यागोमदजलं वा यस्य। दानशून्ये त्रि०। मदजलशून्ये गजे पु०। “सदा दानपरक्षीणः शस्तएव करीश्वरः। अदानः पीनकायस्तु निन्द्यतएव गर्द्दभ” इति।

अदान्त त्रि० न०त०। इन्द्रियदमनाकारके अविनीते च “अदान्तोविषयासक्त” इति पुरा०।

अदाभ्य त्रि० दन्भ ण्यत् नलोपोपधावृद्धी न०त०। अहिंस्ये। “यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवीति य०७,२,हे सोम! ते त्वदीयमहिंसितं जागृवि जागरणशीलमिति वेददीपः।

अदाय त्रि० नास्ति दायो येषाम्। दायानर्हपतितक्लीबादौ। “अदायाश्च स्त्रियोमता” इति स्मृतिः।

अदायाद त्रि॰ दायं पित्रादिधनं सम्बन्धितया अदन्ति भुञ्जते अद-अण् ६त॰ न॰त॰। सम्बन्धिधनग्राहके पतितादि सपिण्डभेदे "अदायादाश्च परिगणितमात्रादिभिन्नाः स्त्रियः, "अदायाश्च स्त्रियोमताः" इति स्मृतेः। द्वादशविधान् पुत्रानुक्त्वा "कानीनश्च सहोढश्च क्रीतः पौनर्भवस्तथा। स्वयंदत्तश्च शौद्रश्च षडदायादबान्धवा इति मनूक्ताः कानीनादयश्च वेदितव्याः तथा विभागानार्हा अपि क्लीवादयोऽदायादा इत्यवसरे वाच्यम्। सपिण्डभिन्ने च।

अदायिक त्रि॰ दायमर्हन्ति दाय+ठक्-न॰ब॰। दायादशून्ये "अदायिकं राजगामीति" स्मृतिः दायग्राहकपुत्रादिशून्यं तदर्थः।

अदाह्य त्रि॰ न दग्धुमर्हति दह-अर्हार्थे ण्यत् न॰त॰। शास्त्रोक्तविधिना अग्निसंस्कारानर्हे पतितादौ ते च स्मृतौ दर्शिता यथा। "शृङ्गिदंष्ट्रिनखिव्यालविषवह्निस्त्रिया जलैः। आदरात् परिहर्त्तव्यः कुर्वन् क्रीड़ां मृतस्तु यः। नागानां विप्रियं कुर्वन् दग्धश्चाप्यथ विद्युता। निगृहीतः स्वयं राज्ञा चौर्य्यदोषेण कुत्रचित्। परदारान् रमन्तश्च द्वेषात्तत्पतिभिर्हताः। असमानैश्च संकीर्णैश्चाण्डालाद्यैश्च विग्रहम्। कृत्वा तैर्निहता ये तु चाण्डालादीन् समाश्रिताः। गराग्निविषदाश्चैव पाषण्डाः क्रूरबुद्धयः। क्रोधात् प्रायं विषं वह्निं शस्त्रमुद्बन्धनं जलम्। गिरिवृक्षप्रपातञ्च ये कुर्वन्ति नराधमाः। कुशिल्पजीविनश्चैव सूनालङ्कारकारिणः। मुखेभगाश्च ये केचित् क्लीवप्राया नपुंसकाः। ब्रह्मदण्डहता ये च ये च वै ब्राह्मणैर्हताः। महापातकिनो ये च पतितास्ते प्रकीर्त्तिताः। पतितानां न दाहः स्यान्नान्त्येष्टिर्नास्थिसञ्चयः। न चाश्रुपातः पिण्डं वा कार्य्यं श्राद्धादिकं क्वचित्। एतानि पतितानाञ्च यः करोति विमोहितः। तप्तकृच्छ्रद्वयेनैव तस्य शुद्धिर्न चान्यथा" इति। दग्धुमशक्ये निरवयवत्वात् परमात्मनि। "नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावक" इत्युपक्रमय "अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्यएव चेति" गीतायां तस्य दाह्यत्वोक्तेस्तथात्वम्।

अदिति स्त्री न दीयते खण्ड्यते दृढ़त्वात् दो-क्तिच् न॰त॰। दातुं छेत्तुं अयोग्यायां पृथिव्याम् "चक्रुरदितावसनमिति" ता॰ब्रा॰ "अदितौ पृथिव्यामिति" भाष्यम्। वाचि निरुक्त॰। दितिर्दनुजमाता विरोधार्थे न॰त॰। तद्विरोधिन्यां देवमातरि "प्रजज्ञिरे महाभागा दक्षकन्यास्त्रयोदश। अदितिर्दितिर्दनु काला दनायुः सिंहिका तथा। क्रोधा प्राधा च विश्वा च विनता कपिला मुनिः। कद्रुश्च मनुजव्याघ्र! दक्षकन्यैव भारतेति" भारतम् आदिप॰। एता एव कश्यपाय दक्षेण दत्ता यथोक्तं तत्रैव "दक्षस्त्वजायताङ्गुष्ठाद्दक्षिणाद्भगवानृषिः। ब्रह्मणः पृथिवीपाल! शान्तात्मा सुमहातपाः। वामादजायताङ्गुष्ठाद्भार्य्या तस्य महात्मनः। तस्यां पञ्चाशतं कन्याः स एवाजनयत् प्रभुः। ददौ स दश धर्म्माय सप्तविंशतिमिन्दवे। दिव्येन विधिना देव! कश्यपाय त्रयोदशेति" अदितिरदीना देवमातेति निरु॰। तद्देवताके पुनर्वसुनक्षत्रे। अत्ति प्राणिजातम् अद-इतिच्। सर्वनाशके मृत्यौ, परमेश्वरे च पु॰। "स यद्यदेवासृजत तत्तदत्तुमध्रियत सर्वं वा अत्तीति तददितेरदितित्वम्, सर्वस्यैतस्यात्ता भवति सर्वमस्यान्नं भवति य एवमेतददितेरदितित्वं वेदे"ति बृ॰उ॰ दितिः खण्डनम्। तच्छून्ये अखण्डे। "अदित्यासि यज्ञियास्यदितिरसीति" यजु॰ "अदितिरखण्डितेति" वेददीपः।

अदितिज पु॰ अदितेर्जायते जन-ड। देवे। "द्वादशैवादितेः पुत्राः शक्रमुख्याः नराधिप!। तेषामवरजो विष्णुर्यत्र लोकाः प्रतिष्ठिता इति" भारतम् द्वादश आदित्याः शक्रादयः शक्रमुख्याश्च देवाश्चेत्यर्थः।

अदितिनन्दन पु॰ ६त॰। देवे अदितिसुतादयोऽप्यत्र।

अदीन त्रि॰ दी-क्त न॰त॰। अकातरे कातर्य्यरहिते।

अदुष्ट त्रि॰ न॰त॰। स्मृत्युक्तदुरदृष्टसाधनतारूपदोषरहिते। "अदुष्टा सन्तता धारा" इति स्मृतिः "दुष्टानि च दुष्टशब्दे वक्ष्यन्ते।

अदूर न॰ न॰त॰। दूरत्वविरोधिसामीप्ये "अदूरे जगदम्बायाः शारदीयो महोत्सव" इति पुरा॰। तद्वति त्रि॰। "परस्पराक्षिसादृश्यमदूरोज्झितवर्त्मसु इति" रघुः।

अदूषित त्रि॰ न॰त॰। दूषितभिन्ने स्मृत्युक्ते दोषानर्हे द्रव्यभेदे च। दूषितञ्च अस्पृश्यस्पर्शवत्त्वेन, पर्य्युषितत्वेन, विरसत्वेन, दोषजनकादृष्टविशेषहेतुत्वेन च स्मृत्यादौ दुष्टत्वेन कीर्त्तितम् तस्यैव कचिद्विषये प्रतिप्रसवः स्मृतावुक्तस्तादृशपदार्थएवादूषितम्। दूषितविवरणं दुष्टशब्दे वक्ष्यते।

अदृश् त्रि॰ नास्ति दृक् दृष्टिरस्य। अन्धे चक्षुरिन्द्रियशून्ये। न पश्यति दृश-कर्त्तरि क्विप् न॰त॰। अदर्शके त्रि॰।

अदृश्य त्रि॰ न॰त॰। दृश्यभिन्ने। न द्रष्टुमर्हति। दर्शनानर्हे, परमेश्वरे च। "यत्तददृश्यमविज्ञेयमग्राह्यमिति" श्रुतिः।

अदृष्ट न॰ दृश-क्त न॰त॰। पुण्यापुण्यरूपे भाग्ये,

इन्द्रियायोग्यत्वात् तस्यादृष्टत्वम्। अदृष्टसत्त्वे प्रमाणञ्च। "सापेक्षत्वादनादित्वात् वैचित्र्यात् विश्ववृत्तितः। प्रत्यात्मनियमात् भुक्तेरस्ति हेतुरलौकिकः" इति "चिरध्वस्तं फलायालं न कर्म्मातिशयं विनेति" चेति कुसु०। अस्याभिप्रायः। इह हि जगति उच्चावच विचित्राः सुखदुःखानुभवरूपा भोगाः प्रत्यात्मवेदनीयाः, ते च न नित्या उत्पत्तिविनाशशालित्वात् अतएव न सदातनाः किन्तु कादाचित्का एव, सति च तेषां कादाचित्कत्वे हेतुसापेक्षत्वमेव तथा हि विमता भोगव्यक्तयः हेतुसापेक्षाः कादाचित्कत्वात् घटवत्। यद्यत् कादाचित्कं तत्तत् हेतुसापेक्षं यथा घटः भवन्ति च भोगव्यक्तयः कादाचित्काः तस्मात् हेतुसापेक्षा इति पञ्चावयवन्यायेन भोगानां हेतुसापेक्षत्वसिद्धिः स च हेतुः न लौकिकप्रत्यक्षादिविषयः कश्चित् सम्भवति तदन्वयव्यतिरेकाभावात् न च कालस्यैव तद्धेतुत्वे नार्थान्तरापातः। कालस्य साधारणकारणतया विचित्रभोगं प्रत्यनियामकत्वात् अन्यथा कालस्यैकरूपतया सर्वदा सर्वभोगप्रसङ्गः। एतेन तत्तत्कालत्वेन कारणताकल्पनेऽपि न निस्तारः तत्तत्कालव्यक्तीनां पुरुषमात्रसाधारण्येन प्रत्यात्मविचित्रभोगोपपादकत्वानुपपत्तेः। अतो विचित्रभोगान्यथानुपपत्त्या तदाधायकमलौकिकं कारणं यत् कल्पनीयं, तदेवादृष्टम्। एवमनुमानेन आगमप्रामाण्यानभ्युपगन्तॄन् प्रति अलौकिकादृष्टसाधनम्। आगमेन तु तत्सिद्धिरेवमभियुक्तैरभ्युपेता "स्वर्गकामो यजेतेति" वाक्ये समभिव्याहृतस्वर्गसाधनत्वं यागे विधिप्रत्ययेन बोध्यते तच्च न सम्भवति, स्वर्गादेः कालान्तरभावितया आशुविनाशिनो यागादेस्तदानीमसत्त्वेन कारणत्वासम्भवात् अतो विधिबोधितं यागादेरिष्टसाधनत्वं फलकालपर्य्यन्तस्थायिस्वजन्यव्यापारं विनानुपपन्नमित्यनुपपत्तिज्ञानेन द्वारीभूतमपूर्व्वं कल्प्यते। तदभिप्रायेणैव चिरध्वस्तमित्याद्युक्तम्। अतएव "पौरुषं दैवसम्पत्त्या काले फलति पार्थिव!। त्रयमेतन्मनुष्यस्य पिण्डितं स्यात् फलावहमिति" शास्त्रान्तरे कार्य्यजननसामग्र्यां दैवपदाभिधेयापूर्व्वस्य कीर्त्तनम्। तच्चादृष्टं द्विविधं पुण्यं पापञ्च विहितानुष्ठानजन्यं पुण्यं, निषिद्धानुष्ठानजन्यं पापम्, तदुभयमपि त्रिविधं, प्रारब्धं फलदानोन्मुखं सञ्चितञ्चेति। देहाद्यारम्भकमदृष्टं प्रारब्धं, बहूनामदृष्टानां चिरसञ्चितानां मध्ये फलविपाकाय उन्मुखं फलदानोन्मुखं, तद्भिन्नं सञ्चितम्। तत्र "ये समर्था जगत्यस्मिन् सृष्टिसंहारकारकाः। तेऽपि कालेन लीयन्ते इति" शास्त्रात् "कलनात् सर्वभूतानां काल इत्यभिधीयते" इत्युक्तेश्च कालस्य सर्वनाशकत्वेऽपि नादृष्टनाशकत्वम् "नाभुक्तं क्षीयते कर्म्म कल्पकोटिशतैरपीति" शास्त्रान्तरात् किन्तु भोगादेव क्षयः। तथा पुण्यस्य कर्म्मनाशाजलस्पर्शादितोऽपि नाशः, पापस्य प्रायश्चित्तादिना नाशः। प्रारब्धातिरिक्तपुण्यापुण्यकर्म्मणां तत्त्वज्ञानात् नाशः। "ज्ञानाग्निः सर्वकर्म्माणि भस्मसात् कुरुतेऽर्जुनेति" गीतादिशास्त्रात्। इदमदृष्टं वेदान्तिभिरप्यनुमन्यते तैर्हि कर्म्मणः सूक्ष्मावस्थापन्नसंस्कारविशेष एवादृष्टस्थानीयतयाङ्गीक्रियते इति भेदः। तच्चानुशयशब्दे विस्तरतो वाच्यम्। तच्चादृष्टमात्मधर्म्म इति नैयायिका वैशेषिकादयश्चाभ्युपगच्छन्ति। वेदान्तिसाङ्ख्यपातञ्जलास्तु बुद्धिधर्म इति भेदः। तेषां मते हि कर्त्तृत्वस्य बुद्धिधर्म्मतया "शास्त्रदेशितं फलमनुष्ठातरीति" न्यायात् तत्रैवादृष्टोत्पत्तेरुचितत्वम् अन्यकृतकर्म्मणा अन्यस्यादृष्टोत्पत्तौ अतिप्रसङ्गात् "कृतहानाकृताभ्यागमप्रसङ्गश्चेति" सूत्रेण च तथैव प्रतिपादितत्वादधिकमाकरे द्रष्टव्यम्। अस्य च अदृष्टशब्दवाच्यत्वे "प्रत्यक्षमनिमित्तं विद्यमानोपलम्भनत्वादिति" जैमिनिसूत्रं मानम्। तस्यायमभिप्रायः "नोदनालक्षणोऽर्थोधर्म्म" इति धर्म्मे वेदैकसमधिगम्यत्वमुपक्षिप्तं तस्य दृढीकरणार्थमिदं सूत्रं प्रवृत्तम्। "अनुष्ठानादूर्द्ध्वमुत्पद्यमानस्य धर्म्मस्य पूर्व्वमविद्यमानत्वात् न प्रत्यक्षयोग्यतास्ति उत्तरकालेऽपि रूपादिराहित्यान्नेन्द्रियैरवगम्यता। अतएवादृष्टमिति सर्वैरभिधीयते" इति अ० भाष्यम्। सूत्रार्थस्तु प्रत्यक्षं चक्षुरादि न तद्ग्रहणे निमित्तं तेषां विद्यमानोपलम्भहेतुत्वात् धर्म्मस्य च प्राक् अविद्यमानत्वात्। लिङ्गराहित्याच्च नानुमानविषयत्वमप्यस्ति। सुखदुःखयोस्तल्लिङ्गत्वसम्भवेऽपि तयोर्लिङ्गत्वज्ञानमपि वेदैकगम्यं, "कस्य कर्म्मणः? किं फल? मित्यध्यवसायस्य वेदैकसमधिगम्यत्वात् सुखदुःखाभ्यां सामान्येन धर्म्माधर्म्ममात्रानुमानेऽपि तद्विशेषप्रतिपत्तौ वेदस्यैव साधनत्वादिति प्रतिज्ञातं धर्म्मस्य नोदनामात्रप्रमापकत्वं सुस्थितमिति। दृष्टभिन्ने त्रि० "सर्वमदृष्टं शुचीति" स्मृत्यन्तरम्। "अदृष्टमप्यर्थमदृष्टवैभवात् करोति सुप्तिर्जनदर्शनातिथिमिति" नैष०। अज्ञातमात्रे त्रि०। "अदृष्टविरहव्यथमिति"। किरा०। "अदृष्टमाङ्गिनिर्णिक्तमिति" स्मृतिः "अदृष्टमुपघातशङ्काभिरज्ञातमिति" रघु०। अदृष्टहेतुके भयादौ च। दैविकाग्निभयादेरदृष्टसाध्यत्वाददृष्टत्वम्।

अदृष्टपूर्व्व त्रि॰ न पूर्व्वं दृष्टः सह सुपेति स॰ परनि॰। पूर्व्वमदृष्टे। "अदृष्टपूर्व्वं हृषितोऽस्मि दृष्ट्वेति" गीता।

अदृष्टि स्त्री विरुद्धा दृष्टिः विरोधार्थे अभावार्थे वा न॰त॰। क्रूरदृष्टौ, सरोषवक्रदृष्टौ, दर्शनाभावे च। ब॰। दृष्टि-शून्ये त्रि॰।

अदेय त्रि॰ न॰त॰। देयभिन्ने दानायोग्ये च। दानायोग्यञ्च पुत्त्रादि-"स्वं कुटुम्बाविरोधेन देयं दारसुतादृते नान्वये सति सर्व्वस्वं यच्चान्यस्मै प्रतिश्रुतमिति" याज्ञ॰ "अन्वाहितं याचितकमाधिः साधारणञ्च यत्। निक्षेपः पुत्रदाराश्च सर्व्वस्वञ्चान्वये सति। आपत्स्वपि च कष्टासु वर्त्तमानेन देहिना। अदेयान्याहुराचार्य्या यच्चान्यस्मै प्रतिश्रुतम्" इत्येवं स्मृतिनिषिद्धदाने वस्तुनि "योऽदत्तं प्रतिगृह्णाति यश्चादेयं प्रयच्छतीति" तदादानमपि स्मृतौ निषिद्धम्। "मद्यमदेयमपेयमग्राह्यमिति" स्मृतिः।

अदेवत्र त्रि॰ न देवान् त्रायते प्रीणाति अनेन त्रै-करणे क। देवप्रीणनासाधने अन्नादौ "अदेवत्रादराधस" इति श्रुतिः।

अदेवमातृक पु॰ न॰त॰। देवमातृकदेशभिन्ने नदीवृष्ट्यम्बुसम्पन्नव्रीहिपालितदेशे। "वितन्वति क्षेममदेवमातृका" इति भार॰। ["अयज्वानमदेवयुमिति" ऋ॰ ५,८,११।

अदेवयु त्रि॰ न देव याति प्राप्नोति या-कु। देवाप्रापके।

अदेश पु॰ न॰त॰। गर्हितदेशे अयोग्यदेशे च। "नादेशे तर्पणं कुर्य्यात् न सन्ध्यां नापि पूजनमिति" स्मृतिः। "म्लेच्छदेशे" इति स्मृतिः। गर्हितदेशाश्च स्मृतौ दर्शिताः केचित् संगृह्यन्ते। "चातुर्व्वर्ण्यव्यवस्था तु यस्मिन् देशे न वर्त्तते। तं म्लेच्छदेशं जानीयादार्य्यावर्त्तं ततः परम्" इति विष्णु॰। "आनर्त्ताङ्गमगधाः सुराष्ट्राः दक्षिणापथाः। उपावृत् सिन्धुसौवीरा एते सङ्कीर्णयोनय इति" "पद्भ्यां स कुरुते पापं यः कलिङ्गान् प्रपद्यते। ऋषयो निष्कृतिस्तस्य प्राहुर्वैश्वानरं हविरिति" बौधा॰। "अङ्गवङ्गकलिङ्गांश्च तीर्थयात्रां विना व्रजन्। प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीतेति" स्मृतिः। इष्टदेशेऽपि केचित् श्राद्धतर्पणादौ विशेषतोवर्ज्याः यथा "कृतं क्षमियुतं क्लिन्नं सङ्कीर्णानिष्टगन्धिकम्। देशं त्वनिष्टशब्दञ्च वर्ज्जयेत् श्राद्धकर्म्मणीति"। "न म्लेच्छविषये श्राद्धं कुर्य्यान्न्म्लेच्छेत्तुतं तथा नेष्टकाचरिते पितॄन् तर्पयेदिति" शङ्खलिखितौ। "परकीयगृहे यस्तु पितॄन् संतर्पयेद्यदि। तद्भूमिस्वामिनस्तस्य हरन्ति पितरो बलादिति" एवमन्येऽपि गर्हितत्वयोजकाः स्मृत्याद्युक्ता वेदितव्याः। "अदेशकाले यद्दानं—तद्दानं तामसं विदु"रिति गीता।

अदैव न॰ दैवं वैश्वदेविकश्राद्धं तन्नास्ति यत्र। वैश्वदेविकश्राद्धशून्ये नित्यश्राद्धे। तस्य पार्व्वणेतिकर्त्तव्यतया वैश्वदेवश्राद्धप्राप्तौ "अदैविकन्तु तत् कार्य्यमिति" स्मृतौ पर्य्युदासात् वैश्वदैविकम्‌धिकं नित्यश्राद्धशब्दे वक्ष्यते। अदैविकमप्यत्र। दैवं भाग्यम्। तच्छून्ये, दुर्भाग्यवति च त्रि॰।

अदोष पु॰ दोषः स्मृत्युक्तदुरदृष्टसाधनत्वम् अभावार्थे न॰त॰। स्मृत्युक्तदुरदृष्टसाधनत्वदोषाभावे। न॰ब॰। दोषशून्ये त्रि॰। अलङ्कारोक्तदोषशून्ययोः शब्दार्थयोः "तददोषौ शब्दार्थौ सगुणावनलंकृती पुनः क्वापीति" काव्यप्र॰। "अदोषं गुणवत् काव्यमिति" सरस्वतीक॰।

अद्म न॰ अद्यते देवैः अद कर्म्मणि मन्। पुरोडाशे उज्ज्वलद॰।

अद्धा अव्य॰ अत्यते अत् तं सन्ततं गमनं ज्ञानं वा दधाति क्विप्। याथार्थ्ये, साक्षात्कारे, स्फुटे, अवधारणे, अतिशये च। "अद्धा श्रियं पालितसङ्गरायेति" रघुः। "यस्य स्यादद्धा न विचिकित्सास्तीति श्रुतिः। अयं स्वरादिः, चादिश्च तेनोभयस्वरता। साक्षादादिषु पाठात् अद्धा कृत्येत्यादौ समासे ल्यप्।

अद्भुत न॰ अततीत्यत् अव्ययमाकस्मिकार्थे तथा भाति भा-डुतच्। आकस्मिके उल्कापातादौ, आलङ्कारिकप्रसिद्धे नवरसान्तर्गतविस्मयस्थायिभावके रसभेदे यथोक्तम् "अद्भुतो विस्मयस्थायिभावो गन्धर्व्वदैवतः॥ पीतवर्णो वस्तु लोकातिगमालम्बनं मतम्। गुणानां तस्य महिमा भवेदुद्दीपनं पुनः॥ स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाञ्चगद्गदस्वरसम्भ्रमाः। तथा नेत्रविकासाद्या अनुभावाः प्रकीर्त्तिताः॥ वितर्कावेगसम्भ्रान्तिहर्षाद्या व्यभिचारिणः इति"। यथा "दोर्द्दण्डाञ्चितचन्द्रशेखरधनुर्द्दण्डावभङ्गोद्यतष्टङ्कारध्वनिरार्य्यबालचरितप्रस्तावनाडिण्डिमः। द्राक्पर्य्यस्तकपालसंपुटमिलद्ब्रह्माण्डभाण्डोदरभ्राम्यत्पिण्डितचण्डिमा कथमहो? नाद्यापि विश्राम्यतीति" इति॥ तद्वति त्रि॰। "कस्माद्यद्भुतमप्राप्ते इति" ज्योति॰। अद्भुतस्वरूपविभागादि "प्रकृतिविरुद्धमद्भुतवचनन् प्रकृतिविरुद्धमद्भुतमापदः प्राक् प्रबोधाय देवाः सृजन्तीति" ज्योतिषतत्त्वे आथर्वणवाक्यं। "आपज्जानाय मृत्युदीनां पूर्व्वं स्वभावप्रच्छावः देयकर्त्तृकोऽद्भुत"इति रघु॰। तेषां लं विध्यादि अग्न्युत्पात शब्दे उक्तम्। "उदयति स्म तदद्भुतमालिभिरिति" नैष॰। "तमद्भुतं बालकमम्बुजेक्षणमिति" भाग॰।

अद्भुतस्वन पु॰ अद्भुतः स्वनो यस्य ब॰। महादेवे। कल्प॰। आश्चर्य्यशब्दे। ब॰। तथाभूतशब्दवति त्रि॰।

अद्मनि पु० अत्ति सर्वाम् अद–मनिन्। अग्नौ।

अद्मर त्रि० अद–कर्त्तरि क्मरच्। भक्षणशीले।

अद्य अव्य० अस्मिन्नहनि इदम्शब्दस्य निपातः सप्तम्यर्थे। अस्मिन् दिवसे। "कृष्ण ! त्वदीयपदपङ्कजपिञ्जरान्ते अद्यैव मे विशतु मानसराजहंस इत्युद्भटः। अद्यत्वे इत्यादिभाष्यप्रयोगात् तद्वृत्तावपि अस्य बोधकता। तेनाधारार्थत्वेऽपि अस्य समासान्तरघटकता "अद्यदिन मारभ्य इति" "अद्यप्रभृत्यवनताङ्गीति" कुमारः। एवञ्च वर्त्तमाने काले वर्त्तमानकालवृत्तौ च वृत्तिः "अद्यावधि भवङ्गो भिन्नोऽहमिति" वेणी०।

अद्यतन त्रि० अद्य भवः अद्य+ट्यु तुडागमश्च। अद्यभवे वस्तुमात्रे। स्त्रियामद्यतनी। अद्यतनश्च अतीतो भविष्यश्चेति द्विधा। तत्र अद्यतनभूते लुङ् अपाक्षीत्। अद्यतनभविष्यति लृट्। पक्ष्यति। अनद्यतनभूते तु लङ्–अपचत् अनद्यतने भविष्यति लुट् पक्ता। [वृत्तित्वे वर्त्तमानत्वे।

अद्यत्व न० अद्य तद्वृत्तेर्भावः अद्य+त्व। एतर्हिन वस-

अद्यश्वीना स्त्री अद्य श्वः परदिने वा प्रसोष्यते अद्य–श्वस्+ख टिलोपः। आसन्नप्रसवायां प्रौढगर्भिण्याम्। "अद्यश्वीनावष्टब्धे" इति पा०।

अद्रव पु० अभावार्थे न०त०। द्रवाभावे। न०ब०। द्रवशून्ये त्रि० "अद्रवं मूर्त्तिमत् स्वाङ्गं प्राणिस्थमविकारजमिति" महाभाष्य०।

अद्रव्य न० अप्राशस्त्ये न०त०। अप्रशस्तद्रव्ये अयोग्यपदार्थे "नाद्रव्ये निहिता काचित् क्रिया फलवती भवेदिति"

अद्रि पु० अद–क्रिन्। पर्व्वते, तदवयवे प्रस्तरे ग्रावणि। वृक्षे, सूर्य्ये, मेघे, परिमाणभेदे च तद्भेदश्च परिमाणशब्दे वक्ष्यते तत्र ग्रावणि, अद्रिषुतः, मेघे 'अद्रिमाता, पर्वते, दुहितरमनुकम्प्यामद्रिरादाय दोर्भ्यामिति" कुमा०।

अद्रिकर्णी स्त्री अद्रिः अद्रिनामिका गिरिबालमूषिका तस्याः कर्णः कर्णतुल्यं पुष्पान्तःस्थं पत्रं यस्याः गौरादित्वात् ङीष्। बालमूषिकाकर्णतुल्यपुष्पाभ्यन्तरपत्रायां अपराजितायाम्।

अद्रिकीला स्त्री अद्रयः कुलाचलाः पर्वताः कीलाः शङ्कव इव यस्याः ब०। पृथिव्याम्। अद्रेः सुमेरोः कील इव वा। विष्कुम्भपर्व्वते पु०। तद्विवरणं अचलकीलाशब्दे दृश्यम्।

अद्रिज न० अद्रौ जायते जन–ड ७त०। (शिलाजतु) इति ख्यातनामप्रसिद्धे गन्धद्रव्ये। (गेरि) इति प्रसिद्धे उपधाताविति केचित्। पार्वत्यां स्त्री। पर्व्वतभवमात्रे त्रि०। सैंहलीवृक्षे स्त्री राजनि०। अद्रिजातादयोऽप्युक्तार्थेषु पर्वतजाते दवानले, सूर्य्यजे हंसे, रूपे आत्मनि च पु०।

अद्रितनया स्त्री ६त०। पार्वत्यां तद्व्युत्पत्तिः अचलकन्याशब्दे द्रष्टव्या अद्रिसुतादयोऽप्यत्र। "अद्रिसुतासमागमोत्क" इति कुमा०।

अद्रिद्विष् पु० अद्रिभ्यः द्वेष्टि द्विष–क्विप्। इन्द्रे। तस्य तद्द्वेष्टृत्वं गोत्रभिच्छब्दे दृश्यम्।

अद्रिदुग्ध पु० अद्रिभिर्ग्रावभिर्दुग्धः अभिषुतः ३त०। ग्रावाभिषुते सोमे, "तिरो रोम पवते अद्रिदुग्ध" इति ऋ०। ९, ९७, ११, "अद्रिदुग्धः ग्रावाभिषुत" इति भा०।

अद्रिद्रोणि स्त्री अद्रेर्द्रोणिरिव। पर्वतभवनद्याम् "अद्रिद्रोणीरनपसारमार्गा" इति दश०।

अद्रिपति पु० ६त०। हिमाचले तद्विवरणम् अचलराजशब्दे।

अद्रिबर्हस् त्रि० अद्रेर्बर्ह इव बर्होऽस्य। अद्रिसारे अतिकठिने "पीदूषं द्यौरदितिरद्रिबर्हा" इति ऋ० १०, ६३, ३।

अद्रिबुध्न पु० उपमा० ब०। अतिकठिने। "अयं निधिः सरमे अद्रिबुध्न इति" ऋ० १०, १०८, ७,।

अद्रिभिद् पु० अद्रिं भिनत्ति भिद–क्विप् ६त०। इन्द्रे। गोत्रभिच्छब्दे तद्भेदेन विवरणम्।

अद्रिभू स्त्री अद्रावपि भवति भू–क्विप् ७त०। अपराजितालतायाम् तस्याः पर्वतेऽप्यतिकठोरभूमिके जायमानत्वात्तथात्वम्। पार्वत्यां स्त्री। पर्वतजातमात्रे त्रि०।

अद्रिमातृ पु० अद्रिर्मेघस्तज्जलं मिमीते मा–तृच्। मेघजलनिर्मातरि 'स्ववित् कोशं दिवो अद्रिमातरमिति' ऋ० ९, ८६, ३।

अद्रिराज पु० अद्रीणां राजा टच्समा०। हिमाचले। अद्रिषु राजते क्विप् अद्रिराड़पि अत्रैव पु०। विवरणमचलराजशब्दे।

अद्रिषुत पु० अद्रिभिः ग्रावभिः सुतः अभिषुतः ३त० पत्वम्। ग्रावाभिषुते सोमे। "मधुतो अद्रिषुतोवर्हिषीति" ऋ० ९, ७२, ४ अद्रिषुतः ग्रावभिरभिषुत इति भाष्यम्।

अद्रिसंहत पु० अद्रिभिः संहतम् अभिषुतम्। ग्रावाभिषुते सोमे "स्वसारो अद्रिसंहतावित" ऋ० ९, ९८, ६. अद्रिरिव संहतः कठिनः। अतिकठिने त्रि०।

अद्रिसार पु० अद्रेः सार इव। लौहे। अद्रेरिव सारोऽस्य अतिकठिने त्रि०।

अद्रिसारमय त्रि० अद्रिसारात्मकः। अत्यन्तकठिने।

अद्रीश पु० अद्रीणाम् अद्रेर्वा ईशः ६त०। हिमाचले, शिवे च।

अद्रुह्वन् त्रि० द्रुह-क्वनिप् न०त०। द्रोहाकर्त्तरि-"ता वां सम्यगद्रुह्वाणेषमिति" ऋ० ५,७०,२, "हे अद्रुह्वाणा अद्रोग्धाराविति" भाष्यम्।

अद्रोघ त्रि० द्रुह-घञ् वेदे घत्वम् न०ब०। द्रोहरहिते "त्वं देहि सहस्रिणं रयिं नोऽद्रोघेणेति" ऋ०२,२२,६, "अद्रोघेण द्रोहरहितेनेति" भा०। न०त०। द्रोहाभावे पु०।

अद्रोघावित त्रि० अद्रोघः अवितो येन। अद्रोहरक्षके। "कृणुत धूमं वृषण सखायोऽद्रोघाविता" इति वेदः।

अद्रोह पु० अभावार्थे न०त०। द्रोहाभावे "अद्रोहोनाभिमानितेति" "अद्रोहः सर्वभूतानामिति" च पुरा०।

अद्वय न० न द्वयम्। द्वित्वाभावे। नास्ति द्वयं द्वित्वं तज्ज्ञानं वा यत्र। सर्वात्मतया आत्मनो ब्रह्मात्मैक्यत्वे, अभेदे च। "अर्थतोऽप्यद्वयानन्दमतीतद्वैतभानत" इति वे०सा०। ब्रह्म द्वयं पश्यत इति अद्वयं विज्ञानाभेदः पदार्थानामस्त्यत्र वादकत्वेन अस्त्यर्थे अच्। बौद्धभेदे ते हि "सहोपलम्भनियमादभेदो नीलतद्धियोरित्यनेन" पदार्थानां संविदभिन्नत्वं वदन्ति विवरणं बौद्धशब्दे द्रष्टव्यम्।

अद्वयवादिन् पु० अद्वयं वदति सर्व्वमेव वस्तु चित्स्वरूपं नान्यदतो द्वितीयमस्तीति वदतीति वद-णिनि। अद्वैतवादिनि वैदान्तिके, वाह्यार्थाभावेन ज्ञानात्मकं सर्वं वस्तु स्वीकुर्वति बौद्धे च।

अद्वयस् त्रि० नास्ति द्वयं द्वित्वमस्य ब० योगविभागात् असिच् समा०। द्वित्वरहिते। "सखा सुशेवो अद्वया इति" ऋ० १,१८७,३, "अद्वया द्वयरहित" इति भाष्यम्।

अद्वयानन्द पु० नास्ति द्वयं द्वित्वं भेदः तज्ज्ञानं वा यस्य यत्र वा तादृश आनन्दः। ब्रह्मरूपानन्दे अद्वैतानन्दे। "अर्थतोऽप्यद्वयानन्दमतीतद्वैतभानत इति" वे०सा०।

अद्वयाविन् त्रि० अद्वयमस्त्यर्थे विनि छन्दसि दीर्घः द्वैधमित्ययानरूपमार्गद्वयरहिते। "सुतस्य पाथः पदमद्वयाविन" इति ऋ० १,४ १५६, ३, अद्वयाविनः मार्गद्वयरहितस्येति भाष्यम्।

अद्वयु त्रि० द्वयं द्विप्रकारोऽस्त्यस्य वा० उ न०त०। द्विप्रकाररूपकापट्यशून्ये अन्तर्वाह्यैकरूपे "उप द्वयुश्चाद्वयुश्च वसव इति" ऋ०८, १८, १५।

अद्वार न० निन्दितं द्वारम्। प्रवेशानर्हे गुप्तद्वारे "अद्वारेण प्रवेशनमिति" "अद्वारेण न चातीयाद्ग्रामं वा वेश्म वा पुरमिति" च पुरा०। नास्ति द्वारमस्य ब०। प्रवेशायोग्ये दुष्प्रवेशे, अगम्ये अनुपाये च त्रि०।

अद्वितीय त्रि० द्विधा इतं भेदं गतम् द्वीतम् तस्य भावः द्वैतं तन्नास्ति यस्य ब०। सजातीयादिभेदशून्ये केवले परमात्मनि। वस्त्वद्वितीयमिति भा० "एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति" श्रुतिः। "अत्र एकम्, एव, अद्वितीयमिति" पदत्रयेण ब्रह्मणि भेदत्रयराहित्यमुक्तम्। तथाहि भेदस्तावत् त्रिधा स्वगतभेदः सजातीयभेदः विजातीयभेदश्चेति। वृक्षादीनां स्वावयवशाखादिभ्यो भेदः स्वगतभेदः, घटात् घटान्तरस्य भेदः सजातीयभेदः, घटस्य पटादितो भेदः विजातीयभेदः। ब्रह्मणश्च "तदनन्यत्वमारम्भणशब्दादिभ्य" इति सूत्रेण स्वकार्य्यात् घटादितोऽनन्यत्वात् न स्वगतभेदः। घटादेर्व्यवहारिकसत्त्ववत्त्वेन पारमार्थिकसत्त्ववतो ब्रह्मणः विजातीयत्वेऽपि ततोऽभेदएव तद्भिन्नस्याभावात् "सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति" श्रुत्यन्तरात् तत्सजातीयवस्त्वन्तराभावादेव तद्भेदः सिद्धएवेत्यादिकमाकरे दृश्यम्। द्वितीयशून्ये, असहचरे त्रि०।

अद्विषेण्य त्रि० द्वेष्टुं शीलमस्य, द्विष-एण्यन्-कित् न०त०। प्रियरूपे, "मयोभुरद्विषेण्यः सखेति" ऋ० १,१८७,३, अद्वेषिण्यः अद्वेष्यरसः प्रियरस इति भाष्यम्।

अद्वेष पु० न द्वेषः अभावार्थे न०त०। द्वेषाभावे। ब०। द्वेषरहिते त्रि०। "अद्वेषो हस्तयोर्दधे" इति ऋ० १, २४,४, "अद्वेषः द्वेषरहितः नास्ति द्वेषोऽस्येति" भाष्यम्। एतेन अद्वेषःशब्दे एतन्मन्त्रस्योदाहरणत्वेनोपन्यासः केषाञ्चित् भाष्यादर्शनमूलकः।

अद्वेषस् त्रि० द्विष-असुन् न०त०। द्वेषानाश्रये द्वेषाकर्त्तरि "अद्वेषो मरुतो गातुमेतनेति" ऋ० ५,८७,८, "अद्वेषः अद्वेषस" इति भाष्यम्।

अद्वैत न० द्विधा इतम् द्वीतं तस्य भावः द्वैतं भेदः अभावार्थे न०त०। अभेदे, "अद्वैतं सुखदुःखयोरनुगुणं सर्व्वास्ववस्थासु यदिति" उत्तरचरितम्। नास्ति द्वैतं भेदो यत्र। भेदरहिते त्रि०। ब्रह्मणि न०। "अद्वैततत्त्व इव सत्यतरेऽपि लोक" इति नैषधम्।

अद्वैतसिद्धि पु० अद्वैतस्य जगतो ब्रह्माभेदस्य सिद्धिरत्र। स्वनामख्याते वेदान्तप्रकरणभेदे ६त०। तत्सिद्धौ स्त्री।

अध अव्य० अथ वेदे "सुपांसुलुगित्यादिना" वर्णव्यत्ययः। अथशब्दार्थे "अधा नियुत उत्तर" इति ऋ०४,१८,६, अधा "अथानन्तरमिति" भा०। अधापीषस्य पोषणेति य० १२,८, अधेति अव्ययम् अथार्थे "निपातस्य चेति" पा० दीर्घ इति वेददीपः।

अधःकाय पु० अधः अधरं कायस्य एकदेशिस० । नाभेरधःप्रदेशे नेत्यनुवृत्तौ “वेगाद्वीविमधःकायं संस्पृशन् धरणीमपीति” स्मृतिः । “अधःकायं नीवेरधःप्रदेशमिति” रघु० ।

अधःकार पु० अधरमित्यर्थे अधः तस्य कारः । न्यूनीकरणे, तिरस्कारे, अधरीकरणे च ।

अधःक्षिप्त त्रि०अधोमुखेन क्षिप्तम् क्षिप–क्त शाक०त० । अधोमुखतया स्थापिते न्यञ्चिते न्युब्जीकृते,ऽधस्तान्निहिते च ।

अधःपुष्पी स्त्री अधोमुखं पुष्पं यस्याः (अनन्तमूल) गोजिह्वायाम् अशाकपुष्प्याम् (भाटुइ) इति ख्याते वृक्षे इत्यन्ये ।

अधः(धश्श)शय्या स्त्री अधोवर्त्तिनी शय्या वा सत्वम् । खट्वावर्जनेन भूमिशय्यायाम् “अग्नीन्धनं ब्रह्मचर्य्यमधःशय्यां गुरोर्हितम् । आ समावर्त्तनात् कुर्य्यादिति” मनु० ।

अधन त्रि० नास्ति धनमस्य । धनहीने दरिद्रे स्वातन्त्र्यरहिते च । “अधनो हि धनं लब्ध्वा तृणवत् मन्यते जगदिति” नीति० । “भार्य्या पुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः । यत्ते समधिगच्छन्ति यस्यैते तस्य तद्धनमिति” मनुः । “स्वातन्त्र्यराहित्यपरमिति” दायभागः ।

अधम त्रि० अव–अम–धादेशः । कुत्सिते, हीने च । “सर्वत्र त्रिविधा भेदा उत्तमाधममध्यमा” इति । “अधमसमवरिष्ठान्यर्कवेन्द्र।दिसंस्थे शशिनि विनयवित्तज्ञानधीनैपुणानामिति” ज्योतिषोक्ते नृणां वित्तज्ञानादिषु अधमत्वसूचके रविचन्द्रयोः स्थितिविशेषरूपे योगभेदे ।

अधमभृतक पु० कर्म्म० । “उत्तमस्त्वायुधीयोऽत्र मध्यमस्तु कृषीवलः । अधमो भारवाही स्यादित्येवं त्रिविधो भृत इति” स्मृत्युक्ते, पञ्चविधशुश्रूषकमध्ये भृतकभेदे ।

अधमर्ण त्रि० ऋणं अवश्यदेयम् तत् अधमं शोध्यं यस्य ब० । अवश्यदेयर्णशोधके (खातक) इति प्रसिद्धे ऋणग्रहीतरि ।

अधमर्णिक त्रि० अधममृणमवश्यदेयं दातृत्वेनास्त्यस्य ठन् । अधमर्णशब्दार्थे । “गृहीता च क्रमाद्दाप्यो धनिनामधमर्णिक” इति याज्ञ० “यैर्यैरुपायैरर्थं स्वं प्राप्नुयादुत्तमर्णिकः । तैस्तैरुपायैः संगृह्य दापयेदधमर्णिकमिति” मनुः । अस्त्यर्थे इनि । अधमर्णीत्यप्यत्रैव त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

अधमाङ्ग न० अधमम् अङ्गम् कर्म्म० । चरणे । तस्य सर्व्वाङ्गापेक्षया अधरस्थत्वात् अधमत्वम् ।

अधमार्द्ध न० अधममर्द्धम् । नाभेरधोभागे । तत्र भवादौ यत् । अधमार्द्ध्यम् तद्भवादौ, तत्सम्बन्धिनि च त्रि० ।

अधर पु० न भ्रियते धृङ–अच् न०त० । (ठोट) इति ख्याते ऊर्द्ध्वे, नीचे वा ओष्ठे । “पिबसि रतिसर्वस्वमधरमिति” शकु० । “निर्म्मृष्टरागोऽधर” इति सा०दर्प० । “उमामुखे विम्बफलाधरोष्ठे” इति कुमा० । “अधरं खलु विम्बनामकं फलमाभ्यामिति भव्यमन्वयम् । लभतेऽधरविम्बइत्यदः पदमस्या रदनच्छदे वदद्दिति” नैष० । धरणं धरः ब० । तत्सम्बन्धरहिते हीने, ५ब० । तले, नीचे च स्मरमन्दिरे स्त्रीचिह्नभेदे पु०न० । हीनवादिनि त्रि० । अयं सर्वनामकार्य्यभाक् । तत्रायं विशेषः पूर्व्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायामिति (पा०ग०) । इत्युक्तेः व्यवस्थायामेवास्य सर्वनामता– व्यवस्था च स्वाभिधेयापेक्षोऽवधिनियमः । अवधित्वञ्च दैशिकं कालिकञ्च तत्र “पूर्व्वापरादिशब्दानां केषाञ्चित् प्रविभागतः । सामान्येनाभिधानेऽपि प्रवृत्तिर्देशकालयोरित्य” भियुक्तोक्तेः केषाञ्चिदेव उभयावधित्वनियमः न सर्वेषाम्, तथाहि पूर्व्वापरावरपरोत्तरशब्दा मुख्यवृत्त्या दिक्कालयोर्वर्त्तन्ते तदवच्छिन्नदेशग्रामादौ च । तत्र पूर्व्वस्यां दिशि वसति, पूर्व्वस्यादिश आगतः पूर्वदिक्सम्बन्धात् पूर्व्वा वापी । एवं पूर्व्वस्मिन् मासे वसति पूर्व्वस्मात् मासान्निवृत्तः । तत्कालसम्बन्धात् पूर्व्वो गुरुः पूर्व्वस्मिन् गुरोरागतः पूर्व्वस्मात् प्रासादादागत इत्यादि । एवम् अपरावरपरशब्दत्रयस्यापि “ते च विनापि दिक्कालसम्बन्धं देशवृत्तिमन्तः इति भेदः । अपरदेशसम्बन्धादपरो ग्रामः अवरो वा । अपरस्मिन् अवरस्मिन् वा पर्व्वते वसति । सन्निकर्षे विप्रकर्षे च सर्व्वासु दिक्षु तुल्योऽयं व्यपदेशः । न तु ते दिग्गतसम्बन्धेन तत्तदर्थबोधकाः एकस्यामेव दिशि स्थितयोर्निकटानिकटयोः परावरादिव्यपदेशप्रवृत्तेः । एतच्छब्दापेक्षया मुख्यवृत्त्या वक्ष्यमाणकारिकायां देशग्रहणम् सार्थकं अन्यस्य तु स्वतो देशवृत्तित्वम् । सन्निकर्षासन्निकर्षयोर्देशवत् कालोऽप्याश्रयः । तेन परः अपरः अवरो वा कालः । अतएव परकालसम्बन्धात् परःपाणिनिः अपरकालसंबन्धादपरः कैयटादिरिति । दक्षिणाधरशब्दौ तु दिशि दिगवच्छिन्ने पर्वतादौ च वर्त्तेते न तु काले, नापि कालावच्छिन्ने इति भेदः । दक्षिणस्यां वसति, दक्षिणे पर्वते वा वसति, अधरस्यां दिशि वसति अधरदिक्सम्बन्धात् अधरप्रासादे वा वसति इति । तेन “स्वम्वज्ञातिधनेऽनाम्नि कालदिग्देशवृत्तयः । पूर्व्वापरावरधरापराश्च दक्षिणोत्तरौ” इति गणरत्ने सर्वेषां कालादिवृत्तित्वोक्तावपि दक्षिणाधरयोस्तु न कालवृत्तित्वमिति तेनैव स्वकृतव्याख्यानरूपे गणरत्नमहोदधौ स्थिरीकृतम् । दक्षिणस्यां दिशि

स्त्री० दक्षिणदिशश्च भूगोले यथाधरत्वं तथा उदक्शब्दे वक्ष्यते । सर्वनाम्नां वृत्तौ पुंवद्भावात् अधरस्यां भवः अधरतन इत्यादि अधरस्यां वर्त्तते अधरवृत्तिः अधरा अधरस्याः अधरस्यामित्यर्थे अधरत इत्यादि । [अधोभागे इत्यर्थे ।

अधरतस् अव्य० अधर-तसिल् । प्रथमापञ्चमीसप्तम्यर्थवृत्तौ

अधरस्तात् अव्य०अधर+अस्ताति पृ० । अधरत इत्यर्थे । "पुरस्तात् सवितोत्तरत्तादधरत्तादिति" ऋ० १०,३६,१४,

अधरमधु न० अधरस्य मध्विव आस्वादातिशयात् । अधररसे । [रतइत्यर्थे

अधरस्तात् अव्य० अधर+सप्तम्याद्यर्थे अस्ताति । अध-

अधराच् त्रि० अधरां दक्षिणां दिशमञ्चति क्विप् । दक्षिण दिगन्तरि । "प्राङ् वा उदङ् वाऽधराङ् वा प्रश्नायोताभिनद्धाच इति छा० उ० । स्त्रियामधराचीति । सा च दक्षिणस्यां दिशि च ।

अधराचीन त्रि० अधराचि भवः अधराच्+ख । अधःप्रदेशभवे । "अधराचीनमकृणोदपामप" इति ऋ० २,१७,५,

अधराच्य त्रि० अधरच्यां भवः यत् । दक्षिणदिग्भवे अधोदिग्भवे च । "अरमं प्राच्यं विश्वमरसं यदुदीच्यम् अथैकमधराच्यमिति" वेदः ।

अधरात् अव्य० अधर+अस्त्यर्थे आति । अधरतइत्यस्यार्थे । "पश्चादोत्तरादधरादापुरस्तादिति" ऋ० ६,६,६, अधरात् दक्षिणत इत्यर्थः ।

अधरीण त्रि० अधरे भवः अधर+ख । अधरभवे ।

अधरेण अव्य० अधरस्मिन् देशे, दिशि वा अधर+एनप् । प्रथमासप्तमीवृत्तौ आसन्ने नीचे देशादौ, सन्निकृष्टदक्षिणदिशि च । [त्वमुपचारात् । अधरदिवसे ।

अधरेद्युस् अव्य० अधरे दिने अधर+एद्युस् । कालवृत्ति-

अधरोत्तर न० अधरञ्च उत्तरञ्च समा०द्व० । न्यूनाधिक्यवति निम्नोन्नते । "अद्यात् काकः पुरोडाशं श्वावलिह्याद्धविस्तथा स्वाम्यं च न स्यात् कस्मिंश्चित् प्रवर्त्तेताधरोत्तरमिति" मनुः ।

अधर्म्म पु० ध्रियतेऽनेन धृ-मनिन् विरोधे न०त० । धर्म्मविरोधिनि वेदादिनिषिद्धकर्म्मजन्ये पापे, तद्धेतुभूतप्राणिहिंसादौ च । "नोदनालक्षणोऽर्थोधर्म" इति सूत्रकारेण निषेधलक्षणोऽनर्थोऽधर्म इति तल्लक्षणं सूचितम् तत्र वेदप्रतिपाद्योऽर्थोधर्म्मः, तन्निषेधप्रतिपाद्योऽनर्थः अधर्मः । स च निषिद्धकर्म्माधीनः पापनामा अदृष्टभेदः । अस्यर्थस्य अनिष्टसाधनम् । तत्साध्ययुक्तिस्तु "विहितस्याननुष्ठानान्निन्दितस्य च सेवनात् अनिग्रहाच्चेन्द्रियाणाम् नरः पतनमृच्छतीति" । "शरीरजैः कर्मदोषैर्याति स्थावरतां नर" इत्यादिना शास्त्रेण कर्मणामाशुविनाशिनां कालान्तरभाविनरकादिजन्मविशेषान् प्रति हेतुत्वोक्तावपि तथात्वं मध्यस्थद्वारीभूतमदृष्टं विना न सम्भवतीति तत् कल्प्यते अतः "चिरध्वस्तं फलायालमित्यादिना" अदृष्टशब्दे दर्शितयुक्तेश्च पापसत्त्वसाधनम् । "अधर्मेणैधते तावत् ततो भद्राणि पश्यति । ततः सपत्नान् जयति समूलस्तु विनश्यतीति" मनुः । "अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहमिति" गीता । अधर्म्मभेदात्गतिविशेषोक्तेश्चाधर्मसत्त्वम् यथा

"कर्म्मभिर्नियतैर्बद्धो जन्तुर्दुःखान्युपाश्नुते । येन येन तु भावेन कर्म्मणा पुरुषो गतिम् । प्रयाति परुषां घोरां तत्ते वक्ष्याम्यतः परम् । अधीत्य चतुरो वेदान् द्विजो मोहसमन्वितः । पतितात् प्रतिगृह्याथ खरयोनौ प्रजायते । खरो जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भारत ! । खरो मृतो बलीवर्द्दः सप्त वर्षाणि जीवति । बलीवर्द्दो मृतश्चापि जायते ब्रह्मराक्षसः । ब्रह्मरक्षश्च मासांस्त्रींस्ततो जायेत ब्राह्मणः । पतितं याजयित्वा तु कृमियोनौ प्रजायते । तत्र जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भारत ! । कृमिभावाद्विमुक्तस्तु ततो जायेत गर्द्दभः । गर्द्दभः पञ्च वर्षाणि पञ्च वर्षाणि शूकरः । कुक्कुटः पञ्च वर्षाणि पञ्च वर्षाणि जम्बुकः । श्वा वर्षमेकं भवति ततो जायेत मानवः । उपाध्यायस्य यः पापं शिष्यः कुर्य्यादबुद्धिमान् । स जीव इह संसारांस्त्रीनाप्नोति न संशयः । प्राक् श्वा भवति राजेन्द्र ! ततः क्रव्यात्ततः खरः । ततः प्रेतः परिक्लिष्टः पश्चाज्जायेत ब्राह्मणः । मनसाऽपि गुरोर्भार्य्यां यः शिष्यो याति पापकृत् । स उग्रान् प्रैति संसारानधर्म्मेणेह चेतसा । श्वयोनौ तु स सम्भूतस्त्रीणि वर्षाणि जीवति । तत्रापि निधनं प्राप्तः कृमियोनौ प्रजायते । कृमिभावमनुप्राप्तो वर्षमेकन्तु जीवति । ततस्तु निधनं प्राप्तो ब्रह्मयोनौ प्रजायते । यदि पुत्त्रसमं शिष्यं गुरुर्हन्यादकारणे । आत्मनः कामकारेण सोऽपि हिंस्रः प्रजायते । पितरं मातरञ्चैव यस्तु पुत्त्रोऽवमन्यते । सोऽपि राजन् ! मृतो जन्तुः पूर्व्वं जायेत गर्दभः । गर्द्दभत्वन्तु सम्प्राप्य दश वर्षाणि जीवति । संवत्सरन्तु गन्धीरस्ततो जायेत मानवः । पुत्त्रस्य मातापितरौ यस्य रुष्टावुभावपि । गुर्व्वपध्यानतः सोऽपि मृतो जायेत गर्दभः । खरो जीवति मासांस्तु दश श्वा

च चतुर्दश। विडालः सप्त मासांस्तु ततो जायेत मानवः। मातापितरावाक्रुश्य सारिकः सम्प्रजायते। ताड़यित्वा तु तावेव जायते कच्छपो नृप!। कच्छपो दश वर्षाणि त्रीणि वर्षाणि शल्लकः। व्यालो भूत्वा च षण्मासांस्ततो जायेत मानुषः। भर्त्तृपिण्डमुपाश्नन् यो राजद्विष्टानि सेवते। सोऽपि मोहसमापन्नो मृतो जायेत वानरः। वानरो दश वर्षाणि पञ्च वर्षाणि मूषिकः। श्वाऽथ भूत्वाऽथ षण्मासांस्ततो जायेत मानुषः। न्यासापहर्त्ता तु नरो यमस्य विषयं गतः। संसाराणां शतं गत्वा क्रिमियोनौ प्रजायते। तत्र जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भारत!। दुष्कृतस्य क्षयं कृत्वा ततो जायेत मानुषः। असूयको नरश्चापि मृतो जायेत शार्ङ्गकः। विश्वासहर्त्ता च नरो मीनो जायेत दुर्म्मतिः। भूत्वा मीनोऽष्ट वर्षाणि मृगो जायेत भारत। मृगस्तु चतुरो मासांस्ततश्छागः प्रजायते। छागस्तु निधनं प्राप्य पूर्णे संवत्सरे ततः। कीटः प्रजायते जन्तुस्ततो जायेत मानुषः। धान्यान् यवांस्तिलान् माषान् कुलत्थान् सर्षपांश्चणान्। कलायानथ मुद्गांश्च गोधूमानतसीस्तथा। शस्यस्यान्यस्य हर्त्ता च मोहाज्जन्तुरचेतनः। स जायते महाराज! मूषिको निरपत्रपः। तत्र प्रेत्य महाराज! मृतो जायेत शूकरः। शूकरो जातमात्रस्तु रोगेण म्रियते नृप!। श्वा ततो जायते मूढः कर्म्मणा तेन पार्थिव!। भूत्वा श्वा पञ्च वर्षाणि ततो जायेत मानवः। परदाराभिमर्षन्तु कृत्वा जायेत वै वृकः। श्वा शृगालस्ततो गृध्रो व्यालः कङ्को बकस्तथा। भ्रातुर्भार्य्यान्तु पापात्मा यो धर्षयति मोहितः। पुंस्कोकिलत्वमाप्नोति सोऽपि संवत्सरं नृप!। सखिभार्य्यां गुरोर्भार्य्यां राजभार्य्यान्तथैव च। धर्षयित्वा तु कामाय मृतो जायेत शूकरः। शूकरः पञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि वै वृकः। विड़ालः पञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि कुक्कुटः। पिपीलकस्तु मासांस्त्रीन् कीटः स्यान्मासमेव तु। एतानासाद्य संसारान् क्रिमियोनौ प्रजायते। तत्र जीवति मासांस्तु क्रिमियोनौ चतुर्द्दश। ततोऽधर्म्मक्षयं कृत्वा पुनर्ज्जायेत मानवः। उपस्थिते विवाहे तु यज्ञे दानेऽथवा विभो!। मोहात्करोति यो विघ्नं स मृतो जायते क्रिमिः। क्रिमिर्ज्जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भारत!। अधर्मस्य क्षयं कृत्वा ततो जायेत मानवः। पूर्व्वं दत्त्वा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छति। सोऽपि राजन्! मृतो जन्तुः क्रिमियोनौ प्रजायते। तत्र जीवति वर्षाणि त्रयोदश

युधिष्ठिर!। अधर्म्मसङ्क्षये मुक्तस्ततो जायेत मानुषः। देवकार्य्यमकृत्वा तु पितृकार्य्यमथापि वा। अनिर्व्वाप्य समश्नन् वै मृतो जायेत वायसः। वायसः शतवर्षाणि ततो जायेत कुक्कुटः। जायते व्यालकश्चापि मासं तस्मात्तु मानुषः। ज्येष्ठं पितृसमञ्चापि भ्रातरं योऽवमन्यते। सोऽपि मृत्युमुपागम्य क्रौञ्चयोनौ प्रजायते। क्रौञ्चो जीवति मासांस्तु दश द्वौ सप्त पञ्च च। ततो निधनमापन्नो मानुषत्वमुपाश्नुते। वृषलो ब्राह्मणीं गत्वा क्रिमियोनौ प्रजायते। ततः सम्प्राप्य निधनं जायते शूकरः पुनः। शूकरो जातमात्रस्तु रोगेण म्रियते नृप!। श्वा ततो जायते मूढ़ः कर्म्मणा तेन पार्थिव!। श्वा भूत्वा कृतकर्म्माऽसौ जायते मानुषस्ततः। तत्रापत्यं समुत्पाद्य मृतो जायेत मूषिकः। कृतघ्नस्तु मृतो राजन्! यमस्य विषयं गतः। यमस्य पुरुषैः क्रुद्धैर्व्वधं प्राप्नोति दारुणम्। दण्डं समुद्गरं शूलमग्निकुम्भञ्च दारुणम्। असिपत्रवनं घोरं वालुकां कूटशाल्मलीम्। एताश्चान्याश्च बह्वीः स यमस्य विषयं गतः। यातनाः प्राप्य तत्रोग्रास्ततो वध्यति भारत!। ततो हतः कृतघ्नः स तत्रोग्रैर्भरतर्षभ!। संसारचक्रमासाद्य क्रिमियोनौ प्रजायते। क्रिमिर्भवति वर्षाणि दश पञ्च च भारत!। ततो गर्भं समासाद्य तत्रैव म्रियते शिशुः। ततो गर्भशतैर्जन्तुर्बहुभिः सम्प्रपद्यते। संसारांश्च बहून् गत्वा ततस्तिर्य्यक् प्रजायते। ततो दुःखमनुप्राप्य बहुवर्षगणानिह। अपुनर्भवसंयुक्तस्ततः कूर्म्मः प्रजायते। दधि हृत्वा बकश्चापि प्लवो मत्स्यानसंस्कृतान्। चोरयित्वा तु दुर्ब्बुद्धिर्मधुदंशः प्रजायते। फलं वा मूलकं हृत्वा अपूपं वा पिपीलिकाः। चोरयित्वा तु निष्पावं जायते हलगोलकः। पायसं चोरयित्वा तु तित्तिरित्वमवाप्नुते। हृत्वा पिष्टमयं पूपं कुम्भोलूकः प्रजायते। अयो हृत्वा तु दुर्ब्बुद्धिर्वायसो जायते नरः। कांस्यं हृत्वा तु दुर्ब्बुद्धिर्हारीतो जायते नरः। राजतं भाजनं हृत्वा कपोतः संप्रजायते। हृत्वा तु काञ्चनं भाण्डं क्रिमियोनौ प्रजायते। पत्रोर्णं चोरयित्वा तु क्रकरत्वं स गच्छति। कौषिकन्तु ततो हृत्वा नरो जायेत वर्त्तकः। अंशुकं चोरयित्वा तु शुको जायेत मानवः। चोरयित्वा दुकूलन्तु मृतो हंसः प्रजायते। क्रौञ्चः कार्पासिकं हृत्वा मृतो जायेत मानवः। चोरयित्वा नरः पट्टं त्वाविकञ्चैव भारत!। क्षौमञ्च वस्त्रमादाय शशो जन्तुः प्रजायते

वर्णान् हृत्वा तु पुरुषो मृतो जायेत वर्हिणः। हृत्वा रक्तानि वस्त्राणि जायते जीवजीवकः। वर्णकादींस्तथा गन्धांश्चोरयित्वेह मानवः। छुच्छुन्दरित्वमाप्नोति राजन्! लोभपरायणः। तत्र जीवति वर्षाणि ततो दश च पञ्च च। अधर्मस्य क्षयं कृत्वा ततो जायेत मानवः। चोरयित्वा पयश्चापि बलाका सम्प्रजायते। यस्तु चोरयते तैलं नरो मोहसमन्वितः। सोऽपि राजन्! मृतो जन्तुस्तैलपायी प्रजायते। अशस्त्रं पुरुषं हत्वा सशस्त्रः पुरुषाधमः। अर्थार्थी यदि वा वैरी स मृतो जायते खरः। खरो जीवति वर्षे द्वे ततः शस्त्रेण बध्यते। स मृतो मृगयोनौ तु नित्योद्विग्नोऽभिजायते। मृगो बध्यति शस्त्रेण गते संवत्सरे तु सः। हतो मृगस्ततो मीनः सोऽपि जालेन बध्यते। मासे चतुर्थे सम्प्राप्ते श्वापदः सम्प्रजायते। श्वापदो दश वर्षाणि द्वीपी वर्षाणि पञ्च च। ततस्तु निधनं प्राप्य कालपर्य्यायनोदितः। अधर्मस्य क्षयं कृत्वा ततो जायेत मानुषः। स्त्रियं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्यमस्य विषयं गतः। बहून् क्लेशान् समासाद्य संसारांश्चैव विंशतिम्। ततः पश्चान्महाराज! कृमियोनौ प्रजायते। कृमिर्विंशतिवर्षाणि भूत्वा जायेत मानुषः। भोजनं चोरयित्वा तु मक्षिका जायते नरः। मक्षिकासङ्घवशगो बहून् मासान् भवत्युत। ततः पापक्षयं कृत्वा मानुषत्वमवाप्नुते। धान्यं हृत्वा तु पुरुषो लोमशः सम्प्रजायते। तथा पिण्याकसंमिश्रमशनं चोरयन्नरः। स जायते वस्तुसमो दारुणो मूषिको महान्। दशन् वै मानुषं नित्यं पापात्मा स प्रजायते। घृतं हृत्वा तु दुर्बुद्धिः काकमद्गुः प्रजायते। मत्स्यमांसमथो हृत्वा काको जायेत दुर्म्मतिः। लवणं चोरयित्वा तु चौरिकाकः प्रजायते। विश्वासेन तु निक्षिप्तं यो वै निह्नौति मानवः। स गतायुर्नरस्तादृक् मत्स्ययोनौ प्रजायते। मत्स्ययोनिमनुप्राप्य मृतो जायेत मानवः। मानुषत्वमनुप्राप्य क्षीणायुरुपपद्यते। पापानि तु नरः कृत्वा तिर्य्यग् जायेत भारत!। न चात्मनः प्रमाणन्ते धर्म्मं जानन्ति किञ्चन। ये पापानि नराः कृत्वा निरस्यन्ति व्रतैः सदा। सुखदुःखसमायुक्ता व्याधितास्ते भवन्त्युत। असंवासाः प्रजायन्ते म्लेच्छा अपि न संशयः। नराः पापसमाचारा लोभमोहसमन्विताः। वर्ज्जयन्ति च पापानि जन्मप्रभृति ये नराः। अरोगा रूपवन्तश्च धनिनश्च भवन्त्युत। स्त्रियोऽप्येतेन कल्पेन कृत्वा पापमवाप्नुयुः। एतेषामेव जन्तूनां भार्य्यात्वमुपयान्ति ताः। परस्वहरणे दोषाः सर्व्व एव प्रकीर्त्तिताः। एतद्वै लेशमात्रेण कथितं ते मयाऽनघ!। अपरान् सत्कथायोगे भूयः श्रोष्यसि भारत!। एतन्मया महाराज! ब्रह्मणो वदतः पुरा। सुरर्षीणां श्रुतं मध्ये पृष्टश्चापि यथातथम्। मयाऽपि तच्च कात्स्न्येन यथावदनुवर्णितम्। एतच्छ्रुत्वा महाराज! धर्म्मे कुरु मनः सदा” इ० वं०। “महापातकजान् घोरान्नरकान् प्राप्य दारुणान्। कर्म्मक्षयात् प्रजायन्ते महापातकिनस्त्विह। मृगश्वसूकरोष्ट्राणां ब्रह्महा योनिमृच्छति। खरपुक्कसवेणानां सुरापो नात्र संशयः। कृमिकीटपतङ्गत्वं स्वर्णहारी समाप्नुयात्। तृणगुल्मलतात्वञ्च क्रमशो गुरुतल्पग” इति। “श्वसूकरखरोष्ट्राणां गोऽजाविमृगपक्षिणाम्। चण्डालपुक्कसानाञ्च ब्रह्महा योनिमृच्छति। कृमिकीटपतङ्गानां विड्भुजाञ्चैव पक्षिणाम्। हिंस्राणाञ्चैव सत्वानां सुरापो ब्राह्मणो व्रजेत्। लूताहिसरटानाञ्च तिरश्चां चाम्बुचारिणाम्। हिंस्राणाञ्च पिशाचानां स्तेनो विप्रः सहस्रशः। तृणगुल्मलतानां च क्रव्यादां दंष्ट्रिणामपि। क्रूरकर्म्मकृताञ्चैव शतशो गुरुतल्पग” इति। “ब्रह्महा क्षयरोगी स्यात् सुरापः श्यावदन्तकः। हेमहारी च कुनखी दुश्चर्म्मा गुरुतल्पगः। यो येन संवसत्येषां स तल्लिङ्गोऽभिजायते। अन्नहर्त्तामयावी स्यान्मूको वागपहारकः। धान्यमिश्रोऽतिरिक्ताङ्गः पिशुनः पूतिनासिकः। तैलहृत्तैलपायी स्यात् पूतिवक्त्रस्तु सूचकः। यद्वा तद्वा परद्रव्यमपहृत्य बलान्नरः। अवश्यं याति तिर्य्यक्त्वं जग्ध्वा चैवाहुतं हविरिति”। “परस्य योषितं हृत्वा ब्रह्मस्वमपहृत्य च। अरण्ये निर्जले देशे भवति ब्रह्मराक्षसः। हीनजातौ प्रजायेत पररत्नापहारकः। पत्रशाकं शिखी हृत्वा, गन्धान् छुच्छुन्दरिः शुभान्। मणिमुक्ताप्रवालानि हृत्वा लोभेन मानवः। विविधानि च रत्नानि जायते हेमकर्त्तृष्विति”। “मूषिको धान्यहारी, स्याद्यानमुष्ट्रः, कपिः फलम्। जलं प्लवः, पयः काको, गृहकारी ह्युपस्करम्। मधु दंशः, पलं गृध्रो, गां गोधाऽग्निं बकस्तथा। श्वित्री वस्त्रं, श्वा रसन्तु, चीरी लवणहारकः। प्रदर्शनार्थमेतत्तु मयोक्तं स्तेयकर्म्मणि। द्रव्यप्रकारा हि यथा तथैव प्राणिजातयः” इति। “द्रव्यस्यापह्रियमाणस्य यादृशाः प्रकारास्तादृशा एव प्राणिजातयः स्तेयकर्म्मण्यपहर्त्तारो भवन्ति यथा कांस्यहारी हंस इति। अथवा यत्फलसाधनं द्रव्यमपहरति तत्साधनविकलो यथा पङ्गुतामश्वहारक इति” मिता०। “ब्रह्महा

कुष्ठी, तैजसापहारी मण्डली, देवब्राह्मणाक्रोशकः खलतिः, गरदाग्निदावुन्मत्तो, गुरुप्रतिहन्तापस्मारी, गोघ्नस्त्वन्धो, धर्म्मपत्नीं सन्त्यज्यान्यत्र प्रवृत्तः शब्दवेधी प्राणिविशेषः, कुण्डाशी भगभक्षी, देव-ब्राह्मण-स्वापहारी पाण्डुरोगी, न्यासापहारी च काणः, स्त्रीपण्योपजीवी षण्ढः, कौमारदारत्यागी दुर्भगो, मिष्टैकाशी वातगुल्मी, अभक्ष्यभक्षको गण्डमाली, ब्राह्मणीगामी निर्बीजी, क्रूरकर्म्मा वामनो, वस्त्रापहारी पतङ्गः, शय्यापहारी क्षपणकः, शङ्खशुक्त्यपहारी, कपाली दीपापहारी कौशिको, मित्रध्रुक् क्षयी, मातापित्रोराक्रोशकः स्खलन्" इति अन्नतवागुल्वणी, मुहुर्मुहुःसंलग्नवाक् जलोदरी, दारत्यागी कूटसाक्षी श्लीपदी, उच्छिन्नजङ्घाचरणो, विवाहविघ्नकर्त्ता छिन्नोष्ठः, अवगुरणः छिन्नहस्तो, मातृघ्नोऽन्धः, स्नुषागामी, वातवृषणः, चतुष्पथे विण्मूत्रविसर्जने मूत्रकृच्छ्री, कन्यादूषकः षण्ढः, ईर्ष्यालुर्मर्मशकः, पित्रोर्विवदमानोऽपस्मारी, न्यासापहार्य्यनपत्यो, रत्नापहार्य्यत्यन्तदरिद्रोविद्याविक्रयी पुरुषमृगः, वेदविक्रयी द्वीपी, बहुयाजकोजलप्लवः, अयाज्ययाजकोवराहः, अनिमन्त्रितभोजी वायसः, मिष्टैकभोजी वानरः, यतस्ततोऽन्नमार्जारः, कक्षवनदहनात्खद्योतः, दारकाचार्य्योमुखविगन्धिः, पर्युषितभोजी कृमिः, अदत्तादायी बलीवर्दो, मत्सरी भ्रमरः, अग्न्युत्सादी मण्डलकुष्ठी, शूद्राचार्य्यः श्वपाकः, गोहर्ता सर्पः, स्नेहापहारी क्षयी, अन्नापहार्य्यजीर्णी, ज्ञानापहारी मूर्खः, चण्डालीपुक्कसीगमनेऽजगरः, प्रव्रजितागमने मरुपिशाचः, शूद्रागमने दीर्घकीटः, सवर्णाभिगामी दरिद्रः, जलहारी मत्स्यः, क्षीरहारी बलाका, वार्द्धुषिकोऽङ्गहीनः, अविक्रेयविक्रयी गृध्रः, राजमहिषीगामी नपुंसकः, राजाक्रोशकोगर्दभः, गोगामी मण्डूकः, अनध्यायाध्ययने शृगालः, परद्रव्यापहारी परप्रेष्यः, मत्स्यबधे गर्भवासी" इत्येवं नानास्मृतिवचनैः गतिविशेषो मिताक्षरायां दर्शितस्तेन तत्कालपर्य्यन्तस्थायिताऽधर्म्मस्येति गम्यते। ब० अनिच्समा० अधर्म्मा। पुण्यरूपधर्म्मशून्ये त्रि०। नास्ति निवृत्तः धर्म्मो यस्य अनिच्समा० अधर्म्मा। क्षीणपुण्ये त्रि०। "तारकावर्षमिवाधर्मविनाशपिशुनमिति" काद०। गुणाद्यपरपर्य्यायः अधर्मस्तद्रहिते ब्रह्मणि न०।

अधर्म्मचारिन् त्रि० न धर्मं चरति अनुतिष्ठति चर+णिनि ६त० न०त०। धर्मकृत्याननुष्ठायिनि, पापानुष्ठायिनि च स्त्रियां ङीप्।

अधर्म्ममय त्रि० अधर्मेण प्रचुरः प्राचुर्य्यार्थे मयट्। पापप्रचुरे। स्त्रियां ङीप्। [पापाचारिणि।

अधर्म्मात्मन् त्रि० अधर्मप्रधानः आत्मा यस्य। प्राधान्येन

अधर्म्मास्तिकाय पु० आर्हतमतसिद्धेषु जीवादिपञ्चकास्तिकायेषु मध्ये स्थितिस्वभावके पदार्थभेदे विवरणमर्हच्छब्दे द्रष्टव्यम्। [ङीप्।

अधर्म्मिन् त्रि० अधर्मः पापमस्त्यस्य इनि। पापवति स्त्रियां

अधर्म्मिष्ठ त्रि० अतिशयेन अधर्म्मी इष्ठन् मत्वाद्लोपः। भृशपापयुक्ते।

अधर्म्म्य त्रि० न धर्म्माय हितं यत्। पापापादके, "पञ्चानां तु त्रयो धर्म्म्या द्वावधर्म्म्यौ स्मृताविहेति" मनुः।

अधवा स्त्री न विद्यमानो धवो भर्त्ता यस्याः। मृतभर्तृकायां विधवायाम् स्त्रियाम्। [भागगन्तरि त्रि०।

अधश्चर पु० अधःखनित्वा चरति अच्। चौरे, अधो-

अधश्चौर पु० अधोभागे खनित्वा चोरयति चुर-अच् स्वार्थे अण्। सन्धिं कृत्वा चौर्य्यकारके। (सिन्धियाल)।

अधश्शिरस् न० अधोवर्त्ति शिरः सस्य शत्वम् वा। अवाङ्मस्तके।

अधस् अव्य० अधर+असि अधरशब्दस्थाने अधादेशश्च। पाताले, अधस्थानमात्रे च। तत्रापि अव्ययत्वात् प्रथमापञ्चमीसप्तम्यर्था उन्नेयाः। तत्र प्रथमार्थे अधोरथ्य, पञ्चम्यर्थे अधोवृक्षात् पतति, सप्तम्यर्थे अधोगृहे शेते इत्यादि। "अधः कथञ्चिद्धृतभूमिभागमिति" कुमा०। "पतत्यधोधाम विसारि सर्व्वतः, इति माघः।

अधस्तन त्रि० अधोभवः अधस्+ट्यु तुट् च। अधोभवे स्त्रियां ङीप्। "एवमागामियागीयमुख्यकालादधस्तनः स्वकालादुत्तरो गौणः कालः पूर्वस्य कर्मण इति" स्मृतिः। "अधस्तनः पूर्वतनः तृतीयवच्छास्त्रेषु व्यवहार" इति न्यायादिति" रघुनन्दनोक्तेः पूर्वतनेऽपि।

अधस्तरा(मा)म् अव्य० अतिशयेन अधः, तर(म)प् आमु। अत्यन्ताधरे। द्रव्ये तु नामु। अधस्तरोदेशइत्यादि।

अधस्तात् अव्य० अधर+अस्ताति अधादेशः। अधःशब्दार्थे। अयञ्च प्रथमापञ्चमीसप्तम्यर्थे एव "धर्मेण गमनमूर्द्ध्वं गमनमधस्ताद् भवत्यधर्मेणेति" ४४ साङ्ख्यका०।

अधस्पदम् न० अधोवर्त्ति पदं वा सत्वम्। निम्नपदे।

अधामार्गव पु० न धीयते अधाः तादृशं मार्गं वाति वा-क। अपामार्गे इति क्षीरस्वामी।

अधार्म्मिक त्रि० धर्मं चरति आसेवते ठक् विरोधार्थे न०त०।

अधर्म्मे-स्वारसिकप्रवृत्तिमति "अधर्म्माच्चेति वक्तव्यमिति" ठक् तु आधर्म्मिक इत्यप्यत्र त्रि० ।

अधि अव्य० न+धा-कि । अधिकारे, ऐश्वर्य्ये, स्वत्वे, अधिकृत्येत्यर्थे, उपरि, आधिक्ये, अतिशये च । अस्य ऐश्वर्य्ये, स्वत्वे च कर्म्मप्रवचनीयत्वेन तद्योगे सप्तमी, अधि रामे भूः, अधि भुवि राम इति । "अधिः अध्ययने ऐश्वर्य्याधिष्ठातृत्वस्मरणाधिकेषु" इति गणरत्ने उक्तम् तत्रोपाध्यायादधीते इत्यादावध्ययने, इङोऽध्ययनार्थकत्वस्य अधिर्द्योतकः । ऐश्वर्य्ये अधिपतिः, वशित्वे अधीनः, अधिगतमिनम् अत्या०स० । स्मरणे मातुरध्येति इकः स्मरणार्थत्वमधिर्द्योतयति । अधिके, अधिकमिति अधि+कन् । "अधिपरी अनर्थकाविति" पा० उक्तेः आनर्थक्ये गतित्वाभावात् नोपसर्गत्वं तेन अध्यागच्छति इत्यादौ गतिसंज्ञाबाधात् "गतिर्गताविति" पा० निघातो न । अतएव अस्य धात्वर्थत्वमात्रद्योतकत्वेऽपि विशिष्टक्रियाद्योतकत्वाभावात् अनर्थकत्वव्यवहारः विशिष्टक्रियायोगाभावाच्च नोपसर्गत्वम् तेन "तस्मिन्नात्मचतुर्भागे प्राङ्नाकमधितस्थुषीति" रघौ न षत्वम् सति च क्रियाविशेषद्योतकत्वे अधिष्ठास्यत्यादाविव उपसर्गत्वेन षत्वमिति भेदः । मुग्धबोधे तु "मात्राद्यैर्यां स्वतो मातिक्रमेऽतिः पर्य्यधी गतावितिः" गत्यर्थद्योतकत्वे नोपसर्गत्वमित्युक्तम् तेन नाकमधितस्थुषीत्यस्य गतवतीत्यर्थकतयोपसर्गत्वाभावाच्च षत्वमिति विवेकः । तथा अधिके, "इतो वा सातिमीमहे दिवो वा पार्थिवादधि" इति ऋ० १,६,१० "अधीमहे आधिक्येन याचामहे" इति भाष्यम् । उपरि "ये नाकस्याधि रोचने दिवीति" ऋ० १,१९,६, "नाकस्य दुःखरहितस्य सूर्य्यस्य उपरीति" भाष्यम्, अधिकारे "यदत्र मामधिकरिष्यतीति" सि० कौ० । विभाषा कृञीति पा० वा गतित्वमत्र विनियोक्तुरीश्वरत्वं गम्यते अधिकारो विनियोगः । आधिक्ये "अधिगत्य जगत्यधीश्वरादिति" नैष० अधिगत्येत्यादौ गमेर्विशिष्टज्ञानार्थत्वद्योतकत्वात् उपसर्गत्वम् "धात्वर्थं बाधते कश्चित् कश्चित्तमनुवर्त्तते, तमेव विशिनष्ट्यन्य उपसर्गगतिस्त्रिधेत्युक्तेः विशिष्टज्ञानार्थता, तेन गतिसमासे ल्यप् । "अधिगतं विधिवद्यदपालयदित्यादौ" दायत्वेन लब्धमित्यर्थः । एवमन्यत्रापि विशेषार्थद्योतकता विज्ञेया । आधीयते दुःखमनेनेति आ+धा-कि वा प्र० ह्रस्वः । मनःपीडायाम् पु० ।

अधिक त्रि० अध्यारूढ एव स्वार्थे कन् उत्तरपदलोपश्च । प्रधाने अतिरिक्ते, "जनं न सत्त्वेष्वधिको बबाधे" इति रघुः । आधिक्यं च योग्यपरिमाणातिक्रमः अतिशयवृद्धिश्च । तत्रानुरूपातिक्रमे "अकालप्रसवा नार्य्य इत्युपक्रम्य "हीनाङ्गीमधिकाङ्गीश्च जायन्ते यदि वा त्रय" इत्यरिष्टमुक्तमुदाहार्य्यम् । "हीनाङ्गमधिकाङ्गश्च आत्मभोज्ये निवर्जयेदिति" स्मृतिः । "इयमधिकमनोज्ञा वल्कलेनापि तन्वीति" शकु० । "अधिकं फलमश्नुते" इति पुरा० । असाधारणे च । "ब्राह्मणस्याधिकं लब्धं, क्षत्रियस्य विजितं, निर्विष्टं वैश्यशूद्रयोरिति" गौतमः "ब्राह्मणस्याधिकं लब्धमिति ब्राह्मणस्य प्रतिग्रहादिना यल्लब्धं तदधिकमसाधारणम् । क्षत्रियस्य विजितमित्यत्राधिकमित्यनुवर्त्तते क्षत्रियस्य विजयदण्डादिलब्धमसाधारणम् । "निर्विष्टं वैश्यशूद्रयोरिति" । अत्राप्यधिकमित्यनुवर्त्तते वैश्यस्य कृषिगोरक्षादिलब्धं निर्विष्टं तदसाधारणं, शूद्रस्य द्विजशुश्रूषादिना भृतिरूपेण यल्लब्धं तदसाधारणम् । एवमनुलोमजानां प्रतिलोमजानाञ्च लोकप्रसिद्धेषु स्वत्वहेतुषु यद्यदसाधारणमुक्तं सूतानामश्वसारथ्यमित्यादि तत्तत् सर्वं निर्विष्टशब्देनोच्यते सर्वस्यापि भृतिरूपत्वात् "निर्वेशो भृतिभोगयोरिति" त्रिकाण्डीस्मरणात् । तत्तदसाधारणं वेदितव्यम्" इति मिताक्षरा । दर्पणोक्ते अर्थालङ्कारभेदे यथा दर्पणे "आश्रयाश्रयिणोरेकस्याधिक्येऽधिकमुच्यते" । "किमधिकमस्य ब्रूमो महिमानं वारिधेर्हरिर्यत्र । अज्ञात एव शेते कुक्षौ निक्षिप्य भुवनानि" इत्यत्राश्रयस्य । "युगान्तकालप्रतिसंहृतात्मनो जगन्ति यस्यां सविकाशमासत । तनौ ममुस्तत्र न कैटभद्विषस्तपोधनाभ्यागमसम्भवा मुदः" इति माघे तु आश्रितस्याधिक्यम् । भावार्थे ष्यञ् आधिक्यम् । उचितप्रमाणातिरेके न० । [अत्यन्तोत्कृष्टे च ।

अधिकतर त्रि० अधिक+तरप् । द्वयोर्मध्ये उत्कृष्टे एकस्मिन्,

अधिकतम त्रि० अधिक+तमप् । बहूनां मध्ये एकस्मिन् उत्कृष्टे, अत्यन्तोत्कृष्टे च ।

अधिकमास पु० कर्म्म० । मलमासे तद्विवरणमधिमासशब्दे ।

अधिकरण न० अधि+कृ-ल्युट् । आधारे, व्याकरणशास्त्रे "कर्तृकर्मव्यवहितामसाक्षाद्धारयत् क्रियाम् । उपकुर्वत् क्रियासिद्धौ शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतमिति" हरिपरिभाषिते अधिकरणसंज्ञके कर्तृकर्म्मद्वारा क्रियाश्रये कारके, यथा गेहे स्थाल्यामन्नं पचतीत्यादौ गेहस्य कर्तृद्वारा, स्थाल्याश्च कर्म्मद्वारा, परम्परया पाकक्रियाश्रयत्वात्, गेहादेः । "आधारोऽधिकरणमिति" "सप्तम्यधिकरणे इति" पा० ।

अधिकरणं च यस्य गुणादेर्यो धर्मी स एव। यथा गुणकर्मजातीनां द्रव्यम्, द्रव्यस्य च संयोगादिसम्बन्धेन द्रव्यान्तरं, तत्राधिकरणस्यैवाधिकरणत्वं यथा कुण्डादेर्बदरादीनामधिकरणत्वम् गृहादेर्घटादीनां, न तु वैपरीत्ये। द्रव्यादिषु गुणादेरेव, समवायेन तादात्म्येन वा मतभेदेन अधिकरणत्वं नतु गुणादीनां द्रव्याधिकरणत्वमित्येव मन्तव्यम्। क्रियते निर्णयार्थं विचारोऽस्मिन्। पूर्व्वोत्तरमीमांसाशास्त्रप्रसिद्धे एकार्थप्रतिपादके विषयसंशयपूर्व्वपक्षसिद्धान्तनिर्णयात्मकपञ्चाङ्गबोधकवाक्यसमुदाये न्याये। तथा हि "विषयोविशयश्चैव पूर्व्वपक्षस्तथोत्तरं निर्णयश्चेति" सिद्धान्तः शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतमिति" मीमांसा। तत्र विचारार्हं वाक्यं विषयः, तस्यार्थविषये विशयः इदमित्थं न वेति विकल्पः। तत्र सन्दिह्यमानयोः पक्षयोः असत्पक्षे युक्तिप्रदर्शनवाक्यं पूर्व्वपक्षवाक्यं, पूर्वपक्षोक्तां युक्तिं खण्डयित्वा सत्पक्षे युक्तिप्रदर्शनवाक्यम् सिद्धान्तः। ततश्चेत्याद्यभिलापेन सिद्धान्तसिद्धार्थोपसंहारकं वाक्यं निर्णायकवाक्यमिति यथा "स्वाध्यायोऽध्येतव्य" इत्यादिवाक्यं विचारार्थत्वेन विषयः। अत्राध्ययनमक्षरग्रहणमात्रम्? अर्थग्रहणपर्य्यन्ताध्ययनं? वेति संशयः। तत्र अक्षरग्रहणमात्रमध्ययनमिति पूर्व्वपक्षः। अर्थज्ञानसहिताक्षरग्रहणमिति सिद्धान्तः। तेन विधिवाक्यस्य सार्थवेदाध्ययनमेव फलितोऽर्थ इति निर्णय इत्थं तत्प्रतिपादकावयवपञ्चात्मकोन्यायोऽत्रावसीयते। एवमन्यदप्युदाहार्य्यम्। उत्तरमीमांसायामपि एतानि यथायथं योज्यानि विशेषस्त्वयं वेदान्ते पञ्चावयवा अन्यविधा यथोक्तं माधवाचार्य्येण। "तत्रैकैकमधिकरणं पञ्चावयवं विषयः सन्देहः सङ्गतिः पूर्व्वपक्षः सिद्धान्तश्चेति पञ्चावयवा इति" सङ्गतिश्च "शास्त्रेऽध्याये तथा पादे न्यायसङ्गतयस्त्रिधा। शास्त्रादिविषये ज्ञाते तत्तत्सङ्गतिरुह्यता" मित्यनेन सङ्गतिर्विविध्यं तेनैव दर्शितं तद्विवरणं सङ्गतिशब्दे वक्ष्यते। तत्र वेदान्ताधिकरणं यथा "अथातो ब्रह्मजिज्ञासेति प्रथमाधिकरणम् "अविचार्य्यं विचार्य्यं वा ब्रह्माध्यासानिरूपणात्। असन्देहाफलत्वाभ्यां न विचारं तदर्हति। अध्यासोऽहंबुद्धिसिद्धोऽसङ्गं ब्रह्म श्रुतीरितम् सन्देहान्मुक्तभावाच्च विचार्य्यं ब्रह्म वेदत" इति माधवः। व्याख्यातञ्चैतत् स्वेनैव यथा "आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्य" इत्यत्र आत्मदर्शनं फलमुद्दिश्य तत्साधनत्वेन श्रवणं विधीयते। श्रवणं नाम वेदान्तवाक्यानां ब्रह्मणि तात्पर्य्यं निर्णेतुमनुकूलोन्यायविचारः तदेतद्विचारविधायकं वाक्यं विषयः। न चायं विषयः श्लोकयोर्न संगृहीतः, सन्देहसंग्रहेणैवार्थात् तत् संग्रहप्रतीतेः ब्रह्मविचारात्मकन्यायनिर्णयात्मकशास्त्रमनारम्भणीयमारम्भणीयं वेति सन्देहः। पूर्वोत्तरपक्षयुक्तिद्वयं सर्वत्र सन्देहबीजमुन्नेयम्। तत्रानारभ्यमिति तावत्प्राप्तं विषयप्रयोजनयोरभावात्। संदिग्धं हि विचारविषयोभवति ब्रह्म त्वसन्दिग्धं तथा हि तत् किं ब्रह्माकारेण सन्दिह्येत? आत्माकारेण? वा, नाद्यः "सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेति" वाक्येन ब्रह्माकारस्य निश्चयात्। न द्वितीयः अहंप्रत्ययेनात्माकारस्य निश्चयात्। अध्यासात्मविषयत्वेन भ्रान्तोऽयं प्रत्यय इति चेत् न अध्यासानिरूपणात् तमःप्रकाशवद्विरुद्धस्वभावयोर्जडाजडयोर्देहात्मनोः शुक्तिरजतवदन्योन्यतादात्म्याध्यासेन निरूपयितुं शक्यते। तस्माद्भ्रान्ताभ्यां श्रुत्यहंप्रत्ययाभ्यां निश्चितस्यासंदिग्धत्वान्न विचारस्य विषयोऽस्ति। नापि प्रयोजनं पश्यामः। उक्तप्रकारेण ब्रह्मात्मनिश्चयेऽपि मुक्त्यदर्शनात् तस्माद्ब्रह्म न विचारमर्हति अतः शास्त्रमनारम्भणीयमिति पूर्वपक्षः। अत्रोच्यते। शास्त्रमारम्भणीयं विषयप्रयोजनसद्भावात् श्रुत्यहंप्रत्यययोः सन्दिग्धं ब्रह्मात्मवस्तु। "अयमात्मा ब्रह्मेति" श्रुतिरसङ्गं ब्रह्मात्मत्वेनोपदिशति। अहंमनुष्य इत्याद्यहंबुद्धिर्देहादितादात्म्याध्यासेनात्मानं गृह्णाति, अध्यासस्य दुर्निरूपत्वमलङ्काराय, तस्मात् संदिग्धं वस्तु विषयः तन्निश्चयेन मुक्तिलक्षणं प्रयोजनं श्रुत्या, विद्वदनुभवेन च सिद्धम्। तस्माद्वेदान्तवाक्यविचारमुखेन ब्रह्मणो विचारार्हत्वाच्छास्त्रमारम्भणीयमिति सिद्धम् इति"। अभेदान्वयिपदार्थबोधकतुल्यविभक्तिकशब्दे च। "समानाधिकरणस्तत्पुरुषः कर्मधारय" इति पा०। समानाधिकरणः अभेदान्वयिपदार्थबोधकतुल्यविभक्तिकपदघटितस्तत्पुरुषः कर्मधारय इत्यर्थः "तादृशपदघटितत्वेनान्यपदार्थत्वे समानाधिकरणबहुव्रीहिः पीतमम्बरं यस्येति वाक्ये पीताम्बर इत्यादि। अभेदान्वयिपदार्थबोधकभिन्नपदघटितस्तु व्यधिकरणबहुव्रीहिरिति यथा पद्मं नाभौ यस्येति वाक्ये पद्मनाभः। सुश्रुतोक्तेषु द्वात्रिंशत्तन्त्रयुक्तिषु तन्त्रयुक्तिभेदे च तन्त्रयुक्तिशब्दे तद्विवरणम्।

अधिकरणविचाल पु० अधिकरणस्य विचालः अन्यथाकरणं वि—चल णिच् घञ् ईत०। द्रव्यस्य अवस्थान्तरकरणेन संख्यान्तरकरणे, विचालो नाम यदेकमनेकं क्रियते अनेकं वैकं क्रियते इति। एकस्य राशेः पञ्चधा विभागे, पञ्चात्मकस्य वा एकधा विभागे च अधिकरणस्य संख्याया विचालः। "अधिकरणविचाले चेति" पा०।

अधिकरणिक पु० अधिकरणम् धर्म्माधिकरणम् आश्रयतयाऽस्त्यस्य ठन् । विचारकरणाय धर्म्माधिकरणमण्डपे नियुक्ते प्राड्विवाकादौ । तत्र नियुक्तः ठक् । आधिकरणिकोऽप्यत्र पु० ।

अधिकर्म्म(न्) अव्य० कर्म्मणि विभक्त्यर्थेऽव्ययी० वा अच्समा० । कर्म्माधिकृत्येत्यर्थे । अधिकं कर्म्म प्रा० स० । अधिककर्म्मणि । न० ब० । अधिककर्म्मयुक्ते त्रि० ।

अधिकर्म्मकर त्रि० अधिकं कर्म्म तत्करोति कृ—आनुलोम्यादौ ट । शुश्रूषकभेदे दासभेदे । क्विप् अधिकर्मकृदप्यत्र त्रि० ।

अधिकर्म्मकृत त्रि० अधिकं कर्म अधिकर्म तत् कृतं येन निष्ठान्तस्य परनि० । "सर्वेष्वधिकृतो यः स्यात् कुटुम्बस्य तथोपरि । सोऽधिकर्मकृतो ज्ञेय" इति स्मृत्युक्ते शुश्रूषकभेदे ।

अधिकर्म्मिक पु० अधिकृत्य हट्टं कर्मणेऽलम् अधिकर्म ठन् । हट्टाध्यक्षे, हट्टस्थवणिग्भ्यः शुल्कादानकर्म्मणि नियुक्ते ।

अधिकाङ्ग न० अधिकोऽङ्गात् । वर्मधरैर्योधैर्हृदयमध्ये वर्मदार्ढ्यार्थं बद्धपट्टिकादौ । ब० । अधिकाङ्गवति त्रि० । "अजाविघातने चैव अधिकाङ्गः प्रजायते" इति शाता० ।

अधिकार पु० अधि+कृ—घञ् । आरम्भे, यथेष्टं क्रयविक्रयादिकर्तृत्वसम्पादके स्वामित्वे, "अधिकारः फले स्वाम्यमधिकारी प्रभुर्भवेदिति" मीमांसोक्ते विहितकर्म्मफलस्वामित्वे, विनियोज्यपुरुषस्य सम्बन्धे, यथा याजनादिकर्मणि ब्राह्मणादेः, राज्ञां प्रजापालनादौ, वैश्यस्य कृष्यादौ, शूद्रस्य द्विजसेवायाम्, "नैमित्तिकोऽयं प्रायश्चित्ताधिकार" इति मिताक्षरा । स्वामित्वे -"सर्व्वे स्युरधिकारिण" इति स्मृतिः । तत्र च वैदिकादिकर्मसु कर्त्तव्यताज्ञानाधीनप्रवृत्तिहेतुरधिकारः । यथा याजनादौ ब्राह्मणस्येत्यादि । शूद्रस्य नाध्ययनादिष्वधिकारः यथोक्तं "निषेकादिश्मशानान्तो यस्य वेदोदितो विधिः । तस्य शास्त्रेऽधिकारोऽस्मिन् ज्ञेयो नान्यस्य कस्यचिदिति" मनुना । न केवलम् अध्ययने शूद्राणामधिकारः यागादावप्यनधिकारः यथोक्तं जैमिनीयसूत्रभाष्यादौ । "चातुर्वर्ण्यमविशेषात्" इत्याशङ्क्य "निर्द्देशाद्वा त्रयाणां स्यादग्न्याधेये ह्यसम्बन्धः क्रतुषु ब्राह्मणश्रुतिरित्यात्रेय" इति । "वाशब्दः पक्षं व्यावर्त्तयति, "त्रयाणाम्" अधिकारः स्यात् कुतः ? अग्न्याधेये निर्द्देशात् अग्न्याधेये त्रयाणां निर्द्देशो भवति, "वसन्ते ब्राह्मणोऽग्निमादधीत, ग्रीष्मे राजन्यः, शरदि वैश्यः" इति शूद्रस्य आधाने श्रुतिर्नास्ति इत्यनग्निः शूद्रः असमर्थोऽग्निहोत्रादि निर्वर्त्तयितुम् । तस्मात् "अग्निहोत्रं जुहुयात् स्वर्गकामः" इत्येवमादिषु शूद्रस्य प्रापिका श्रुतिर्नास्ति । ब्राह्मणादीन् एवाधिकृत्य सा प्रवर्त्तते, ते हि समर्था अग्निमत्त्वात्, आहवनीयादयो न शूद्रस्य, अविधानात्, संस्कारशब्दत्वाच्च आहवनीयादीनाम् । तस्मात् अनधिकृतोऽग्निहोत्रादिषु शूद्रः इत्यात्रेयः मन्यते स्म" इति भा० । तथा कर्मप्रतिपादक सर्वशास्त्रविहितकर्मसु मनुष्याणामेवाधिकारः न तिरश्चां न वा देवादीनां यथोक्तं तत्रैव "फलार्थत्वात् कर्मणः शास्त्रं सर्वाधिकारं स्यात्" इत्याशङ्क्य "कर्त्तुर्वा श्रुतिसंयोगाद्विधिः कार्त्स्न्येन गम्यते" इति सू० "वाशब्दः पक्षं व्यावर्त्तयति । न चैतदस्ति तिर्य्यगादीनामपि अधिकारः इति । कस्य तर्हि ? । यः समर्थः कृत्स्नं कर्म अभिनिर्वर्त्तयितुम् । न चैते, शक्नुवन्ति तिर्य्यगादयः कृत्स्नं कर्म्माभिनिर्वर्त्तयितुम्, तस्मात् एषां न सुखस्याभ्युपायः कर्म, कथं यो न शक्यते कर्त्तुम्, सोऽभ्युपायः स्यात् ? इति । न देवानां, देवतान्तराभावात्- न हि आत्मानम् उद्दिश्य त्यागः सम्भवति, त्याग एवासौ न स्यात्, न ऋषीणाम्, आर्षेयाभावात् न भृग्वादयो भृग्वादिभिः सगोत्रा भवन्ति, न चैषां सामर्थ्यं प्रत्यक्षम् । "अपि च तिर्य्यञ्चो न कालान्तरफलेन अर्थिनः, आसन्नं हि कामयन्ते । "ननु च उक्तं, कालान्तरफलार्थिनः तिरश्चः पश्यामः, शुनः श्येनांश्चतुर्द्दश्याम् अष्टमम्यां च उपवसतः" इति उच्यते न जन्मान्तरफलार्थिन उपवसन्ति । 'कथं अवगम्यते ? वेदाध्ययनाभावात्, ये वेदमधीयते ते एतद्विदुः, "इदं कर्म कृत्वा, इदं फलममुत्र प्राप्नोति इति" न चैते वेदमधीयते, नापि स्मृतिशास्त्राणि, नाप्यन्येभ्यः अवगच्छन्ति, तस्मात् न विदन्ति धर्मम् । अविद्वांसः कथम् अनुतिष्ठेयुः, तस्मात् न धर्म्माय उपवसन्ति इति । किमर्थस्तर्ह्येषाम् उपवासः ? । उच्यते, रोगात् अरुचिरेषाम् । कथं पुनर्नियते काले रोगो भवति ? । उच्यते नियतकाला अपि रोगा भवन्ति यथा तृतीयकचातुर्थकादयेति । तस्मात् मनुष्याणाम् अधिकारः इति । न च तिरश्चां द्रव्यपरिग्रहः, न हि एते द्रव्यं स्वेच्छया उपयुञ्जाना दृश्यन्ते, तस्मात् अनीशाना धनस्य । यत्तु, देवग्रामो हस्तिग्रामः इति, उपचारमात्रं तत् । तस्मात् अपि न तिरश्चाम् अधिकारः इति । यानि पुनर्लिङ्गानि, "देवा वै सत्रमासत" इत्येवमादीनि, अर्थवादाः ते विधिप्ररोचनार्थाः । विद्यते हि विधिरन्यः तेषु सर्वेषु,

न च विधेर्विधिमैक्यवाक्यभावो भवति, वचनव्यक्तिभेदात् । स्तुतिस्तु सा, इत्थं नाम सत्राणि आसितव्यानि, यत् कृतकृत्या अपि आसते देवाः, आसन्नचेतना अपि तिर्य्यञ्चः, अचेतना अपि वनस्पतयः, किमङ्ग पुनर्विद्वांसो मनुष्या" इति भा० । ब्रह्मविद्यायान्तु सर्वेषां देवादीनामधिकार इति "तदुपर्य्यपि बादरायणः सम्भवात्" इति शा०सूत्रेण व्यवस्थापितं, व्याख्यातञ्चैतत् शाङ्कराचार्य्येण यथा "बाढं मनुष्यानधिकरोतु शास्त्रं न तु मनुष्यानेवेतीह ब्रह्मविज्ञाने नियमोऽस्ति तेषां मनुष्याणामुपरिष्टात् ये देवादयस्तान प्यधिकरोति शास्त्रमिति बादरायण आचार्य्यो मन्यते कस्मात् ? सम्भवात् । सम्भवति हि तेषामप्यर्थित्वाद्यधिकारकारणम् । तत्रार्थित्वं तावत् मोक्षविषयं देवादीनामपि, सम्भवति विकारविषयविभूत्यनित्यतालोचनादिनिमित्तम् । तथा सामर्थ्यमपि तेषां सम्भवति मन्त्रार्थवादेतिहासपुराणलोकेभ्यो विग्रहवत्त्वाद्यवगमात् । नच तेषां कश्चित् प्रतिषेधोऽस्ति । नचोपनयनादिशास्त्रेणैषामधिकारो निवर्त्तितः उपनयनस्य वेदाध्ययनार्थत्वात् तेषाञ्च स्वयंप्रतिभातवेदत्वात् । अपि चैषां विद्याग्रहणार्थं ब्रह्मचर्य्यादि दर्शयति "एकशतं ह वै वर्षाणि मघवान् प्रजापतौ ब्रह्मचर्य्यमुवास" "भृगुर्वै वारुणिर्वरुणं पितरमुपससार अधीहि भगवो ! ब्रह्मेत्यादि" । यदपि कर्मस्वनधिकारकारणमुक्तम्, न देवानां, देवतान्तराभावात् । न ऋषीणामार्षेयान्तराभावादिति । न तद्विद्यास्वस्ति न हीन्द्रादीनां विद्यास्वधिक्रियमाणानामिन्द्राद्युद्देशेन किञ्चित् कृत्यमस्ति न च भृग्वादीनां भृग्वादिसगोत्रतया । तस्माद्देवादीनामपि विद्यास्वधिकारः केन वार्य्येत ? इति" । ततश्च विद्वत्त्व कर्मफलार्थित्व-तत्तत्कर्मकरणसमर्थत्वापर्य्युदस्तत्वानि अधिकारप्रयोजकानीति सिद्धम् तत्रापि विधानेन सर्वकर्मत्यागरूपे सन्न्यासे विप्रस्यैवाधिकार इति सर्ववादिसम्मतम् द्विजमात्राणामधिकार इति केषाञ्चिन्मतम् । अधिकमाकरे दृश्यम् । क्वचिच्चाधिकृतस्याधिकारः । यथा दर्शाद्यधिकृतस्य प्रयाजादिष्वधिकारः "प्रधानाधिकारी अङ्गाधिकारी भवतीति" न्यायात् । "ताम्बूलाधिकारो दत्त इति" हितो० । "हृताधिकारां मलिनाम्बिति" स्मृतिः । कर्मणि घञ् । "कर्त्तव्ये "स्वाधिकारे प्रमत्त" इति मेघ० । प्रकरणे, व्याकरणशास्त्रे पूर्वसूत्रोपात्तपदादेरुत्तरत्र सूत्रेषु अनुवर्त्तने । "अधिकारोऽयम् आ पञ्चमाध्यायसमाप्तेरिति" सि०कौ० । तत्राधिकारश्च प्रत्ययादिकर्म्माद्यर्थमुत्तरोत्तरसूत्रेषु पूर्व्वसूत्रोपात्तशब्दस्यानुवर्त्तनम् । यथा "प्रत्ययः, परश्च" इति सूत्रोपात्तप्रत्ययपरशब्दयोः आ पञ्चमाध्यायसमाप्तेः सर्व्वत्र सूत्रेषु अनुवर्त्तनम् । स चाधिकारः त्रिविधः "सिंहावलोकितं चैव मण्डूकप्लुतमेव च । गङ्गाप्रवाहवच्चापि अधिकारस्त्रिधा मत" इत्युक्तभेदत्रयात् । तदुदाहरणन्तु व्याकरणेऽवगमय्यम् । नियोज्यतया विषयीकरणे, "सर्व्वाधिकारं शास्त्रमिति" जै०सू० । तदभिप्रायेण "बाढं मनुष्यानधिकरोतु शास्त्र"मिति मनुष्याधिकारत्वाच्छास्त्रस्येति" च श०भा० । सर्वमधिकरोति कर्म्मण्युपपदे अण् एवमेव मनुष्याधिकारत्वादित्यत्रापि

अधिकारविधि पु० अधिकारे फलस्वाम्ये विधिर्विधानम् । मीमांसकोक्ते विधिभेदे कर्मजन्यफलभोक्तृताज्ञापके विधौ यथा स्वर्गकामो यजेत इत्यनेन यागजन्यफलभोक्ता स्वर्गकामीति ज्ञाप्यते । तत्र नियोज्यप्रवर्त्तनाविधिः अधिकारः यथा "राजा राजसूयेन यजेतेति" तत्र राजसूये राज्ञ एव नियोज्यतया तत्र प्रवर्त्तनात्तस्य तथात्वम् स्वस्वकर्मणि नियोगे च ।

अधिकारिता स्त्री अधिकारिणो भावः तल् । विद्वत्त्वफलार्थित्वकर्म्मकरणशक्तिमत्त्वापर्य्युदस्तत्वप्रयोज्ये अधिकारे "भार्य्यापुत्रविहीनस्य—नास्ति यज्ञेऽधिकारितेति" स्मृतिः । भावार्थे त्व । अधिकारित्वम् अत्रैवार्थे न० ।

अधिकारिन् त्रि० अधिकरोति अधि+कृ—णिनि । स्वामिनि विहितकर्मफलभोक्तरि, शास्त्रेण कर्त्तव्यतोपदेशेन नियोजिते, कामनाविषयफल-तदुपायोपदेशेन प्रवर्त्तिते च स्त्रियां ङीप् । वेदान्तमतसिद्धे अनुबन्धचतुष्टयमध्ये अनुबन्धभेदे वेदान्तसारे वेदान्तशास्त्रालोचनहेतुभूतानुबन्धचतुष्टयनिरूपणाय "अधिकारी तु विधिवदधीतवेदवेदाङ्गत्वेनापाततोऽधिगताखिलवेदार्थः इह जन्मनि जन्मान्तरे वा काम्यनिषिद्धवर्ज्जनपुरस्सरं नित्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तोपासनानुष्ठानेन निर्गतनिखिलकल्मषतया नितान्तनिर्म्मलस्वान्तः साधनचतुष्टयसम्पन्नः प्रमाते"त्युक्तम् । स चाधिकारी उत्तममध्यमाधमभेदेन त्रिविधः "अधिकारित्रैविध्यान्न नियम" इति "अधिकारिभेदान्न नियम"इति च सांख्यसूत्राभ्यां तथोक्तेः । तत्र उत्तमाधिकारिणः विधानेन विहितसर्वकर्मत्यागपूर्व्वकं निराकारब्रह्मज्ञानेऽधिकारः, मध्यमाधिकारिणः विहितवर्णाश्रमादि कर्म्मकरणपूर्व्वकं सोपाधिब्रह्मोपासने, अधमस्य तु वर्णाश्रमविहितकर्म्म विधानपूर्व्वकं साकारब्रह्मोपा-

सने "ये मन्दास्ते तु सञ्जन्ते ब्रह्मणोरूपकल्पने" इत्युक्तेः। अतएवोक्तम् "प्रशान्तचित्ताय जितेन्द्रियाय प्रक्षीणदोषाय यथोक्तकारिणे—प्रदेयमेतत् सततं मुमुक्षवे" इति। अत्र यथोक्तकारिणे इत्यनेन प्राक् ज्ञानोत्पत्तेः वर्णाश्रमविहितं कर्म्मानुष्ठेयमेवेत्युक्तं शा॰ सूत्रकृताऽपि "विहितत्वादाश्रमकर्म्मापि" इत्युक्तम् गीतायामपि "आरुरुक्षोर्मुनेर्योगः कर्म्म कारणमुच्यते। योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते" इत्यनेन आरुरुक्षोः यथोक्तकर्म्माधिकारः उक्तः "कषाये कर्म्मभिः पक्वे ततोज्ञानं प्रजायते" इत्यनेन कषायशब्द-वाच्यचित्तदोषक्षयार्थं कर्म्मावश्यकतेत्युक्तम्। "द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये परञ्चापरमेव चेति" श्रुतावप्यधिकारिभेदात् निराकारसोपाधिकयोः द्वयोर्ब्रह्मणोर्वेद्यतोक्ता। गीतायामपि "लोकेऽस्मिन् द्विविधा निष्ठा पुरा प्रोक्ता मयानघ! ज्ञानयोगेन सांख्यानां, कर्म्मयोगेन योगिनामिति" अधिकारिभेदात् ज्ञानकर्म्मणोरधिकार इत्युक्तम्। "सम्यक् संसाधनं कर्म्म कर्त्तव्यमधिकारिणा। निष्कामेण सदा पार्थ! काम्यं कामान्वितेन चेति" भवि॰पु॰। "अधिकारिणाऽर्थिना विदुषा समर्थेनेति" रघु॰ तेन विद्वत्त्वं तत्तत्कर्मजन्यफलार्थित्वम् तत्तत्कर्म्मकरणयोग्यत्वम् अपर्य्युदस्तत्वञ्च अधिकारिताप्रयोजकम्। तत्र फलार्थित्वञ्च सति कामे एव, मुमुक्षुत्वे तु न फलार्थित्वावश्यकतेति भेदः। मार्कण्डेयपुराणे रुचिवाक्येन "पितृन्नमस्ये दिवि ये च मूर्त्ताः स्वधाभुजः काम्यफलाभिसन्धौ। प्रदानशक्ताः सकलेप्सितानां विमुक्तिदा येऽनभिसंहितेष्विति" अनेन फलार्थिनं प्रति तत्तत्फलदातृत्वं, तदनर्थिनं मुमुक्षुं प्रति मुक्तिदातृत्वमिति स्पष्टमुक्तम् एवं देवतानामप्यधिकारिभेदेन फलदातृत्वम्। अनभिसंहितेषु अनुद्दिष्टेषु फलेष्वित्यर्थः। अधिकारोऽस्त्यस्य इनि। स्वामित्ववति "सर्वे स्युरधिकारिण" इति स्मृतिः स्त्रियां ङीप्। "कृतात्र देवी वचनाधिकारिणीति नैष॰।

अधिकार्थवचन न॰ अधिकार्थस्य स्तुतिनिन्दाभ्यामारोपितस्य वस्तुधर्म्मादतिरिक्तस्य गुणस्य वचनम्। स्तुत्यर्थवादे, निन्दार्थवादे च। यथा वातच्छेद्यं तृणमित्यत्र दुर्बलत्वेन निन्दा, काकपेया नदीत्यत्र च पूर्णजलत्वेन स्तुतिः गम्यते "कृत्यैरधिकार्थवचने" इति पा॰।

अधिकाम पु॰ अधिकः कामः। अत्यन्ताभिलाषे। ब॰। तद्वति त्रि॰। कामे विभक्त्यर्थे अव्य॰। काममधिकृत्येत्यर्थे अव्य॰।

अधिकृच्छ्र पु॰ अधिकं कृच्छ्रं कष्टं साधनतयाऽस्त्यस्य अच्। "विल्वैरामलकैर्वापि कपित्थैरथवा शुभैः। मासेन लोकेऽधिकृच्छ्रः कथ्यते द्विजसत्तमैः" इति (शङ्खस॰) उक्ते मास-साध्ये व्रतभेदे। प्रा॰स॰। अधिककष्टे न॰। तद्वति त्रि॰।

अधिकृत पु॰ अधि+कृ-क्त। आयव्ययाद्यवेक्षके, अध्यक्षे कर्म्मजन्यफलसम्बन्धिनि नियुक्ते, स्वामित्ववति च त्रि॰। "महीपतीनां पृथगर्हणार्थं समादिदेशाधिकृतानधिश्रीरिति" रघुः।

अधिकृति स्त्री अधि+कृ-क्तिन्। अधिकारे। आरोहणे।

अधिक्रम पु॰ अधि+क्रम-भावे घञ् अमन्तत्वान्न वृद्धिः।

अधिक्षित् त्रि॰ अधि+भावे कर्त्तरि वा क्विप्-तुक् च। परिक्षये, तत्कारिणि च। "विशामासामभयानामधिक्षितम् ऋ॰ १०९२,२४।

अधिक्षिप्त त्रि॰ अधि+क्षिप-क्त। स्थापिते, निन्दिते, कृताधिक्षेपे, प्रेरिते, तिरस्कृते च।

अधिक्षेप पु॰ अधि+क्षिप भावे घञ्। तिरस्कारे, स्थापने, प्रेरणे च।

अधिगत त्रि॰ अधि+गम कर्म्मणि-क्त। प्राप्ते, ज्ञाते च। "अधिगतं विधिवत् यदपालयदिति" रघुः "अधिगतसकलकलाकलापकमिति" काद॰। अधिगताखिलवेदार्थ" इति वे॰सा॰।

अधिगम पु॰ अधि+गम-घञ्। ज्ञाने, प्राप्तौ, स्वीकारे च। "अध्यात्मयोगाधिगमेनेति" गीता। निध्यादेः प्राप्तौ च। "स्वामी रिक्थक्रयसंविभागपरिग्रहाधिगमेष्विति" गौत॰। "अधिगमो निध्यादेः प्राप्तिरिति" मिता॰।

अधिगव अव्य॰ गवि विभक्त्यर्थे अव्ययी॰ वेदे अच् समा॰। गवीत्यर्थे "स्वादीयो यदधिगवं क्षीरमिति" वेदः।

अधिगुण पु॰ अधिको गुणः प्रा॰स॰। अतिशयितविनयादिगुणे। ब॰। तद्वति त्रि॰। "याच्ञा मोघा वरमधिगुणे नाधमे लब्धकामा" इति नीति॰। गुणे विभक्त्यर्थे अव्ययी॰। गुणमधिकृत्येत्यर्थे अव्य॰। अधिगतो गुणो येन। ज्याधिरूढे धनुषि न॰।

अधिजिह्व पु॰ अधिका जिह्वा यस्य। द्विजिह्वे सर्पे तस्य द्विजिह्वत्वञ्च अमृतास्वादाशया कुशविलेहनात्। यथोक्तं भा॰आ॰प॰। "यत्रैतदमृतञ्चापि स्थापितं कुशसंस्तरे। तद्विज्ञाय हृतं सर्पाः प्रतिमायाकृतञ्च तत्। सोमस्थानमिदञ्चेति दर्भांस्ते लिलिहुस्तदा। ततो द्विधा कृता जिह्वा सर्पाणां तेन कर्म्मणा। अभवंश्चामृतस्पर्शाद्दर्भास्तेऽथ पवित्रिणः। एवं तदमृतं तेन हृतमाहृतमेव च। द्विजिह्वाश्च कृताः सर्पा गरुडेन महात्मना" इति।

अधिजिह्विका स्त्री जिह्वेव इवार्थे कन् अधिरूढ़ा जिह्विका वा। (आल्‌जिभ) उपजिह्वायाम्।

अधिज्य न० अध्यारूढ़ा ज्या यत्र प्रा०ब०, अधिगतं ज्यां वा अत्या०स०। आरोपितगुणके धनुषि "त्वयि चाधिज्यकार्मुके" इति शकु०।

अधिज्योतिष अव्य० ज्योतिषि विभक्त्यर्थे अव्ययी० अच् समा०। सूर्य्यतारकादिज्योतींष्यधिकृत्येत्यर्थे।

अधित्यका स्त्री अधि+त्यकन्। पर्वतस्योपरिभूमौ। "आरूढ़स्थलमधित्यकेति" सि०कौ०। "स्थाणुं तपस्यन्तमधित्यकायामिति" कुमा०। "अधित्यकायामिव धातुमय्यामिति" रघुः।

अधिदन्त पु० अध्यारूढ़ो दन्तम् अत्या०स०। दन्तोपरि जातदन्ते(गजदाँत)। प्रा०ब०। तद्वति त्रि०। दन्ते विभक्त्यर्थे अव्ययी०। दन्तमधिकृत्येत्यर्थे अव्य०।

अधिदेव पु० अधिकृतोदेवः येन गुणातिशयात् प्रा०ब०। सर्वदेवाधिपे परमेश्वरे। देवे विभक्त्यर्थे अव्ययी०। देवमधिकृत्येत्यर्थे अव्य०। अधिदेवं भवः ठञ्। अनुशतिका० द्विपदवृद्धिः। आधिदैविकं देवेभ्यो जाते दुःखादौ त्रि०।

अधिदेवता स्त्री अधिष्ठात्री देवता शा०त०। अधिष्ठातृ्यां देवतायाम्। देवतानाम् अधिष्ठातृत्वञ्च सन्निधानमात्रेण तत्तत्पदार्थानां तत्तत्कर्म्मसु नियन्तृत्वरूपम्। तच्च साक्षात् परमेश्वरस्यैव यथोक्तम् बृ०उ० अन्तर्यामिब्राह्मणे। "यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अन्तरो, यं पृथिवी न वेद, यस्य पृथिवी शरीरं, यः पृथिवीमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्याम्यमृतः॥ योऽप्सु तिष्ठन्नद्भ्योऽन्तरो, यमापो न विदुर्यस्यापः शरीरं, योऽपोऽन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। योऽग्नौ तिष्ठन्नग्नेरन्तरो यमग्निर्न वेद, यस्याग्निः शरीरं, योऽग्निमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। योऽन्तरिक्षे तिष्ठन्नन्तरिक्षादन्तरो, यमन्तरिक्षं न वेद यस्यान्तरिक्षं शरीरं योऽन्तरिक्षमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यो वायौ तिष्ठन्वायोरन्तरो, यं वायुर्न वेद, यस्य वायुः शरीरं, यो वायुमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यो दिवि तिष्ठन्दिवोऽन्तरो, यं द्यौर्न वेद, यस्य द्यौः शरीरं, यो दिवमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। य आदित्ये तिष्ठन्नादित्यादन्तरो, यमादित्यो न वेद, यस्यादित्यः शरीरं, य आदित्यमन्तरो, यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यो दिक्षु तिष्ठन्दिग्भ्योऽन्तरो, यं दिशो न विदुर्यस्य दिशः शरीरं, यो दिशोऽन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यश्चन्द्रतारके तिष्ठंश्चन्द्रतारकादन्तरो, यञ्चन्द्रतारकं न वेद, यस्य चन्द्रतारकं शरीरं, यश्चन्द्रतारकमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। य आकाशे तिष्ठन्नाकाशादन्तरो, यमाकाशो न वेद, यस्याकाशः शरीरं, य आकाशमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यस्तमसि तिष्ठंस्तमसोऽन्तरो, यं तमो न वेद, यस्य तमः शरीरं, यस्तमोऽन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यस्तेजसि तिष्ठंस्तेजसोऽन्तरो, यं तेजो न वेद, यस्य तेजः शरीरं, यस्तेजोऽन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृत इत्यधिदैवतम्। अथाधिभूतम् यः सर्व्वेषु भूतेषु तिष्ठन्सर्व्वेभ्यो भूतेभ्योऽन्तरो, यं सर्व्वाणि भूतानि न विदुर्यस्य सर्व्वाणि भूतानि शरीरं, यः सर्व्वाणि भूतान्यन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृत इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम् यः प्राणे तिष्ठन्प्राणादन्तरो, यं प्राणो न वेद, यस्य प्राणः शरीरं, यः प्राणमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यो वाचि तिष्ठन्वाचोऽन्तरो, यं वाङ्न वेद, यस्य वाक् शरीरं, यो वाचमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यश्चक्षुषि तिष्ठंश्चक्षुषोऽन्तरो, यं चक्षुर्न वेद, यस्य चक्षुः शरीरं, यश्चक्षुरन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यः श्रोत्रे तिष्ठञ्छ्रोत्रादन्तरो, यं श्रोत्रं न वेद, यस्य श्रोत्रं शरीरं, यः श्रोत्रमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यो मनसि तिष्ठन्मनसोऽन्तरो, यं मनो न वेद, यस्य मनः शरीरं यो मनोऽन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यस्त्वचि तिष्ठंस्त्वचोऽन्तरो, यं त्वङ्न वेद, यस्य त्वक् शरीरं, यस्त्वचमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यो विज्ञाने तिष्ठन्विज्ञानादन्तरो, यं विज्ञानं न वेद, यस्य विज्ञानं शरीरं, यो विज्ञानमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतः। यो रेतसि तिष्ठन्रेतसोऽन्तरो, यं रेतो न वेद, यस्य रेतः शरीरं, यो रेतोऽन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतोऽदृष्टो द्रष्टा,ऽश्रुतः श्रोता,ऽमतो मन्ता,ऽविज्ञातो विज्ञाता, नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टा, नान्यतोऽस्ति श्रोता, नान्यतोऽस्ति मन्ता, नान्यतोऽस्ति विज्ञातैष त आत्मान्तर्य्याम्यमृतोऽतोऽन्यदार्त्तम्" इति। तस्यैवांशविशेषेणाविर्भूतानां दिगाद्यभिमानिदेवानामिन्द्रियाधिष्ठातृत्वं यथा "वैकारिकादहङ्काराद्देवा वैकारिका दश। दिग्वातार्कप्रचेतोऽश्विवह्नीन्द्रोपेन्द्रमित्रकाः" इति शार०। "शक्तिसामर्थ्योद्बृंहितपरमेश्वराद्युत्पन्नत्वेनाऽहङ्कारस्य तद-

न्तुपस्थदेवानाञ्च वैकारिकत्वमिति” राघवभट्टेन व्याख्यातम्। “वैकारिका दिगाद्याश्च चन्द्रेणैकादश स्मृताः। इन्द्रियाणामधिष्ठातृदेवास्ते परिकीर्त्तिता” इति तद्धृताभियुक्तोक्तिः। तथा च श्रोत्रस्य दिक्, त्वचो वातः, नेत्रस्य अर्कः, रसनायाः वरुणः, घ्राणस्य अश्विनौ, वागिन्द्रियस्य वह्निः, हस्तस्य इन्द्रः, पादस्य उपेन्द्रः, पायोः मित्रः, उपस्थस्य (कः) प्रजापतिः, मनसः चन्द्रः, इत्येते एकादशेन्द्रियाणामधिष्ठातृदेवाः। “ईश्वरं भास्करे विद्यादुमां विद्यान्निशाकरे। स्कन्दमङ्गारके विद्याद्बुधे नारायणं विदुः। गुरौ वेदनिधिं विद्यात् शुक्रे शक्रो विधीयते। शनैश्चरे यमं विद्याद्राहोः कालं तथैव च। चित्रगुप्तोऽधिपः केतोरित्येते ग्रहदेवताः” इति (मत्स्यपुरा०) उक्ता ग्रहाणामधिदेवाः। एतेषां पुनरधिष्ठातृदेवाश्च प्रत्यधिदेवतात्वेन व्यवह्रियन्ते ते च प्रत्यधिदेवताशब्दे दर्शयिष्यन्ते। अधिदेवताप्यत्रैव। “आदित्याभिमुखाः सर्वे साधिप्रत्यधिदेवता” इति मत्स्यपु०। “शशाङ्कमूर्त्तेरधिदेवताकृतिरिति” भट्टिः। चण्डाधिदेवता उमा।

अधिदैवत न० अधिष्ठातृ दैवतम् प्रा०स०। अधिदेवताशब्दार्थे “शिवाधिदैवतं ध्यायेत् वह्निप्रत्यधिदैवतमिति” “विचिन्त्यो साधिदैवत”मिति च विष्णुध०पु०। दैवते विभक्त्यर्थे अव्ययीभावः। दैवतमधिकृत्येत्यर्थे अव्य०। “अथाधिदैवतम् आदित्यो वा” इति छन्दो० उ० “इत्यधिदैवतमिति छ०उ०”। अधिदैवमप्यत्र अव्य०। “अधिदैवं किमुच्यते इति” गीता।

अधिनाथ पु० अधिको नाथः प्रा०स०। अधीश्वरे। “तत्राधिनाथमधिकृत्य दिवस्तथासाविति” नैष०।

अधिनाय पु० अधिनीयते वायुना गन्धाधारस्थस्थानयनद्वारा नस्तत्स्थानं ह्रियतेऽसौ अधि+नी—घञ्। गन्धे।

अधिप पु० अधिपाति अधि+पा—क। प्रभौ ईश्वरे। “अथ प्रजानामधिपः प्रभाते” इति रघुः। “श्रियः कुरूणामधिपस्येति” भार०।

अधिपति पु० अधिकः पतिः, अधि+पा—डति वा। ईश्वरे स्वामिनि “स वा एष सर्वेषां भूतानामधिपतिरिति” श्रुति.। “सर्व्वस्याधिपतिर्हि स” इति मनुः। “ततो भुजङ्गाधिपतेः फणाग्रैरिति” कुमा०। पत्यन्तत्वात् भावादौ यक् आधिपत्यम्। अत्यन्तैश्वर्य्ये न०। “शैलाधिपत्यं स्वयमन्वतिष्ठदिति” कुमा०। सपूर्व्वपदकत्वात् स्त्रियां ङीप् नकारान्तादेशः। “विष्टम्भिनी दिशामधिपत्नीमिति यजु० १४.५, अधिपत्नीं स्वामिनीमिति” दीपः।

अधिपा त्रि० अधिपाति अधि+पा क्विप् अधिपतौ, अधिपालके च “स्वर्यद्यस्मन्नधिपा उ अन्धोऽभि” ऋ०७,८८,२।

अधिपु(पू)रुष पु० अधिकः उत्तमः पु(पू)रुषः प्रा०स०। परमेश्वरे। पु(पू)रुषे विभ० अव्ययी०। पु(पू)रुषमधिकृत्येत्यर्थे अव्य०। [बहुप्रजायां स्त्री।

अधिप्रज त्रि० अधिका प्रजा यस्य। बहुप्रजायुक्ते। प्रा०स०।

अधिभू पु० अभिभवति स्वामीभवति सामर्थ्येनाधिः अधि+भू—क्विप्। प्रभौ।

अधिभूत अव्य० भूतेषु विभ० अव्ययी०। भूतान्यधिकृत्येत्यर्थे “अधिभूतं किमुच्यत” इत्यर्जुनप्रश्ने “अधिभूतं क्षरो भाव” इति भगवदुत्तरम् इति गीता। “भूतं प्राणिमात्रमधिकृत्य भवतीत्यधिभूतमुच्यते” इति श्रीधरः। अधिभूतं भवः अनुशतिका० द्विपदवृद्धिः आधिभौतिकम्। भूतान्यधिकृत्य जाते दुःखादौ त्रि०।

अधिभोजन न० अधिकमत्यन्तं भोजनम् प्रा०स०। अत्यन्तभोजने। भोजनं निरुक्ते धननामसु पठितम् अधिकं धनं मूल्यं यत्र। अतिमूल्यलभ्ये वस्तुनि त्रि०। “दश वस्त्राधिभोजना इति ऋ०६,४७,२३ अधिभोजना अधिकं धनं मूल्यं येषां तादृशानि दश वस्त्राणीति भाष्यम्।

अधिमन्थ पु० अधिकं मथ्यतेऽनेन अधि+मन्थ—करणे घञ्। “उत्पाद्यत इवात्यर्थं नेत्रं निर्मथ्यते तथा। शिरसोऽर्द्धं तु तं विद्यादधिमन्थं स्वलक्षणैः” इत्युक्ते अक्षिकाक्षमन्थनावयवभेदे।

अधिमांस न० अधिकं मांसमत्र। “विस्तीर्णं मृदु बहुलं यकृत्प्रकारं श्यावं वा तदधिमांसनाम विद्यादिति” वैद्यकोक्ते रोगभेदे।

अधिमांसक पु० अधिको मांसो यत्र ब० कप्। “हन्वश्च पश्चिमे दन्ते महाशोथो महारुजः। लालास्रावी कफकृतो विज्ञेयः सोऽधिमांसक” इति वैद्यकोक्ते दन्तरोगविशेषे।

अधिमात्र त्रि० अधिका मात्रा यस्य, अधिकं प्रमाणमस्य मात्रच् वा। अधिकप्रमाणे।

अधिमास पु० अधिको रविमासादतिरिक्तः शुक्लप्रतिपदादिदर्शान्तश्चान्द्रो मासः प्रा०स०। मलमासे “असंक्रान्तमासोऽधिमासो निरुक्त” इतिस्मृत्युक्तो रविसंक्रान्तिवर्जितो मासोऽधिमासः। तथा हि “मीनादिस्थो रविर्येषामारम्भः प्रथमे क्षणे। ते चैत्राद्या” इत्युक्तादिशा मीनस्थे रवौ यस्य चान्द्रमासस्यारम्भः स चैत्रः एवं मेषस्थरवारब्धो वैशाख

इत्येवं स्थिते यस्मिन् चान्द्रमासे रवेः राश्यन्तरसंक्रमो न जातः, तस्य तदुत्तरस्य च चान्द्रमासस्य उभयोर्मेषस्थे रवौ स्वारम्भात् उभयोरपि वैशाखता, तत्राद्योऽधिमासः संक्रान्तिहीनत्वात् द्वितीयः शुद्धः इति स्मृतौ प्रसिद्धम्। यथा मलमासतत्त्वे लघुहारीतः॥ "इन्द्राग्नी यत्र हूयते" इत्युक्त्वा "तमतिक्रम्य तु रविर्यदा गच्छेत् कथञ्चन। आद्यो मलिम्लुचो ज्ञेयो द्वितीयः प्रकृतः स्मृतः। तस्मिंस्तु प्रकृते मासि कुर्य्यात् श्राद्धं यथाविधि। तथैवाभ्युदयं कार्य्यं नित्यमेकं तु सर्व्वदा"। "यदा तं दर्शान्तमासमतिक्रम्य तत्पूर्व्वमासान्त्यक्षणवृत्तिराशिस्थः सन् सूर्य्योऽतिवाह्य गच्छेत् मासान्तरे राश्यन्तरसंयोगं गच्छेत्तदाद्योऽतिक्रान्तो मासो मलिम्लुचो ज्ञेयः"। ज्योतिषे। "अमावास्याद्वयं यत्र रविसंक्रान्तिवर्जितम् मलमासः स विज्ञेयो विष्णुः स्वपिति कर्कटे"। "अमावास्याद्वयं अमावास्यान्त्यक्षणद्वयं रविसंक्रान्तिभ्यां क्रियोत्पत्तिरूपोत्तरसंयोगरूपाभ्यां यथाक्रमं वर्जितं तेन दर्शान्त्यक्षणद्वययोरेव क्रियोत्पत्त्युत्तरसंयोगाभ्यां यथाक्रमं संयोगेनाधिमासः। संक्रान्तेरेकक्षणे क्रियोत्पत्तिरपरक्षणे पूर्व्वसंयोगनाशः उत्तरसंयोगोत्पत्तिश्चेति क्षणद्वयवृत्तित्वमिति मीमांसकसिद्धान्तात्"। गृह्यपरिशिष्टज्योतिःपराशरौ। "रविणा लङ्घितो मासश्चान्द्रः ख्यातो मलिम्लुचः। तत्र यद्विहितं कर्म्म उत्तरे मासि कारयेत्" पराशरः। "पक्षद्वयेऽपि संक्रान्तिर्यदि न स्यात् सितासिते। तदा तन्मासविहितमुत्तरे मासि कारयेत्"। अत्र लङ्घनमसंक्रमणञ्च रवेस्तदा भवति यदा तन्मासतत्पूर्व्वमासान्त्यक्षणयोरेकराश्यवस्थितस्य तन्मासानन्तरसंयोगः, न त्वेकराशिस्थितस्य मासव्यापनमात्रं तथात्वे चतुर्द्दश्यामेकराशौ संक्रान्तस्य प्रतिपत्प्रथमक्षणेऽपरराशौ, तत्परराशौ च द्वितीयायां प्रतिपदि वा रवेः संयोगेऽपरस्यापि मलमासता स्यात्"। अतएव ज्योतिषे "अमावास्यापरिच्छिन्नं रविसंक्रान्तिवर्ज्जितम्। मलमासं विजानीयाद्गर्हितं सर्व्वकर्म्मसु। तस्यार्कोदर्शकस्यैकराशौ दर्शद्वयातिगः"। "अत्रैकराशिस्थार्कस्य दर्शद्वयातिगत्वमुक्तम्। एतच्च पूर्व्वोपदर्शितयोर्मासयोः पूर्व्वस्यैव सम्भवति न परस्य"। मलमासकारणन्तु ज्योतिषे। "दिवसस्य हरत्यर्कः षष्टिभागमृतौ सदा। करोत्येकमहश्छेदं तथैवैकञ्च चन्द्रमाः। एवमर्द्धतृतीयानामब्दानामधिमासकम्। ग्रीष्मे जनयतः पूर्व्वं पञ्चाब्दान्ते तु पश्चिमम्"। "तेन दिवसस्य तिथेः षष्टिभागं दण्डमेकं रविर्हरति छेदयति उत्तरे छेदमित्यभिधानात्। ततश्च ऋतौ मासद्वये षष्टिनाड़ीच्छेदादहःक्षयरूपच्छेदमर्कश्च करोति। एवं चन्द्रोऽपि। एवमित्युक्तक्रमेण वर्षे द्वादश तिथ्यात्मककालाकर्षादर्द्धतृतीयानामन्ते अर्द्धं तृतीयं येषां ते तथा। ग्रीष्मे माधवादिषु षट्केषु पूर्व्वं माधवादित्रिकपतितं, पञ्चाब्दान्ते तु पश्चिमं श्रावणादित्रिकपतितं मलमासञ्चन्द्रार्कौ जनयतः"। मिहिरः। "माधवादिषु षट्केषु मासि दर्शद्वयं यदा। द्विराषाढः स विज्ञेयः शेते तु श्रावणेऽच्युतः"। "मिथुनोपगतो भानुरमावास्याद्वयं स्पृशेत्। द्विराषाढः स विज्ञेयो विष्णुः स्वपिति कर्कटे"। "अमावास्याद्वयं तदन्त्यक्षणद्वयं स्पृशेत् संयुज्यात् न तन्मध्ये राश्यन्तरसंयोग इत्यर्थः"। "कन्यासिंहकुलीरेषु यदा दर्शद्वयं भवेत्। आगामिनि तदा वर्षे कुलीरे माधवः स्वपेत्" यद्यपि "यां तिथिं समनुप्राप्य तुलां गच्छति भास्करः। तयैव सर्व्वसंक्रान्तिर्यावन्मेषं न गच्छति" इति "राजमार्त्तण्डवचनात्तुलादिषण्मासे तिथिवृद्ध्यभावाद्वर्षे द्वादशवृद्धिरनुपपन्ना तथापि "मध्ये विषुवतोर्भानुर्यान्यहानि विवर्द्धयेत्। तैः सम्भृत्याधिको मासः पतत्येव त्रयोदशः" इति "गृह्यपरिशिष्टवाक्ये विषुवतोर्मेषतुलासंक्रान्त्योर्मध्ये मेषादिषण्मास एव तिथिवृद्धिरुक्ता अहर्गणने मेषादिषण्मासे मन्दभुक्त्या सप्तदिनवृद्धिस्तुलादौ शीघ्रभुक्त्या दिनद्वयह्रासः" इति तथा च ज्योतिःशास्त्रम् "मेषादीनामहर्वृन्दं षण्णां सप्ताष्टचन्द्रकम् (१८७)। तुलादीनामष्टसप्तचन्द्रकन्तु (१७८) लिखेत् पृथक्"। "चन्द्र एकः "अङ्कस्य वामा गतिः" इत्यङ्कविदां समयात् व्युत्क्रमेणाङ्का बोध्याः। तेन दिनवृद्धि ५ क्रमसङ्ख्याभ्यां ६ मेषादिषट्के एव एकादशतिथिवृद्धिः"। एवञ्च "गतेऽब्दद्वितये सार्द्धे पञ्चपक्षे दिनद्वये। दिवसस्याष्टमे भागे पतत्येकोऽधिमासकः"। इति "राजमार्त्तण्डोक्तः सप्तदशदिनाधिकाष्टमासाधिकवर्षद्वयेऽधिमासः। स च सौरे मासि सप्तदशदिनोत्तरं चान्द्रमासलङ्घनासम्भवात् सावनमानेन ज्ञेयः इति"। सिद्धान्तशिरोमणौ तु ४३२०००००००० कल्पप्रमाणवर्षेषु १५९३३००००० एतन्मिता अधिमासा भवन्तीत्युक्तम् यथा "खत्र्याहता देवनवेषुचन्द्राः कल्पेऽधिमासाः कथिताः सुधीभिरिति"। "अत्रोपपत्तिः प्रकृतास्तावद्रविमासास्तेभ्यश्चान्द्रमासा यावद्भिरधिकास्तावन्तोऽधिमासा" इति। तदेवाह। "रवेः कोटिनिघ्नाः कृताऽष्टेन्दुबाणाः" ५१८४००००००० "सुराग्न्यब्धिरामेषवो लक्षनिघ्नाः" ५३४३३०००००० ।

शाशाङ्कस्य मासाः पृथक् सूर्य्यमासैर्विहीनास्तु कल्पेऽथवा तेऽधिमासाः इति"॥ इष्टवर्षे अधिमासानयनं तत्रैवोक्तं यथा "कथितकल्पगतार्कसमागणो रविगुणो गतमाससमन्वितः। खदहनैः (३०) गुणितस्तिथिसंयुतः पृथगतोऽधिकमाससमाहतात् (१५९३३००००००)॥ रविदिना (१५५५२००००००००)प्तगताधिकमासकैः कृतदिनैः सहितो द्युगणो विधोः" इति। अत्र वासना कल्पगताब्दा द्वादशगुणिता रविमासा जातास्ते चैत्रादिगतचान्द्रतुल्यैः सौरैरेव युतास्त्रिंशद्गुणा इष्टमासप्रतिपदादिगततिथितुल्यैः सौरैरेव दिनैर्युताः एवन्ते सौरा जातास्तेभ्यः पृथक् स्थितेभ्योऽधिमासानयनं त्रैराशिकेन, यदि कल्पसौरदिनैः कल्पाधिमासा लभ्यन्ते तदेभिः किमिति फलम् गताधिमासाः। ते दिनीकृताः पृथक् स्थितः सौराहर्गणसहितश्चान्द्रो भवति यतः सौरचान्द्रान्तरमधिमासदिनान्येव" इति। सूर्य्यसिद्धान्तेऽप्युक्तम्। "भवन्ति शशिनो मासाः सूर्य्येन्दुभगणान्तरम्। रविमासोनितास्ते तु शेषाः स्युरधिमासकाः" इति॥ सूर्य्यचन्द्रभगणयोरन्तरं चन्द्रस्य मासा भवन्ति ते चान्द्रमासा रविमासोनिताः सन्तः शेषा अवशिष्टा ये चान्द्रमासास्तेऽधिकमासा एव भवन्ति नान्ये। अनेन चान्द्रत्वमधिमासानां स्पष्टीकृतम्। अत्रोपपत्तिः। त्रिंशत्तिथ्यात्मकस्य रवीन्दुयुतिकालरूपदर्शान्तावधेश्चान्द्रस्य, द्वादशराशिमितेन सूर्य्येन्द्वन्तरेणैव सिद्धिः कथमन्यथा दर्शान्ते जातस्य मन्दशीघ्रयोः सूर्य्येन्द्वोर्योगस्य पुनर्दर्शान्ते सम्भवः। द्वादशराश्यन्तरं त्वेकं भगणान्तरमतो भगणान्तरेण चान्द्रो मासः सिद्धः। सौरमासापेक्षया यदन्तरेण चान्द्रमासानामधिकत्वं त एवाधिमासा इति।

अधियज्ञ पु॰ अधिकृतो यज्ञो यस्मात् प्रा॰ब॰। परमेश्वरे। "अधियज्ञः कथं? कोऽत्रे"त्यर्जुन प्रश्ने। "अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतां वर!" इति भगवदुत्तरम् गीतायाम्। "अत्रास्मिन् देहेऽन्तर्यामित्वेन स्थितोऽहमधियज्ञः यज्ञादिकर्म्मप्रवर्त्तकस्तत्फलदाता चेति" श्रीधरः। यथा च तस्य सर्व्वान्तर्यामित्वं तथा अधिदेवताशब्देऽन्तर्यामिब्राह्मणे पुरस्तात्दर्शितम्। यज्ञे विभ॰ अव्ययी॰। यज्ञमधिकृत्येत्यर्थे अव्य॰। अधियज्ञं ब्रह्म जपेदिति मनुः, यागे विभ॰अव्ययी॰। अधियागमप्युक्तार्थे अव्य॰। अधिकः अधिकाङ्गयागः प्रा॰स॰। अधिकाङ्गे यागे पु॰।

अधियोग पु॰ अधिकोयोगः प्रा॰स॰। ज्योतिषप्रसिद्ध यात्रिकशुभयोगे। स च गमनसमयलग्ने तस्माद्वा चतुर्थे, पञ्चमे, सप्तमे, नवमे, दशमे, वा अष्टमस्थाने बुधजीवभार्गवाणां मध्ये द्वयोः स्थितौ सत्यां भवति। "योगे क्षेममथाधियोगमने क्षेमं विपूणां वध इति" मुहू॰।

अधियोध पु॰ आधिक्येन युध्यति अधि+युध—अच्। अतियोद्धरि। विभ॰अव्ययी॰। योधे इत्यर्थे अव्य॰।

अधिरथ अध्यारूढः रथं रथिनम् अत्या॰स॰। अतिरथे। कर्णपितरि पु॰। "विवेशाधिरथोरङ्गं यष्टिप्राणो ह्वयन्निवेति" भा॰ आदि॰। तस्यापत्यम् इञ्। आधिरथिः कर्ण पु॰। कर्णपर्व्वणि भूरिप्रयोगोऽस्य।

अधिराज् पु॰ अधिराजते अधि+राज-क्विप्। साम्राज्यवति, नृपे, सम्पन्नृपे च "प्रायोपविष्टो गङ्गायामनादृत्याधिराट् श्रियमिति" भाग॰। अधिकशोभान्विते त्रि॰।

अधिराज पु॰ अधिको राजा टच् समा॰। अधीश्वरे साम्राज्यवति, नृपे च। "शैलाधिराजतनया न ययौ न तस्थाविति" "हिमालयोनाम नगाधिराज" इति च कुमा॰।

अधिराज्य न॰ अधिकं राज्यं प्रा॰स॰। साम्राज्ये। "अत्यन्यान् पृथिवीपालान् पृथिव्यामधिराज्यभागिति"।

अधिराष्ट्र न॰ अधिकृतं राष्ट्रमत्र प्रा॰ब॰। राज्ये। विभ॰ अव्ययी॰। राष्ट्रमधिकृत्येत्यर्थे अव्य॰।

अधिरुक्म त्रि॰ अधिगतं रुक्ममाभरणं येन प्रा॰ब॰। अधिगतसुवर्णाभरणे मानवे। अधिरुक्मा विनीयते" इति ऋ॰ ८,४६,३३, अधिरुक्मा अधिकरुक्माभरणेति" भाष्यम्।

अधिरूढ त्रि॰ अधि+रुह-कर्त्तरि-क्त। उपरिभागे आरोहणकर्त्तरि, अतिवृद्धिमति च। [शयेनारोपिते।

अधिरोपित त्रि॰ अधि+रुह णिच्—पुक् कर्मणि क्त। अति-

अधिरोहण न॰ अधि+रुह भावे-ल्युट्। उपर्य्यारोहणे। घञ्। अधिरोहोऽप्यत्र पु॰।

अधिरोहणी स्त्री अधिरुह्यतेऽनया अधि+रुह--करणे ल्युट्। (मइ) इति, (सिड़ि) इति च प्रसिद्धे काष्ठवंशादिनिर्मिते उच्चस्थानारोहणसाधने सोपानहृन्दे। अधिरोहः साधनत्वेनास्त्यस्याः इनि। अधिरोहिणीत्यप्यत्र इति शब्दकल्पद्रुमः तन्मूलं मृग्यम्। रायमुकुटादिभिः ल्युटैव तत्पदसाधनाच्चास्य इन्यन्यता।

अधिलोक अव्य॰ लोके विभ॰ अव्ययी॰। लोके इत्यर्थे।

अधिवक्तृ त्रि॰ अधि+वच—तृच्। पक्षपातेन वक्तरि। "विश्वाहेन्द्रो अधिवक्ता" इति ऋ॰ १,१००,१०, अधिवक्ता पक्षपातेन वचनयुक्त इति भा॰। स्त्रियां ङीप्।

अधिवचन न॰ अधि+वच-ल्युट्। पक्षपातेन कथने। "अधिकवचनं पक्षपातेन वचन"मिति माधवाचार्य्यः।

अधिवस्त्र त्रि० अध्याहृतं वस्त्रं येन प्रा०ब०। उपरिनिहित वस्त्रे । "वस्त्रेभिराहतोऽधिवस्त्रा वधूरिवेति" ऋ० ८,२६,१३, अधिवस्त्रा उपरिनिहितवस्त्रेति भा० ।

अधिवाक पु० अधि-वच-घञ् । पक्षपातेन वचने । "तमिन्धनेषु हितेष्वधिवाकाय हवन्ते" इति ऋ०८,१६,५, "अधिवाकाय पक्षपातवचनायेति" भा० ।

अधिवास पु० अधि+वस निवासे-घञ् । निवासे "श्रीः कैटभारिहृदयैककृताधिवासेति" देवीमा० । अधि+वास सुरभीकरणे भावे घञ् । सौरभे "कर्पूरकृष्णावकृष्टान्तर्वासलब्धाधिवासयेति" माघः "अधिवासस्पृहयेव मारुत" इति रघुः । अधिवासयति देवता अनेन अधि+वस-णिच् करणे घञ् । यज्ञारम्भपूर्व्वदिवसे देवतास्थापनादिकर्म्मणि ।"अधिवासः परेऽहनीति"स्मृतिः "मध्यरात्रेऽधिवासयेदिति" स्मृत्युक्तेस्तस्य पूर्व्वेद्युर्मध्यरात्रे कर्त्तव्यता । "आत्ययिकेषु कार्य्येषु सद्यएवाधिवासयेत्"दित्युक्ते र्यागदिनेऽपि क्वचित् कर्त्तव्यता । गन्धमाल्याद्यैः संस्कारे च ।

अधिवासन न० अधिवासयति स्थापयति देवता अनेन अधि+वस-णिच् ल्युट् । यागपूर्व्वदिने देवताद्यावाहनपूर्वकपूजनादिकर्म्मभेदे । अधिवास्यते सुरभीक्रियते अधि+वास सुरभीकरणे भावे ल्युट्। गन्धमाल्यादिभिः सुरभीकरणरूपसंस्कारभेदे तद्द्रव्याणि च "मही गन्धः शिला धान्यं दूर्वा पुष्पं फलं दधि। घृतं स्वस्तिकसिन्दूरं शङ्खकज्जलरोचनाः। सिद्धार्थं काञ्चनं रौप्यं ताम्रचामरदर्पणम् । दीपः प्रशस्तिपात्रञ्च विन्यसेदधिवासने" इति स्मृत्युक्तानि वेद्यानि । "सायं षष्ठ्यान्तु कर्त्तव्यं पार्वत्या अधिवासनमिति" पुरा० ।

अधिवासित त्रि० अधि+वास-सुरभीकरणे कर्म्मणि क्त । सुरभीकृते गन्धमाल्यादिभिः कृतसंस्कारे । अधि+वास-निवासे णिच् कर्म्मणि क्त । कृताधिवासने देवादौ ।

अधिवाहन न० अधि+वह-णिच्-ल्युट् । उपरि प्रापणे वाहने, च । विभ०अव्ययी० । वाहनं यानमधिकृत्येत्यर्थे अव्य० ।

अधिविकर्त्तन न० अधि+वि+कृत-छेदने ल्युट् । कर्त्तनच्छेदने "आशसनं विशसनमथो अधिविकर्त्तनमिति" ऋ० १०,८५,३५ ।

अधिविद्य अव्य० विद्यायां विभक्त्य० अव्ययी० । विद्यामधिकृत्येत्यर्थे । "अधिविद्यं प्रकाशते इति" वाक्यपदीयम् ।

अधिविन्ना स्त्री अधि+विद-लाभे कर्म्मणि क्त । कृताधिवेदनायां यस्या उपरि विवाहान्तरं कृतं तस्यां स्त्रियाम् "अधिविन्ना तु या नारी निर्गच्छेद्रुषिता गृहादिति" मनुः । अधिविन्नस्त्रियै देयमाधिवेदनिकं सममिति" याज्ञ० ।

अधिवेत्तृ पु० अधि+विद-लाभे कर्त्तरि तृच् । विवाहोत्तरं विवाहान्तरकर्त्तरि ।

अधिवेद अव्य० वेदे-विभक्त्य०अव्ययी० । वेदमधिकृत्येत्यर्थे। अधि+विद-भावे घञ् । विवाहोत्तरं विवाहान्तरकरणे पु०

अधिवेदन न० अधि+विद-लाभे भावे ल्युट् । विवाहोपरिविवाहान्तरकरणे । तत्र नियुक्तादि ठक् । आधिवेदनिकम् अधिवेदनविषयनियुक्ते तल्लब्धे च धनादौ त्रि० । "अधिविन्नस्त्रियै देयमाधिवेदनिकं सममिति" याज्ञ० । "आधिवेदनिकाद्यं च स्त्रीधनं परिकीर्त्तितमिति" स्मृतिः । अधिवेदनकालनिमित्ते तु मतभेदास्तत्र विवाहवादे विस्तरत उक्ते ततएवावसेये ।

अधिवेदनीय स्त्री अधि+विद-लाभे कर्म्मणि-अनीयर् । यद्विवाहोपरि विवाहान्तरकरणयोग्यं तादृश्यां स्त्रियाम् । कर्मणि यत् । अधिवेद्याप्यत्र स्त्री । "वन्ध्याष्टमेऽधिवेद्याब्दे" इति मनुः । [ल्युट् । पाचने ।

अधिश्रपण न० अधि+श्रा-पाके णिच्-पुक् ह्रस्वश्च भावे

अधिश्रय पु०अधि+श्री-पाके भावे अच् । चुल्ल्यादावुपरिस्थापनरूपे विक्लित्तिहेतुभूते व्यापारे, पाके ।

अधिश्रयण न० अधि उपरि श्रयणं पाकार्थं स्थापनं श्रीञ्-भावे ल्युट् । चुल्ल्या उपरि स्थापने, तत्पूर्व्वकपाके च । अधिश्रीयते पच्यतेऽत्र, आधारे ल्युट् ङीप् । चुल्ल्याम् (आखा) इति, (चुला), इति च ख्यातायाम् स्त्री ।

अधिश्रयणीय त्रि०अधिश्रयणाय पाकाय हितम् छ । पाकसाधनपात्रे । अधिश्रयितुमर्हति अधि+श्री-पाके अर्हार्थे कर्म्मणि अनीयर् । पाकार्हे वस्तुनि त्रि० ।

अधिश्रयितवै अव्य० अधि+श्री-पाके वेदे कृत्यार्थे तवै । पचनीये "गौरेव दुग्धमधिश्रयितवै ब्रूयादिति" वेदः ।

अधिश्री त्रि० अधिका श्रीर्यस्य । अधिकशोभान्विते अधिकसम्पत्तिमति च "इयं महेन्द्रप्रभृतीनधिश्रिय" इति कुमा० "समादिदेशाधिकृतानधिश्रीरिति" रघुः ।

अधिषवण न० अधिषूयते सोमः यत्र अधि+षु अभिषवे आधारे ल्युट् । सोमाभिषवसाधनचर्म्मादिपात्रे । "अंशूनिव ग्रावाभिषवणे" इति वेदः । भावे ल्युट् । अभिषवे ।

अधिषवण्य त्रि०अधिषवणाय हितम् यत् । अभिषवसाधने फलके । "यत्र द्वाविव जघनाधिषवण्या कृता" इति ऋ० १,२८,२ अधिषवण्या उभे अधिषवणफलके इति भा० ।

अधिष्ठातृ त्रि॰ अधि+स्था—तृच् षत्वम्। अध्यक्षे, नियमितकार्य्यविशेषाकरणेन कृताकृतावेक्षके, नियन्तरि च। "आत्मेन्द्रियाद्यधिष्ठातेति" भाषा॰। अधिदेवे च। "इन्द्रियाणामधिष्ठातृदेवास्ते परिकीर्त्तिता" इति पुरा॰। ते च अधिदेवताशब्दे दर्शिताः सर्वाधिष्ठाता तु परमेश्वर एव तदपि तत्रैवान्तर्यामिब्राह्मणेन दर्शितम्। "तत्सान्निध्यादधिष्ठातृत्वं मणिवदिति" सांख्यसू॰। यथायस्कान्तमणेः सान्निध्यमात्रेण शल्यनिष्कर्षकत्वं न सङ्कल्पादिना तथैवादिपुरुषस्य संयोगमात्रेण प्रकृतेर्महत्तत्त्वरूपेण परिणमनम्। इदमेव च सोपाधिस्रष्टृत्वमित्यर्थः। तथाचोक्तम्। "निरिच्छे संस्थिते रत्ने यथा लोहः प्रवर्त्तते। सत्तामात्रेण देवस्य तथा चेयं जगज्जनिः। अत आत्मनि कर्तृत्वमकर्तृत्वं च संस्थितम्। "निरिच्छत्वादकर्त्तासौ कर्त्ता सन्निधिमात्रतः" इति सां॰भा॰। स्त्रियां ङीप्।

अधिष्ठान न॰ अधि+स्था ल्युट्। नियमितकार्य्यविशेषाकरणेन सान्निध्यमात्रेण नियमनाय, स्थितौ, वेदान्तशास्त्रप्रसिद्धे आरोपाधिकरणे च। वेदान्तिनाञ्च अध्यासस्याङ्गमधिष्ठानं यथा तथाऽध्यासशब्दे वक्ष्यते। अधिकरणे ल्युटि। पुरे आधारमात्रे, आश्रये च। "तदधिष्ठानाश्रयदेहे तद्वादं इति" सां॰सू॰। "तस्य लिङ्गस्य यदधिष्ठानमाश्रयो वक्ष्यमाणभूतपञ्चकं तस्याश्रये षाट्कौशिके देहे इति भाष्यम्"। करणे ल्युटि। चक्रे, प्रभावे च चक्रेण, प्रभावेन च हि प्रवृत्तयुद्धकृत्यादिसम्भवः। अधिष्ठानस्य नियन्तृत्वं यथोक्तं सांख्ये। "संहतपरार्थत्वात् त्रिगुणादिविपर्य्ययादधिष्ठानादिति" "इतश्च पुरुषोऽस्ति अधिष्ठानात् त्रिगुणात्मकानामधिष्ठीयमानत्वात् यद्यत् सुखदुःखमोहात्मकं तत् सर्व्वं परेणाधिष्ठीयमानं दृष्टं यथा रथादि यन्त्रादिभिः, सुखदुःखमोहात्मकञ्चेदं बुद्ध्यादि, तस्मादेतदपि परेणाधिष्ठातव्यम्। स च परस्त्रैगुण्यादन्य आत्मेति" सा॰कौ॰। भावे ल्युट्। सन्निधिमात्रे। "अत्राधिष्ठानं कुर्विति" आवाहनमन्त्रः। "भोक्तुरधिष्ठानाद्भोगायतननिर्म्माणमन्यथा पूतिभावप्रसङ्गात्" इति सांख्यसू॰ "भोक्तुः प्राणस्याधिष्ठानात् व्यापारादेव भोगायतनस्य शरीरस्य निर्म्माणं भवति। अन्यथा प्राणव्यापाराभावे शुक्रशोणितयोः पूतिभावप्रसङ्गात् मृतदेहवदित्यर्थः। तथाच रससञ्चारादिव्यापारविशेषैः प्राणो देहस्य निमित्तकारणं धारकत्वादिति भाव इति भा॰। ननु प्राणिनः निर्व्यापारस्याधिष्ठाने प्रयोजनाभाव इति तत्राह। 'भृत्यद्वारा स्वाम्यधिष्ठितिर्नैकान्त्यात्" इति सा॰ सू॰। "देहनिर्म्माणे व्यापाररूपमधिष्ठानं स्वामिनश्चेतनस्यैकान्त्यात् अपेक्षा नास्ति किन्तु प्राणरूपभृत्यद्वारा यथा राज्ञः पुरनिर्म्माणे इत्यर्थः। तथा च प्राणस्याधिष्ठातृत्वं साक्षात्, पुरुषस्याधिष्ठातृत्वं प्राणसंयोगमात्रेणेति सिद्धम्। कुलालादीनां घटादिनिर्म्माणेष्वप्येवम्। विशेषस्त्वयं तत्र चेतनस्य बुद्ध्यादेश्चाप्युपयोगोऽस्ति बुद्धिपूर्व्वकं स्रष्टृत्वादिति। यद्यपि प्राणाधिष्ठानादेव देहनिर्म्माणं तथापि प्राणद्वारा प्राणिसंयोगोऽप्यपेक्ष्यते पुरुषार्थमेव प्राणेन देहनिर्माणादित्याशयेन भोक्तुरधिष्ठानादित्युक्तम् इति भा॰। अधिष्ठीयते कर्म्मणि ल्युट्। अधिष्ठिते सन्निधिमात्रेण नियन्त्रिते। "इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते" इति गीता।

अधिष्ठित त्रि॰ अधि–स्था–कर्म्मणि क्त। अध्युषिते "त्रिलोकीन्द्रोत्तममधिष्ठितं त्वयेति" कुमा॰। सन्निधिमात्रेण नियोजिते "ईश्वराधिष्ठिताः सर्वे स्वं स्वं कार्य्यं हि [illegible]" इति पुरा॰।

अधिहरि अव्य॰ हरौ, विभ॰ अव्ययी॰। हरिमधिकृत्येत्यर्थे

अधीकार पु॰ अधि+कृ घञ् उपसर्गस्य दीर्घत्वम्। अधिकारशब्दार्थे "सर्वाकरेष्वधीकारो महायन्त्रप्रवर्त्तनम्" इत्युपपातकगणनायां मनुः। "स्वाङ्गं स्वानधीकारानिति" कुमा॰।

अधीत न॰ अधि+इङ भावे क्त। अध्ययने, कर्म्मणि क्त। कृताध्ययने अभ्यस्ते च त्रि॰ "ईषदीषदनधीतविद्ययेति" कुसु॰। "अधीतवेदवेदाङ्गत्वेनेति" वे॰सा॰।

अधीति स्त्री अधि+इङ् अध्ययने क्तिन्। अध्ययने "अधीतिबोधाचरणप्रचारणैरिति" नैष॰। अधि+इक स्मरणे क्तिन्। स्मरणे "न ते पूर्व्वस्य वसो अधीतौ तृतीये" इति ऋ॰२,४,८, "अधीतौ स्मरणे" इति भाष्यम्।

अधीतिन् त्रि॰ अधीतमनेन अधीत+इनि। कृताध्ययने। "त्वगुत्तरासङ्गवतीमधीतिनीमिति" कुमा॰। एतद्योगे च कर्म्मणि सप्तमी वेदेऽधीतीत्यादि किन्तु कर्म्माविवक्षया प्रथमं भावे एव क्तः पश्चात् कर्म्मणा योगः कृतपूर्व्वी कटमित्यत्रेव। यथोक्तं हरिणा। "अकर्म्मकत्वे सत्येव क्तान्ते भावाभिधायिनि। पश्चात् क्रियायता कर्त्रा योगो भवति कर्म्मणेति"। विस्तरः मत्कृतसरलायां द्रष्टव्यः।

अधीन त्रि॰ अधिगतमिनं प्रभुम् अत्या॰स॰। आयत्ते। स्वाधीन इत्यादौ तु स्विते अधि इति शाको समासे अध्युत्तरपदात् ख। "क नु मां त्वदधीनजीवितामिति" कुमा॰।

"दाराधीनस्तथा स्वर्गः पितॄणामात्मनश्च ह" इति मनुः। "इक्ष्वाकूणां दुरापेऽर्थे त्वदधीना हि सिद्धयः" इति रघुः।

अधीर त्रि० धीरः धैर्य्यान्वितः न०त०। चञ्चले, "कान्तस्य धरमणिम् अधीरमाचुचुम्बेति" दशकु०। कातरे, रोगादिनाकुलचित्ते च। विद्युति, नायिकाभेदे च स्त्री। तल्लक्षणं नायिकाशब्दे वक्ष्यते

अधीवास अधि+वस आच्छादने करणे घञ्। सर्व्वत आवरके महाकञ्चुके वस्त्रभेदे। "अधीवासं परिमुच्योष्णीषं संवेष्ट्य निवीते" इति कात्या० १५,५,१२, उपरि सर्वतः संछाद्यतेऽनेनेत्यधीवासः महाकञ्चुक इति तद्व्याख्या। "अधीवासेन प्रच्छादयतीति" कात्या० २०,६,१५, "उपरिष्टादावरकं वासोऽधीवास" इति वेददीपः।

अधीश त्रि० अधिक ईशः प्रा०स०। सार्वभौमे अधिपतौ च। "अङ्गाधीशः स्वगेहे बुधगुरुकविभिः संयुत" इति जात०।

अधीश्वर त्रि० अधिक ईश्वरः प्रा०स०। स्त्रियां ङीप्। राजनि "अधिगत्य जगत्यधीश्वरादिति" नैष०। प्रभौ च।

अधीष्ट न० अधि+इष०इष–भावे क्त। सत्कारपूर्व्वकनियोगे, "विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषु लिङिति" पा० "अधीष्टं सत्कारपूर्व्वकव्यापार" इति सि०कौ०। कर्म्मणि क्त। सत्कारपूर्व्वकं नियोजिते त्रि०।

अधुना अव्य० अस्मिन् काले इदम्शब्दस्य न०। संप्रतीत्यर्थे "प्रमदानामधुना" विडम्बनेति कुमा०। अधुना भवार्थे ठञ्। आधुनिकः इदानीन्तने त्रि०। [स्त्रियां ङीप्।

अधुनातन त्रि० अधुना+भवार्थे ट्युल् तुट् च। इदानीम्भवे

अधुर नास्ति धूः चिन्ता भारो वा यस्य अच्समा०। भारशून्ये चिन्ताशून्ये च, न०त०। अधूः–अभारे अचिन्ते च। अच्चे तु नाच्समा०। अधूरयः इति।

अधूमक पु० नास्ति धूमो यत्र कप्। धूमशून्ये ज्वलदग्नौ।

अधृत पु० न धृतः। सर्वेषां धारकत्वेन केनापि न धृते परमेश्वरे, श्रुतौ "स भगवः! कस्मिन् प्रतिष्ठितः?" इति प्रश्ने "स्वे महिम्नि" त्युत्तरम् तेनान्याधृतत्वात् स्वप्रतिष्ठत्वाच्च तस्य तथात्वम्। "अधृतः स्वधृतः स्वास्य इति विष्णु सह०।

अधृति स्त्री धृतिर्धारणं धैर्य्यं वा अभावार्थे न०त०। धारणाभावे, धैर्य्याभावे, च।

अधृष्ट त्रि० धृष-निर्लज्जत्वे क्त न०त०। लज्जाशीले। धृष–अभिभवे क्त न०त०। अनभिभूते "यन्त नोमित्रावरुणावधृष्टमिति ऋ०६,६७,२, अधृष्टमनभिभूतमिति भा०। अहिंसिते च। "द्रुतासोमसवोऽधृष्टा" इति ऋ० ६,५०,४, "अधृष्टा अहिंसिता" इति भा०।

अधृष्य त्रि० न धृष्यः न०त०। अनभिभवनीये "अधृष्यश्चाभिगमश्च यादोरत्नैरिवार्णव" इति रघुः। धृष–निर्लज्जत्वे भावे क्यप् तदस्ति यस्य। अप्रगल्भे, लज्जाशीले च त्रि०।

अधेनु स्त्री न०त०। दोहनशून्यायां गवि। "अधेनुं दस्रा स्तर्य्यमिति" ऋ० १,११७,२०, "अधेनुम् अदुग्धामिति" भा०। [शून्ये त्रि०।

अधैर्य्य न० अभावार्थे न०त०। धैर्य्याभावे। ब०। धैर्य्य-

अधोऽक्ष त्रि० अधः अक्षस्य, अधस्तात् अक्षति अश्नुते वा अक्ष–अच्, अश–स वा वेदे अतोलोपाभावः। अधरस्मात् व्यापके। "अधोअक्षाः सिन्धवः स्रोत्याभिरिति" ऋ० ३, ६२,९, "यदापः अक्षस्याधस्ताद्भवन्ति तदा रथादीनि नेतुं शक्यन्ते" इति भा०। [अधादेशश्च। परिधानवस्त्रे।

अधोऽंशुक न० अधरमंशुकम् अधर+प्रथमार्थे असि अधरस्य

अधोऽक्ष न० अधरमक्षं यत्र मार्गे अधर+प्रथमार्थे असि ब०। हविर्धानाख्याधोमार्गे। "दक्षिणस्याक्षं प्राञ्चो निष्क्रामन्तीति" का० १२, ४, १४, दक्षिणहविर्धानाख्याधोमार्गेण प्राङ्मुखा निःसरन्तीति" वेददीपः।

अधोऽक्षज पु० अक्षात् इन्द्रियात् जायते जन–ड ५त०। अक्षजं प्रत्यक्षज्ञानम् अधरं प्राकृकत्वाभावाद्धीनं यस्य अधर–प्रथमार्थे असि अधादेशश्च। इन्द्रियायोग्ये, "अधो न क्षीयते जातु यस्मात्तस्मादधोऽक्षज" इत्युक्तलक्षणे, श्रीविष्णौ। "व्याप्तो वायुरधोऽक्षज" इति विष्णुसह०। "द्यौरक्षं पृथिवी चाधस्तयोर्यस्मादजायत। मध्ये वैराजरूपेण ततोऽधोक्षज उच्यते" इति भाष्ये तथा च अण्डकपालद्वयमध्ये विराड्रूपेण जातत्वादस्य तथात्वम्। अधोभूते स्वस्वविषयेभ्यो निवर्त्तनेन प्रत्यक्प्रवाहिते अक्षगणे जायते प्रकाशते इति अधोक्षज इति वा। तत्रैवार्थे।

अधोगति स्त्री अधरस्मिन् अधस्तात् नरकादौ गतिः नरकादिगमने "साधकानां त्वधोगतिरिति" तन्त्र०। नरकस्य च पापफलत्वेन पुण्याद्धरत्वात् अधरत्वम् "और्वे च सर्वे नरकाः सदैत्या" इति (सि०शिरो०) और्वस्थाने एव नरकस्थितिरुक्ता और्वस्थिति श्च। "स्वादूदकान्तर्वडवानलोऽसौ पातालोकाः पृथिवीपुटानी" त्यनेन पातालसन्निकृष्टे तत्रैवोक्ता। अतो नरकाणामधःस्थत्वम्, भूगोलशब्दे विवरणं द्रष्टव्यम्। "जघन्यगुणवृत्तस्थाः अधो गच्छन्ति तामसा इत्युक्तेः तामसानामधोगतित्वम्। अधोगतित्वञ्च पापादेव। अधःप्रदेशमात्रे गमने च "मूला-

मामधोगतिरिति" कादम्ब०। अधोऽधस्तात् गतिर्यस्य ब० । नरकगामिनि त्रि० "अनपेक्षितमर्यादं नास्तिकं विप्रलुम्पकम् अरक्षितारमत्तारं नृपं विद्यादधोगतिमिति" मनुः ८,३८. ४१, अधोगतिं नरकगामिनमिति कुल्लूकभट्टः ।

अधोगामिन् त्रि० अधरस्मिन् अधः गच्छति गम–णिनि । नरकगामिनि, अधोभागे–गन्तरि च । स्त्रियां ङीप् ।

अधोघण्टा स्त्री अधरात् अधस्तादारभ्य घण्टेव तदाकारफल- वत्त्वात् । अपामार्गे रक्तमाला ।

अधोजानु न० अधरं जानुनः प्रथमार्थे असि । जानुनोऽधरे ब्राह्मणादीनां प्रमाणविशेषमभिधाय "सर्वेषां वाधोजानु इति का० २१,४,१८, "वा विकल्पार्थे सर्वेषां जानुनोरधस्तात् अधोजान्विति" तद्व्याख्या ।

अधोजिह्विका स्त्री अल्पा जिह्वा जिह्विका अल्पार्थे कन् अधोऽधरा जिह्विका कर्म्म० । (आलजिभ) इति ख्यातायाम् तालुस्थजिह्विकायाम् ।

अधोदारु न० अधरं दारु अधर+प्रथमार्थे असि । काष्ठ- मयद्वारस्याधरकाष्ठे (गोवराट्) ।

अधोदिश् स्त्री अधरा दिश् अधर+प्रथमार्थे असि कर्म्म० । दक्षिणस्यां दिशि । अस्या अधरत्वञ्चोदक्शब्दे वक्ष्यते ।

अधोदृष्टि त्रि० अधरस्मिन् अधः दृष्टिरस्य । योगाभ्यास- समये नासिकाग्रमात्रदर्शनयुक्ते, तत्प्रकारस्तु "किञ्चित् प्रकाशस्तिमितोग्रतारैर्भ्रूविक्रियायां विरतप्रसङ्गैः । नेत्रैरविस्पन्दितपक्ष्ममालैर्लक्ष्यीकृतघ्राणमधोमयूखैरिति" कुमारे "करणान्यवहिष्कृत्य स्थाणुवन्निश्चलात्मकः । आत्मानं हृदये ध्यायेन्नासाग्रन्यस्तलोचन" इति योगसारे "गीतायामपि "सम्पश्यन् नासिकाग्रं स्वमित्यादिना" दर्शितः । अधो- दर्शनयुक्तमात्रे त्रि० । "अधोदृष्टिर्नैष्कृतिक" इति मनुः ४,१९६ । कर्म्म० । अधस्थदृष्टौ स्त्री ।

अधोऽधस् अधस्+अधस्तात् सामीप्ये द्वित्वम् । समीपाधोदेशे "स्तनानधोऽधोऽप्यहृतः पयोधरानिति" माघः ।

अधोपहास पु० अधः अधोभागस्य स्मरमन्दिरस्य उपहासः मध्यमपदलोपिसमासः । स्त्रीणामधोभागस्योपहसने । "यएवं विद्वानधोपहासं चरत्यासां, स्त्रीणां सुकृतं वृङ्क्ते" इति वृ० उप० । वृङ्क्ते आवर्जयतीति भाष्यम्।

अधोभक्त न० अधरं भक्तं यस्मात् अधर+प्रथमार्थे असि ५त० । भक्तभोजनान्ते पीयमानजले ।

अधोभाग अधरोभागः अधर+प्रथमार्थे असि कर्म्म०। अधर- भागे "पूर्व्वभागो गुरुः पुंसामधोभागस्तु योषितामिति" ।

अधोभुवन न० अधरमधः भुवनम् लोकः । सप्तसु पाता- लेषु । तत्स्थानञ्च 'भूमेरर्द्धं क्षारसिन्धोरुदक्स्थं' जम्बुद्वीपं प्राहुराचार्य्यवर्य्याः अर्द्धेऽन्यस्मिन् द्वीपषट्कस्य याम्ये क्षारक्षीराद्यम्बुधीनां निवेशः ॥ लवणजलधिरादौ दुग्ध- सिन्धुश्च तस्मादमृतममृतरश्मिः श्रीश्च यस्मात्प्रसूता । महितचरणपद्मः पद्मजन्मादिदेवैर्वसति सकलवासो वासुदेवश्च यत्र ॥ दध्नो घृतस्येक्षुरसस्य तस्मान्मद्यस्य च स्वादुजलस्य चान्त्यः । स्वादूदकान्तर्वडवानलोऽसौ पातालसप्तकाः पृथिवीपुटानीति सि० शि० ॥ अधिकं भूगोलशब्दे वक्ष्यते ।

अधोमुख त्रि० अधो मुखं यस्य ब० । ज्योतिष- शास्त्रे प्रसिद्धेषु नक्षत्रभेदेषु । यथा "मूलाश्लेषा कृत्तिका च विशाखा भरणी तथा । मघा पूर्व्वात्रयं चैव अधोमुख- गणः स्मृत" इति । गोजिह्वाख्यवृक्षे (अनन्तमूल) अवाङ्मुखे स्त्रियां वा ङीष् । "स्तब्धदृष्टिरधोमुख" इति "अधोमुखैरूर्द्धमुखैश्च पत्रिभिः" इति रघुः । मुद्रा- भेदे च तत्स्वरूपं मुद्राशब्दे वक्ष्यते ।

अधोराम पु० अधोभागे अधस्ताद्भागे रामः शुक्लः दृष्टिस्पर्शकत्वात् तस्य रामत्वम् । अधोभागे शुक्लवर्णे "आश्विनावधोरामाविति" य० २४,१, "अधोरामौ अधोभागे शुक्लवर्णावजाविति" वेददीपः । [अधोभुवनशब्दे विवरणम् ।

अधोलोक पु० अधोऽधरो लोकः कर्म्म०। भूमेरधःस्थपाताले।

अधोवर्चस् त्रि० अधोगामि वर्चः ज्योतिर्यस्य । अवाचीन- ज्योतिष्के "तत्ते विद्वान् वरुण! प्रब्रवीम्यधोवर्चस" इति वेदः ।

अधोवायु पु० अधोगामी वायुः शा०त० । अपानवायौ पर्द्दशब्दकारके वाते "अधोवायुसमुत्सर्गे प्रहासेऽनृतभाषणे" इत्युपक्रम्य "कर्म्म कुर्वन्नुपस्पृशे"दित्युक्तं स्मृतौ ।

अध्यक्ष त्रि० अधिगतोऽक्षं व्यवहारम् अत्या० स०। न्पस्य क्षत- धारणादिव्यवहारेष्वधिकृते । अध्यक्ष्णोति व्याप्नोति अधि+ अक्ष–अच् । व्यापके । अधिगतं मूलतया अक्षमिन्द्रियम् अत्या० स० । प्रत्यक्षज्ञाने । अर्श आदित्वात् अच् । तद्विषये त्रि० । "द्रव्याध्यक्षे त्वयोयोगो मनसा ज्ञानकारणमिति" भाषा०। "सेनापतिबलाध्यक्षावर्यति" मनुः । अधि- ष्ठातरि सन्निधिमात्रेण नियन्तरि च "मयाध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरमिति" गीता "यदध्यक्षेण जगता वयमारोपितास्त्वयेति" कुमा० क्षीरिकावृक्षे पु० शब्दार्णवः ।

अध्यक्षर अव्य० अक्षरे विभ० अव्ययी०। अक्षरमधिकृत्येत्यर्थे।

अध्यग्नि अव्य० अग्नौ अग्निसमीपे वा विभक्त्यर्थे सामीप्ये-

ऽर्थे वा अव्ययी०। अग्नौ अग्निसमीपे वेत्यर्थे। तत्र स्थाने विवाहादौ स्त्रीभ्यो दत्ते धनादौ न०। स्मृतिशास्त्रे चास्मिन्नर्थे पारिभाषा कृता यथा “विवाहकाले यत् स्त्रीभ्यो दीयते ह्यग्निसन्निधौ। तदध्यग्नि कृतं सद्भिः स्त्रीधनं परिकीर्त्तितमिति” कात्या०। “अध्यग्न्यध्यावाहनिकं दत्तं च प्रीतिकर्म्मणि भ्रातृमातृपितृप्राप्तं षड्विधं स्त्रीधनं स्मृतमिति” मनुः। “पितृमातृपतिभ्रातृदत्तमध्यग्न्युपागतम्। आधिवेदनिकाद्यञ्च स्त्रीधनं परिकीर्त्तितमिति याज्ञ०। “विवाहकालेऽग्नावधिकृत्य मातुलादिदत्तमिति”मिताक्षरा। अध्यग्निकृतमित्येकं पदं दत्तमध्यग्न्युपागतमित्येकवाक्यत्वात् कृतं दत्तमित्यर्थः इत्येके।

अध्यच् त्रि० अधि+अन्चु–क्विप्। अधिगन्तरि।

अध्यण्डा स्त्री अधिकमण्डमिव वीजं यस्याः ईत०। अधिक वीजवत्याम् (भुंइ आमला) इति ख्यातायाम् भूम्यामलक्याम्।

अध्यधिक्षेप पु० अधिकोऽधिक्षेपः प्रा०स०। अत्यन्तनिन्दायामतिशयतिरस्कारे च “गुरूणामध्यधिक्षेप” इति।

अध्यधीन त्रि० आधिक्येन अधीनः। अत्यन्ताधीने गर्भदासे तस्य जन्मावधि दासत्वात् क्रयविक्रयार्हत्वाच्च तथात्वम्।

अध्यय पु० अधि–इङ्–इक् वा भावे अच्। अध्ययने स्मरणे च।

अध्ययन न० अधि+इङ–ल्युट्। पठने, गुरुमुखोच्चारणानुसारिणि उच्चारणे च। अध्ययनञ्चाक्षरमात्रपाठ इति वैदिकाः सार्थाक्षरग्रहणमिति मीमांसकाः। “इज्याध्ययनदानानि तपः सत्यं क्षमा दमः। अलोभ इति मार्गोऽयं धर्म्मस्याष्टविधः स्मृत” इति “अब्राह्मणादध्ययनमापत्काले विधीयते” इति “श्रुताध्ययनसम्पन्न” इति च स्मृतिः अध्ययनं च वेदाध्ययनं तत्र च त्रैवर्णिकानामधिकारः यथोक्तं मनुना। “अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा, दानं प्रतिग्रहश्चैव ब्राह्मणानामकल्पयत्॥ प्रजानां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च। विषयेष्वप्रसक्तिश्च क्षत्रियस्य समासतः। पशूनां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च। वणिक्पथं कुसीदञ्च वैश्यस्य कृषिमेव च” इति मनुः। वेदाध्ययनञ्च ब्रह्मयज्ञत्वेनाभिधीयते तच्च ब्रह्मयज्ञशब्दे वक्ष्यते तच्च सार्थाध्ययनमेव प्रशस्तं यथोक्तं ब्राह्मणसर्वस्वे “कूर्म्मपुराणे। न वेदपाठमात्रेण सन्तोषं कारयेद्गुरुः। पाठमात्रावसन्नस्तु पङ्के गौरिव सीदति। योऽधीत्य विधिवद्विप्रो वेदार्थं न विचारयेत् स सान्वयः शूद्रसमः पात्रतां न प्रपद्यते”। व्यासः “वेदस्याध्ययनं कार्य्यं धर्म्मशास्त्रस्य चापि यत्। अजानतार्थं तत् सर्वं तुषाणां कण्डनं यथा” तथा “यथा पशुर्भारवाही न तस्य भजते फलम्। द्विजस्तथार्थानभिज्ञो न वेदफलमश्नुते”। तथा “पाठमात्ररतान्नित्यं द्विजातींश्चार्थवर्ज्जितान्। पशूनिव च तान् प्राज्ञो वाङ्मात्रेणापि नार्च्चयेत्। श्रुतहीनमधीतं यत्नेह नाप्यत्र तद्भवेत्। श्रुतन्तु केवलमपि समुद्धाराय कल्पते”। स्थाणुरयं भारहारः किलाभूदधीत्य वेदं न विजानाति योऽर्थम्। अर्थवित् सकलं भद्रमश्नुते नाकमेति ज्ञानविधूतपाप्मा। व्यासः। “योऽधीते नार्थतत्त्वज्ञस्तस्य तद्धारणं वृथा। भारवाहीव भृतकः केवलं क्लेशभाग्भवेत्। तस्मादर्थपरिज्ञाने यत्नः कार्य्यो विजानता”। व्यासः। “ज्ञानं कर्म्म च संयुक्तं मुक्त्यर्थं कथितं यथा। अधीतं श्रुतसंयुक्तं तथा श्रेयः न केवलम्” व्यासः। “अधीत्य यत्किञ्चिदपि वेदार्थाधिगमे रतः। स्वर्गलोकमवाप्नोति धर्म्मानुष्ठानविद्द्विजः”। मनुः “वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो यत्र तत्राश्रमे वसन्। इहैव लोके तिष्ठन् स ब्रह्मभूयाय कल्पते”। व्यासः। “सम्यक्चितं स्तोकमपि श्रुताधीतं विशिष्यते। चतुर्णामपि वेदानां केवलाध्ययनात् द्विजात्”। वृहद्व्यासः “अनूचानाद्ग्रन्थिनः श्रेष्ठा ग्रन्थिभ्यो धारिणोवराः। धारिभ्यश्चार्थतत्त्वज्ञास्तेभ्योऽप्यध्यात्मचिन्तकाः” इति॥ एतच्च स्वाध्यायोऽध्येतव्य” इति श्रुतौ मीमांसकैः विस्तरतो व्यवस्थापितम्।

अध्यर्द्ध त्रि० अधिकमर्द्धं यस्य ब०। स्वार्द्धेन सहिते वस्तुमात्रे। “एकाधिकं हरेज्ज्येष्ठः पुत्रोऽध्यर्द्धं ततोऽनुज” इति मनुः। एकाधिकमंशं द्वावंशाविति यावत् ज्येष्ठपुत्रो गृह्णीयात् अधिकमर्द्धं यत्रांशे सार्द्धमंशं इति कुल्लू०। अर्द्धशब्दः रूपकार्द्धे रूढः तेन सार्द्धरूपके च। अध्यर्द्धपूर्व्वात् क्रीताद्यर्थे “अध्यर्द्धपूर्व्वद्विगोर्लुगसंज्ञायामिति” पा० अध्यर्द्धपूर्व्वात् द्विगोश्चार्हीयस्य टञो लुक्। अध्यर्द्धकंसम्। “विंशतिकात्ख” इति पा०। खविधाने लुक्। अध्यर्द्धविंशतिकीनं “खार्य्याईकन्” पा०। अध्यर्द्धखारीकम् “पणपादमाषशताद्यत्” पा०। अध्यर्द्धपण्यं अध्यर्द्धपाद्यम् अध्यर्द्धमाष्यम् अध्यर्द्धशत्यम् “शाणाद्वेति” पा० यत् ठञ् तस्य लुक्च वेति अध्यर्द्धशाण्यम् अध्यर्द्धशाणम्। इत्यादयः शब्दाः तत्क्रीतार्थे त्रि०। अध्यृध्नोति यत्र अधि+ऋध–आधारे घञ्। वायौ। “कतमे देवा याज्ञवल्क्य! इति” याज्ञवल्क्यं प्रति शाकल्यप्रश्ने तत्र याज्ञवल्क्येन “अध्यर्द्ध” इत्युत्तरं (वृ०उ०) दत्तम् तस्य विशेषज्ञानाय

"कतमोऽध्वर्य्युः" ? इति पुनः शाकल्यप्रश्ने, "योऽयं पवत" इत्युक्तं तत्र पवत इत्यनेन वायुरुक्तः । "तदाहुर्यदयमेकएव पवते अथ कथमध्वर्य्युः" ? इति । वायोरेकत्वेन अध्वर्य्युशब्दार्थस्य सार्द्धत्वस्यासम्भवे पुनराक्षिप्ते "यदस्मिन् इदं सर्वमध्यार्ध्नोत् तेनाध्वर्य्युः" इत्युत्तरम् तेन अधिकवृद्धिहेतुत्वात् वायोरध्वर्य्युत्वात् तथात्वम् अधि+ऋध -लङ् अध्यार्ध्नोत् ।

अध्यवसाय पु० अधि+अव-सो-घञ् । इदमेवमेवेति विषयपरिच्छेदे निश्चये । स चात्मधर्म इति नैयायिकाः बुद्धिधर्म इति सांख्यादयः । "उपात्तविषयाणामिन्द्रियाणां वृत्तौ सत्यां बुद्धेः रजस्तमोऽभिभवे सति यः सत्त्वसमुद्रेकः सोऽयमध्यवसाय इति वृत्तिरिति चाख्यायते" इति सांख्यतत्त्वकौमुदीपरिभाषितलक्षणः, "कर्त्तव्यमिति योऽयं निश्चयः चित्सान्निध्यात् प्राप्तचैतन्याया बुद्धेः परिणामः सोऽयमध्यवसाय" इत्युक्तलक्षणो वा निश्चयः । "प्रतिविषयाध्यवसायो दृष्टमिति सां०का० । उत्साहे च । उत्साहस्य कर्म्मसु सुकरत्वेन ज्ञानात् उद्यमभेदः ।

अध्यवसायित त्रि० अध्यवसायो जातोऽस्य तारा० इतच् । जाताध्यवसाये । [निश्चयवति च ।

अध्यवसायिन् त्रि० अधि+अव-सो-णिनि । उत्साहान्विते

अध्यवहनन न० अधि-उपरि अवहननम् । पूर्व्वावघातेन वितुषीकरणेऽपि पुनरवघाते । तेन च "व्रीहीनवहन्तीति" नियमपालनम् ।

अध्यशन न० अधिकमशनम् । "साजीर्णे भुज्यते यत्तु तदध्यशनमुच्यते" इति सुश्रुतोक्ते अजीर्णेऽपि अधिकाशने । "यथोक्तैः प्रकोपणैर्विरुद्धाध्यशनस्त्रीप्रसङ्गेत्यादि" सुश्रुतम् ।

अध्यस्त त्रि० अधि+अस-कर्म्मणि क्त । कृताध्यासे आरोपिते, अध्यासशब्दे वक्ष्यते तद्विषये मिथ्याभूते पदार्थे । शुक्तौ रजतमध्यस्तम् ब्रह्मणि जगदध्यस्तमित्यादि ।

अध्यात्म अव्य० आत्मानं देहमिन्द्रियादिकं चेतनं ब्रह्म वाऽधिकृत्य टच् समा० । देहमिन्द्रियादिकम् आत्मानं ब्रह्म वाधिकृत्येत्यर्थे । तत्र देहाधिकारे "अध्यात्ममिति" बृ०उ० अधिदैवताशब्दे दृश्यम्, तत्र प्राणाद्यधिकारेण अन्तर्यामित्वमुक्तम् । चेतनाधिकारे "अध्यात्मयोगाधिगमेनेति" । "अध्यात्मरतिरासीनो निराकाङ्क्षो निरामिष" इति मनुः । "आत्मानं ब्रह्माधिकृत्येति" कुल्लू० । "जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये । ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म्म चाखिलमिति" गीता । "ते जनाः परं ब्रह्म कृत्स्नमध्यात्मञ्च विदुः ये तत् प्राप्तव्यं देहादिव्यतिरिक्तं शुद्धमात्मानञ्च जानन्तीति" श्रीध० । "अक्षरं परमं ब्रह्म स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते" इति गीता । "स्वस्यैव ब्रह्मण एवांशतया जीवस्वरूपेण भावोभवनं स एवात्मानं देहमधिकृत्य भोक्तृत्वेन वर्त्तमानोऽध्यात्मशब्देनोच्यते" इति श्रीधरः । तेन देहाधिकारेण भोक्तृतया ब्रह्मणोऽंशस्य जीवभवनेऽस्य पारिभाषिकत्वं सूचितम् "अध्यात्मविद्या विद्यानां वादः प्रवदतामहमिति" गीता सा च विद्या न्याय वैशेषिकमते देहभिन्नत्वेन, सांख्यादिमते प्रकृतिभिन्नत्वेन आत्मनः स्वरूपादिप्रतिपादिका । वेदान्तिमते तु ब्रह्माभिन्नत्वेनेति भेदः । सर्व्वेषां मतेऽध्यात्मतत्त्वज्ञानरूपत्वात्तस्या अध्यात्मविद्यात्वम् । तत्र नैयायिकवैशेषिकमते आत्मा द्विविधः जीवात्मा परमात्मा च । तत्र जीवात्मानमधिकृत्य उदयनाचार्य्येण आत्मतत्त्वविवेकरूपप्रकरणं, परमात्मानमधिकृत्य च कुसुमाञ्जलिनामकमपरं प्रकरणं निरमायि । सांख्ये ईश्वरानभ्युपगमेन पुरुषस्य प्रकृत्यादिभ्यो विवेकज्ञानाय षडध्यायीरूपं कपिलमुनिना, तन्मूलकमीश्वरकृष्णेन च सांख्यकारिकाः सप्ततिः निरमायिषत, वाचस्पतिना च ता व्याख्याताः ततएव विस्तरोऽवसेयः । पातञ्जले तु जीवानामीश्वरस्य च भेदस्वीकारेऽपि ईश्वरप्रणिधानेन पुरुषस्य प्रकृत्यादिभ्यो भेदसाक्षात्कार इति भेदः । अधिकं तत्तच्छब्दे वक्ष्यते । "मयि कर्म्माणि सर्व्वाणि संन्यस्याध्यात्मचेतसेति" गीता । "अध्यात्मचेतसा विवेकबुद्धा" । अध्यात्मं जातः ठञ् । अनुशतिका० द्विपदवृद्धिः । आध्यात्मिकं दैहिके मानसिके च दुःखादौ त्रि० ।

अध्यात्मदृश् त्रि० अध्यात्मं पश्यति दृश-क्विन् । आत्मनो विषयत्यागेनात्ममात्रदर्शके ।

अध्यात्मयोग पु० आत्मानं चेतनमधिकृत्य योगः । विषयेभ्यः प्रतिसंहृत्य चेतसआत्मनि समवधाने । "अध्यात्मयोगाधिगमेनेति" ।

अध्यात्मरामायण न० आत्मानमधिकृत्य कृतं रामस्यायनं यत्र । वाल्मीकिप्रणीते अध्यात्मज्ञानप्रतिपादके प्रसङ्गतो रामचरितज्ञापके स्वनामख्याते ग्रन्थभेदे ।

अध्यात्मशास्त्र न० अध्यात्म प्रतिपादकं शास्त्रम् । आत्मस्वरूपादि प्रतिपादकग्रन्थे ।

अध्यापक पु० अध्यापयति अधि+इङ् णिच्-ण्वुल् । अध्ययनकारयितरि, उपाध्याये च । "भृतकाध्यापकोयश्च भृतकाध्यापितस्तथेति" मनुः । अस्य अकान्तत्वेऽपि याजकादिगणे पाठात् षष्ठीसमासः तेन वेदाध्यापकः न्याया-

ध्यापक इति। अध्यापकश्च द्विविधः आचार्य्य उपाध्यायश्च यथोक्तं विष्णुना "यस्तूपनीय व्रतादेशं कृत्वा वेदमध्यापयेत्तमाचार्य्यं विद्यात्। यस्त्वेनं मूल्येनाध्यापयेदेकदेशं वा तमुपाध्यायमिति"।

अध्यापन न० अधि+इङ्—णिच्—भावे ल्युट्। पाठनायाम्। "याजनाध्यापनं तथेति" मनुः। "अध्यापनञ्च त्रिविधं धर्म्मार्थमृक्थकारणम् शुश्रूषाकारणञ्चेति त्रिविधं परिकीर्त्तितमिति" हारीतसंहितोक्तेस्त्रिविधमध्यापनम् अध्यापनप्रकारादि यथा "नापरीक्षितं याजयेत् नाध्यापयेत् नोपनयेत॥ योऽधर्म्मेणाह यश्चाधर्म्मेण पृच्छति तयोरन्यतरः प्रैति, विद्वेषं वाधिगच्छति॥ धर्म्मार्थौ यत्र न स्यातां शुश्रूषा वापि तद्विधा। तत्र विद्या न वप्तव्या शुभं बीजमिवोषरे। विद्याह वै ब्राह्मणमाजगाम गोपाय मां शेवधिस्तेऽहमस्मि। असूयकायानृजवेऽयताय न मां ब्रूया वीर्य्यवती तथा स्याम्॥ यमेव विद्याः शुचिमप्रमत्तं मेधाविनं ब्रह्मचर्य्योपपन्नम्। यस्ते न द्रुह्येत् कतमांश्च नाह तस्मै मां ब्रूया विधिपाय ब्रह्मन् इति"॥ युचि तु स्त्रीत्वात् टापि, अध्यापना तस्मिन्नेवार्थे स्त्री।

अध्यापित त्रि० अधि—इङ्—णिच् कर्म्मणि क्त। पाठिते "अध्यापितस्योशनसापि नीतिमिति" कुमा०।

अध्याप्य त्रि० अधि इङ्—णिच—कर्मणि यत्। पाठनीये अध्यापयितुमर्हे छात्रे "ब्रह्माञ्जलिकृतोऽध्याप्यो लघुवासा जितेन्द्रिय" इति मनुनाध्यपनीयार्हता दर्शिता।

अध्याय पु० अधि+इङ्—घञ्। अध्ययने, कर्म्मणि घञ। वेदादिशास्त्रस्य एकार्थकविषयसमाप्तिद्योतके विश्रामस्थाने अंशविशेषे, "सर्गोवर्गः परिच्छेदोद्घाताध्यायाङ्कसंग्रहाः। उच्छ्वासः परिवर्त्तश्च पटलः काण्डमेव च। स्थानं प्रकरणञ्चैव पर्व्वोल्लासाह्निकानि च। पुराणादौ परिच्छेदा अनेके परिकीर्त्तिता" इत्युक्तान्यतमप्रकारे च "संकल्पिते स्तोत्रपाठे संख्यां कृत्वा पठेत् सुधीः अध्याय प्राप्य विरमेन्न तु मध्ये कदाचन। कृते विरामे मध्ये तु अध्यायादिं पुनः पठेदिति" म० सू० "स्वाध्यायोऽध्येतव्य" इति श्रुतिः।

अध्यारूढ त्रि० अधि+आ+रुह कर्म्मणि कर्त्तरि वा क्त। आक्रान्ते, अध्यारोहणकर्त्तरि उपरिष्टात् आरोहणकर्त्तरि, समारूढे, अधिके च।

अध्यारोप पु० अधि+आ-रुह—णिच्—पान्तादेशः घञ् अतस्मिन् तद्बुद्धिरारोपः मिथ्याज्ञानम् किञ्चिदधिष्ठानमधिकृत्य तादृशारोपः अध्यारोपः यथा असर्पभूतां रज्जुमधिकृत्य सर्पारोपः तथैव अजगद्रूपे ब्रह्मणि जगद्रूपारोपः। तादृशे मिथ्याज्ञाने। "स एष बीजाङ्कुरादिवदविद्याकृतः संसार आत्मनि क्रियाकारकफलाध्यारोपलक्षणोऽनादिरनन्त" इति बृ० उप० भाष्यम्।

अध्यारोपण न० अधि+रुह—णिच् पान्तादेशः ल्युट्। अतिशयेनारोपणे धान्यादेर्वपने।

अध्यावाप पु० अधि+आ+वप—घञ्। अधिवपने सस्यानामावापे। आधारे घञ्। तदाधारक्षेत्रे।

अध्यावाहनिक न० अध्यावाहनं पितृगृहात् भर्त्तृगृहागमनं तत्काले लब्धम् अधि+आ+वह ल्युट् ततः लब्धार्थे ठन्। "यत् पुनर्लभते नारी नीयमाना हि पैतृकात्। अध्यावाहनिकं नाम स्त्रीधनं परिकीर्त्तितमिति" स्मृत्युक्तलक्षणे पितृकुलात् भर्तृकुलगमनकाले तेभ्यः प्राप्ते स्त्रीधने। "अध्यग्न्यध्यावाहनिक स्त्रीधनं षड्विधं स्मृतमिति" स्मृतिः।

अध्यास पु० अधि+अस—क्षेपे घञ्। मिथ्याज्ञाने "आह कोऽयमध्यासो? नामेति प्रश्ने "स्मृतिरूपः परत्र पूर्व्वदृष्टावभास" इति शा० भाष्यम्। स्मृतेः रूपमिव रूपमस्य संस्कारप्रभवत्वात्। परत्र अन्यस्मिन् स्वभिन्ने स्वाभाववति च पूर्व्वदृष्टस्य पूर्व्वानुभूतस्यावभासो ज्ञानम्। यथा शुक्तौ रजतभिन्नायां पूर्व्वदृष्टस्य रजतस्याभेदज्ञानम्, स्वाभाववति च स्फटिके पूर्व्वानुभूतस्य लोहितरूपस्य वा ज्ञानम्। तथाभूते मिथ्याभूतज्ञाने। तत्र चाध्यासे अधिष्ठानशुक्त्यादौ इन्द्रियसंप्रयोगे सत्यपि तस्य विशेषरूपेणाज्ञानात् सामान्याकारेण इदन्त्वादिरूपेण ज्ञानं, सादृश्यज्ञानम्, आरोप्यमाणस्य संस्कारश्चेति कारणत्रयं सति च तस्मिन् काचकच्यादिदोषविशेषात् अधिष्ठानविशेषज्ञानं प्रतिरुध्य, रजतादिसंस्कारे चोद्बोधिते तत्रानिर्वचनीयं रजतादिकं शुक्त्याद्यज्ञानेनोत्पाद्यते तदाकारवृत्तिश्च जन्यते तत्र आविद्यिकरजताद्यनुत्पत्तौ इदं रजतं पश्यामीत्याद्यनुभवानुपपत्तिः नच स्मरणेन तस्योपपत्तिः स्मरणस्य विषयाप्रवर्त्तकत्वात् तदुत्तरं प्रवर्त्तते च तत्तद्ग्रहणाय सर्वः। नापि अलौकिकप्रत्यक्षरूपता साक्षात्करोमीत्यनुभवस्य साक्षात्कारविषयत्वात् अन्यथानुमानादीनामपि अलौकिकप्रत्यक्षत्वापत्तेः तत्पूर्व्वं नियतं तत्तज्ज्ञानस्यावश्यम्भावेन विशिष्टालौकिकप्रत्यक्षापत्तेर्दुर्निवारत्वात् अतः तत्तद्ग्रहणाय प्रवर्त्तकस्य तत्तज्ज्ञानस्य प्रत्यक्षत्वसमर्थनाय अनिर्वचनीयं रजतादिकम् अधिष्ठानाज्ञानेन तत्राधिष्ठाने उत्पद्यते इति कल्प्यं प्रत्यक्षे हि विषयसन्निकर्षः कारणत्वेन क्लृप्तः

देशान्तरस्थरजतादिकं तु न इन्द्रियसन्निकृष्टमित्यगत्या तथा कल्प्यते। अतएव श्रुतौ "यत्र द्वैतमिव भवति तदितर इतरत् पश्यतीति" "अथ रथान् रथयोगान् पथः सृजते" इति च जागरे द्वैतस्य इवशब्देन मिथ्यात्वं सूचितम्। स्वप्ने च रथादेः स्पष्टं सृष्टिरुक्ता। तथाच ब्रह्मणि जगदादेरनिर्वचनीयस्य तदज्ञानेनोत्पत्तिः। इयांस्तु विशेषः रजतादेः स्वप्नरथादेश्च प्रतीतिसमकालत्वं, वियदादेस्तु व्यवहारिकत्वम्। "देहात्मप्रत्ययो यद्वत् प्रमाणत्वेन कल्पितः लौकिकं तद्वदेवेदं प्रमाणं त्वात्मनिश्चयादित्युक्तेः व्यवहारकाले वियदादिप्रमेयाणां सत्यत्वं, "परमार्थदृष्ट्या तु मिथ्यात्वमिति" "अन्यदार्त्तमित्यादि"श्रुत्या च ब्रह्मभिन्नानां मिथ्यात्वावगमात्। अधिकमाकरे दृश्यम्।

अध्यासन न० अधि+आस--उपवेशे ल्युट्। निवासे। विभ०अव्ययी०। आसने इत्यर्थे अव्य०।

अध्यासित त्रि० अधि+आस आधारस्य कर्म्मसंज्ञायां कर्मणि क्त। अधिष्ठिते। "धेन्वा तदध्यासितकातराक्ष्येति" रघुः।

अध्याहार पु० अध्याहृयते ज्ञानायानुसन्धीयते अधि+आ+हृ घञ्। आकाङ्क्षाविषयपदानुसन्धाने, ऊहे, तर्के, अपूर्व्वोत्प्रेक्षणे च। ऊहस्वरूपमूहशब्दे तर्कस्वरूपं च तर्कशब्दे वक्ष्यते। [क्त। अधिष्ठिते स्थानादौ।

अध्युषित त्रि० अधि+वस–आधारस्य कर्म्मसंज्ञया कर्म्मणि

अध्युष्ट्र त्रि० अधिगतमुष्ट्रं वाहनत्वेन अत्या०स०। उष्ट्रवाहनयुक्ते शकटादौ। (उठगाड़ि)।

अध्यूढ त्रि० अधि उपरि ऊढः। अवलम्बनत्वेन उपरिभावेण अवलम्बिते। "तस्मादृच्यध्यूढं साम गीयते" इति छा० उप०। ऋचमवलम्ब्यैव साम्नो गीयमानतया ऋच्यध्यूढत्वम्। अधिकसमृद्धियुक्ते, सम्बद्धे च। कृतसापत्निकायां प्रथमायां "यस्या उपरि विवाहान्तरं कृतं" तादृश्यां स्त्रियाम् स्त्री।

अध्यूध्नी स्त्री अधिकमूधोयस्याः अनङ् ङीप् च। सम्बद्धापीनायां धेन्वाम् "अध्यूध्नीं होत्रे प्रयच्छतीति श्रुतिः अवधाध्यूध्नीवनिष्णुषु समुच्चय इति का० १,८,८१।

अध्येतव्य त्रि० अधि–इङ कर्म्मणि क्त। पाठ्ये "स्वाध्यायोऽध्येतव्य इति" श्रुतिः। अर्हार्थे तव्य। अध्येतुमर्हे "श्रोतव्यमिह शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचनेति" स्मृतिः।

अध्येषण न० अधि–इष–प्रेरणे ल्युट्। सत्कारपूर्व्वकमाचार्य्यादेः प्रेरणे, प्रवर्त्तनमात्रे च। युचि टाप् तत्रैवार्थे स्त्री। अधिका एषणा प्रार्थना। अधिकप्रार्थने स्त्री।

अध्रि त्रि० न–धृ–क्रि। अधृते। न+धृष–ड्रि, अधृष्ये।

अध्रिगु त्रि० अध्रि+गम–कु–ङिच्च ऊङादेशो वा। अधृतगमने। "यदध्रिगावोऽध्रिगू इदाचिदह्नो अश्विना" इति ऋ० ८,२२,११, "अध्रिगावोऽधृतगमना अध्रिगू–अधृतगमनाविति" भा०।

अध्रिज त्रि० अध्रिमधृतमधृष्यं वा जनयति जन–अन्तर्भूतण्यर्थे, ड। अधृतजनके अधृष्यजनके च। "इति चिन्मन्युमध्रिज इति ऋ०५,७,१० "अध्रिजः अधृतमन्यैः अग्निव्यतिरिक्तैः अधृष्यं वा जनयिता" इति भा०।

अध्रुव त्रि० न०त०। अनिश्चिते, चञ्चले, अस्थिरे च। "यो ध्रुवाणि परित्यज्य अध्रुवाणि निषेवते। ध्रुवाणि तस्य नश्यन्ति अध्रुवं नष्टमेव हि" इति हितो०।

अध्रुष पु० "शोथः स्थूलस्तोददाहप्रकाशी रक्ताज्ज्ञेयः सोऽध्रुषो रुग्ज्वराढ्य इति" सुश्रुतोक्ते विकृतरक्तादिजे ज्वरकारके शोथरोगभेदे।

अध्वग पु० अध्वन्+गम ड। पथिके. अध्वगमनप्रकारश्च विष्णुसंहितायामुक्तः। यथा "नैकोऽध्वानं प्रपद्येत नाधार्मिकैः सार्द्धम्, न वृषलैः, न द्विषद्भिः, नाति प्रत्यूषम्, नातिसायम्, न सन्ध्ययोः, न मध्याह्ने, न सन्निहितपानीयम्, नातितूर्णम्, न रात्रौ, न सन्तत व्याधितार्त्तैर्वाहनैः, न हीनाङ्गैः, न रोगिभिः, न दीनैः, न गोभिः, नादान्तैः, यवसोदकैर्वाहनानामदत्त्वात्मनः क्षुत्तृष्णापनोदने न कुर्यात्। न चतुष्पथमधितिष्ठेत्, न रात्रौ वृक्षमूलम्, न शून्यालयं, न तृणम्, न पशूनां बन्धनागारम्, न केशतुषकपालास्थिभस्माङ्गारान्, न कार्पासास्थि। चतुष्पथं प्रदक्षिणीकुर्यात् देवतांश्च। प्रज्ञातांश्च वनस्पतीन्, अग्निब्राह्मणगणिकापूर्णकुम्भादर्शच्छत्रध्वजपताकाश्रीवृक्षवर्द्धमाननन्द्यावर्त्तांश्च, तालवृन्तचामराग्निगजाजगोदधिक्षीरमधुसिद्धार्थकांश्च, वीणाचन्दनायुधार्द्रगोमयपुष्पशाकगोरोचनादूर्वाप्ररोहांश्च, उष्णीषालङ्कारमणिकनकरजतवस्त्रासनयानामिषांश्च, भृङ्गारोद्धृतोर्व्वरारज्जुबद्धपशुकुमारीमीनांश्च दृष्ट्वा प्रयायादिति। मत्तोन्मत्तव्यङ्गान् दृष्ट्वा निवर्त्तेत वान्तविरिक्तमुण्डमलिनवसनजटिलवामनांश्च, काषायिप्रव्रजितमलिनांश्च, तैलगुडशुष्कगोमयेन्धनतृणकुशपलाशभस्माङ्गारांश्च, लवणक्लीवासवनपुंसककार्पासरज्जुनिगडमुक्तकेशांश्च, वीणाचन्दनार्द्रकाषायोष्णीषालङ्कारकुमारीः प्रस्थानकालेऽभिनन्दयेदिति। देवब्राह्मणगुरुदीक्षितानां छायां नाक्रामेत्,

निष्ठ्यूतवान्लरुधिरविण्मूत्रस्नानोदकानि वा । न वत्सतन्त्रीं लङ्घयेत् । प्रवर्षति न धावन्, न वृथा नदीं तरेत् । न देवताभ्यः पितृभ्यश्च कामं प्रदाय, न बाहुभ्याम्, न भिन्नया नावा । न कच्छमधितिष्ठेत् । न कूपमवलोकयेत्, न लङ्घयेत् । वृद्धभारिस्नपस्नातस्त्रीरोगिवरचक्रिणाम् पन्थादेयो नृपस्तेषां मान्यः स्नातश्च भूपतेरिति" । "सन्तानकतरुच्छायासुप्तविद्याधराध्वगमिति" कुमा० । सूर्य्ये, उष्ट्रे, च । पथिगामुकमात्रे त्रि० । गङ्गायां स्त्री अश्वतरे पु० ।

अध्वगत् त्रि० अध्वानं गच्छति क्विप् । पथिके ।

अध्वगभोग्य पु० अध्वगेन अतिसौलभ्यात् अयत्नलभ्यफलत्वाच्च भोग्यः ३त० । (आमड़ा) इति प्रसिद्धे आम्रातकवृक्षे । अनायासेन तत्फलस्य भोग्यत्वात्तस्य तथात्वम् ।

अध्वजा स्त्री अध्वनि जायते जन–ड ७त०। (सोना) इति ख्याते स्वर्णपुष्पीवृक्षे ।

अध्वन् पु० अत्ति बलम् अद–क्वनिप् धादेशः । पथि, "अपि लङ्घितमध्वानं बुबुधे न बुधोपमः" इति रघुः । अध्वानमध्वान्तविकारलङ्घ्य" इति कु० ।"नैकोऽध्वानं गच्छेदिति विष्णु स० । आकाशे पु० निरुक्तकारः । अधिकदुरारोहणे च । सर्वभक्षकत्वात् काले, हिंस्रे च । अद्यते खण्डशो भक्ष्यतेऽनेनेति करणे क्वनिप् । अवयवे । प्रा०स० । उपसर्गपूर्वादच्समा० । व्यध्वः दुरध्वः (कुपथः) प्रा०ब० । कदादेशः कदध्वा । अवयवस्य वेदस्य शाखाऽपि यथा "एकविंशत्यध्वयुक्तमृग्वेदमृषयो विदुः । सहस्राध्वा सामवेदो यजुरेकशताध्वकमिति ।

अध्वनीन त्रि० अध्वानमलं गच्छति अध्वन्+ख । पथिके । पथिगमनक्षमे ।

अध्वन्य त्रि० अध्वानमलं गच्छति अध्वन्+यत् । पथिके । पथि क्षिप्रगमनक्षमे शीघ्रगामिनि । "क्षिप्रं ततोऽध्वन्यतुरङ्गयायीति" भट्टिः ।

अध्वपति त्रि०७त० । मार्गपालके । सूर्य्ये पु० दिवैव पथिकानां गमनात् रात्रौ च "न रात्राविति" विष्णुना गमन निषेधात् सूर्य्यस्य तत्पालकत्वम् "अध्वनामध्वपते ! प्रमातिर स्वस्ति मेऽस्मिन् देवयाने पथीति यजु० । "अध्वपते! मार्गपालकरवे" इति वेददीपः ।

अध्वर पु० अध्वानं सत्पथं राति रा+क । यज्ञे । "अध्वरेष्विष्टिमां पातेति" भट्टिः । "तमध्वरे विश्वजिति क्षितीशमिति" रघुः । आकाशे निरुक्तकारः । अष्टवसुमध्ये द्वितीयवसौ च । न ध्वरति कुटिला न भवति ध्वृ–अच् न०त० अकुटिले च । दैव्या होतारा ऊर्द्धमध्वरं न इति २७,१ "इमं यज्ञमवतामध्वरं न" इति यजु० । २७,१७ अध्व "अकुटिलं शास्त्रोक्तमिति" वेददीपः । सावधाने त्रि नडा० फक् । आध्वरायणः ।

अध्वरकर्म्मन् न० अध्वरएव कर्म्म । यज्ञरूपकर्मणि ।

अध्वरमीमांसा स्त्री अध्वरस्य यज्ञस्य कर्त्तव्यताज्ञाना मीमांसा विचारः । जैमिनीयप्रोक्ते "अथातो धर्मजिज्ञासे त्यादि धर्ममीमांसाख्ये शास्त्रे ।

अध्वरथ पु० अध्वैव रथो यस्य ब० । पथिप्रवृत्ते दूते अध्वने हितः पर्य्याप्तो रथो यस्य ब० । पथिगमनोपयुक्ते रथे । चक्रविशिष्टोरथस्तावत् क्रीडार्थः, देवयानार्थः विनयार्थः पथिगमनार्थः गम्भीरथश्चेति भेदात् पञ्चविधः । इति हेमचन्द्रः ।

अध्वर्य्यु पु० अध्वरमिच्छति अध्वर+क्यच्–युच् ततोऽन्त्याकारलोपः । यजुर्वेदज्ञे होमकारिणि ऋत्विजि । "निर्मिमीते क्रियासङ्गैरध्वर्य्युर्यज्ञियं वपु"रिति सा०भा० । सोमयागे षोडशसु ऋत्विक्षु चतुर्षु प्रधानेषु मध्ये ऋत्विग्भेदे तद्विवरणम् अच्छावाकशब्दे दृश्यम् । "होता प्रथमं शंसति तमध्वर्युः प्रोत्साहयतीति" सि०कौ० । "त्वमध्वर्युरुत होतासि पूर्व्यः प्रशास्तापोता जनुषा पुरोहित" इति ऋ० १,९४,६ । योपधत्वात् स्त्रियां न ङीप् । अध्वर्योर्भावः कर्म उद्गा० अण् आध्वर्य्यवम् तद्गात्रादौ न० ।

अध्वशल्य पु० अध्वनि शल्यमिवाचरतीति क्विप्+अच् । पथिकानां पादवस्त्रादौ शल्यवद्वेधकारके (आपाङ्) इति ख्याते अपामार्गवृक्षे ।

अध्वस्मन् त्रि० ध्वन्स–मनिन् किच्च न०त० । ध्वंसरहिते "अध्वस्मभिः पथिभिः भ्राजदृष्टय" इति ऋ० २,२४,५, अध्वस्मभिः ध्वंसरहितैरिति भा० अध्वस्मामोदिविश्विति ऋ०१२०४० ।

अध्वाति पु० अध्वानमतति अत इ ६त० । पथिके । अध्वा निश्चयमतति अद्धेति दोपदो धान्तः । मेधाविनि निरुक्त० ।

अध्वान्तशात्रव पु० अध्वान्तस्य मार्गसीमायाः शात्रव इव । सोनाकवृक्षे । ६त० । मार्गसीमारिपौ पु० ।

अध्वायन न० अध्वनि अयनं गतिः । यात्रायाम् "अध्वायनञ्च यच्चारकर्म्म सौरेण मानेन सदाभ्यवस्ये"दिति विष्णुध० पुरा० । "अध्वायनमध्वगमनं यात्रेति यावदिति" रघु० ।

अन जीवने अदा॰पर॰ अक॰सेट्। अनिति आनीत्। घञ् आनः, अच् अनः, ल्युट् अननम्। आनयति अनिनिषति। क्विप् अन् "सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानिति विश्वे च-नेदना ऋ॰ ४ २०,२, अना प्राणेनेति भा॰ छा॰उप॰ "यद्येष आकाश आनन्दो न स्यात् कोह्येवान्यात्? कः प्राण्यात्? इति श्रुतिः "प्राणिवस्तत्र मामार्थमिति" भट्टिः। प्राद्युपसर्गतोविशेषगत्यर्थता। प्र+प्राग्गतौ, प्राणः अप+अधोगतौ अपानः, उद्+उर्द्धगतौ उदानः, वि+आ+विष्वग्गतौ व्यानः, सम्+समन्ताद्गतौ समानः। "यद्वै प्राणिति स प्राणः यदपानिति सोऽपानः" इति श्रुतिः। जीवनं च प्राणधारणं तेन धात्वर्थगृहीतकर्मकत्वादकर्मकः यस्य संयोगात् देहनिर्म्माणमित्युक्तमधिष्ठानशब्दे। उप-सर्गनिमित्तात् हलन्तत्वेऽप्यस्य णत्वं प्राण्।

अन जीवने दिवा॰ आत्म॰अक॰ सेट्। अन्यते आनिष्ट।

अन पु॰ आ+नी-बा॰ड पृ॰ आङो ह्रस्वः अन वा॰ अच् वा। आनयने प्राणने च "प्राणोऽपानो व्यान उदानः समानोऽन इत्येतत्सर्वं प्राण इति" वृ॰उप॰। "अथ प्राण उच्यते। प्राणो मुखनासिकसञ्चार्य्याहृदयवृत्तिः। प्रण-यनात् प्राणः। अपनयनान्मूत्रपुरीषादेरपानोऽधोवृत्तिः आ-नाभिस्थानः। व्यानो व्यानयनकर्मा, व्यानः प्राणापानयोः सन्धिर्वीर्य्यवत्कर्म्महेतुश्च। उदान उत्कर्षोर्द्ध्वगमनादिहेतुरा-पादतलमस्तकस्थान ऊर्द्ध्ववृत्तिः। समानः समं नयनाद्भुक्तस्य पीतस्य च कोष्ठस्थानोऽन्नपक्ता। अन इत्येषां वृत्तिविशेषाणां सामान्यभूता सामान्यदेहचेष्टासम्बन्धिनी वृत्तिरेवं यथोक्तं प्रणादिवृत्तिजातमेतत् सर्वं प्राण एवेति" भा॰। प्राणे च "स होवाच किं मेऽन्नं भविष्यतीति" यत्किञ्चिदिदमा श्वभ्य आ शकुनिभ्य इति होचुस्तद्वा एतदनस्यान्नमनो ह वै नाम प्रत्यक्षमिति छा॰उ॰ "स होवाच मुख्यः प्राणः, किं मेऽन्नं भविष्यतीति" मुख्यप्राणं प्रष्टारमिव कल्पयित्वा वागादीन् प्रतिवक्तॄनिव कल्पयन्ती श्रुतिराह। यदिदं लोकेऽन्नजातं सर्वप्रसिद्धमा श्वभ्य आ श्वभिः सह, आ शकुनिभ्यः सह शकु-निभिः सर्वं प्राणिनां यदन्नं तत्तवान्नमिति होचुर्वागादय इति। प्राणस्य सर्वमन्नं प्राणोऽत्ता सर्वस्यान्नस्येत्येवं प्रतिपत्तये कल्पिताख्यायिकारूपाद्व्यावृत्य स्वेन श्रुतिरूपेणाह। तद्वै एत-द्यत्किञ्चिल्लोके प्राणिभिरन्नमद्यते अनस्य प्राणस्य तदन्नम् भा॰

अनंश त्रि॰ नास्ति अंशोदायग्रहणाधिकारोऽस्य। अंशानधि-कारिणि अयुक्ते क्लीवपतितादौ। ते च "सर्व्वे हि धर्म्मयुक्ता भागिनो द्रव्यमर्हन्ति यस्त्वधर्म्मेण द्रव्याणि प्रतिपादयति ज्येष्ठोऽपि तमभागं कुर्वीतेति" आप॰। "सवर्णाजोऽप्यगुणवा-न्नार्हः स्यात् पैतृके धने। तत्पिण्डदाः श्रोत्रिया ये तेषां तदभिधीयते। उत्तमर्णाधमर्णेभ्यः पितरं त्रायते सुतः। अतस्तद्विपरीतेन नास्ति तेन प्रयोजनम्। तया गवा किं क्रियते या न धेनुर्न गर्भिणी। कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् न धार्म्मिकः। शास्त्र-शौर्य्यार्थरहितस्तपोविज्ञानवर्ज्जितः। आचारहीनः पुत्रस्तु मूत्रोच्चारसमस्तु सः इति वृह॰ "श्राद्धादेः पुत्रकर्त्तृकतया महाफलश्रुतेस्तत्कर्म्मचेतनं धनसम्बन्धित्वं अतस्तदकुर्व्वतः कुतो वेतन?मिति दा॰भा॰। अतएवाह मनुः। "सर्व्व एव विकर्म्मस्था नार्हन्ति भ्रातरो धनम्"। तथा "अनंशौ क्लीवपतितौ जात्यन्धबधिरौ तथा। उन्मत्तजड़मूकाश्च ये च केचिन्निरिन्द्रियाः इति। "पतितस्तत्सुतः क्लीवः पङ्गुरुन्म-त्तको जड़ः। अन्धोऽचिकित्स्यरोगार्त्तो भर्त्तव्यास्ते निरं-शका" इति कात्या॰। देवलः "मृते पितरि न क्लीवकुष्ठ्युन्म-त्तजड़ान्धकाः। पतितः पतितापत्यं लिङ्गी दायांशभागिनः। तेषां पतितवर्ज्जेभ्यो भक्तवस्त्रं प्रदीयते। तत्सुताः पितृ-दायांशं लभेरन् दोषवर्ज्जिता" इति। बौधायनः। "अतीतव्यवहारान् ग्रासाच्छादनैर्बिभृयुः, अन्धजड़क्लीव-व्यसनिव्याधितादींश्चाकर्म्मिणः पतिततज्जातवर्जम् इति"। "पितृद्विट् पतितः षण्डो यश्च स्यादौपपातिकः। औरसा अपि नैतेऽंशं लभेरन् क्षेत्रजाः कुतः?। इति" नार॰ "अक्रमोढासुतश्चैव सगोत्राद्यस्तु जायते। प्रव्रज्यावसितश्चैव न रिक्थं तेषु चार्हति। अक्रमोढा-सुतस्त्वृक्थी सवर्णश्च यदा पितुः। असवर्णप्रसूतश्च क्रमोढायाश्च यो भवेत्। प्रतिलोमप्रसूतोयस्तस्याः पुत्त्रो न रिकथभाक्। ग्रासाच्छादनमात्रं तु देयं तद्बन्धुभिर्मतम् सर्व्वेषामप्यभावे तु पितुर्यद्द्रव्यं तदाप्नुयात्। स्वपितुर्यत् तद्धनं प्राप्तं दापनीया न बान्धवा इति कात्या॰। एवं दर्शिताः। अंशः अवयवः। तच्छून्ये निरयवे आका-शादौ, परमेश्वरे च। [यस्याः। कदल्याम् जटाधरः।

अनंशुमत्फला स्त्री न अंशुमत् मोचकाभ्यन्तरस्थत्वात् फलं

अनक पु॰ अणकवत्। अधमे, कुत्सिते च।

अनक्ष् त्रि॰ न अक्ष्णोति व्याप्नोति विषयमिन्द्रियेण अक्ष-क्विप् न॰त॰। अन्धे चक्षुरिन्द्रियशून्ये। "प्रतिश्रोणः स्था व्यन-गचष्टेति" ऋ॰२, १५, ७, "पूर्व्वमन्धः अधुना चक्षुर्ला-भात् व्यचष्टेति भा॰।

अनक्ष त्रि॰नास्ति अक्षं चक्षु नेत्रादिकमिन्द्रियं वा यस्य ब॰।

चक्षुःशून्ये, चक्षुरादीन्द्रियशून्ये च। "अपानक्षासो बधिरा अहासत" इति ऋ० ६,७२,६, अनक्षासश्चक्षुर्वर्ज्जिताः इति भा० वेदे सौमग्रास इति वत् अनक्षास इति। रूपसिद्धिः।

अनक्षर न० अप्रशस्तान्यक्षराणि यत्र ब०। सद्गुणस्याक्षेपके दोषोद्घोषकवाक्ये, अवाच्ये निन्दावचने, (गालि) इति प्रसिद्धे दुष्टवचने च। न सन्ति अक्षराणि ज्ञेयत्वेनास्य। अक्षरज्ञानशून्ये मूर्खे त्रि०।

अनक्षि पु० अप्रशस्तं मन्दमक्षि न०त०। मन्दनेत्रे। ब०। षच्समासान्तः। तत्र अनक्ष इत्येव। तद्वति। स्त्रियां ङीष्।

अनगार त्रि०नास्ति अगारमस्य। गृहशून्ये। अनिकेतने। प्रव्रजिते, मुन्यादौ च पु०।

अनग्न त्रि० न नग्नः। अदिगम्बरे आच्छादनवति च "यज्ञोन-वसना अनग्ना" इति ऋ० २,१,६,। "स होवाच किं मे वासो भविष्यतीत्याप इति होचुस्तस्माद्वा एतदशिष्यन्तः पुर-स्ताच्चोपरिष्टाच्चाद्भिः परिदधति लम्भुको यथा वासो भवत्य-नग्नो ह भवतीति छा०उ०। "तस्मात्प्राणस्य वास आप-स्तस्माद्वा एतदशिष्यन्तो भोक्ष्यमाणा भुक्तवन्तश्च ब्राह्मणा विद्वांस एतत्कुर्वन्ति। किं अद्भिर्वासस्थानीयाभिः पुरस्ता-द्भोजनात्पूर्व्वमुपरिष्टाच्च भोजनादूर्द्ध्वञ्च परिदधति परिधानं कुर्व्वन्ति मुख्यस्य प्राणस्य लम्भुको लम्भनशीलो वासो-भवति। वाससो लब्धैव भवतीत्यर्थः। अनग्नो भवति। वाससो लम्भुकत्वेनार्थसिद्धैवानग्नता इत्यनग्नो ह भवतीत्युत्तरीयवान् भवतीत्येतत्" इति भाष्यम्।

अनग्नि पु० नास्ति अग्निः श्रौतः स्मार्त्तो वाऽस्य। श्रौतेन स्मार्त्तेन वा विधिना अनाहिताग्नौ गृहस्थभेदे, सर्व्वथा अग्निशून्ये, प्रव्रजिते च। "अनग्निरनिकेतश्च मुनिर्मूल-फलाशन" इति मनुः। न०त०। अग्निभिन्ने पु०। "अनग्नाविव शुष्कैधो न तज्ज्वलति कर्हिचिदिति" स्मृतिः। ७ब०। अग्निचयनरहिते यज्ञे च। "अनग्नावुत्तरवेदिम्, कात्या० २६,७,११, "अनग्नौ अग्निरहिते अनग्नि-चित्ये यज्ञे, उत्तरवेदिं प्रतिगच्छतीति" तद्व्याख्या।

अनग्नित्रा न अग्निं त्रायते रक्षति असम०स०। अग्निरक्ष-णाकरे पापिष्ठे "अनग्नित्रा अभ्यमन्त कृष्टीः ऋ० १,१८६, २, "अनग्नित्राः पापिष्ठाः कृष्टयः प्रजा" इति भा०।

अनग्निदग्ध त्रि०न अग्निना दग्धः असम०स०। श्मशानकर्म्मणि अग्निसंस्कारहीने "ये अग्निदग्धा ये अनग्निदग्धा मध्ये दिवः" इति ऋ० १०,१५,१४, "अनग्निदग्धाः श्मशान-कर्म्म न प्राप्ता" इति भा०। विप्राणां पितृभेदे "अग्निदग्धा-नग्निदग्धान् काव्यान् वर्हिषदस्तथा अग्निष्वात्तांश्च सौम्यांश्च विप्राणामेव निर्द्दिशेदिति" मनुः। वह्निना अदग्धे च।

अनघ त्रि० नास्ति अघं पापं दुःखं व्यसनं कालुष्यं वा यस्य पापशून्ये, दुःखहीने, व्यसनशून्ये, मलशून्ये, स्वच्छे च विष्णौ पु० "अनघो विजयो जेतेति" वि० सह०। "स आत्माऽपहतपाप्मेत्यादि" श्रुतौ तस्य पापराहित्योक्तेस्तथा-त्वम्। तत्र दुःखशून्ये, "दयालुमनघस्पृष्टमिति" माघः। दोषरहिते "अगाधस्यानघा गुणा" इत्यमरः। व्यसनरहिते "कच्चित् मृगीनामनघा प्रसूतिः ? इति" रघुः।

अनङ्ग न० नास्ति अङ्गमाकारो यस्य। आकाशे, चित्ते च। कन्दर्पे पु०। अङ्गशून्यमात्रे त्रि०। तत्राकाशस्य निर-वयवत्वात्, न्यायवैशेषिकनये चित्तस्याणुत्वेन च निरयवत्वा-त्तथात्वम्। कामस्य हरनेत्रेण दग्धाङ्गत्वात् अनङ्गत्वम्। तत्कथा च शिवपुराणे "कामो धनुषि संयोज्य पुष्पबाणं तदा मुने! पार्वतीसम्मुखे स्थाणौ मोक्तुकामो व्यव-स्थितः। हरस्तु धैर्य्यमालम्ब्य किमेतदिति चिन्तयन्। ददर्श पृष्ठतः कामं पुष्पबाणधनुर्धरम्। विष्टब्धमन्योस्त-स्याथ तृतीयनयनान् मुने!। स्फुरन्नुदर्च्चिरग्निस्तु पपात मदनोपरि। क्रोधं संहर हे देव! इति यावत् वदन्ति खे। इन्द्रादिसकला देवास्तावद्भस्मीचकार तम्" इति॥ "त्वमनङ्गः कथमक्षता रतिरिति" "तनुतां दुःखमनङ्ग! मोक्ष्यतीति" च कुमा०। अङ्गमुपकरणं न०त०। अङ्ग-भिन्ने। न०ब०। तच्छून्ये त्रि०।

अनङ्गक्रीडा स्त्री अनङ्गेन क्रीड़ा। कामहेतुकक्रीड़ायाम्। "अष्टावर्ज्जे गा द्व्यभ्यस्ता यस्याः सानङ्गक्रीड़ेत्युक्तेति" (वृत्त०) उक्ते मात्रावृत्तभेदे च।

अनङ्गलेख पु० अनङ्गस्य तद्व्यञ्जको लेखः। कामव्यञ्जकलेखे। "अनङ्गलेखक्रियययोपयोगमिति" कुमा०।

अनङ्गशेखर पु० क्रमेण लघुगुरुनिवेशवति दण्डकभेदे, छन्दो-विशेषे। यथा "लघुर्गुरुः क्रमेण यत्र बध्यते सुधीभिरि-च्छया स दण्डकस्त्वनङ्गशेखरः स्मृतः" इति छन्दो०।

अनङ्गासुहृत् पु० ६त०। शिवे तस्य तद्देहभस्मीकरणात्तत्त्वम्।

अनच्छ त्रि०.न अच्छः निर्मलः न०त०। कलुषे, अप्रसन्ने च।

अनञ्जन न० न अज्यते लिप्यते अन्ज—कर्मणि ल्युट् न०त०। निःसम्बन्धे, आकाशे, परब्रह्मणि च। "निरञ्जनं साम्यमुपैति दिव्यमिति" श्रुत्या तस्य सम्बन्धराहित्योक्तेस्तथात्वम्। अञ्जनं दोषस्तद्रहिते नारायणे पु०। तथाभूतवस्तुमात्रे

त्रि० । कज्जलशून्ये त्रि० । "नेत्रे दूरमनञ्जने पुलकिनेति" सा०द० ।

अनडुज्जिह्वा स्त्री अनडुहोजिह्वेव । गोजिह्वायाम् (अनन्तमूल) । तस्या गोजिह्वाकृतिपत्रत्वात्तथात्वम् ।

अनडुह् पु० अनः शकटं वहतीति नि० । (एँड़े) इति प्रसिद्धे गवि । स्त्रियां गवि ङीपि अनडुही, अनड्वाहीति च । ऋश्यादि० क । अनुडुत्कः अनडुदासन्नदेशादौ त्रि० । ऋषिभेदे । तद्गोत्रापत्ये गर्गा० यञ् । आनुडुह्यः तदपत्ये पु०स्त्री ।

अनणु पु० न अणुः । स्थूलधान्ये "अनणुषु दशमांशोऽणुष्वथैकादशांशः" लीला० । अणुभिन्ने स्थूले त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

अनतिक्रम न० न०त० । अतिक्रमाभावे । [ङ्घनीये ।

अनतिक्रमणीय त्रि० न०त० । अतिक्रमणीयभिन्ने अनुल्ल-

अनतिद्भुत त्रि० सर्वाणि अतिक्रम्य न भवति अति -भू-डुतच् न०त०ष्ट० । सर्वातिक्रमेणाभूते यथार्थभूते । "ब्रह्मा त इन्द्र ! गिर्वणः क्रियन्ते अनतिद्भुता" इति ऋ० ८,६१,२, अनतिद्भुता सर्वानतिक्रम्य न भवन्ति इन्द्रगुणव्यापकानि यथार्थभूतानीति" भा० ।

अनतिप्रश्न्य त्रि० अतिप्रश्नमर्हति यत् न०त० । अतिप्रश्नानर्हे वस्तुनि । "सहोवाच गार्गि ! मातिप्राक्षीः मा ते मूर्द्धा व्यपप्तदनतिप्रश्न्यां वै देवतामतिपृच्छसीति" वृ०उ० ।

अनतिरिक्त त्रि० न० । अधिके । "न्यायोक्ते स्वानधिकरणवृत्तिभिन्ने च "अनतिरिक्तवृत्तित्वमवच्छेदकत्वमिति" गदा० ।

अनतिविलम्बिता स्त्री न अतिविलम्बिता अभावार्थे न०त० । अतिविलम्बाभावे वाग्गुणभेदे च । वाग्गुणाश्च हेमचन्द्रे दर्शिताः यथा "संस्कारवत्त्वमौदार्य्यमुपचारपरीतता । मेघगाम्भीर्य्यनिर्घोषप्रतिनादविधायिता दक्षिणत्वमुपनीतरागत्वं च महार्थता । अव्याहतत्वं शिष्टत्वं संशयानामसम्भवः । निराकृतान्योत्तरत्वं हृदयङ्गमिताऽपि च । मिथः साकाङ्क्षता प्रस्तावौचित्यं तत्त्वनिष्ठता । अप्रकीर्णप्रसृतत्वमसंश्लाघ्यान्यनिन्दिता । आभिजात्यमतिस्निग्धमधुरत्वं प्रशस्यता । अमर्मवेधितौदार्य्यं धर्म्मार्थप्रतिबद्धता । कारकाद्यविपर्य्यासोविभ्रमादिवियुक्तता चित्रकृत्त्वमद्भुतत्वं तथानतिविलम्बिता अनेकजातिवैचित्र्यमारोपितविशेषता । सत्त्वप्रधानता वर्णपदवाक्यविविक्तता । अव्युच्छित्तिरखेदित्वम्पञ्चत्रिंशच्च वाग्गुणाः" इति ।

अनद्धा अव्य० न अद्धा । अनिश्चये "अनद्धा वैतद्यदिमाल्लोकामतीति" वेदः । नञ्–त्र न०त० । अपरिच्छेद्ये त्रि० ।

अनद्धापुरुष न अद्धा स्वकार्य्ये निश्चयो यस्य तादृशः पुरुषः । देवपितृकार्य्यविमुखे । "अनद्धापुरुषमीळते" इति का० १६,२,१२, "अनद्धापुरुषं देवपितृकार्य्ये विमुखमध्वर्युमिति" वेददीपः ।

अनद्य पु० न अद्यं भक्ष्यम् अप्राशस्त्ये न०त० । गौरसर्षपे राजनिघ० । भक्ष्यभिन्ने त्रि० ।

अनद्यतन पु० न अद्यतनः । अद्यतनभिन्ने भूते भविष्यति च काले "अनद्यतने लङि"ति "अनद्यतने लुङिति" च पा० । अनद्यतने भूते लङः अपचत्, अनद्यतने भविष्यति लुट् पक्तेति "परोक्षानद्यतने लिडिति" पा० पपाच । तत्कालवृत्तौ त्रि० । अद्यतनश्च "अतीतायारात्रेः पश्चार्द्धेन, आगामिन्याः रात्रेः पूर्व्वार्द्धेन सहितोदिवसोऽद्यतन" इति सि०कौ० तद्भिन्नः कालः ।

अनधिकार पु० न अधिकारः अभावार्थे न०त० । अधिकाराभावे । ब० । अधिकारशून्ये ।

अनधिकारचर्चा स्त्री अनधिकारस्य चर्चा चिन्ता । यत्र यस्याधिकारो नास्ति तस्य तद्विषये चिन्तायाम् ।

अनधिकारिन् त्रि० न अधिकारी । अधिकारिभिन्ने ।

अनधिकृत त्रि० न अधिकृतः । अधिकृतभिन्ने ।

अनधिगत त्रि० न०त० । गतभिन्ने, प्राप्तभिन्ने, ज्ञातभिन्ने च अनधिगताबाधितार्थज्ञानत्वेन प्रमाणत्वमिति वे०प० ।

अनधिष्ठित त्रि० न अधिष्ठितः । अधिष्ठितभिन्ने ।

अनधीन त्रि० न अधीनः परस्य । स्वाधीने । संज्ञायाम् कन् । कौटतक्षे । स हि स्वयं वसन् न कस्यचित अधीन-

अनध्यक्ष न० अध्यक्षम् अभावे न०त० । प्रत्यक्षाभावे "मनोऽपि न तथा ज्ञानाद्यनध्यक्षं तदा भवेत्" इति भाषा० द्रव्यप्रत्यक्षं प्रति आश्रयमहत्त्वस्य कारणत्वेन मनसश्च "अयौगपद्याज्ज्ञानानां तस्याणुत्वमिहेष्यते इत्युक्तेः अणुत्वेन ज्ञानादिप्रकारक अहं जानामीत्याद्याकारं ज्ञानं प्रत्यक्षं न स्यात् ज्ञानाश्रयत्वेन अभिमतस्य मनसो महत्त्वाभावादिति तदाशयः । ब० । अध्यक्षरहिते त्रि० ।

अनध्याय पु० अध्यायोऽध्ययनमभावार्थे न०त० । अध्ययनाभावे । न अधीयतेऽस्मिन् काले इति अधिकरणे घञ् । अध्ययनाय निषिद्धे "चातुर्मास्यद्वितीयादौ प्रतिपन्नानध्यायकाले "अष्टकासु च संक्रान्तौ शयने बोधने हरेः । अनध्यायं प्रकुर्व्वीत तेष्वादुक्ते काले, "निर्घाते भूमिचलने" इत्याद्याकालिकानध्यायकाले च । अनध्यायकालाश्च स्मृतौ

दर्शिताः यथा "प्रेकोचैचा द्वितीयास्ताः प्रेतपक्षे गते तु या । या तु कोजागरे याते चैत्रावल्याः परेऽपि या । चातुर्मास्ये समाप्ते च द्वितीया या भवेत्तिथिः । परास्वेता-स्वनध्यायः पुराणैः परिकीर्त्तित" इति राजमार्त्तण्डः । "चैत्रकृष्णद्वितीयायां तिसृष्वेवाष्टकासु च मार्गे च फाल्गुने चैव आषाढ़े कार्त्तिके तथा । पक्षयोर्माघमासस्य द्वितीयां परिवर्ज्जयेदिति" भुजबलः । "मन्वादौ च युगादौ च शिष्यान्नाध्यापयेद्बुध" । निर्णयामृते "रात्रौ याम-द्वयादर्व्वाक् सप्तमी च त्रयोदशी । प्रदोषः स तु विज्ञेयो वेदाध्ययनगर्हितः ॥ रात्रौ नवसु नाड़ीषु चतुर्थी यदि दृश्यते । प्रदोषः स तु विज्ञेयो वेदाध्ययनगर्हित" इति ॥ निर्णयसिन्धौ प्रजापतिः।"षष्ठी च द्वादशी चैव अर्द्धरात्रो-ननाड़िका । प्रदोषे त्वनधीयीत तृतीया नवनाड़िका" ॥ वृद्धगर्गः ।"स्मृतिप्रोक्ताननध्यायान् सप्तमीञ्च त्रयोदशीम् । पक्षयोर्माघमासस्य द्वितीयां परिवर्जयेत्" इति । अनध्या-यास्तु द्विविधा नित्या नैमित्तिकाश्चेति तत्र नित्याः। "आ-षाढ़े फाल्गुने ज्यैष्ठे या द्वितीया विधुक्षये । चातुर्मास्य-द्वितीयास्ताः प्रवदन्ति महर्षयः" ॥ गर्गोऽपि ॥ "कृष्णपक्षे द्वितीयायां फाल्गुनाषाढ़कार्त्तिके । शुक्लाश्वयुग्द्वितीयायां नैवाध्ययनमाचरेत्" इति॥ "एतायुगादयः प्रोक्ताः स्वाध्यायं वर्जयेद्बुध" इति उश० ।गौतमः । "चातुर्मास्यद्वितीयासु, मन्वादिषु युगादिषु । अष्टकासु च संक्रान्तौ शयने बोधने हरेः । अनध्यायं प्रकुर्वीत तथा सोपपदासु चेति"। सोप-पदास्तु । "सिता ज्यैष्ठे द्वितीया च आश्विने दशमी तथा । चतुर्थी द्वादशी माघे एताः सोपपदाः स्मृता इति" गर्गोक्ताः । वृहन्मनुः "पक्षद्वये चतुर्दश्योरष्टमीद्वितीये तथा । पक्षा-दावपि पक्षान्ते ब्रह्म नाधीयते नरैः॥ अष्टमी हन्त्युपा-ध्यायं शिष्यं हन्ति चतुर्द्दशी। अमावस्योभयं हन्ति प्रतिपत् पाठमात्रत" इति । मनुः नैमित्तिकानध्यायानाह स्म । "सन्ध्यागर्जितनिर्घातभूकम्पोल्काभिपातने । प्रसवञ्च न कुर्व्वीत" इति ॥ तथापस्तम्बः ॥ "उल्कायामग्न्युत्-पाते च सर्व्वासां विद्यानामाकालिकमिति" ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ "विद्युद्गर्जितवृष्टीनां सन्निपातोयदा भवेत् । अनध्यायं प्रकुर्व्वीतेत्यादि" । "व्रतेऽपि पूर्व्वसन्ध्यायां वारिदो यदि गर्जति । तद्दिनं स्यादनध्यायं व्रतं तत्र विवर्जयेत्॥ "सायं सन्ध्यास्तनिते, प्रातःसन्ध्यास्तनिते चाहोरात्रौ, विद्युत्यपर-रात्रावधि विद्युति, नक्तञ्चापररात्रादिति गौत० । स्मृतिरत्नावल्याम् "कालवृष्टौ च तत्कालमकाले च त्रिरात्रकम् । अतिमात्रायवा वृष्टिर्नाधीयीत दिनत्रयम् । अनुराधर्क्षमारभ्यत्र षोड़शर्क्षेषु भास्करः । यावच्चरति चैतावदकालं मुनयो विदुः ॥ तथा च वराहः । मार्गा-न्मासात् प्रभृति मुनयोव्यासवाल्मीकिगर्गास्तत्र यावत् प्रव-र्षणविधौ नेतिकालं वदन्ति । नाड़ीजङ्घः सुरगुरुमुनिः प्राह वृष्टेरकालौ मासावेतावशुभफलदौ पौषमाघौ न शेषाः" । तत्राकालवृष्टौ पशुमर्त्यचरणाङ्कितायामेव दोषो-नान्यथा उक्तञ्च मुहूर्त्तचिन्तामणौ "यदि मासु चतुर्षु पौषमासादिषु भवेदकालवृष्टिः । पशुमर्त्यचरणाङ्किताया यावद्वसुधा नहि तावद्दोष" इति । तत्र दिनसंख्याप्युक्ता तत्रैव । एकैकमहः प्रोक्तं द्वितीयेन त्रिरात्रकम् । तृतीये-न तु सप्ताहं दशरात्रमतः परमिति, पौषे दिनत्रयं वर्ज्ज्यं माघे चैव दिनद्वयम् । फाल्गुने दिनमेकन्तु चैत्रे तु घटिका-द्वय" मित्यावश्यककार्य्यविषयम् । "अनध्यायस्य पूर्व्वेद्युस्तस्य चैवापरेऽहनि । व्रतबन्धं विसर्गञ्च विद्यारम्भं न कार-येत्, इति नैमित्तिकानध्यायः । मनुरपि नित्याद्यनध्याय-माह स्म । "इमान्नित्यानध्यायानधीयानो विवर्जयेत । अध्यापनञ्च कुर्व्वाणः शिष्याणां विधिपूर्व्वकम् ॥ कर्णश्रवे ऽनिले रात्रौ दिवा पांशुसमूहने । एतौ वर्षास्वनध्यायावध्य-यज्ञाः प्रचक्षते । विद्युत्स्तनितवर्षेषु महोल्कानाञ्च संप्लवे । आकालिकमनध्यायमेतेषु मनुरब्रवीत् । एतांस्त्वभ्युदितान् विद्यात् यदा प्रादुष्कृताग्निषु । तदा विद्यादनध्यायमनृतौ चाभ्रदर्शने । निर्घाते भूमिचलने ज्योतिषाञ्चोपसर्जने । एतानाकालिकान् विद्यादनध्यायानृतावपि । प्रादुष्कृते-ष्वग्निषु तु विद्युत्स्तनितनिस्वने । सज्योतिः स्यादनध्याय-शेषे रात्रौ यथा दिवा । नित्यानध्यायएव स्याद्ग्रामेषु नगरेषु च । धर्म्मनैपुण्यकामानां पूतिगन्धे च सर्व्वदा । अन्तर्गतशवे ग्रामे वृषलस्य च सन्निधौ । अनध्यायो रुद्यमाने समवाये जनस्य च । उदके मध्यरात्रे च विण्मूत्रस्य विसर्जने । उच्छिष्टः श्राद्धभुक् चैव मनसापि न चिन्तयेत् । प्रतिगृह्य द्विजो विद्वानेकोद्दिष्टस्य केत-नम् । त्र्यहं न कीर्त्तयेद्ब्रह्म राज्ञो राहोश्च सूतके । यावदेकानुद्दिष्टस्य गन्धो लेपश्च तिष्ठति । विप्रस्य विदुषो देहे तावद्ब्रह्म न कीर्त्तयेत् । शयानः प्रौढ़पादश्च कृत्वा चैवावसक्थिकाम् । नाधीयीतामिषं जग्ध्वा सूतकान्नाद्य-मेव च । नीहारे वाणशब्दे च सन्ध्ययोरेव चोभयोः । अमावास्याचतुर्द्दश्योः पौर्णमास्यष्टकासु च । अमा-वास्या गुरुं हन्ति शिष्यं हन्ति चतुर्द्दशी । ब्रह्माष्टका-

पौर्णमास्यौ तस्मात्ताः परिवर्जयेत् । पांशुवर्षे दिशां दाहे गोमायुविरुते तथा । श्वखरोष्ट्रे च रुवति पङ्क्तौ च न पठेद् द्विजः । नाधीयीत श्मशानान्ते ग्रामान्ते गोव्रजेऽपि वा । वसित्वा मैथुनं वासः श्राद्धिकं प्रतिगृह्य च । प्राणि वा यदि वाऽप्राणि यत्किञ्चिच्छ्राद्धिकं भवेत् । तदालभ्याप्यनध्यायः पाण्यास्यो हि द्विजः स्मृतः । चौरैरुपप्लुते ग्रामे संभ्रमे चाग्निकारिते । आकालिकमनध्यायं विद्यात् सर्वाद्भुतेषु च । उपाकर्मणि चोत्सर्गे त्रिरात्रं क्षपणं स्मृतम् । अष्टकासु त्वहोरात्रमृत्वन्तासु च रात्रिषु । नाधीयीताश्वमारूढो न वृक्षं न च हस्तिनम् । न नावं, न खरं, नोष्ट्रं, नेरिणस्थो, न यानगः । न विवादे, न कलहे, न सेनायां, न सङ्गरे । न भुक्तमात्रे, नाजीर्णे, न वमित्वा, न सूतके । अतिथिञ्चाननुज्ञाप्य, मारुते वाति वा भृशम् । रुधिरे च स्रुते गात्राच्छस्त्रेण च परिक्षते । सामध्वनावृग्यजुषी नाधीयीत कदाचन । वेदस्याधीत्य वाप्यन्तमारण्यकमधीत्य च" इति । याज्ञवल्क्यस्तु । "त्र्यहं प्रेतेष्वनध्यायः शिष्यर्त्विग्गुरुबन्धुषु । उपाकर्मणि, चोत्सर्गे, स्वशाखश्रोत्रिये मृते । सन्ध्यागर्जितनिर्घातभूकम्पोल्कानिपातने । समाप्य वेदं द्युनिशमारण्यकमधीत्य च । पञ्चदश्यां चतुर्द्दश्यामष्टम्यां राहुसूतके । ऋतुसन्धिषु भुक्त्वा वा श्राद्धिकं प्रतिगृह्य च । पशुमण्डूकनकुलमार्जारश्वाहिमूषिकैः । कृतेऽन्तरे त्वहोरात्रं, शक्रपाते, तथोच्छ्रये । श्वक्रोष्टुगर्द्दभोलूकसामबाणार्त्तनिस्वने । अमेध्यशवशूद्रान्त्यश्मशानपतितान्तिके । देशेऽशुचावात्मनि च विद्युत्स्तनितसंप्लवे । भुक्त्वार्द्रपाणिरम्भोऽन्तरर्द्धरात्रेऽतिमारुते । पांशुवर्षे दिशां दाहे सन्ध्यानीहारभीतिषु । धावतः पूतिगन्धे च शिष्टे च गृहमागते । खरोष्ट्रयानहस्त्यश्वनौवृक्षेरिणरोहणे । सप्तत्रिंशदनध्यायानेतांस्तात्कालिकान् विदुः" इति । वशिष्ठः । "तस्यानध्यायाः सन्ध्यास्तमिते सूतके शवे दिवाकीर्त्तौ नगरेषु कामं गोमयपर्युषिते परिलिखिते वा श्मशानान्ते शयानस्य श्राद्धिकस्य । मानवञ्चात्र श्लोकमुदाहरन्ति । फलान्यापस्तिलान् भक्ष्यमथान्यच्छ्राद्धिकं भवेत् । प्रतिगृह्याप्यनध्यायः पाण्यास्या, ब्राह्मणाः स्मृता इति ॥ धावतः पूतिगन्धिप्रसृतेरिणवृक्षमारूढस्य, नावि, सेनायाञ्च, भुक्त्वा चार्द्रपाणे, वाणशब्दे, चतुर्द्दश्याममावास्यायामष्टम्यामष्टकासु प्रसारितपादोपस्थस्योपाश्रितस्य गुरुसमीपे मिथुनव्यपेतायां वाससा मिथुनव्यपेतेनानिर्णिक्ते न ग्रामान्ते छर्दितस्य, मूत्रितस्योच्चरितस्य, यजुषाञ्च सामशब्दे, वाजीर्णे निर्घातभूमौ च न चन्द्रसूर्य्योपरागेषु, दिङ्नादपर्वतनादकम्पप्रपातेषूपलरुधिरपांशुवर्षेष्वाकालिकम् । उल्काविद्युत्सज्योतिषमपर्त्वाकालिकं वा । आचार्य्ये च प्रेते त्रिरात्रमाचार्य्यपुत्रशिष्यभार्य्यास्वहोरात्रम् । ऋत्विग्योनिसम्बन्धेषु च" इति । शङ्खोऽप्याह । अनध्यायेष्वध्ययनं वर्जयेच्च प्रयत्नतः । चतुर्दशीं पञ्चदशीमष्टमीं राहुसूतकम् । उल्कापातं महीकम्पमशौचं ग्रामविप्लवम् । इन्द्रप्रयाणं सुरतं घनसंघातनिस्वनम् । वाद्यकोलाहलं युद्धमनध्यायं विवर्जयेत् । नाधीयीताभियुक्तोऽपि प्रयत्नाञ्च च वेगत" इति । "यद्दिनमहः क्रियते तद्दिनमनध्याय" इत्युक्तेः देवोत्सवादिदिनेऽपि अनध्याय इति केचित् तेन सारस्वतोत्सवे श्रीपञ्चमीदिवसे रथयात्रोत्सवादौ चानध्यायः । "महानवम्यां द्वादश्यां भरण्यामपि पर्वसु । तथाक्षयतृतीयायां शिष्यान्नाध्यापयेद्बुधः । माघमासे तु सप्तम्यां रथाख्यायाञ्च वर्जयेदिति" हारीतः । एवं नानास्मृत्युक्तेष्वेषु च येन सर्वसंग्रहस्तथाचरणीयम् ।

अनन न० अन-भावे ल्युट् । जीवने, गतौ च "प्राणननयान् प्राण" इत्यादि वे०भा० ।

अननुगत त्रि० न अनुगतः । अनुगतभिन्ने अनुगतश्च तुल्याकारप्रतीतिप्रयोजको धर्मभेदः यथा घट इति बुद्धौ घटत्वम् एवं पटत्वम् तस्य सर्वत्र एकरूपेण प्रतीयमानत्वात् । अननुगतञ्च तत्तद्व्यक्तित्वादिकं तस्य सर्वत्र प्रतीत्यभावात् । अपर्य्याप्ते, अनधीने च ।

अननुगम पु० न अनुगमः अभावार्थे न०त० । अनुगमाभावे अनुगमश्च तुल्यप्रतीतिप्रयोजकधर्म्मानुसरणम् एतस्य न्यायादिदर्शनेषु भूरिप्रयोगः ।

अनन्त पु० नास्ति अन्तः गुणानां यस्य ब० । "गन्धर्वाप्सरसः सिद्धाः किन्नरोरगचारणाः । नान्तं गुणानां जानन्ति तेनानन्तोऽयमुच्यते" इत्युक्तलक्षणे विष्णौ, अनन्त ! 'संसारमहासमुद्रे मग्नान् समभ्युद्धर वासुदेव !" इति भविष्यपुरा० । "विष्णुर्वीरोऽनन्त" इति विष्णुस० । मेघे । वस्तुशीर्षकत्वादपरिच्छिन्ने शेषनागे, तदवतारे बलभद्रे च । अन्तः परिच्छेदः देशतः कालतः वस्तुतश्च नास्ति यस्य । तस्मिन् परब्रह्मणि न० "सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेति" श्रुतिः । "न व्यापित्वाद्देशतोऽन्तो नित्यत्वान्नापि कालतः । न वस्तुतोऽपि सर्वात्म्यादानन्त्यं ब्रह्मणि त्रिधा । देशकालान्यवस्तूनां कल्पितत्वाच्च मायया । न देशादिकृतोऽन्तोऽस्ति

ब्रह्मानन्तं ततः स्फुटमिति” पञ्चदशी । आकाशे च । बहुविस्तारवति सिन्दुवारवृक्षे पु०। अवधिशून्ये, इयत्ताशून्ये वस्तुमात्रे, सकले च त्रि० “अनन्तरत्नप्रभवस्य यस्येति” कुमा० । जिनभेदे पु० ।

अनन्तचतुर्द्दशी स्त्री अनन्तस्य विष्णोराधानार्था चतुर्दशी । भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्याम् ।

अनन्तजित् अनन्तानि भूतानि जितवान् जि–क्विप् । सर्वभूतजयिनि वासुदेवे । “सहस्रजिदनन्तजिदिति” विष्णुसह० । अनन्तान् चित्तदोषान् जयति । जिनदेवभेदे पु० ।

अनन्ततीर्थकृत् पु० अनन्तानि अनेकानि तीर्थानि शास्त्राणि करोति कृ–क्विप् । जैनभेदे । बहुतीर्थगन्तरि त्रि० ।

अनन्ततृतीया स्त्री “नभस्ये वाथ वैशाखे मार्गशीर्षेऽथवा पुनः । शुक्लपक्षतृतीयाया”मित्युपक्रम्य पद्मपुराणे तत्तदन्यतमतिथिषु व्रतविशेषमभिधाय “उक्तानन्ततृतीयैषा सुतामन्दफलप्रदा”इत्यनेन परिभाषितायां भाद्रमार्गवैशाखान्यतममासीयशुक्लतृतीतायाम् हेमा०व्रत०। [परमेश्वरे च ।

अनन्तदृष्टि पु० अनन्ता दृष्यो नेत्राणि यस्य । इन्द्रे

अनन्तदेव पु० अनन्तो देव इव । शेषनागे, अनन्ते शेषनागे दीव्यति दिव–अच् । शेषशायिनि नारायणे ।

अनन्तमूल पु०अनन्तानि मूलान्यस्य । स्वनामख्याते मूलप्रधाने वृक्षभेदे ।

अनन्तर त्रि० नास्ति अन्तरं व्यवधानं यत्र । अव्यवहिते, व्यवधानञ्च द्विविधं दैशिकं कालिकञ्च । तत्र दैशिके“विषयानन्तरो राजा शत्रु”रित्यमरः । “एष ब्रह्मर्षिदेशो वै आर्य्यावर्त्तादनन्तर” इति मनुः । कालिके । “तदिदं क्रियतामनन्तरं भवता बन्धुजनप्रयोजनमिति” कुमा० । “पितुरनन्तरमुत्तरकोशलामिति”रघुः । कालिकमपि द्विविधं पूर्व्वापरकालकृतव्यवधानभेदात् उत्तरकालकृतमुक्तोदाहरणे “अनन्तरोदीरितलक्ष्मभाजावित्यत्र”पूर्व्वकालावधिकृतम् । मध्यशून्ये, अवकाशशून्ये, अवधिशून्ये च । “तदेतद्ब्रह्मापूर्व्वमनपरमनन्तरमवाह्यमिति” स यथा “सैन्धवघनोऽनन्तरोऽवाह्य” इति च वृ०उ०। अव्यवहितकाले । “पुराणपत्रापगमादनन्तरं–लतेव सन्नद्धमनोज्ञपल्लवा” इति रघुः । तत्र व्याप्तौ द्वितीया । तत्कालवृत्तिसंनहनक्रियाविशेषणतया क्लीवत्वादि । एवमन्यत्र एवञ्च एतस्य क्लीवोक्तिरर्व्वाचीनानां प्रामादिकी । एतेन अनन्तरस्याभावः अभावार्थेऽव्ययीभाव इत्याशयेन मान्तत्वकल्पनमपि तत्तदुदाहरणेषु अनन्वयादुपेक्ष्यमेव । उक्तोदाहरणेषु “अथास्य गोदानविधेरनन्तरमिति” “अनन्तरं भर्त्तुरुपस्थितोदयेति” च रघौ “योगाच्छान्तिरनन्तरमित्यादौ” च व्यवधानाभावार्थकत्वे समभिव्याहृतपदार्थानां हि नान्वयः तस्य देशकालादिबोधकत्वाभावेन व्याप्त्यर्थे द्वितीयाया असम्भवः । अतः बहुव्रीहिबलात् कालबोधकतया उक्तोदाहरणादिषु व्याप्त्यर्थे द्वितीयेति बोध्यम् । न०त०। अन्तरभिन्ने त्रि० तस्य अपुरि सर्व्वनामता । अनन्तरे भवः गहा०छ । अनन्तरीयः अविलम्बभवे त्रि० ।

अनन्तरज पु०स्त्री अनन्तरस्याः अनन्तरवर्णायाः जायते जन–ड पुंवद्भावः । क्रमोढाजे पुत्रादौ । अनन्तरं जातः। ज्येष्ठे कनिष्ठे च भ्रातरि । तथाभूतभगिन्यां स्त्री ।

अनन्तरय पु० अन्तरयति दूरीकरोति अन्तर+कृत्यर्थे णिच् भावे अच् अन्तरयः दूरीकरणम् अभावार्थे न०त० । अपरित्यागे । “यदुक्थो यज्ञक्रतोरनन्तरयायेति” ऋ० ४,१, ६, “अनन्तरयाय अपरित्यागायेति” भा० ।

अनन्तराय त्रि० नास्ति अन्तरायः प्रतिबन्धको यस्य । निष्प्रतिबन्धके निर्विघ्ने“ताएतानवानन्तरायमन्वाहेति” ए०उ०।

अनन्तराशि पु० अनन्तस्य आकाशरूपस्यशून्यस्य राशिः । वीजगणितोक्ते शून्यभागहाराद्यर्थं परिकल्पिते राशौ ।

अनन्तरूप पु० अनन्तानि रूपाण्यस्य । परमेश्वरे विष्णौ “अनन्तरूपोऽनन्तश्रीरिति” वि०स० । “इन्द्रोमायाभिः पुरुरूपईयत” इति श्रुत्या तस्य बहुरूपत्वप्रतिपादनात्तत्त्वम् ।

अनन्तर्गर्भिन् अन्तर्गर्भोऽस्त्यत्र अस्त्यर्थे इनि न०त० । अन्तर्गर्भशून्ये पवित्रार्थे कुशे । “अनन्तर्गर्भिणं साग्रं कौशं द्विदलमेव चेति” आ०तत्त्वे छन्दो०प० । अनन्तर्गर्भिणमन्तर्गर्भशून्य”मिति रघुनन्दनः ।

अनन्तविजय पु० अनन्तान् विजयतेऽनेन ध्वनिद्वारा । युधिष्ठिरशङ्खे “अनन्तविजयं नाम कुन्तीपुत्त्रोयुधिष्ठिरः” इति गीता ।

अनन्तवीर्य्य पु० । ब० । जैनभेदे ।

अनन्तव्रत न० अनन्तस्य व्रतमुपासनार्थम् ६त० । भाद्रशुक्लचतुर्द्दश्यां कर्त्तव्ये स्वनामख्याते व्रते । “अनन्तव्रतमेतद्धि सर्वपापहरं शुभम्” इत्युपक्रम्य “तथा शुक्लचतुर्द्दश्यां मासि भाद्रपदे भवेदिति” भवि० पुरा०।

अनन्तशक्ति पु० अनन्ता अपरिच्छेदा शक्तिरस्य । परमेश्वरे “परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते” इति श्रुतौ तस्य बहुशक्तिश्रवणात् तथात्वम् ।

अनन्तशीर्षा स्त्री अनन्तानि बहूनि शीर्षाणि यस्याः ।

वासुकिपत्न्याम् । वासुकौ परमेश्वरे च पु० "सहस्रशीर्षा पुरुष" इति श्रुत्या तस्य बहुशीर्षत्वोक्तेस्तथात्वम् ।

अनन्तश्री पु० अनन्ता अपरिमिता श्रीः परा शक्तिरस्य । परमेश्वरे "परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते इति" श्रुत्या तस्य बहुशक्तिप्रतिपादनात्तथात्वम् ।

अनन्ता स्त्री नास्ति अन्तोऽस्याः ब० । विशल्यायामोषधौ (अनन्तमूल) इति ख्याते मूलभेदे, पार्वत्याम्, पृथिव्याम्, दुरालभायां, दूर्वायां, हरितक्यां, आमलक्याम्, गुडूच्याम्, अग्निमन्थवृक्षे, अग्निशिखावृक्षे, श्यामलतायाम्, पिप्पल्यां, नीलदूर्वायाम्, श्वेतदूर्वायां, शारिवोषधौ च ।

अनन्त्य न० अनन्तस्येदम् यत् । हिरण्यगर्भपदे ।

अनन्द त्रि० न नन्दयति नन्द-णिच्-अच् न०त० । आनन्दयितृभिन्ने "अनन्दा, नाम ते लोका इति कठ०व० ।

अनन्न न० न०त० । अदनीयभिन्ने । "न किञ्चिदनन्नं भवति श्वभ्यः आ शकुनिभ्य" इति छा०उ० ।

अनन्य त्रि० न अन्यः सर्वना० । अन्यभिन्ने स्वस्मिन् "अनन्यरतिरासीन" इति मनुः अनन्यस्मिन् स्वस्मिन् रतिरनुरागोऽस्येति तदर्थः । नास्ति अन्यो यस्य उपास्यत्वेन विषयत्वेन वा । अन्यासेवके "अनन्याश्चिन्तयन्तोमामिति" अनन्यविषये च । "पुरुषः स परः पार्थ ! भक्त्या लभ्यस्त्वनन्ययेति" च गीता । अस्य नञ उत्तरत्र पदान्तरसत्त्वे असमर्थसमासाश्रयणात् तदर्थेनैवान्वयः । यथा "अनन्यदृष्टिः सवितारमैक्षतेत्यादौ" अन्यत्र दृष्ट्यभावस्य, अनन्यचेता इत्यादौ अन्यत्र चेतोऽभावस्य, अनन्यकाम इत्यादौ अन्यत्र कामाभावस्य च बोधनमेवमन्यत्र ।

अनन्यगतिक त्रि० नास्ति अन्या गतिरस्य कप् । अन्योपायरहिते तन्मात्राश्रये च । "अनन्यगतिके जने विगतपातके चातके" इत्युद्भटः ।

अनन्यज पु० नास्ति अन्यद्यस्मात् सर्व्ववस्तुभेदानां तदात्मकत्वात् अनन्यो विष्णुः तस्मात् जायते जन-ड ५त० । कामदेवे । तस्य कृष्णात् रुक्मिण्यां जन्मेति भाग० १०मस्क०"तस्याश्च तादृशीमवस्थां गतायां जनस्यानन्यजेनेति" दशकु० ।

अनन्यदेव पु० न अन्यद्यस्मात् सर्व्वात्मकत्वात् तादृशोदेवः । परमेश्वरे विष्णौ "सर्व्वदेवमयोहरिरित्युक्तेस्तथात्वम् ।

अनन्यपूर्व्वा स्त्री न अन्यः पूर्व्वो यस्याः सा अन्यपूर्व्वा न भवति । अन्याभुक्तायां स्त्रियाम् "मनुप्रभृतिभिर्मान्यैर्भुक्ता यद्यपि राजभिः । तथाप्यनन्यपूर्व्वेव तस्मिन्नासीद्वसुन्धरेति" रघुः ।

अनन्यभाज् त्रि० न अन्यम् अन्यां वा भजते भज-ण्वि अस० स० पुंवद्भावः । अन्यस्यान्यस्या वा सेवनाकारिणि । "भजते मामनन्यभागिति" गीताः "अनन्यभाजं पतिमाप्नुहीति" कुमा० ।

अनन्यवृत्ति त्रि० न अन्या विभिन्ना एकरूपा वृत्तिर्मनोवृत्तिरस्य । एकतानचित्ते । न अन्या वृत्तिर्जीवनोपायोऽस्य । एकमात्रजीवने त्रि० ।

अनन्यसाधारण त्रि० न अन्यस्यान्यधर्मस्य साधारणः सदृशः । अन्यधर्म्मासदृशे "अनन्यसाधारणमेव कर्म्मेति" कुमा० ।

अनन्वय त्रि नास्ति अन्वयो यत्र ब० । अन्वयशून्ये । शाब्दबोधे परस्परं संसर्गशून्ये अन्वयश्चान्वयशब्दे वक्ष्यते अर्थालङ्कारभेदे पु० । तल्लक्षणं यथा "उपमानोपमेयत्वे एकस्यैव त्वनन्वय" इति सा०द० । "राजीवमिव राजीवं जलं जलमिवाजनी"त्यादौ च अनन्वयात् तदलङ्कारत्वं तथा हि उपमानोपमेयभावे सादृश्यज्ञानावश्यकत्वेन तस्य बोधने नियते तद्भिन्नत्वे सति तद्गतभूयोधर्म्मवत्त्वरूपसादृश्यस्य भेदगर्भिततया स्वप्रतियोगिकभेदस्य स्वस्मिन्नसम्भवेनापाततोऽनन्वय एव तात्पर्य्येण तु इतरसादृश्याभावपरत्वलक्षणयान्वयस्तथा च राजीवं राजीवेतरासदृशमिति बोधात्तस्योत्कर्षो व्यज्यते । एवं "रामरावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिवे"त्यत्रापि ।

अनप त्रि० न सन्ति आधिक्येनापो यत्र नञ्पूर्व्वकत्वेऽपि बहुव्रीहौ अच्समा० । स्वल्पजले पल्वलादौ ।

अनपकर्म्मन् न० अपकर्म्म अपाकरणं अभावार्थे न०त० । त्यागाभावोपलक्षिते दत्तस्य आदाने "दत्तस्यानपकर्म्म चेति" मनुः अपकर्म अपात्रे पात्रबुद्ध्या क्रोधादिना वा दत्तस्यानपकर्म, पुनर्ग्रहणम् । "ऋणस्यापकर्म चेति" स्मृतिः । अनपकर्म अपाकरणाभावः अशोधनमित्यर्थः । अनपक्रियाप्यत्र स्त्री । अपाकरणाभावे । "ऋणानामनपक्रियेति" स्मृतिः ।

अनपच्युत त्रि० अप+च्यु-भावे क्त न०ब० । विनाशरहिते "स्वर्यं सुवज्रमनपच्युतमिति" ऋ० ४,१७,४, अनपच्युतं विनाशरहितमिति" भा० ।

अनपत्य त्रि० नास्ति अपत्यं यस्य । अपत्यशून्ये । न हितमपत्यानामिति, पताय पतनाय हितं पत+यत् वा न०त० ततः न०त० । अपत्याहिते, पतनकारणे च "युयोत नो अनपत्यानीति ऋ० २, ५४,१८, अनपत्यानि अपत्यानां पुत्राणामहितानि, पतनकारणं न भवत्यपत्यं तदन्यानि पतनकारणानीति" भाष्यम् ।

अनपत्रप त्रि॰ नास्ति अपत्रपा अन्यहेतुका लज्जा यस्य । अन्यहेतुकलज्जाहीने ।

अनपभ्रंश पु॰ न अपभ्रंशः न॰त॰ । अपभ्रंशभिन्ने व्याकरणप्रतिपाद्यसंस्कारवति साधुशब्दे "अनपभ्रंशता-मादिर्यद्वाभ्युदयोन्यता । व्याक्रियाव्यञ्जनीया वा जातिः कापीह साधुतेति" हरिः ।

अनपाकर्म्मन् न॰ अपाकर्म अपाकरणम् अभावार्थे न॰त॰ । अपाकरणाभावे ऋणादेरशोधने ।

अनपायिन् त्रि॰ न अपैति अप-इण-णिनि न॰त॰ । निश्चले स्थिरे "अनपायिनि संश्रयद्रुमे गजभग्ने इति"कुमा॰ ।

अनपावृत् त्रि॰ अपावर्त्तनमपावृत् अप+आ+वृत-भावे क्विप् न॰ब॰ । पुनरावृत्तिशून्ये । "इत्था सृजानाः अनपावृदर्थमिति ऋ॰ ६,२,५, "अनपावृत् अपावृत् अपावर्त्तनम् पुनरागमनं न भवतीति" भा॰ ।

अनपिहित त्रि॰ न अपिहितमावरणं भावे क्त तन्नास्ति यस्य । आवरणशून्ये । "एष वानपिहितस्तस्यैव तदपिधानं यच्छिखेति ब्रा॰ "अनपिहित आवरणशून्य" इति रघु॰ ।

अनपेक्ष त्रि॰ न अपेक्षते अनुरुध्यते अच् न॰त॰ । अपेक्षाशून्ये अननुरोधिनि । "उत्सृज्य प्रमदामेतामनपेक्षो यथासुखमिति" रामा॰ ।

अनपेत त्रि॰ न अपेतः वहिर्गतः अपगतो वा । अवहिर्गते अपेतभिन्ने अनुगते । "धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते" इति पा॰ "धर्म्मादनपेतम् धर्म्यमित्यादि" सि॰कौ॰ ।

अनप्न त्रि॰ न आप्नः वेदे पृ॰ ह्रस्वः । आप्नभिन्ने । "अनप्नमप्सु दुष्टरमिति" ऋ॰ ८, १६,२, "अनप्नं शत्रुभिरनाप्नमिति" भा॰ ।

अनप्नस् त्रि॰ नास्ति अप्नो रूपं यस्य । रूपहीने "जम्भाया अनप्नस इति" ऋ॰ २,२,६, "अनप्नसः कर्म्महीना" इति भाष्योक्तेः कर्म्महीने च ।

अनफा पु॰ (चन्द्रात्)"रविवर्ज्जं द्वादशगैरनफेति" दीपिकोक्तेः योगभेदे "सच्छीलं सुखान्वितं प्रभुं ख्यातियुक्तमनफायामिति" दीपिका ।

अनभिज्ञ त्रि॰ न अभिजानाति । अज्ञे ज्ञानशून्ये ।

अनभिधेय न॰ न अभिधेयः । अवाच्ये ।

अनभिभव पु॰ न अभिभवः अभावार्थे न॰त॰ । अभिभवाभावे पराजयाभावे ।

अनभिभवनीय त्रि॰ न अभिभवनीयः । अपराजेये ।

अनभिभूत त्रि॰ न अभिभूतः । अपराभूते ।

अनभिमत त्रि॰ न अभिमतः । असम्मते, विमते च ।

अनभिम्लातवर्ण्ण त्रि॰ अभि+म्ला-क्त न अभिम्लातः क्षीणोवर्णो यस्य । दीप्यमाने । "सो अपां नपादनभिम्लातवर्ण" इति ऋ॰२,३५,१३ अनभिम्लातवर्णः दीप्यमान इति भा॰ । शिवा॰ अण् । आनभिम्लातः तदपत्ये पुं॰स्त्री॰ ।

अनभिलाष पु॰ न अभिलाषः अभावे न॰त॰ । अभिलाषाभावे । न॰ब॰ । अभिलाषशून्ये त्रि॰ ।

अनभिव्यक्त त्रि॰ न अभिव्यक्तः न॰त॰ । अपरिस्फुटे ।

अनभिशस्त त्रि॰ अभि+शन्स-क्त न॰त॰ । अनिन्दिते । "परास्यानभिशस्ता दिव्या" इति ऋ॰ ६,८८,७, "अनभिशस्ता अनिन्दिता" इति भा॰ । परिवादाग्रस्ते च ।

अनभिशस्त्य त्रि॰ अभिशस्तिं निन्दामर्हति अभिशस्त्यः न॰त॰ । अनिन्दनीये प्रशस्ये निरुक्तकारः ।

अनभिसंहित त्रि॰ न अभिसंहितः न॰त॰ । अभिसन्धिना फलोद्देशेन अकृते "विमुक्तिदा येऽनभिसंहितेष्विति" रुचि॰ ।

अनभिहित त्रि॰ न अभिहितः । अनुक्ते प्रत्ययादिना उक्तार्थभिन्ने "अनभिहिते इति पा॰, अस्य उपकादिगणे पाठात् तत्कार्य्यम् । [वातस्तृगगमनामिति" का॰द॰ ।

अनभीष्ट त्रि॰ न अभीष्टः । अभीष्टभिन्ने "अनभीष्टदक्षिण-

अनभ्यावृत्ति स्त्री न अभ्यावृत्तिः अभ्यासः अभावार्थे न॰त॰ । अभ्यासाभावे । "मनागनभ्यावृत्त्या वा कामं क्षाम्यतु यः क्षमीति" माघः ।

अनभ्यासमित्य त्रि॰ न अभ्यासे निकटे इत्यः इण-कर्म्मणि क्यप् मुम् । दूरतः परिहर्त्तव्ये सि॰ कौ॰ ।

अनमित्र त्रि॰ नास्ति अमित्रोऽस्य । शत्रुशून्ये "इन्द्रीयां चक्रे आत्मने अनमित्रां शचीपतिरिति" अथ॰ १२,१, नृपभेदे पु॰ ।

अनमीव त्रि॰ अमीवः रोगः न॰ब॰ । रोगहीने "अनमीवा इषस्कर्दिति" ऋ॰ ३,१६२,१४, अनमीवा "रोगवर्जितानि इषोऽन्नानीति" भा॰ "प्रदानमीवस्य शुष्मिणय" इति ता॰ब्रा॰ । "अरोगोऽमीवस्तद्रहितस्येति" भा॰ ।

अनम्बर पु॰नास्ति अम्बरं कच्छसहितं यस्य । बौद्धभेदेऽस्य मुक्तकच्छतया तथात्वम् दिगम्बरशब्देऽस्य विवरणम् । नग्ने त्रि॰ ।

अनय पु॰ अयः शुभावहो विधिस्तदन्यः न॰त॰ । अशुभदैवे । नयोद्यूते दक्षिणावर्त्तेन शाराणामिष्टस्थाननयनं विरोधे न॰त॰ । (दुगडोति) ख्याते द्यूतभेदे शाराणा वामावर्त्तेनाभीष्टस्थाननयने पु॰ । नयोनीतिः

नी–अच् न०त० । नयस्याभावे अनीतौ दुर्नये, दुष्टे, कर्म्मणि च । "विजानतोऽपि ह्यनयस्य रौद्रतेति" भार० । न० ७ब० । आपदि "जीवेदेतेन राजन्यः सर्वेषामनयं गत इति" मनुः । "सर्वतः प्रतिगृह्णीयात् ब्राह्मणस्त्वनयं गतः" इति मनुः "अनयमापदमिति" कुल्लू० । ६ब० । नयहीने त्रि० । [स हि रावणेन परिभूतो मृतः ।

अनरण्य पु० सूर्य्यवंश्ये नृपभेदे तत्कथा रामा० उत्तराकाण्डे

अनर्काभ्युदित पु० न ईषत्, अर्कोऽभ्युदितो यस्मिन् । ईषदर्कोदयकाले । "अनर्काभ्युदिते काले माघे कृष्णचतुर्दशीइति" यमः "माघे मासि रटन्त्यापः किञ्चिदभ्युदिते रवौ" इत्यनेनैकवाक्यत्वात् नञ ईषदर्थता ।

अनर्गल त्रि० नास्ति अर्गलं प्रतिबन्धकं यस्य । अप्रतिबन्धके प्रतिबन्धकशून्ये "तुरङ्गमुत्सृष्टमनर्गलं पुनरिति" रघुः ।

अनर्घ त्रि० अर्घो मूल्यं न०ब० । अमूल्ये । [नाटकभेदे ।

अनर्घराघव न० राघवचरितख्यापके मुरारिमिश्ररचिते

अनर्घ्य त्रि० न अर्घ्यः पूज्यो यस्य, यस्माद्वा । अन्यपूज्यशून्ये अत्यन्तपूजनीये च "अनर्घ्यमर्घेण तमद्रिनाथ" इति कुमा० ।

अनर्थ पु० अर्थः प्रयोजनं विरोधे न०त० । अनिष्टे । "एकैकमप्यनर्थाय किमु तत्र चतुष्टयमिति" हितो० । "नोदनालक्षणोऽर्थो धर्म्म" इति सूत्रे निषेधलक्षणोऽनर्थोऽधर्म इति भङ्ग्या सूचिते नरकादिसाधनत्वादनिष्टहेतावधर्म्मे च । "दातुर्भवत्यनर्थाय परस्मादातुरेव चेति" मनुः । ब० । अभीष्टरहिते विष्णौ पु० आप्तकामत्वात्तत्त्वम् । अर्थोऽभिधेयः प्रयोजनं वा नास्ति यस्य ब० कप् । अर्थरहितमात्रे त्रि० ।

अनर्थक न० अर्थोऽभिधेयोऽप्राशस्त्ये न०ब० कप्समा० । समुदायार्थशून्ये प्रलापे, असम्बद्धे वाक्ये च । व्यर्थे त्रि० । "धिगिदं जीवितं लोके किमु ? सार्थमनर्थकमिति" ।

अनर्थलुप्त त्रि० दृष्टेनार्थेन अलुप्तः असम०स० । दृष्टार्थेनालुप्ते "अनर्थलुप्ता इति" कात्या० ६,१०,२०, ।

अनर्थान्तर न० अन्योऽर्थः अर्थान्तरं मयू०त० ततः न०त० । अभेदे, एकार्थे ।

अनर्व त्रि० ऋ–व अर्वः गतिः शैथिल्यं स नास्ति यस्य । अशिथिले "त्रिनाभि चक्रमजरमनर्वमिति ऋ० १,१६४,२, "अनर्वमशिथिलमिति" भा० ।

अनर्वन् त्रि० अर्व–हिंसायां कनिन् "अर्वा भ्रातृव्य" इति श्रुतेः अर्व्वा सपत्नः न० त० । शत्रुभिन्ने । "अनोऽनर्वाणं तं परित" इति ऋ० १,१२६,५, "अनर्वाणमहेष्यमिति" भा० । अर्वा अश्वः । तच्छून्ये त्रि० । न भ्रातृव्यः ।

अनर्विश् त्रि० अनसा शकटेन विशति प्राप्नोति विश–क्विप् ३त० अलुक्स० रः, ऋ–कर्मणि विच् अरं गन्तव्यं प्रति विशति विश–क्विप् वा न०त० । शकटेन काष्ठाद्याहरणाय वनप्रवेशिनि, गन्तव्यं स्थलं गन्तुमशक्ते च । "अन् दुनमनर्विशे पशिभे तुरायेति" ऋ० १,१२१,७,

अनर्शराति त्रि० अनर्शाय अपापिष्ठाय रातिर्दानं यस्य । अपापिष्ठे दातरि 'अनर्शरातिं वसुदामुपस्तुहीति ऋ० ८, ९९,४, अनर्शरातिमनश्लीलदानमश्लीलं पापमिति निरुक्त०

अनर्ह न अर्हः । अयोग्ये । "तान् हव्यकव्ययोर्विप्राननर्हान् मनुरब्रवीदिति" मनुः ।

अनल पु० नास्ति अलः पर्य्याप्तिर्यस्य बहुदाह्यदहनेऽपि तृप्तेरभावात् न०ब० । वह्नौ, "व्यभिचार न तापकरोऽनल" इति नैषधम् अनलः नलाभावोवह्निश्च अनुपलम्भवदभावार्थे न०त० । अव्ययीभावभिन्नत्वे क्लीवता स्यात् । "जवे नलोऽयमिति तं प्रति चित्तमेकं भूतेऽस्य चान्यदनलोऽयमितीदमीयमिति" "आवर्ज्जनं तमनु ते ननु साधु नामध्याहं मयानलमुदीरितमेतदत्र" इति "सैवानलं सहजरागभरादिति" च नैषधम् "वयोभिः खादयन्त्यन्ये प्रक्षिपन्त्यनलेऽप्सु वेति" स्मृतिः । जठरानलस्य पित्तजातत्वात् देहस्थे पित्तधातौ च । अष्टवसुमध्ये पञ्चमे वसौ, मेदिनि: तच्च "धरोध्रुवः सोमनामा तथाऽपोऽप्यनिलोनल" इति वसुभेदबोधकवचने नलइत्यत्रानलइत्यकारप्रश्लेषभ्रान्त्यैव क्लं किन्तु वसूनां स्वरूपख्यापके विष्णुधर्म्मोत्तरवचने "स्रुवाक्षमालिके दक्षे वामे शक्तिकपालभृत् सप्तोचर्चिरादिक्रमाद्योऽसौ नलाख्यस्तु वसुः स्मृत" इति नलनामत्वस्यैव प्रतीतेर्नलएव वसुभेद इत्यवधेयम् । अनलदैवतत्वात् कृत्तिकानक्षत्रे "अनलविधिशताख्ये ति ज्योति० । (चिता) इति ख्याते चित्रके वृक्षे, पु० । तस्य सर्व्वतः पर्य्याप्तत्वेऽपि पर्य्याप्तेः सीमाभावात्तत्त्वम्, (भेला) इति ख्याते भल्लातके वृक्षे च । अन–कलच् । षष्टिवर्षमध्ये पञ्चाशत्संख्याते वर्षे षष्टिवर्षगणनामभेदादि वर्षशब्दे वक्ष्यते । पितृदेवभेदे 'कव्यवालोऽनलः सोमः यमश्चैवार्य्यमा तथा अग्निष्वात्ताः बर्हिषदः सोमपाः पितृदेवता" इति वायु पुरा० । अनान् प्राणान् लाति आत्मत्वेन अनलः जीवः । तद्रूपेण सर्वान्तर्यामितया स्थिते विष्णौ अल–गन्धे बन्धे वा न नलति न बध्यते वा अच् । गन्धशून्ये परमेश्वरे विष्णौ "अगन्धमस्य गर्भं रस" इति "तथा रसं नित्यमगन्धवच्चेति"

च मुनेस्तस्य गन्धशून्यत्वात् तथात्वम्। अल पर्य्याप्तौ अच् न०त०। अपर्य्याप्ते अपरिमिते परमेश्वरे "पवनः-पावनोऽनल" इति विष्णुसह०। भाष्यकृता च उक्तव्युत्पत्तिः विष्णुविषयत्वे दर्शिता।

अनलदीपन त्रि० अनलं जठरानलं पित्तधातुवर्द्धनेन दीपयति वर्द्धयति दीप-णिच्-ल्यु। जठरानलोद्दीपके "मधुरो मधुरः पाके दीपनोऽनलदीपन इति" "सौगन्ध्यात् पूतिकोष्णः सौक्ष्म्याच्चानलदीपन" इति च सुश्रुतोक्ते द्रव्यभेदे। [नाभिकायां लतायाम्।

अनलप्रभा स्त्री अनलस्य प्रभेव प्रभा यस्य ब०। ज्योतिष्मती-

अनलप्रिया स्त्री ६त०। स्वाहाख्यायां दक्षकन्यायाम् वह्निपत्न्याम्।

अनलि पु० अनिति अन-अच् अनः अलिर्यत्र ब० शक०। बकवृक्षे तत्पुष्पस्य बहुमधुमत्त्वेन तन्मधुभिर्भ्रमराणां जीवनधारणात्तथात्वम्।

अनल्प त्रि० न अल्पः। प्रचुरे भूयिष्ठे। [शून्ये त्रि०।

अनवकाश पु० न०त०। अवकाशाभावे। ब०। अवकाश

अनवगीत त्रि० अव+गै-क्त न०त०। अनिन्दिते।

अनवग्रह त्रि० नास्ति अवग्रहो यस्य। प्रतिबन्धशून्ये "अवश्यभव्येष्वनवग्रहग्रहेति" नैष०। न०त०। वृष्टिप्रतिबन्धाभावे।

अनवद्य त्रि० न अवद्यं निन्द्यम्। निन्द्यभिन्ने दोषशून्ये च "अनवद्यतृणार्द्दिनो मृगानिति" नैष०। "अनवद्यविद्योद्द्योतेनेति" दायभा०। "अनवद्योरिशादा" इति ऋ०८,६८,१०, "अनवद्योगर्ह्यारहित" इति भा०। "अग्निः शुभ्रमनवद्यं युवानमिति" ऋ० १,७१,८।

अनवधान न० न अवधीयते मनः संयुज्यते कर्त्तव्यकर्म्मणि यथार्थस्थित प्रवर्त्यतेऽनेन अव+धा-करणे ल्युट् अवधानम् चित्तवृत्तिभेदः अभावे न०त०। अवधानाभावे मनः-संयोगविशेषाभावे प्रमादे, न०ब०। तद्वति त्रि०।

अनवधानता स्त्री अवधानं नास्ति यस्य तस्य भावः। प्रमादे। कर्त्तव्येऽकर्त्तव्यताबोधेन ततोनिवृत्तिः, अकर्त्तव्ये कर्त्तव्यताबोधेन तत्र प्रवृत्तिश्च प्रमादः। "कर्त्तव्याकरणं यत्राकर्त्तव्यस्याथवा क्रिया। उच्यते द्वितयं तत्र प्रमादोऽनवधानतेति"।

अनवपृग्ण त्रि० अव+पृच् संपर्के क्त इडभावादि छान्दसम् न०त०। असम्पृक्ते। "अनवपृग्णा वितता वसानमिति" ऋ० १,१५२,४।

अनवब्रव पु० अव+ब्रू-अच् न वचादेशः न०त०। अपवादवर्जिते "विजेष कृदिन्द्र इवानवब्रवोऽस्माकमिति" ऋ० १०,८४,५।

अनवभ्र त्रि० न भ्रंशते बा०ड। अवभ्रंशशून्ये "प्रस्कन्धदेष्णा अनवभ्रराधस" इति ऋ० १,१६६,७। "अनवभ्रराधसः अनवभ्रष्टहविराद्धिना" इति भा०।

अनवम त्रि० न अवमः। न्यूनताहीने श्रेष्ठे "सुधर्म्मानवमां सभामिति" रघुः।

अनवर त्रि० न अवरः। अवरभिन्ने श्रेष्ठे अजघन्ये "सोऽयमिन्द्रादनवरो वासुदेवस्य भारतेति भार०।

अनवरत त्रि० अव+रम+भावे क्त अवरतम् विरामः तन्नास्ति यस्य ब०। निरन्तरे विश्रामशून्ये।

अनवरार्द्ध्य त्रि० अवरस्मिन् अर्द्धे भवः यत् न०त०। उत्कृष्टे श्रेष्ठे च शीर्षभागे स्थापनीयतयास्य तत्त्वम्।

अनवलम्ब त्रि० नास्ति अवलम्बो यत्र। आलम्बनहीने। "न परं पथि पक्षपातिताऽनवलम्बे किमु? मादृशेऽपि सेति" नैष०।

अनवलोभन न अवलुप्यते पुमान् येन अव+लुप-ल्युट् पृ० पस्य भः। गर्भसंस्कारभेदे। "उपनिषदि गर्भलम्भनं पुंसवनमनवलोभनञ्चेति" आ० गृ०।

अनवस त्रि० अव-प्रीणनादौ असच् अवसः भोजनं प्रीतिकरत्वात् न०ब०। पथ्याशनहीने "अनवसो अनभोग्" इति ऋ०६,६६,७,"अनवसः पथ्याशनरहित" इति भा०।

अनवसर त्रि० अवसरः उचितः कालः नास्ति यस्य ब०। उचितकालविहाने। "अतर्क्यैश्वर्य्ये त्वय्यनवसरदुःस्थाहतधिय इति महि० स्तो०। न०त०। अवसराभावे।

अनवसित त्रि० अवसितः समाप्तो निश्चितो वा न०त०। अनिश्चिते असमाप्ते च। "अनवसितान्यौ भगौ गुरुरन्ते इति (छन्दो०) उक्ते छन्दोभेदे स्त्री।

अनवस्कर त्रि० अवस्क्रियते शोध्यते अव-कृ-अप् सुडागमः अवस्करो मलः स नास्ति यस्य ब०। मलहीने।

अनवस्था स्त्री अव+स्था-अङ् अवस्थितिः न०त०। अवस्थाभावे, तर्कदोषविशेषे उपपाद्यस्य समर्थनाय उपपादकस्यानुसरणं तर्कः यत्र तर्कें उपपाद्योपपादकयोर्विश्रान्ति र्नास्ति तादृशतर्कस्यानवस्थादोषः तत्र स तर्को न ग्राह्यः। अधिकं तर्कशब्दे वक्ष्यते "प्रामाणिकी अनवस्था न दोषायेति" जग०। नास्ति अवस्था यस्य। अवस्थितिशून्ये त्रि०। "अशरीरं शरीरेषु अनवस्थेष्ववस्थितमिति"।

अनवस्थान न० अव+स्था—ल्युट् न०त० । अवस्थानाभावे । त्रि० । वायौ पु० । चञ्चलमात्रे त्रि० ।

अनवस्थित त्रि० न अवस्थितः । चञ्चले, अस्थिरे "दयिताखनवस्थितं न्टणामिति" कुमा० । व्यभिचारवति च । "चतुर्णामपि वर्णानां नारीर्हत्वानवस्थिता" इति मनुः अनवस्थिताव्यभिचारिणीरिति कुल्लू० । व्यभिचारिण्याश्च पत्यौ नितान्तावस्थानाभावात् तथात्वम् । अवस्थातुमक्षमे च "प्रस्थितं तमनवस्थितं प्रिया" इति रघुः अनवस्थितम् अवस्थातुमक्षममिति" मल्लि० । [नाभावे ।

अनवस्थिति न० न अवस्थितिः । अभावार्थे न०त० । अवस्था-

अनवह्वर त्रि० अव+ह्वृ—कौटिल्ये अच् न०त० । अकुटिले सरले 'सचेते अनवह्वरमिति" ऋ० २,४१,६ । "अनवह्वरमकुटिलमिति" भा० ।

अनवाप्त त्रि० न अवाप्तः । अप्राप्ते "नानवाप्तमवाप्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चनेति" गीता ।

अनवाय त्रि० अव+इण् घञ् अवायः अवयवः न०ब० । निरवयवे "अनवायं किमीदिने" इति ऋ० ७,१०४,२ ।

अनवेक्षक त्रि० न अवेक्षकः न०त० । पर्य्यालोचनाहीने सदसद्विवेकहीने । [अपेक्षाभावे ।

अनवेक्षा स्त्री न अवेक्षा अपेक्षा अभावार्थे न०त० ।

अनशन अश-ल्युट् न०त० । भक्षणाभावे, उपवासे, स च भोजनविषयनिवृत्तिरूपः व्रतभेदः अहोरात्रभोजनाभावश्च तस्य प्रयोगोपाधिता । तेन यत्किञ्चित्क्षणे अभोजनेऽपि न उपवासपदप्रयोगः । त्रिरात्रादिपदसमभिव्याहारे तु भोजनाभावमात्रपरतेति भेदः । न०ब० । भोजनशून्ये त्रि० ।

अनश्वर त्रि० न नश्वरः । नश्वरभिन्ने, स्थायिनि, नित्ये च ।

अनस् न० अनिति शब्दायते अन असुन् । शकटे "दूरादनसा रथेन" ऋ०३,३३,१० । अनिति जीवत्यनेन करणे ल्युट् । ओदने, ओदनस्थाने, पितरि च मातरि स्त्री । उत्तरपदस्थः अव्ययी० शरदा० टच्समा० । अध्यनसम् तत्पुरुषेऽपि संज्ञायां जातौ च टच्समा० । उपानसं महानसम् अनोऽत्र भक्तस्थानम् । "अपोषा अनस" इति ऋ० ४,३०,१० ।

अनसूय त्रि० नास्ति असूया यस्य । परगुणेषु दोषारोपशून्ये "श्रद्धावाननसूयश्चेति" गीता "श्रद्दधानोऽनसूयश्चेति" मनुः ।

अनसूयक न असूयकः । असूयाशून्ये "यथा तथा हि महत्समातिष्ठत्यनसूयक" इति मनुः ।

अनसूया स्त्री असु—कण्ड्वादित्वात् यक्-भावे अङ् असूया गुणेषु दोषारोपः अभावार्थे न०त० । "न गुणान् गुणिनो हन्ति स्तौति चान्यगुणानपि । न हसेच्चान्यदोषांश्च साऽनसूया प्रकीर्त्तिते"त्युक्तलक्षणे असूयाभावे । "एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् । एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनसूययेति" "यत्किञ्चिदपि दातव्यं याचितेनानसूययेति" च मनुः । अत्रिमुनिपत्न्यां च शकुन्तलासहचरीभेदे शकु० ।

अनसूयु त्रि० असु उपतापे कण्ड्वा० यक् उ न०त० । असूयाशून्ये "इदन्तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे" इतिगीता ।

अनस्तमित त्रि० न अस्तमितः गतः असम०स० । अस्तमप्राप्ते ।

अनस्थ पु० नास्ति अस्थि यस्य ब० अच्समा० । अस्थिवर्जिते अवयवे "पुरस्तादनस्थ ऊरूववबमाणः" इति ऋ० ८,१,३४, अस्थि अवयवः । तच्छून्ये निरवयवे सांख्यप्रसिद्धे प्रधाने, ईश्वरमायायाञ्च "यदनस्था बिभर्त्ति" ऋ० १,१६४,४, "अनस्था निरवयवा प्रकृतिरीश्वरायत्तमायायेति" भा० । समासान्ताभावे अनस्थि । अस्थिशून्ये त्रि० ।

अनस्वत् त्रि० अनः शकटमस्त्यस्य मतुप् मस्य वः सान्तत्वान्न पदत्वम् । शकटयुक्ते "अनस्वन्तः अत्र एषन्त पज्राः ऋ० १,१२६,५ ।

अनहङ्कार पु० न अहङ्कारः अभावार्थे न०त० । अहङ्काराभावे । ब० । तच्छून्ये त्रि० अहङ्कारशब्दे वक्ष्यते ।

अनहङ्कारिन् त्रि० । अहमिति गर्वं करोति अहम्+कृ णिनि । न०त० । गर्वशून्ये ।

अनहंकृत त्रि० अहमिति कृतमहङ्कारः, भावे क्त न०ब० । अहङ्कारशून्ये "मृदु वाप्यनहङ्कृत" इति मनुः ।

अनहङ्कृति स्त्री अहमिति क्रियते भावे क्तिन् न०त० । अहङ्काराभावे न०ब० । अहङ्कारशून्ये त्रि० ।

अनहंवादिन् त्रि० अहमिति गर्वेण न वदति वद णिनि, गर्वरहिते "मुक्तसङ्गोऽनहंवादीति" गीता ।

अनाकार त्रि० नास्ति आकारोऽस्य । अवयवहीने आकाशादौ, ईश्वरे च ।

अनाकाल पु० आ सम्यक् अन्नादिसम्पन्नःकालः आकालः न०त० । शस्यादिसम्पन्नकालभिन्ने दुर्भिक्षे काले ।

अनाकुल त्रि० न आकुलः न०त० । अव्यग्रे, एकाग्रे, स्थिरे, असङ्कीर्णशाके च ।

अनाकृत न० नेत्यनेन कृतः नाकृतः निराकृतः न०त० ।

अनिवारिते "न वक्ता जरथा अनाकृत" इति ऋ० १,१४१,७, "अनाकृतः अनिवारित" इति भा०।

अनाक्रान्ता स्त्री आक्रमितुमयोग्या सर्वतःकण्टकावृतत्वात् आ+क्रम—क्त न०त०। कण्टकारिवृक्षे। आक्रान्तभिन्ने त्रि०।

अनाचारित न० न आचारितः अपकृतः। अनपकृते। "अनाचारितपूर्व्वाय" इति कात्यासं०।"अनाचारितोऽनपकृत" इति प्रा०विवेकः।

अनाग त्रि० न आ सम्यग्गच्छति स्वर्गमनेन नागः अधर्म्मः न०ब०। पापरहिते "मित्रोनो अत्रादितिरनागान्" ऋ० १०,१२,८, "अनागान् अपापान्" इति भा०।

अनागत त्रि० न आगतः। भविष्यत्कालवृत्तौ, "हेयं दुःखमनागतमिति पा०सू० आगतभिन्ने च "अनागतार्त्तवे" त्यमरः "तावद्भयस्य भेतव्यं यावद्भयमनागतमिति" हितो० "अनागतादिलिङ्गेन न स्यादनुमितिस्तदेति" भाषा०।

अनागतविधातृ त्रि० अनागतस्य भविष्यतः अनिष्टस्य विधाता प्रतिविधानकर्त्ता। आगामिदुःखस्य लिङ्गद्वारानुमानेन तन्निवारणोपायानुष्ठातरि "अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिस्तथा। द्वावेतौ सुखमेधेते यद्भविष्योविनश्यतीति" हितो०।

अनागताबाध अनागतः आबाधः दुःखम्। भाविदैहिकादिदुःखे। यदाचरणेन भाविदुःखानुत्पादस्तादृशा उपायाः सुश्रुते दर्शिता यथा "अथातोऽनागताबाधप्रतिषेधनीयं व्याख्यास्याम"इत्युपक्रम्य। "उत्थायोत्थाय सततं स्वस्थेनारोग्यमिच्छता। धीमता यदनुष्ठेयं तत् सर्व्वं सम्प्रवक्ष्यते॥ तत्रादौ दन्तपवनं द्वादशाङ्गुलमायतम्। कनिष्ठिकापरीणाहमृज्वग्रथितमव्रणम्। अयुग्मग्रन्थि यच्चापि प्रत्यग्रं शस्तभूमिजम्। अवेक्ष्यर्त्तुञ्च दोषञ्च रसं वीर्य्यञ्च योजयेत्॥ कषायं मधुरं तिक्तं कटुकं प्रातरुत्थितः। निम्बश्च तिक्तके श्रेष्ठः, कषाये खदिरस्तथा॥ मधूको मधुरे श्रेष्ठः, करञ्जः कटुके तथा। क्षौद्रव्योषत्रिवर्गाक्तं सतैलं सैन्धवेन च॥ चूर्णेन तेजोवत्याश्च दन्तान्नित्यं विशोधयेत्,। एकैकं घर्षयेद्दन्तं मृदुना कूर्च्चकेन च॥ दन्तशोधनचूर्णेन दन्तमांसान्यबाधयन्॥ तद्दौर्गन्ध्योपदेहौ तु श्लेष्माणं चापकर्षति। वैशद्यमन्नाभिरुचिं सौमनस्यं करोति च॥ न खादेद्गलताल्वोष्ठजिह्वारोगसमुद्भवे। अथास्यपाके श्वासे च कासहिक्कावमीषु च॥ दुर्ब्बलो जीर्णभक्तश्च मूर्च्छार्त्तो मदपीड़ितः। शिरोरुगार्त्तस्तृषितः श्रान्तः पानक्लमान्वितः॥ अर्द्दिती॰ कर्णशूली च दन्तरोगी च मानवः,। जिह्वानिर्लेखनं रौप्यं सौवर्णं वार्क्षमेव च॥ तन्मलापहरं शस्तं मृदु श्लक्ष्णं दशाङ्गुलम्। मुखवैरस्यदौर्गन्ध्यशोफजाड्यहरं सुखम्,॥ दन्तदार्ढ्यकरं रुच्यं स्नेहगण्डूषधारणम्। क्षीरवृक्षकषायैर्वा क्षीरेण च विमिश्रितैः॥ भिषगोदककषायेण तथामलकस्य वा। प्रक्षालयेन्मुखं नेत्रे स्वस्थः शीतोदकेन वा॥ निलीकां मुखशोषञ्च पिड़कां व्यङ्गमेव च। रक्तपित्तकृतान् रोगान् सद्य एव विनाशयेत्,॥ मुखं लघु निरीक्षेत दृढ़ं पश्यति चक्षुषा,। मतं स्रोतोऽञ्जनं श्रेष्ठं विशुद्धं सिन्धुसम्भवम्॥ दाहकण्डूमलघ्नञ्च दृष्टिक्लेदरुजापहम्,। अक्ष्णोरूपावहञ्चैव सहते मारुतातपौ॥ न नेत्ररोगा जायन्ते तस्मादञ्जनमाचरेत्। भुक्तवान् शिरसा स्नातः श्रान्तश्छर्दनवाहनैः॥ रात्रौ जागरितश्चापि नाञ्ज्यादज्वरित एव च,। कर्पूरजातिकक्कोललवङ्गकटुकाह्वयैः॥ सचूर्णपूगैः सहितं पत्रं ताम्बूलजं शुभम्। मुखवैशद्यसौगन्ध्यकान्तिसौष्ठवकारकम्॥ हनुदन्तस्वरमलजिह्वेन्द्रियविशोधनम्। प्रसेकशमनं हृद्यं गलामयविनाशनम्। पथ्यं सुप्तोत्थिते भुक्ते स्नाते वान्ते च मानवे। रक्तपित्तक्षतक्षीणतृष्णामूर्च्छापरीतिनाम्॥ रूक्षदुर्ब्बलमर्त्यानां न हितं चास्यशोषिणाम्,। शिरोगतांस्तथा रोगान् शिरोऽभ्यङ्गोऽपकर्षति॥ केशानां मार्द्दवं दैर्घ्यं बहुत्वं स्निग्धकृष्णताम्। करोति शिरसस्तृप्तिं सुत्वक्कमपि चाननम्॥ सन्तर्पणं चेन्द्रियाणां शिरसः प्रतिपूरणम्। मधूकं क्षीरशुक्ला च सरलं देवदारु च। क्षुद्रकं पञ्चनामानं समभागानि संहरेत्। तेषां कल्ककषायाभ्यां चक्रतैलं विपाचयेत्॥ सदैव शीतलं जन्तोर्मूर्ध्नि तैलं प्रदापयेत्,। केशप्रसाधनी केश्या रजोजन्तुमलापहा,॥ हनुमन्याशिरःकर्णशूलघ्नं कर्णपूरणम्,। अभ्यङ्गो मार्द्दवकरः कफवातनिरोधनः॥ धातूनां पुष्टिजननो मृजावर्णबलप्रदः,। सेकः श्रमघ्नोऽनिलहृद्भग्नसन्धिप्रसाधकः॥ क्षताग्निदग्धाभिहतविघृष्टानां रुजापहः। जलसिक्तस्य वर्द्धन्ते यथा मूलेऽङ्कुरास्तरोः॥ तथा धातुविवृद्धिर्हि स्नेहसिक्तस्य जायते। शिरामुखैरोमकूपैर्धमनीभिश्च तर्पयन्॥ शरीरबलमाधत्ते युक्तः स्नेहोऽवगाहने। तत्र प्रकृतिसात्म्यर्त्तुदेशदोषविकारवित्॥ तैलं घृतं वा मतिमान् युञ्ज्यादभ्यङ्गसेकयोः। केवलं सामदोषेषु न कथञ्चन योजयेत्॥ तरुणज्वर्य्यजीर्णी च नाभ्यक्तव्यौ कथञ्चन। तथाविरिक्तो वान्तश्च निरूढो यश्च मानवः

पर्व्वयोः कृच्छ्रता व्याध्योरसाध्यत्वमथापि वा । शेषाणां तद्वत् प्रोक्ता अग्निमान्द्यादयो गदाः ॥ सन्तर्पणसमुत्थानां रोगाणां नैव कारयेत् । शरीरायासजननं कर्म्म व्यायामसंज्ञितम् ॥ तत् कृत्वा तु सुखं देहं विमृद्नीयात् समन्ततः । शरीरोपचयः कान्तिर्गात्राणां सुविभक्तता ॥ दीप्ताग्नित्वमनालस्यं स्थिरत्वं लाघवं मृजा । श्रमक्लमपिपासोष्णशीतादीनां सहिष्णुता ॥ आरोग्यं चापि परमं व्यायामादुपजायते । न चास्ति सदृशं तेन किञ्चित् स्थौल्यापकर्षणम् ॥ न च व्यायामिनं मर्त्यमर्द्दयन्त्यरयो भयात् । नचैनं सहसाक्रम्य जरा समधिरोहति ॥ स्थिरीभवति मांसञ्च व्यायामाभिरतस्य च । व्यायामक्षुण्णगात्रस्य पद्भ्यामुद्वर्त्तितस्य च ॥ व्याधयो नोपसर्पन्ति सिंहं क्षुद्रमृगा इव । वयोरूपगुणैर्हीनमपि कुर्य्यात् सुदर्शनम् ॥ व्यायामं कुर्व्वतो नित्यं विरुद्धमपि भोजनम् । विदग्धमविदग्धं वा निर्द्दोषं परिपच्यते ॥ व्यायामो हि सदा पथ्यो बलिनां स्निग्धभोजिनाम् । स च शीते वसन्ते च तेषां पथ्यतमः स्मृतः ॥ सर्व्वेष्वृतुष्वहरहः पुम्भिरात्महितैषिभिः । बलस्यार्द्धेन कर्त्तव्यो व्यायामो हन्त्यतोऽन्यथा ॥ हृदि स्थानस्थितो वायुर्यदा वक्त्रं प्रपद्यते । व्यायामं कुर्व्वतो जन्तोस्तद्बलार्द्धस्य लक्षणम् ॥ वयोबलशरीराणि देशकालाशनानि च । समीक्ष्य कुर्य्यात् व्यायाममन्यथा रोगमाप्नुयात् ॥ क्षयस्तृष्णारुचिच्छर्द्दिरक्तपित्तभ्रमक्लमाः । कासशोषज्वरश्वासा अतिव्यायामसम्भवाः ॥ रक्तपित्ती कृशः शोषी श्वासकासक्षतातुरः । भुक्तवान् स्त्रीषु च क्षीणो भ्रमार्त्तश्च विवर्जयेत्" ॥ उद्वर्त्तनं वातहरं कफमेदोविलापनम् । स्थिरीकरणमङ्गानां त्वक्प्रसादकरं परम् ॥ शिरामुखविविक्तत्वं त्वक्स्थस्याग्नेश्च तेजनम् । उद्घर्षणोत्सादनाभ्यां जायेयातामसंशयम् ॥ उत्सादनाद्भवेत् स्त्रीणां विशेषात् कान्तिमद्वपुः । प्रहर्षसौभाग्यमृजालाघवादिगुणान्वितम् ॥ उद्घर्षणन्तु विज्ञेयं कण्डूकोठानिलापहम् । ऊर्व्वः सञ्जनयत्याशु फेनकः स्थैर्य्यलाघवे ॥ कण्डूकोठानिलस्तम्भमलरोगापहश्च सः । तेजनं त्वग्गतस्याग्नेः शिरामुखविरेचनम् ॥ उद्घर्षणन्त्विष्टकया कण्डूकोटविनाशनम् । निद्रादाहश्रमहरं स्वेदकण्डूतृषापहम् ॥ हृद्यं मलहरं श्रेष्ठं सर्व्वेन्द्रियविबोधनम् । तन्द्रापापोपशमनं तुष्टिदं पुंस्त्ववर्द्धनम् ॥ रक्तप्रसादनं चापि स्नानमग्नेश्च दीपनम् । उष्णेन शिरसः स्नानमहितञ्चक्षुषः सदा ॥ शीतेन शिरसः स्नानं चक्षुष्यमिति निर्द्दिशेत् । श्लेष्ममारुतकोपे तु ज्ञात्वा व्याधिबलाबलम् ॥ काममुष्णं शिरःस्नानं भैषज्यार्थं समाचरेत् । अतिशीताम्बु शीते च श्लेष्ममारुतकोपनम् ॥ अत्युष्णमुष्णकाले च पित्तशोणितवर्द्धनम् । तच्चातिसारज्वरितकर्णशूलानिलार्त्तिषु ॥ आध्मानारोचकाजीर्णभुक्तवत्सु च गर्हितम् । सौभाग्यदं वर्णकरं प्रीत्योजोबलवर्द्धनम् ॥ स्वेददौर्गन्ध्यवैवर्ण्यश्रमघ्नमनुलेपनम् । स्नानं येषां निषिद्धन्तु तेषामप्यनुलेपनम् । रजोघ्नमथ चौजस्यं सौभाग्यकरमुत्तमम् । सुमनोऽम्बररत्नानां धारणं प्रीतिवर्द्धनम् ॥ मुखालेपाद्दृढं चक्षुःपीनगण्डं तथाननम् । अव्यङ्गपिडकं कान्तं भवत्यम्बुजसन्निभम् ॥ चक्षुष्यं विशदं कान्तममलोज्ज्वलमण्डलम् । नेत्रमञ्जनसंयोगाद्भवेच्छ्यामलतारकम् ॥ यशस्यं स्वर्ग्यमायुष्यं धनधान्यविवर्द्धनम् । देवतातिथिविप्राणां पूजनं गोत्रवर्द्धनम् ॥ आहारः प्रीणनः सद्योबलकृद्देहधारकः । आयुस्तेजःसमुत्साहस्मृत्योजोऽग्निविवर्द्धनः ॥ पादप्रक्षालनं पादमलरोगश्रमापहम् । चक्षुःप्रसादनं वृष्यं रजोघ्नं प्रीतिवर्द्धनम् ॥ निद्राकरो देहसुखश्चक्षुष्यः श्रमसुप्तिनुत् । पादत्वङ्मृदुकारी च पादाभ्यङ्गः सदा हितः ॥ पादरोगहरं वृष्यं रजोघ्नं प्रीतिवर्द्धनम् । सुखप्रचारमोजस्यं सदा पादत्रधारणम् ॥ अनारोग्यमनायुष्यं चक्षुषोरुपघातकृत् । पादाभ्यामनुपानद्भ्यां सदा चंक्रमणं नृणाम् ॥ पापोपशमनं केशनखरोमापमार्जनम् । हर्षलाघवसौभाग्यकरमुत्साहवर्द्धनम् ॥ वाग्मसारं मृजावर्णतेजोबलविवर्द्धनम् । पवित्रं केश्यमुष्णीषं वाततपरजोऽपहम् ॥ वर्षानिलरजोघर्म्महिमादीनां निवारणम् । वर्ण्यं चक्षुष्यमोजस्यं शङ्करं छत्रधारणम् ॥ शुनः सरीसृपव्यालविषाणिभ्यो भयापहम् । श्रमस्खलनदोषघ्नं स्थविरे च प्रशस्यते ॥ सत्त्वोत्साहबलस्थैर्य्यधैर्य्यवीर्य्यविवर्द्धनम् । अवष्टम्भकरञ्चापि भयघ्नं दण्डधारणम् ॥ आस्या वर्णकफस्थौल्यसौकुमार्य्यकरी सुखा । अध्वा वर्णकफस्थौल्यसौकुमार्य्यविनाशनः । अत्यध्वा विपरीतोऽस्माज्जरादौर्ब्बल्यकृच्च सः ॥ यत्तु चंक्रमणं नातिदेहपीडाकरं भवेत् । तदायुर्बलमेधाग्निप्रदमिन्द्रियबोधनम् ॥ श्रमानिलहरं वृष्यं पुष्टिनिद्राधृतिप्रदम् । सुखं शय्यासनं दुःखं विपरीतगुणं मतम् ॥ व्यालव्यजनमोजस्यं मक्षिकादीनपोहति । शोषदाहश्रमस्वेदमूर्च्छाघ्नो व्यजनानिलः ॥ प्रीतिनिद्राकरं वृष्यं कफवातश्रमापहम् । संवाहनं मांसरक्तत्वक्प्रसादकरं सुखम् ।

प्रवातं रौक्ष्यवैवर्ण्यस्तम्भकृद्दाहपक्तिनुत् । स्वेदमूर्च्छापिपासाघ्नमप्रवातमतोऽन्यथा, ॥ सुखं वातं प्रसेवेत ग्रीष्मे शरदि मानवः । निवातं ह्यायुषे सेव्यमारोग्याय च सर्वदा, । आतपः पित्ततृष्णाग्निस्वेदमूर्च्छाभ्रमास्रकृत्, । दाहवैवर्ण्यकारी च छाया चैतानपोहति, । अग्निर्वातकफस्तम्भशीतवेपथुनाशनः । आमाभिष्यन्दजरणो रक्तपित्तप्रदूषणः, । पुष्टिवर्णबलोत्साहमग्निदीप्तिमतन्द्रिताम् । करोति धातुसाम्यञ्च निद्राकाले निषेविता, ।

तत्रादित एव नीचनखरोमणा शुचिना शुक्लवाससा लघूष्णीषच्छत्रोपानत्केन दण्डपाणिना काले हितमितमधुरपूर्व्वाभिभाषिणा बन्धुभूतेन भूतानान्तु, गुरुवृद्धानुमतेन सुसहायेनानन्यमनसा स्वल्पचरितव्यं, तदपि न रात्रौ न केशास्थिकण्टकाशुचितुषभस्मोत्करकपालाङ्गारामेध्यस्थानबलिभूमिषु, न विषमेन्द्रकीलचतुष्पथश्वभ्राणामुपरिष्टात्, । न राजद्विष्टपरुषपैशुन्यानृतानि वदेत् न देवब्राह्मणपितृपरिवादांश्च । न नरेन्द्रद्विष्टोन्मत्तपतितक्षुद्रनीचाचारानुपासीत । वृक्षपर्वतप्रपातविषमवल्मीकदुष्टवाजिकुञ्जराद्यधिरोहणानि परिहरेत् पूर्णनदीसमुद्राविदितपल्वलश्वभ्रकूपावतरणानि, भिन्नशून्यागारश्मशानविजनारण्यवासाग्निसंभ्रमव्यालभुजङ्ग-कीटसेवापामाघातकलहशस्त्रसन्निपाताग्निसंभ्रमव्यालसरीसृपशृङ्गिसन्निकर्षांश्च ॥ नाग्निगोगुरुब्राह्मणप्रेक्षादम्पत्यन्तरेणाभियायात् । न शवमनुयायात् । देवगोब्राह्मणचैत्यध्वजरोगिपतितपापकारिणाञ्च छायां नाक्रमेत् । नास्तं गच्छन्तमुद्यन्तं वादित्यं वीक्षेत । गान्धयन्तीं परस्वं वा चरन्तीं परस्मै न कस्मैचिदाचक्षीत, न चोल्कापातेन्द्रधनूंपि । नाग्निं मुखेनोपधमेत् । नापो भूमिं वा पाणिपादेनाभिहन्यात् ॥ न वेगान् धारयेत् । न बहिर्वेगान् ग्रामनगरदेवतायतनश्मशानचतुष्पथसलिलाशयपथिसन्निकृष्टानुत्सृजन्प्रकाशं न वाय्वग्निसलिलसोमार्कगोगुरुप्रतिमुखम् ॥ न भूमिं विलिखेत् । नासंवृतमुखः सदसि जृम्भोद्गारश्वासक्षवथूनुत्सृजेत् । न पर्य्यस्तिकावष्टम्भपादप्रसारणानि गुरुसन्निधौ कुर्य्यात् । न बालकर्णनासास्रोतोदशनविवराण्यभिकृष्णीयात् । न वीजयेत् केशमुखनखवस्त्रगात्राणि । न गात्रनखवक्त्रवादित्रं कुर्य्यात् । न काष्ठलोष्टतृणादीनभिहन्याच्छिन्द्याद्वा । न प्रतिवातातपं सेवेत । न भुक्तमात्रोऽग्निमुपासीत, नोत्कटुकस्तिष्ठेत् । नाल्पकाष्ठासनमध्यासीत । न ग्रीवां विषमं धारयेत् । न विषमकायः क्रियां भजेत् भुञ्जीत वा । न प्रततमीक्षेत विशेषाज्ज्योतिर्भास्वरसूक्ष्मचलभ्रान्तानि । न भारं शिरसा वहेत् । न स्वप्नजागरणशयनासनचङ्क्रमणयानवाहनप्रधावनलङ्घनप्लवनप्रतरणहास्यभाष्यव्यवायव्यायामादीनुचितानप्यतिसेवेत ॥ उचितादप्यहितात् क्रमशो विरमेत् हितमनुचितमप्यासेवेत क्रमशो न चैकान्ततः पादहीनात् ॥ नावाक्शिराः शयीत । न भिन्नपात्रे नाञ्जलिपुटेनापः पिबेत् । काले हितमितस्निग्धमधुरप्रायमाहारं वैद्यप्रत्यवेक्षितमश्नीयात् । ग्रामगणगणिकापणिकशत्रुशठपतितभोजनानि परिहरेत् शेषाण्यपि चानिष्टरूपरसगन्धस्पर्शशब्दमानसान्यन्यान्येवंगुणान्यपि वा संभूय दत्तानि तान्यपि मक्षिकाबालोपहतानि, । नाप्रक्षालितपाणिपादो भुञ्जीत मूत्रोच्चारपीड़ितो न सन्ध्ययोर्नापार्श्वतो नातीतकालं हीनमतिमात्रञ्चेति न भुञ्जीतोद्धृतस्नेहम् ॥ नोदके पश्येदात्मानं, न नग्नः प्रविशेज्जलम् । न नक्तं दधि भुञ्जीत न चाप्यघृतशर्करम् ॥ नामुद्गयूषं नाक्षौद्रं नोष्णं नामलकैर्विना । अन्यथा कुष्ठवीसर्पादिं जनयेत् । द्यूतमद्यातिसेवाप्रतिभूसाक्षित्वसमाह्वानगोष्ठीवादित्राणि न सेवेत । स्रजश्छत्रोपानहौ कनकमतीतवासांसि न चान्यैर्धृतानि धारयेत् । ब्राह्मणमग्निं गाञ्च नोच्छिष्टः स्पृशेत् ॥ भवन्ति चात्र ॥ सुखमात्रं समासेन सद्वृत्तस्यैतदीरितम् । आरोग्यमायुरर्थो वा नासद्भिः प्राप्यते नृभिः ॥ यस्मिन् यस्मिन्नृतौ ये ये दोषाः कुप्यन्ति देहिनाम् । तेषु तेषु प्रदातव्या रसास्ते ते विजानता ॥ वर्षासु न पिबेत्तोयं पिबेच्छरदि मात्रया । वर्षासु चतुरो मासान्मात्रावदुदकं पिबेत् ॥ उष्णं हैमे वसन्ते च कामं ग्रीष्मे तु शीतलम् । हेमन्ते च वसन्ते च सीध्वरिष्टौ पिबेन्नरः ॥ शृतशीतं पिबेत् ग्रीष्मे प्रावृट्काले रसं पिबेत् । यूषं वर्षति तस्यान्ते प्रपिबेच्छीतलं जलम् ॥ स्वस्थ एवमतोऽन्यस्तु दोषाहारमतानुगः । स्नेहं सैन्धवचूर्णेन पिप्पलीभिश्च संयुतम् ॥ पिबेदग्निविवृद्ध्यर्थं न च वेगान्विधारयेत् । अग्निदीप्तिकरं नृणां रोगाणां शमनं प्रति ॥ प्रावृट्शरद्वसन्तेषु सम्यक् स्नेहादिमाचरेत् । कफे प्रच्छर्दनं, पित्ते विरेको, वस्तिरीरणे ॥ शस्यते त्रिष्वपि सदा व्यायामो दोषनाशनः । भुक्तं विरुद्धमप्यन्नं व्यायामाच्च प्रकुप्यति ॥ उत्सर्गमैथुनाहारशोधने स्यात्तु तन्मनाः । नेच्छेद्रोगभयात्त्रासः पीड़ां वा कायमानसीम् ॥ अतिस्त्रीसंप्रयोगाच्च रक्षेदात्मानमात्मवान् । शूलकासज्वरश्वासकार्श्यपाण्ड्वामयक्षयाः ॥ अतिव्यवायाज्जायन्ते रोगाश्चा-

शूपकादयः । आयुष्मन्तो मन्दजरा वपुर्वर्णबलान्विताः ॥ स्थिरोपचितमांसाश्च भवन्ति स्त्रीषु संयताः । त्रिभिस्त्रिभिरहोभिर्हि समीयात् प्रमदां नरः ॥ सर्वेष्वृतुषु धर्म्मेषु पक्षात् पक्षाद् व्रजेत् बुधः । रजस्वलामकामाञ्च मलिनामप्रियां तथा ॥ वर्णवृद्धां वयोवृद्धां तथा व्याधिप्रपीड़िताम् । हीनाङ्गीं गर्भिणीं द्वेष्यां योनिदोषसमन्विताम् ॥ सगोत्रां गुरुपत्नीञ्च तथा प्रव्रजितामपि । सन्ध्यापर्वस्वगम्याश्च नोपेयात् प्रमदां नरः ॥ गोसर्गे चार्द्धरात्रे च तथामध्यन्दिनेषु च । लज्जासमावृते देशे विवृतेऽशुद्ध एव च ॥ क्षुधितो व्याधितश्चैव क्षुब्धचित्तश्च मानवः । वातविण्मूत्रवेगो च पिपासुरतिदुर्बलः ॥ तिर्य्यग्योनावयोनौ च प्राप्तशुक्रविधारणम् । दुष्टयोनौ विसर्गन्तु बलवत्तामपि वर्जयेत् ॥ रेतसश्चातिमात्रन्तु मूर्च्छावरणमेव च । स्थितावुत्तानशयने विशेषेणैव गर्हितम् ॥ क्रीड़ायामपि मेधावी हितार्थी परिवर्जयेत् । रजस्वलां प्राप्नुवतो नरस्यानियतात्मनः ॥ दृष्ट्यायुस्तेजसां हानिरधर्म्मश्च ततो भवेत् । लिङ्गिनीं गुरुपत्नीञ्च सगोत्रामथ पर्वसु ॥ वृद्धाञ्च सन्ध्ययोश्चापि गच्छतो जीवितक्षयः । गर्भिण्यां गर्भपीड़ा स्याद्व्याधितायां बलक्षयः ॥ हीनाङ्गीं मलिनां द्वेष्यां कामं वन्ध्यामसंवृते । देशेऽशुद्धे च शुक्रस्य मनसश्च क्षयो भवेत् ॥ क्षुधितः क्षुब्धचित्तश्च मध्याह्ने तृषितोऽबलः । स्थितस्य हानिं शुक्रस्य वायोः कोपञ्च विन्दति ॥ अतिप्रसङ्गाद्भवति शोषः शुक्रक्षयावहः । व्याधितस्य रुजा पीड़ा मृत्युर्मूर्च्छा च जायते । प्रत्यूषस्यर्द्धरात्रे च वातपित्ते प्रकुप्यतः ॥ तिर्य्यग्योनावयोनौ च दुष्टयोनौ तथैव च । उपदंशस्तथा वायोः कोपः शुक्रस्य च क्षयः ॥ उच्चारिते मूत्रिते च रेतसश्च विधारणे । उत्ताने च भवेत्क्षिप्रं शुक्राश्मर्य्यास्तु सम्भवः ॥ सर्वं परिहरेत्तस्मादेतल्लोकद्वये हितम् । शुक्रं चोपस्थितं मोहान्न सन्धार्यं कथञ्चन ॥ वयोरूपगुणोपेतां तुल्यशीलां गुणान्विताम् । अभिकामोऽभिकामान्तु हृष्टो हृष्टामलंकृताम् ॥ सेवेत प्रमदां वृष्या वाजीकरणबृंहितः । भक्ष्याः सशर्कराः क्षीरं ससितं रस एव च ॥ स्नानं सव्यजनं स्वप्नो व्यवायान्ते हितानि तु इति" । एतेषामन्यथाचरणे यथायथं दुःखान्युत्पद्यन्ते ।

अनागतार्त्तवा स्त्री स्त्रीपुष्पविकाशनम् आर्त्तवम् न आगतमार्त्तवं यस्याः । स्त्रीधर्मशून्यायां नग्निकायां कन्यायाम् ।

अनागन्धित त्रि॰ न आगन्धितः आघ्रातः । अनाघ्राते, "सर्वदोषानागन्धितं प्रतिवचनमाहेति" छ॰उ॰भा॰ ।

अनागम पु॰ नास्ति आगमः स्वत्वहेतुः क्रयादिर्यत्र । स्वत्वहेतुक्रयादिशून्ये "अनागमं तु यो भुङ्क्ते बहून्यब्दशतान्यपीति" स्मृतिः अधिकमागमशब्दे वक्ष्यते ।

अनागस् त्रि॰ नास्ति आगोऽपराधः पापं वा यस्य । अपराधशून्ये पापशून्ये च "आत्तत्राणाय वः शस्त्रं न प्रहर्त्तुमनागसीति" शकु॰ । "अनागसे शंसति बालचापलमिति" नैष॰ । "अनागसः तमदितिः कृणोतु ऋ॰ ४,३९,३, "अनागसं पापरहितमिति" भा॰ । "तवानागसो अदितये स्याम" ऋ॰ १,२४,२५, "अनागसः अपराधरहिताः स्यामेति" भा॰ ।

अनाचार पु॰ आचारस्याऽभावे वा न॰त॰ । कदाचारे, आचाराभावे च । "सर्वदेशेष्वनाचारः पथि ताम्बूलचर्वणमिति" स्मृतिः । "अनाचारो द्विविधः विहितस्यानुष्ठानाभावः निषिद्धस्याचरणञ्च । तत्र आचारशब्दे वक्ष्यमाणा भावाभावरूपाः शास्त्रे कर्त्तव्यतया ये विहितास्तेषामननुष्ठानम् अनाचारः । निषिद्धशब्दे वक्ष्यमाणानि वर्ज्जनीयतया शास्त्रे यानि उक्तानि तेषामनुष्ठानमप्यनाचारः । तत्रायं विशेषः यत्र देशे परम्पराप्रसिद्धः योऽनाचारः स, अल्पदोषाधायकः यथोक्तं माधवीये बौधायनेन "पञ्चधा विप्रतिपत्तिर्दक्षिणत उत्तरतश्च तानि व्याख्यास्यामः", "यानि दक्षिणतः", "तान्यनुपनीतेन भार्यया च सह भोजनम्, पर्य्युषितभोजनम्, मातुलपितृष्वसृदुहितृपरिणयनम्, तथोत्तरतः सीधुपानमुभयतोदद्भिर्व्यवहार" इत्यादिकमभिधाय "इतर इतरस्मिन् कुर्वन् दुष्यति देशप्रामाण्यादिति" । "इतरोदाक्षिणात्य इतरस्मिन् उत्तरदेशे मातुलसुतादिसम्बन्धं कुर्वन् दुष्यति न स्वदेशे, तथा इतर उदीच्य इतरस्मिन् दक्षिणे देशे सीधुपानादिकं कुर्वन् दुष्यति न स्वदेशे कुतः देशप्रामाण्यात् देशनिबन्धनत्वादाचारप्रामाण्यस्येति" माधवः । देवलः "यस्मिन् देशे य आचारः न्यायदृष्टः सुकल्पितः । स तस्मिन्नेव कर्त्तव्यो न तु देशान्तरे स्मृतः इति । यस्मिन् देशे पुरे ग्रामे त्रिविधे नगरेऽपि वा । यो यत्र विहितो धर्म्मस्तं धर्मं न विचालयेदिति" । "देशानुशिष्टं कुलधर्ममग्र्यं स्वजातिधर्मं न हि संत्यजेच्चेति" स्मृत्यन्तरं बृहस्पतिरपि "परम्परासिद्धानाचारान् देशविशेषेष्वाह स्म । "उद्धृते दाक्षिणात्यैर्मातुलस्य सुता द्विजैः । मत्स्यादाश्च नराः पूर्व्वे व्यभिचाररताः स्त्रियः । उत्तरे मद्यपाश्चैव स्पृश्या नृणां रजस्वला इति" एवमन्येऽप्यनाचारा

देशभेदे परम्परागताः तत्तत्स्मृतिमूला वेद्याः। व०। आचारहीने त्रि०।

अनाम्नात त्रि० न आम्नातः। सम्यग्ज्ञानाविषयीभूते "आम्नातं यदनाम्नातं यत्तस्य क्रियते मिथ" इति यजु०।

अनातप पु० आ+तप–अच् न०त०। आतपस्य रौद्रस्याभावे, छायायां च। अनातपविशोषितमिति" वैद्यकम् छायाशुष्कमिति तदर्थः। ब०। आतपशून्ये त्रि०।

अनातुर त्रि० न आतुरः। आतुरभिन्ने स्वस्थे अरोगे च "यद्देवाः शर्म्म शरणं यद्भद्रं यदनातुरमिति" ऋ०८,४७,१०, 'भेजे धर्ममनातुर" इति रघुः।

अनात्मक त्रि० नास्ति आत्मा स्थिरः यत्र कप्। क्षणिक विज्ञानमते, स्थिरात्मशून्ये जगति च। नैरात्म्यवादे हि चेतयिता स्थिर आत्मा न स्वीक्रियते किन्तु क्षणिकविज्ञानेनैव सर्वव्यवहारसिद्धिरित्यतः पराभिमतात्मशून्यत्वम् जगतः। विस्तरः क्षणिकविज्ञानशब्दे दृश्यः।

अनात्मज्ञ त्रि० आत्मानं यथास्वरूपं न जानाति ज्ञा–क अस०स०। आत्मस्वरूपानभिज्ञे आत्मचेष्टितानभिज्ञे स्वपरविवेचनाशून्ये च।

अनात्मन् पु० न आत्मा अप्राशस्त्ये भेदार्थे च न०त०। "अप्राप्तः प्राप्यते योऽयमत्यन्तं त्यज्यतेऽथवा। जानीयात्तमनात्मानं बुध्यन्तं वपुरादिकम्" इत्येवं प्रतिपादिते आत्मभिन्ने अपकृष्टात्मनि देहादौ 'अनात्मनि देहादौ आत्मेति या बुद्धिः साऽविद्येति वे०प्र०। "देवाश्च असुराश्च उभयएवानात्मान" इति श्रुतिः "अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या साऽविद्या परिकीर्त्तितेति" पुरा०।

अनात्मवत् त्रि० आत्माऽन्तःकरणं वश्यत्वेनास्त्यस्य मतुप् मस्य वः न०त०। अजितेन्द्रिये। "अनात्मवन्तःपशुवद्भुञ्जते येऽप्रमाणत" इति सुश्रुतम्।

अनात्म्य न० आत्मन इदं आत्मन्+यत् आत्म्यम् शरीरं न०ब०। अशरीरे "एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्ते इति तै०आ० 'अनात्म्ये अशरीरे" इति भा०।

अनाथ त्रि० नास्ति नाथः प्रभुरस्य। प्रभुहीने "किं भ्राता सद्यदनाथमिति" ऋ० १०,१०,११,। विलपन्तमनाथवदिति भार०।

अनादर पु० आदरः गौरवहेतुका सम्मानना विरोधे न०त०। परिभवे, तिरस्कारे, अवज्ञायाम् च तेषामादरविरोधित्वात्तथात्वम्। "गुणेषु रागो व्यसनेष्वनादरः" नीति०। ब०। आदरशून्ये त्रि०।

अनादि पु० आदिः कारणम् पूर्व्वकालो वा स नास्ति यस्य परमेश्वरे। नास्ति आदिः प्राथमिकोयस्मात् ५ब०। हिरण्यगर्भे पु० तस्य च "हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्रे" इति श्रुतौ सृष्टेः प्रागुत्पत्तेस्तथात्वम्। आदिशून्ये त्रि०। "अगदादिरनादिस्त्वमिति" कुमा०। "अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दतत्त्वं प्रचक्षते" इति हरिः। "अनादिनिधना देवी वागुत्सृष्टा स्वयम्भुवेति" पुरा०। "अनादिर्भूर्भुव इति" विष्णु स०। "अनादित्वात् निर्गुणत्वादिति" गीता।

अनादिमत् आदिमत् कार्य्यं तद्भिन्नः। कार्य्यभिन्ने।

अनादिष्ट त्रि० न आदिष्टः विशेषरूपेण उपदिष्टः। विशेषरूपेणाकथिते "अस्य पापस्य, इदं प्रायश्चित्त" मित्यादिरूपेण विशेषतोऽनिर्दिष्टे प्रायश्चित्ते "उपपातकयुक्तानामनादिष्टेषु चैव हि। प्रकाशे च रहस्ये च" इति विश्वामित्रः।

अनादृत न० आदृतम् आदरः भावे क्त अभावार्थे न०त०। आदराभावे अवज्ञायाम्। कर्म्मणि क्त न०त०। आदृतभिन्ने अवज्ञाते तिरस्कृते च त्रि०।

अनादेय न० न आदेयः। स्मृत्यादिषु निषिद्धतया आदानानर्हे वस्तुनि "अनादेयस्य चादानादादेयस्य च वर्जनादिति" मनुः। अप्रतिपाद्येष्व च अप्रतिग्राह्यद्रव्याणि च अप्रतिग्राह्यशब्दे वक्ष्यन्ते। ["मन्त्रानादेशे गायत्रीति" स्मृतिः।

अनादेश पु० न आदेशः अभावे न०त०। उपदेशाभावे।

अनाद्य त्रि० न आद्यं भक्ष्यम्। अभक्ष्ये स्मृतिनिषिद्धतया भक्षणानर्हे। "एषोऽनाद्यादनस्योक्तो व्रतानां विविधोविधिरिति" "ज्ञानाज्ञानकृतं कृत्स्नं शृणुतानाद्यभक्षणे" इति च मनुः। अनाद्यानि च अभक्ष्यशब्दे दर्शयिष्यन्ते। आद्यशून्ये अनादौ त्रि०।

अनाधार त्रि० नास्ति आधारो यस्य। आश्रयशून्ये "अन्यत्र नित्यद्रव्येभ्य आश्रितत्वमिहोच्यते" (भाषा०) उक्तेः न्यायमते नित्यद्रव्यमात्रे, आश्रयशून्यत्वात्तु युक्तमनाधारत्वम् "अम्बरान्तधृते"रित्यादि शा० सूत्रेण अम्बरपर्य्यान्तानां सर्वेषामाधारत्वमीश्वरस्येति भास्करादौ अनाधारत्वं किन्तु ब्रह्मण एवेति वेदान्तिनः।

अनाधृष् त्रि० आ+धृष–क्त न०त०। अनभिभूते आधर्षणरहिते 'रेवतीरनाधृषः सिषासव" इति अथ० ६,२,२।

अनाधृष्ट त्रि० न आधृष्टः पराभूतः। अपरिभूते "मही न आयसमाधृष्ट" इति ऋ० ७,१५, १४,। वार्यमनाधृष्टं रक्षस्विना, ऋ० ८,२२,१८।

अनाधृष्य त्रि० आ+धृष-कर्म्मणि क्यप् न आधृष्यः न०त० । अनभिभवनीये "अनाधृष्यं वृषभं तुम्रमिन्द्रमिति" ऋ०४, १८,१०, "तव देवैरनाधृष्यमिति" रामा० ।

अनानुद त्रि० अनुददाति अनु+दा-क न०त० पृ० दीर्घः । समानदातृशून्ये अतुल्यदातरि । "अनानुदो वृषभोदोधत" इति ऋ० २,२१,४, "प्रभूतधनदानेन अन्यः समानो दाता नास्तीति" भा० ।

अनापि त्रि० आप्यते आप-कर्म्मणि इन् आपिराप्तो बन्धुश्च न०ब० । आप्तशून्ये । "अनापिरत्ता असजात्यामतिरिति" ऋ०१०,३९,६, "अनापिरबन्धुरिति" भा० 'अस्मात्त्वो अना त्वमनापिरिन्द्र" इति ऋ० ८,२१,१३।

अनाप्त त्रि० आप्तो बन्धुः यथार्थज्ञानवान्, प्राप्तश्च, न०त० । बन्धुभिन्ने, अप्राप्ते, "यस्मानाप्तः सूर्य्यस्येव ऋ०१,१००,२, "अनाप्तः परैरप्राप्तः" इति भा० । यथार्थनिश्चयवर्ज्जिते "युग्यस्याः प्राजकोऽनाप्ते सर्वे दण्ड्याः शतं शतमिति" मनुः ।

अनाभयिन् त्रि० आबिभेति आ+भी उणा० इनि न०त० । सम्यग्भीतभिन्ने । "अनाभयिन्नरिमा ते" ऋ०८,२,१, ।

अनाभू त्रि० आभिमुख्येन भवति आभूः स्तोता न०त० । स्तोतृभिन्ने आभिमुख्याप्राप्ते च । "इन्द्रः अयथ ह्यनाभुव" इति ऋ० १,५१,६, ।

अनामन् न० अननमनः अनं जीवनम् अमयति रुजति अम-कनिन् । अर्शोरोगे । नास्ति नामास्य नामभूः पे मलमासे पु० तस्य वैदिककर्म्मानर्हतयाऽनामत्वात्तत्त्वम् । नामशून्ये त्रि० अनामिकायामपि पु० शब्दरत्ना० । स्वार्थे कन् । तत्रार्थे ।

अनामय पु० अम-घञ् आमं तापं यात्यनेन या-क आमयो रोगः न०त० । रोगाभावे आरोग्ये । "ब्राह्मणं कुशलं पृच्छेत् क्षात्रबन्धुमनामयमिति" मनुः । न०ब० । वाह्याभ्यन्तरपीड़ानिवारके विष्णौ पु० "पुण्यकीर्त्तिरनामय" इति विष्णु स० । रोगशून्ये त्रि० । "जन्मबन्धविनिर्मुक्ताः पदं गच्छन्त्यनामयमिति" गीता ।

अनामयिन्, अम-णिच्-वा० इतुच् न०त० । व्यथकभिन्ने "हस्ताभ्यामनामयित्नुभ्यामिति" ऋ० १०,१३७,७, ।

अनामा स्त्री अङ्गुल्यः शिरश्छेदनसाधनतया यद्ग्रहणायोग्यत्वात् नास्ति नाम ग्रहणयोग्यं यस्याः, नास्ति अङ्गुष्ठतर्जन्यादिवत् विशेषनामास्य वा मनन्तत्वात् डाप् । स्वनामप्रसिद्धायां मध्यमाकनिष्ठयोः मध्यगायामङ्गुल्याम् । स्वार्थे कन् । अनामिकाप्यत्र । तया हि शिवेन ब्रह्मशिरश्छिन्नमिति पुराणे प्रसिद्धम् तेन तस्या अपवित्रजातीयता अतएव तस्याः पवित्रीकरणार्थं यज्ञादौ पवित्रनामककुशधारणं तत्र क्रियते । "अनामिकाधृता दर्भा ह्येकानामिकयापि वा, द्वाभ्यामनामिकाभ्यां तु धार्य्ये दर्भपवित्रके" इति छन्दो०प० ।

अनामृण त्रि० आमृणाति हिनस्ति आ+मृण-क न०त० । हिंसकरहिते । "अनामृणः कुविदादस्य ऋ० १,२२१, ।

अनायत्त त्रि० न आयत्तः । अवशे अनधीने । "एतावज्जन्मसाकल्यं यदनायत्तवृत्तितेति" हितो० ।

अनायन न० न आयनं चालनम् यत्र । एकान्ते हेम० एकान्तानायनमित्येकं नामेति केचित् ।

अनायास पु० आ-यस घञ् अल्पार्थे न०त० । प्रयत्नाभावे, अल्पप्रयासे, अक्लेशे च । "शरीरं पीड्यते येन शुभेनाप्यशुभेन वा । अत्यन्तं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते" अत्रि० । ब० । प्रयत्नशून्ये त्रि० । "ममाप्येकाकिन्यनायासे कर्मणि सहायेन भवता भवितव्यमिति" शकु० ।

अनायासकृत न० अनायासेन अल्पप्रयत्नेन कृतं न०त० । अल्पायासेन साध्ये फाण्टे क्वाथे ।

अनायुष्य न० आयुषे हितम् आयुस्+यत् न०त० । आयुरहितकरे अतिभोजनादौ । "अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यञ्चातिभोजनम्" इति "नहीदृशमनायुष्यं लोके किञ्चन विद्यते यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनमिति" च मनुः । "तत्र प्रथमदिवसे ऋतुमत्यां मैथुनगमनमनायुष्यं पुंसामिति" सुश्रुतम् एवमन्यान्यपि बहूनि अनायुष्याणि तत्र स्थाने स्थाने दर्शितानि । तत एव तानि बोध्यानि ।

अनारत न० आ+रम-क्त आरतं विरतिः अत्यन्ताभावे न०त० । सन्तते, अविरामे अविच्छेदे च । "अनारतं तेन पदेषु लम्भिता" इति भार० । ब० । तद्वति त्रि० ।

अनारभ्य अव्य० आ+रभ-ल्यप् न आरभ्य । किञ्चिदनधिकृत्येत्यर्थे । "अनारभ्याधीतत्वादिति" मीमांसा । न आरभ्यः न०त० । आरभ्यभिन्ने त्रि० । अनारभ्यत्वादिति का० १,८,३, "नैवायमारभ्यणीयः" इति व्याख्या । "अनारभ्यत्वादिति" इति कात्या० २०,८,२९, । "तस्मादनारभ्योऽयमर्थ" इति व्याख्या ।

अनारभ्याधीत त्रि० न आरभ्य किञ्चित् अधीतः । किञ्चिदनधिकृत्य अधीते, येषां मन्त्राणां कर्म्मविशेषे विनियोगो नोक्तस्तेषां मन्त्राणामनारभ्याधीतत्वात् अध्ययन एव विनियोग इति मीमांसायां स्थिरीकृतम् । "सामान्येन तु विनियोगो यद्यपि अध्ययनविशेष" इति ऋ०भा० माधवः ।

अनारम्भ पु० न आरम्भः अभावार्थे न०त०। आरम्भाभावे अनुष्ठानाभावे। "न कर्म्मणामनारम्भान्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते इति" गीता।

अनारोग्य न० न आरोग्यम्। आरोग्याभावे। नास्ति आरोग्यं यस्मात् ५ब०। आरोग्यासाधने "अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यं चातिभोजनमिति" मनुः।

अनार्ज्जव पु० ऋजोर्भाव आर्ज्जवं सरलता स्वाच्छन्द्यं वा न० ७ब०। रोगे। अभावार्थे अव्ययी०। ऋजुत्वाभावे अव्य०। ६ब०। कुटिले त्रि०।

अनार्त्तव त्रि० ऋतुरस्य प्राप्तः ऋतु+अण् न०त०। स्वकालरूपे-ऋतौ-अनुत्पन्ने कुसुमादौ। ऋतोः स्त्रीकुसुमस्येदम् विकाशनम् आर्त्तवं तन्नास्ति यस्याः। अदृष्टरजस्कायां स्त्रियां स्त्री।

अनार्य्य पु० न आर्य्यः न०त०। आर्य्यभिन्ने असच्चरिते। "अनार्य्य इति मामार्य्या इति" रामा०। न० ७ब०। आर्य्यानाश्रये देशे।

अनार्य्यक न०। न आर्य्या यत्र देशे तत्र आर्य्यावर्त्तादिभिन्ने द्वीपान्तरादौ भवः अनार्य्य+कन्। अगरुकाष्ठे।

अनार्य्यज न०। अनार्य्ये देशे जायते जन-ड। अनार्य्यदेशजाते अगरुकाष्ठे। तद्देशजातमात्रे त्रि०।

अनार्य्यतिक्त पु० अनार्य्यप्रियस्तिक्तः शाक० त०। (चिराता) इति ख्याते भूनिम्बे वृक्षे।

अनार्ष त्रि० ऋषिजुष्टत्वादृषिर्वेदस्तत्रोक्तः आर्षः न०त०। अवैदिके वेदाप्रयुक्ते। "संबुद्धौ शाकल्यस्येतावनार्षे" इति पा०। "अनार्षे अवैदिके" इति सि०कौ०। ऋषिणा दृष्टम् अण् आर्षम् न०त०। ऋषिणाऽदृष्टे। "अणिञोरनार्षयोर्गुरूपोत्तमयोरिति" पा०। "अनार्षयो किं? वाशिष्ठीति" सि०कौ०।

अनालोचि(डि)त त्रि० न आलोचि (डि) तः। अविवेचिते। "अनालोचितकार्य्यस्य वाग्जालं वाग्मिनो वृथेति" माघः अनिर्लोचितेति वा पाठः।

अनाविल त्रि० न आविलः। प्रसन्ने स्वच्छे कालुष्यरहिते।

अनाविद्ध त्रि० न आविद्धः। अबाधिते। "अनाविद्धया तन्वा त्वाजय" ऋ० ६,७५,१।

अनावृत्त त्रि० न आवृत्तः अभ्यस्तः। अपुनर्गते प्रथमगते च। "मलमासेऽप्यनावृत्तां तीर्थयात्रां विवर्जयेदिति" स्मृतिः।

अनावृत्ति स्त्री न आवृत्तिः पुनर्गमनम्। अभ्यासाभावे, आगमनाभावे च "अनावृत्तिः शब्दादिति" शा० सू०। "तत्र प्राप्तविवेकस्यानावृत्तीति" सां०सू०। ब०। तद्वति त्रि०।

अनावृष्टि स्त्री आ+वृष-क्तिन् "अभावार्थे न० त०। "अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभा मूषिकाः खगाः। प्रत्यासन्नाश्च राजानः षडेते ईतयः स्मृता" इत्युक्ते ईतिभेदे "द्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्यामिति" हितो०।

अनाशक पु० आ सम्यक् यथेच्छम् आशः अशनम् आ+अश घञ् न०ब०कप् नश्यति नश-ण्वुल् न०त०वा। यथेच्छभोगशून्ये, अनश्वरे च "तमेतं ब्राह्मणा विविदिषन्ति वेदानुवचनेन यज्ञेन तपसाऽनाशकेनेति" श्रुतिः। फलकामनाशून्यत्वेन, भोगाय फलाजनकत्वात् तादृशकर्म्मणश्च भोगेन क्षयाभावाच्च तथात्वम्।

अनाशकायन न नश्यति अनाशक आत्मा तस्यायनं प्राप्त्युपायः। आत्मज्ञानसाधने ब्रह्मचर्य्यभेदे, "अथ यदनाशकायनमित्याचक्षते ब्रह्मचर्य्यमेव तदेष ह्यात्मा न नश्यति यं ब्रह्मचर्य्येणानुविन्दते" इति छा०उ०।

अनाशस्त त्रि० आ+शन्सु स्तुतौ-क्त न०त०। अस्तुते। "अनाशस्ता इवास्मसि" ऋ० १,२९,१।

अनाशिन् त्रि० न नश्यति नश-णिनि, कर्म्मफलमश्नुते अश-णिनि वा न०त०। अनश्वरे आत्मनि, ईश्वरे च, "अनाशिनोऽप्रमेयस्येति" गीता "अन्योऽनश्नन्नभिचाकशीति" श्रुतेरीश्वरस्य फलभोक्तृत्वाभावात्तथात्वम्। नाशरहिते त्रि० "नश्यतो विनिपातेनाविनिपाते त्वनाशिनौ" मनुः।

अनाशु त्रि० नश-उण्-अश-व्याप्तौ कर्मणि उण् वा न०त०। विनाशरहिते, अव्याप्ते च। "धन्वन् विद्ये अनाशव इति ऋ० १,१३५,९, "अनाशवः विनाशरहिताः अव्याप्ता वा इति भा०। न आशुः शीघ्रः न०त०। क्षिप्रभिन्ने। "अविप्रे चिद्वयोदधदनाशुनेति ऋ० ६,४५,२, "अनाशुना अक्षिप्रगमनेनेति" भा०।

अनाश्रमिन् पु० न आश्रमी न०त०। गृहस्थाद्याश्रमशून्ये "अनाश्रमी न तिष्ठेत्तु क्षणमेकमपि द्विज" इति स्मृतिः।

अनाश्रय त्रि० नास्ति आश्रयो यस्य। आलम्बनरहिते।

अनाश्वस् त्रि० अश-भोजने क्वसु नि०। भोगशून्ये "उपेयिवाननाश्वाननूचानश्चेति" पा० "हृतजयधृतेरनाश्वुष" इति भारविः।

अनाश्वास पु० अभावार्थे न०त०। आस्थाभावे विश्वासाभावे "प्रत्यक्षपूर्ब्बकत्वादनुमानस्य सर्ब्बत्रानाश्वासप्रसङ्गादिति" वृ०उ० भा०।

अनास् त्रि० आस्यते निरास्यते ष्ठीवनमनेन आ+अस-क्षेपे करणे क्विप् आः मुखं नास्ति तत् साधनत्वेनास्य । आस्य-व्यापारशब्दरहिते । "अनासोदस्यूँरमृण" इति ऋ० ५,२९,१०, "अनासः आस्यरहितानि तद्व्यापारशून्यानीति" भा० ।

अनासिक त्रि० नास्ति नासिकाऽस्य । भग्ननासिके विकृत नासिके च ।

अनास्था स्त्री आ+स्था-अङ् आस्था आदरः अभावार्थे न०त० । अनादरे । "स्त्री पुमानित्यनास्थैषा वृत्तं हि महितं सतामिति" कुमा० "अनास्थया सूनकरप्रसारिणीमिति" नैष० । न०ब० । आदररहिते त्रि० ।

अनास्थान त्रि० आस्थीयतेऽस्मिन् आ+स्था-आधारे ल्युट् आस्थानोभूप्रदेशः न०त० । आस्थानायोग्ये जलादौ । "अनारम्भणे तदवीरयेथामनास्थाने" इति ऋ० १,११६,५ । आस्थानं सभा । तच्छून्ये च ।

अनास्राव आ+स्रु-वेदे घञ् न०ब० । क्लेशरहिते । लोके तु अप् अनास्रव इति । "तेषामसि त्वमुत्तममनास्रावमरोगणमिति अथ० २,३,२ ।

अनाह पु० नह-घञ् न०त० । मलादिवद्धाभावोपलक्षिते-ग्रहणीरोगे ।

अनाहत न० आ-हन-भावे क्त आहतं छेदो भोगो वा न०ब० । छेदभोगादिरहिते नवीने वस्त्रे । तन्त्रशास्त्रे प्रसिद्धे हृदयस्थिते सुषुम्णामध्यस्थे द्वादशदलपद्मे "शब्दो ब्रह्ममयः, शब्दोऽनाहतो यत्र दृश्यते अनाहताख्यं तत् पद्मं मुनिभिः परिकीर्त्तितमित्युक्तलक्षणे । नाभिस्थं मणिपूरं चक्रं वर्णयित्वा "तदूर्द्धेऽनाहतं पद्ममुद्यदादित्यसन्निभम् । कादिठान्ताक्षरैरर्कपत्रैश्च समधिष्ठितम् । तन्मध्ये वाण-लिङ्गन्तु सूर्य्यायुतसमप्रभम् । आनन्दसदनं तत्तु पुरुषाधिष्ठितं परमिति" तन्त्रसारे उक्तम् । अस्मिन् पक्षे च आहतमाघातः कण्ठताल्वाद्यभिघातः तन्नास्ति साधनत्वेनास्य तादृशः शब्दः अस्यास्ति अर्श आदित्वात् अच् । अनाहतशब्देन च परा, पश्यन्ती, मध्यमा, वैखरीतिप्रसिद्धानां वाग्वृत्तीनां मध्ये मध्यमा वाक् कथ्यते तस्याश्च हृदयपद्मे कण्ठादिस्थानमनाहत्यैवोत्पन्नत्वादनाहतत्वम् अधिकं मध्यमाशब्दे वक्ष्यते । व० । आघातरहिते वस्तुमात्रे त्रि० ।

अनाहार पु० न आहारः अभावार्थे न०त० । भोजनाभावे "अनाहारेणात्मानं तव द्वारि व्यापादयिष्यामीति" हितो० । "अनाहारेण देहिन" इति पुरा० ।

अनाहार्य्य त्रि० आहार्य्यः कृत्रिमः आहरणीयश्च न०त० । अकृत्रिमे स्वाभाविके, आहरणीयभिन्ने च ।

अनाहिताग्नि पु० न आहितः अग्निर्येन । विधिना अकृताग्न्याधाने निरग्नौ द्विजभेदे । "योऽनाहिताग्निः शत गुरयज्वा तु सहस्रगु"रिति मनुः । 'अनाहिताग्निश्रुतेश्चेति' कात्या० ४,१,२९, "अनाहिताग्नेरपि पिण्डपितृयज्ञः श्रूयते" इति तद्व्याख्या सा च श्रुतिस्तत्रैव दर्शिता "अप्यनाहिताग्निना कार्य्य इति" "यदि स दर्शाङ्गं स्यात् अनाहिताग्ने दर्शपौर्णमासाभावाच्च श्रुतेरिति" तद्व्याख्या ।

अनिकेत पु० नास्ति निकेतः नियमेन निवासो यस्य ब० । नियतनिवासशून्ये परिव्राजके । "अनग्निरनिकेतः स्याद्मुनि मूलफलाशन" इति "अनग्निरनिकेतः स्याद्ग्राममन्नार्थ माश्रयेदिति" च मनुः "अनिकेतः स्थिरमतिरितिः" गीता अनिकेतनोऽप्यत्रार्थे ।

अनिक्षु न० न इक्षुः सादृश्ये, अप्राशस्त्ये वा न०त० । इक्षुसदृशे गुड़ुहेतौ (नटा) इति ख्याते काशभेदे ।

अनिगीर्ण त्रि० न निगीर्णः । अनपह्नुतभेदे, "विषयस्यानिगीर्णस्यान्यतादात्म्यप्रतीतिकृत् सारोपा स्यादिति" सा०द० । (अनिगीर्णस्य) अनपह्नुतभेदस्य (विषयस्य) आरोपविषयस्य आरोप्यमाणस्य, (अन्यस्य) आरोपाश्रयस्य तादात्म्यमभेदस्तत्प्रतीतिकृत् तद्बोधसाधनं वृत्तिः सारोपा लक्षणेति तदर्थः यथा अश्वः श्वेतो धावतीत्यादौ श्वेतगुणवानश्वोऽनपह्नुतभेदः सन् स्वसमवेतश्वेतगुणतादात्म्येन प्रतीयते इत्यतस्तत्र सारोपा लक्षणा ।

अनिच्छा स्त्री न इच्छा अभावार्थे न०त० । इच्छाभावे "स्फुटामनिच्छां विवरीतुमुत्सुकामिति नैष० । "चरेत् सान्तपनं कृच्छ्रं प्राजापत्यमनिच्छयेति" मनुः ।

अनित्य त्रि० न नित्यः । नश्वरे, जन्ये च । "नित्याऽनित्या च सा द्वेधा नित्या स्यादणुलक्षणा । अनित्या तु तदन्या स्यादिति" भाषा० । "यदि नित्यमनित्येन निर्मलं मलवाहिना । यशः कायेन लभ्येतेति" हितो० "रजस्वलमनित्यञ्च भूतावासमिमं त्यजेदिति" मनुः । अस्थिरे "अनित्योविजयो यस्मात् दृश्यते युध्यमानयोः । पराजयश्च संग्रामे तस्माद्युद्धं विवर्जयेदिति" मनुः । कृताकृतप्रसङ्गि नित्यं विरोधे न०त० । कृताकृतप्रसङ्गशून्ये वैकल्पिके, "समासान्तविधेरनित्यत्वमिति" पा०भा० । यावदाश्रयमवस्थानायोग्ये, "वर्णे चानित्ये" इति पा० । अव्यवस्थिते, (यावदाश्रयमदनवस्थिते) "इह खलु द्रव्यं व्यवस्थितं न रसादयः, यथा आमे फले, ये रसादयस्ते

पक्षे न सन्ति, नित्यत्वाच्च नित्यं द्रव्यम् अनित्या गुणा यथा कल्कादिप्रविभागः, सएव सम्प्रज्वरसगन्धो व्यापन्नरसगन्धो वा भवतीति” सुश्रुतम् अतएव “सत्त्वे निविशतेऽपैति पृथग्जातिषु दृश्यते। आधेयश्चाक्रियाजश्च सोऽसत्त्वप्रकृतिर्गुण” इति गुणलक्षणे गुणानामुत्पत्तिविनाशोक्तिः। सदातनभिन्ने काले च। “अनित्यं हि स्थितिर्यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते” इति मनुः। अनित्यमित्यत्र व्याप्तौ, कालाधिकरणे वा द्वितीया न मान्ताव्ययत्वमस्य तथात्वे प्रमाणाभावात्। सदाकालवृत्तिपरत्वेऽपि धातूपस्थाप्यसाध्यक्रियाविशेषणत्वेन सञ्चारोरतिमन्दिरावधीत्यादिवत् द्वितीयेति बोध्यम्। नित्यम् मान्तमव्ययम् न०त०। केचित्।

अनिद्रा स्त्री न निद्रा अभावार्थे न०त०। निद्राभावे “हृद्ग्रहलौल्यमनिद्रा स्तम्भ” इति सुश्रुतम्। निद्राराहित्ये च रोगविशेष एव कारणम्। नास्ति निद्रा यस्य। निद्रारहिते आलस्यरहिते त्रि० “अनिद्रो षड्होरात्रं तपोवनमरक्षतामिति “प्रजा नित्यमनिद्रेण यथाशक्त्यभिरक्षिता” इति च रामा०। “अनिद्रेण अनलसेनेति” तदर्थः।

अनिन्दित त्रि० न निन्दितः। निन्दारहिते प्रशस्ते “अनिन्दितैः स्त्रीविवाहैरनिन्द्या भवति प्रजेति” मनुः।

अनिन्द्र त्रि० न इन्द्रोयाज्योयस्य। इन्द्रोपासनाशून्ये “सामनिन्द्राः कृणवन्ननुक्थाः ऋ० ५,२,३, “अनिन्द्रा इन्द्रमयजन्त” इति भाष्यम्।

अनिबद्ध त्रि० न निबद्धः। अनायत्ते, “अनायतो अनिबद्ध” इति ऋ० ४,१३,५। प्रथितभिन्ने च।

अनिबाध त्रि० नास्ति निबाधः संबाधा यस्य। संबाधरहिते “उरौ महाँ अनिबाधे ववर्द्ध” इति ऋ० ३,१,११, अनिबाधे असंबाधे इति भा०।

अनिभृत त्रि० न निभृतः न०त०। चञ्चले “भुवमनिभृतवेलेति” भा०। “वेलाचञ्चला” इति मल्लि०।

अनिभृष्ट त्रि० नि+भ्रस्ज क्त नि० न०त०। अबाधिते। अनिभृष्टतविषिर्हन्त्योजसा “ऋ०२,२५,४, अनिभृष्टतविषिः अबाधितबल” इति भा०।

अनिमक पु० अन–जीवने शब्दे च भावे बा० इमन् “अनिमः जीवनं तेन कायति प्रकाशते कै–क। भेके। तस्य मरणेऽपि पुनरुज्जीवनात्तथात्वम्। कोकिले, भ्रमरे च तयोः मधुरशब्देन प्रकाशमानत्वात्तथात्वम्। अनिमाय जीवनाय कं जलं यस्य। पद्मकेशरे। अनिमाय कं सुखं यस्मात्। मधूके (मौल) वृक्षे मेदिनिः।

अनिमान त्रि० नि+मा–भावे ल्युट् न०ब०। परिच्छेदरहिते ‘स नो महाँ अनिमानो धूमकेतुः ऋ०१,२७,११ “अनिमानः अपरिच्छिन्न” इति भा०।

अनिमित्त न० न निमित्तम्। निमित्ताभावे कारणाभावे “अनातुरः स्वानि खानि न स्पृशेदनिमित्तत” इति मनुः न०ब०। कारणशून्ये त्रि०।

अनिमिष् त्रि० नि+मिष–भावे क्विप् स नास्ति यत्र। स्पन्दशून्ये दर्शने “इमे दिवो अनिमिषा” इति ऋ०७, ६०,७, “मित्रः कृष्णीरनिमिषा” इति ऋ०३,५९,१, अनिमिषा निमिषरहितेनेति भा०।

अनिमि(मे)ष पु० नास्ति निमि(मे)षः चक्षुःस्पन्दनं यस्य मिष घञ् कुटादि० न गुणः, मिष–स्वादि घञ्–वा,। चक्षुःस्पन्दनशून्ये देवे “सुरेषु नापश्यदवैच्यताक्ष्णोर्न्यपे निमेषं निजसम्मुखे सेति” नैषधे सुराणां निमेषशून्यत्वमुक्तम् “अस्वप्नजो अनिमिषा” इति २,२७,९ संक्रन्दनो अनिमिष एकवीर इति च ऋ० १०१०३,१। मत्स्ये च। निमिषो दृष्टिप्रतिबन्धस्तच्छून्ये विष्णौ च। ‘नैमिषोऽनिमिषक्षेत्रे” इति भाग० ‘अनिमिषः विष्णुः अलुप्तदृष्टित्वात् तस्य क्षेत्रे इति श्रीधरः। न निमिषति चलतीति नि+मिष–क न०त०। महाकाले। क्रियाशून्ये वस्तुमात्रे त्रि०। स्पन्दनशून्ये त्रि०। “शतैस्तमक्ष्णामनिमेषवृत्तिभिरिति” रघुः।

अनियत त्रि० न नियतः। नियमेनैकरूपशून्ये, अनित्ये अस्थायिनि “रत्यादयोऽप्यनियते रसे स्युर्व्यभिचारिण” इति सा०द०। नियतकारणाद्यनपेक्षे च “रिष्टं त्रिविधमुनयोनियतमनियतं योगजञ्चेति” ज्योति०। अनियन्त्रिते च। [उच्छृङ्खले च।

अनियन्त्रित त्रि० नि+यन्त्र चु० क्त न०त०। अनियमिते

अनियम पु० न नियमः अभावार्थे न०त०। नियमाभावे। ‘पञ्चमं लघु सर्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः। षष्ठे पादे गुरु ज्ञेयं शेषेष्वनियमोमत” इति छन्दो०।

अनिरा स्त्री नास्ति इरा अन्नं यस्याः ५ब०। अतिवृष्ट्यादौ ईतौ। “व्यस्यन् विश्वा अनिरा” इति यजु० ११,४७, अनिराः अतिवृष्ट्याद्या इति वेददीपः। न ईरयितुं शक्यते ईर–क पृ० ह्रस्वः न०त०। प्रेरयितुमशक्ये। “अपत्या अस्थुरनिरा” इति ऋ० ८,४८,११, ‘अनिरा प्रेरयितुमशक्या” इति भा०। ६ब०। अन्नरहिते दारिद्र्ये च “युयुतमस्मदनिराममीवामिति” ऋ०७,७१,२, “अनिराममन्नदारिद्र्यमिति” भा०।

अनिराकरण न निराकरणमभावार्थे न०त० । निराकरणाभावे "अनिराकरणात् कर्तुस्त्यागात्कर्मणोऽस्मितमिति" हरिः ।

अनिरुक्त त्रि० निष्क्रान्तं उक्तमवयवार्थं निर्वक्तुमशक्तमवयवार्थो येन वा निरुक्तं निर्वचनम् न०त० । विशेषरूपेण निर्वचनशून्ये "एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्ते" इति ऐत० । निर्वचनञ्च निरुक्ते यास्केन दर्शितं यथा "अथ निर्वचनम् तद्येषु पदेषु स्वरसंस्कारौ समर्थौ, प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां, तथा तानि निर्ब्रूयादथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिके विकारेऽर्थनित्यः परीक्षेत केनचिद्वृत्तिसामान्येनाविद्यमाने सामान्येऽप्यक्षरवर्णसामान्यान्निर्ब्रूयात् नत्वेव न निर्ब्रूयान्न संस्कारमाद्रियेत विषयवत्यो हि वृत्तयो भवन्ति । यथार्थं विभक्तीः संनमयेत्प्रत्तमवत्तमिति धात्वादी एव शिष्येते । अथाप्यस्तेर्निवृत्तिस्थानेष्वादिलोपो भवति स्तः सन्तीति, अथाप्यन्तलोपो भवति गत्वा गतमिति, अथाप्युपधालोपो भवति जग्मतुर्जग्मुरिति, अथाप्युपधाविकारो भवति राजा दण्डीति, अथापि वर्णलोपो भवति तत्त्वा यामीति अथापि द्विवर्णलोपः तृच इति, अथ आदिविपर्ययो भवति ज्योतिर्घनो बिन्दुर्वाट्य इति अथाप्याद्यन्तविपर्ययो भवति स्तोको रज्जुः सिकतास्तर्कु इति अथाप्यन्तव्यापत्तिर्भवति" इति ॥ तथा प्रकृतिप्रत्ययानपेक्षयैव समुदायेन विशिष्टार्थबोधकमपि निरुक्तं यथोक्तम् ऋ० भा० माधवेन यथा "प्रकृतिप्रत्ययार्थमनपेक्ष्य विशिष्टैकार्थबोधकं पदं निरुक्तमिति" । अनिर्दिष्टे "अनिरुक्तप्रातःसवनः प्रथम" इति कात्या० २२,५,७, "अनिरुक्तं प्रातःसवनं यस्यासौ प्रथम" इति तद्व्याख्या ।

अनिरुद्ध पु० न केनापि युद्धेन निरुद्धः नि+रुध क्त न०त० । कामदेवपुत्रे, उषापतौ, वासुदेवसङ्कर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाख्यचतुर्व्यूहस्य परमेश्वरस्य कथमप्यनिषेध्यस्य अत्यन्तचलस्य चेतसोऽधिष्ठातरि अनिरुद्धाख्ये अंशे च अनिरुद्धः सुरानन्द" इति विष्णु० सं० । "न केनापि प्रादुर्भावेषु निरुध्यते" इति भा० "अनिरुद्धोऽप्रतिरथ" इति विष्णु स० । "चतुर्षु व्यूहेष्वनिरुद्ध" इति भा० "संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः । व्यूहश्चतुर्विधो ज्ञेयः सूक्ष्मं सम्पूर्णं षड्गुणमिति" रामा० दर्श० । विवरणं रामानुजशब्दे वक्ष्यते । अप्रतिरुद्धे त्रि० ।

अनिरुद्धपथ न० न निरुद्धः पन्था यत्र ब० । आकाशे तत्र हि कस्यापि गतिरोधनाभावः । रुद्धवर्त्मभिन्ने त्रि० ।

अनिरुद्धभाविनी स्त्री ६त० । उषायां बाणकन्यायां तस्यास्तत्पत्नीभवनकथा च उषापतिशब्दे दृश्या ।

अनिर्ज्ञात त्रि० न निर्ज्ञातः निश्चितो प्राप्तो वा । अप्राप्ते, अनिश्चिते च "क्रिया हि अनिर्ज्ञातकालादिक्रियायाः परिच्छेदकत्वात् लक्षणं भवतीति" प्रो० मनो० । अनिर्ज्ञातप्राप्त्यर्थं प्रतीक्षणं प्रतीक्षेति कठ० उ० भा० । प्राप्तं हि यथा स्वरूपं ज्ञातुं शक्यते नाप्राप्तमित्यतोऽप्राप्तस्यानिर्ज्ञातत्वम् । [धारणाभावे ।

अनिर्णय न निर्णयः अभावे न०त० । निश्चयाभावे अव-

अनिर्दश त्रि० न निर्गतानि दश दिनानि यस्य इच्समा० । अनपगतदशाहे । "उष्ट्राश्च सूतिकायाश्च पर्य्यिचान्नमनिर्दशमिति" अनिर्दशञ्च प्रेतान्नमिति, "तावत् स्यादशुचिर्विप्रो यावत्तत् स्यादनिर्दशमिति" "विगतं तु विदेशस्थं शृणुयाद्यो ह्यनिर्दशमिति" "अनिर्दशायाः गोः क्षीरमौष्ट्रमेकशफं तथेति च" मनुः । अनिर्दशाहमप्यत्र त्रि० । "अनिर्दशाहां गां सूतामिति" मनुः ।

अनिर्देश्य त्रि० न निर्देश्य जातिगुणक्रियासंज्ञाभिर्निर्देष्टुमशक्यम् निर+दिश् शक्यार्थे ण्यत् न०त० । निर्विशेषे निर्धर्मके परमात्मनि तस्य जातिगुणाद्यभावेन "इदं तदिति" निर्देशायोग्यत्वात्तत्त्वम् । "यत्तत् सूक्ष्ममनिर्देश्यमिति" श्रुतिः । "ब्रह्मन् ! ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तय" इति भाग० १०म स्कन्ध० । अनिर्देश्यमुपासीनानिति विष्णु स० । "इदं तदिति निर्देष्टुं यन्न शक्यते परस्मै, स्वयं वेद्यत्वादिति" भाष्यम् । [निर्दिष्टे ।

अनिर्द्धारित त्रि० न निर्द्धारितः । अवधारितभिन्ने अनि-

अनिर्माल्या स्त्री निर् मल ण्यत् न०त० । पुष्पकानामिका पर्णी शब्दरत्ना० ।

अनिर्वचनीय पु० निर्वचनं निरुक्तिः लक्षणादिना ज्ञापनम् । एवंरूपतया निर्वक्तुमशक्ये परमात्मनि । सत्त्वासत्त्वाभ्यामेकतररूपेण निर्वक्तुमशक्ये वेदान्तिमते जगति, अज्ञाने च न० । "अज्ञानञ्च सदसद्भ्यामनिर्वचनीयं त्रिगुणात्मकं ज्ञानविरोधि भावरूपं यत्किञ्चिदिति" वे०सा० ।

अनिर्वचनीयसर्वस्व न० अनिर्वचनीयं सर्वस्वं यस्य । श्रीहर्षप्रणीते खण्डनखण्डखाद्यापरपर्याये ग्रन्थभेदे तत्र हि सर्वेषां पदार्थानामिदन्तया निर्वक्तुमशक्यता प्रदर्शिता ।

अनिर्वृति स्त्री न निर्वृतिः स्वाच्छन्द्यमभावार्थे न०त० । स्वाच्छन्द्याभावे तद्रूपोपलक्षिते दारिद्र्ये च "अनिर्वृति-

"निशाचरो मम गृहान्तरालं गते"त्युद्भटः। ब०। तद्वति त्रि०।

अनिर्वेद पु० न निर्वेदः अभावार्थे न०त०। निर्वेदाभावे वैराग्याभावे अवैराग्ये, असन्तोषे च "अनिर्वेदः श्रियोमूलमनिर्वेदमयं सुखम्" "अनिर्वेदो हि सततं सर्वार्थेष्वनुवर्त्तते" इति रामा०।

अनिल पु० अनित्यनेन अन-इलच्। वायौ, तेनैव सर्वेषां प्राणधारणात्तत्त्वम्। "तप्तकृच्छ्रं चरन् विप्रो जलक्षीरघृतानिलान्" इति "सोमाग्न्यर्कानिलेन्द्राणां वित्ताप्पत्योर्यमस्य चेति" मनुः। "स सखा दीप इवानिलाहत" इति कुमा०। अनिलश्च मायासहकृतेन ब्रह्मणा वियदुत्पाद्य तदनुप्रविष्टेन ततोऽग्रांशत उत्पादितः द्रव्यभेदः "तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः आकाशात् वायुः वायोरग्निरित्यादिश्रुतिः, स च स्वाभाविकशीतस्पर्शगतिवेगाख्यगुणवान् वियत उत्पन्नत्वात् शब्दगुणवांश्च। यथोक्तं पञ्चदश्यां "माया सत्त्वैकदेशस्था यथा तत्रैकदेशगम्। वियत्, तत्राप्येकदेशगतो वायुः प्रकल्पितः। शोषस्पर्शौ गतिर्वेगो वायुधर्म्मा इमे मताः। त्रयः स्वभावात् सन्मायाव्योम्नां ये तेऽपि वायुगाः। वायुरस्तीति सद्भावः, सतो वायोः पृथक्कृते। निस्तत्त्वरूपो मायायाः स्वभावो वियतोध्वनिः" इति "पुराणोक्तं तारतम्यं दशांशे भूतपञ्चके" इति च। तदाविष्टेनैव ब्रह्मणा वह्निरुत्पादित इति वेदान्तिमतम्। सांख्यमते तु स्पर्शतन्मात्रादुत्पन्नः। वैशेषिकमते तु स्पर्श-संख्या-परिमाण-पृथक्त्वसंयोगविभागपरत्वापरत्ववेगगुणकोऽनिलः ईश्वरादेव अदृष्टवशादुत्पद्यते इति भेदः स च स्थूलः सूक्ष्मश्च। तत्र स्थूलः सप्तविधः सप्तस्कन्धाश्रितः यथोक्तं सिद्धान्तशिरोमणौ "भूवायुरावह इह प्रवहस्तदूर्ध्वं स्यादुद्वहस्तदनु संवहसंज्ञकश्च। अन्यस्ततोऽपि सुवहः परिपूर्वकोऽस्माद्बाह्यः परावह इमे पवनाः प्रसिद्धाः। भूमेर्बहिर्द्वादशयोजनानि भूवायुरत्राम्बुदविद्युदाद्यम्। तदूर्ध्वगो यः प्रवहः स नित्यं प्रत्यग्गतिस्तस्य तु मध्यसंस्था। नक्षत्रकक्षा खचरैः समेतो यस्मात्ततस्तेन समाहतोऽयम्। भपञ्जरः खेचरचक्रयुक्तो भ्रमत्यजस्रं प्रवहानिलेन इति"। भूवायौ विद्युदादय उत्पद्यन्त इत्युक्तम् तेषां स्वरूपादि तट्टीकायामुक्तं यथोपपत्तिवाक्येन। "निर्घातोल्काघनसुरधनुर्विद्युदन्तः कुवायोः संदृश्यन्ते खनगरपुरीवेषपूर्व्वं तथान्यत्" इति। तत्र विद्युतः। "सुजलजलधिमध्ये वाडवोऽग्निः स्थितोऽस्मात् सलिलभरनिमग्नादुल्लसिता धूममालाः। वियति पवननीताः सर्वतस्ता दधन्ति द्युमणिकिरणतप्ता विद्युतस्तत्स्फुलिङ्गाः"। करकाः। "उद्धतैः पांशुभिर्भूमेः प्रचण्डपवनोच्चयात्। मेघमण्डलमानीतैर्माग्निभ्यपरिवर्जितैः। मिश्रणाज्जलबिन्दूनां पिण्डभावो भवेदिह। दृषद्वन्निपतन्त्येते दृश्यन्ते च पुनः क्षितौ"। विद्युत्पातसंभवस्तु। "अकस्माद्वैद्युतं तेजः पार्थिवांशकमिश्रितम्। वात्याबद्भ्रमदाघाते प्रतिकूलानुकूलयोः। वाय्वोस्तत् पतति प्रायो ह्यकालं प्राप्य वर्षणे। यतः प्रावृषि नैवैते पांसवः प्रसरन्ति हि। तत् त्रेधा पार्थिवं चाप्यं तैजसं तत्तदुत्थितः। गतो निर्भरदाहैश्च भूमिस्थैरनुभूयते"। इन्द्रधनुः। "सूर्य्यस्य विविधवर्णाः पवनेन विघट्टिताः कराः साभ्रे। वियति धनुःसंस्थाना ये दृश्यन्ते तदिन्द्रधनुः"। परिवेषः। "संमूर्च्छिता रवीन्द्वोः किरणाः पवनेन मण्डलीभूताः। नानावर्णाकृतयस्तन्वभ्रे व्योम्नि परिवेषः"। उल्का। "यासां गतिर्दिवि भवेद्गणितेन गम्यास्तास्तारकाः सकलखेचरतोऽतिदूरे। तिष्ठन्ति या अनियतोद्गतयश्च ताराश्चन्द्रादधो हि निवसन्ति तदाश्रितास्ताः। शीतांशुवज्जलमयास्तपनात् स्फुरन्ति ताश्चावहप्रवहमारुतसंधिसंस्थाः। पूर्वानिलैस्तिमितभावमुपागतेऽस्मिंस्ताराः पतन्ति कुहचिद्गुरुतावशेन"। अथ रजःसंहृतिः। "वर्षान्ते निर्जला मेघा वायुना विरलीकृताः। ईषद्बाष्पावशेषास्तु पतन्ति वसुधातले। धूमावयवरूपैस्तैश्छाद्यन्ते गिरयो द्रुमाः। रामारामादयस्ते तु पुनरर्कांशुशोभिताः। भूवायुना विशीर्णास्तु विलीयन्ते नभस्तले। तद्रजःसंहृतिर्धेनुमहिषीक्षारनाशकृत्"। संध्यारागः। "भूम्युत्थितै रजोधूमैर्दिगन्तव्योम्नि संस्थितैः। सूर्य्याल्पकिरणैर्मिश्रैरारुणं सम्प्रभासते। विरलावयवं वस्तु यद्दृष्टेर्व्यवधायकम्। तेनाभ्रमरुणीभूतं दृश्यते शक्रचापवत्। संध्यारागः स विज्ञेयो दिनादौ च दिनात्यये। राकायां तु निशावक्त्रे तथैवेन्दुकरोद्गमे" इति। तदधिष्ठातृदेहोत्पत्तिर्मन्वन्तरभेदेन वामनपुराणादौ दर्शिता यथा "पुलस्त्य उवाच। प्रविश्य जठरं शक्रो दैत्यमातुः पुरन्दरः। ददर्शोर्द्ध्वमुखं बालं कटिन्यस्तकरं महत्॥ तेनैव गर्भं दितिजं वज्रेण शतपर्वणा। चिच्छेद सप्तधा ब्रह्मन्! स रुरोद सुविस्वरम्। शक्रोऽपि प्राह मा मूढ! रुदस्वेति सुघर्घरम्। इत्येवमुक्त्वा चैकैकं भूयश्चिच्छेद सप्तधा॥ ते जाता मरुतो नाम देवाद्याः शतक्रतोः। मातुर्वैरापचारेण बलवीर्य्यपुरस्कृताः" इति॥ "यदमी भवता प्रोक्ता मरुतो दितिसम्भवाः। तत् केन पूर्व्वमासन् वै मरुन्मार्गेण कथ्यतामिति" नारद-

ग्रन्थे पुनस्त्वोक्तिः। "श्रूयताम् पूर्व्वमरुतामुत्पत्तिं कथयामि ते। स्वायम्भुवं समारभ्य यावन्मन्वन्तरं त्विदम्॥ स्वायम्भुवस्य पुत्रोऽभून्मनोर्नाम प्रियव्रतः। तस्यासीत् सवनो नाम पुत्रस्त्रैलोक्यपूजितः॥ स्वमुत्पपाताथ स कामचारी समं महिष्या वसुमानपुत्रया। रराम तन्व्या सह कामचारी ततोऽम्बरात् प्राच्यवतास्य शुक्रम्॥ पतिभिः समनुज्ञाताः पपुः पुष्करसंस्थितम्। तं शुक्रं पार्थिवेन्द्रस्य मन्यमानास्तदामृतम्॥ पीतमात्रेण शुक्रेण पार्थिवेन्द्रोद्भवेन च। ब्रह्मतेजोविहीनास्ता जाताः पत्न्यस्तपस्विनाम्॥ सुषुवुः सप्त तनयांस्ते रुदन्तोऽथ भैरवम्। तेषां रुदितशब्देन सर्व्वमापूरितं जगत्॥ अथाजगाम भगवान् ब्रह्मलोकात् पितामहः। समभ्येत्याब्रवीद्बालान् मा रुदध्वं महाबलाः!॥ मरुतो नाम यूयं वै भविष्यध्वं वियच्चराः। इत्येवमुक्त्वा देवेशो ब्रह्मा लोकपितामहः॥ तानादाय वियच्चारी मारुतान्निदिदेश ह। ते चासन् मरुतस्त्वाद्या मनोः स्वायम्भुवान्तरे॥ स्वारोचिषे तु मरुतो वक्ष्यामि शृणु नारद!। स्वारोचिषस्य पुत्रश्च श्रीमानासीत् क्रतुध्वजः॥ तस्य पुत्राभवन् सप्त सप्तार्च्चिःप्रतिमा मुने!। तपोऽर्थं ते गताः शैलं महामेरुं नभश्चराः॥ आराधयन्तो ब्रह्माणं पदमैन्द्रमपेक्षवः। ततो विपश्चिन्नामा स सहस्राक्षो भयातुरः॥ पूतनामप्सरोमुख्यां प्राह नारद! वाक्यवित्। यथा हि तपसो विघ्नं तेषां भवति सुन्दरि!॥ तथा कुरुष्व मा तेषु सिद्धिर्भवतु वै यथा। इत्येवमुक्ता शक्रेण पूतना रूपशालिनी॥ तत्राजगाम त्वरिता यत्र तप्यन्ति ते तपः। आश्रमस्याविदूरे तु नदी मन्दोदवाहिनी॥ तस्यां स्नातुं समायाता सर्व्व एव महोदराः। सा तु स्नातुं सुचार्व्वङ्गी त्ववतीर्णा महानदीम्॥ ददृशुस्ते नृपाः स्नातुं ततश्चुक्षुभिरे मुने!। तेषाञ्च प्राच्यवत् शुक्रं तत् पपौ जलचारिणी॥ शङ्खिनी ग्राहमुख्यस्य महाशङ्खस्य वल्लभा। ते वै विनिष्टतपसो जग्मू राज्यन्तु पैतृकम्॥ अथो बहुतिथे काले सा ग्राही शङ्खरूपिणी। समुद्धृता महाजालैर्मत्स्यबन्धेन मानिनी॥ स तां दृष्ट्वा महाशङ्खीं स्थलस्थां मत्स्यजीवनः। निवेदयामास तदा क्रतुध्वजसुतेषु वै॥ तथाभ्येत्य महात्मानो योगिनो योगधारिणः। नीत्वा स्वमन्दिरं सर्व्वे पुरव्याप्यां समुत्सृजन्॥ ततः क्रमाच्छङ्खिनी सा सुषुवे सप्त वै शिशून्। जातमात्रेषु पुत्रेषु मोक्षभावमगाच्च सा॥ अमातापितृका बाला जलमध्यविचारिणः। स्तन्यार्थिनो वै रुरुदुरथाभ्यागात् पितामहः॥ मा रुदध्वमिति प्राह मरुतो नाम पुत्रका!। यूयं देवा भविष्यध्वं वायवोऽम्बरचारिणः॥ इत्येवमुक्त्वाथादाय सर्व्वांस्तान् दैवतान् प्रति। नियोज्य च मरुन्मार्गे वैराजभवनं गतः॥ एवमासंश्च मरुतो मनोः स्वारोचिषान्तरे। औत्तमे मरुतो ये च तान् शृणुष्व तपोधन!॥ औत्तमस्यान्ववाये च राजासीन्निषधाधिपः। वपुष्मानिति विख्यातो वपुषा भास्करोपमः॥ तस्य पुत्रो गणश्रेष्ठो ज्योतिष्मान् धार्म्मिकोऽभवत्। स पुत्रार्थी तपस्तेपे नदीं मन्दाकिनीं तनु॥ तस्य भार्य्या च सुश्रोणी देवाचार्य्यसुता शुभा। तपस्यतस्तस्य बभूव परिचारिका॥ तेजोयुता कुमारी ही दृष्टा सप्तर्षिभिर्व्वने। तां तथा चारुसर्व्वाङ्गीं दृष्ट्वा तपसा कृशाम्। पप्रच्छुस्तपसो हेतुं तस्याभर्त्तुर्मुनेश्च। साऽब्रवीत्तनयार्थाय आवाभ्यां वै तपः क्रिया॥ ते चास्यै वरदा ब्रह्मन्! जाताः सप्त महर्षयः। ऊचुश्च तनयाः सप्त भविष्यन्ति न संशयः॥ द्वयोर्गुणसंयुक्ता महर्षीणां प्रसादतः। इत्येवमुक्त्वा जग्मुस्ते सर्व्व एव महर्षयः॥ सोऽपि राजर्षिरगमत् सभार्य्यो नगरं निजम्। ततो बहुतिथे काले सा राज्ञी भर्तृणी प्रिया॥ अवाप गर्भं तन्वङ्गी तस्मात् नृपतिसत्तमात्। दुर्व्वलामय भार्य्यायां समारामो नराधिपः॥ सा चाप्यारोढुमिच्छन्ती भर्त्तारं वै पतिव्रता। निवारिता तदामात्यैस्तथापि व्यनिवर्त्तत॥ तं समालिङ्ग्य भर्त्तारं चितायामारुरोह सा। ततोऽग्निमध्यात् सलिले मांसपेश्यपतन्मुने!॥ साम्भसा सुवर्णीतेन संसिक्ता सप्तधाऽभवत्। तेऽजायन्ताथ मरुत औत्तमस्यान्तरे मनोः॥ तामसस्यान्तरे ये च मरुतोऽप्यभवन् पुरा। तानहं कीर्त्तयिष्यामि गीतनृत्यकलाप्रिय!॥ तामसस्य मनोः पुत्रः क्रतध्वज इति श्रुतः। स पुत्रार्थी जुहावाग्नौ स्वमांसं रुधिरं तथा॥ अस्थीनि रोम केशांश्च स्नायुमज्जायकृद्धनम्। शुक्रं च विक्रमी राजा सुतार्थी चेति नः श्रुतम्॥ सप्तार्च्चिर्मध्याच्च ततः शुक्रपातादनन्तरम्। मा मा क्षिपस्वेत्यभवत् शब्दः सोऽपि नृपो मृतः॥ ततस्तस्माद्धुतवहात् सप्त तत्तेजसोपमाः। शिशवः समजायन्त ते रुदन्तश्च तन्मुने!॥ तेषान्तु ध्वनिमाकर्ण्य भगवान् पद्मसम्भवः। समागम्य निवार्य्याथ स चक्रे मरुतः सुतान्॥ ते त्वासन्मरुतो ब्रह्मंस्तामसे देवतागणाः। येऽभवन् रैवते तांश्च शृणुष्व त्वं तपोधन!॥ रैवतस्यान्ववाये तु राजासीद्रिपु

जिह्मलो । रिपुजिन्नाम स ख्यातो न तस्यासीत् सुतः किल ॥ स समाराध्य तपसा भास्करं तेजसां निधिम् । अवाप कन्यां सुरतिं तां प्रगृह्य गृहं ययौ ॥ तस्यां पितृगृहे ब्रह्मन् ! वसत्याञ्च पिता मृतः । सापि दुःखपरीताङ्गी स्वां तनुं त्यक्तुमुद्यता ॥ ततस्तां वारयामासुरृषयः सप्त मानसाः । तस्यामासक्तचित्तास्तु सर्व्व एव तपोधनाः ॥ अपारयन्ती तद्दुःखं प्रज्वाल्याग्निं विवेश ह । ते चापश्यन्त ऋषयस्तच्चित्ता भावितास्तथा ॥ तां मृतां ऋषयो दृष्ट्वा कष्टं कष्टेति वादिनः । प्रजग्मुर्ज्वलनाच्चापि सप्ताजायन्त दारकाः ॥ ते च मात्रा विना भूता रुरुदुस्तान् पितामहः । निवारयित्वा कृतवान् लोकनाथो मरुद्गणान् ॥ रैवतस्यान्तरे जाता मरुतोऽमी तपोधन ! । शृणुष्व कीर्त्तयिष्यामि चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ आसीन्मङ्कीति विख्यातो तपस्वी सत्यवाक् शुचिः । सप्तसारस्वते तीर्थे सोऽतप्यत महत्तपः ॥ विघ्नार्थं तस्य तपसो देवाः सम्प्रेषयन् वधूम् । सा चाभ्येत्य नदीतीरं क्षोभयामास भामिनी ॥ ततोऽस्य प्राच्यवच्छुक्रं सप्तसारस्वते जले । तां चैवाप्यशपन्मूढां मुनिर्म्माङ्कणिको वधूम् ॥ गच्छालक्ष्मेऽतिमूढे ! त्वं पापस्यास्य फलं महत् । विध्वंसयिष्यति हयो भवतीं यज्ञसंसदि ॥ एवं शप्त्वा ऋषिः श्रीमान् जगामाथ स्वमाश्रमम् । सरस्वतीभ्यः सप्तभ्यः सप्त वै मरुतोऽभवन् । एते तवोक्ता मरुतः पुरा यथा जाता वियद्व्याप्तिकरा महर्षे ! । येषां श्रुते जन्मनि पापहानिर्भवेच्च धर्म्माभ्युदयो महान्वै" ॥ अतःपरं प्रवक्ष्यामि मरुतोऽग्नीन् पितॄन् ग्रहान् । आवहो निवहश्चैव उद्वहः संवहस्तथा ॥ विवहः प्रवहश्चैव परिवाहस्तथैव च । अन्तरीक्षे च वाह्येत्र ते पृथङ्मार्गविचारिणः ॥ महेन्द्रप्रविभक्ताङ्गा मरुतः सप्त कीर्त्तिताः । सूर्य्याग्निश्च शुचिर्नामा वैद्युतः पावकः स्मृतः ॥ निर्मथ्य पवमानोऽग्निस्त्रयः प्रोक्ता इमेऽग्नयः । अग्नीनां पुत्त्रपौत्त्राश्च चत्वारिंशन्नवैव तु । मरुतामपि सर्व्वेषां विज्ञेयाः सप्त सप्तका इति" ॥ तेषां नामान्युक्तानि वह्निपुराणे यथा

"एकज्योतिश्च द्विज्योतिस्त्रिज्योतिर्ज्योतिरेव च । एकशक्रो द्विशक्रश्च त्रिशक्रश्च महाबलः ॥ इन्द्रश्च सत्यहव्यश्च ततः पतिसकृत्परः । मितश्च सम्मितश्चैव सुमितश्च महाबलः ॥ ऋतजित् सत्यजिच्चैव सुषेणः सेनजित्तथा । अन्तिमित्रोऽनमित्रश्च पुरुमित्रोऽपराजितः ॥ ऋतश्च ऋतवाहश्च धर्त्ता च धरुणो ध्रुवः । विधारणो नाम तथा देवदेवो महाबलः ॥ ईदृक्षश्चाप्यदृक्षश्च एते दश मिताशिनः । व्रतिनः प्रसहश्चैव सभरस्य महायशाः ॥ धाता दुर्गो धृतिर्भीमस्त्वभियुक्तस्त्वपात् सहः । द्युतिर्वपुरनाधृष्योऽथ वासः कामो जयो विराट् ॥ इत्येकोनाश्च पञ्चाशन्मरुतः पूर्व्वसम्भवाः इति" ॥ एवञ्च अनिलस्य जनपञ्चाशद्देवत्वेन सप्तभेदवत्त्वेन च गणदेवतात्वम् अयञ्चानिलाधिष्ठाता दिक्पालभेदः तस्य च गन्धवतीनामिका पुरी मेरोः शृङ्गे वरुणकुबेरपुरयोर्मध्येऽस्ति । तस्य पूर्व्वादिदिग्भेदेन वहनभेदेन च शुभाशुभसूचकत्वमुक्तं "पूर्व्वः पूर्व्वसमुद्रवीचिशिखरप्रस्फालनाघूर्णितश्चन्द्रार्कांशुसटाभिघातकलितो वायुर्यदाकाशतः । नैकान्तस्थितनीलमेघपटलां शारद्यसंवर्धितां वासन्तोत्कटसस्यमण्डिततलां विद्यात्तदा मेदिनीम् ॥ यदाग्नेयो वायुर्मलयशिखरास्फालनपटुः प्लवत्यस्मिन् योगे भगवति पतङ्गे प्रवसति । तदा नित्योद्दीप्ता ज्वलनशिखरालिङ्गिततला स्वगात्रोष्मोच्छ्वासैर्वमति वसुधा भस्मनिकरम् ॥ तालीपत्रलतावितानतरुभिः शाखामृगान्नर्तयन् योगेऽस्मिन् स्तनितध्वनन् सुपरुषो वायुर्यदा दाक्षिणः । सर्व्वोद्योगसमुन्नताश्च गजवत्तालाङ्कुशैर्घट्टिताः कीनाशा इव मन्दवारिकणिकामुञ्चन्ति मेघास्तदा ॥ सूक्ष्मैलालवलीलवङ्गनिचयान् व्याघूर्णयन् सागरे भानोरस्तमये प्लवत्यविरतो वायुर्यदा नैरृतः । क्षुत्तृष्णामृतमानुषास्थिशकलप्रस्तारभारोत्कटा मत्ता प्रेतवधूरिवोग्रचपला भूमिस्तदा लक्ष्यते ॥ यदा रेणूत्पातैः प्रविकटसटाटोपचपलः प्रवातः पश्चार्धे दिनकरकरापातसमये । तदा सस्योपेता प्रवरन्दवरावद्धस्वरा धरा स्थाने स्थानेष्वविरतवसामांसरुधिरा ॥ आषाढीपर्व्वकाले यदि किरणपतेरस्तकालोपपत्तौ वायव्यो वृद्धिगर्व्वात् घनरिपुः पन्नगादानुकारी । जानीयाद्वारिधाराप्रमुदितमुदितां मुक्तमण्डूककण्ठां सस्योद्भासैकचिह्नां सुवकुलतया भाग्यसेनाभिवोर्व्वीम् । मेरुग्रस्तमरीचिमण्डलतले प्रोष्मावसाने रवौ वात्यामोदिकदम्बगन्धसुरभिर्वायुर्यदा चोत्तरः । विद्युद्भ्रान्तिसमस्तकान्तिकलनासक्तास्तदा तोयदा उन्मत्ता इव नष्टचन्द्रकिरणां गां पूरयन्त्यम्बुभिः ॥ ऐशानो यदि शीतलोऽमरगणैः संसेव्यमानो भवेत् पुन्नागागुरुपारिजातसुरभिर्वायुः प्रचण्डध्वनिः । आपूर्णोदकयौवना वसुमती सम्पन्नसस्याकुला धर्म्मिष्ठाः प्रणतारयो नृपतयो रक्षन्ति वर्णांस्तदा" इति बृहत्संहितायाम् ॥ अथ वैद्यकोक्ता दिग्भववायुगुणाः । "प्राग्वातो मधुरः क्षारो वह्निमान्द्यकरो गुरुः । वैरस्य गौरवोष्णानि करोत्यप्सोभीषु च ॥ भग्नोत्पिष्टक्षताक्षेषु रागश्वयथुदाहकृत् । सन्नि-

पातज्वरश्वासत्वग्दोषार्शोविषक्रमीन् ॥ कोपयेदामवातञ्च घनसंघातकारणम् ॥ दाक्षिणो मारुतोबल्यश्चक्षुष्यः शस्यघातकः । मधुरश्चाल्पदाही च कषायानुरसो लघुः ॥ रक्तपित्तप्रशमनो न च मारुतकोपनः । गरुड़पदादिकीटानां जनकः प्राणकारकः ॥ पाश्चिमोऽग्निवपुर्वर्णबलारोग्यविवर्द्धनः । कषायः शोषणः स्वर्यो रोचनो विशदो लघुः ॥ अपां लघुत्ववैशद्यशैत्यवैमल्यकारकः । सर्व्वद्रव्येष्वभिव्यक्तप्रभावरसवीर्य्यकृत् ॥ व्रणसंरोपणस्त्वच्यो दाहशोषतृषापहः ॥ औत्तरो मारुतः स्निग्धो मृदुर्मधुर एव च । कषायानुरसः शीतः सर्व्वदोषप्रकोप(ण:)नः ॥ क्षीणक्षतविषार्त्तानां हितोदाहतृषापहः । शीताधिकः सनीहारः स विद्युत्स्तनयित्नुमान् ॥ विष्वग्वायुरनायुष्यः प्राणिनां नैकदोषकृत् । सर्व्वर्त्तुनिन्दको हन्ता कल्योत्पातपुरःसरः" इति ॥ तालादिव्यजनवायुगुणाः । मूर्च्छादाहतृषास्वेदश्रमघ्नो व्यजनानिलः । तालवृन्तमयो वातस्त्रिदोषशमनो लघुः । वंशव्यजनजो वातो रुक्षोष्णो वातपित्तदः । बालव्यजनमोजस्यं मक्षिकादीन् व्यपोहति ॥ मायूरा वस्त्रजा वैत्रा वाता दोषत्रयापहाः" इति ।

सूक्ष्मस्तु वायुः शरीरस्थः प्राणादिभेदेन दशविधः दशविधकार्य्य करणात्। यथोक्तम् वैद्यके

"प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः । नागः कूर्म्मश्च कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः ॥ प्राणस्तु प्रथमो वायुर्नराणामधिपः प्रभुः । नित्यमापादयेत् सर्व्वान् प्राणिनामुरसि स्थितः ॥ निःश्वासोच्छ्वासकश्चैव प्राणो जीवं समाश्रितः । प्रसाराकुञ्चनो वायुः प्रकाशो धारणस्तथा ॥ प्राणस्त्वेवंविधं कुर्य्यात् प्राणिनां प्राणधारकः । प्राणनं कुरुते यस्मात् तस्मात् प्राणः प्रकीर्त्तितः । प्राणो हि भगवान् ईशः प्राणो विष्णुः पितामहः । प्राणेन धार्य्यते लोकः सर्व्वं प्राणमयं जगत् ॥ इन्द्रियाणि प्रवर्त्तन्ते यावत् प्राणानिलो हृदि । नष्टे न दृश्यते एवं तस्मात् प्राणन्तु रक्षयेत् ॥ रज्जुबद्धो यथा श्येनो गतोऽप्याकृष्यते पुनः । गुणबद्धस्तथा जीवः प्राणापानेन कृष्यते ॥ अपानयंस्तथाहारं मनुजानां यतोऽधमः । शुक्रमूत्रव्रजे वायुरपानस्तेन कीर्त्तितः ॥ पीतं भक्षितमाघ्रातं रक्तं पित्तकफानिलान् । समं नयति गात्रेषु समानो नाम मारुतः ॥ समानोऽग्निसमीपस्थः कोष्ठे चरति सर्व्वतः । अन्नं गृह्णाति पचति विरेचयति मुञ्चति ॥ स्पन्दयत्यधरं वक्त्रं नेत्रगात्रप्रकोप(न)णः । उद्वेजयति मर्म्माणि उदानो नाम मारुतः ॥ व्यानोविनामयत्यङ्गं व्यानो व्याधिप्रकोप(नः)णः । प्रीतेर्विनाशकश्चायं वाह्लकोत्पादकस्त्रिधा इति ॥

प्राणादीनां स्थानानि । "शिरसो नासिकायान्तु हृदानस्थानमुच्यते । नाभेः पादतलं यावदपानस्य प्रकीर्त्तितम् ॥ शरीरव्यापको व्यानः प्राणः सकलनायकः । उद्गारे नाग इत्युक्तः कूर्म्मश्चोन्मीलने स्थितः ॥ कृकरः क्षुधिते चैव देवदत्तो विजृम्भिते । धनञ्जयस्थितो मेदे मृतस्यापि न मुञ्चति ॥ भूतात्मापि ततस्तस्माज्जायतेन्द्रियगोचरात् ॥ उत्साहोच्छ्वासनिःश्वासचेष्टा धातुगतिः समा । समो मोक्षो गतिमतां वायोः कर्म्माविकारजम्" इति सुखबोधः ॥ प्राणादयश्च पञ्चसूक्ष्मभूतरजोगुणेभ्यः समस्तेभ्य उत्पद्यन्ते इति वेदान्तिमतम् सकलेन्द्रियाणां व्यापार एव प्राणो न पदार्थान्तरमिति सांख्यमतं विवरणं प्राणशब्दे द्रष्टव्यम् ।

उदानादीनां कर्म्मविशेषा उक्ता यथा "उदानो नाम यस्तूर्द्धमुपैति पवनोत्तमः । तेन भाषितगीतादिप्रवृत्तिकपितस्तु सः ॥ ऊर्द्धजत्रुगतान् रोगान् विदधाति विशेषतः ॥ यो वायुः प्राणनामासौ मुखं गच्छति देहधृक् ॥ सोऽन्नं प्रवेशयत्यन्तः प्राणांश्चाप्यवलम्बते । प्रायशः कुरुते दुष्टो हिक्काश्वासादिकान् गदान् ॥ आमपक्वाशयचरः समानो वह्निसंगतः । सोऽन्नं पचति तज्जांश्च विशेषान् विविनक्ति हि ॥ स दुष्टो वह्निमान्द्यातिसारगुल्मान् करोति हि । पक्वाशयालयोऽपानः काले कर्षति चाप्ययम् ॥ समीरणः शकृन्मूत्रशुक्रगर्भार्त्तवान्यधः । क्रुद्धस्तु कुरुते रोगान् घोरान् वस्त्याद्याश्रयान् ॥ शुक्रदोषप्रमेहांश्च व्यानापानप्रकोपजान् । कृत्स्नदेहचरो व्यानो रससंव्यूहनो यतः ॥ स्वेदासृक्स्रावणश्चापि पञ्चधा चेष्टयत्यपि । गत्यपक्षेपणोत्क्षेपनिमेषोन्मेषणादिकाः ॥ प्रायः सर्व्वाः क्रियास्तस्मिन् प्रतिबद्धाः शरीरिणाम् । प्रस्पन्दनं चोद्वहनं पूरणञ्च विरेचनम् ॥ धारणञ्चेति पञ्चैताश्चेष्टाः प्रोक्ता नभस्वतः । क्रुद्धः स कुरुते रोगान् प्रायशः सर्व्वदेहगान् ॥ युगपत् कुपिता एते देहं भिन्द्युरसंशयम्" इति च वैद्यके उक्तम् ।

तत्र देहस्थस्य वायोर्विकारहेतुलक्षणादिकमुक्तं वैद्यके "व्यायामादपतर्पणात् प्रपतनाद्भङ्गात् क्षयाज्जागराद्वेगानाञ्च विधारणादतिशुचः शैत्यादतित्रासतः । रूक्षक्षोभकषायतिक्तकटुकैरेभिः प्रकोपं व्रजेत् वायुर्वारिधरागमे परिणते चान्नेऽपराह्णेऽपि च" ॥ विकृतवायुलक्षणम् ।

"आध्मानस्तम्भरौक्ष्यस्फुटनविमथनक्षोभकम्पप्रतोदाः कण्ठध्वंसावसादौ श्रमकविलपनं स्रंसशूलप्रभेदाः। पारुष्यं कर्णनादो विषमपरिणतिर्भ्रंशदृष्टिप्रमोषौ विस्पन्दोद्वेष्टनादिग्लपनमनशनं ताडनं पीडनञ्च॥ नामोन्नामौ विषादो भ्रमपरिपतनं जृम्भणं रोमहर्षौ विक्षेपाक्षेपशोषग्रहणशुषिरता छेदनं वेष्टनञ्च। वर्णः श्यावोऽरुणो वा तृडपि च महती स्वापविश्लेषसङ्गा विद्यात् कर्म्माण्यमूनि प्रकुपितपवने स्यात् कषायो रसश्च"॥ किञ्च "वदनविरसता स्याद्वचसः कर्कशत्वं भवति वपुषि कार्श्यं रात्रिनिद्रानिवृत्तिः। त्वचि च परुषता स्यात् स्याच्च वैषम्यमग्नेरिति पवनविकारे लक्षणं प्रोक्तमेतत्"॥ तत्प्रशमनकारणम् यथा। "रूक्षः शीतो लघुः सूक्ष्मश्चलोऽथ विशदः खरः। विपरीतगुणैर्द्रव्यैर्मारुतः संप्रशाम्यति"॥ "स्निग्धोष्णस्थिरहृष्यबल्यलवणस्वाद्वम्लतैलातपस्नानाभ्यञ्जनवस्तिमांसमदिरासंवाहनोन्मर्द्दनैः। स्निग्धस्वेदनिरूहणोपशमनः स्नेहोपनाहादिकं पानाहारविहारभेषजमिदं वातं प्रशान्तं नयेत्"॥ ऋतुभेदेन विहारादिना च तस्य प्रकोपप्रचयप्रशमाद्युक्तं यथा "ग्रीष्मे सञ्चीयते वायुः प्रावृट्काले प्रकुप्यति। प्रायेणोपशमं याति स्वयमेव समीरणः॥ शरत्काले वसन्ते च पित्तं प्रावृडृतौ कफः। चयकोपशमान्दोषान् विहाराहारसेवनैः॥ समानैर्यान्त्यकालेऽपि विपरीतैर्विपर्य्ययः" इति॥ नरपतिजयचर्य्योक्तमनिलचक्रन्तु चक्रशब्दे वक्ष्यते। अनाहतचक्रस्थवायुमण्डलविवरणं तन्त्रोक्तं षट्चक्रशब्दे द्रष्टव्यम्। तद्देवताके स्वातिनक्षत्रे, अष्टवसुमध्ये पञ्चमे वसौ च। "धरोध्रुवः सोमनामा तथापोऽप्यनिलो नलः। प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्त्तिता" इति विष्णुधर्मो॰ पुरा॰। विष्णौ, तस्य प्राणात्मना सर्वदेहधारणात् तथात्वम् "अहः संवर्त्तको वह्निरनिलो धरणीधर" इति विष्णु॰ स॰। शरीरस्थे धातुभेदे च। तस्य विवरणमुक्तप्रायम्। "पित्तं पङ्गुः कफः पङ्गुः पङ्गवो मलधातवः। वायुना यत्र नीयन्ते तत्र वर्षन्ति मेघवत्॥ वायुरायुर्बलं वायुर्वायुर्धाता शरीरिणाम्। वायुर्विश्वमिदं सर्वं प्रभुर्वायुः प्रकीर्त्तितः॥ बाह्यमण्डलचक्रेषु यथा राजा प्रशस्यते। तथा शरीरमध्येऽपि वायुरेकः परो विभुरिति" वैद्यकम्॥ दोषधातुमलादीनां नेता शीघ्रः समीरणः॥ रजोगुणमयः सूक्ष्मो रूक्षशीतो लघुश्चलः॥ उत्साहोच्छ्वासनिःश्वासचेष्टावेगप्रवर्त्तनैः। सम्यग्गत्या च धातूनामिन्द्रियाणाञ्च पाटवैः॥ अनुगृह्णात्यविहतो हृदयेन्द्रियचित्तधृक्। खरो मृदुर्योगवाही संयोगादुभयार्थकृत्। दाहकृत्तेजसा युक्तः शीतकृत् सोमसंश्रयात्॥ विभागकरणाद्वायुः प्रधानं दोषसंग्रहैः। पक्वाशयकटीसक्थिश्रोत्रास्थिस्पर्शनेन्द्रियम्॥ स्थानं वातस्य तत्रापि पक्वाधानं विशेषतः" इति।

अनिलघ्नक पु॰ अनिलं वातरोगं हन्ति हन्+क ततः संज्ञायां कन्। (वयड़ा) इति ख्याते वृक्षे तत्फलस्य हि वातनाशकत्वम्।

अनिलसख पु॰ अनिलस्य वायोः सखा टच्। वह्नौ। अनिलबन्ध्वादयोऽप्यत्र "मघा विशाखानिलवह्निध्वति" ज्योति॰।

अनिलान्तक पु॰ अनिलो वातरोगस्तस्यान्तकः अन्तं करोतीति अन्त+णिच्–ण्वुल्। (जीयापुति) इति ख्याते वृक्षे।

अनिलामय पु॰ अनिलकृत आमयः शाक॰त॰। वातरोगे।

अनिवर्त्तिन् त्रि॰ न निवर्त्तते नि–वृत–णिनि न॰त॰। कार्य्यान्तमगत्वा अनिवृत्ते। संग्रामेष्वनिवर्त्तिनामिति" रामा॰ न निवर्त्तते कुतश्चेत् अलुप्तशक्तिकत्वात् ईश्वरे, विष्णौ च पु॰ संग्रामादनिवर्त्तित्वात्तथात्वम् "अनिवर्त्ती निवृत्तात्मेति" विष्णुसहस्रनाम।

अनिविशमान त्रि॰ न निविशमानः। निवेशनरूपस्थितिशून्ये सर्वदा गन्तरि, "पुनाना यन्त्यनिविशमाना" इति ऋ॰ ७,४९,१, अनिविशमानाः सर्वदा गच्छन्त्य इति भाष्यम्।

अनिश त्रि॰ निशा तद्धेतुकत्वेनोपचारात् चेष्टाविनाशः सा नास्ति यस्य ब॰। अविरते, निरन्तरे, सदाभवे वस्तुनि, रात्रिवर्ज्जिते च। "तदुभयोरनिशं हि विरोधिता कथमहो समता मम तापने" इत्युद्भटः।

अनिशम् न निशेतेऽत्र नि+शी–बा॰ डमु न॰त॰। सातत्ये स्वरादेराकृतिगणत्वेन तस्य तत्र पाठ इति प्रौ॰म॰।

अनिशस्त त्रि॰ निर्+शन्स–क्त न॰त॰। अनिन्दिते "न योऽतीष्टषामानिःशस्ता" इति ऋ॰ ४,२४,११, "अनिशस्ता अनिन्दिता" इति भा॰।

अनिष्ट त्रि॰ इष–क्त विरोधे न॰त॰। इष्टस्य सुखादेर्विरोधिनि प्रतिकूलवेदनीये दुःखे, तत्साधने-पापे, विषादौ, अपकारे च। "इष्टनाशादनिष्टाप्तेः करुणाख्यो रसोभवेदिति सा॰द॰। "ध्यायत्यनिष्टं तत्सर्वं पाणिग्राहस्य चेतसेति" "एवं यद्यप्यनिष्टेषु वर्त्तन्ते" इति "अनिष्टं वा प्यानिष्टेषु तं धर्मं न विचालयेदिति" मनु·

मानिष्टचित्तनमिति" च मनुः । नागबलायां स्त्री । यज–क्त न०त० । अकृतयागे देवादौ ।

अनिष्टिन् त्रि० न इष्टमनेन यज–भावे क्त ततः इनि न०त० । कृतयागभिन्ने । "अनिष्टिनोवाजपेयेन" इति कात्या० १५,१,२ ।

अनिष्पत्त न० निःसृतं पत्रं पक्षोऽत्र तादृशं न भवति । अनिःसृतपत्रकशरेण वेधनादौ । "विशाखां वा स्तोर्णमुच्छ्रितं वा विध्यन्त्यनिष्पत्तमिति" कात्या० १३,३,१२, "अनिष्पत्तमित्यनिःसृतपत्रकं विध्यन्ति क्षत्रिया" इति तद्व्याख्या ।

अनीक पु०न० अनित्यनेन अन–ईकन् अर्द्धर्चादि । सैन्ये, तस्य हि जीवनरक्षकत्वम् । न नीयते अपसार्य्यतेऽस्मात् । नी–क्विप् ब० कप् सुखाभावः । युद्धे, ततोहि प्रायोमरणात् पुनरावृत्तिः । "रथेषु वोऽनीकेष्वधिश्रिय" इति ऋ० ८,२०,१२ अनीकेषु सेनामुखेष्विति भा० । "दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्य्योधनस्तदेति" गीता मुखे, तस्य प्राणवायुनिःसरणद्वारत्वात् तथात्वम् "अग्नेरनीकमपआविवेशापामिति" यजु० ८,२४, "अनीकं मुखमिति" वेददीपः ।

अनीकस्थ त्रि० अनीके युद्धे तिष्ठति स्था–क । युद्धगते सैन्ये ।

अनीकिनी स्त्री अनीकानां संघः अनीकं युद्धं प्रयोजनतया अस्त्यस्याः वा अनीक+इनि । सेनासंघे हस्त्यादिसंख्याविशेषवत्यां सेनायाञ्च तत्संख्या चोक्ता भारते "एको रथो गजश्चैको नराः पञ्च पदातयः । त्रयश्च तुरगास्तज्ज्ञैः पत्तिरित्यभिधीयते ॥ पत्तिन्तु त्रिगुणामेतामाहुः सेनामुखं बुधाः । त्रीणि सेनामुखान्येको गुल्म इत्यभिधीयते ॥ त्रयो गुल्मा गणो नाम वाहिनी तु गणास्त्रयः । स्मृतास्तिस्रस्तु वाहिन्यः पृतनेति विचक्षणैः ॥ चमूस्तु पृतनास्तिस्रस्तिस्रश्चम्वस्त्वनीकिनीति" । तत्र च हस्तिनः २१८७ । रथाः २१८७ । अश्वाः ६५६१ । पदातयः १०९३५ समुदिताः २१८७० ।

अनीश पु० नास्ति ईशो नियन्ता यस्य ब० । सर्वनियन्तरि विष्णौ, स्वामिशून्ये त्रि० । न०त० । ईश्वरभिन्ने "भजेरन् मातृकं रिक्थमनीशास्ते हि जीवतोरिति" मनुः । अस्वतन्त्रे, "एकोह्यनीशः सर्वत्रेति" व्यास स्मृतिः । ईश–भावे अङ् न०त० । दीनभावे स्त्री "निमग्नोऽनीशया शोचतीति" मु०उ० । दीनभावोऽनीशेति भा० ।

अनीश्वर न० न ईश्वरः नियन्ता यत्र । नियन्तृशून्ये सांख्यादिमते जगति "जगदाहुरनीश्वरमिति" गीता ईश्वरस्य न भवति असम०स० । ईश्वरसम्बन्धिभिन्ने "ध्यानेनानीश्वरान् गुणानिति" मनुः । नियन्तृशून्ये, स्वामिशून्ये च ।

अनीह त्रि० ईह–भावे अङ् न०ब० । स्पृहाशून्ये, निश्चेष्टे च ।

अनु अव्य० अन–उ । "अनु वेदाध्ययनानुष्ठानसामीप्यपश्चाद्भावानुबन्धसाम्याभिमुख्यविसर्गलक्षणेष्विति" गणरत्नोक्तेषु अर्थेषु तत्र वेदे अनुवाक इति । अध्ययने अन्वधीते, अनुष्ठाने, अनुतिष्ठति, सामीप्ये अनुमेघं वर्षति, पश्चाद्भावे तदनु, अनुबन्धने, अनुशेते अनुशयः, साम्ये, अनुकरोति, आभिमुख्ये अनुमातरं वत्सोधावति, हीने अनु हरिं सुरा विसर्गे (प्रवृत्त्यप्रतिबन्धे) अनुजानाति, लक्षणे अनु वनमशनिर्गतः" । "अनुर्लक्षणे" इति "तृतीयार्थे" इति (सहार्थे) "हीने" इति, लक्षणेत्थम्भूताख्यानभागवीप्सासु प्रतिपर्य्यनव इति च (पा०) उक्तेषु अर्थेषु, तत्र लक्षणे, जपमनुप्रावर्षत् । "हेतुभूतजपोपलक्षितम् वर्षणम्" सि०कौ० सहार्थे, नदीमनु अवसिता सेना, "नद्या सह संबद्धा सेना" सि०कौ० हीने, हरिमनु सुराः हरेर्हीना इत्यर्थः, लक्षणे वृक्षमनु विद्योतते विद्युत्, तत्र च वृक्षप्रक्षेपेन विद्युद्विद्योतदेशज्ञापनात् वृक्षो लक्षणमिति प्रौ०मनो० । (इत्थम्भूतः) कञ्चित् प्रकारं प्राप्तः आख्यायते अनेन, इत्थम्भूताख्यानं प्रकारविशेषनिरूपक तस्मिन्नर्थे, यथा भक्तोहरिमनु, हरेरित्थम्भूतः, भक्तिविशेषयुक्त इत्यर्थः । भागे भागोऽस्यास्ति अर्शआद्यच् भागस्वामिनि, हरिमनु लक्ष्मीः, हरिस्वामिकभागवतीत्यर्थः । वीप्सायां, विषयभूतायाः, वृक्षं वृक्षमनु सिञ्चति, यावद्वृक्षव्यापकः सेकः । इयांस्तु भेदः अन्यत्रानुशब्दः तत्तदर्थस्य द्योतकः अत्र तु द्विर्वचनेनैव व्याप्तिबोधनात् अनोस्तद्विषयत्वमात्रम् । पाणिन्युक्तेष्वेषु अर्थेष्वस्य कर्मप्रवचनीयसंज्ञा तेन तद्योगे द्वितीया एवं कर्मप्रवचनीयसंज्ञया गत्युपसर्गसंज्ञयोर्बाधनात् न षत्वादि न वा अनुव्यचलदित्यादौ गतिर्गतावित्यादिना निघातः । "अनुर्यत् समया इति" "यस्य चायाम इति च" (पा०) उक्ते सामीप्ये, अनुवनमशनिर्गत इति वनसमीपं गत इत्यर्थः आयामे, अनुगङ्गं वाराणसी, गङ्गादैर्घ्यसदृशदैर्घ्योपलक्षिता वाराणसीत्यर्थः नित्यसमासः योग्यत्वे च । अनुरूपम् । "रूपादियोग्यमिति" सि०कौ०, अनुक्रमम् । क्रमानतिक्रमे अत्रापि नित्यसमासः एतेषामुदाहरणानि शास्त्रान्तरेषु दृश्यानि दिङ्मात्रमुदाह्रियते । तत्र पश्चादर्थे "तदनु ननु कथासौ ब्रूहि यातोऽध्वरेति" लीला० । "तदनु ज्वलनं मदर्पितमिति" कुमा० असौ "कुमारस्तमजोऽनु-

जात" इति रघुः । "रत्या च शागङ्गमनुप्रयात" इति कुमा० अनुशाने, "शैलाधिपत्यं स्वयमन्वतिष्ठदिति" कुमा० सादृश्ये, "अनुगर्जितसन्दिग्धा" इति कुमा० । अनुगर्जितं गर्जनसदृशं प्रतिरूपगर्जितमित्यर्थः । अनुगताद्यर्थे नित्यसमासः । तथैव सोऽभूदन्वर्थो "राजा प्रकृतिरञ्जनादिति" रघुः । तत्र अन्वर्थः अनुगतोऽर्थो यस्येति प्रा०ब०वा अनित्यसमास उत्तरपदलोपो वा इति तत्र अनुगतार्थोपीति भेदः । एवमेव अनूप इत्यादावपि । उपासने च "अन्वासितमरुन्धत्येति" रघुः "पश्चादुपवेशनपूर्व्वकसेवायां धातोर्लक्षणायामनुर्द्योतकः । एवम् एतद्योगे वसतेः आधारस्य कर्म्मता अनुवसति ग्रामं देवदत्तः "मथुरामनूष्येति" मु०बो० क्रियासमभिव्याहृतस्यानुशब्दस्य तत्तत्क्रियासङ्गतत्तत्क्रियायां लक्षणाद्योतकत्वं तत्र आद्यक्रियाश्रयस्य कर्मत्वम् यथा मातरमनुरोदितीत्यादौ मातृरोदनसदृशरोदनस्य बोधनेन प्रथमरोदनाश्रयस्य मातुः कर्मत्वमेवमन्यत्र । कर्मणि तिङाद्युक्ते तु प्रथमा ।

अनुक त्रि० अनुकामयते अनु+कामनर्थ्यर्थे कन् । कामुके "अनुकाभिकाभीकाः कमयितेति" पा० "वाचमनुकामात्मनोऽकरुतेति" कौ० ब्रा० ।

अनुकम् अव्य० अनुकामयते अनु-कम-क्विप् । वितर्के । चादेराकृतिगणत्वात् अस्य चादिगणे पाठः इति प्रौ०मनो० ।

अनुकम्पक त्रि० अनुकम्पते दयते अनु-कम्प-ण्वुल् । दयाकारके । "सर्व्वभूतानुकम्पक" इति मनुः ।

अनुकम्पन त्रि० अनु+कम्प-युच् । दयाशीले । "सर्वभूतानुकम्पन" इति रामा० । भावे ल्युट् । दयायां न० ।

अनुकम्पा स्त्री अनु+कम्प-अङ् । दयायाम्, दयया हि दुःखहेतुकान्यकम्पं दृष्ट्वा तत्सदृशकम्पकरणात् दयायास्तथात्वम् अतएवानुकम्पधातोरनुरोदनवत् सकर्म्मकत्वम् । दया च परदुःखप्रहरणेच्छा अनुपूर्व्वककम्पतेस्तदर्थपरत्वमित्येके धात्वर्थगृहीतकर्म्मकत्वेन तत्राकर्म्मकत्वमिति भेदः । "तेषामेवानुकम्पार्थं प्रदेयं प्रीतिपूर्व्वकमिति" स्मृतिः । "भूतानुकम्पा तव चेदियं गौरिति" रघुः । किञ्चिच्चलने च ।

अनुकम्प्य त्रि० अनुकम्पमर्हति अनुकम्प+यत् । तरस्विनि वेगवति । अनुकम्प्यते अर्हार्थे यत् । दयार्हे त्रि० । "दुःखितरमनुकम्प्यामद्रिरादाय दोर्भ्यामिति" कुमा० ।

अनुकरण न० सादृश्ये अनु+कृ-ल्युट् । सदृशक्रियादिकरणे । तच्च गुणक्रियावयवादिभिः सदृशीकरणम् । अनुक्रियतेऽनेनेति करणे ल्युट् । सदृशीकरणसाधने । यथा पटत्प्रभृतिशब्दाः अव्यक्तशब्दानुकरणानि । "अव्यक्तस्यानुकरणस्यात इतौ" इति पा० ।

अनुकर्ष(ण) पु० अनुकृष्यते स्वसंबद्धेन चक्रेण अनु+कृष-घञ् । रथाधःस्थिते चक्रोपरि बद्धे काष्ठे । कर्त्तरि ल्यु । नान्तोऽप्यत्रार्थे । भावे ल्युट् । पूर्ववाक्योपात्तपदादेरुत्तरत्रान्वयार्थमाकर्षणे, आकर्षणमात्रे च न० ।

अनुकल्प पु० कल्प्यते विधीयते इति कृप-णिच्-अच् कल्पात् पश्चिमः हीनः कल्पो मुख्यकल्पादधमः प्रा०स० । गौणकल्पे, प्रतिनिधौ । "एष वै प्रथमः कल्पः प्रदाने हव्यकव्ययोः । अनुकल्पस्त्वयं ज्ञेय" इति । "प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्त्तते" इति च मनुः "समर्थः प्रथमे कल्पे योऽनुकल्पे प्रवर्त्तते" इति स्मृतिः । "भार्य्याः कार्य्याः सजातीयाः सर्वेषां श्रेयसःस्युरितिमुख्यः कल्पस्ततोऽनुकल्पम् चतस्रोब्राह्मणस्येत्यादि" पैठीनसि स्मृतिः । अनुकल्पश्च मुख्यद्रव्याद्यभावे तत्सदृशद्रव्यान्तरादि प्रतिनिधिरूपम । यथा "यवाद्यभावे गोधूमाः मध्वाद्यभावे गुड़ादयः । एवं उपवासासामर्थ्ये नक्तं "हविष्यान्नादि स्मृतिषूक्तं वेदितव्यम् । अनुगतं कल्पं वेदाङ्गभेदम् अत्या०स० । कल्पानुगते ग्रन्थे अनुकल्पप्रतिपादकग्रन्थे च तद्वेत्तरि उक्थादि० ठक् ॥ आनुकल्पिकः अनुकल्पग्रन्थवेत्तरि त्रि० ।

अनुकाम पु० अनुरूपः कामः प्रा०स० । योग्याभिलाषे । सदृशं कामस्य सादृश्यार्थे काममनतिक्रम्य याथार्थ्ये वा अव्ययी० । कामसादृश्ये यथाकामे च अव्य० । अनुकामं तर्पयेथामिति ऋ० १,१७,२, "अनुकामं परा दा इति" ऋ०८,४८,८, "अनुकामं यथाकाममिति" भा० । अनुकामयते अनु+काम-अच् । अतिकामुके त्रि० ।

अनुकामीन त्रि० कामस्य अभिलाषस्य सदृशमनुकामं सादृश्येऽव्ययी० ततः गच्छतीत्यर्थे ख । यथेष्टगमनशीले । "अनुकामीनतां त्यजेति" भट्टिः । [विवरणमनुकरणशब्दे दृश्यम्

अनुकार पु० अनु-कृ-घञ् । गुणक्रियादिभिः सदृशीकरणे ।

अनुकारिन् त्रि० अनुकरोति अनु+कृ-णिनि स्त्रियां ङीप् । गुणक्रियादिभिः सदृशीकारके । "अनुकारिणि पूर्व्वेषां युक्तरूपमिदं तव" इति रामा० ।

अनुकार्य्य अनुक्रियतेऽसौ अनु+कृ-कर्मणि अर्हार्थे वा ण्यत् । अनुकरणीये सदृशीकरणार्हे पश्चात्करणीये च । "य. पश्चात् पूर्व्वकार्य्याणि कुर्यादैश्वर्य्यमोहितः पूर्व्वं चैवानुकार्य्याणीति" रामा० ।

अनुकाल अव्य० कालस्य योग्यस् याथार्थ्ये अव्ययी० । काल-

योग्यत्वे ।"भोजनाच्छादनं दद्यादनुकालं विशेषत" इति ।

अनुकीर्त्तन न० अनु+कृत–णिच्–ल्युट् कीर्त्तादेशः । कथने "साङ्गं भवति तत् सर्वं हरेर्नामानुकीर्त्तनादिति" स्मृतिः ।

अनुकूल त्रि० कूलमावरणं स्रोतेनानुबध्न इति यावत् अनुगतस्तम् अत्या०स० । सहचरे, सहाये, स्वपक्षपातिनि, 'नारीणामनुकूलमाचरसि चेज्जानासीति" का० प्र० । "अनुकूलयतीन्द्रोऽपि स्वर्गद्रुमविभूषणैरिति" कुमा० अनुकूलयति अनुकूलं करोतीति नामधातुः । दन्तीवृक्षे स्त्री राजनि० । अलङ्कारशास्त्रप्रसिद्धे "अनुकूल एकरति"रित्युक्ते नायकभेदे "एकस्यामेव नायिकायामासक्तोऽनुकूलनायक" इति तदर्थः यथा "अस्माकं सखि ! वाससी न रुचिरे, ग्रैवेयकं नोज्ज्वलं, नो वक्रा गतिरुद्धतं, न हसितं, नैवास्ति कश्चिन्मदः । किन्त्वन्येऽपि जना वदन्ति सुभगोऽप्यस्याः प्रियो नान्यतो दृष्टिं निक्षिपतीति विश्वमियता मन्यामहे दुःस्थितम्" इति ॥ "अनुकूलं प्रातिकूल्यमानुकूल्यानुबन्धि चेत्" इति (सा० द०) इत्युक्तेऽर्थालङ्कारभेदे न० । यथा "कुपितासि यदा तन्वि ! निधाय करजक्षतम् । बधान भुजपाशाभ्यां कण्ठमस्य दृढं तदा ॥" "सर्वेषामात्मत्वेनानुकूले परमेश्वरे पु० "अनुकूलः शतावर्त्त इति"विष्णुस० । सर्वेषामात्मत्वादनुकूलः न हि स्वस्मिन् प्रतिकूलं स्वयमाचरतीति" भा० ।

अनुकृति स्त्री अनु+कृ–क्तिन् । "अनुकरणे । ओमित्येतदनुकृतिर्ह स्म वा" इति श्रुतिः ।

अनुकृष्ट अनु+कृष–कर्म्मणि क्त । कृताकर्षणे, अनुवर्त्तिते च ।

अनुक्त त्रि० न उक्तः । अनभिहिते अकथिते उक्तिश्च प्रायेण तिङ्कृत्तद्धितसमासैः "तत्र तिङा हरिः सेव्यते, कृता चैत्रेण नतः, तद्धितेन, शतेन क्रीतः शत्यः । शत्यः, समासेन, आरूढो वानरो यं वृक्षमिति वाक्ये आरूढवानरो वृक्षः सर्वत्र कर्म्मण उक्तत्वात् प्रातिपदिकार्थे प्रथमा । तदनभिधाने तु ग्रामं गच्छति, ग्रामं गत, वेदेऽधीती, इत्यादौ "अनभिहिते" इति द्वितीयाद्येव एवमन्यकारकेऽप्युदाहार्य्यम् "अनुक्तमप्यभ्यूहयचकार" इति रघु० अनियोजिते च "अस्मावनुक्तोऽपि सहाय एव इति" कुमा० ।

अनुक्थ त्रि० नास्ति उक्थं स्तोत्रं यस्य । स्तोत्रशून्ये "किं यार्भानिन्द्राः क्षणवन्नुक्था" इति ऋ०५,२,१, 'अनुक्थाः अस्तुतय" इति भा० ।

अनुक्रम त्रि० अनुगतः क्रमम् अत्या०स० । अनुगतक्रमे क्रमानुवर्त्तिनि, अनुक्रमश्च यथोत्तरं यस्य पाठः करणं वा उचितं तदनतिक्रमेण तथानुष्ठानरूपा परिपाटी । "प्रचक्रमे वक्तुमनुक्रमज्ञा" इति रघुः । क्रमस्य स्थाने तत्सदृशादि क्रमशब्दे वक्ष्यते । क्रममनतिक्रम्य यथार्थे अव्ययी० । क्रमानतिक्रमे अव्य० ।

अनुक्रमणिका स्त्री अनुक्रम्यते यथोत्तरं परिपाट्या आरभ्यतेऽनया अनु+क्रम–करणे ल्युट् स्त्रीत्वात् ङीप् स्वार्थे कनि ह्रस्वः । अनुक्रमज्ञापके, ग्रन्थाद्यंशभेदे उक्तस्य वक्तव्यस्य वार्थसङ्क्षेपस्य ग्रन्थांशे, क्वचिदादौ वा संग्राहके पुराणादेरंशविशेषे । स्वार्थे काभावेऽनुक्रमणीत्यपि, तत्रैव । तत्र आदौ यथा "भारतस्येतिहासस्य श्रूयतां पर्वसंग्रहःपर्व्वानुक्रमणी पूर्व्वं द्वितीयः पर्व्वसंग्रह" भार० आदि० । अन्ते यथा "अनुक्रमणिकाध्यायं तथा माहात्म्यमुत्तममिति" काशीख० । एवमन्यत्र दृश्यम् ।

अनुक्री पु० अनुक्रियते अनु–कृ–उणा० बा०ई किच्च । साद्यस्क्रक्रतुभेदे, "षट् साद्यस्क्रा इत्युपक्रम्य "श्येनस्यानुक्री:" इति कात्या०२२,२,१९, उक्तम् "अनुक्रीर्नाम साद्यस्क्रः क्रतुः स श्येनस्य भवतीति" तद्व्याख्या ।

अनुक्रोश पु० अनुक्रोशत्यनेन अनु+क्रुश–आह्वाने रोदने च घञ् । दयायाम् । परदुःख प्रहरणेच्छारूपदयया हि परक्रोशं दृष्ट्वा तदनु रोदनं क्रियते इति तस्यास्तथात्वम् । अनुगतः क्रोशं गतिस० । प्राप्तक्रोशाध्वके त्रि० ।

अनुक्षण न० वीप्सायाम् अव्ययी० । प्रतिक्षणे अनवरते, अनुगतं क्षणम् अत्या०स० । अजस्रवृत्तौ त्रि० ।

अनुग त्रि०अनुगच्छति अनु+गम–ड । पश्चाद्गामिनि, "गोत्ररिक्थानुगः पिण्डः व्यपैति ददतः स्वधेति" किञ्च "नैवारयेत् सत्वं सत्रूकरस्यानुगामिति" "प्रमदाह्युत्पथं नेतं कामक्रोधवशानुगामिति" च मनुः । सहचरे, आनुलोम्यं गते, सेवके च । "तद्भूतनाथानुग ! नार्हसि त्वमिति" रघु० ।

अनुगङ्ग अव्य० गङ्गायाम् विभक्त्यर्थे अव्ययी० । गङ्गायामित्यर्थे । परिसङ्ख्या० अत्र । आनुगङ्गम् अनुगङ्गभवे त्रि० ।

अनुगत त्रि० अनु+गम–क्त । पश्चाद्गते, सहगते, आनुलोम्यं गते, सामान्यधर्म्मरूपेण संगृहीतेऽखिले विशेषे, अधीने च । "आगच्छद्यत्र काकुत्स्थः स्वर्गाय समुपस्थितः विमानशतकोटीभिर्दिव्यैरनुगतस्तदेति" रामा० ।

अनुगति स्त्री अनु+गम–क्तिन् । अनुगमने, पश्चाद्गतौ, "वत्सश्चतुरङ्गस्य नायकानुगतिर्मम" इति "गतानुगतिकन्यायः" ।

अनुगम पु० अनु+गम–घञ् वृद्ध्यभावः । पश्चाद्गमने, "इहतेर्धातोरर्थानुगमादिति" सा०भा० । सहायीभवने, सामा-

न्यत्वर्म्मेण सर्वेषां विशेषरूपाणां संग्रहे च । “सव्यभ्यसामनुगमो न दोषायेति” दाय० श्रीकृष्णः । आनुलोम्यकरणे, “कलौ त्वनुगमान्विते” इति स्मृतिः ।

अनुगमन न० अनु+गम–भावे ल्युट् । पश्चाद्गमने । “शवानुगमनाशौचं स्नानमात्रेण शुध्यतीति” स्मृतिः भर्त्तृशरीरानुगमनमहं करिष्यामीति शु०त० रघु० ।

अनुगव न० गोःसदृश आयामः ‘यस्य चायाम” इति समासे नि०अच् । गवायामतुल्यायामयुक्ते शकटादौ ।

अनुगवीन त्रि० गोः पश्चात् पर्य्याप्तं वा गच्छति अनुगु–ख । गोः पश्चाद्गामिनि गोपाले । “अनुग्वलंगामीति” (पा०) उक्तेः पर्य्याप्तगन्तरि च ।

अनुगादिन् त्रि० अनुगदति अनु+गद–णिनि । अनुवादके स्त्रियां ङीप् । अनुगाद्येव स्वार्थे, “अनुगादिनठक् च” पा० ठक् आनुगादिकः तदर्थे ।

अनुगामिन् त्रि० अनुगच्छति अनु+गम–णिनि । पश्चाद्गन्तरि, सहचरे च । स्त्रियां ङीप् । “दृष्ट्वा स्त्रियमिवायान्तीं ब्राह्मणीमनुगामिनीमिति” रामा० ।

अनुगुण त्रि० अनुकूलो गुणो यस्य । अनुकूले, अनुगते, अनुरूपे च । “अद्वैतं सुखदुःखयोरनुगुणं सर्व्वास्ववस्थासु यदिति” उत्तरच० । अनुरूपः गुण उपकरणम् । योग्योपकरणे “रसानुगुणतामेतीति” सा०द० । सदृशगुणयुक्ते त्रि० । “कान्तारतापसाविच्च वंशकानुगुणौ मताविति” सुश्रुतम् । अनुगतः गुणं तन्त्वाद्यन्तं वा गुणानुरक्ते त्रि० तन्त्रीयुक्तवीणायां स्त्री ‘उत्कण्ठितस्य हृदयानुगुणा वयस्येति” अनुगुणा वीणेति तदर्थः । गुणे विभक्त्यर्थे, गुणमनतिक्रम्य वा अव्ययी० । गुणे इत्यर्थे, गुणानतिक्रमे च । तद्बोधकग्रन्थमधीते वसन्तादि० ठक् । आनुगुणिकस्तदध्येतरि, तद्वेत्तरि च त्रि० ।

अनुगुप्त त्रि० अनु+गुप्–क्त । आच्छादिते । “अनुगुप्ता अप आहृत्येति” गोभिलः “अनुगुप्ता आच्छादिता” इति रघु० ।

अनुगृहीत त्रि० अनुग्रह–क्त । कृतानुग्रहे ।

अनुग्र त्रि० न उग्रः । शान्तस्वभावे असमर्थे, अनुद्धते च । “भगमनुग्रो अध याति रत्नमिति” ऋ०७,३८,६, “अनुग्रः असमर्थः” इति भा० ‘अनुग्रासश्च इतऊन् ऋ० ८,१,१४, अनुग्रा अनुद्गूर्णा इति (भा०) उक्तेः अनुद्गूर्णे च ।

अनुग्रह पु० अनु+ग्रह–अप् । अभीष्टसम्पादनेच्छारूपे प्रसादे, आनुकूल्ये, अनिष्टनिवारणपूर्व्वकेष्टसाधनेच्छारूपायामभ्युपपत्तौ, “विद्रुपोऽमत्तनिःसासानामकृत्वापूर्व्वकं हि यत् । पूरणं दानमानाभ्यामनुग्रह उदाहृत” इत्युक्तलक्षणे दरिद्रादिपोषणे च । “निग्रहानुग्रहे शक्तः प्रभुरित्यभिधीयते” इति तन्त्रम् । “अनुग्रहं संस्मरणप्रवृत्तमिति” कुमा० । “पादार्पणानुग्रहपूतपृष्ठमिति” रघुः । ग्रहो ग्रहणं सूर्य्यादिग्रहो वा अनुगतस्तम् गति स० । ग्रहानुगते सूर्य्यादिग्रहानुगे च त्रि० ।

अनुग्राह्य त्रि० अनु+ग्रह–ण्यत् । अनुग्रहार्हे “यदि तेऽहमनुग्राह्यो यदि स्मरसि मे गुणानिति” “सर्व्वथानुग्राह्यो देवतानामसंशय” इति च रामा० ।

अनुचर त्रि० अनुचरति अनु+चर–ट स्त्रियां ङीप् अच् वा स्त्रियां टाप् । सहचरे, पश्चाद्गामिनि, दासादौ, “अमाव तेनानुचरेण धेनोरिति” “अन्येद्युरात्मानुचरस्य भावमिति च” रघुः । अनुगतश्चरं दूतं गतिस० । दूतानुगे त्रि० । सेवके च, “गन्धर्व्वा गुह्यकाश्च विबुधानुचराश्च ये” इति मनुः “चत्वारि च शतान्यनुचराणामिति” कौ०ब्रा० ‘अप्सरसो महेन्द्रानुचरा इयेति “सौमित्रिमैथिलानुचरस्येति” भट्टिः । ‘पालागली सानुचर्य्यः शतेन शतेन” इति कात्या० २०,१,१२, एतद्व्याख्यायां बहुशः अनुचरीशब्दप्रयोगस्तत्र द्रष्टव्यः पालागली दासपुत्री ।

अनुचारक त्रि० अनुचरति अनु+चर–ण्वुल् । अनुगन्तरि, सेवके च । तस्य धर्म्यम् अण् । आनुचारिकम् सेवकधर्म्ये कार्य्ये त्रि० ।

अनुचित त्रि० न–उचितः । अपरिचिते, अयुक्ते च ।

अनुचिन्तन न० अनु+चिन्ति–ल्युट् । अनुस्मरणे सततचिन्तायाम् “द्वादशे सत्युभावे च वैपरीत्यानुचिन्तनमिति ज्योति० ।

अनुचिन्ता स्त्री अनु+चिन्ति–अ । सततचिन्तायाम् ।

अनुच्च त्रि० न उच्चः विरोधे न०त० । उच्चताविरोधिनिम्नत्ववति । ज्योतिषोक्ते ग्रहाणां नीचस्थाने च । तानि स्थानानि उच्चशब्दे वक्ष्यन्ते ।

अनुच्छिष्ट त्रि० उद्+शिष–क्त न०त० । उच्छिष्टभिन्ने आहार्य्यद्रव्यस्य भुक्तावशिष्टमुच्छिष्टं तद्भिन्ने ।

अनुज त्रि० अनु पश्चात् जायते अनु+जन–ड । पश्चाज्जाते सहोदरे भ्रातरि । तादृश्यां भगिन्यां स्त्री । एकाधिकं हरेज्ज्येष्ठः पुत्रोऽध्यर्द्धं ततोऽनुज” इति मनुः । “चचार सानुजः शान्त” इति रघुः “परिवेत्तानुजेऽनूढे” इति मनुः ।

अनुजन्मन् पु० अनु जन्म यस्य । सहोदरे कनिष्ठभ्रातरि । “जगन्नाथ ! तवानुजन्मानामिति” भारविः ।

अनुजात त्रि० अनु+जन–क्त । पश्चाज्जातमात्रे, "दन्तजाते- नुजाते च कृतचूडे च संस्थिते" इति मनुः । अनुजाते दन्तजन्मानन्तरं संस्थित इति" कुल्लू० "भ्रातस्तवानुजाताऽहं भुङ्क्ष्व भक्तमिदं शुभम्" इति स्मृतिः । "असौ कुमार- स्तमजोनुजात" इति रघुः । अनन्तरजातत्वात् पुत्रस्य तथात्वम् ।

अनुजावर त्रि० अनुजादप्यवरः । अत्यन्तनिकृष्टे । "एता- मेवानुजावराय कुर्य्यादिति" ता० ब्रा० । अनु पश्चाज्जायते इत्यनुजः कनीयान् सोऽपि निकृष्टः तस्मादप्यवरो निकृष्ट इति भा० वेदे न रूभावः लोके तु अनुजावरः ।

अनुजीविन् त्रि० अनुजीवितुमाश्रयितु शीलमस्य अनु+जीव- णिनि । सेवके, आश्रिते च । [णीये सेव्ये ।

अनुजीव्य त्रि० अनुजीव्यतेऽसौ अनु+जीव-ण्यत् । आश्र-

अनुज्ञा स्त्री अनु+ज्ञा-अङ् । स्वयंप्रवृत्तस्यान्यस्य प्रत्य- भिघातकरणेन प्रवर्त्तनारूपायामनुमतौ । "गुरोरनुज्ञामधि- गम्य मातः" ! इति रघुः । "तद्वा एतदनुज्ञाक्षरं यद्धि- किञ्चनानुजानात्योमित्येव तदाहेति" श्रुति ।

अनुज्ञात त्रि० अनु+ज्ञा–क्त । कृतानुज्ञे यस्मै करणायानुज्ञा कृता तस्मिन् जने ।

अनुज्येष्ठ त्रि० अनुगतो ज्येष्ठम् प्रा० स० । ज्येष्ठानुगते । ज्येष्ठमनतिक्रम्य याथार्थ्ये अव्ययी० । ज्येष्ठानुरूपे ज्येष्ठानति- क्रमे च अव्य० । [गार्थं देये शुल्कादौ. ध्वातरे ।

अनुतर न० अनुतीर्य्यतेऽनेन अनु–तॄ–करणे अप् । नद्यापा-

अनुतर्ष न० अनुतृष्यतेऽनेनेदं वा करणे कर्म्मणि वा घञ् । सुरापानपात्रे, मद्ये च । भावे घञ् । मद्यपाने, अभिलाषे, पानेच्छायाञ्च । "सोपचारमुपशान्तविचारं सानुतर्षमनुत- र्षपदेनेति" माघः ।

अनुताप पु० अनु+तप-घञ् । इदमनुचितं कृतमिति स्वकृत- वस्तुनो दुःखजनकतया ज्ञानेन पश्चात्तापे । "ख्यापनेना- नुतापेन" इति" मनुः । "तस्याः करिष्यामि दृढानुताप- मिति" कुमा० ।

अनुतिल त्रि० अनुगतस्तिलम् अत्या० स० । तिलानुगते भक्तादौ, तिले विभक्त्यर्थे अव्ययी० तत्र भवः परिमुखा० ञ्य । आनुतिल्यः तिलभवे त्रि० ।

अनुतूलन न० तूलेनानुकर्षणाति तृणाद्यपं तूलेनानुघट्टयति अनु+तूल+अनुकोषणे णिच्–भावे ल्युट् । तूलेन तृणा- पादेरनुघट्टने ।

अनुत्क त्रि० न०त० । उत्कण्ठितभिन्ने स्वस्थे ।

अनुत्कर्ष पु० न उत्कर्षः अभावे न०त० । उत्कर्षाभावे ब० । उत्कर्षशून्ये त्रि० ।

अनुत्त त्रि० न+ उन्द् क्त नसत्तमिथसानुत्तेत्यादिना नि० । अक्लिन्ने "इन्द्र ! तुभ्यमिदद्रिवोऽनुत्तमिति" ऋ० १,८०,७, नुद-क्त न०त० । अनुन्ने अप्रेरिते । "अनुत्तमाते मघव- न्निति" ऋ० १,१६५,९, "अनुत्तमप्रेरितमिति" भा० ।

अनुत्तम न० न उत्तमोयस्मात् । अत्युत्कृष्टे । "काङ्क्षन् गति- मनुत्तमामिति," "इह कीर्त्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुख- मिति" "यशोऽस्मिन् लोके प्राप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखमिति" च मनुः ।

अनुत्तर त्रि० उत्तरउत्तमः न० ५ब० । अत्यन्तश्रेष्ठे । ६ब० । उत्तरयाश्चर्रहिते "भवत्यवज्ञा च भवत्यनुत्तरादिति" नैष० । न०त० । उत्तरदिग्भिन्नायां तद्विरोधिन्यां दक्षिणस्यां दिशि स्त्री । उत्तमभिन्ने अपकृष्टे त्रि० । न उत्तरति चलति उद्+तॄ अच् न०त० । स्थिरे त्रि० ।

अनुत्तान त्रि० न उत्तानः विरोधे न०त० । उत्तानभिन्ने अवनते अवाङ्मुखे ।

अनुत्तरङ्ग त्रि० उद्गतस्तरङ्गो वीचिर्यस्माज्जलं वा यस्मात् प्रा० ब०न०त० । अनुद्गततरङ्गे अक्षुब्धे च "अपामिवाधार- मनुत्तरङ्गमिति" कुमा० निवृत्तरस्थेत्यर्थः ।

अनुत्पत्ति स्त्री न उत्पत्तिः अभावे न०त० । उत्पत्त्यभावे "अयं कोचिदुपात्तस्य दुरितस्य प्रकाशते । अनुत्पत्तिं तथा चान्ये प्रत्यवायस्य मन्वते" स्मृतिः ।

अनुत्पत्तिक त्रि० नास्ति उत्पत्तिर्यस्य कप् । उत्पत्तिशून्ये ।

अनुत्पन्न त्रि० न उत्पन्न न०त० । उत्पन्नभिन्ने अजाते ।

अनुत्पाद पु० न उत्पाद उत्पत्तिः अभावार्थे न०त० । उत्पत्त्यभावे । ब० । उत्पत्तिशून्ये त्रि० ।

अनुत्साद पु० न उत्सादः अवसादनम् भावे न०त० । अव- सादाभावे उच्छेदाभावे । न०ब० । उच्छेदशून्ये त्रि० ।

अनुत्साह पु० न उत्साहः अभावे न०त० । उत्साहाभावे ब० । उत्साहशून्ये त्रि० ।

अनुत्सिक्त त्रि० न उत्सिक्तः गर्वितः । अगर्विते गर्वशून्ये ।

अनुत्सुक त्रि० न०त० । उत्सुक-भिन्ने उत्कण्ठाशून्ये ।

अनुत्सूत्र त्रि० उत्क्रान्तः सूत्रम् अत्या० स० न०त० । सूत्रानुगते "अनुत्सूत्रपदन्यासा सद्वृत्तिः सन्निबन्धनेति" माघः । सूत्रं पाणिनीयसूत्रं नीतिशास्त्रञ्चेति विवेकः ।

अनुद त्रि० न नुदति नुद्–क न०त० । प्रेरकभिन्ने अनु- ददाति तुल्यं ददाति अनु+दा क । तुल्यरूपदातरि,

एतस्य उदाहरणम् प्रागुक्ते अनानुदायशब्दे दृश्यम् ।

अनुदक त्रि० नास्ति उदकं यत्र । "उदकशून्ये मरुदेशादौ अल्पार्थे न०त० । अल्पजले पल्वलादौ "उद्न्वतीरनुदकाश्च या" इति ऋ०७,५१,४, उदकदानविशेषशून्ये श्राद्धभेदे "पुरोडाशमात्रा अनुदका" इति कात्या० १०, ५,११, । "अनुदकाः प्रत्यवनेजनपरिषेचनादि वर्जिता" इति तद्व्याख्या ।

अनुदग्र न उन्नतमग्रमस्य । खर्वे अतीक्ष्णे उन्नताग्रभिन्ने च नास्ति उदग्रोयस्मात् ५ब० । अत्युन्नते त्रि० ।

अनुदर त्रि० न उदरं यस्याल्पार्थे न०ब० । अल्पोदरशालिनि कृशोदरे, "अनुदरा कन्येति सि०कौ० स्त्रियां टाप् ।

अनुदर्शन अनु+दृश–ल्युट् । अनुचिन्तने, "जन्ममृत्युजराव्याधि दुःखदोषानुदर्शन"मिति गीता ।

अनुदात्त न० न उदात्तः विरोधे न०त० । उदात्तस्वरभिन्ने नीचैरुच्चारिते स्वरभेदे । स्वराश्च त्रिविधाः उदात्तः अनुदात्तः स्वरित इति भेदात् तत्र "उच्चैरुदात्तः" "नीचैरनुदात्तः" "समाहारः स्वरित" इति च पा०। ताल्वादिषु, सभागेषु स्थानेषूर्द्धभागे निष्पन्नोऽजुदात्तः, तत्रैव नीचभागे निष्पन्नोऽच् अनुदात्तः । "तस्यादित उदात्तमर्द्धह्रस्वमिति" पा० । यस्यादितोऽर्द्धमुदात्तमन्त्यमनुदात्तं तादृशः स्वरः स्वरितः इति" "अनुदात्तं पदमेकवर्ज्जमिति"अस्यैव निघात नीचादि संज्ञा उदात्तानुदात्तत्वादिकं स्वरवर्णस्यैव न तु व्यञ्जनानां, यथोक्तम् शिक्षायाम् "उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्त्रयः ह्रस्वोदीर्घः प्लुतश्चेति कालतोनियमस्त्वचीति" । "प्रयत्नप्रेरितोवायुर्यदोर्द्धभागे प्रतिहतोऽचं निष्पादयति स उदात्तः । एवमधोनिष्पन्नोऽजनुदात्त इति" शब्देन्दु० । "उदात्तानुदात्तस्वरितानां सन्निकर्षे ऐक श्रुत्यम्" इति आश्व० गृह्यम् ।

अनुदार न० न उदारः । अतिदातृभिन्ने, अमहति च । नास्ति उदारो यस्मात् ५ब० । अतिमात्रदातरि, अति महति च । अनुगतो दारान् अत्या०स० । दारानुगते । "यस्मिन् प्रसीदसि पुनः स भवत्युदारोऽनुदारश्चेति का० प्र० । उदारत्वानुदारत्वयोरापाततो विरोधः । उदारत्वानुगतदारत्वाभ्यां तत्परिहारः ।

अनुदित पु० उद्+इण्+क्त ईषदर्थे न० ७ब०। किरणमालिन ईषदुदितसूर्य्ये प्रविरलतारके काले । "उदितेऽनुदिते चैवेति मनुः न०त० । उदितभिन्ने त्रि० । वद–क्त न०त० । अकथिते त्रि० ।

अनुदिन अव्य० वीप्सार्थे अव्ययी० । प्रतिदिने "पारावतः खलु शिलाकणमात्रभोगी कामी भवेदनुदिनं वद कोऽत्र हेतु"रित्युद्भटः । अनुदिवसादयोप्यत्र ।

अनुदृष्टि स्त्री अनुगता अनुकूला वा दृष्टिः प्रा०स० । अनुगतदृष्टौ, अनुकूलदृष्टौ च । ब० । तथादृष्टिमति त्रि० । तथाभूतस्त्रियाः अपत्यं कल्याण्या०ढक् इनङ् च । आनुदृष्टिनेयः तदपत्ये पुंस्त्री०। अनुदृष्टेः पुंसोऽपत्यम् शुभ्रा० ढक् । आनुदृष्टेयः तदपत्ये पुंस्त्री० ।

अनुदेश पु० अनु+दिश–घञ् । यथाक्रमोच्चारणे, उपदेशे च "यथासंख्यमनुदेशः समानामिति" पा० । अनुदिश्यते कर्मणि घञ् । उपदेश्ये "अनुदेशाद्याः पुरोडाशेत्यादि" कात्या० १८,६,१५ ।

अनुद्देश पु० न उद्देशः अभावार्थे न०त० । उद्देशाभावे ।

अनुद्धत त्रि० न उद्धतः विरोधे न०त० । विनययुक्ते ।

अनुद्धरण न० न उद्धरणम् अभावार्थे न०त० । उद्धाराभावे

अनुद्धार पु० न उद्धारः अभावार्थे न०त० । उद्धाराभावे । न उद्धारः विभाज्यविशेषस्योत्थापनं यत्र । विंशोद्धारशून्ये विभागे त्रि० । "अनुद्धारोविभागः स्यादिति स्मृतिः ।

अनुद्धृत त्रि० न उद्धृतमुत्थापितम् । अनुत्थापिते "पयोऽनुद्धृतसारञ्चेति" हविष्यविषये स्मृतिः ।

अनुद्भट त्रि० न उद्भटः विरोधे न०त० । अप्रगल्भे खर्वे ।

अनुद्यम पु० न उद्यमः अभावे न०त० । उद्यमाभावे । न० ब० । उद्यमशून्ये त्रि० ।

अनुद्यूत न० अनु+दिव–क्त । द्यूतस्य पश्चात् पुनर्द्यूते । तदधिकृत्य कृतग्रन्थतयोक्तमनुद्यूतपर्व सभापर्वणि दृश्यम् ।

अनुद्योग पु० न उद्योगः अभावे, न०त० । उद्योगाभावे ब० । उद्यमशून्ये त्रि० ।

अनुद्रुत त्रि० अनु+द्रु–क्त । अनुगते "धनुर्भृतं राजसुतैरनुद्रुतमिति रघुः "अनुद्रुतः संयति येन केवलं बलस्य शत्रुः प्रशशंस शीघ्रतामिति" माघः । "अर्द्धमात्रं द्रुतं ज्ञेयं द्रुतार्द्धञ्चाप्यनुद्रुतमित्युक्ते" मात्राचतुर्थभागकाले तालभेदे न० । [न०त० । तच्छून्ये त्रि० ।

अनुद्वाह पु० न उद्वाहः अभावार्थे न०त० । विवाहाभावे

अनुद्विग्न त्रि० न उद्विग्नः विरोधे न०त० । उद्विग्नभिन्ने अव्याकुलचित्ते ।

अनुद्वेग पु० न उद्वेगः अभावार्थे न०त० । उद्वेगाभावे न०ब० । तच्छून्ये त्रि० "अनुद्वेगकरं वाक्यं सतां स्वाभाविकं मतमिति" नीति० ।

अनुधावन न० अनु+धाव–ल्युट्। पश्चाद्गमने, तत्त्वनिश्चया-यानुसरणे, अनुसन्धाने च। [आसक्तौ च।

अनुध्या स्त्री अनु+ध्यै–अङ्। शुभानुचिन्तने, अनुपदे,

अनुध्यान न० अनु+ध्यै–ल्युट्। अनुलग्नचिन्तने "या नः प्रीतिर्विरूपाक्ष! त्वदनुध्यानसम्भवेति" कुमा०।

अनुध्याय पु० अनु+ध्यै–कर्त्तरि घञ्। अनुचिन्तके शुभानुचिन्तके। "बालस्यायमकस्य वा तदनुध्यायमनसेति" प्रा०त० स्मृतिः।

अनुध्येय त्रि० अनु+ध्यै–कर्मणि यत्। अनुग्राह्ये यदीयशुभानुचिन्तनं क्रियते तस्मिन्। "अनुदध्युरनुध्येयं साचिध्यैः प्रतिमागतैरिति" रघुः।

अनुनय पु० अनु+नी+अच्। विनये, प्रणिपाते, प्रार्थने, सान्त्वने च। "कथं नु? यत्नोऽनुनयोमहद्भिर्विश्राणनादन्यपयस्विनीनामिति" रघुः। [अनुरूपशब्दे।

अनुनाद पु० अनुरूपो नादः प्रा०स०। प्रतिध्वनौ प्रतिशब्दे

अनुनादिन् त्रि० अनु+नदति अनु+नद–णिनि। प्रतिरूपशब्दकारके "गम्भीरेणानुनादिनेति" रामा०।

अनुनायिका स्त्री अनुगता नायिकाम्। नायिकानुगतायाम् "सखी प्रव्रजिता दासी प्रेष्या धात्रेयिका तथा। अन्याश्च शिल्पकारिण्यो विज्ञेया ह्यनुनायिका" इत्युक्तदास्यादौ।

अनुनाश पु० अनु+नश–घञ्। अनुमरणे। अदूरदेशाद्यर्थे बह्वाद्यादि० यत्र आनुनाश्यः तददूरदेशादौ त्रि०।

अनुनासिक त्रि० अनुगतो नासिकाम् अत्या०स०। नासिकया सह स्वस्वस्थानेनोच्चार्यमाणेषु वर्णभेदेषु। ते च "अमोऽनुनासिका न ह्रौ" इति शिक्षायां दर्शिताः हकाररकारभिन्नाः अम्प्रत्याहारान्तर्गताः वर्णाः। "मुखनासिकावचनोऽनुनासिक" इति पाणिन्युक्तेस्तेषां तत्तत्स्थानसहितनासिकयोच्चार्यमाणत्वात्तथात्वम् "उपदेशेऽजनुनासिक" इति पा०। अम्प्रत्याहारमध्ये रभिन्ना यवलाः निरनुनासिकाः सानुनासिकाश्च तत्रानुनासिकस्थाने उत्पन्नयवलानेव सानुनासिकत्वम् "यलोद्विधाऽरो निरनुनासिकः सानुनासिकः। जमोऽनुनासिकस्तेन तत्स्थाने सानुनासिक" इत्यभियुक्तोक्तेः यथा यय्यन्ते विद्वाल्लिखति, सव्वँनुसरः अन्ये निरनुनासिकाः। वेत्यनद्वन्तौ "अयोऽप्रगृह्यस्यानुनासिक" इति पाणिन्युक्तेरप्रगृह्या अचोऽनुनासिकाः।

अनुनीत त्रि० अनु+नी–क्त। कृतानुनये यस्य सान्त्वनार्थं विनयादिकं क्रियते तस्मिन्। "स चानुनीतोऽपि भृशं चुकोपेति" भारतम्।

अनुनेय त्रि० अनु+नी–कर्मणि यत्। अनुनयकरणार्हे, अनुनेतुं योग्ये च।

अनुपकार पु० न उपकारः अभावार्थे न०त०। उपकाराभावे विरोधे न०त०। अपकारे। [स्त्रियां ङीप्।

अनुपकारिन् त्रि० न उपकारी विरोधे न०त०। अपकारिणि

अनुपचित त्रि० उप+चि–क्त वेदे निष्ठातस्य न त्वम् न०त०। अनुपक्षीणे। "सुवीर्य्यं वर्षिष्ठमनुपक्षितम्" ऋ० ३,१२,७ अनुपक्षितम् "अनुपक्षीणमिति" भा०। लोके तु अनुपक्षीणः त्रि०।

अनुपठित न० अनु+पठ–भावे क्त। गुरूक्तपाठानुसारिपाठे अनुपठितमनेन इत्यादि० इनि। अनुपठिनी कृतानुपाठे त्रि० स्त्रियां ङीप्। [पतने च।

अनुपतन न० अनु+पत–ल्युट्। अनुकूलपतने, अनुरूप-

अनुपति अव्य० पत्युः सामीप्यम् अव्ययी०। पतिसमीपे। "अनुपति पत्नीरुत्तर उत्तर" इति कात्या० १२,२,१६, टीकाकर्त्ता पतिसमीपे तत्पत्नीः दीक्षयतीति तद्व्याख्या।

अनुपथ पु० अनुकूलः पन्थाः अच् समा०। अनुकूलमार्गे "अनलसया अनुपथा" इति ऋ० ५,५२,१०, अनुपथाः अनुकूलमार्गाः" इति भा०। पथःसमीपे पथि वा अव्ययी०। पथिसमीपे पथोऽर्थे वा अव्य०। परिमुखा० ञ्य। आनुपथ्यम् पथिभवादौ त्रि०।

अनुपद न० अनुरूपं पदम् प्रा०समा०। अनुकूलपदे अनुरूपस्थाने "आशिषामनुपदमिति" "अर्थानुपदमाशिष" इति च रघुः। पदस्य पश्चात् अव्ययी०। पदस्य पश्चादित्यर्थे पश्चाद्गमने च। भवादौ परिमुखा० ञ्य आनुपद्यः तत्र भवादौ त्रि०। सुप्तिङन्तं पदं तत्सहचं ग्रन्थमधीते वेत्ति वा उक्था० ठक्। आनुपदिकः तदध्येतरि तद्वेत्तरि च त्रि०।

अनुपद् न० अनुपद्यते प्रतिदिनं लभ्यते अनु+पद–क्विप्। प्रतिदिनलभ्येऽन्ने। "अनुपदस्यानुपदे त्वा" य० १५,८, "प्रतिदिनमनुपद्यतेऽनुपदन्नमिति" वेददीपः।

अनुपदिक त्रि० अनुपदमन्वेष्टा गन्तृत्वेन ठन्। पश्चाद्गते

अनुपदिन् अनुपदमन्वेष्टा अनुपद+इनि। अनुपदम् अन्वेष्टरि (अन्वेषणकर्त्तरि) "अनुपद्यन्वेष्टेति" पा० "मृगस्यानुपदी रामो जगाम गजविक्रम" इति भट्टिः।

अनुपदिष्ट त्रि० उप+दिश–क्त न०त०। उपदेशाकर्म्मणि।

अनुपदीना स्त्री अनु, पदस्य आयाममतुल्यायामः आयामेऽव्ययी० अनुपदं सहेत्यर्थे ख। पादतुल्यायामायां पादबद्धायां पादुकायाम् (मोजा) इत्यादि ख्यातायाम्।

अनुपधि त्रि० नास्ति उपधिश्छलं यत्र। निष्कपटे सरल-व्यवहारे। [ज्ञानलक्षणाधीनज्ञानाविषयीभूते त्रि०।

अनुपनीत पु० न उपनीतः न०त०। अकृतोपनयनसंस्कारे

अनुपन्यास त्रि० न उपन्यासः अभावे न०त०। उपन्यासाभावे कथनाभावे। न०ब०। कथनशून्ये वागारम्भशून्ये त्रि०।

अनुपपत्ति स्त्री उप+पद–क्तिन् उपपत्तिर्युक्तिः न०त०। युक्त्यभावे, असङ्गतौ च। "तात्पर्य्यानुपपत्तित" इति भाषा०। उपपत्तिश्च न्यायादिमते व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानाधीनानुमितिः" आपादकज्ञानाधीना आपाद्यनिश्चयरूपा ऽनुभूतिर्वा। यथा पीनोदेवदत्तो दिवा न भुङ्क्ते इत्युक्ते दिवाऽभोजिनः पीनत्वं रात्रिभोजनं विनानुपपन्नमिति" अभोक्तुः पीनत्वासम्भवेन रात्रिभोजनं निश्चीयते तथा हि पीनत्वस्य भोजनव्याप्यतया पीनत्वाभावस्य च रात्रिभोजित्वाभावव्याप्यतानिश्चयेन पीनत्वेन रात्रिभोजनमनुमीयते सा चानुमितिः अर्थापत्तित्वेन व्यवह्रियते इति नैयायिकाः। मीमांसकवेदान्तिभिस्तु कल्पयामि अर्थापयामीति विलक्षणानुभवात् अनुमितिभिन्नैव सेति स्वीक्रियते। अधिकमर्थापत्तिशब्दे वक्ष्यते।

अनुपपन्न त्रि० उप+पद–क्त न०त०। उपपत्तिशून्ये।

अनुपबाध त्रि० नास्ति उपबाधा प्रतिबन्धोऽस्य। प्रतिबन्धशून्ये।

अनुपम त्रि०नास्ति उपमा यस्य। अतुल्ये अन्यसादृश्यरहिते अत्युत्कृष्टे।"बलं प्रमाणं शक्तिश्च परैरनुपमं ममेति रा०। कुमुददिग्गजयोषिति स्त्रीत्यमरः। सुप्रतीकदिग्गजस्त्रियां स्त्रीति मेदिनिः।

अनुपमेय त्रि० केनापि न उपमीयतेऽसौ उप+मि–कर्म्मणि यत् न०त०। अन्यैरतुल्ये, अन्यसादृश्यरहिते।

अनुपयुक्त न उपयुक्तम् उचितं भुक्तं वा न०त०। असमुचितभिन्ने अननुरूपे भुक्तभिन्ने च।

अनुपयोग पु० न उपयोगः आनुकूल्यं भोजनं वा न०त०। आनुकूल्याभावे, भोजनाभावे च। न०ब०। आनुकूल्यशून्ये, भोजनशून्ये च त्रि०। [रागनिवृत्तिशून्ये।

अनुपरत त्रि० उपरतः निवृत्तः न०त०। अनिवृत्ते विषय-

अनुपरति स्त्री न उपरतिः विषयरागः अभावे न०त०। विषयरागाभावे। [विशेषाज्ञाते अतर्किते।

अनुपलक्षित त्रि० न उपलक्षितः विशेषेण ज्ञातः। विशे-

अनुपलब्धि स्त्री न उपलब्धिः अभावे न०त०। लाभाभावे प्रत्यक्षाद्यभावे च। तत्र अनुपलब्धिश्च न केवलं इन्द्रियादिसन्निकर्षाभावमात्रेण, किन्तु तत्सन्निकर्षेऽपि कारणान्तरादपि भवति यथोक्तं सांख्यसूत्रे। "सौक्ष्म्यात्तदनुपलब्धिरिति"। तदेव कारिकायां विवृतम् "अतिदूरात् सामीप्यादिन्द्रियघातान्मनोऽनवस्थानात्। सौक्ष्म्याद्व्यवधानादभिभवात् समानाभिहारादिति "नास्ति घटोऽनुपलब्धेरिति"। योग्यपदार्थस्यानुपलब्धिश्च अभावज्ञानसामग्री। तद्विवरणं योग्यानुपलब्धिशब्दे द्रष्टव्यम्।

अनुपवीत पु० न उपवीतं यज्ञसूत्रं विधिना जातमस्य। अनुपनीते मानवके। उपवीतरूपयज्ञसूत्रशून्ये च।

अनुपशम पु० न उपशमः शान्तिः निवृत्तिर्वा अभावे न०त०। शान्त्यभावे, निवृत्त्यभावे च।

अनुपसंहारिन् पु० न्यायमते परिभाषिते दुष्टहेतुविशेषे। स च अन्वये व्यतिरेके च दृष्टान्तरहितत्वेन दुष्टोहेतुः। यथा सर्वमनित्यं प्रमेयत्वादित्यनुमाने सर्वस्यापि पक्षत्वेन अन्वये दृष्टान्तो नास्ति नापि व्यतिरेके दृष्टान्तः, सर्वस्यापि प्रमेयतया तदभावस्य कुत्राप्यसिद्धेः। "तथैवानुपसंहारी केवलान्वयिपक्षक" इति। "आद्यः साधारणस्तु स्यादन्योऽसाधारणो मतः। तथैवानुपसंहारी त्रिधा नैकान्तिको मत" इति च भाषा०। मुक्तावल्यान्तु सर्वमभिधेयं प्रमेयत्वादित्यादिकं तदुदाहरणत्वेनोपन्यस्तं "केवलान्वयिपक्षक इत्यस्य च केवलान्वयिसाध्यक इत्येतत् परतया व्याख्यातञ्च। यथा "केवलान्वयिधर्म्मावच्छिन्नपक्षक इत्यर्थः। सर्वमभिधेयं प्रमेयत्वादित्यादौ सर्व्वस्यैव पक्षत्वात् सामान्याधिकरण्यग्रहस्थलान्तराभावान्नानुमितिः इदन्तु न सम्यक्। पक्षैकदेशे घटसहचारग्रहेऽपि क्षतेरभावात् अस्तु वा सहचारग्रहस्तावतापि पक्षे अज्ञानरूपासिद्धिरेव न तु हेत्वाभासत्वं तस्य, तथापि केवलान्वयिसाध्यकत्वं तत्त्वमित्युक्तम्। उपसंहाराकारके त्रि०।

अनुपसेचन त्रि० नास्ति उपसेचनं व्यञ्जनं यत्र। दध्यादिव्यञ्जनशून्ये अन्ने "स यत्तदन्नस्य महिमानं विद्यादि" त्युपक्रम्य "नास्य इति ब्रूयान्नानुपसेचन" इति उक्तम्, अथ० ११,३,४।

अनुपस्कृत त्रि० उप+कृ–प्रतियत्ने क्त सुट् न०त०। अकृतपाकादिसंस्कारे अविकृते च "मुन्यन्नानि पयः सोमो मांसं यच्चानुपस्कृतमिति" मनुः अनुपस्कृतं पाकादिसंस्काररहितमिति रघु०। "अविकृतमिति" कुल्लू०। अपरिष्कृते "अज्ञमश्ममयञ्चैव राजतञ्चानुपस्कृतमिति" मनुः। दृष्टप्रयोजनानपेक्षे, "ब्राह्मणार्थे गवार्थे वा देहत्यागोऽनुपस्कृत"

इति मनुः "दृष्टप्रयोजनानपेक्ष" इति कुल्लू०। अनिन्दिते च "एषोऽनुपस्कृतः प्रोक्त" इति मनुः अनुपस्कृतः अनिन्दित इति कुल्लू०। [भावे न०त०। तच्छून्ये त्रि०।

अनुपस्थान न० न उपस्थानम् अभावे न०त०। उपस्थाना-

अनुपस्थाप्य त्रि० न उपस्थाप्यः। अस्मरणीये। प्रथमान्तपदानुपस्थाप्यत्वादिति जग०। [भावे, स्मृत्यभावे च।

अनुपस्थिति स्त्री न उपस्थितिः अभावे न०त०। उपस्थित्य-

अनुपहत न० न उपहतः भोगच्छेदादिना। सदृशे नवे अभुक्ते वस्त्रे 'अनुपहतमतिधवलमिति" काद०। उपघात शून्ये त्रि०। [रचनादिसंस्कार उपाकरणं तद्रहिते।

अनुपाकृत त्रि० उप आ-कृ-क्त न०त०। सर्व्वैयज्ञे पशौ-

अनुपात पु० अनुरूपः त्रैराशिकेन पातः। पाटीगणितोक्तेन त्रैराशिकेन युक्तसंख्यापाते। 'पुरान्तरं चेदिदमुत्तरं स्यात् तदन्तरांशैर्वलयैस्तदा किम् ?। चक्रांशकैरित्यनुपात-युक्त्या युक्तं निरुक्तं परिधेः प्रमाणम्" सि०शि०॥'निरक्ष-देशः स्वदेशाद्यथा यथा दक्षिणतो भवति तथा तथा खस्व-स्तिकाद्विषुवद्वृत्तं नतम् तयोरन्तरेऽक्षांशाः। ते च निरक्षदेशजापसारयोजनैरनुपातेनोत्पद्यन्ते। अतः कस्मिं-श्चित् पुरेऽक्षांशान् ज्ञात्वा तस्मात् पुरादुत्तरतोऽन्यस्मिन् पुरे ज्ञेयाः। ततस्तेषामन्तरांशैः पुरान्तरयोजनैश्चानुपातः। यद्यन्तरांशैः पुरान्तरयोजनानि लभ्यन्ते तदा चक्रांशैः ३६० किमिति फलं भूपरिधियोजनानि" इति प्रमि०। तदा-नयनञ्च 'प्रमाणमिच्छा च समानजाती आद्यन्तयोः स्तः, फलमन्यजाति मध्ये, तदिच्छाहतमाद्यहृत् स्या'दित्युक्त त्रैराशिकरीत्या अन्तरयोजनसंख्याङ्केन राशिचक्रसंख्या-३६० ऽङ्के गुणिते पुरान्तरयोजनाङ्केन विभक्ते लब्धं परिधिमानसंख्या। पश्चात्पतने च। अनुगतः पातं राहुरूपग्रहभेदम्। पातप्रहानुगते। अनु+पत-णिच् णमुल्। पश्चात्पातयित्वेत्यर्थे अव्य०। किन्तु कर्म्मोपपदेन सह "अमैवाव्ययेनेति" पा० नित्यसमासः 'लतानुपातं कुसुमान्यगृह्णादिति" भट्टिः।

अनुपातक न० अनुपातयति नरकं गमयति पत णिच् ण्वुल् पातकं ब्रह्महत्यादि तत्सदृशम् प्रा०स०। ब्रह्म-हत्यादिमहापातकसदृशे वेदनिन्दादिजन्ये पापविशेषे तानि च पञ्चविंशत्प्रकाराण्येतद्ग्रन्थेन तावन्मसङ्ख्या-तानि अमरत्व सादृश्ये तेन पतनहेतुमहापातकतुल्यत्वा-दस्य अनुपातकत्वमिति प्रा० वि०। तानि च विष्णुना दर्शितानि यथा 'यागस्थस्य क्षत्रियस्य वैश्यस्य च, रजस्वलायाश्चान्तर्व्वत्न्याश्चात्रिगोत्रायाश्चाविज्ञातस्य गर्भस्य शरणागतस्य च घातनं ब्रह्महत्यसमानीति, कौटसाक्ष्यं सुहृद्वध एतौ सुरापानसमौ। ब्राह्मणस्य भूम्यपहरणं निक्षेपापहरणं सुवर्णस्तेयसमम्। पितृव्यमातामहमातुल-श्वशुरनृपपत्न्यभिगमनं गुरुदारगमनसमम्। पितृष्वसृ-मातृष्वसृस्वसृगमनञ्च श्रोत्रियर्त्त्विगुपाध्यायमित्रपत्न्यभि-गमनञ्च स्वसुः सख्याः सगोत्राया उत्तमवर्णायाः कुमार्य्या अन्त्यजाया रजस्वलायाः शरणागतायाः प्रव्रजिताया निक्षिप्तायाश्च॥ अनुपातकिनस्त्वेते महापातकिनो यथा अश्वमेधेन शुद्ध्यन्ति तीर्थानुसरणेन वा इति"॥ नरकाण्यभि-धाय 'एतेष्वकृतप्रायश्चित्ता अतिपातकिनः पर्य्यायेण कल्पं पच्यन्ते, मन्वन्तरं तु महापातकिनः, अनुपातकिनश्च, उप-पातकिनश्चतुर्युगमिति विष्णु०स०। तथा च महापातक सदृशान्येतानि पातकानि। अन्यान्यपि मनुना संक्षिप्य दर्शितानि यथा "अनृतञ्च समुत्कर्षे राजगामि च पैशु-नम्। गुरोश्चालीकनिर्बन्धः समानि ब्रह्महत्यया॥ ब्रह्मोज्झता वेदनिन्दा कौटसाक्ष्यं सुहृद्वधः। गर्हिता-नाद्ययोर्जग्धिः सुरापानसमानि षट्॥ निक्षेपस्यापहरणं नराश्वरजतस्य च। भूमिवज्रमणीनाञ्च रुक्मस्तेयसमं स्मृतम्॥ रेतःसेकः स्वयोनीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च। सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुरिति"॥

अनुपातकिन् त्रि० अनुपातकमस्त्यस्य इनि स्त्रियां ङीप। अनुपातकयुक्ते 'अनुपातकिनस्त्वेते महापातकिनस्तथा" स्मृ०।

अनुपातिन् त्रि० अनुपतति अनुगच्छति अनु+गम णिनि अनुगामिनि।

अनुपान न० अनु भेषजेन सह पश्चाद्वा पीयते कर्म्मणि ल्युट्। औषधेन सह, तत्पश्चाद्वा पेये मधुगुडादौ। पानस्य जलस्य समीपे अव्ययी०। जलसामीप्ये अव्य०।

अनुपावृत्त त्रि० न उपावृत्तः। अपरावृत्ते।

अनुपुष्प पु० अनुगतं पुष्पं तद्विकाशम् अत्या०स०। शरवृक्षे तस्य पुष्पेणैव प्रकाशास्थात्वम्।

अनुपूर्व्व त्रि० अनुगतं पूर्व्वं परिपाटीं गतिस०। यथाक्रमप्राप्ते यथाक्रमान्यनुपूर्व्वं भवति सू०१०,१८,५ "यथावदनुपूर्व्वशः" इति वर्णानामनुपूर्व्वशः" इति च मनुः। अनुपूर्व्व+शस्। अनुपूर्व्वशः। "वृत्तानुपूर्व्वे च न चातिदीर्घे" इति कुमा० "ततोऽनुपूर्व्वायतवृत्तबाहुरिति" भारविः पूर्व्वमनुगतौ गोपुच्छाकाराविति मल्लि०, अनुगतः पूर्व्वम्। पश्चाद्गामिनि त्रि०। यास्येयः प्रथमो मध्यमस्त्वारश्चा-

ऽनुपूर्व्या इतरे, कात्या० ८,८,२६ "इतरे दश पशवः अनन्वारब्धा एव अनुपूर्व्याः अनुगामिनो भवेयुरिति" व्या० निकृष्टप्रमाणे च "अनुपूर्व्वा इतरे" कात्या० ८,८,२०, "अनुपूर्व्वाः निकृष्टा ह्यनुगच्छन्ति अत च प्रमाणेन निकृष्टत्वम्। अतश्च दक्षिणस्य वर्षिष्ठत्वमुक्तं तत उत्तरस्य तदपेक्षया हीनप्रमाणत्वं तदपेक्षया तत उत्तरस्य, तदपेक्षया तदुत्तरस्येत्येवमेकादशो यूपः सर्वतो निकृष्टो यथा भवति तथा कर्त्तव्यमिति" व्याख्या। अनुपूर्व्व+भावादौ ष्यञ्। आनुपूर्व्यं तद्भावे षित्त्वात् गौरादित्वात् वा स्त्री "साजात्यञ्च समानानुपूर्व्वीकत्वेनेति" जग०। वेदे तु पूर्व्वपदह्रस्वः। अनुपूर्व्वी आनुपूर्व्व्यं स्त्री। "वर्षिष्ठरशनः पुरुषोऽनुपूर्व्व्या इतरेषामिति" कात्या० १६,१,६, "अनुपूर्व्या ह्रिव्यामया रशनया" इति व्याख्या।

अनुपृष्ठ्य त्रि० अनुपृष्ठं बध्यते अनुपृष्ठ+यत्। पृष्ठमध्ये बध्यपाशादौ "अनुपृष्ठ्यामायस्य पाशयोरिति" कात्या० १६,८,५।

अनुपेत त्रि० न उपेतः। उपगतभिन्ने। उपगमनञ्च उपनयनार्थं गुरुसमीपगमनम्, तच्छून्ये च। न स्त्री शुश्रूयादनुपेत" इति स्मृतिः "अनुपेतः अनुपनीतः" इति रघु०। "यं प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकृत्यमिति" भाग० अत्रापि शुकस्य विद्वत्त्वेन कृत्यसामान्याभावेन अनुपनीततयैव प्रव्रज्योक्तिः।

अनुप्रदान न० अनुप्रदीयते वर्णविशेषरूपता आधीयते अनेन अनु+प्र+दा-करणे ल्युट्। वर्णोत्पादनवाह्यप्रयत्नभेदे "एते श्वासानुप्रदाना अघोषाश्च विवृण्वते" इति सि० कौ०। श्वासः अनुप्रदानं वाह्यप्रयत्नो येषामिति तत्त्वबो०। "अनुप्रदानात् संसर्गात् स्थानात् करणविन्ययात्। जायते वर्णवैशेष्यं परिमाणाञ्च पञ्चमादिति" शिक्षा।

अनुप्रवचन न० अनुरूपं गुरुमुखोच्चारितानुरूपं प्रवचनम्। गुरूच्चारितानुवचने। तत्प्रयोजनमस्य छ। अनुप्रवचनीयः तथाभूताध्ययनप्रयोजनयुक्ते त्रि०।

अनुप्रवचनादि पु० ईत०। पाणिन्युक्ते "तदस्य प्रयोजनमित्यर्थे विहितप्रत्ययनिमित्ते प्रकृतिभूते शब्दसमूहे। अनुप्रवचन, उत्थापन, उपस्थापन, संवेशन, अनुप्रवेशन, अनुवादन, अनुवाचन, अन्वाचन, अन्वारोहण, प्रारम्भण, आरम्भण, आरोहण।

अनुप्रवेश पु० अनु+प्र+विश+भावे घञ्। अनुरूपप्रवेशे "पुपोष वृद्धिं हरिदश्वदीधितेरनुप्रवेशादिव बालचन्द्रमा" इति रघुः। अमावास्यायाञ्चन्द्रार्कयोः एकराश्यंशस्थितत्वेन सूर्य्यमण्डलादधःस्थितत्वाच्चार्काच्चन्द्रस्यान्तरगतौ सूर्य्यरश्मेरिन्दौ प्रवेशः तदुत्तरञ्च क्रमशःप्रवेशाधिक्यम् "सलिलमये शशिनि रवेर्दीधितयोमूर्च्छितास्तमोनैशम्। क्षपयन्ति दर्पणोदरनिहिता इव मन्दिरस्यान्तरिति" वृहत्सं०। यथा च तस्याधस्थःत्वं तथा इन्दुशब्दे वक्ष्यते। तथाहि यावद्यावच्च सूर्य्यात् चन्द्रमाः पूर्वं गच्छति तावत्तावदेव व्यवधानानुरूपेण सूर्य्यरश्मेस्तत्र क्रमशःप्रवेशः।

अनुप्रासः पु० अनुगतः रसाद्यनुगुणं प्रकृष्टमासं वर्णन्यासं समवर्णरचनां समवर्णोच्चारणं वा गतिस०। अलङ्कारप्रसिद्धे स्वरवैषम्येऽपि समवर्णानां तुल्यरचनारूपे "अनुप्रासः शब्दसाम्यं वैषम्येऽपि स्वरस्य यत् (सा०द०) उक्ते शब्दालङ्कारभेदे। स च पञ्चधा ते च सोदाहरणमुक्ता दर्पणे यथा "छेको व्यञ्जनसङ्घस्य सकृत् साम्यमनेकधा"। छेकश्छेकानुप्रासः। अनेकधेति स्वरूपतः क्रमतश्च। रसः सर इत्यादिक्रमभेदेन सादृश्यं नास्यालङ्कारस्य विषयः। यथा "आदाय वकुलगन्धानन्धीकुर्व्वन् पदे पदे भ्रमरान्। अयमेति मन्दमन्दं कावेरीवारिपावनः पवनः" ॥ अत्र गन्धानन्धीति संयुक्तयोः, कावेरीवारीत्यसंयुक्तयोः। पावनः पवन इति बहूनां व्यञ्जनानां सकृदावृत्तिः। छेको विदग्धः तत्प्रयोज्यत्वादेष छेकानुप्रासः। "अनेकस्यैकधा साम्यमसकृद्वाप्यनेकधा। एकस्य सकृदप्येष वृत्त्यनुप्रास उच्यते" ॥ एकधा स्वरूपत एव न तु क्रमतोऽपि। अनेकधा स्वरूपतः क्रमतश्च। सकृदपीत्यपिशब्दादसकृदपि। यथा "उन्मीलन्मधुगन्धलुब्धमधुपव्याधूतचूताङ्कुरक्रीडत्कोकिलकाकलीकलकलैरुद्गीर्णकर्णज्वराः। नीयन्ते पथिकैः कथं कथमपि ध्यानावधानक्षणप्राप्तप्राणसमासमागमरसोल्लासैरमी वासराः"। अत्र रसोल्लासैरमी इति रसयोरेकधैव साम्यम्। न तु तेनैव क्रमेणापि। द्वितीये पादे तु कलयोरसकृत् तेनैव क्रमेण च। प्रथमे एकस्य तकारस्य सकृत्। रसविषयव्यापारवती वर्णरचना वृत्तिस्तदनुगतत्वेन प्रकर्षेण न्यसनाद्वृत्त्यनुप्रासः। "उच्चार्य्यत्वाद्यदेकत्र स्थाने तालुरदादिके। सादृश्यं व्यञ्जनस्यैव श्रुत्यनुप्रास उच्यते" ॥ यथा "दृशा दग्धं मनसिजं जीवयन्ति दृशैव याः। विरूपाक्षस्य जयिनीस्ताः स्तुमो वामलोचनाः" ॥ अत्र "जीवयन्तीति" "या इति" "जयिनीरिति" अत्र जकारयकारयोरेकत्र स्थाने तालौ उच्चार्य्यत्वात् सादृश्यम्। एवं दन्त्यकण्ठ्यानामप्युदाहार्य्यम्। एष च सहृदयानामतीव श्रुतिसुखावहत्वाच्छ्रुत्यनुप्रासः। "व्यञ्जनं चेद्यथावस्थं सहाद्येन स्वरेण तु। आवर्त्त्यतेऽन्त्य-

शोज्यत्वादन्त्यानुप्रास एव तत्"॥ "यथावस्थमिति" यथा सम्भवमनुस्वारविसर्गस्वरसंयुक्ताक्षरविशिष्टम्। एष च प्रायेण पादस्य पदस्य चान्ते प्रयोज्यः। पादान्तगो यथा "केशः काशस्तबकविकासः कायः प्रकटितकरभविलासः। चक्षुर्दग्धवराटककल्पं त्यजति न चेतः काममनल्पम्"॥ पदान्तगो यथा। "मन्दं हसन्तः पुलकं वहन्त इत्यादि। "शब्दार्थयोः पौनरुक्त्यं भेदे तात्पर्यमात्रतः। लाटानुप्रास इत्युक्तोऽनुप्रासः पञ्चधा ततः" इति। यथा "स्मेर-राजीवनयने! नयने किं निमीलिते?। पश्य निर्जित-कन्दर्पं कन्दर्पवशगं प्रियम्॥ अत्र विभक्त्यर्थस्यापौनरुक्त्येऽपि मुख्यतरस्य प्रातिपदिकांशद्योत्यधर्म्मिरूपस्याभिन्नार्थत्वाल्ला-टानुप्रासत्वमेव। "नयने तस्यैव नयने" अत्र द्वितीय नयनशब्दो भाग्यवत्त्वादिगुणविशिष्टत्वरूपतात्पर्य्यमात्रेण भिन्नार्थः। यथा वा। "यस्य न सविधे दयिता दवदहन-स्तुहिनदीधितिस्तस्य। यस्य च सविधे दयिता दवदहन-स्तुहिनदीधितिस्तस्य"॥ अत्रानेकपदानां पौनरुक्त्यम्। एष च प्रायेण लाटजनप्रियत्वाल्लाटानुप्रास" इति।

अनुप्लव पु॰ अनु-प्लु-अच्। सहाये, अनुचरे, दासे च। "सानुप्लवः प्रभुरपि क्षणदाचराणामिति" रघुः।

अनुबन्ध पु॰ अनु+बन्ध-यथायथं भावादौ घञ्। बन्धने, इच्छापूर्वकदोषविशेषाभ्यासे, "अनुबन्धादिकं दृष्ट्वा सर्वं कार्य्यं यथाक्रममिति" स्मृतिः। "अनुबन्धः पौनःपुन्येना-भिनिवेश" इति रघु॰। शास्त्रस्यादौ वक्तव्येषु अधिकारि-विषयप्रयोजनसम्बन्धेषु, "अनुबन्धोनामविषयप्रयोजनाधिका-रिसम्बन्ध" इति "अस्य वेदान्तप्रकरणत्वात्तदीयैरेवानुबन्धै-स्तद्वत्तासिद्धेरिति च" वेदा॰सा॰ "ज्ञातार्थं ज्ञातसम्बन्धं श्रोतुं श्रोता प्रवर्त्तते। ग्रन्थादौ तेन वक्तव्यः सम्बन्धः स प्रयो-जन" इत्युक्तेः विषयप्रयोजनादीनामारम्भप्रयोजकत्वात् तद्बेतुत्वम्। अस्मिन् पक्षे च अनुबध्यते अनेनेति करणे घञ्। मुख्यानुयायिनि अप्रधाने, बालकादौ प्रकृत-स्यानुवर्त्तने, संबन्धे, वातपित्तादिदोषाणामप्राधान्ये, प्रकृतिप्रत्ययागमादेशानां विकरणागमगुणवृद्ध्यादिकार्य्य-विशेषार्थमनुबन्धनीये परिनिष्पन्नपदकालेषु अश्रूयमाणतया नश्वरे इत्संज्ञतया कृतलोपे वर्णादौ, "पदानिङ्विङ्विक-रणाद्यनुबन्धगणोदितम् कर्म्मोच्चारणमात्रेण स्पष्टमत्रानु-बन्धग इति" कविकल्पद्रुमः। फलसाधने पुनःपुनरनु-ष्ठानाभ्यासे, "अनुबन्धं परिज्ञाय देशकालौ च तत्त्वतः। सत्त्वापराधौ चालोक्य दण्डं दण्ड्येषु पातयेदिति" मनुः। बन्धेऽपि मेदिनिः। आरम्भे, शब्दरत्ना॰। अनु-सरणे "शान्तज्वरोऽपि शोध्यः स्यादनुबन्धभयान्नर इति" सुश्रुतम्। सन्ततसम्बन्धे (अविच्छेदे)। "सानुबन्धाः कथं न स्युः सम्पदो मे निरापदः" इति रघुः। अनुबध्यते अनुरुध्यते कर्म्मणि घञ्। पश्चाद्भाविनि शुभाशुभे। "अनुबन्धं क्षयं हिंसामनपेक्ष्य च पौरुषम्" इति गीता। पश्चात्सम्बन्धे च। "यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमा-त्मन" इति गीता।

अनुबन्धिन् त्रि॰ अनुबध्नाति अनु+बन्ध णिनि। सहचरे अनुगते, अनुरोधिनि, व्यापके च। स्त्रियां ङीप्। "गुणा गुणानुबन्धित्वात्तस्य सप्रसवा इव" इति रघुः। "अधश्च मूलान्यनुसन्ततानि कर्म्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके" इति गीता। "तृष्णानुबन्धी तृष्णश्च कृशश्चो रोचनो भवेदिति" "भेदःकषायैः खलु रोग एष मधुस्तरो ना-गणानुबन्धी" इति च सुश्रुतम्।

अनुबन्धी स्त्री अनुबध्यतेऽतिश्वासेन व्याप्रियतेऽनया अनु+बन्ध-घञ् गौरा॰ ङीष्। हिक्कारोगे, तृष्णायाञ्च।

अनुबन्ध्य त्रि॰ वधार्थं बन्धोऽनुबन्धः अनु+बन्ध कर्म्मणि ण्यत्। वधार्थं वध्ये पश्वादौ। "नानुबन्ध्यावधोऽपि वा। तथा द्वारविभागश्च नैव संप्रति वर्त्तते" इति स्मृतिः।

अनुबोध पु॰ अनु+बुध णिच् घञ्। पूर्व्वलिप्तचन्दनादेर्गन्धो-द्दीपनार्थं पुनर्मर्दनादौ, पश्चाद्बोधे च।

अनुब्राह्मण न॰ब्राह्मणं मन्त्रेतरवेदभागस्तत्सदृशम्। ब्राह्मण सदृशे ग्रन्थे। तदधीते वेद वा इनि। अनुब्राह्मणी ब्राह्मण-सदृशग्रन्थाध्यायिनि, तद्वेत्तरि च त्रि॰ स्त्रियां ङीप्।

अनुभव पु॰ अनु+भू-अप्। स्मृतिभिन्ने ज्ञाने। विषयानु-रूपभवनाच्च बुद्धिवृत्तेरनुभवत्वम्। "शक्तिमाकर्ण्यमितरत्र" पात॰ सूत्रे, विषयानुरूपत्वं चित्तवृत्तेरभिहितम्। तथाहि यथा पयः प्रणाल्या केदारादिकं प्राप्य चतुरस्राद्या-कारेण परिणमते एवमेव इन्द्रियादिप्रणाल्याऽन्तःकरणं बहिर्निःसृत्य विषयाकारेण परिणमते तादृशपरिणाम-रूपवृत्त्या च विषयगतमज्ञानं निवारयतीति अन्तःकरणस्य विषयरूपानुरूपभवनात् अनुभवत्वम्। स्मृतौ तु विषय-सन्निकर्षाभावात् न विषयाकारताप्राप्तिरिति तद्भिन्ने ज्ञाने एवास्य प्रयोगोपाधिता इति सांख्यवेदान्तिमतम्। अनु-भवस्य प्रत्यक्षानुमानोपमानशाब्दभेदेन चतस्रो विधाः इति नैयायिकादयः। वेदान्तिनो मीमांसकाश्च अर्थापत्त्यनुप-लब्धिरूपमधिकं तद्भेदद्वयमुररीचक्रुः। वैशेषिकाः सौगताश्च

प्रत्यक्षानुमानरूपमेव अनुभवद्वयं स्वीचक्रुः अन्येषां सर्व्वेषा-मनयोरन्तर्भावात् । सांख्यादयः प्रत्यक्षानुमानशाब्दा एवेति भेदत्रयीमङ्गीचक्रुः । चार्व्वाकाः प्रत्यक्षमात्रमिति भेदः । "अनुभवं वचसा सखि लुम्पसीति" नैष० ।

अनुभाव पु० अनुभावयति उद्बोधयत्यनेन अनु+भू-णिच्-करणे-घञ् । कोषदण्डादिजाते राज्ञां तेजोविशेषे । सामर्थ्ये च । कर्त्तरि अच् । अलङ्कारशास्त्रप्रसिद्धे रस-व्यञ्जके "भावं मनोगतं साक्षात् स्वगतं व्यञ्जयन्ति ये । तेऽनुभावा" इति ख्याताः, इत्युक्तलक्षणे भ्रूभङ्गादौ । "विभावेनानुभावेन व्यक्तः सञ्चारिणा तथेति" सा० द० । अनुभावस्य लक्षणभेदादिकमुक्तं दर्पणे । "उद्बुद्धं कारणैः स्वैःस्वैर्बहिर्भावं प्रकाशयन् । लोके यः कार्य्यरूपः सोऽनुभावः काव्यनाट्ययोः ॥ यः खलु लोके सीतादिचन्द्रादिभिः स्वैःस्वैरालम्बनोद्दीपनकारणैरामा-देरन्तरुद्बुद्धं रत्यादिकं बहिः प्रकाशयन् कार्य्यमित्युच्यते स काव्यनाट्ययोः पुनरनुभावः । कः पुनरसावित्याह । "उक्ताः स्त्रीणामलङ्कारा अङ्गजाश्च स्वभावजाः । तद्रूपाः सात्त्विका भावास्तथा चेष्टाः परा अपि" ॥ तद्रूपा अनु-भावस्वरूपाः । तत्र च यो यस्य रसस्यानुभावः स तत्स्वरूप-वर्णने तत्र तत्र दर्शितः । तत्र सात्त्विकाः । "विकाराः सत्त्वसम्भूताः सात्त्विकाः परिकीर्त्तिताः" । सत्त्वं नाम स्वात्मविश्रामप्रकाशकारी कश्चनाऽऽन्तरो धर्म्मः । "सत्त्व-मात्रोद्भवत्वात्ते भिन्ना अप्यनुभावतः" ॥ गोवलीवर्द्दन्यायेन इति शेषः । के ते इत्याह । स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाञ्चः स्वरभङ्गोऽथ वेपथुः । वैवर्ण्यमश्रु प्रलय इत्यष्टौ सात्त्विकाः स्मृताः ॥ तत्र । स्तम्भश्चेष्टाप्रतीघातो भयहर्षामया-दिभिः । वपुर्जलोद्गमः स्वेदो रतिघर्म्मश्रमादिभिः ॥ हर्षाद्भुतभयादिभ्यो रोमाञ्चो रोमविक्रिया । मदसंमद-पीडाद्यैर्वैस्वर्य्यं गद्गदं विदुः ॥ रागद्वेषश्रमादिभ्यः कम्पो गात्रस्य वेपथुः । विषादमदरोषाद्यैर्वर्णान्यत्वं विवर्णता ॥ अश्रु नेत्रोद्भवं वारि क्रोधदुःखप्रहर्षजम् । प्रलयः सुख-दुःखाभ्यां चेष्टाज्ञाननिराकृतिः इति" ॥ "अनुभावविशे-षात्तु सेनापरिगतैरिव" रघुः । तेजसि च । गुरुभिरभि-निविष्टं लोकपालानुभावैरिति" रघुः । माहात्म्ये, "जाने वो रक्षसाक्रान्तावनुभावपराक्रमौ इति" रघुः ।

अनुभावक त्रि० अनुभावयति बोधयति अनु+भू-णिच्-ण्वुल् । बोधके "यत्पदेन विना यस्याननुभावकता भवेत् आकाङ्क्षेति" भाषा० । "यत्पदेन विना यत्पदस्यान्वया-ननुभावकत्वं तेन सह तस्याकाङ्क्षेति" सिद्धान्तमुक्तावली ।

अनुभाविन् त्रि० अनुभवति अनु+भू-णिनि । साक्षात्-कारादिकारके । "अनुभावी तु यः कश्चित् कुर्य्यात् साक्ष्यं विवादिनामिति" मनुः । अनुपश्चात् भवति । पश्चाज्जाते कनिष्ठादौ । "अनुभाविनां परिवापनमिति" आप० स्मृतिः । अनुपश्चाद्भवन्तीति अनुभाविनः कनिष्ठा इति रत्नाकरः "स्वाशौचमनुभवन्तीति अनुभवकारका" इति शु० त० रघु० ।

अनुभाषण न० अनु सहितं भाषणम् । सहभाषणे ।

अनुभू स्त्री अनु+भू-क्विप् । अनुभवरूपे ज्ञानभेदे "अयमात्मा सर्व्वानुभूरिति" वृ० उप० । "सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेति" श्रुत्या ब्रह्मणोज्ञानरूपत्वात् सर्व्वज्ञानरूपत्वम् ।

अनुभूत त्रि० अनु+भू कर्म्मणि क्त । अनुभवविषयीभूते पदार्थे अनु+भू-कर्त्तरि क्त । पश्चाज्जाते त्रि० ।

अनुभूति स्त्री अनु+भू-क्तिन् । अनुभवे तद्विवरणमनुभवशब्दे दृश्यम् । "अनुभूतिश्चतुर्विधा प्रत्यक्षमप्यनुमितिस्तथोप-मितिशाब्दजे" इति भाषा० ।

अनुभूतिप्रकाश पु० अनुभूतेरनुभवस्य वेदान्तश्रवणजन्यस्य प्रका-शार्थं माधवाचार्य्यप्रणीते उपनिषत्तात्पर्य्यज्ञापके प्रकरणभेदे

अनुमत त्रि० अनु+मन-क्त । स्वयंप्रवृत्ते इदं क्रियतामिति प्रोत्साहनार्थमनुज्ञाते । अनुमोदिते च "कृतमनुमतं दृष्टं वा यैरिदं गुरु पातकमिति" वेणी० । "गुरुणानुमतः स्नात्वा समावृत्तो यथाविधि" इति मनुः । "सख्यस्विनीयानुमतो गृहायेति" च रघुः । "उभयानुमतः साक्षीति" स्मृतिः ।

अनुमति स्त्री अनु+मन-क्तिन् । अनुज्ञायाम् । "अनुमत्या व्यपेयादिति" स्मृतिः । अनुमन्यते कलाहीनत्वेऽपि पूर्णिमात्वेन हितयागादिकरणायानुज्ञायतेऽस्याम् अधिकरणे क्तिन् । कलाहीनचन्द्रवत्यां शुक्लचतुर्दशीयुतपूर्णिमातिथौ । अनुमती राकेति देवपत्न्याविति नैरुक्ताः पौर्णमास्याविति याज्ञिका या पूर्व्वा पौर्णमासी सानुमतिर्योत्तरा सा राकेति विज्ञायते ॥ अनुमतिरनुमननात् । "अनुमतिराकासिनी-वालीभ्यश्चरव" इति का० १८,६,२१, कृष्णे "चैवानुमत्यै च प्रजापतय एव चेति" मनुः ।

अनुमन्तृ त्रि० अनु+मन-तृच् । स्वयमुदासीने कार्य्यादौ प्रवृत्तस्यान्यस्योत्साहवर्द्धनार्थमनुज्ञाकर्त्तरि । "अनुमन्ता विशसिता नियन्ता क्रयविक्रयीति" मनुः "उपद्रष्टानुमन्ता च भर्त्ता भोक्ता महेश्वर" इति गीता । "अनुमन्ता अनु-मोदयितैव सन्निधिमात्रेणानुग्राहक" इति श्रीधरः ।

अनुमन्त्रण पु० अनु मन्त्रोच्चारणात् पश्चात् मन्त्रणम् मन्त्रेण

संस्कारादिकरणम् । मन्त्रोच्चारपूर्व्वके यागादिषु संस्कारभेदे "प्रयाजानुमन्त्रणमिति" कात्या० ३,३.२ ।

अनुमरण न० अनु+मृ--ल्युट् । भर्त्तरि मृते तद्देहाप्राप्तौ तत्पादुकादिग्रहणेन पृथक्चितारोहणेन स्त्रीणां देहत्यागे । "भर्त्तानुमरणं काले याः कुर्व्वन्ति तथाविधाः । कामात् क्रोधात् भयाद्वापि सर्वाः पूताः भवन्ति ताः" इति स्मृतिः अनुपूर्व्वकमरणस्य मरणसदृशमरणार्थकत्वेन सकर्म्मकत्वम् अतएव "भवता नानुमृतापि लभ्यते" इति रघौ कर्मणि क्तप्रयोगः । अनुमरणं च भर्त्तुः देशान्तरादिमरणे देहाद्यलाभे एव "देशान्तरे मृते पत्यौ साध्वी तत्पादुकाद्वयम् । निधायोरसि संशुद्धा प्रविशेज्जातवेदसमिति" स्मृतिः । तत्र क्षत्रियादीनामेवाधिकारो न विप्रायाः, यथोक्तम् । "पृथक् चितां समारुह्य न विप्रा गन्तुमर्हतीति" शु०त०स्मृतौ ।

अनुमा स्त्री अनु+मा—अङ् । परामर्शज्ञानाधीने (व्याप्तधूमादिलिङ्गविशिष्टज्ञानाधीने) ज्ञानभेदे यथा "पर्वतो वह्निमानित्यादि" तथाहि धूमादिहेतौ महानसादौ प्राक् भूयः-सहचारदर्शनात् धूमत्ववह्नित्वसामान्यधर्म्मेण सकलवह्निधूमादिव्याप्तिनिश्चयः अनन्तरं देशान्तरं गतवतो वह्न्यर्थिनः पर्वतादौ धूमदर्शने सति तत्र वह्निव्याप्तिस्मृतिर्जायते एकसम्बन्धिज्ञानस्यापरसम्बन्धिस्मारकताया नियमेन, धूमदर्शनात् धूमगताया वह्नेर्व्याप्तेः स्मरणसम्भवात् । ततस्ताहशधूमवान् अयं पर्वत इति निश्चयरूपपरामर्शेन तत्र वह्निमानयमिति निश्चिनोति सोऽयं निश्चयः अनुमितिरूपः अनुभवभेद इति । तत्र च धूमादिलिङ्गज्ञानमेव करणं नतु ज्ञायमानलिङ्गं करणमिति नव्यनैयायिकसिद्धान्तः प्राचीनमते ज्ञायमानलिङ्गमेवेति भेदः "अनुमायां ज्ञायमानं लिङ्गं तु करणं न हीति" भाषा० । "सोऽयं नियन्त्रिताथित्वान्न प्रत्यक्षं न चानुमेति" श०श०प० ।

अनुमातृ त्रि०अनु+मा—तृच् । अनुमानकर्त्तरि "नहि करिणि दृष्टे चीत्कारेण तमनुमिमतेऽनुमातार" इति वाचस्पतिः ।

अनुमान न० अनु—मि—मा-वा भावादौ ल्युट् । व्याप्यस्य ज्ञानेन व्यापकस्य निश्चये, यथा वह्निर्धूमस्य व्यापक इति धूमस्तस्य व्याप्य इत्येवं तयोः भूयः सहचारं पाकस्थानादौ दृष्ट्वा पश्चात् पर्वतादौ उद्धूयमानशिखस्य धूमस्य दर्शने तत्र वह्निरस्तीति निश्चीयते । करणे ल्युट् । तद्धेतुभूते धूमादौ । "तच्चानुमानं त्रिविधमिति" चिन्तामणिः । श्रुतेरेव स्वतः प्रामाण्यं, यत्र श्रुतिः साक्षात् न श्रूयते तत्र स्मृतिवाक्यात् श्रुतिवाक्यमनुमीयते इति श्रुत्यनुमापकं स्मृतिवाक्यमप्यनुमानपदेनाभिधीयते इति मीमांसकाः । "विरोधे त्वनपेक्षमसति ह्यनुमानमिति जै०सू० । इयं स्मृतिः वेदमूलिका आप्तवाक्यत्वादित्येवमनुमानाकारः इति । "दृष्टमनुमानमाप्तवचनञ्च सर्व्वप्रमाणसिद्धत्वादिति सा०का० । "अतीन्द्रियस्य सिद्धिरनुमानादिति" सांख्य०सू० "प्रत्यक्षपरिकलितमप्यर्थमनुमानेन बुभुत्सन्ते" इति वाच० "प्रत्यक्षमनुमानं च शास्त्रञ्च विविधागममिति मनुः । "एवमनुमाने निरूपिते तस्मात् पुरुषधौरेयसिद्धिरिति" चिन्ता० "नानुमानं रसादीनामिति सा०द० "सपरिकरमनुमानं निरूप्येति" चिन्तामणिदीधितिः ।

अनुमानचिन्तामणि पु० गङ्गेशोपाध्यायकृते न्यायशास्त्रस्यानुमानतत्त्वज्ञापके प्रकरणभेदे । तत्र च आदौ अनुमितिस्वरूपादिनिरूपणं ततस्तत्कारणव्याप्तिज्ञानार्थं व्याप्तिनिरूपणम् ततो व्याप्तिग्रहोपायनिरूपणम् ततो व्याप्तिग्रहानुकूलतर्कनिरूपणम्, उक्तासु बह्वीषु व्याप्तिषु कथङ्कारं तासामनुगमस्तन्निरूपणम्" ततः व्याप्तिज्ञानोपायतया सामान्यलक्षणानिरूपणम् ततो हेतोः परिशुद्धिज्ञानार्थमुपाधिनिरूपणम् । ततोऽनुमित्यङ्गपक्षतानिरूपणम् परार्थानुमानस्य पञ्चावयवन्यायसाध्यतया तन्निरूपणम् । अनुमितौ परामर्शस्य (साध्यव्याप्तिमद्धेतुविशिष्टज्ञानात्मकस्य) स्वरूपादिनिरूपणम् ॥ ततोहेतुत्रैविध्यस्य (केवलान्वयि केवलव्यतिरेक्यन्वयव्यतिरेकित्वरूपस्य) निरूपणम् ततो वर्ज्जनीयतया हेतोर्दोषाणां (हेत्वाभासानाम्) निरूपणम् तत्रादौ सामान्यतो हेत्वाभासलक्षणम् ततः सव्यभिचारस्य, साधारणस्य, असाधारणस्य, अनुपसंहारिणः, असिद्धेश्च क्रमशः, ततो बाधस्य निरूपणम् इत्येतत्पर्य्यन्तं सपरिकरमनुमानं हेयतया तद्दोषांश्च निरूप्य तादृशानुमानेन ईश्वरस्य सिद्धिर्दर्शिता तत्साधनसहकृतेन षोडशपदार्थतत्त्वज्ञानेनात्यन्तिकदुःखनिवृत्तिरूपापवर्गसिद्धिरित्येते पदार्थाः तत्रत्या अवधेयाः ।

अनुमानदीधिति स्त्री अनुमानरूपचिन्तामणेर्दीधितिरिव । रघुनाथशिरोमणिकृतायामनुमानचिन्तामणिव्याख्यायाम् ।

अनुमार्ग अव्य० मार्गे विभक्त्यर्थे यामार्थे, पश्चादर्थे वा अव्ययी० । मार्गे इत्यर्थे, मार्गानुरूपे, मार्गस्य पश्चादर्थे च । "अनुमार्गागतयाङ्गेति" काद० ।

अनुमाघ अव्य० माघे विभक्त्यर्थे अव्ययी० । माघे इत्यर्थे । परिमुखा० ञ्य । आनुमाघ्यः तद्भवादौ त्रि० ।

अनुमास अव्य० वीप्सार्थे अव्ययी० । प्रतिमासे, अनुक्रमे

भवः ठञ्। आनुमासिकः प्रतिमासभवे "पिण्डान्वाहार्य्यकं श्राद्धं कुर्य्यान्मासानुमासिकम्" इति मनुः।

अनुमित त्रि० अनु+मि–कर्म्मणि क्त। कृतानुमाने अनुमानविषयीभूते। "अनुमितोऽपि हि वाष्पनिरीक्षणाद् व्यभिचचार न तापकरोऽनल" इति नैष०।

अनुमिति स्त्री अनु–मा–क्तिन्। अनुमाने व्याप्तिविशिष्टस्य पक्षधर्म्मताज्ञानाधीने अनुभवभेदे "स पक्षस्तत्र वृत्तित्वज्ञानादनुमितिर्भवेदिति" भाषा०। अनुमितिश्च द्विविधा स्वार्था परार्था च तत्र हेतौ व्याप्तिनिश्चये सति तस्य च पक्षे वृत्तित्वज्ञानात् उपादेयपदार्थग्रहणाय प्रवर्त्तिका यानुमितिः सा स्वार्था। विवदमानं प्रति कञ्चित्पदार्थं साधयितुं मध्यस्थाद्यवलम्बनेन प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयननिगमनरूपपञ्चावयवन्यायसाध्या परार्था।

अनुमित्सा स्त्री अनु+मि–सन्–भावे अ। अनुमातुमिच्छायाम् सिषाधयिषायाम्। अनुमित्सायां हि सिद्धिसत्त्वेऽप्यनुमितिरुदेति तदभावे साध्यवत्तानिश्चयरूपसिद्धिसत्त्वे नानुमितिः। तत्रायं विशेषः सामाधिकरण्येन सिद्धिसत्त्वेऽपि अवच्छेदावच्छेदेनानुमितिर्भवत्येव न तत्रानुमित्सापेक्षा तथा च अवच्छेदावच्छेदेन सिद्धिरेव अवच्छेदावच्छेदेन सामानाधिकरण्येन चानुमितिं प्रतिबध्नाति एवञ्च तत्रैव इच्छापेक्षेति। अतएव वाचस्पतिना "प्रत्यक्षपरिकलितमप्यर्थमनुमानेन बुभुत्सन्ते तर्करसिका" इत्युक्तम्।

अनुमृत त्रि० अनु पश्चात् शोकादिना मृतः। शोकादिना मृतस्य पश्चात् मृते। अनु+मृ–कर्म्मणि क्त। यस्य पश्चात् म्रियते तस्मिन् "भवता नानुमृताऽपि लभ्यते" इति रघुः।

अनुमेय त्रि० अनुमीयतेऽसौ अनु+मि–कर्म्मणि यत्। अनुमित्यर्हे, अनुमातुं योग्ये "एतावता नन्वनुमेयशोभीति" कुमा०। "फलानुमेयाः प्रारम्भाः संस्काराः प्राक्तना इव" इति रघुः।

अनुमोद पु० अनु+मुद–णिच्–घञ्। प्रकृतकर्म्मणि प्रवृत्तिविषयताकरणेनान्यप्रोत्साहानुकूलव्यापारे, । त्वया यत् कृतं तन्मयानुमतमित्याद्यभिलापव्यङ्ग्ये। भावे ल्युट्। तत्रैवार्थे न०।

अनुमोदित त्रि० अनु+मुद–णिच् कर्म्मणि क्त। कृतानुमोदने स्वानुमतत्वज्ञापनेन प्रोत्साहिते "भवता यद्व्यवसितं तन्मयाप्यनुमोदितम्। प्रार्थ्यमानोऽर्थिना यत्र ह्यर्थो नैव विघातितः। दानकालेऽथवा तूष्णीं स्थितः, सोऽर्थोऽनुमोदित इति (प्रा०वि०) उक्तेऽर्थे च।

अनुयव अव्य० यवे विभक्त्यर्थे अव्ययी०। यवे इत्यर्थे। परिमुखा० भवादौ ञ्य। आनुयव्यम् तत्रभवे पदार्थे त्रि०।

अनुयाज पु० अनु+यज–घञ् यज्ञाङ्गत्वात् कुत्वाभावः। दर्शपौर्णमासाङ्गेषु प्रयाजादिषु पञ्चसु यागेषु। "यजतिषु ये यजामहे नानुयाजेषु" इति श्रुतिः। "प्रयाजान्मे अनुयाजांश्च केवलानिति" ऋ० १०,५१,८, अनुयाजानुमन्त्रणम् का० ३,५,१४।

अनुयात त्रि० अनु या–कर्त्तरि क्तः। पश्चाद्गन्तरि, सहगन्तरि च कर्म्मणि क्तः यस्य पश्चाद्गम्यते तादृशे जने।

अनुयात्र अव्य० यात्रायां विभक्त्यर्थे पश्चादर्थे वा अव्ययी०। यात्रायामित्यर्थे, यात्रायाः पश्चाद्भावे च। अनुगता अनुरूपीकृता यात्रा येन प्रा०ब०। अनुयायिवर्गे। "त्यक्तभोगस्य मे राजन्! वने वन्येन जीवतः। किं कार्य्यमनुयात्रेणेति" रामा० अनुगता यात्रा प्रा०स०। पश्चाद्यात्रायां स्त्री। तत्प्रयोजनमस्येत्यर्थे ठक्। आनुयात्रिकः अनुचरे सेवके त्रि०।

अनुयात्रिक त्रि० अनुयात्रा पश्चाद् यात्रा अनुगमनमस्त्यस्य ठन्। पश्चाद्गन्तरि अनुचरे "सर्व्वानेवानुयात्रिकवर्गान् त्वया सहेति" शकु०।

अनुयायिन् त्रि० अनुयाति पश्चात् गच्छति अनु+या–णिनि स्त्रियां ङीप्। पश्चाद्गन्तरि, सेवके, अनुचरे "न्यषेधि शेषोऽप्यनुयायिवर्गः" इति रघुः सदृशे, मुख्यस्यानुगन्तरि शिष्ये च।

अनुयुक्त त्रि० अनु+युज–क्त। जिज्ञासिते पदार्थे। कृतप्रश्ने। यं प्रति कस्यचित् पदार्थस्य जिज्ञासार्थं प्रश्नः क्रियते तस्मिंश्च। "स चानुयुक्तो व्याचष्टामिति खण्डनखाद्यम्।

अनुयुग अव्य० युगे विभ० अव्ययी०। युग इत्यर्थे। तत्र भवः परिमुखा० ञ्य। आनुयुग्यः अनुयुगभवे त्रि०।

अनुयूप अव्य० यूपे विभ० अव्ययी०। यूप इत्यर्थे। तत्र भवः परिमुखा० ञ्य। आनुयूप्यः यूपभवे त्रि०।

अनुयोक्तृ त्रि० अनु+युज–तृच् स्त्रियां ङीप्। प्रश्नकारके। भृतकाध्यापके च।

अनुयोग पु० अनुयुज्यते कथनाय नियुज्यते अनु+युज–घञ्। प्रश्ने। सति हि प्रश्ने, पृष्टः कथनाय प्रवर्त्तते। "निरूढ्यानुयोगे चेति" पा०। अनुपूर्व्वात् युजेः प्रश्नार्थकता। तेन "त्वया कियद्देति तमन्वयुङ्क्त" इति रघौ प्रश्नार्थकतया निर्द्देशः।

अनुयोगकृत् पु० अनुयोगं प्रश्नविषयसंशयं कृन्तति कृत छेदने क्विप्। आचार्य्ये। कृ–क्विप्। पृच्छके त्रि०।

अनुयोगिन् त्रि॰ अनुयुङ्क्ते अनु+युज-घिनुण्। प्रश्नकारके।

अनुयोज्य त्रि॰ अनुयुज्यते नियुज्यते "अनु+युज-शक्यार्थे आवश्यकार्थे वा ण्यत्। प्रश्नार्हे अवश्यनियोज्ये, त्वया कथमित्थं कृतमित्याक्षेपेण कृतप्रश्ने, आज्ञाकारके, दासादौ च "शासनानुयोज्यो दुष्मन्तः प्रणमति" शकु॰।

अनुरक्त त्रि॰ अनु+रन्ज क्त। अनुरागयुक्ते, अनुगतः रक्तं रागम् अत्या॰स॰। प्राप्तरक्तवर्णे।

अनुरक्ति स्त्री अनु+रन्ज-क्तिन्। अनुरागे।

अनुरञ्जक त्रि॰ अनुरञ्जयति अनुरक्तं करोति अनु+रन्ज-णिच् ण्वुल्। अनुरागयुक्तकारके।

अनुरञ्जन न॰ अनु+रन्ज-णिच् भावे ल्युट्। अनुरागयुक्तकरणे "विश्वेषामनुरञ्जनेन जनयन्नानन्दमिति" रामा॰। कर्त्तरि ल्यु। अनुरञ्जके त्रि॰।

अनुरञ्जित त्रि॰अनु+रन्ज णिच्-कर्म्मणि क्त। यस्य अनुरागः कृतः तस्मिन्, अनुरक्तीकृते जने।

अनुरणन अनु+रण-ल्युट्। घण्टादिशब्दज प्रतिध्वन्यात्मके शब्दसन्ताने व्यञ्जनरूपशब्दशक्तिभेदे, ध्वनिभेदे च।

अनुरत त्रि॰ अनु+रम-कर्त्तरि क्त। अनुरक्ते, अभिरते च।

अनुरति स्त्री अनु+रम-भावे क्तिन्। अनुरागे।

अनुरस त्रि॰ अनुगतो रसम्। माधुर्य्यादिरसानुगते "भूमिजं गुरु नातिवातलं भूमितश्चास्यानुरसम्" इति "मधुरानुरसं रूक्षं लवणानुरसं लघु। नार्य्यास्तु मधुरं स्तन्यं कषयानुरसं हिममिति" च सुश्रुतम्।

अनुरहस त्रि॰ अनुगतं रहः अत्या॰स॰ अच्समा॰। निर्ज्जनदेशानुगते।

अनुराग पु॰ अनु+रन्ज+घञ्। अत्यन्तप्रीतौ, स्नेहे च। अनुरूपो रागः प्रा॰स॰। अनुरूपरागे। "अनुरागवन्तमपि लोचनयोरिति" माघः "प्रणादस्तु शब्दः स्यादनुरागज" इत्यमरः। "प्रियानुरागस्य मनःसमुन्नतेरिति" रघुः। अनुगतो रागं गतिस॰। प्राप्तलौहित्यवर्णे त्रि॰।

अनुरागिन् त्रि॰ अनु+रन्ज-घिनुण् कुत्वम्। अनुरागयुक्ते स्त्रियां ङीप्। "वेश्याश्चाननुरागिणीमिति" सा॰द॰

अनुरात्र अव्य॰ रात्रौ विभ॰ अव्ययी॰ अच्समा॰। रात्रावित्यर्थे, प्रतिरात्रे च। "तस्मात् स्त्र्यनुरात्रं पत्याविच्छन्ति" इति श्रुतिः। अनुगतो रात्रिम्। रात्र्यनुगते त्रि॰।

अनुराधा स्त्री॰ अनुगता राधां विशाखाम् अत्या॰स॰। सप्तविंशतिधाविभक्तस्य राशिचक्रस्य सप्तदशभागात्मके नक्षत्रभेदे "दैत्यस्त्वरोहिण्योस्त्वगशिरोमूलानुराधामघेति" ज्योति॰। "राधे विशाखे सुहवानुराधाज्येष्ठासु नक्षत्रेष्विति" श्रुतिः। "शिखिगुणरसेन्द्रियानलशशिविषयगुणर्तुपञ्चवसुपक्षाः। विषयैकचन्द्रभूतार्णवाग्निरुद्राश्विवसुदहनाः। भूतशतपक्षवसवो द्वात्रिंशच्चेति तारकामानम्। क्रमशोऽश्विन्यादीनां कालस्ताराप्रमाणेन। नक्षत्रजमुद्वाहे फलमब्दैस्तारकामितैः सदसत्। दिवसैर्ज्वरस्य नाशो व्याधेरन्यस्य वाब्दैः" इति वृ॰उक्तेस्तस्याः चतुस्तारात्मकत्वम्। अश्वियमदहनकमलजशशिशूलभृददितिजीवफणिपितरः। योन्यर्यमदिनकृत्त्वष्टृपवनशक्राग्निमित्राश्च। शक्रो निर्ऋतिस्तोयं विश्वे देवा हरिर्वसुर्वरुणः। अजपादोऽहिर्बुध्न्यः पूषा चेतीश्वरा भानाम्" इति वृहत्संहितोक्तेस्तस्या मित्रदेवताकत्वम्। तस्य च योगतारा "ज्येष्ठाश्रवणमैत्राणां वार्हस्पत्यस्य मध्यमा" इति सूर्य्यसि॰ उक्तेर्मध्यमा तारा। तत्र भवः अणो लुक् "लुक्तद्धितलुकीति" पा॰ स्त्रीप्रत्ययस्य लुक्। अनुराधस्तज्जाते त्रि॰। नक्षत्रेण युक्तः काल इत्यणस्तु लुप् "लुपि युक्तवद्व्यक्तिवचनमिति" पा॰ अनुराधा अनुराधानक्षत्रयुक्तकाले ततः सप्तम्यर्थे त्रतीयेति भेदः। पृ॰ दीर्घः। अनूराधाप्यत्र।

अनुरुद्ध त्रि अनु+रुध-कर्म्मणि क्त। अपेक्षिते।

अनुरुध् त्रि॰अनु+रुध-क्विप्। अनुरोद्धरि अपेक्षके। कर्मणि क्विपि वेदे उपसर्गदीर्घः। अनुरुद्धे। "आक्षित्पूर्व्वास्वपरा अनूरुत् ऋ॰ ३,५५,५, "अनूरुद् अनुरुद्धमिति" भा॰।

अनुरूप अव्य॰ रूपस्य सादृश्ये योग्यत्वे वा अव्ययी॰। रूपस्य सादृश्ये, योग्यतायाञ्च। अर्श आद्यच्। तद्वति त्रि॰। "अथानुरूपाभिनिवेशतोषिणेति" कुमा॰। "सत्त्वानुरूपा सर्व्वस्य श्रद्धा भवति भारत" गीता। द्वादशाहमध्ये यागे वक्ष्यमाणगतानां त्र्याणां तृचानां मध्ये मध्यमे तृचे। "स्तोत्रियानुरूपौ तृचौ भवतः वृषण्वन्तस्त्वा भवन्ति तत्र उत्तमः पर्य्यास" इति ता॰ब्रा॰। प्राकृतानां वक्ष्यमाणगतानां त्र्याणां तृचानां स्तोत्रियः, अनुरूपः, पर्य्यासश्चेति त्रीणि नामानीति भा॰।

अनुरोध पु॰ अनु+रुध घञ्। अनुसरणे, आराध्यादेरिष्टसम्पादनेच्छायाञ्च। "मित्रस्यानुरोधेन द्विविधं स्मृतमासनमिति" "नानुरोधोऽस्त्यनध्याये" इति च मनुः।

अनुरोधिन् त्रि॰अनु+रुध-णिनि। अपेक्षके। स्त्रियां ङीप्। "पतिव्रतानां समयानुरोधिनीति" रामा॰। [भाषणे।

अनुलाप पु॰ अनुवीप्सायां वारंवारं लप्यते लप-घञ्। मुहु-

अनुलिप्त त्रि॰ अनु+लिप-क्त। गन्धादिना कृतानुलेपे

"चन्दनागुरुकर्पूरकुङ्कुमोशीरपत्रकैः अनुलिप्तो नरैर्भक्त्या हरिरिष्टं प्रयच्छतीति" पुरा० ।

अनुलेप पु० अनु+लिप भावे घञ् । चन्दनादिमर्द्दने । करणे घञ् । अनुलेपसाधने चन्दनादौ ।

अनुलेपक त्रि० अनुलिम्पति अनु+लिप-ण्वुल् । चन्दनादिभिः स्वदेहदेवार्च्चाद्यनुलेपकारके । स्त्रियां टाप् । तस्याः धर्म्यं महिष्या० अण् । आनुलेपिकम् तद्धर्म्ये त्रि० ।

अनुलेपन न० अनु+लिप-भावे ल्युट् । चन्दनादिमर्दने "धात्रीफलं तथा दद्यादनुलेपनकारणादिति" पुरा० । करणे ल्युट् । अनुलेपसाधने चन्दनादौ द्रव्ये ।

अनुलेपित त्रि० अनु+लिप-णिच्-कर्मणि क्त । "अनुलिप्तीकृते

अनुलेपिन् त्रि० अनुलिम्पति अनु+लिप-णिनि । अनुलेपके

अनुलोम पु० यथाक्रमे अव्ययी० अच्समा० । यथाक्रमे । "अनुलोमविलोमाभ्यां मातृकार्णान् जपेद्बुध इति तन्त्र० "तत्र प्रतिलोममालिम्पेन्नानुलोममिति" सुश्रुतम् अनुगतः लोम आनुकूल्यम् रोम वा प्रा०स० । आनुकूल्यप्राप्ते, यथाक्रमप्राप्ते च त्रि० "सवर्णासु पुत्राः सवर्णा भवन्ति अनुलोमजा मातृवर्णा" इति विष्णुस० अनुलोमं कृष्टं क्षेत्रं प्रतिलोमं कर्षति सि०कौ० । अनुगतरोमे च । "अनुलोमाः सुलोमाश्च रुचिरा रोमराजय" इति ।

अनुलोमज पु०स्त्री० अनुलोमेन यथाक्रमेण जातः जन-ड । परिणीतक्षत्रियादिस्त्रीषु विप्रादिभ्य उत्कृष्टेभ्यो वर्णेभ्यो जाते मूर्द्धावसिक्तादौ सङ्कीर्णवर्णे । अनुलोमजाश्च "विप्रान्मूर्द्धावसिक्तो हि क्षत्रियायां, विशः स्त्रियाम् । अम्बष्ठः, शूद्र्यां निषादजातिः पारशवोऽपि वा" "वैश्याशूद्र्योस्तु राजन्यात्, माहिष्योग्रौ सुतौ स्मृतौ, वैश्यात्तु करणः शूद्र्यां, विन्नास्वेष विधिः स्मृत" इति च याज्ञ०स० ।

अनुलोमजन्मन् पु०स्त्री० अनुलोमं पितृवर्णानुक्रमेण जन्म यस्य । अनुलोमजाते मूर्द्धावसिक्तादौ । स्त्रियां डाप् । "अन्येऽनुलोमजन्मानः प्रतिलोमभवा अपीति" काशी० ।

अनुवंश अव्य० वंशे विभक्त्यर्थे अव्ययी० । वंशे इत्यर्थे तत्र भवः परिमुखा० ञ्य । आनुवंश्यस्तत्र भवे त्रि० ।

अनुवक्तृ त्रि० अनुवक्ति गुरुमुखात् श्रुत्वा तदनुरूपं वदति अनु+वच-तृच् । गुरुमुखोच्चारितानुरूपपाठके । स्त्रियां ङीप् ।

अनुवक्र त्रि० अनुक्रमेण वक्रः । अतिवक्रे "यस्य वक्रानुवक्राग्रहा" इति सुश्रुतम् अतिवक्रत्वञ्च ग्रहाणाम् "अतिवक्रा नगाष्टग" इति सूर्य्याक्रान्तराश्यपेक्षया सप्ताष्टमस्थानस्थितौ भवति ।

अनुवचन न० अनुरूपं वचनम् प्रा०स० । अनुरूपकथने "तमेतं ब्राह्मणाविविदिषन्ति वेदानुवचनेन" इति "त्रिशक्लोर्वेदानुवचनमिति" च श्रुतिः ।

अनुवत्सर पु० अनुकूलो वत्सरो दानादिविशेषाय । "शकाब्दात् पञ्चभिः शेषात् समाद्यादिषु वत्सराः । सम्परीदानुपूर्व्वाश्च तथोदापूर्व्वका मता" इत्युक्ते वत्सरभेदे । "संवत्सरे तथा दानं तिलस्य तु महाफलम् । परिपूर्व्वे तथा दानं वसनाञ्च द्विजोत्तम! । इदापूर्व्वे च वस्त्राणां धान्यानाञ्चानुपूर्व्वके उदासंवत्सरे दानं रजतस्य महाफलमिति" विष्णु०ध०पुरा० । अनुवर्षादयोऽप्यत्र ।

अनुवर्त्तन न० अनु+वृत-ल्युट् । अनुगमने, अनुसरणे, व्याकरणादौ पूर्व्वसूत्रस्थशब्दस्योत्तरसूत्रेऽन्वयार्थमनुसरणे च ।

अनुवर्त्तिन् त्रि० अनु+वृत-णिनि । पश्चाद्गामिनि अनुयायिनि च स्त्रियां ङीप् । "सशरीरा गता स्वर्गं भर्त्तारमनुवर्त्तिनी" इति रामा० ।

अनुवाक पु० अनूच्यते अनु+वच-घञ् कुत्वम् । गानशून्ये ऋग्विशेषे, ऋग्यजुःसमूहे, शास्त्रनाम्ना ख्याते वेदांशे । "अग्निरेकादशेत्यनुवाकं द्वादशवत् कृत्वेति" कात्या० १४.५.२६, "चतुःकाण्डकात्मकमनुवाकं द्वादशवदिति" वेददीपः । "अध्यायानुवाकयोर्लुक्" पा० विमुक्तशब्दोऽस्त्यस्य अण् तस्य वा लुक् । वैमुक्तो विमुक्तो वा अध्यायः अनुवाको वा ।

अनुवाक्या स्त्री अनु+वच-ण्यत् कुत्वम् । ऋत्विग्भेदः प्रशास्ता तत्पाठ्यायां देवताह्वानसाधने ऋचि । "पुरोऽनुवाक्या याज्या वेति" यजु० "द्वे ऋचौ सुराग्रहाणार्थे याज्यानुवाक्ये प्रथमानुवाक्या, सुतमिवेति याज्येति" वेददीपः । "पुरोऽनुवाक्या याज्या च शस्येवेति" छ०उप० । पुरोऽनुवाक्या प्राक्प्रयोगकालाद् याः प्रयुज्यन्ते ऋचः सा ऋग्जातिः पुरोऽनुवाक्योच्यते इति भा० ।

अनुवाच् पु० अनुवाचयति अनु+वच-णिच्-क्विप् । अनुवाचके अध्यापके ।

अनुवाचन न० अनु+वच-णिच्-ल्युट् । अध्यापने । तत्प्रयोजनमस्य अनुप्रव० छ । अनुवाचनीयः अध्यापके त्रि० ।

अनुवात पु० अनुगतो वातः । शिष्यादिदेशात् गुर्वादिदेशगन्तरि वायौ "प्रतिवातेऽनुवाते च नासीत गुरुणा सहेति" मनुः ।

अनुवाद पु० अनु+वद-घञ् । विधिप्राप्तस्य वाक्यान्तरेण कथने यथा अग्निहोत्रं जुहोतीति वाक्येन प्राप्तस्य होमस्य

दध्ना जुहोतीति वाक्येन पुनरनुवादेन दधिकरणकत्वमात्रं तत्र विधेयम्। तत्र होमस्यानुवादः एवमन्यत्राप्यूह्यम् अनुवादः पूर्व्वस्येति का० ४,२,१८, "य इष्ट्येत्यनेन वाक्येन पौर्णमास्याममावस्यायां वा विकृतीनामनुष्ठानमुच्यते तच्च प्रकृतितः प्राप्तमेव अतः कारणात् य इष्ट्येत्यनुवाद इति तद्व्या०। अनुवादश्च त्रिविध भूतार्थानुवादः स्तुत्यर्थानुवादः गुणानुवादश्चेति। तत्र सदेव सौम्येदमग्र आसीदित्यादौ भूतार्थानुवादः। "वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवतेत्यादौ, स्तुत्यर्थानुवाद'। वायव्यं श्वेतं छागमालभेतेत्यादौ प्राप्ताया वायुदेवतायाः स्तुत्यर्थत्वात् तस्य स्तुत्यर्थानुवादत्वम्। अग्निहोत्रं जुहोतीति प्राप्तस्याग्निहोत्रहोमस्य गुणविधानार्थं प्रवृत्तं दध्ना जुहोतीत्यादि गुणानुवादः। एवमन्यान्यप्युदाहार्य्याणि। अनुलक्षणकथने। "क उत्तमः श्लोकगुणानुवादात् पुमान् विरज्येत विना पशुघ्नादिति" भाग० "सिद्धोपदेशे च "अनुवादे चरणानामिति" पा०। "सिद्धोपदेशे" इति सि०कौ०।

अनुवादक त्रि० अनुवदति अनु+वद--ण्वुल्। अनुवादकारके अनुवदनशीले च।

अनुवादिन् त्रि० अनुवदति अनु+वद--णिनि। अनुवादकारके, अनुवदनशीले, युक्तगीतानुवादिनि च स्त्रियां ङीप्।

अनुवाद्य त्रि० अनु+वद-ण्यत्। उद्देश्ये प्राप्तार्थेऽपि किञ्चिद्विधानार्थमनुकीर्त्तनीये। "अनुवाद्यमनुक्त्वैव न विधेयमुदीरयेदिति वृद्धाः तथा च। पर्वतो वह्निमानित्येव प्रयोक्तव्यं न वैपरीत्येन, तथा प्रयोगे तु आलङ्कारिकैः वाक्यगतविधेयाविमर्शदोषो भवतीति प्रतिपादितम् यथा "न्यक्कारो ह्ययमेव मे यदरयः" इति वाक्ये अयमेव न्यक्कार इति प्रयोक्तव्ये तद्वैपरीत्येन प्रयोगात्तथात्वम्। अतएव "वृद्धिरादैच्" इति पा० सूत्रे आदैच् वृद्धिसंज्ञः स्यादित्यर्थके वृद्धेर्विधेयत्वेन पूर्व्वनिर्देशावश्यम्भावेऽपि वृद्धिशब्दस्य मङ्गलार्थत्वेन प्राक्प्रयोगो भाष्यादौ समर्थितः यथा "पूर्व्वोच्चारितः संज्ञी परोच्चारितः संज्ञेत्याक्षिप्य "एतदेकमाचार्य्यस्य मङ्गलार्थं मृष्यताम्। माङ्गलिक आचार्य्यो महतः शास्त्रौघस्य मङ्गलार्थं वृद्धिशब्दमादितः प्रयुङ्क्ते। मङ्गलादीनि हि शास्त्राणि प्रथन्ते वीरपुरुषकाणि च भवन्त्यायुष्मत्पुरुषाणि च अध्येतारश्च वृद्धियुक्ता यथा स्युरित्यन्तेन"। "माङ्गलिको मङ्गलप्रयोजनः। महतोऽर्थतः एकैकं सूत्रं शास्त्रमिति शास्त्रौघस्येत्युक्तम्। मङ्गलादीनीत्यादिना स्वप्रयोजनं श्रोतृप्रयोजनञ्चोक्तम्। प्रथन्ते विस्तृतानि भवन्ति तेन समाप्तिर्व्याख्याता इति" भा० उद्यो०।

अनुवासन न० अनु+वास—सौरभ्ये ल्युट्। धूपादिभिः सुरभीकरणे, वैद्यकोक्ते स्नेहाद्यैः वस्तिकर्म्मणि च। "द्विधा वस्तिः परिज्ञेयो निरूहश्चानुवासनम्। कषायाद्यैर्निरूहः स्यात् स्नेहाद्यैरनुवासनम्" इति वैद्यकम्। अनुवसति, अनुवासरं दीयते वा घ०। सुश्रुतोक्ते अनुवासनद्रव्ये पु०। तत्र यथाप्रमाणगुणविहितः स्नेहवस्तिविकल्पोऽनुवासनः पादावकृष्टः। अनुवसन्नपि न दुष्यत्यनुदिवसं वा दीयत इत्यनुवासनः। तस्यापि विकल्पोऽर्द्धमात्रावकृष्टोऽपरिहार्य्यो मात्रावस्तिरिति"। "निरूहः शोधनो लेख्यो स्नेहनो बृंहणो मतः। निरूहशोधितान् मार्गान् सम्यक् स्नेहोऽनुगच्छति। अपेतसर्वदोषासु नाडीष्विव वहञ्जलम्। सर्वदोषहरश्चासौ शरीरस्य च जीवनः। तस्माद्धि शुद्धदेहस्य स्नेहवस्तिर्विधीयते" इति। "तत्रोन्मादभयशोकपिपासारोचकाजीर्णाशपाण्डुरोगभ्रममदमूर्च्छाच्छर्दि-कुष्ठ-मेहोदर-स्थौल्यश्वासकासकण्ठशोषशोफोपसृष्टक्षतक्षीणचतुर्थिमासगर्भिणी दुर्बलाग्न्यतृष्णा बालवृद्धौ च वातरोगादृते क्षीणा नानुवास्या नास्थापयितव्या उदरी च प्रमेही च कृशो स्थूलश्च मानवः। असाध्यता विकाराणां स्यादेषामनुवासनात्" इति च सुश्रुतम्। अजादिवस्तिचर्म्मघनवस्त्रादिनिर्मितेन (पिचकारीति) प्रसिद्धयन्त्रेण धातुवैषम्यदोषनाशाय लिङ्गद्वारेण योनिद्वारेण वा दीयमानं स्नेहादिद्रव्यमनुवासन इति वैद्यकप्रसिद्धिः। अधिकं वस्तिकर्म्मशब्दे वक्ष्यते। अनुवासनं प्रयोजनमस्य अनुप्रव० छ। अनुवासनीयः अनुवासनहेतौ त्रि०।

अनुवासित त्रि० अनु वास क्त। सुरभीकृते, वस्तिकर्म्मणा चिकित्सिते च।

अनुवास्य त्रि० अनु+वस--कर्म्मणि यत्। सुरभीकार्य्ये वस्तिकर्म्मणा चिकित्स्ये च। "अवश्यं स्थापनीयाश्च नानुवास्या कथञ्चनेति" सुश्रुतम्।

अनुविधायिन् त्रि० अनु+विधत्ते अनु+वि+धा-णिनि। पश्चाद्विधायिनि, अनुगते च। "गुणानां तदन्वयव्यतिरेकानुविधायित्वमिति" सा० द०।

अनुविद्ध त्रि० अनु+व्यध-क्त। संसृष्टे। "न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः शब्दानुगमादृते। अनुविद्ध इवार्थो हि सर्वः शब्देन भासते" इति वाक्यप०। "कीटानुविद्धरत्नादिसाधारण्येन काव्यता। दुष्टेष्वपि मता यत्र रसाद्यनुगमः स्फुट" इति सा० द०। [शावन्त्याविति" भा० भी० प०।

अनुविन्ध्य पु० अवन्तिदेशीये नृपतिभेदे "विन्ध्यानुविन्ध्यः-

अनुवृत् त्रि॰ अनु पश्चात् वर्त्तते अनु+वृत-क्विप्। पश्चाद्वर्त्तिनि पश्चाद्भाविनि अनुगते च "अनुवृदस्यनुवृते" इति ता॰ब्रा॰।

अनुवृत्त त्रि॰ अनु+वृत क्त। अनुगते, पूर्व्वस्थलादपरस्थले आकाङ्क्षापूरणार्थम् अन्विते पदादौ, अनुक्रमेण वृत्ततापाप्ते क्रमशः वर्त्तुलाकारे। अनुगतो वृत्तं शीलम् अत्या॰स॰। शीलानुगते त्रि॰।

अनुवृत्ति स्त्री अनु+वृत-क्तिन्। अनुसरणे, सेवने, पूर्वस्थलादुत्तरस्थले आकाङ्क्षापूरणार्थमनुसरणे च। "कृषी दर्शवाणिज्यशुल्कशालानुवृत्तिभिः कृतोपकारादाप्तञ्च राजसं समुदाहृतमिति" नारदः। "अनुवृत्तिः सेवेति" रघु॰। "अनुवृत्तिं ध्रुवं तेऽद्य कुर्वन्त्यन्यमहीभृतामिति" देवी॰ तत्सत्त्वे तत्सत्त्वरूपे अन्वये, समन्वये च। एवं व्यावृत्त्यनुवृत्तिभ्यामन्नमयत्वं मनसः सिद्धमिति का॰ उप॰भा॰।"जन्माद्यस्य यतोऽन्वयादिति"भागव॰। "अन्वशब्देनानुवृत्तिरिति" श्रीधरः नह्यवनुद्गस्वभावा भिषजः स्वस्थानुवृत्तिं रोगनिग्रहणञ्च कर्त्तुं समर्था इति सुश्रुतम् "यासां सत्यपि सद्गुणानुसरणे दोषानुवृत्तिः परेति" सा॰द॰। दोषः दोषा च तदनुवृत्तिः सेवा अनुसरणञ्चेति तदर्थः।

अनुवेध पु॰ अनु+विध-घञ्। संसर्गे। "नहि कीटानुवेधादयो रत्नस्य रत्नत्वं व्याहन्तुमीशा" इति सा॰द॰।

अनुवेल न॰ वीप्सार्थे अव्ययी॰। प्रतिसमये अनुक्षणे "इति स्म पृच्छत्यनुवेलमादृत" इति रघुः। अर्शआदि॰ अस्त्यर्थे अच्। तद्वृत्तौ त्रि॰।

अनुवेल्लित न॰ अनु+वेल्ल-क्त। सुश्रुतोक्ते व्रणलेपनबन्धभेदे। बन्धाश्च "कोशदामस्वस्तिकानुवेल्लितप्रतोलीमण्डलस्थगिकायमकखट्टाचीनविबन्धवितानगोफणा पञ्चाङ्गी चेति चतुर्दश बन्धविशेषाः तेषां नामभिरेवाकृतयः प्रायेण व्याख्याता" इति सुश्रुतोक्ताः वेदितव्याः। तत्र अनुवेल्लितं तु शाखासु इति वैद्यकप्रसिद्धिः।

अनुवेश पु॰ अनु+विश-घञ्। ज्येष्ठातिक्रमेण कनिष्ठस्य विवाहे "यवीयसोऽनुवेशो हि ज्येष्ठस्य विधिलोपक" इति भार॰।

अनुवेश्य त्रि॰ अनुक्रमेण वेशमर्हति यत्। प्रतिवेश्यानन्तरवासिनि। "प्रातिवेश्यानुवेश्यौ च कल्याणे विंशतिद्विजे" इति मनुः। "अनुवेश्यः प्रातिवेश्यानन्तरगृहवासीति कुल्लू॰।

अनुव्य त्रि॰ अनुव्ययति अनुगच्छति अनु+व्ये-क। अनुगते ततो देवा अनुव्यमिवासुः का॰ १,२,५, अनुव्यम् अनुगमनं न्यग्भूतिं "प्राप्ता इव बभूवुरिति" तद्भा॰।

अनुव्याख्यान न॰ अनुरूपं व्याख्यानम् प्रा॰स॰। मन्त्रादीनामनुरूपार्थप्रकाशके व्याख्याने। [कथने च।

अनुव्याहार पु॰ अनु+वि+आ+हृ-घञ्। अनुवादे, मुहु-

अनुव्रजन न॰ अनु+व्रज+भावे ल्युट्। अनुगमने अनुव्रजनं च गच्छतोऽतिस्निग्धादेः जलसमीपपर्य्यन्तानुधावनम् तच्चैवोपमाविधया वर्णितं नैषधे "वनान्तपर्य्यन्तमुपेत्य सस्पृहं क्रमेण तस्मिन्नथ तीर्थ्हकपथे। न्यवर्त्ति दृष्टिप्रकरैः पुरौकसामनुव्रजद्बन्धुसमाजबन्धुभिरिति"।

अनुव्रज्या स्त्री अनु+व्रज-क्यप्। अनुसरणादिरूपे सेवने। "अब्राह्मणादध्ययनमापत्काले विधीयते। अनुव्रज्या च शुश्रूषा यावदध्ययनं गुरोरिति" मनुः।

अनुव्रत त्रि॰ अनुकूलं व्रतं कर्म्म यस्य। अनुकूलकर्म्मयुक्ते। "अनुव्रताय रन्धयन्नपव्रतायेति ऋ॰ १,५,९, अनुव्रताय अनुकूलकर्म्मणे इति भा॰। वैश्याः क्षत्रमनुव्रताः रामा॰

अनुशतिकादि न॰ ६त॰ पाणिनीयगणपाठोक्ते ञिति णिति किति च तद्धिते परे द्विपदयोराद्यचोर्वृद्धिनिमित्तीभूते शब्दसमूहे, सच गणः। अनुशतिक, अनुहोड़, अनुसंवरण, अनुसंवत्सर, अङ्गारवेणु, असिहत्य, अस्यहत्य, अस्यहेति, वध्योग, पुष्करसद्, अनुहरत्, कुरुकत, कुरुपञ्चाल, उदकशुद्ध, इहलोक, परलोक, सर्वलोक, सर्वपुरुष, सर्वभूमि, प्रयोग, परस्त्री, (राजपुरुषात् ष्यञि) सूत्रनड़, आकृतिगणोयम्। तेनाभिगम, अधिभूत, अधिदेव, चतुर्विद्या, इत्यादयोऽन्येऽपि।

अनुशय पु॰अनु+शीङ्-अच्। अत्यन्तद्वेषे, पश्चात्तापे, पूर्ववैरे च। अनुगतः शयं हस्तं गतिस॰ हस्तानुगते त्रि॰। तत्र क्रीतादिपदार्थविशेषेणानुशयस्वरूपादि नारदेनोक्तम्। "क्रीत्वा मूल्येन यः पण्यं क्रेता न बहु मन्यते। क्रीतानुशय इत्येतद्विवादपदमुच्यते"। तत्र च यस्मिन्नहनि पण्यं क्रीतन्तस्मिन्नेवाह्नि तदविकृतं प्रत्यर्पणीयमिति तेनैवोक्तम्। "क्रीत्वा मूल्येन यत् पण्यं दुःक्रीतं मन्यते क्रयी। विक्रेतुः प्रतिदेयन्तत्तस्मिन्नेवाह्न्यविक्षतमिति"। द्वितीयादिदिने तु प्रत्यर्पणे विशेषस्तेनैवोक्तः। "द्वितीयेऽह्नि ददत् क्रेता मूल्यात्त्रिंशांशमाहरेत्। द्विगुणन्तु तृतीयेऽह्नि परतः क्रेतुरेव तदिति"। परतोऽनुशयो न कर्त्तव्य इत्यर्थः। एतच्च वीजादिव्यतिरिक्तोपभोगादिविनश्वरवस्तुविषयम्। वीजादिक्रये पुनरन्य एव प्रत्यर्पणेऽवधिरित्याह। "दशैक-

पञ्चसप्ताहमासत्र्यहार्द्धमासिकम् । बीजायोवाह्यरत्नस्त्रीदोह्यपुंसां परीक्षणम्" । बीजं व्रीह्यादिबीजम् । अयो लौहम् । वाह्यो बलीवर्द्दादिः । रत्नं मुक्ताप्रवालादि । स्त्री दासी । दोह्यं महिष्यादि । पुमान् दासः । एषां बीजादीनां यथाक्रमेण दशाहादिकः परीक्षाकालो विज्ञेयः । परीक्ष्यमाणे च बीजादौ यद्यसम्यग्बुद्ध्याऽनुशयो भवति तदा दशाहाभ्यन्तर एव क्रयनिवृत्तिः । न पुनरूर्द्ध्वमित्युपदेशप्रयोजनम् । यत्तु मनुवचनम् । "क्रीत्वा विक्रीय वा किञ्चित् यस्येहानुशयो भवेत् । सोऽन्तर्दशाहात् तद्द्रव्यं दद्याच्चैवाददीत वेति" । तदुक्तलौहादिव्यतिरिक्तोपभोगादिविनश्वरगृहक्षेत्रयानशयनासनादिविषयम् । सर्वञ्चैतदपरीक्षितक्रीतविषयम् । यत् पुनः परीक्षितम् न पुनः प्रत्यर्पणीयमिति समयं कृत्वा क्रीतं तद्विक्रेत्रे न प्रत्यर्पणीयम् तदुक्तम् । "क्रेता पण्यं परीक्षेत प्राक् स्वयं गुणदोषतः । परीक्ष्याभिमतं क्रीतं विक्रेतुर्न भवेत् पुनरिति" मिता० । ततश्च क्रीतस्य, विक्रीतस्य, अन्यथा वा कृतस्य वस्तुनः, असमीचीनत्वबुद्ध्या यः पश्चात्तापः सोऽनुशय इति बोध्यम् । "भुक्तकर्म्मणोऽवशेषे च "कृतात्ययेऽनुशयवान् दृष्टस्मृतिभ्यां यथेतमनेवमिति" शा० सू० स्वर्गार्थकर्म्मणो भुक्तफलस्यावशेषः कश्चिदनुशयो नाम भाण्डानुसारिस्नेहवत् यथा हि स्नेहभाण्डं विरिच्यमानं न सर्वात्मना विरिच्यते भाण्डानुसार्य्येव कश्चित् स्नेहशेषोऽवतिष्ठते तथानुशयोऽपीति" भा० । "तत्र दृष्टं प्रत्यक्षं श्रुतिः सा हि सानुशयानामेवावरोहं दर्शयति यथा "तद्य इह रमणीयचरणा अभ्याशो ह यत्ते रमणीयां योनिमापद्येरन् ब्राह्मणयोनिं वा क्षत्रिययोनिं वा वैश्ययोनिं वा अथ य इह कपूयचरणा अभ्याशो ह यत्ते कपूयां योनिमापद्येरन् श्वयोनिं वा शूकरयोनिं चाण्डालयोनिं वेति" । चरणशब्देनानुशयः (शेषः) सूच्यते । दृष्टश्चायं जन्मनैव प्राण्युच्चावचरूपउपभोगः प्रविभज्यमान आकस्मिकत्वासम्भवात् अनुशयसद्भावं सूचयति अभ्युदयप्रत्यवाययोः सुकृतदुष्कृतहेतुकत्वस्य सामान्यतः शास्त्रेणावगमितत्वादिति च शा०भा० ।

अनुशयाना स्त्री अनु+शीङ्-शानच् । परकीयनायिकाभेदे । तद्विवरणं नायिकाशब्दे दृश्यम् । अनुतापकर्त्तरि त्रि० ।

अनुशयिन् पु० अनु+शीङ्-इनि । यावत्कर्म्मक्षयं चन्द्रलोके स्थित्वा सावशेषे एव कर्म्मणि पश्चात्तापान्विततया भूमिलोके जन्मग्रहणायागन्तुं प्रवृत्ते जीवे । "यो यो ह्यन्नमत्ति अनुशयिभिः तदंशेन भावितत्वात् संस्कृतत्वाच्च संश्लिष्ट-रेतःसिगिति" छा०भा० । तस्य रेतःसिगाकृत्याः पूर्व्वसम्बन्धत्वात् तद्रूपेण गर्भाशयमनुप्रविष्टोऽनुशयी रेतःसिगाकृतिर्भवतीति आनन्द० । पश्चात्तापयुते त्रि० । पुरुषस्य अनुशयत एव भुक्तभोगायाः प्रकृतेस्त्यागः श्रुतावप्युक्तः । "अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बह्वीः प्रजाः सृजमानां स्वरूपाः । अजोह्येको जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्य इति "यं संपद्य जहात्यजामनुशयी सुप्तः कुलायं यथेति" भाग० ।

अनुशयी स्त्री अनुशय्यते पश्चात्तप्यतेऽस्याम् । अनु+शीङ् अधिकरणे अच् गौरा० ङीप् । पादरोगभेदे, "हरेदनुशयीं वैद्यः क्रियया श्लेष्मविद्रधेरिति" भावप्रकाशः ।

अनुशर पु० अनुशृणाति अनु+शॄ कर्त्तरि अच् । राक्षसे ।

अनुशासन न० अनुशिष्यते याथार्थ्येन निरूप्यते अनु+शास भावे ल्युट् । याथार्थ्यज्ञापने, निरूपणे, कर्त्तव्योपदेशे च । "ऋणे देये प्रतिज्ञाते पञ्चकं शतमर्हति । अपह्नुते तद्द्विगुणं तन्मनोरनुशासनमिति" मनुः अनुशासनविरोधादिति दृष्टाः । करणे ल्युट् । तत्प्रतिपादके शास्त्रे यथा "अथ शब्दानुशासनम्" । "अनुशिष्यन्तेऽसाधुशब्देभ्यो विविच्य बोध्यन्तेऽनेनेति करणल्युडन्ततया शास्त्रपदेन सामानाधिकरण्यमिति भाष्यप्रदीपोद्द्योतः । "अथशब्दानुशासनं नाम शास्त्रमधिकृतं वेदितव्यमिति भाष्यम्" । "अथ योगानुशासनमिति" पातञ्जलसूत्रम् योगोऽनुशिष्यतेऽनेन तादृशं शास्त्रमधिकृतमिति तदर्थः उभयत्र अथशब्दस्याधिकारार्थत्वात्तथात्वम् "नामलिङ्गानुशासनमित्यमरः" अनुशासनं धर्मनिरूपणं प्रयोजनमस्य ठक् आनुशासनिकम् । महाभारतान्तर्गतानुशासनपर्व्वणि ।

अनुशासितृ त्रि० अनुशास्ति याथार्थ्येन कर्त्तव्यमुपदिशति अनु+शास तृच । कर्त्तव्योपदेशके । स्त्रियां ङीप् । औणा० तृन् । अनुशास्तापि तत्रार्थे त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

अनुशासिन् त्रि० अनु+शास णिनि । कर्त्तव्योपदेशके दण्डयितरि च "एषस्त्वेमानुशासी राजेति" विक्र० ।

अनुशिष्ट त्रि० अनु+शास कर्म्मणि क्त । कृतानुशासने, यस्य हितोपदेशः क्रियते तस्मिन्, दण्डिते च ।

अनुशीत अव्य० शीते विभ० अव्ययी० । शीते इत्यर्थे, परिसुषा० भवादौ ञ्य । आनुशीत्यः तद्भवादौ त्रि० ।

अनुशीलन न० अनुक्षणं शीलनं प्रा० स० । सतताभ्यासे अनलसाचरणे "आनुकूल्येन कृष्णानुशीलनं भक्तिरुत्तमेति" भक्तिरसा० कृष्णस्य तद्गुणकीर्त्तनस्यानुशीलनं तदर्थः ।

अनुशोक पु॰ अनु+शुच-घञ्। पश्चाच्छोके अनुशोचने।

अनुशोचन न॰ अनु+शुच-ल्युट्। अनुशोके। "इष्टं दत्तमधीतं वा विनश्यत्यनुकीर्त्तनात्। श्लाघानुशोचनाभ्यां च भग्नतेजो विभिद्यते" इति शु॰त॰ देवलः। अनुशोचनं धनव्ययेन पश्चात्ताप इति रघुनन्दनः। स्वार्थे णिचि युच्। अनुशोचना तत्रैवार्थे स्त्री।

अनुशोचनीय त्रि॰ अनुशुच्यते अनु+शुच-कर्म्मणि अनीयर्। अनुशोचनार्हे यमुद्दिश्य शोकः क्रियते तस्मिन्।

अनुशो(शु)चित न॰ अनु+शुच-भावे क्त उदुपधत्वात् वा न कित्त्वम्। अनुशोचने। अनुशोचितुमारब्धः आरम्भार्थे क्त वा गुणः। कृतशोचनारम्भे त्रि॰।

अनुश्लोक न॰ अनुश्लोक्यते गीयते अनु+श्लोक-कर्म्मणि अच्। महाव्रते गेये सामभेदे, "श्लोकेन स्तुवते पुरस्तात् सदसः, अनुश्लोकेन पश्चादिति" ता॰ब्रा॰। तच्च वेगानग्रन्थे ११, २ प्रपा॰ आद्यम् साम। [नुषक्ता" इति सि॰कौ॰।

अनुषक्त त्रि॰ अनु+सन्ज-क्त। संलग्ने। "येऽत्र नकारा-

अनुषङ्ग पु॰ अनु+सन्ज-घञ्। दयायां दयया हि अन्यदुःखेनान्यदुःखसम्बन्धात्तथात्वम्। प्रसङ्गे, प्रसङ्गश्च अन्योद्देशेन प्रवृत्तस्य तन्नान्तरीयकविधयान्यसिद्धिः यथा "विप्रवधप्रायश्चित्तेन तन्नान्तरीयकविधया अवगोरदण्डनिपातनप्रायश्चित्तसिद्धिः। "त्रयं केचिदुपात्तस्य दुरितस्य प्रचयते। अनुत्पत्तिं तथाचान्ये प्रत्यवायस्य मन्वते। नित्यक्रियां तथाचान्ये ह्यनुषङ्गफलां श्रुतिमिति" प्रा॰त॰ आप॰सू॰। अनुषङ्गेण फलं यस्या इति तदर्थः। एकत्र वाक्ये श्रुतस्य शब्दस्यान्यत्र वाक्येऽन्वयार्थमाकर्षणे। यथा "नित्यक्रियां तथा चान्ये" इति वाक्ये पूर्ब्बवाक्योपात्तस्य मन्वते इति क्रियापदस्यान्वयार्थमाकर्षणम्। तथा पञ्चावयवन्यायवाक्येषु उपनयवाक्यस्थस्य अयमिति पदस्य निगमनवाक्येऽन्वयार्थमाकर्षणम्। यथा वह्निव्याप्यो धूमो धूमावांश्चायमिति उपनयवाक्यस्थस्य अयमिति शब्दस्य तस्माद्वह्निमानिति वाक्येऽन्वयेन अयं वह्निमानिति बोधः। अतएव शास्त्रकारैः पूर्ब्बत्र श्रुतशब्दस्योत्तरत्रानुकर्षणबोधनाय एतत्पदमनुषञ्जनीयमित्युक्तम्।

अनुषङ्गिन् त्रि॰ अनुक्षणं सजते अनु+सन्ज घिनुण्। अनुक्षणं प्रसक्ते। "सप्तकस्यास्य वर्गस्य सर्व्वत्रैवानुषङ्गिणः। पूर्ब्बं पूर्ब्बं गुरुतरं विद्याद्व्यसनमात्मन" इति मनुः। अनुषङ्गिणः प्रायेणावस्थितस्येति" कुल्लू॰। व्यापके च। "विभुतानुषङ्गि भयमेति जन इति "किरा॰ विभुतायाः प्रभुत्वस्यानुषङ्गि व्यापकमिति" तट्टीकायां मल्लिनाथः।

अनुषक् अव्य॰ अनु+सन्ज-क्विप्। आनुपूर्ब्ब्याम्। स्वरादेराकृतिगणत्वादयं तद्गणीयः" इति मनो॰। वृ॰ दीर्घः। आनुषगप्यत्रार्थे अव्य॰।

अनुषिक्त त्रि॰ अनु+सिच-क्त। सततसिक्ते पश्चात्सिक्ते च।

अनुषेचन न॰ अनु+सिच-भावे ल्युट्। अनुक्षणसेचने, पश्चात्सेचने च।

अनुष्टुति स्त्री अनु+स्तु-क्तिन्। अनुक्रमेण स्तुतौ "यः पूर्ब्ब्यमनुष्टुतिमीशे इति ऋ॰ ८, ६८, अनुष्टुतिम् अनुक्रमेण क्रियमाणां स्तुतिमिति भाष्यम्।

अनुष्टुब्गर्भा स्त्री ६त॰। "आद्यः पञ्चाक्षरः" पादः उत्तरेऽष्टाक्षरास्त्रयः अनुष्टुब्गर्भैव सोष्णिक्स्यात्तल्लक्षणे छन्दोभेदे। "अद्यः पञ्चकस्त्रयोऽष्टका अनुष्टुब्गर्भा" इति का॰सर्वा॰

अनुषण्ड अव्य॰ षण्डः पद्मसमूहस्तत्र विभ॰ अव्ययी॰। षण्डे इत्यर्थे। तत्र जातादि कच्छादि॰ अण्। आनुषण्डस्तज्जाते त्रि॰।

अनुष्टुभ् स्त्री अनु+स्तुभ-क्विप् षत्वम्। सरस्वत्याम्, अष्टाक्षरपादके, छन्दोभेदे वाचि च। अनुष्टुप्छन्द इति य॰ १५, ५, "अनु निरन्तरं स्तुभ्यतेऽनया अनुष्टुप् वाक्" वागेव संस्तुप् छन्दः "वागनुष्टुप्छन्द" इति श्रुतेरिति" वेददी॰। "अनुष्टोभनादनुष्टुबिति" ब्राह्मणे निरुक्तिः। "गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् चेति वृत्त॰। अनुष्टुप् च द्विविधा यथा कथञ्चिदष्टाक्षरपादिका जातिः, विशेषसन्निवेशयुक्ताक्षरकं छन्दश्च। तत्र जातेः २५६ भेदाः। "पञ्चमं लघु सर्व्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः। गुरु षष्ठञ्च पादानां शेषेष्वनियमो मत" इति छन्दोमञ्जर्य्युक्तलक्षणं द्वितीयम्। तस्य च पञ्चमलघुत्वं व्यभिचरति च "यियक्षमाणेनाहूत" इति माघः। तस्य च मात्राष्टकरूपत्वं यथा "प्रयोगे प्रायिकं प्राहुः केऽप्येतद्वक्तलक्षणम्। लोकेऽनुष्टुबिति ख्यातम् तस्याष्टाक्षरता कृतेति छन्दोम॰। अतएव वृत्तरत्नाकरे "वक्त्रं नाद्यान्नसौ स्यादब्धेर्योऽनुष्टुभि ख्यातमिति" वक्त्रनामतोक्ता। वर्णवृत्तस्य तु वितानमिति नाम यथोक्तं वृत्तरत्नाकरे "वितानमाभ्यां यदन्यदिति।" आभ्यां समानिकाप्रमाणिकाभ्यामन्यत् सर्वमित्यर्थः। "अथ छन्दांसि गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपङ्क्तित्रिष्टुबित्याद्युपक्रम्य चतुर्विंशत्यक्षरादीनि चतुरुत्तराणि, ऊनाधिकेनैकेन निचृद्भूरिजौ, द्वाभ्यां विराट्स्वराजौ, पादपूरणार्थं तु क्षिप्रसंयोगैकाक्षरीभावात् व्यूहेदिति "अनादेशेऽष्टाक्षराः पादाश्चतुष्पदा चर्च इति

तृतीयमनुष्टुबिति" च कात्या० सर्व्वानुक्र० "शुचिमनुष्णिहा प्राणमनुष्टुभेति" यजु० ।

अनुष्ठ त्रि० अनुक्रमेण तिष्ठति अनु+स्था-क षत्वम् । अनुक्रमेण स्थातरि "हिता विश्वा अनुष्ठा प्रवणेषु जिघ्नते इति ऋ० १,५४,१०, अनुष्ठाः अनुक्रमेण तिष्ठन्तीरिति भाष्यम् । भावे अङ् टाप् । अनुष्ठाने स्त्री ।

अनुष्ठातृ त्रि० अनु+स्था-तृच् स्त्रियां ङीप् । विधानकर्त्तरि "शास्त्रदेशित फलमनुष्ठातरीति" न्यायवाक्यम् ।

अनुष्ठान न० अनु+स्था-भावे ल्युट् षत्वम् । विहितकर्म्मादिकरणे । अलब्धलाभादिक्रममभिधाय "एतच्चतुर्विधं विद्यात् पुरुषार्थप्रयोजनम् । अस्य नित्यमनुष्ठानं सम्यक् कुर्य्यादतन्द्रित"इति मनुराह स्म"उपरुध्यते तपोऽनुष्ठानम्"शकु० ।

अनुष्ठित त्रि० अनु+स्था-कर्म्मणि क्त । विधानेन कृते धर्म्मकार्य्यादौ "अस्माभिर्यदनुष्ठेयं गन्धर्वैस्तदनुष्ठितमिति" भा० व०प० ।

अनुष्ठु अव्य० अनु+स्था कु । सम्यगित्यर्थे "पार्थिवानामृतून् प्रासाद्विदधावनुष्ठु इति ऋ० १,६५,२, अनुष्ठु इत्येतदव्ययं सत्यकृसमानार्थं सुष्ठु यथेति भा० ।

अनुष्ठेय त्रि० अनु+स्था-कर्म्मणि यत् । विधेये । "अस्माभिर्यदनुष्ठेयं गन्धर्वैस्तदनुष्ठितमिति" भा०व०प० ।

अनुष्ण त्रि० न उष्णः न०त० । उष्णभिन्ने शीतपदार्थे "अनुष्णाभिरफेनाभिरद्भिस्तीर्थेन धर्मविदिति" मनुः । न उष्णः विरोधे न०त० । अलसे । अलसो हि शीतबाधाभावेऽपि शीतबाधामभिनयन् कर्त्तव्यकर्म्मणि जड़ इव भवति दक्षस्तु शीतेऽपि तदगणयित्वा कर्त्तव्यकरणाय अजड़ इव सन् व्याप्रियते इति तयोरुष्णानुष्णता । अत्र कारिग्यर्थे कनि अनुष्णकोऽपि । उत्पले न० । उष्णभिन्ने शीतले स्पर्शे पु० "अनुष्णाशीतपाकज" इति भाषा० । अनुष्णः स्पर्शश्च पृथिवीसमीरणयोः, तयोरौष्ण्योपलब्धिस्तु तेजःसंयोगविशेषादिति बोध्यम् ।

अनुष्णगु पु० अनुष्णाः शीतला गावः किरणाः अस्य । चन्द्रे अनुष्णकिरणादयोऽप्यत्र पु० ।

अनुष्णवल्लिका स्त्री अनुष्णा शीतला वल्लीव इवार्थे कनि टापि अत इत्त्वम् । नीलदूर्व्वायाम् ।

अनुसंवत्सर अव्य० संवत्सरे विभक्त्य० वीप्सायां वा अव्ययी० । वत्सरे इत्यर्थे, प्रतिवर्षे च । तत्र भवादौ ठञ्, अनुशतिका० उभयपदवृद्धिः । आनुसांवत्सरिकः प्रतिवर्षभवे त्रि० ।

अनुसंवरण न० अनु+सम्+वृ-ल्युट् । अनुक्रमेण गोपने । अनुसंवरणाय हितम् ठञ् अनुशतिका० द्विपदवृद्धिः । आनुसांवरणिकः तद्भवादौ त्रि० ।

अनुसंहित त्रि० अनु+सम्+धा-कर्म्मणि क्त । कृतानुसन्धाने यस्य स्नानार्थमन्वेषणादिकम् क्रियते तस्मिन् । संहितायां विभ० अव्ययी० । संहितायामित्यर्थे । "अर्थके प्राङ्गरनुसंहितमिति ऋग्वेदप्रातिशाख्यम् ।

अनुसन्तति स्त्री अनुक्रमेण सन्ततिः । अविच्छेदधारायाम् "अनुसन्ततिपातिनः पटत्वमिति" माघः ।

अनुसन्धान न० अनु+सम्+धाञ् ल्युट । अन्वेषणे, चिन्तने च

अनुसन्धेय त्रि० अनु+सम्+धा कर्म्मणि अर्हाद्यर्थे वा यत् । अनुसन्धातुं योग्ये, अनुसन्धातव्ये च ।

अनुसर त्रि० अनुसरति पश्चाद् गच्छति । अनु+सृ-ट स्त्रियां ङीप् । अनुचरे, सहगन्तरि च ।

अनुसरण न० अनु+सृ ल्युट् । अनुगमने, सदृशीकरणे च ।

अनुसवन अव्य० सवनस्य पश्चात् अव्ययी० । सवनस्य (स्नानस्य) पश्चात् सवने, "अनुसवनमेनमालभेरन्निति का० २५, १२, २६, एनं ज्वराद्यभिभूतं दीक्षितं सर्व्वे ऋत्विजः सवनान्तेषु स्पृशेयुरिति तद्व्याख्या ।

अनुसाय अव्य० साये विभ० अव्ययी० । सायाह्ने इत्यर्थे तत्रभवः परिमुखा० ञ्य । आनुसाय्यः तत्रभवे त्रि० ।

अनुसार पु० अनु+सृ-घञ् । अनुसरणे, "धर्मशास्त्रानुसारेण क्रोधलोभविवर्जितः" इति या० स्मृतिः । "कृतानुसारादधिका व्यतिरिक्ता न सिध्यतीति" मनुः ।

अनुसारणा स्त्री अनु+सृ । णिच्-युच सारणा अनुगत्य सारणा चालना । अनुधावने, अपसारणायाम्, भीतकर्त्तृकानुधावने हि भीतस्य चालना भवतीति तस्य सारणात्वम् "तस्मात् पलायमानानां कुर्य्यान्नात्यनुसारणाम्" भा०शा०प० ।

अनुसारिन् त्रि० अनुसरति पश्चाद् गच्छति अनु+सृ णिनि । अनुगन्तरि । "कृष्णसारे ददच्चक्षुस्त्वयि चाधिज्यकार्मुके । मृगानुसारिणं साक्षात् पश्यामीव पिनाकिनमिति शकु० । "यदा यदा सतां हानिर्वेदमार्गानुसारिणामिति" पुरा० ।

अनुसूया स्त्री अनुसूयते अनु+सू-क्यप् । शकुन्तलासहचरीभेदे शकु० । अनुसूयेत्येके ।

अनुसृति स्त्री अनु+सृ क्तिन् । अनुसरणे । अनुसरति कलान्तरं कर्त्तरि संज्ञायां क्तिच् । कुलटायां स्त्रियां, स्त्री । तस्याः अपत्यं मतान्तरे कल्याण्यादि० ठक् इनङ् च । आनुसृतिनेयः तदपत्ये पु०स्त्री० ।

अनुसृष्टि स्त्री अनु+सृज-क्तिन् । अनुसर्जने । कर्त्तरि संज्ञायां

क्विप् । प्रत्यत्पन्नमतो स्त्रियां स्त्री । तस्याः अपत्यम् कल्याण्यादि० ढक् इनङ् च । आनुसृष्टिनेयः तदपत्ये पु०स्त्री० ।

अनुसेविन् त्रि० अनुक्षणं सेवते अनु+सेव–णिनि स्त्रियां ङीप् । सततसेविनि "क्रूरकर्म्मानुसेविनीमिति" रामा० ।

अनुस्तरण त्रि०अनुस्तीर्य्यते अनु+स्तॄ–करणे ल्युट् । आच्छादने चर्म्मादौ स्त्रियां ङीप् । "अनुस्तरण्या वपामुत्खिद्य शिरोमुखं प्रच्छादयेदिति" ता०ब्रा० । तत्साधने स्त्रीगव्यां स्त्री । "अनुस्तरणीं गामजां वैकवर्णां कृष्णामेके सव्ये बाहौ बद्ध्वेति" श्रुतिः । "सेयं गौः स्तृतं दीक्षितमनुस्तृतत्वाद्रक्षितत्वाच्चानुस्तरणीत्युच्यते" इति तच्चिरन्तब्राह्मणम् । अनुस्तीर्य्यते वैतरणी नदी अनया अनु+स्तॄ–करणे ल्युट् पृ० सुट् । वैतरणीनद्युत्तारिकायां गवि स्त्री । "तस्मात् पुरुषाय पुरुषानुस्तरणी क्रियते इति" श्रुतिः ।

अनुस्मृति स्त्री अनु+स्मृ–क्तिन् । अनुरूपचिन्तने आलम्बनसङ्गततया चिन्तने "अनुस्मृतेर्बादरिरिति" शा०सू० । प्रादेशमात्रत्वेन अयम् (परमेश्वरः) अप्रादेशमात्रोऽप्यनुस्मरणीयः प्रादेशमात्रप्रत्ययसत्त्वाय । एवमनुस्मृतिनिमित्ता परमेश्वरे प्रादेशमात्रश्रुतिरिति बादरिराचार्य्यो मन्यते इति भा० । "प्रादेशमात्रोऽहम्परोऽपि दृष्ट इत्यादौ श्रुत्यौ प्रादेशमात्रश्रवणमनुस्मृत्यर्थमित्यत्र तत्तात्पर्य्यम् ।

अनुस्यूत त्रि० अनु+सिव–क्त ऊठ् । ग्रथिते, सततसंबद्धे च । "स्रक्सूत्रवत् सर्व्वानुस्यूतेति" ति०त०रघुनन्दनः ।

अनुसमाहार पु० अनु+सम्+आ+हृ–घञ् । अनुसन्धाने "अनुसमाहरतीत्यस्यानुसन्धत्ते" इति भाष्ये व्याख्यानात् कथात्तम् ।

अनुस्वार पु०स्वृ अप् उदात्तादिस्वरवत्त्वात् स्वराः स्वरवर्णा एव स्वाराः अनुगतः स्वारान् अत्या० स० । स्वराश्रयेण उच्चार्य्यमाणे विन्दुरेखया व्यज्यमानेऽनुनासिके वर्णभेदे । "अनुस्वारो विसर्गश्चे"त्युपक्रम्य "आश्रयस्थानभागिन" इत्युक्तेस्तस्य तथात्वम् । सानुस्वारो विसर्गी च दीर्घश्चैव गुरुर्भवेत् छन्दोम० । "अनुस्वारो विसर्गश्च ✠क✠पौ चापि पराश्रितौ । अयोगवाहा विज्ञेया आश्रयस्थानभागिन" इति शिक्षा ।

अनुहरण न० अनु+हृ ल्युट् । देशभाषाचेष्टादिना सदृशीकरणे, सादृश्यधर्म्माविष्करणे च ।

अनुहार पु० अनु+हृ–घञ् । अनुकरणे पश्चाद्धरणे च ।

अनुहार्य्य त्रि० अनु+हृ–ण्यत् । सदृशीकार्य्ये ।

अनुहृत त्रि० अनु+हृ–क्त । अनुकृते सदृशीकृते ।

अनुहोड त्रि० होडे विभक्त्य० अव्ययी० । होडे इत्यर्थे । तत्र भवादौ ठक् अनुशतिका० द्विपदवृद्धिः । आनुहौडिकः । होडभवे त्रि० ।

अनूक पु० अनु+उच–समवाये क नि० कुत्वम् । गतजन्मनि । सुशीले न० । यज्ञाधारे पृष्ठास्थिभेदे पु० । यत्र श्रोण्योऽवद्यति नांसयोर्नानूकस्य नापरसक्थ्योरिति" शत० ३,८,२,२७, भाष्यकृता तथैव व्याख्यातम् । चयनसाधने यज्ञिये इष्टकोपधायकपात्रभेदे न० । "अयुग्मागणमध्यमानूके" इति कात्या० १६,७,२२ । अयुग्मो य इष्टकागणः तासां मध्यमाऽनूके उपधेया इति । "एका च" कात्या० १६,७,२३ । यावत्येष्टका साप्यनूक एव । "अभितो युग्माः २४, अनूकमभितो युग्मा अर्द्धार्द्धिकया इति तद्व्या० । "साध्यमनूकं वक्षादिति" बृहत्संहितोक्ते पुरुषलक्षणभेदे न० ।

अनूकाश पु० अनु+काश–घञ् उप० दीर्घः । अधस्तनदेहादिप्रकाशे "प्रकाशेनान्तरमनूकाशेन बाह्यमिति" य० २५,२ "अनूकाशेनाधस्तनदेहकान्त्येति" वेददीपः ।

अनूचान पु० अनु+वच कान नि० । शिक्षादिषडङ्गसहितवेदाध्ययनकारिणि, वेदार्थानुवचनसमर्थे च । "इदमूचुरनूचानाः प्रीतिकण्टकितत्वच" इति कुमा० "स ह द्वादशवर्ष उपेत्य चतुर्विंशतिवर्षः सर्व्वान् वेदानधीत्य महामना अनूचानमानी स्तब्ध एयाय" छा० उप० । "बालाकिर्हानूचानमना आसेति" छा० उ० ।

अनूच्य त्रि० अनूच्यते अनु+वच–क्यप् । अनुवाच्ये पाठ्ये "पश्चादरण्येऽनूच्यमिति" "विमुखेनारण्येऽनूच्यमिति" च का० १८,४ २०,२४ ।

अनूढ त्रि० अनु+वह–क्त । अविवाहिते । "परिवेत्तानुजोऽनूढे ज्येष्ठे दारपरिग्रहा"दित्यमरः । स्त्रियां ङीप् ।

अनूति स्त्री वे–क्तिन् अभावे न०त० । गमनाभावे । "अस्तूतौ अनूती हिरिशिप्रःसत्वा" इति ऋ० ६,२९,६ । "अनूत्या अनागमनेनेति" भा० ।

अनूदित त्रि० अनु+वद–क्त । यस्य तुल्यार्थकभाषान्तरेणानुवादः कृतः, तस्मिन् पदार्थे अनुवादविषये च ।

अनूद्य अव्य० अनु+वद–ल्यप् । अनुवादं कृत्वेत्यर्थे । अनु+वद–क्यप् । अनूद्ये अनुवादार्हे ।

अनून त्रि०न ऊनः न०त० । परिपूर्णे, समग्रे, अहीने च । "अनूनराजस्य गुणैरनूनामिति" रघुः । नूनं निश्चितं न०त० । अनिश्चिते । स्वार्थे कन् तत्रैवार्थे ।

अनूप त्रि॰ अनुगता आपो यत्र ब॰ अच्समास॰ अत उत्त्वम्। जलप्राये स्थाने। "शकटः शाकिनी गावो जालमस्पन्दनं वनम्। अनूपं पशवो राजा दुर्भिक्षे नव वृत्तय" इति आङ्गि॰ त॰ छागलेयः। तत्स्थले सर्व्वदावासिनि महिषे पु॰। "बह्वम्बुर्बहुवृक्षश्च वातश्लेष्मामयान्वितः। देशोऽनूप इति ख्यात" इत्युक्ते "अनूपसर" इति प्रसिद्धे देशभेदे पु॰। "अनूपराजस्य गुणैरनूनामिति" रघुः।

अनूपज न॰ अनूपे जलप्राये देशे जायते जन–ड ७त॰। (आदा) इति ख्याते आर्द्रके, तस्य जलप्रायोद्भवत्वात्तथात्वम्। तत्स्थानजातमात्रे त्रि॰।

अनूप्य त्रि॰ अनूपदेशे भवः यत्। अनुगतजलदेशभवे "शन्न आपो धन्वन्याः शमनः सन्त्वनूप्या" इति स्नानमन्त्रः।

अनूबन्ध्य त्रि॰ अनु+बन्ध–ण्यत् उपस॰ दीर्घः। बधार्थं बन्धनीये यज्ञिये पशौ, "वशामनूबन्ध्यामालभेत" इति शत॰ २,४,४,१४, "अनुबन्ध्ययेष्ट्वेति" आश्व॰। [याजार्थे।

अनूयाज पु॰ अनु+यज घञ् उपसर्गस्य वा दीर्घः। अनु-

अनूरु पु॰ न स्त ऊरू यस्य ब॰। सूर्य्यसारथौ विनताज्येष्ठ पुत्रे अरुणे। तस्य अपूर्ण एव गर्भे मात्रा अण्डस्य स्फोटनादूरुप्रभृत्यङ्गविकलत्वम् तत्कथा भा॰ आदिप॰। यथा "ततः पुत्रार्थिनी देवी व्रीड़िता च तपस्विनी। अण्डं बिभेद विनता तत्र पुत्रमपश्यत। पूर्व्वार्द्धकायसम्पन्नमितरेणाप्रकाशता। स पुत्रः क्रोधसंरब्धः शशापैनामिति श्रुतिः। योऽहमेवं कृतो मातस्त्वया लोभपरीतया। शरीरेणासमग्रेण तस्माद्दासी भविष्यसि। पञ्चवर्षशतान्यस्या यया विस्पर्द्धसे सह। एष च त्वां सुतो मातर्द्दासीत्वान्मोचयिष्यति। यद्येनमपि मातस्त्वं मामिवाण्डविभेदनात्। न करिष्यस्यनङ्गं वा व्यङ्गं वापि यशस्विनम्। प्रतिपालयितव्यस्ते जन्मकालोऽस्य धीरया। विशिष्टं बलमीप्सन्त्या पञ्चवर्षशतात्परः। एवं शप्त्वा ततः पुत्रो विनतामन्तरीक्षगः। अरुणो दृश्यते ब्रह्मन् प्रभातसमये सदा। आदित्यरथमध्यास्ते सारथ्यं समकल्पयदिति"। "गतं तिरश्चीनमनूरुसारथेरिति" माघः। [तत्कथाऽनुपदमुक्ता।

अनूरुसारथि पु॰ अनूरुः सारथिः रथनियन्ता यस्य। सूर्य्ये

अनूराध त्रि॰ अनु+राध–घञ् उपस॰ दी॰। अनुराधनीये "इन्द्रं वयमनूराध हवामहे" इति अथ॰ १९,१५,२।

अनूच पु॰ नास्ति अध्यस्ततया ऋक् यस्य अच् समासान्तः। ऋक्शून्ये अनुपनीते बालके। "अनृचस्त्वङ्गुचावध्येतय्ये वेति" सि॰ कौ॰। "यथा चाज्ञेऽफलं दानं तथा विप्रोऽनृचोऽफलः" मनुः। "अनृचः अनधीयान इति" कुल्लू॰। "अनृचो माणवक इति" मुग्धबोधम्। समासान्तविधेरनित्यत्वात् क्वचित् न अच्। "तेन सहस्रं हि सहस्राणामनृचां यत्र भुञ्जते इति" "तथानृचे हविर्दत्त्वा न दाता लभते फलमिति" च मनुः। समासान्तपक्षे अनृचे इति विवक्षया सप्तमी, तदभावपक्षे चतुर्थीति भेदः। अध्येतरीत्युक्तेः "अनृक् सामेति" सि॰ कौ॰। अजभावपक्षे विभाषया कप्। अनृक्कः ऋक्शून्ये त्रि॰।

अनृजु त्रि॰ न ऋजुः। शठे वक्रे कुटिले च। "न पाणिपादचपलो न नेत्रचपलोऽनृजुः" इति मनुः। "या भ्रातुरघ्ने अनृजोर्ऋणमिति" ऋ॰ ४,३,१३। "लग्नात् पापावृज्वनृजू व्ययार्थस्थौ यदा तदा। कर्त्तरी नाम सा ज्ञेया मृत्युदारिद्र्यशोकदेति" मुहूर्त्तचि॰। ऋजुमार्गगामी पश्चं गतिः, अनृजुः वक्री पश्चाद्गतिरिति तदर्थः।

अनृण त्रि॰ न ऋणं यस्य। ऋणशून्ये। ऋणञ्च अवश्यदेयम् तच्च उत्तमर्णाय दातव्यत्वेन स्वीकृतं धनम्। तच्चावश्यं शोध्यं तदशोधने "ऋणानामनपाक्रियेत्युक्तेरुपपातकं भवति। अवश्यशोध्यत्वेन तत्सदृशम् वेदाध्ययनादिकमपि ऋण शब्देन व्यवह्रियते "जायमानो वै पुरुषस्त्रिभिर्ऋणैर्ऋणी भवति स्वाध्यायेन ऋषिभ्यः, यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य" इति श्रुतिः एवञ्च वेदाध्ययनादिना ऋष्यादीनामृणशोधने अनृणो भवतीति स्मृत्यादौ प्रसिद्धम्। एवञ्च "ऋणानि त्रीण्यपाकृत्य मनो मोक्षे निवेशयेदिति" अनृणस्यैव मोक्षाधिकारः। अतएव मनुना "दशलक्षणकं धर्ममनुतिष्ठन् समाहितः। वेदान्तं विधिवच्छ्रुत्वा संन्यसेदनृणो द्विज" इति अनृणस्यैव संन्यासोऽभिहितः। "ज्येष्ठेन जातमात्रेण पुत्री भवति मानवः। पितॄणामनृणश्चैव स तस्मात् सर्वमर्हतीति" मनुः। "एष वा अनृणः यः पुत्रीति" श्रुतिः। कृतोपकारस्य प्रत्युपकारोऽपि ऋणत्वेन स्वीक्रियते। तदभिप्रायेणैव "प्राणैर्दशरथप्रीतेरनृणं कण्ठवर्त्तिभिरिति" रघौ वर्णितम्।

अनृणिन् त्रि॰ न ऋणी स्त्रियां ङीप्। ऋणिभिन्ने "दिवसस्याष्टमे भागे शाकं पचति यो नरः। अनृणी चाप्रवासी च स वारिचर! मोदते, इति भा॰ व॰ प॰। "एकमप्यक्षरं यस्तु गुरुः शिष्ये निवेदयेत्। पृथिव्यां नास्ति तद्द्रव्यं यद्दत्त्वा सोऽनृणी भवेदिति" पु॰।

अनृत न॰ न ऋतम्। सत्यभिन्ने मिथ्याभूते। "यद्वाहमभिदुद्रोह यद्वा शेप उतानृतमिति" ऋ॰ १,२३,२२। "प्रियञ्च

नामृतं ब्रूयादेष धर्म्मः सनातन” इति मनुना मिथ्याभूतं प्रियवाक्यमपि निषिद्धं तत्र साक्ष्यनृतभाषणस्यातीवनिन्द्यता यथा “यावतो बान्धवान् यस्मिन् हन्ति साक्ष्येऽनृतं वदन्निति” “एषामन्यतमे स्थाने यः साक्ष्यमनृतं वदेदिति” च मनुः। “ये च पापकृतां लोका महापातकिनां तथा। अग्निदानाञ्च ये लोकाः ये च स्त्रीबालघातिनाम्। स तान् सर्व्वानवाप्नोति यः साक्ष्यमनृतं वदेदिति” या०। “अहि मार्जार! यथातत्त्वं लम्बन्ते पितरस्तव। तव वाक्यमदोषैर्वमुत्पतन्ति पतन्ति च॥ नग्नो मुण्डः कपाली च भिक्षार्थं क्षुत्पिपासितः। अन्धशत्रुकुले गच्छेद् यस्तु साक्ष्यनृतं वदेत्॥ पञ्च कन्यानृते हन्ति दश हन्ति गवानृते। शतमश्वानृते हन्ति, सहस्रं पुरुषानृते॥ वशि०स०। क्वचिद्विषये तदपवादः। “वर्णिनां हि वधो यत्र तत्र साक्ष्यनृतं वदेदिति” या०। “प्राणात्यये सर्व्वधनापहारे विप्रस्य चार्थे ह्यनृतं वदेच्च। विवाहकाले रतिसंप्रयोगे पञ्चानृतान्याहुरपातकानि भा०क०प०। कृषिकर्मणि न०मे०।

अनृतक त्रि० अनृते प्रसृतः कन्। असत्यकथनरते “लुब्धा अनृतकाश्चैव तिष्ठे जायन्ति भारत”! भा० भी०प०।

अनृतवादिन् त्रि० अनृतं वदति वद–णिनि। मिथ्यावादिनि

अनृतु पु० न ऋतुः यथादिकालः। स्वस्वयोग्यपर्व्वभिन्ने काले “तदा विद्यादनध्यायमनृतौ चाभ्रदर्शने” इति मनुः। नास्ति ऋतुः स्त्रीपुष्पविकाशो यस्मिन् काले। स्त्रीपुष्पविकाशशून्ये काले पु०। “अन्ततादृतुकाले च मन्त्रसंस्कारकृत् पतिरिति” मनुः।

अनृशंस त्रि० न नृशंसः विरोधे न०त०। अहिंस्रे दयालौ। तस्य भावः युवादि० अण् आनृशंसम्, ब्राह्मणा० ष्यञ् आनृशंस्यञ्च दयायाम्।

अनेक त्रि० न एकः एकभिन्नतया उत्सर्गतः बहुवचनान्तता। बहुसंख्यकेषु। “अनेकानि सहस्राणि कौमारब्रह्मचारिणा”मिति मनुः। “पतन्त्यनेके जलधेरिवोर्म्मयः” इति माघः “अनेके सेवन्ते भवदधिकगीर्वाणनिवहानिति” श्यामास्तोत्रम्। एकशब्दस्य सर्वनामत्वेन नञ्तत्पुरुषे तद्भिन्नवाचकतया गौणत्वेऽपि अतच्छब्दवत् सर्वनामकार्य्यं तेन अनेके इति, अनेकेषामिति, अनेकत्वेत्यादि। एवञ्च एकशब्दस्य समाहारद्विगुत्वनिषेधादनेकशब्दस्य बहुसंख्यावाचकत्वेऽपि न समाहारः। तेन अनेकराजन्यरथाश्वसङ्कुलमिति किरा० समाहारे अनेकराजन्यरथाश्वीति स्यात्। “यत्रानेकविधमानन्त्यं तत्र स्थानत आनन्त्यं बलीय इति” परिभा० सि०कौ०। “अनेकपितृकानान्तु पितृतो भागकल्पनेति” याज्ञ०। “अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रमिति” “अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिमिति” च गीता नास्ति एकः “द्व्येकयोर्द्विवचनैकवचने” इतिवत् एकत्वं यत्रेति बहुव्रीहौ अनेकशब्दस्य एकवचनान्ततापीष्यते। “अनेकमन्यपदार्थे” इति पा०सू०। “आकाशमेकं हि यथा घटादिषु पृथग्भवेत् “तथात्मैकोऽप्यनेकश्चेति” याज्ञ०। “अनेकमाश्रितं लिङ्गमिति” सा०का०। “एकोऽन्यार्थे प्रधाने च प्रथमे केवले तथा। साधारणे समानेऽल्पे संख्यायाञ्च प्रयुज्यते” इत्युक्तेष्वर्थेषु एकशब्दस्य वृत्तेः तदुक्तार्थभिन्ने त्रि०। तत्र च संख्यान्यर्थे एव बहुवचनान्ततान्यत्र यथेष्टतेति भेदो०। उत्करादि० भवार्थे छ। अनेकीयः तद्भवे त्रि०। भावे ब्रा० ष्यञ्। आनैक्यं बहुत्वे न०।

अनेकज पु० अनेकवारं जायते जन–ड वृत्तौ संख्यावाचकस्य सुजर्थता। द्विवारं जाते पक्षिणि, तस्य गर्भाण्डाभ्यां जातत्वेन द्विवारजाततया द्विजत्वादनेकजत्वम्। पृत०। बहुभ्यो जाते त्रि०।

अनेकधा अव्य० अनेक+प्रकारे धाच्। बहुप्रकारे “अनेकधा कृताः पुत्रा ऋषिभिर्ये पुरातनैरिति” स्मृतिः। “तत्रैकस्थं जगत् कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधेति” गीता।

अनेकप पु० अनेकाभ्यां मुखशुण्डाभ्यां पिबति पा–क। द्विपे हस्तिनि। “मालवनाथोऽप्यनेकानेकपयूथसनाथः” द०कु०।

अनेकमूर्त्ति पु० अनेका लोकानामनुग्रहाय अवतारेषु नानाविधा मूर्त्तयोऽस्य। परमेश्वरे “अनेकमूर्त्तिरव्यक्त” इति विष्णुसह०।

अनेकरूप पु० अनेकानि रूपाण्यस्य। बहुरूपे परमेश्वरे “रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूवेति” श्रुतौ तस्य बहुरूपत्वोक्तेस्तथात्वम्। नानाविधरूपयुक्तमात्रे पटादौ त्रि०।

अनेकलोचन पु० अनेकानि लोचनानि यस्य। इन्द्रे, परमेश्वरे च “सहस्राक्षः सहस्रपादिति” श्रुतौ अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रमिति” गीतायाञ्च तस्य अनेकनेत्रत्वोक्तेस्तथात्वम्

अनेकवर्णसमीकरण न० अनेकवर्णाः अज्ञातविशेषसंख्यकानेकराशयः समीक्रियन्ते ज्ञातसंख्यकसमतया क्रियन्ते यत्र। वीजभेदे यथोक्तं भास्करवीजगणिते “अथानेकवर्णसमीकरणं वीजम्। तत्र सूत्रं सार्द्धवृत्तत्रयम्।” “आद्यं वर्णं शोधयेदन्यपक्षादन्यान् रूपाण्यन्यतश्चाद्यभक्ते। पक्षेऽन्यस्मिन्नाद्यवर्णोन्मितिः स्याद्वर्णस्यैकस्योन्मितीनां बहुत्वे॥ समीकृत-

च्छेदगमे तु ताभ्यस्तदन्यवर्णोन्मितयः प्रसाध्याः । अन्योन्मितौ कुट्टविधेर्गुणाप्ती ते भाज्यतद्भाजकवर्णमाने ॥ अन्येऽपि भाज्ये यदि सन्ति वर्णास्तन्मानमिष्टं परिकल्प्य साध्यम् । विलोमकोत्थापनतोऽन्यवर्णमानानि भिन्नं यदि मानमेवम् ॥ भूयः कार्य्यः कुट्टको ऽत्रान्त्यवर्णं तेनोत्थाप्योत्थापयेद्व्यस्तमाद्यात्" । "इदमनेकवर्णसमीकरणं वीजं यत्रोदाहरणे द्वित्र्यादयोऽव्यक्तराशयो भवन्ति तेषां यावत्तावदादयो वर्णाः मानेषु कल्प्यास्तत्र पूर्व्वाचार्य्यैः कल्पिताः यावत्तावत्, कालक, नीलक, पीतक, लोहितक, श्वेतक, चित्रक, कपिलक, पिङ्गलक, धूम्रक, पाटलक, शवलक, श्यामलक, मेचका, इत्यादि । अथ वा कादीन्यक्षराणि अव्यक्तानां संज्ञाः असङ्करार्थं कल्प्याः । अतः प्राग्वदुद्देशकालापवद्विधिं कुर्वता गणकेन पक्षौ समौ कार्य्यौ पक्षा वा समाः कार्य्याः । ततः स्वत्रावतारोऽयं तयोः समयोरनेकस्मात् पक्षादितरपक्षस्याद्यं वर्णं शोधयेत्तदन्यवर्णान् रूपाणि च इतरपक्षाच्छोधयेत्ततः आद्यवर्णशेषेणेतरपक्षे भक्ते भाजकवर्णोन्मितिः । बहुषु पक्षेषु ययोर्ययोः साम्यमस्ति तयोरेवं कृते सति अन्या उन्मितयः स्युः । ततस्तासून्मितिषु एकवर्णोन्मितयो यद्यनेकधा भवन्ति ततस्तासां मध्ये द्वयं द्वयोः समौ कृतच्छेदगमेनाद्यं वर्णं शोधयेदित्यादिनान्यवर्णोन्मितयः स्युः । एवं यावत्सम्भवस्ततोऽन्योन्मितौ भाज्यवर्णे योऽङ्कः स भाज्यराशिः, यो भाजके स भाजकः, रूपाणि क्षेपः, अतः कुट्टकविधिना यो गुण उत्पद्यते तद्भाज्यवर्णमानं या लब्धिस्तद्भाजकवर्णमानं, तयोर्मानयोरिष्टभाजकभाज्याविष्टेन वर्णेन गुणितौ क्षेपकौ कल्प्यौ । ततः स्वस्वमानेन सक्षेपेण पूर्व्ववर्णोन्मितौ वर्णावुत्थाप्य स्वच्छेदेन हरणे यल्लभ्यते तत् पूर्व्ववर्णस्य मानम् । एवं विलोमकोत्थापनतोऽन्यवर्णमानानि भवन्ति । यदि तु अन्योन्मितौ द्व्यादयो वर्णा भवन्ति तदा तेषामिष्टानि मानानि कृत्वा स्वस्वमानैस्तानुत्थाप्य रूपेषु प्रक्षिप्य कुट्टकं कार्य्यं । अथ यदि विलोमकोत्थापने क्रियमाणे पूर्व्ववर्णोन्मितौ तन्मितिर्भिन्ना लभ्यते तदा कुट्टकविधिना यो गुण उत्पद्यते स क्षेपः स भाज्यवर्णमानं तेनान्यवर्णमानेषु तं वर्णमुत्थाप्य पूर्व्वोन्मितिषु विलोमकोत्थापनप्रकारेणान्यवर्णमानानि साध्यानि । इह यस्य वर्णस्य यन्मानमागतं व्यक्तमव्यक्तं, व्यक्ताव्यक्तं वा तस्य मानस्य व्यक्ताङ्केन गुणने कृते तद्वर्णान्तरस्य निरसनमुत्थापनमुच्यते" तद्व्याख्या । उदाहरणं तत्रैव दृश्यम् ।

अनेकविध त्रि॰ अनेका विधा प्रकारा यत्र । बहुप्रकारे "यत्रानेकविधमान्तर्य्यं तत्र स्थानत आन्तर्य्यं बलीय" इति परि॰ ।

अनेकशस् अव्य॰ अनेक+वीप्सार्थे कारके शस् । अनेकवारार्थे "अनेकशो निर्ज्जितराजकस्त्वमिति" भट्टिः ।

अनेकाग्र त्रि॰ न एकाग्रः । शून्यहृदये एकाग्रताशून्ये

अनेकान्त त्रि॰ न एकान्तो नियमो अव्यभिचारो यत्र । अनियमे, अनिश्चितफलके च । व्यभिचारवति दुष्टहेतौ पु॰ । "अनेकान्तो विरुद्धश्चाप्यसिद्धः प्रतिपक्षितः । कालात्ययापदिष्टश्च हेत्वाभासाश्च पञ्चधेति" भाषा॰ । स च त्रिविधः "आद्यः साधारणस्तु स्यादन्योऽसाधारणो मतः । तथैवानुपसंहारी त्रिधाऽनैकान्तिको मत" इति भाषा॰ । एकान्तोऽस्त्यस्य प्रज्ञा॰ ण । ऐकान्तः न॰त॰ अनैकान्तोऽप्यत्र क्वचित् "भाषायाम् अनैकान्तो विरुद्ध श्चेत्येव" पाठः । तथा च साधारणादित्रितयान्यान्यत्वमनेकान्तत्वम् ।

अनेकान्तवादिन् पु॰ अस्ति नास्ति चेत्येकान्तं न वदति वद–णिनि ६त॰ । बौद्धभेदे । तस्य अस्तिनास्तिकायवादित्वेन तथात्वं विवरणमर्हच्छब्दे दृश्यम् ।

अनेकार्थ त्रि॰ अनेके अर्था अभिधेया यस्य । नानार्थे शब्दे । यथा गवादय अक्षादयश्च । "अनेकार्थस्य शब्दस्य संयोगाद्यैर्नियन्त्रिते । एकत्रार्थेऽन्यधीहेतुर्व्यञ्जना साभिधाश्रयेति" सा॰द॰ । अयमाशयः "संयोगश्च विभागश्च साहचर्य्यं विरोधिता । अर्थः प्रकरणं लिङ्गं शब्दस्यान्यस्य सन्निधिः । सामर्थ्यमौचिती देशः कालोव्यक्तिः स्वरादयः । शब्दार्थस्यानवच्छेदे विशेषस्मृतिहेतवः" इति हर्य्युक्तेरनेकार्थशब्दानां सर्वत्र शक्तौ समानायां सत्यां संयोगाद्यैरितरार्थबोधप्रतिरोधनेन विशेषार्थ एव स्थाप्यते । तद्भिन्नार्थस्य तु व्यञ्जनया बोधः इत्यलङ्कारिकाणां मतम् । तथाच संयोगादयः शक्त्या अन्यार्थोपस्थितौ प्रतिबन्धकाः । व्यञ्जनावृत्त्या तदुपस्थापने तु न । "अनेकार्थशब्देभ्यःसर्वेषामर्थानामविशेषेणोपस्थितौ सत्यामपि संयोगादयः अन्यतमार्थविषयशाब्दबोधमात्रं प्रतिबध्नन्ति नतु व्यङ्ग्यविषयमिति" रसगङ्गाधरः । नैयायिकादयस्तु अनेकार्थशब्दानां शक्यतावच्छेदकलाघवलाभे तत्रैव शक्तिरन्यत्र लक्षणा तत्र संयोगादय अन्यार्थबोधनं नैव प्रतिबध्नन्ति । तथा च संयोगादयः सति तात्पर्य्ये तद्विषयीभूतार्थविषयकप्रतीतिं तत्त्वन्यान्यथयुद्धिं वा न प्रतिबध्नन्ति किन्तु तात्पर्य्यमात्रोन्नायका इत्यलं व्यञ्जनावृत्तेर्नि स्वीचक्रुरिति भेदः । अनेके अर्थाः प्रयोजनानि

यत्र यस्य वा। अनेकप्रयोजनवति त्रि० "अनेकार्थाभियोगे च यावत्संसाधयेद्धनी" इति स्मृतिः। कर्म्म०। बहुप्रयोजने पु० ब०व०।

अनेकाश्रित पु० अनेकेषु आश्रितः ३त०। वैशेषिकनये संयोगादिषु, सामान्येषु च। "संयोगश्च विभागश्च संख्या द्वित्वादिकास्तथा। द्विपृथक्त्वादयस्तद्वदेतेऽनेकाश्रिता गुणा" इति भाषा० "नित्यत्वे सति अनेकसमवेतत्वं जातित्वमिति" मुक्ता०। एकस्या एव व्यक्तेर्नानाव्यक्तिनिष्ठत्वेऽस्य प्रयोगोपाधिता। भवन्ति च संयोगादयः सामान्यं च तथा। रूपादेर्नानाव्यक्तिषु सत्त्वेऽपि नैकव्यक्तेरिति न तस्य तथात्वमिति भेदः।

अनेजत् न० न एजत्। सर्व्वदैकरूपे ब्रह्मणि। "अनेजदेकं मनसो जवीय" इति ईशोप०। "एजनं कम्पनं स्वभावप्रच्युतिस्तद्विवर्ज्जितं सर्व्वदा एकरूपमिति" भा०। कम्पनशून्ये त्रि० स्त्रियां ङीप्।

अनेडमूक त्रि० एडो बधिरो मूको वाक्शक्तिरहितश्च नास्ति यस्मात् ५ ब०। (काला, वोवा) इति ख्याते श्रवणवचनशक्तिरहिते, शठे च। [प्रशस्ते प्रधाने निरुक्तकारः।

अनेद्य त्रि० निदि कुत्सने क्यप् नि० नलोपगुणौ न०त०।

अनेनस् त्रि० नास्ति व्यसनमधर्म्मो वा यस्य। व्यसनपापादिरहिते "राजा भवत्यनेनास्तु मुच्यन्ते च सभासदः" इति व्य०त० मन्वादिस्मृ०। "अनेनो वोमरुतो याम" इति ऋ०६,६६,७। "अनेनः पापरहितं यथा भवतीति" भाष्यम् "त्वानेना नमसा तुर" इति ७,८६,४। "अनेना अपाप" इति भाष्यम्।

अनेमा पु० नी–मनिन् न०त०। प्रशस्ये निरुक्तकारः।

अनेहस् पु० न हन्यते हन–असि प्रकृतेरेहादेशः। काले। सौ अनङ्। अनेहा "कालोदिष्टोऽप्यनेहापी"त्यमरः। न हन्यते कर्म्मणि असि। अहिंसनीये त्रि०। "शग्मं मन्त्रं देया अनेहसमिति" ऋ०१,४०,६। "अनेहसं केनाप्यहिंस्यामिति" भा०। "पापिनोवयम् यजामहे सुप्रतूर्तिमनेहसम्" ऋ० १,४०,४। "यथा नोऽस्मे जयाय धिषणे अनेहः" ऋ०६,५०२।

अनैकाग्र्य न० एकाग्रस्य भावः ष्यञ् अभावे न०त०। ऐकाग्र्याभावे। न०ब०। ऐकाग्र्यशून्ये त्रि०। "आचाराणामनैकाग्र्यं सर्वेषामुपलक्षणादिति" भाग०।

अनैकान्त पु०अनेकान्तशब्दार्थे। तत्रैव व्युत्पत्तिर्दर्शिता "अनैकान्तो विरुद्धश्चेति" भाषा० पाठान्तरम्।

अनैकान्तिक पु० एकान्तं नियतं व्याप्नोति एकान्त+ठक् एकान्तो नियमो व्याप्तिरस्त्यस्य ठन् स्वार्थे अण् वा न०त०। अनेकान्तशब्दार्थे अनेकान्तशब्देऽधिकं दृश्यम् "त्रिधाऽनैकान्तिको मत" भाषा०। ऐकान्तिको निश्चितरूपस्तद्भिन्ने त्रि०

अनैक्य न० न ऐक्यम् अभावे न०त०। ऐक्याभावे।

अनैतिह्य त्रि० न ऐतिह्यं यत्र। परम्पराश्रवणरूपैतिह्यप्रमाणशून्ये। "अनागतमनैतिह्यं कथ ब्रह्माधिगच्छति" ? भा०शा०प०।

अ(आ)नैपुण न० अनिपुणस्य भावः अण् आद्यचो वा वृद्धिः। अनिपुणत्वे। ष्यञ् अ(आ)नैपुण्यमप्यत्र न०।

अ(आ)नैश्वर्य्य न० अनीश्वरस्य भावः आद्यचो वा वृद्धिः। अनीश्वरत्वे अधीनत्वे। नास्ति ऐश्वर्यं यस्य। अनैश्वर्यः ऐश्वर्यशून्ये त्रि०।

अनो अव्य० न+नी–डो। अभावार्थे। "अभावे, नह्यनो नापी"त्यमरे अनो इत्येकं नामेति नीलकण्ठः। अन्ये तु अ इति, नो इति, च छित्त्वा नामद्वयमित्याहुः।

अनोकह पु० अनसः शकटस्याकं गतिं हन्ति प्रतिरोधं करोति हन–ड ६त०। वृक्षे। "वृन्ताच्छ्लथं हरति पुष्पमनोकहानामिति" अनोकहाकम्पितपुष्पगन्धीति च" रघुः। "उद्यन्तमुद्रुतमनोकहजालमध्ये इति" माघः।

अनोदन त्रि० नास्ति ओदनरूपं भक्ष्यं यत्र। "अन्नवर्जनयुक्ते व्रते। "नक्तं हविष्यान्नमनोदनं वा" इति स्मृतिः।

अनोङ्कृत त्रि० न ओङ्कारमुच्चार्य्य कृतः ओम्+कृ–क्त न०त०। ओङ्कारोच्चारणाभावेन कृते। "ब्राह्मणः प्रणवं कुर्य्यादादावन्ते च सर्वदा। स्रवत्यनोङ्कृतं पूर्वं परस्ताच्च विशीर्य्यति" मनुः। ओमिति स्वीकारे तथा कृतम्। अङ्गीकृते त्रि०।

अन्च व्यक्तौ चु०उभ०सक० सेट्। अञ्चयति ते आञ्चिचत्त कर्म्मणि अञ्च्यते। णिजभावे अच्यते इति भेदः "पूर्णात् पूर्णमुदच्यते" इति श्रुतिः।

अन्चु गतौ अचिवत् ८२ पृ० दृश्यम्।

अन्ज गतौ कान्तौ म्रक्षणे व्यक्तौ च रुधा० वर्त्तमाने क्त ऊदित् वेट् पर०। अनक्ति। सिचि परस्मैपदे नित्यमिट्। आञ्जीत्-आनञ्ज। अञ्जिता-अङ्क्ता। अञ्जिष्यति–अङ्क्ष्यति। क्त अक्तः। क्तिन् अक्तिः। क्त्वा–अक्त्वा अञ्जित्वा। वि+प्रकाशने। व्यनक्ति व्यज्यते "व्यनक्ति कालत्रितयेऽपि योग्यतामिति" माघः। घञ् व्यङ्गः। ण्यत् व्यङ्ग्यः। "सद्व्यङ्ग्यमुत्तमं काव्यमिति"। णिच्। व्यञ्जयति ल्युट्। व्यञ्ज-

नम्। "अन्यार्थधीकृत् व्यापृतिरञ्जनम्" का०प्र०। कर्त्तरि ल्यु। व्यञ्जना एकत्रार्थेऽन्यधीहेतुर्व्यञ्जना साभिधाश्रयेति" सा०द०।

अन्त न० अम–तन्। स्वरूपे, स्वभावे च। शेषे पु०न०। नाशे, सीमायां, निश्चये, शेषावयवे च पु०। निकटे, मनोहरे च त्रि०। तत्र स्वरूपे "मृदुलतान्तलतान्तमलोकयदिति" माघः। नाशे "पतत्यविरतं वारि नृत्यन्ति शिखिनो मुदा। "अद्य कान्तः कृतान्तो वा दुःखस्यान्तं करिष्यतीति" उद्भटः। "वैरस्यान्तं करिष्यति" रामा०। सीमायां "वनान्तपर्य्यन्तमुपेत्य सस्पृहमिति" नैष०। "ओदकान्तात् स्निग्धोऽनुगन्तव्य" इति श्रुतिः। सीमाऽवधिः स च दैशिकः कालिकश्च। तत्र दैशिक उक्तोदाहरणे कालिकस्तु। "पक्षान्ते निष्फला यात्रा मासान्ते मरणं ध्रुवमिति" ज्योति०। "दशाहान्ते पुनः क्रियेति" स्मृतिः शेषसीमायाम् "अमुं वनान्ताद्वनितवहारिणमिति" माघः। "दिगन्ते श्रूयन्ते मदमलिनगण्डाः करटिन" इति भामिनी०। "गङ्गाप्रपातान्तविरूढशष्पमिति" रघुः। शेषावयवे "नेत्रान्तसङ्कोचते" इति वेदान्त इत्यादि। निश्चये। "उभयोरपि दृष्टोऽन्तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिरिति" गीता। उभयोः सदसतोरित्यर्थः। निकटे अन्तपालः। स्वभावे शुद्धान्तः। शेषे निशान्तः।

अन्तःकरण न० कृ-करणे ल्युट् अन्तरभ्यन्तरस्थं करणं कर्म०, तद्वृत्तिपदार्थानां सुखादीनां करणं ज्ञानसाधनं ६त० वा। ज्ञानसुखादिसाधने आभ्यन्तरे मनोबुद्धिचित्तादिपदाभिलप्यमाने इन्द्रिये। तच्चान्तःकरणम् वेदान्तिमते चतुर्विधम्। "मनो बुद्धिरहङ्कारश्चित्तं करणमान्तरम्। संशयो निश्चयो गर्वः स्मरणं विषया इमे" इत्युक्तकार्य्यभेदात्। अन्यत्र व्यक्तमुक्तम् "यदा तु संकल्पविकल्पकृत्यं तदा भवेत्तन्मन इत्यभिख्यम्। स्याद्बुद्धिसंज्ञं च यदा तु वेत्ति सुनिश्चितं संशयरूपहीनम्। अनुसन्धानरूपं तच्चित्तञ्च परिकीर्त्तितम्। अहंकृत्यात्मवृत्त्या तु तदहङ्कारतां गतमिति"। एतदनुसारेणैव शारदायामुक्तम् "अन्तःकरणमात्मनः। मनोबुद्धिरहङ्कारश्चित्तञ्चेति प्रकीर्त्तितमिति"। तस्य च ज्ञानादिप्रत्यक्षकरणत्वादन्तःकरणत्वम्। तत्साधकमनुमानञ्चेत्थम् ज्ञानसुखादिप्रत्यक्षं स्वग्राहकेन्द्रियसापेक्षं प्रत्यक्षत्वात् रूपादिप्रत्यक्षवत्। नच चक्षुरादीनां तत्करणत्वं सम्भवति रूपादित्वाभावादित्यन्तःकरणसिद्धिरिति नैयायिकादयः। सांख्यादयस्तु महत्तत्त्वापरपर्य्यायमेवान्तःकरणमङ्गीचक्रुः। पञ्चतन्मात्रेभ्यो भूतेभ्यश्चाहङ्काररूपद्रव्यसिद्धिमुक्त्वा "तेनाऽन्तःकरणस्येति" सां०सू० तत्सिद्धिरुक्ता तदनुमाने च भाष्ये एवं प्रयोगादिकं दर्शितम्। "अहङ्कारद्रव्यं निश्चयवृत्तिमद्द्रव्योपादानकं निश्चयकार्यद्रव्यत्वात् यन्नैवं तन्नैवं यथा पुरुषादिरिति। अत्राप्ययं तर्कः, सर्वोऽपि लोकः पदार्थमादौ स्वरूपतो निश्चित्य पश्चादभिमन्यते अयमहं, मयेदं कर्त्तव्यमित्यादिरूपेणेति, तावत् सिद्धमेव। तत्राहङ्कारद्रव्यकारणाकाङ्क्षायां वृत्त्योः कार्यकारणभावेन तदाश्रययोरेव कार्यकारणभावो लाघवात् कल्प्यते कारणस्य वृत्तिलाभेन कार्यवृत्तिलाभस्यौत्सर्गिकत्वादिति। यद्यपि अन्तःकरणमेकं तथापि वंशपर्वस्विवावान्तरभेदमाश्रित्यान्तःकरणत्रये क्रमः, कार्यकारणभावश्चोक्तः योगोपयोगिश्रुतिस्मृतिपरिभाषानुसारादिति मन्तव्यम्। तदुक्तं वाशिष्ठे। "अहमर्थोदयो योऽयं चित्तात्मा वेदनात्मकः। एतच्चित्तद्रुमस्यास्य बीजं विद्धि महामते!॥ एतस्मात् प्रथमोद्भिन्नादङ्कुरोऽभिनवाकृतिः। निश्चयात्मा निराकारो बुद्धिरित्यभिधीयते॥ अस्य बुद्ध्यभिधानस्य याङ्कुरस्य प्रपीनता। सङ्कल्परूपिणी तस्याश्चित्तचेतोमनोभिधा" इति। अहमर्थोऽन्तःकरणसामान्यम्। अत्र वाक्ये बीजाङ्कुरन्यायेनैकस्यैवान्तःकरणद्रव्यस्य वृत्तिमात्ररूपेण चित्ताद्यवस्याभेदाः क्रमिकास्त्रिविधाः परिणामा उक्ता इति। साङ्ख्यशास्त्रे च चिन्तनावृत्तिकस्य चित्तस्य बुद्धावेशान्तर्भावः। अहङ्कारस्य चात्र वाक्ये बुद्धावन्तर्भावः" इति॥ कारिकायामपि "अन्तःकरणं त्रिविधं दशधा बाह्यं त्रयस्य विषयाख्यमिति" त्रैविध्यमुक्त्वा "सान्त करणा बुद्धिः सर्वं विषयमवगाहते यस्मात्, तस्मात्त्रिविधं करणं द्वारि, द्वाराणि शेषाणीति" तत्त्रयस्यैव प्राधान्यमुक्तम्। एवञ्च पुरुषस्य सन्निधिमात्रादधिष्ठातृत्वं गौणं मुख्यमधिष्ठातृत्वन्तु अन्तःकरणस्यैव यथोक्तम् "अन्तःकरणस्य तदुज्ज्वलितत्वात् लोहवदधिष्ठातृत्वम्" सां०सू०॥ "अन्तःकरणस्यानुपचरितमधिष्ठातृत्वं सङ्कल्पादिद्वारकं प्रत्येतव्यम्। नन्वधिष्ठातृत्वं घटादिवदचेतनस्य न युक्तं तत्राह। लोहवत् तदुज्ज्वलितत्वादिति। अन्तःकरणं हि तप्तलोहवच्चेतनोज्ज्वलितं भवति। अतस्तस्य चेतनायमानतयाधिष्ठातृत्वं घटादिव्यावृत्तमुपपद्यत इत्यर्थः। नन्वेवं चैतन्येनान्तःकरणस्योज्ज्वलने चितेः सङ्गित्वमग्निवदेव स्यादिति चेन्न नित्योज्ज्वलचैतन्यसंयोगविशेषमात्रस्य संयोगविशेष

जन्यचैतन्यप्रतिबिम्बस्य चान्तःकरणोज्ज्वलनरूपत्वात्। न तु चैतन्यमन्तःकरणे संक्रामति येन सङ्गिता स्यात्॥ अग्नेरपि हि प्रकाशादिकं न लौहे संक्रामति, किन्त्वग्निसंयोगविशेष एव लौहस्योज्ज्वलनमिति। नन्वेवमपि संयोगेन परिणामित्वमिति चेन्न सामान्यगुणातिरिक्तधर्म्मोत्पत्तावेव परिणामव्यवहारादिति। अयं च संयोगविशेषोऽन्तःकरणस्यैव सत्त्वोद्रेकरूपात् परिणामाद्भवतीति फलबलात् कल्प्यते पुरुषस्यापरिणामित्वेन संयोगे तन्निमित्तकविशेषासम्भवादिति। अयमेव च संयोगविशेषो बुद्ध्यात्मनोरन्योऽन्यप्रतिबिम्बने हेतुरिति" सा०प्र०भा०। अन्तःकरणस्य च वृत्तयस्त्रिधा "शान्ताघोरास्तथामूढा मनसो वृत्तयस्त्रिधा। वैराग्यं क्षान्तिरौदार्य्यमित्याद्याः शान्तवृत्तयः। तृष्णा स्नेहोरागलोभावित्याद्या घोरवृत्तयः। सम्मोहोभयमित्याद्या कथिता मूढवृत्तयः" इति तास्वेव वृत्तिषु ज्ञानत्वोपचारात् तत्साधनत्वमिन्द्रियाणाम् "अन्तःकरणवृत्तौ ज्ञानत्वोपचारादिति" पञ्चपादिकाविवरणम्। शान्तादीनामेव सात्त्विक्यादिरूपेण व्यवहारः। ताश्च वृत्तयः "क्रमशोऽक्रमशश्च वृत्तय इति सां०सू० उक्तेः युगपदपि भवन्तीति सांख्यादयः। नैयायिकादयस्तु "अयौगपद्याज्ज्ञानानां" मित्युक्तेः क्रमिकत्वमेवाङ्गीचक्रुः। तच्चान्तःकरणमणुपरिमाणमिति नैयायिकादयः। यावद्देहकार्य्यकारित्वात् जलावगाहे एकदैव सर्व्वदेहगतशैत्याद्युपलब्धेर्मध्यपरिमाणमिति सांख्यादयः। तेषां च चतुर्णां चन्द्रचतुर्मुखशङ्कराच्युता अधिष्ठातारोदेवा इति।

अन्तःकुटिल पु० अन्तर्मध्ये कुटिलः। वक्राकारमध्यावयववति शङ्खे। वक्रान्तःकरणे त्रि०।

अन्तःकृमि पु० अन्तरभ्यन्तरे कृमिर्यस्य। (गुटि) इति ख्याते कृमिकोषफले। मध्यस्थकृमियुक्ते फलादौ त्रि०।

अन्तःकोटरपुष्पी स्त्री अन्तःकोटरे अभ्यन्तरे पुष्पं यस्याः जातित्वात् ङीप्। अन्तःकोटरपुष्पवत्यां नीलवृक्षायाम्।

अन्तःपदवी स्त्री ७त०। सुषुम्णामध्यगते पथि।

अन्तःपशु पु० अन्तःग्राममध्ये पशवो यत्र। ग्राममध्ये पशुस्थितिकाले प्राह्णे, सायाह्ने च "अन्तःपशौ पशुकामस्य सायं प्रातः" कात्या० ४,१५,१४। "अन्तःपशौ काले ग्राममध्ये पशवो यस्मिन् काले, सायं पशुषु ग्राममध्येषु आगतेषु, प्रातश्च ग्रामादनिःसृतेष्विति" तद्व्या०।

अन्तःपात पु० अन्तर्मध्ये पततीति पत–कर्त्तरि ण। सन्धिस्थाने। भावे घञ्। मध्यपतने।

अन्तःपातिन् त्रि० अन्तःपतति पत–णिनि ६त०। मध्यप्रविष्टे। स्त्रियां ङीप्।

अन्तःपात्य पु० अन्तर्मध्ये पात्यते पत–णिच्–आधारे यत्। मध्ये पातनाधारे देशे "अन्तःपूर्व्वेण यूपं परीत्यान्तःपात्यदेशे स्थापयतीति" कात्या० १५,६,२२, "स्थापितगवानां पतये सम्भातं द्रव्यं शतमधिकं वा दत्त्वा यूपात् पूर्व्वदिशि परीत्यान्तःपात्यदेशे स्थापयेदिति" वेददीपः।

अन्तःपुर न० अन्तरभ्यन्तरं पुरं गृहं कर्म्म०। (अन्दर) इति प्रसिद्धे राज्ञां स्त्रीणां स्थानयोग्ये गृहे। "वितर्कमिदमपूर्वं दृष्टमन्तःपुरे ते" इत्युद्भटः "व्यायम्याप्लुत्य मध्याह्ने भोक्तुमन्तःपुरं विशेत् इति" भुक्तवान् विहरेच्चैव स्त्रीभिरन्तःपुरे सहेति। "अन्तःपुरप्रचारञ्च प्रणिधीनाञ्च चेष्टितमिति" च मनुः। तत्र स्थितत्वात् राजमहिलायामपि। "दाक्षिण्येन ददाति वाचमुचितामन्तःपुरेभ्यो यदेति" शकु०। पुरशब्दसमासे अचि स्त्रीत्वात् ङीप्। अन्तःपुरीत्यपि स्त्री।

अन्तःपुरचर पु० अन्तःपुरे चरति चर–ट ७त०। राजान्तःपुरचारिणि कञ्चुक्यादौ। अन्तःपुरस्थस्त्रियाम् स्त्री ङीप्।

अन्तःपुरसहाय पु० अन्तःपुरे सहायः। राज्ञामन्तःपुरसहचरे विदूषकादौ।

अन्तःपुराध्यक्ष पु० ६त०। "वृद्धः कुलोद्गतः शक्तः पितृपैतामहः शुचिः। राज्ञामन्तःपुराध्यक्षो विनीतश्च तथेष्यते" इति नरपत्युक्तलक्षणेऽन्तःपुराधिकृते। अन्येऽपि पञ्च तथा, "पञ्चापरे वामनको जघन्यः कुब्जोऽपरो मण्डलकोऽथ सामी। पूर्व्वोक्तभूपानुचरा भवन्ति सङ्कीर्णसंज्ञाः शृणु लक्षणैस्तान्॥ सम्पूर्णाङ्गो वामनो (१) भग्नपृष्ठः किञ्चिच्चोरुमध्यकक्षान्तरेषु। ख्यातो राज्ञो ह्येष भद्रानुजीवी स्फीतो दाता वासुदेवस्य भक्तः॥ मालव्यसेवी तु जघन्यनामा खण्डेन्दुतुल्यश्रवणः सुसन्धिः। शुक्रेण सारः पिशुनः कविश्च रूक्षच्छविः स्थूलकराङ्गुलीकः॥ क्रूरो धनी स्थूलमतिः प्रतीतस्ताम्रच्छविः स्यात् परिहासशीलः। उरोऽङ्घ्रिहस्तेष्वसिशक्तिपाशपरश्वधाङ्कश्च जघन्यनामा (२)॥ कुब्जो (३) नामा यः स शुद्धो ह्यधस्तात् क्षीणः किञ्चित्पूर्व्वकाये नतश्च। हंसासेवी नास्तिकोऽर्थैरुपेतो विद्वान् शूरः सूचकः स्यात् कृतज्ञः॥ कलास्वभिज्ञः कलहप्रियश्च प्रभूतभृत्यः प्रमदाजितश्च। सम्पूज्य लोकं प्रजहात्यकस्मात् कुब्जोऽयमुक्तः सततोद्यतश्च॥ मण्डलकनामधेयो ४ रुचकानुचरोऽभिचारवित् कुशलः। कृत्यावेतालादिषु कर्मसु विद्यासु चानुरतः॥

वृद्धाकारः खररूक्षमूर्धजः शत्रुनाशने कुशलः । द्विजदेवयज्ञयोगप्रसक्तधीः स्त्रीजितो मतिमान् ॥ साम्नोति (५) यः सोऽतिविरूपदेहः शशानुगामी खलु दुर्भगश्च । दाता महारम्भसमाप्तकार्यो गुणैः शशस्यैव भवेत् समानः" वृहत्संहितोक्तलक्षणादिभेदपञ्चकात् ।

अन्तःपुरिक त्रि० अन्तःपुरे नियुक्तः ठक् संज्ञापूर्वकविधेरनित्यत्वान्नवृद्धिः । अन्तःपुराध्यक्षे कञ्चुक्यादौ "अस्मत्प्रार्थनामन्तःपुरिकाभ्यो निवेदयेति" चण्डको० ।

अन्तःपुष्प न० अन्तर्गतं पुष्पं स्त्रीरजः । द्वादशवर्षादूर्द्ध्वमभ्यन्तरजाते स्त्रीणां रजसि । "वर्षद्वादशकादूर्द्ध्वं यदि पुष्पं वहिर्नहि । अन्तःपुष्पं भवत्येव पनसोडुम्बरादिवत्" । इति काश्यपसंहिता ।

अन्तःप्रकृति स्त्री अन्तर्वर्त्तिनी प्रकृतिः राज्याङ्गम् । राज्ञां मन्त्रिसदृष्टप्रकृतौ अमात्यादौ । "अन्तःप्रकृतिकोपनं हि राज्ञां महद्व्यसनमिति" नीति० । [आत्मानुसन्धानपरे ।

अन्तःप्रज्ञ त्रि० अन्तःस्था प्रत्यक्तत्त्वविषयिणी प्रज्ञा यस्य ।

अन्तःप्रविष्ट त्रि० अन्तःकरणे, मध्ये वा प्रविष्टः । हृदयगते, अभ्यन्तरगते च । "अन्तःप्रविष्टकर्णपल्लवप्रतिविम्वेनेति" काद० ॥

अन्तःशरीर न० अन्तः स्थूलदेहमध्यस्थं शरीरम् । स्थूलदेहमध्यवर्त्तिनि वेदान्तमतसिद्धे सूक्ष्मशरीरे । तच्च "पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितम् । अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधन"मित्युक्तं सप्तदशावयवं भोगसाधनं सूक्ष्ममङ्गम् । शरीरस्य मध्ये अव्ययी० । देहमध्ये इत्यर्थे अव्य० । अन्तर्देहादयोऽप्युक्तार्थयोः । अन्तरेव देहः । मनोरूपदे[illegible]न० । [दुःखदायके ।

अन्तःशल्य न० अन्तःकरणस्य शल्यमिव पीड़कत्वात् । मनसो

अन्तःसंज्ञ त्रि० अन्तः अभ्यन्तरवर्त्तिनी कथनायोग्यत्वात् अप्रकाश्या संज्ञा चेतना यस्य । वृक्षादौ । ते च मनुना दर्शिता यथा "उद्भिज्जा स्थावराः सर्व्वे वीजकाण्डप्ररोहिणः । ओषध्यः फलपाकान्ताः बहुपुष्पफलोपगाः । अपुष्पाः फलवन्तोये ते वनस्पतयः स्मृताः । पुष्पिणः फलिनश्चैव वृक्षास्तूभयतः स्मृताः । गुच्छगुल्मं तु विविधं तथैव तृणजातयः । वीजकाण्डरुहाण्येव प्रतानाः वल्ल्य एव च । तमसा बहुरूपेण वेष्टिताः कर्म्महेतुना । अन्तःसंज्ञाभवन्त्येते सुखदुःखसमन्विता" इति ।

अन्तःसत्त्वा स्त्री अन्तरभ्यन्तरे गर्भे सत्त्वं प्राणी सारो वा यस्याः यस्य वा ६ब० । गर्भिण्यां स्त्रियाम् । अन्तःसारे त्रि० ।

अन्तःसुख त्रि० अन्तरात्मनि तदनुसन्धाने एव सुखं यस्य । आत्मानुसन्धानमात्रसुखे वाह्यसुखशून्ये । "योऽन्तःसुखोऽन्तराराम इति" गीता । [मदस्राविणि हस्तिनि ।

अन्तःस्वेद पु० अन्तःस्वेदो मदस्यन्दनं मदजलं यस्य ६ब० ।

अन्तक पु० अन्तयति अन्तं करोति अन्त+णिच्–ण्वुल् । मृत्यौ "व्याजेनापि कृता राजन् नो दर्शयति सान्तकमिति" भार०पु० । देहिनां स्वस्वकर्मानुसारेण विनाशनाय ईश्वरनियुक्ते यमाख्ये देवभेदे "ऋषिप्रभावान्मयि नान्तकोऽपि प्रभुः प्रहर्त्तुं किमुतान्यहिंस्राः" इति रघुः । विनाशकमात्रे त्रि० "क्रोधान्धस्तस्य तस्य स्वयमिह जगतामन्तकस्यान्तकोऽहमिति" वेणी० । परमेश्वरे पु० तस्य सर्व्वभूतानां प्रलये संहर्त्तृत्वात्तथात्वम्, "महोदधिशयोऽन्तक" इति विष्णुसह० ।

अन्तकर त्रि० अन्तं नाशं करोति कृ–ट उप०स० । नाशकारके । "अहमन्तकरो नूनं ध्वान्तस्येव दिवाकर" इति भट्टिः । स्त्रियां ङीप् ।

अन्तकरण त्रि० अन्तं करोति नन्द्या० ल्यु । नाशकारके । "दूतं समाहूयश्चैव राजा राष्ट्राद्विवासयेत् । राज्यान्तकरणावेतौ द्वौ दोषौ पृथिवीक्षितामिति" मनुः । भावे ल्युट् । नाशने न० ।

अन्तकर्म्मन् न० अन्तस्य नाशस्य परिच्छेदस्य वा कर्म्म उत्पादनम् । नाशने । "षो अन्तकर्म्मणि इति" पा०धातु० । स्यतेर्नाशनार्थत्वात् सकर्म्मकत्वम् तेन "राघव ! स्य शरैर्घोरैर्वीरं रावणमाहवे" इत्यादौ वारणस्य कर्म्मता स्येति स्यतेर्लोटो मध्यमैकवचनान्तरूपम् । परिच्छेदकरणे "अवासासीञ्च वैयासर्क्कीमित्यादि ।

अन्तकारिन् त्रि० अन्तं करोति कृ–णिनि ६त० । अन्तकारके विनाशके । स्त्रियां ङीप् । ण्वुल् । अन्तकारकोऽप्युक्तार्थे त्रि० । [ब्रह्म निर्वाणमृच्छतीति" गीता ।

अन्तकाल पु० ६त० । मृत्युकाले, "स्थित्वाऽस्यामन्तकालेऽपि

अन्तकृत् त्रि० अन्तं करोति कृ–क्विप् ६त० । विनाशके ।

अन्तग त्रि० अन्तं गच्छति गम–ड उप०स० । कार्य्यान्तगामिनि, निरवशेषकार्य्यकारके, पारगामिनि, च "यत्नेन भोजयेच्छ्राद्धे बह्वृचं वेदपारगम् । शाखान्तगमथाध्वर्य्युं छन्दोगं च समाप्तिकमिति" मनुः । [गामिनि ।

अन्तचर त्रि० अन्ते शेषावधौ चरति चर–ट । कार्य्यादिशेष-

अन्ततस् अव्य० अन्त+सार्व्वविभक्तिकस्तसि । अन्तेन अन्ते अन्तादित्याद्यर्थे । तत्र तृतीयार्थे । "पैश्योऽह्निः प्राशिता-

भिस्तु शूद्रः स्पृष्टाभिरन्तत" इति मनुः। "शुध्येत स्त्री च शूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरन्तत" इति या०। सप्तम्यर्थे "सह द्यावापृथिव्योश्च तथा स्विष्टकृतेऽन्तत" इति मनुः। "अन्ततः उपस्पृश्य शुचिरिति गोभि०। अन्ततः अन्तावच्छेदे इत्यर्थः 'तामन्ततोऽपकर्षेत्यादौ तु पञ्चम्यर्थे। अपेक्षायां, सम्भावनायाञ्च। अवयवे, शासने च विश्व०।

अन्तम त्रि० अन्तिक+तमप् "तादेश्चेति" वेदे तिकशब्दलोपः। अन्तिकतमे अत्यन्तनिकटस्थिते। शिक्षा अन्तमस्येति ऋ० १,२७,५, "तनूपा अन्तमो भवेति" ऋ० ६,४६,१०,। भाष्यकृतोक्तार्थतयैव व्याख्यातम्।

अन्तपाल त्रि०पु० अन्तं समीपदेशं द्वारं पालयति। द्वारपाले। "सुद्युम्नस्त्वन्तपालेभ्यः श्रुत्वा लिखितमागतमिति" भा०शा०प०।

अन्तर् अव्य० अम–अरन् तुड़ागमश्च। मध्ये, "अन्तःशाक्ता वहिःशैवाः सभायां वैष्णवा मता" इति तन्त्रम्। 'अन्तर्विश्वानि भेषजा" ऋ० १,२३,२०"अप्स्वन्तरमृतमप्सु" इति ऋ० १,२३,१९, "न शस्त्रुषि गतान्यासान्न दन्तान्तरधिष्ठितमिति" मनुः "प्रतिबलजलधेरन्तरौर्वायमाणा" इति "अन्तर्ज्वालावलीढेति" च वेणी०। सर्व्वमध्यस्थे परमेश्वरे देहमध्यस्थे जीवे च अन्तःप्रज्ञः अन्तर्ज्योतिरित्यादि। चित्ते "अन्तर्गता मदनवह्निशिखावली येत्युद्भटः "अन्तर्गतं प्राणभृतां हि वेदेति" रघुः। प्राप्ते, स्वीकारे च। अस्य च मध्यार्थेऽव्ययीभावः। अन्तर्जलधि अन्तर्गृहमित्यत्यादि अव्य०।

अन्तर न० अन्तं राति ददाति रा–क। अवकाशे, अवधौ, परिधानांशुके अन्तर्द्धाने, भेदे, परस्परवैलक्षण्यरूपे विशेषे, तादर्थ्ये, छिद्रे, आत्मीये, विनार्थे, वहिरर्थे, व्यवधाने, मध्ये, सदृशे च। आसन्ने त्रि०। "क्षप्वायुजश्चिदन्तरम् ऋ०१,१०,९, अन्तरं क्षप्व आसन्नं कुरु" भा० 'पायुरन्तरो निषङ्गाय" ऋ०१,३१,१३, 'अन्तरः समीपवर्त्तीति" भा० "न यत्परो नान्तर इति" ऋ० २,४१,८, 'अन्तरः समीपवर्त्तीति" भा० निकटस्थे 'यज्ञोहोता वो अन्तर इति" ८,१८,१९, अन्तरः अन्तिके वर्त्तमान इति भा०। अन्तरयति दूरीकरोति अन्तर–णिच्+अच्। अपसारणे। अन्तर्गते त्रि०। "हृदो अस्त्वन्तरम्" ऋ०७,१०१,५ 'अन्तरमन्तर्गतमिति" भा०। वृ०उप० अन्तर्यामिब्राह्मणे अन्तर्गते बहुशः प्रयुक्तः तच्च (१२०) पृष्ठे दृश्यम्। "यो अन्तरोमित्रमहो वनुष्यात् ऋ० ६,५,४, अन्तरः अभ्यन्तरवर्त्तीति भा०। "पुरोहितोऽन्तरोयासिदूत्यम् ऋ० १,४४,१२, "अन्तरः देवयजनमध्ये वर्त्तमान" इति भा०। अवकाशे, "मृणालसूत्रान्तरमप्यलभ्यम्" कुमा०। "तत्रान्तरे जघ्नुरमुं कटाक्षैः" माघः। मध्ये, "दिलीपसूनोः स वृहद्भुजान्तरमिति" रघुः। "आवयोरन्तरे जाताः पर्वताः सरितो द्रुमा" इति रामा०। व्यवधाने गिरिर्वा व्यवधायकः। 'महानद्यन्तरं यत्र तद्देशान्तरमुच्यते वृ०मनुः। "निरन्तराभ्यन्तरवातवृष्टिषु" कुमा० निरन्तरमव्यवधानम् इत्यर्थः। 'एकान्तरे आनुलोम्यादिति" मनुः। भेदे 'सैव विशिनष्टि पुनःप्रधानपुरुषान्तरं सूक्ष्ममिति" सा०का०। 'शरीरस्य गुणानाञ्च दूरमत्यन्तमन्तरमिति" हितो०। 'यदन्तरं सर्षपशैलराजयोर्यदन्तरं वायसवैनतेययोरिति" रामा०। व्यसने। "प्रहरेदन्तरे रिपुम्"। वहिर्योगे 'अन्तरे च पुरात् चाण्डालावासा" इति। उपसंव्याने (उत्तरीयवस्त्रे,) अन्तरं परिदधाति। सदृशे, "स्थानेऽन्तरतम" इति पा० अन्तरशब्दस्य पुरीभिन्ने एव विशेष्ये सर्वनामकार्य्यम् "सुमेधसामन्तरस्मै" इति सि०कौ०,मु०बो०। पुर्य्यान्तु न, अन्तरायै नगर्य्यै। तत्रापि वहिर्योगे उपसंव्याने एव सर्वनामता। मयूरव्यंसादित्वात् नञादेशान्तरशब्दस्य स्वजातीयभिन्ने वृत्तिः शब्दस्वाभावात् "राजान्तरं राजसुतां निनायेति" रघुः। अन्यो राजा मयू० "राजान्तरमिति" मल्लिना० "देशान्तरमृते पत्यौ साध्वी तत्पादुकाद्वयमिति" स्मृतिः "स्वमेव मूर्त्त्यन्तरमष्टमूर्त्तिरिति "अर्थोऽयमर्थान्तरभाव्य एव" इति च कुमा०। अन्तरस्य भावः ब्राह्मा०ष्यञ्। आन्तर्य्यं सादृश्ये न० "यत्रानेकविधमान्तर्य्यं तत्र स्थानत आन्तर्य्यं बलीय" इति परि०सि० कौ०। अन्तरे भवः अण् आन्तरः तद्भवे त्रि०। 'कश्चन आन्तरो भाव इति" सा०द०। "अन्तःकरणमान्तरमिति" वेदा० व्यवकलने (वियोजने) "कुर्य्याद् यथा स्थाननकमन्तरं वेति" लीला०।

अन्तरग्नि पु०अन्तर्वर्त्ती अग्निः। जठरानले "दीप्तान्तरग्निः परिशुद्धकोष्ठ" इति "शाम्यन्ति चायं चिरमन्तरग्नेरिति" 'इच्छाभिघातभयशोककृतेऽन्तरग्नौ" इति च सुश्रुतम्। अग्नेर्मध्ये अव्य०। अग्निमध्ये अव्य०।

अन्तरङ्ग पु० अन्तरं सदृशमङ्गं यस्य। अत्यन्तप्रिये, 'समीपगोऽन्तरङ्गःप्रियो भवतीति" छा०उप०भा०। "चरमगिरिकुरङ्गीशृङ्गकण्डूयनेन स्वपिति सुखमिदानीमन्तरङ्गः

कुरङ्गः” इति। बहिरङ्गयास्त्रीयनिमित्तसमुदायमध्ये अन्तर्भूतानि अङ्गानि निमित्तानि यस्य। व्याकरणोक्ते परनित्यबहिरङ्गबाधके नैमित्तिककार्य्यभेदे, तद्बोधकशास्त्रे च। यथा ग्रामणिनी कुले इत्यादौ “इकोऽचीति”पा०)नित्यप्राप्तं नुमं बाधित्वा “ह्रस्वो नपुंसके” इति पा० ह्रस्वः। पूर्व्वं कृते तु नुमि अजन्तत्वाभावात् ह्रस्वो न स्यात्। ततश्च नुमूरूपकार्य्यं प्रत्ययस्याजूरूपं निमित्तमपेक्षतेइति तद्बहिरङ्गं, ह्रस्वस्तु प्रकृतिमात्रसापेक्षत्वात् अन्तरङ्ग इति तस्य बहिरङ्गनिमित्तककार्य्यबाधकत्वे बीजम्। “परनित्यान्तरङ्गापवादानामुत्तरोत्तरं बलीय इति” “असिद्धं बहिरङ्गमन्तरङ्गे” इति च परि०सि०कौ०। एतन्मूलिकैव “बहिरङ्गविधिभ्यस्तु अन्तरङ्गविधिर्बलीति”कारिका। अन्तः आसन्नमङ्गं कर्म्म०। आरादुपकारके न० यथा ब्रह्मसाक्षात्कारे श्रवणमनन निदिध्यासनानि, संप्रज्ञातसमाधौ च धारणादीनि त्रीणि अन्तरङ्गाणि। यमादयस्तु पञ्च बहिरङ्गाणि। तथा हि यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयइत्यष्टौ संप्रज्ञातसमाधेरङ्गानि तत्र यमादयः बहिरङ्गाणि, प्रतिबन्धकस्य चित्तकायप्राणेन्द्रियमलस्य निवर्त्तनेन परम्परया उपकारकत्वात्, धारणादयस्तु संप्रज्ञातसमाधेः समानविषयतया साक्षात्स्वरूपोपकारकत्वादन्तरङ्गाणीति अत एव धारणादित्रयमभिधाय “त्रयमन्तरङ्गं पूर्व्वेभ्य” इति पात०सूत्रे धारणादित्रयस्यान्तरङ्गत्वमुक्तम्। धारणादिस्वरूपादि तत्तच्छब्दे वक्ष्यते। असंप्रज्ञातसमाधौ तु सर्व्वाण्येव बहिरङ्गाणि असमानविषयत्वादिति बोध्यम्।

अन्तरचक्र न० अन्तरं मध्यवर्त्ति चक्रम्। तन्त्रोक्तेषु देहस्थसुषुम्णामध्यस्थेषु मूलाधारादिषु षट्सु पद्माकारचक्रेषु। विवरणं षट्चक्रशब्दे दृश्यम्। ६त०। आत्मीयसमूहे न०।

अन्तरज्ञ त्रि० अन्तरं भेदं विशेषं जानाति ज्ञा-क ६त०। विशेषज्ञे “नान्तरज्ञाः श्रियो जातु प्रियैरासां न भूयते” इति किरा०।

अन्तरण न० अन्तरं व्यवहितं करोति अन्तर+णिच्-भावे ल्युट्। अन्तरितकरणे व्यवधापने, “हविरन्तरणे प्राक् प्रधानेज्यायाः” इति कात्या० २५ ५,१५, “यदि नाम हविरन्तरितं न स्पृष्टमेव, प्राक् प्रधानेज्यायाः स्मृत्वा अभ्याहरेत् हविषोऽन्तरणं बहूनां मध्ये एकस्यापहरणमिति” तद्व्या०।

अन्तरतम त्रि० अतिशयेन अन्तरः सदृशः, अत्यन्तसदृशे “स्थानेऽन्तरतमः” इति पा०। सादृश्यञ्च “तुल्यास्यप्रयत्नमिति” पा० सूत्रोपात्तं स्थानादिसाम्यम्, यथा ककारादीनां ङकारादिषु तुल्यस्थानप्रयत्नवत्त्वेन साम्यम् एवं सकारस्य थकारे। आत्मीयतमे च।

अन्तरतस् अव्य० सप्तम्यर्थे तसि। मध्ये इत्याद्यर्थे। “हनुमन्तरतःकृत्वा रावणं वाक्यमब्रवीत्” इति रामा०।

अन्तरदृश् पु० अन्तरे दृग् यस्य। अन्तरस्ये परमात्मानुसन्धायिनि। अन्तरं भेदं पश्यति दृश-क्विप् ६त०। विभेदद्रष्टरि त्रि०।

अन्तरदेश पु०कर्म्म०। मध्यदेशे तद्विवरणं मध्यदेशशब्दे दृश्यम्

अन्तरपु(पू)रुष पु० अन्तरः मध्यवर्त्ती पुरुषः वा दीर्घ.। अन्तर्यामिनि परमेश्वरे। “मन्यन्ते वै पापकृतो “न कश्चित् पश्यतीति नः”। तांस्तु देवाः प्रपश्यन्ति स्वस्यैवान्तरपूरुष” इति मनुः।

अन्तरपूजा स्त्री ७त०। तन्त्रोक्ते मनःकल्पितोपचारेण पूजायाम् तत्प्रकारस्तु अन्तर्यागशब्दे वक्ष्यते।

अन्तरप्रभव पु० अन्तरेभ्यो भिन्नवर्णमातृपितृभ्यः प्रभवति प्र+भू-अच् ५त०। सङ्कीर्णवर्णे मूर्द्धावसिक्तादौ। अन्तरप्रभवाश्च द्विविधाः अनुलोमजाः, प्रतिलोमजाश्च तत्रोत्कृष्टवर्णात् अपकृष्टवर्णायां स्त्रियां जाताः मूर्द्धावसिक्तादयः अनुलोमजाः, अपकृष्टवर्णात् उत्कृष्टवर्णायां स्त्रियां जाताः प्रतिलोमजाः सूतादयः। “भगवन्! सर्व्ववर्णानां यथावदनुपूर्व्वशः। अन्तरप्रभवानाञ्च धर्म्मान्नो वक्तुमर्हसीति” मनुः। एतेषां भिन्नवर्णजातत्वात् अन्तरनामत्वमपि मनुना हि अनुलोमजान् प्रतिलोमजांश्च उक्त्वा “तानन्तरनाम्नस्तु मातृदोषात् प्रचक्षते” इत्युक्तम्। अधिकं वर्णसङ्करशब्दे वक्ष्यते।

अन्तरय पु० अन्तर्मध्ये अयः गमनम् इण्-अच्। मध्यगतौ व्यवधाने। ल्युडन्तमप्यत्र न०। अन्तरं याति या क। देहमध्यस्थचित्तगते त्रि०।

अन्तरशायिन् पु० अन्तरे शेते शी+णिनि। चित्तस्थे जीवे। तस्य तत्र प्रतिबिम्बरूपेण स्थितत्वात्तथात्वम्।

अन्तरस्थ पु० अन्तरे देहमध्ये तिष्ठति स्था-क ७त०। देहमध्यस्थचित्तस्थे जीवे।

अन्तरा अव्य० अन्तरेति इण् डा। निकटे, मध्ये, विनार्थे च। तत्र मध्ये “अन्तरा पतिते पिण्डे सन्देहे वा पुनर्हरेदिति” या०। “अन्तरा स्तनस्तनके” इति स्मृतिः। “पशुमण्डूकमार्ज्जारश्वसर्पनकुलादिभिः अन्तरा गमने, विद्यादनध्यायमहर्निशमिति” मनुः। “सौमित्रेर्निशितैर्बाणैरन्तरा शकलीकृता” इति रघुः। “अन्तरेते बीज-

सुतस्तृटमन्तरैव विनश्यति" इति मनुः। द्वयोर्मध्ये "अन्तरान्तरेण युक्ते" पा० उक्तेः एतत्सम्बन्धिपदात् द्वितीया। अन्तरा त्वां मां हरिरिति" सि०कौ०। वर्ज्जने निकटे च मेदिनिः। [विश्वरत्यन्तरात्मेति" सा०द०।

अन्तरात्मन् पु० कर्म्म०। जीवात्मनि। "तदपि न हरिणाक्षी"

अन्तरापत्या स्त्री अन्तरे गर्भमध्येऽपत्यं यस्याः। गर्भवत्यां स्त्रियाम्।

अन्तराय त्रि० अन्तरं व्यवधानमयते अय अच्। व्यवधानकारके। "अस्य ते बाणपातपथवर्त्तिनः कृष्णसारस्यान्तरायौ तपस्विनौ संवृत्तौ" शकु०। विघ्ने च "त्वमन्तरायो भवसि च्युतो विधिरिति" रघुः। "वैरी न चेद् वेपथुरन्तराय" इति सा०द० 'समाध्यन्तरायाश्च लयादयः वेदान्तसारे दर्शिताः यथा। 'अखाङ्गिनोनिर्विकल्पकस्य लयविक्षेपकषायरसास्वादलक्षणाश्चत्वारोविघ्नाः सम्भवन्ति। लयस्तावदखण्डवस्त्वनवलम्बनेन चित्तवृत्तेर्निद्रा। अखण्डवस्त्वनवलम्बनेन चित्तवृत्तेरन्यावलम्बनं विक्षेपः। लयविक्षेपणाभावेऽपि चित्तवृत्ते रागादिवासनया स्तब्धीभावादखण्डवस्त्वनवलम्बनं कषायः। अखण्डवस्त्वनवलम्बनेनापि चित्तवृत्तेः सविकल्पानन्दास्वादनं रसास्वादः, समाध्यारम्भसमये सविकल्पानन्दास्वादनं वा। अनेन विघ्नचतुष्टयेन रहितं चित्तं निर्वातदीपवदचलं सदखण्डचैतन्यमात्रमवतिष्ठते यदा, तदा निर्व्विकल्पकसमाधिरित्युच्यते। तदुक्तम्। "लये संबोधयेत् चित्तं विक्षिप्तं शमयेत्पुनः। सकषायं विजानीयात् शमप्राप्तं न चालयेत्। नास्वादयेद्रसं तत्र निःसङ्गः प्रज्ञया भवेत्" इति। योगशास्त्रोक्ताः प्रधानपुरुषसाक्षात्कारात् प्राग्भवाः प्रातिभादयः सिद्धयः विवेकसाक्षात्कारस्योपसर्गापरपर्य्याया अन्तरायाः यथोक्तं पातञ्जलसूत्रे "ततः प्रातिभश्रावणवेदनादर्शास्वादवार्त्ता जायन्ते" इत्यनेन प्रातिभादिसिद्धीरुक्त्वा 'ते समाधावुपसर्गा व्युत्थाने सिद्धय इति" अयमर्थः। योगजशुक्लधर्म्मानुगृहीतेन मनोमात्रेण सर्वगोचरज्ञान प्रातिभसिद्धिः। दिव्यानां शब्दस्पर्शरूपरसगन्धानां ग्रहणे योगजधर्म्मानुगृहीतानि श्रवणादीनि यथाक्रमं समर्थानि यदा भवन्ति तदा श्रावणवेदनादर्शास्वादवार्त्ताख्याः सिद्धयः। तदा च दिव्यशब्दग्रहणे यदा योगिनः श्रवणं समर्थं भवति तदा श्रावणमिति संज्ञा एवं दिव्यस्पर्शग्रहणसमर्था त्वक् वेदनासंज्ञा, दिव्यरूपग्रहणे समर्थं नेत्रं दर्शसंज्ञम्। दिव्यरसास्वादे समर्था रसना आस्वादसंज्ञा, दिव्यगन्धग्रहणे समर्थं घ्राणं वार्त्तासंज्ञा। ते प्रातिभादयः निःश्रेयसफले समाधौ तस्य योगिनः व्युत्थानसमये योगविरामकाले जायमानाः उपसर्गा भवन्ति। अतो मोक्षार्थी तानुपेक्षेतेति उपदेशप्रयोजनम् महदात्मसाक्षात्कारं विना सिद्धिकोट्यापि कृतकृत्यता भवतीति।

अन्तराराम पु० अन्तरे सर्व्वाभ्यन्तरेऽतिसूक्ष्मत्वात् आत्मनि आरमते क्रीड़ति आ+रम कर्त्तरि घञ्। आत्माभिरते। "योऽन्तःसुखोऽन्तराराम" इति गीता।

अन्तराल न० अन्तरं व्यवधानसीमामाराति गृह्णाति आ+रा-क रस्य लत्वम्। मध्ये अभ्यन्तरे। "तुतोष पश्यन् वितृणान्तराला" इति भट्टिः। "वधूप्रवेशोऽष्टदिनान्तराल" इति मुहू० दिङ्नामान्यन्तराले" पा०। सङ्कीर्णवर्णे च। "वर्णानां सान्तरालानां स सदाचार उच्यते" मनुः। तद्वर्त्तिनि त्रि० स्वार्थे अण् आन्तरालमप्यत्र न०।

अन्तरालदिक् स्त्री अन्तराला दिक्। दिशो मध्यायां विदिशि ऐशान्यादौ कोणे।

अन्तरावेदि(दी) स्त्री अन्तरा मध्यस्था वेदिः वा ङीप्। गजयोर्युध्यमानयोर्मध्यस्थायां कृष्णमयवेद्याम्। "जयश्रीरन्तरावेदो मत्तवारणयोरिव" रघुः। अन्तरेति पृथक्पदमिति मल्लि०। "समूहे चान्तरावेद्यामिति" त्रिका०।

अन्तरिक्ष न० अन्तः स्वर्गपृथिव्योर्मध्ये ईक्ष्यते ईक्ष-कर्म्मणि घञ्, अन्तः ऋक्षाणि अस्य वा पृषो० पक्षे ह्रस्वः ऋकारस्य रित्वं वा। पक्षिमेघसञ्चारयोग्ये भूलोकस्वर्गमध्यवर्त्तिनि आकाशप्रदेशे। "पृथिवी हिङ्कारोऽन्तरिक्षं प्रस्ताव" इति छा० उप०। "अन्तरिक्षगतांश्चैव मुनीन् देवांश्च इति" मनुः। "तिर्य्यक चान्तरिक्षं व्यपोहितमिति" अथ०। "अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमिति" ऋ० १,८९,१०। "अदितिरदीना अखण्डनीया वा पृथिवी देवमाता वा सैव द्यौर्द्योतनशीलो नाकः ततश्च सैवान्तरिक्षम् अन्तरा द्यावापृथिव्योर्मध्ये ईक्ष्यमाणं व्योमेति" भा०। "विश्वमाप्रा अन्तरिक्षमिति" ऋ० १,५२,१२। अन्तरिक्षमन्तरिक्षान्तं द्यावापृथिव्योर्मध्ये वर्त्तमानमाकाशं विश्वं सर्वमिति" भा०। "दिवञ्च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो स्वरिति" सन्ध्यामन्त्रः। ततश्च द्यावापृथिवीमध्यस्थाकाशस्यैव भुवर्लोकरूपस्यान्तरिक्षत्वम्। "सादयाम्यन्तरिक्षस्य धर्त्रीमिति" य० १४,५। अन्तरिक्षस्य भुवर्लोकस्य धर्त्रीमिति" वेददीपः। अत्र अन्तरीक्षमपि। अस्यवान्तरीक्ष-

निरुक्तिः श्रुतौ । "योऽन्तरे नाकाश आसीदन्तरीक्षमभवद्दीर्त्तं हि तन्नाम ततः पुरान्तरा वा इदानीमीक्षमभूदिति" तस्मादन्तरीक्षमिति" ।

अन्तरिक्षप्रा त्रि० अन्तरिक्षं प्राति पूरयति प्रा-पूरणे विच् । अन्तरिक्षपूरके "अन्तरिक्षप्रां तविषीभिरावृतमिति" ऋ० १,१५,२ । "अन्तरिक्षं द्युलोकं स्वतेजसा प्राति पूरयतीति" विच्, भा० ।

अन्तरिक्षप्रुत् त्रि० अन्तरिक्षं प्रवते प्रुङ् गतौ क्विप् । अन्तरिक्षचरे "अन्तरिक्षप्रुद्भिरपोदकाभिरिति" ऋ० १,११६,३ ।

अन्तरिक्षसद् त्रि० अन्तरिक्षे सीदति सञ्चरति सद-गतौ क्विप् । आकाशचारिणि । "हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसदिति ऋ० ४,४०,५ । "अन्तरिक्षसद अन्तरिक्षसञ्चारीति" भा० ।

अन्तरिक्षसद्य त्रि० अन्तरिक्षे सद्यम् सदनं सद-भावे यत् । अन्तरिक्षसदने । "उपरि सद्यं वा एष जयति यो जयत्यन्तरिक्षसद्यमिति" कौ० ब्राह्म० ।

अन्तरिक्ष्य त्रि० अन्तरिक्षे भवः यत् । अन्तरिक्षभवे । "पवतामन्तरिक्ष्या इति ऋ० ६,३६,५ ।

अन्तरित त्रि० अन्तर्-इण-कर्त्तरि क्त इत० । अन्तर्गते अन्तरं व्यवधानं करोतीति णिचि कर्म्मणि क्त । व्यवधानीगते, व्यवधापिते, तिरस्कृते आच्छादिते, "हरिफटन्दान्तरितैः सरोरुहैरिति" किरा० । अपसारिते, "कुर्य्यात् यथास्थानकमन्तरं वेति" लीलावत्यामन्तरशब्दस्य वियोजने प्रयोगात् तत्प्रकृतिकतया वियोजिते च ।

अन्तरिन्द्रिय न० कर्म्म० । अन्तःकरणे ।

अन्तरीक्ष न० अन्तरिक्षवत्सर्व्वम् । दिवे आकाशात्पतितजले

अन्तरीक्षजल न० अन्तरीक्षात् पतितं जलम् शा० त० । दिव्यो-

अन्तरीप पु० अन्तर्मध्ये गता आपोऽस्य ब० अच् समा० आत ईत्त्वम् । द्वीपभेदे । द्वीपस्य हि जलमध्यस्थत्वात् अन्तर्गतजलत्वात्तथात्वम् इयांस्तु भेदः चतुर्दिक्षु जलसत्त्वे तस्य अन्तरीपत्वम् द्वयोर्दिशोर्जलसत्त्वे द्वीपत्वमित्यनयोर्भेदः । काकाक्षिगोलकन्यायात् "द्वीपोऽस्त्रियामन्तरीपमित्यत्रापि अस्त्रियामित्यस्य अन्वय इति तेनायं पुंस्त्री० इति केचित् ।

अन्तरीय न० अन्तरे भवं गहादित्वात् छ । "नाभौ धृतञ्च यद्वस्त्रमाच्छादयति जानुनी । अन्तरीयं प्रशस्तं तच्छिन्नमुभयान्तयो"रित्येवंलक्षणे परिधाने वस्त्रे । भवार्थे भूमा० वुञ् । आन्तरीयकः तद्भवे त्रि० ।

अन्तरे अव्य० अन्तरेति इण्-विच् । मध्ये । "आनन्देऽथान्तरेऽन्तरा, अन्तरेण च मध्ये स्युरित्यमरः" ।

अन्तरेण अव्य० अन्तरेति इण्-ण टवर्गादित्वेऽपि णस्य नेत्त्वम् । विनार्थे, मध्यार्थे च । तत्र विनार्थे "अन्तरेणाञ्जलिं बद्धा लक्ष्मणस्य प्रसादनमिति" रामायणम् । मध्ये "अन्तरेण वै योनिं गर्भः सञ्चरति" कौ० ब्रा० । "अन्तरेणापां गणम् इति" स्मृतिः । तत्र विनार्थे द्वितीयान्ततायं पर्य्यायेण, "श्रीनिवासेन विना शम्भुनान्तरेणाच्युतं सुखमिति" मु० बो० । उभयोर्मध्येऽर्थे द्वितीया "अन्तरेणाहवनीयं गार्हपत्यञ्चेति" कौ० ब्रा० ।

अन्तर्गडु त्रि० अन्तर्मध्ये गडुरिव निरर्थकः । ग्रीवाप्रदेशे जातस्य गलमांसपिण्डस्य गडोर्यथा निरर्थकत्वम् तद्वन्निरर्थके । "किमनेनान्तर्गडुनेति सर्व्वदर्शन सं० । "अन्तर्गडु निरर्थकमिति" मेदिनिः ।

अन्तर्गत त्रि० अन्तःअन्तःकरणे गतः । अन्तःकरणस्थे देहस्थे च "अन्तर्गतं प्राणभृतां हि वेद" इति रघुः । "येषामन्तर्गतं पापं जनानां पुण्यकर्म्मणामिति" पुरा० "अन्तर्गता मदनवह्निशिखावली या सा बाध्यते किमिह चन्दनचर्च्चितेनेति" उद्भटः । अभ्यन्तरस्थे च "अन्तर्गतशवे ग्रामे वृषलस्य च सन्निधाविति" । "नेत्रवक्त्रविकारेण गृह्यतेऽन्तर्गतं मनः" इति च मनुः । "अन्तर्गतफलारम्भाः सस्यानामिव सम्पदः" इति रघु० ।

अन्तर्गर्भ त्रि० अन्तरभ्यन्तरस्थो गर्भोऽस्य । अभ्यन्तरस्थगर्भयुक्ते । "कुशौ समावप्रशीर्णाग्रावनन्तर्गर्भाविति" कात्या० २,१,२१ । गर्भस्य मध्यम् अव्ययी० । गर्भमध्ये अव्य० ।

अन्तर्गर्भिन् त्रि० अन्तर्मध्ये गर्भोऽस्त्यस्य इनि । मध्यस्थगर्भयुक्ते । "अनन्तर्गर्भिणं साग्रं कौश द्विदलमेव चेति" पवित्रलक्षणे कात्यायन स्मृतिः ।

अन्तर्गृह न० अन्तःस्थं गृहम् । वाराणसीमध्ये सम्प्रायरणाख्ये(?) स्थानविशेषे "अन्यस्थाने कृतं पापं वाराणस्यां विनश्यति । वाराणस्यां कृतं पापं पञ्चक्रोश्यां विनश्यति । पञ्चक्रोश्यां कृतं पापमन्तर्गृहे विनश्यति" ॥ काशीमा० अन्तर्गेहमप्यत्र "अन्यत्र यत्कृतं पापं तत्काश्यां परिणश्यति वाराणस्यां कृतं पापमन्तर्गेहे विनश्यति अन्तर्गेहे कृतं पापं पैशाच्यनरकावहमिति" "देवो विरजसः पीठादन्तर्गेहं विवेश हेति" च काशी० । मध्यस्थगृहे च । गृहस्य मध्यम् अव्ययी० गृहस्य मध्ये अव्य० ।

अन्तर्घण पु० अन्तर्हन्यते क्रोडीभवत्यस्मिन् अन्तर्+हन-अप्

त्रि० षादेशः षत्वम् । द्वारमतिक्रम्य स्थिते सावकाशे देशे "तस्मिन्नन्तर्घणे पश्यन् प्रघणे सौधसद्मनः" इति भट्टिः ।

अन्तर्जठर अव्य० जठरस्य मध्यम् अव्ययी० । जठरस्य मध्ये, उपचारात् तत्स्थकोष्ठे न० ।

अन्तर्जात त्रि० अन्तर्देहमध्ये जातः । देहाभ्यन्तरजाते ।

अन्तर्जानु अव्य० जान्वोर्मध्यम् अव्ययी० । जान्वोर्मध्ये "अन्तर्जानु शुचौ देश उपविष्ट उदङ्मुखः । प्राङ् वा ब्राह्मेण तीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेदिति" या० "जानुनोर्मध्ये हस्तौ कृत्वेति" रघु० ।

अन्तर्ज्योतिस् न० अन्तर्गतं ज्योतिःप्रकाशकत्वात् चैतन्यम् । सर्वान्तर्यामिनि परब्रह्मरूपचैतन्ये तस्य सर्वान्तर्यामित्वात्तथात्वम् ।

अन्तर्ज्वलन न० अन्तः देहान्तरस्य ज्वलनम् । रोगकृते देहान्तर्दाहे । अन्तःस्थो ज्वलनः । जठरानले पु० ।

अन्तर्दधन न० अन्तर्दध्यते आधीयते मादकताऽनेन दध-करणे ल्युट् । किण्वप्रभृतौ मद्यबीजे ।

अन्तर्दशा स्त्री अन्तर्गता दशा आधिपत्यकालः । ज्योतिषोक्ते महादशान्तर्गते ग्रहाणां स्वाधिपत्ययुक्तकालभेदे । दशा च नानाविधा ताश्च दशाशब्दे वक्ष्यन्ते । तत्राष्टोत्तरीयदशायामन्तर्दशाऽभिधीयते वङ्गे च तस्या एव प्रचलितत्वम् । "षट्सूर्य्यस्य दशा ज्ञेयाः शशिनोदश पञ्च च । अष्टावङ्गारके ज्ञेया बुधे सप्तदश स्मृताः । शनैश्चरे दश प्रोक्ता गुरोरेकोनविंशतिः । राहोर्द्वादश वर्षाणि भृगोरप्येकविंशति"रित्युपक्रम्य सत्याचार्य्यः "कृत्तिकादित्रये सूर्य्यः सोमो रौद्रचतुष्टये । मघादित्रितये भौमो बुधो हस्तचतुष्टये ॥ अनुराधात्रये सौरिर्गुरुःपूर्व्वाचतुष्टये । धनिष्ठात्रितये राहुः शेषे शुक्रःप्रकीर्त्तितः ॥ सूर्य्योपग्रभौमार्किदशातिकष्टदा नृणाम् । गुरुज्ञचन्द्रशुक्राणां यथेप्सितफलप्रदा" ॥ अन्तर्दशाज्ञानं यथा । "स्वदशाभिर्दशां हत्वा नवभिर्भागमाहरेत् । लब्धा मासास्तु तच्छेषं पूरयित्वा तु त्रिंशता ॥ अङ्कैर्हृत्वा दिनं लभ्यं तच्छेषे षष्टिपूरिते । नवभिश्च हृते लब्धा ज्ञेया दण्डाश्च दन्तरे ॥ रवेः षड्वर्षमध्ये तु वेदा ४ मासा रवेर्निजाः । चन्द्रस्य दश मासाश्च दिग्दिनं पञ्चमासकाः । कुजस्य, ज्ञस्य रुद्रास्तु मासा दिग्दस्राः, शनेः । ऋतुमासाद्यु विंशश्च गुरोश्चर्षौद्युर्विंशतिः । राहोर्मासाष्टकं ज्ञेयं भृगोर्वर्षस्तु मासकौ एवं ग्रहाणामन्येषामूह्याश्चैवान्तरादयः । यद्ग्रहस्यान्तरे यस्तु यत्संख्यकालमाप्नवान् । तत्संख्यं स्वान्तरे तस्मै स दद्यादिति निश्चयः । स्वान्तरे ग्रहयो स्वांशं स्वांशेन पूरयेत् सदा इति" ज्यो०त० । विंशोत्तरीये तु । "आर्च्चं कुराजोशबुकेशुपूर्व्वा वह्न्यादितो भात् क्रमशस्त्रिवारम् । मानं रसाशानगदन्तिचन्द्रकलाङ्कचन्द्राद्रिरसाद्रिविंशा" इत्युक्तेः कृत्तिकादिक्रमेण रव्यादीनां त्रिवारं रसादिमिता वर्षा महादशा । यथा कृत्तिकायां जातौ रवेः षट्वर्षाः, रोहिण्यां जातौ चन्द्रस्य १० वर्षाः, मृगे, कुजस्य ७ वर्षाः, आर्द्रायां राहोः १८ वर्षाः, पुनर्वसौ जीवस्य १६ वर्षाः, पुष्ये जातौ शनेः १९ वर्षाः, अश्लेषायां बुधस्य १७ वर्षाः, मघायां केतोः ७ वर्षाः, पूर्व्वफाल्गुन्यां जातस्य शुक्रस्य २० वर्षाः, एवमुत्तरफाल्गुन्यादिषु नवसु उत्तराषाढ़ादिषु नवसु च रव्यादीनां यथाक्रमं षड़ादिवर्षाः । तदन्तर्दशा तु "स्वदशाभिर्दशां हत्वा वसुभिर्भागमाहरेदिति" विशेषः । ततश्च उभयोर्दशयोरनुपातेनान्तर्दशामानमुन्नेयम् यथा यदि १०८ वर्षैः ६ वर्षाः तदा ६ वर्षैः किमिति इत्यादिक्रमेण त्रैराशिकेन तत्तन्मानम् एवं १२० वर्षैः यदि ६ वर्षाः तदा ६ वर्षैः किमित्यादिक्रमेण त्रैराशिकेन तत्तन्मानसिद्धिः । एवं योगिन्यादिदशायामपि अन्तर्दशामानमुन्नेयम् ।

अन्तर्दशाह अव्य० दशाहस्य मध्यम् अव्ययी० । दशाहाभ्यन्तरे "अन्तर्दशाहे स्यातां चेत् पुनर्मरणजन्मनी" इति मनुः दशाहपदं स्वस्वजात्युक्ताशौचदिनपरम् ।

अन्तर्दहन न० अन्तरभ्यन्तरे दहनम् । रोगकृते देहाभ्यन्तरदाहे । अन्तःस्थः दहनः । जठरानले पु० ।

अन्तर्दाह पु० अन्तर्मध्ये दाहः । देहाभ्यरसन्तापे ।

अन्तर्दुष्ट त्रि० अन्तः अन्तःकरणे दुष्टः । दुष्टान्तःकरणे ।

अन्तर्द्वार न० अन्तर्गतं द्वारम् । गृहमध्यस्थे गुप्तद्वारे । आव-द्वारे क्षीरस्वामी (खिड़्की) द्वारे शबरः ।

अन्तर्द्धा स्त्री अन्तर्+धा स्त्रियां भावेऽङ् । अन्तर्द्धाने तिरोधाने "अन्तर्द्धामुपययुरुत्पलावलीषु" इति माघः ।

अन्तर्द्धान न० अन्तर्+धा–ल्युट् । तिरोधाने दृश्यपदार्थस्य दर्शनायोग्यस्थाने स्थितौ, मुन्यादीनां शरीरत्यागे च । "अन्तर्द्धानं गते रामे इति" रामायणम् ।

अन्तर्द्धि पु० अन्तर्+धा–कि । आच्छादने, व्यवधाने, अन्तर्धाने च "अन्तर्द्धौ येनादर्शनमिच्छति" पा० ।

अन्तर्नगर न० नगरस्य मध्यम् अव्ययी० । नगरमध्ये अन्तःस्थं नगरम् कर्म्म० । अन्तःपुरे । "दशाननान्तर्नगरं ददर्शेति" रामा० ।

अन्तर्भाव पु॰ अन्तर्मध्ये भावः प्रवेशः। मध्यप्रवेशे समुदायमध्यपाते। "आत्मानमात्मना विभ्रदस्तीति व्यपदिश्यते अन्तर्भावाच्च तेनासौ कर्म्मणा न सकर्म्मकः" इति हरिका॰ स्वविषयकज्ञानविषयत्वे च भवति च वह्निमज्ञोधविषयत्वाद्वह्नेर्वह्निमदन्तर्भावः। अन्तःस्थोभावः। चित्तवृत्तिभेदे।

अन्तर्भावना स्त्री अन्तःस्था व्यञ्जकचेष्टाकारादिरहिता भावना। व्यञ्जकचेष्टादिशून्ये चिन्तने।

अन्तर्भावित त्रि॰ अन्तर्+भू-णिच्-क्त। मध्यप्रवेशिते समुदायान्तर्भूतीकृते। "अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्त्वतः। नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्त्वत" इति खण्डनखण्डखाद्यम्। अव्यवहितपूर्ववर्त्तितया कारणस्य यत् सत्त्वमुररीक्रियते तस्य सत्त्वमस्ति न वा तस्य सत्त्वस्वीकारे पुनस्तत्सत्त्वस्य सत्त्वस्वीकारेऽनवस्थापातः ततश्च उत्तरत्र एकस्य सत्त्वमनङ्गीकृत्यैव अनवस्था वारणीया तथाच कारणसत्त्वेऽपि कुतः तथा नाङ्गीक्रियते। एवं च विनापि सत्त्वं, तदङ्गीकृत्य कारणतास्वीकारे न कोऽपि दोषोऽस्ति इति तदाशयः।

अन्तर्भूत त्रि॰ अन्तर्मध्ये भूतः भू+क्त। मध्यस्थिते, अन्तर्गते च। "कालभावाध्वदेशानामन्तर्भूतक्रियान्तरैः। सर्वैरकर्मकैर्योगे कर्मत्वमुपजायते" इति हरिका॰ "एष वै भगवान् विष्णुरन्तर्भूतः सनातन" इति पुरा॰।

अन्तर्मनस् त्रि॰ अन्तर्गतं वाह्यव्यापारशून्यतया अन्तरेव स्थितं मनो यस्य। व्याकुलचित्ते, समाहितमनस्के च। दुःखितस्य हि वाह्येतरदितरव्यापारशून्यतया तत्प्रतीकारचिन्तनायान्तरेव मनसः स्थितत्वात् तथात्वम् समाधिस्थस्य तु वाह्यविषयपरिहारेण ध्येयात्ममात्रगोचरमनस्कतया तथात्वमिति भेदः।

अन्तर्मुख त्रि॰ अन्तःपरमात्मा मुखं प्रवेशद्वारं यस्य। वाह्यवस्तुपरिहारेण परमात्मविषयकतया प्रवेशयुक्ते चित्तादौ। अन्तरभ्यन्तरे मुखं यस्य। सुश्रुतोक्ते व्रणस्रावणसाधने शस्त्रभेदे न॰। "सूचीकुशपत्राचीमुखशरारीमुखान्तर्मुखत्रिकूर्चकानि विस्रावणे" इति सुश्रुतम्। अन्तःकरणं अविद्यावृत्तिरूपं द्वारं सुखानुभवे यस्य। स्वरूपसुखानुभवचेतना अविद्यावृत्तिरूपान्तःकरणेन सुषुप्तौ आनन्दानुभवकारके प्राज्ञाख्ये जीवभेदे "आनन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञः" इति श्रुतौ प्राज्ञस्य आनन्दभोगे चेतोमुखत्वोक्त्या तथात्वम्। मुखस्य मध्यम् अव्ययी॰। मुखस्य मध्ये इत्यर्थे अव्य॰।

अन्तर्मातृका स्त्री अन्तःस्था षट्चक्रस्था मातृका अकारादिवर्णाः। तन्त्रोक्तेषु षट्पद्मस्थेषु अकारादिषु वर्णेषु। ते च वर्णा अन्तर्मातृकान्यासशब्देऽनुपदं वक्ष्यन्ते।

अन्तर्मातृकान्यास पु॰ अन्तःस्थाया मातृकाया न्यासः उच्चारणपूर्ब्बकं तत्तत्स्थानेषु न्यासः। अन्तस्थमातृकावर्णानां स्मरणपूर्ब्बकं तत्तत्स्थानेषु न्यासे। यथा "न्यासोऽयमान्तर" इत्युपक्रम्य "द्व्यष्टपत्राम्बुजे कण्ठे स्वरान् षोड़श विन्यसेत्। द्वादशच्छदहृत्पद्मे कादीन् द्वादश विन्यसेत्। दशपत्राम्बुजे नाभौ डकारादींस्तथैव च। षट्पत्रमध्ये लिङ्गस्थे बकारादींस्तथैव षट्। आधारे चतुरोवर्णान् न्यसेद्वादीन् चतुर्द्दले। हक्षौ भ्रूमध्यगे पद्मे द्विदले विन्यसेत् प्रिये!। तन्मध्ये परबिन्दुञ्च सृष्टिस्थितिलयात्मकम्। एवं समाहितमना ध्यायेद्यासोयमान्तरः" इति तन्त्रसारः।

अन्तर्मृत पु॰ स्त्री अन्तर्गर्भाशये मृतः। गर्भाशये मृते बालकादौ "भवत्युच्छासपूतिश्च शूलं चान्तर्मृते शिशौ" इति सुश्रुतम्।

अन्तर्य्य त्रि॰ अन्तरे भवः दिगा॰ य। मध्यभवे।

अन्तर्याग पु॰ अन्तरन्तःकरणेन मनसा कल्पितोपचारैर्यागः पूजा होमश्च। तन्त्रोक्ते मानसोपचारैः पूजने, होमभेदे च। "अर्च्चयन् विषयैः पुष्पैस्तत्क्षणात् तन्मयो भवेत्। न्यासैस्तन्मयतावुद्धिः सोऽहंभावेन पूजयेत्"। तन्मयेति तदेकत्वज्ञानं सोऽहमिति, "मन्त्राक्षराणि तच्छक्तौ प्रोतानि परिभावयेत्। तामेव परमव्योम्नि परमानन्दवृंहिते। दर्शयत्यात्मसद्भावं पूजा होमादिभिर्विनेति"। विषयपुष्पाणि यथा। अमायामनहङ्कारमरागममदं तथा। अमोहकमदम्भञ्च अनिन्दाक्षोभकौ तथा। अमात्सर्य्यमलोभञ्च दशपुष्पं विदुर्बुधाः। अहिंसा परमं पुष्पं पुष्पमिन्द्रियनिग्रहः। दया पुष्पं क्षमा पुष्पं ज्ञानं पुष्पञ्च पञ्चमम्। इत्यष्टमप्रभिः १५ पुष्पैः पूजयेत् परदेवताम्"। अथ होमः। "आत्मानमपरिच्छिन्नं विभाव्यात्मानमन्तरा परमात्मज्ञानमेकस्वरूपं संविभाव्य च। चतुरस्रं त्रिवृत्तं कुण्डमानन्दमेखलायुतम्। अर्द्धमात्राकृतियोनिस्तया चैव विभूषितम्। नाभौ ध्यात्वा तन्मयस्थज्ञानाग्नौ जुहुयात् यथा। मूलान्ते नाभिचैतन्यरूपाग्नौ हविषा स्रुचा। ज्ञानप्रदीपिते नित्यमक्षवृत्तीर्जुहोम्यहम्"। स्वाहा इति प्रथमाहुतिः, (मूलान्ते) धर्म्माधर्म्महविर्दीप्ते आत्माग्नौ मनसा स्रुचा। सुषुम्णावर्त्मना नित्यमक्षवृत्तीर्जुहोम्यहम्"। (स्वाहेति द्वितीयाहुतिः, मूलान्ते) "प्रकाशाकाशहस्ताभ्यां अवलम्ब्योन्मनस्रुचा। धर्म्माधर्म्मकलास्नेहपूर्णमग्नौ जुहोम्यहम्"। स्वाहेति तृती-

याकृतिं जुहुयात् । ततो मूलान्ते) । "अन्तर्निरन्तरनिरिन्धनएधमाने मायान्धकारपरिपन्थिनि संविदग्नौ । कस्मिंश्चिदद्भुतमरीचिविकाशभूमौ विश्वं जुहोमि वसुधादिशिवावसानम् । इत्यन्तर्यजनं कृत्वा साक्षाद्ब्रह्ममयो भवेत् । न तस्य पापपुण्यानि जीवन्मुक्तो भवेद्ध्रुवम्" । "अयमन्तर्यागो ज्ञानिनामेव । अथान्तःपञ्चमकारयजनप्रकारः ॥ तदुक्तं कुलार्णवे अन्तर्यजने" । "सुरा शक्तिः शिवो मांसं तद्भोक्ता भैरवः स्वयम् । तयोरैक्यसमुत्पन्न आनन्दो मोक्ष उच्यते । आनन्दं ब्रह्मणो रूपं तच्च हव्ये व्यवस्थितम् । तस्याभिव्यञ्जकं द्रव्यं योगिभिस्तेन पीयते । लिङ्गत्रयविशेषज्ञः षट्चक्रपद्मभेदतः । पीठस्थानानि चागम्य महापद्मवनं व्रजेत् । आमूलाधारमाब्रह्मरन्ध्रं गत्वा पुनः पुनः । चिच्चन्द्रकुण्डलीशक्तिसामरस्यसुखोदयः । व्योमपङ्कजनिष्यन्दसुधापानरतो नरः । मधुपानमिदं देवि ! चेतरन्मद्यपानकम् । पुण्यापुण्यं पशुं हत्वा ज्ञानखड्गेन योगवित् । परे लयं नयेच्चित्तं पलाशीति निगद्यते । मानसादीन्द्रियगणं संयम्यात्मनि योजयेत् । मांसाशी स भवेद्देवि ! इतरे प्राणिघातकाः । शिवशक्त्यात्ममिथुनसंयोगानन्दनिर्भराः । मुक्तास्ते मैथुनं तत्स्यादितरे स्त्रीनिषेवकाः" इति त॰सा॰ "अन्तःपूजां विधायैव वाह्यपूजां समाचरेदिति" तन्त्रम् ।

अन्तर्याम पु॰ अन्तर्यामो यस्मात् । ग्रहरूपे सोमापराख्ये पात्रभेदे । "त्रिष्टुभः स्वारं स्वारादन्तर्यामः 'अन्तर्यामात् पञ्चदश' इति यजु॰ १३,५५, स्वारात् साम्नोऽन्तर्यामं ग्रहं निरमिमीतेति" श्रुतेरिति वेददीपः । तत्र यज्ञियं पात्रभेदः । "सुहवा सूर्य्यायान्तर्याममनुमन्त्रयेदिति" श्रुति "उन्नेतः पात्रयोजनमित्युपक्रम्य" "खरोत्तरपूर्व्वार्द्धे उपांश्वन्तर्यामयोः" कात्या॰ ९,१,२, खरस्य उत्तरपूर्व्वार्द्धे ईशानकोणे, उपांश्वन्तर्यामयोः पात्रयो योजयति सादयतीति वा" तद्भा॰ ।

अन्तर्यामिन् पु॰ अन्तर्मध्येऽनुप्रविश्य यमयति स्वस्वकर्म्मणि इन्द्रियादीनि जीवं वा व्यापारयति यम+णिच्+णिनि । "अन्तराविश्य भूतानि यो विभर्त्यात्मकेतुभिः । अन्तर्यामीश्वरः साक्षात् भवे"दित्युक्ते ईश्वरे 'अन्तरेष यमयतीत्यादि' वृहदारण्यकान्तर्यामिब्राह्मणोक्तेस्तस्य तथात्वम् । आत्मकेतुभिः निजव्यापारैः प्राणादिवृत्तिभिरित्यर्थः । वायौ च तस्य सर्व्वप्राणिषु अध्यात्मवायुरूपेण स्थितत्वात्तथात्वम् । अन्तर्गतवस्तुज्ञातरि त्रि॰ ।

अन्तर्यामिब्राह्मण न॰ अन्तर्यामिन ईश्वरस्य ज्ञापकम् ब्राह्मणं मन्त्रेतरवेदभागः । वृहदारण्यकान्तर्गते अन्तर्यामिनः ईश्वरस्य ज्ञापके ब्राह्मणे । तच्च १२०पृष्ठे दर्शितम् ।

अन्तर्लोम न॰ अन्तर्गतमाच्छाद्यं लोम यत्र समा॰ । आच्छाद्ये लोम्नि ।

अन्तर्वंशिक त्रि॰ अन्तर्वंशे राज्ञामाभ्यन्तरगृहे नियुक्तः नियुक्तार्थे ठक् संज्ञापूर्व्वकविधेरनित्यत्वान्न वृद्धिः, अन्तर्वंशः नियोज्यतयाऽस्त्यस्य ठन् वा । राज्ञामन्तःपुरे रक्षणार्थं नियुक्ते कुब्जवामनादौ ।

अन्तर्वण अव्य॰ वनस्य मध्यम् णत्वम् । वनमध्ये इत्यर्थे ।

अन्तर्वत्नी अन्तरस्त्यस्य गर्भ इति वाक्ये "अन्तर्वत्पतिवतोर्नुगिति" पा॰ अन्तःशब्दस्याधिकरणशक्तिप्रधानतयाऽस्तिसामानाधिकरण्याभावात् अप्राप्तौ मतुप् अनुपपत्ते मस्य वः नुक् च । गर्भवत्याम् स्त्रियाम् । "तस्यामेवास्य यामिन्यामन्तर्वत्नी प्रजावती सुतावसूत सम्पन्नाविति" रघुः । अन्तःशब्दस्य तत्स्थलक्षणया अस्त्यर्थे मतुप् मस्य वः । अन्तःस्थपदार्थवति त्रि॰ । "पुमानन्तर्वान् स्थविरः पयस्वानिति" अथ॰ ९,४,३, ।

अन्तर्वमि पु॰ अन्तःस्थित एव वाणयति उद्गारशब्दं कारयति वण-शब्दे इन् णस्य मत्वम् । (ढेकुर) इतिख्यातस्योद्गारशब्दस्य कारके अजीर्णनामके रोगभेदे ।

अन्तर्वर्त्तिन् त्रि॰ अन्तः मध्ये वर्त्तते वृत–णिनि । मध्यवर्त्तिनि । "अन्तर्वर्त्तिनीं विभक्तिमाश्रित्येति" सि॰कौ॰ ।

अन्तर्वा त्रि॰ अन्तः अन्तरङ्गभावम् अन्तःकरणं वा वाति गच्छति स्निग्धत्वेन वा–गतिगन्धनयोः विच् । पुत्रपश्वादिषु ।

अन्तर्वाणि त्रि॰ अन्तर्गता अन्तःकरणे स्थिता शास्त्रवाक्यात्मिका वाणी यस्य ब॰ समासान्तविधेरनित्यत्वान्न कप् ह्रस्वश्च । बहुशास्त्रवाक्याभिज्ञे पण्डिते ।

अन्तर्वावत् त्रि॰ अन्तर्वा पुत्रादिरस्त्यस्मिन् मतुप् मस्य वः । पुत्रादिमति "अन्तर्वावत् क्षयं दधे" इति ऋ॰ १,४०,७, "अन्तर्वावत् अन्तःस्थितपुत्रादिमत्त्वात् बहुगुणोपेतं क्षयं गृहमिति" भा॰ ।

अन्तर्वाष्प त्रि॰ अन्तर्गतं वाष्पम् । वाह्याप्रकाशिते कण्ठपथाप्राप्ते रोदनजन्यजलकणे । ब॰ । तद्युक्तपदार्थे त्रि॰ । "अन्तर्वाष्पविलोचने" इति ।

अन्तर्विगाह पु॰ अन्तर्भूत्वा विगाहः । मध्यप्रवेशे । ल्युट् । अन्तर्विगाहनमप्यत्र न॰ हेम॰ ।

अन्तर्वेदि उ॰ अन्तर्गता वेदिर्यत्र देशे । ब्रह्मावर्त्तदेशे, स च देशः आ प्रयागात् हरिद्वारपर्य्यन्तो गङ्गायमुनयोर्मध्यदेशः ।

वेद्या मध्यम् अव्ययी० । वेदिमध्ये अव्य० । "अपणस्य पश्चादुपविशत्यन्तर्वेदि वा कात्या० २,५,११, "अन्तर्वेदि वेद्याः करिष्यमाणायाः प्रदेशो लक्ष्यते तस्य देशस्याभ्यन्तरे उपविशतीति" तद्व्या० "अन्यदन्तर्वेदि" कात्या० १२,३,२ । अन्तर्वेदि विहितं कर्म्म ठञ् । अन्तर्वैदिकम् अन्तर्वेदि-विहिते इष्ट्यादौ कर्म्मणि "नित्यमैष्टिकपार्त्तिकमिति" मनुवचने ऐष्टिकमन्तर्वैदिकमिति" कूल्लू० ।

अन्तर्वेदी स्त्री पृथिव्या मध्यस्थितत्वादन्तर्वेदीव । हरिद्वारा-वधिप्रयागपर्य्यन्ते शशस्थलीति ब्रह्मावर्त्त इति च ख्याते देशे

अन्तर्वैशिक त्रि० अन्तर्वेशे अन्तःपुरे नियुक्तः ठक् संज्ञा पूर्ब्बकविधेरनित्यत्वात् न वृद्धिः । अन्तःपुररक्षणाय नियुक्ते कञ्चुक्यादौ । अन्तर्वेश्मिकादयोऽप्यत्र ।

अन्तर्हत्य अव्य० अन्तर्+हन-ल्यप् । मध्ये हत्वेत्यर्थे "अन्त-रपरिग्रहे" पा० अपरिग्रह एवास्य गतित्वेन समासः परिग्रहे तु न, "अन्तर्हत्वा गतः हतं परिग्रहेऽर्थ इति" सि०कौ० । [तद्वति त्रि० ।

अन्तर्हास पु० अन्तरप्रकाशो हासः । गूढहास्ये, इत० ।

अन्तर्हित त्रि० अन्तर्+धा-क्त । गुप्ते, तिरोहिते च । "अन्तर्हितशय्यर्थ" इति सि०कौ० ।

अन्तवत् त्रि० अन्तो नाशः परिच्छेदो वाऽस्य मतुप् मस्य वः । अवश्यनश्वरे "अन्तवन्त इमे देहा नित्यस्योक्ताः शरीरिण" इति गीता । परिच्छेदयुक्ते सीमावति च । "स हैतानन्तवत उपास्तेऽन्तवतः स लोकान् जयतीति" छ० उ० । "अन्तवतः परिच्छिन्नानिति" भा० । स्त्रियां ङीप् ।

अन्त(न्ते)वासिन् पु० अन्ते समीपे वस्तुं शीलमस्य वस-णिनि सप्तम्या वा अलुक् । शिष्ये । स्त्रियां ङीप् । समीपस्थिते त्रि० । [सीमायाम्, नाशसमये च ।

अन्तवेला स्त्री अन्तस्था वेलाऽवधिः कालो वा इत० । शेष-

अन्तशय्या स्त्री शयनं शय्या शीङ्-भावे क्यप् अन्तस्य नाशार्थं शय्या चतुर्थ्यर्थे इत० । मरणार्थं भूमिशय्यायाम्, तद्धेतुत्वात् श्मशाने च । अन्त एव शय्या निर्व्यापारत्व-साधर्म्यात् कर्म्म० । मरणे ।

अन्तसद् पु० अन्ते निकटे सीदति सद-क्विप् । अन्तेवासिनि शिष्ये । "तमुपासते गुरुमिवान्तसद" इति किरा० । समीपगे त्रि० ।

अन्तस्सलिल न० अन्तरप्रकाशं सलिलम् । भूमिमध्यस्थे जले "गङ्गाया अन्तस्सलिलवाहित्वाच्च दोष" इति रघु० । सत्वाभावपक्षे अन्तःसलिलमप्यत्र । अन्तर्गतं सलिलं यस्याः । अप्रकाशितजलायां सरस्वतीनद्यां स्त्री । सलिलस्य मध्यम् अव्ययी० । जलमध्ये अव्य० । "अन्तःसलिलमव-गाहेतेति" स्मृतिः । [तापे च ।

अन्तस्ताप पु० अन्तःस्थितः तापः । चित्ततापे, देहमध्य-

अन्त(न्तः)स्था पु० अन्तः स्पर्शोष्मणोर्वर्णयोर्मध्ये तिष्ठतीति स्था-क्विप् । यरलवाख्येषु वर्णेषु ते हि कादिमावसानस्पर्शानां शषसहरूपोष्मणाञ्च मध्यस्थाः । वा विसर्गलोपेऽन्तस्था अपि । "हकारं पञ्चमैर्युक्तमन्तस्थाभिश्च संयुतम् । औरस्यं तं वि-जानीयात् कण्ठ्यमाहुरसंयुतमिति" पा० शि० । स्था क । अन्तःस्थोऽप्यत्र मध्यस्थितमात्रे त्रि० । भवादौ गहा० छ । अन्तःस्थीयः मध्यस्थमात्रे त्रि० ।

अन्तादि त्रि० आदिश्च अन्तश्च द्व० राज० वा परनिपातः । आद्यन्तयोः । "अन्तादिवच्चेति" पा० ।

अन्तानल पु० अन्तस्य प्रलयस्यानलो वह्निः । प्रलयानले, अन्त्येष्टिकर्म्माङ्गवह्नौ च ।

अन्तार पु० अन्तं वनपर्य्यन्तदेशमृच्छति ऋ-अण् उप० । "अधिशातारमन्तारं पशूनां पुरुषं विदुरिति" भारतोक्ते पशुपालके । [चाण्डालादौ तस्य ग्रामान्तस्थत्वात्तथात्वम् ।

अन्तावशायिन् पु० अन्ते पर्य्यन्तदेशेऽवशेते अव+शी-णिनि ।

अन्तावसायिन् पु० नखकेशानामन्तमवसातुं छेत्तुं शीलमस्य अव+सो-णिनि युक् च । नापिते । अन्ते वृद्धे वयसि अवस्यति निश्चिनोति तत्त्वम् । मुनिभेदे । "अन्ताय स्वतो-र्थं जन्तुनाशाय अवस्यति । प्राणिहिंसके चाण्डालादौ ।

अन्ति (का) स्त्री अन्त्यते संबध्यते अन्त-इ । नटाभिनयन-काले तदुक्तौ ज्येष्ठभगिन्याम् । स्वार्थे क टापि अन्तिका-प्यपि । सामीप्यार्थे अव्य० "मुग्धप्रभीतवदुपेयतुरन्ति मातो-रिति" भाग० "यो नो अग्नेऽभिदासत्यन्ति दूरे पदीष्ट स" इति ऋ० १,७९,११, "अग्नि अन्तिके" भा० । "नह्यो नु वो मरुतो अन्त्यस्मे" ऋ० १,१६७,९ । अस्य सामीप्यार्थ-त्वात् पदान्तरेण अव्ययीभावः । तन्तदर्थसामीप्ये "उप-णावन्तिदेवानिति ऋ० १,१८०,७ ।

अन्तिक त्रि० अन्त्यते संबध्यते सामीप्येन, अन्त-घञ् सो-ऽस्यास्तीति मत्वर्थीयः ठन् । सामीप्यवति । "विप्रान्तिके पितृन् ध्यायन्निति" "शनैः पिण्डान्तिके पुनरिति" "स्वं-गुप्त गृहान्तिके" इति च मनुः । "तामन्तिकन्यस्तवलि-प्रदीपामिति" रघु० । स्वार्थे ठनि सामीप्ये न० । कूलग्राम् न० । ओषधिभेदे स्त्री । अन्तं शेषसीमां व्याप्नोति अन्त+कन् । पर्य्यन्तव्यापके त्रि० । "कोशान्तिको ब्राह्म-

णस्य दण्डः कार्य्यः प्रमाणतः। ललाटसम्मितो राज्ञः स्यात्तु नासान्तिको विशः” इति “षट्त्रिंशदाब्दिकं चर्य्यं गुरौ त्रैवेदिकं व्रतम्। तदर्द्धिकं पादिकं वा ग्रहणान्तिकमेव वेति” च मनुः। “जनान्ते स्याज्जनान्तिकमिति” सा०द०।

अन्तिकतम त्रि० अतिशयेनान्तिकः अतिशायने तमप्। अत्यासन्ने वेदे तु “तादेश्चेति” तिकलोपे अन्तमोऽप्युक्तार्थे।

अन्तिकाश्रय पु० अन्तिकं समीपम् आश्रयते आ+श्रि–अच्। निकटस्थे, अवलम्बनस्थाने च।

अन्तितस् अव्य० अन्तिक+तसिल् कलोपः अन्तिशब्दाद्वा तसिल्। अन्तिके इत्यर्थे “नकिष्टं घ्नन्त्यन्तितोनदूरादिति” ऋ० २,२७,१३, “अन्तितः अन्तिकादिति” भा०।

अन्तिम त्रि० अन्ते भवः अन्त+डिमच्। अन्तभवे, चरमे च। “अजातमृतमूर्खानां वरमाद्यौ नचान्तिमः। सकृद्दुःखकरावाद्यावन्तिमस्तु पदे पदे” हितो०।

अन्तिवाम त्रि० अन्ति अन्तिके वामं वननीयं धनमस्य। निकटस्थधने ‘अन्तिवामा दूरे” इति ऋ० ७,७७,४। ‘अन्ति अस्मदन्तिके वामं धनं यस्याः सान्तिवामेति” भा०।

अन्तेवसत् पु० अन्ते निकटे विद्याग्रहणाय वसति वस–शतृ ७त० अलुक्समा०। शिष्ये अन्तेशब्दस्य पृथक्स्थितावपि तत्समभिव्याहारमात्रेण तदर्थता। “वसन्निवान्ते विनयेन जिष्णुः” किरा०।

अन्तेवासिन् पु० अन्ते निकटे विद्याग्रहणाय वसति वस–णिनि ७त० अलुक्समा०। शिष्ये “याज्यान्तेवासिनोर्वापि न त्वन्यत इति स्थितिरिति” मनुः “कलापिवैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्चेति” ‘आचार्य्योपसर्जनान्तश्चान्तेवासीति” च पा०। “वामदेवान्तेवासी तदाश्रमवासीति” दशकु०। ग्रामादेरन्तेवासिनि चाण्डालादौ त्रि०।

अन्तोदात्त न० अन्ते उदात्तः स्वरो यस्य। अन्तोदात्तस्वरयुक्ते पदे “पथिमथोः सर्व्वनामस्थाने” पा०सूत्रे ‘सर्व्वनामस्थाने किम्? ज्योतिष्मतः पथो रक्षेति उदात्तनिवृत्तिस्वरेणान्तोदात्तं पदमिति” सि०कौ०। अन्ते अन्तावयवे उदात्तः। यादृशसमुदायस्य अन्त उदात्तः तादृशे समुदाये ‘कर्षात्वतो घञोऽन्त उदात्त” इत्यधिकारे विहिते अन्तोदात्तस्वरे, कार्षःपाक इत्यादि। ‘धातोः” पा० अन्तोदात्तः। ‘गोपायतन्न” इति सि०कौ०। “फिषोऽन्त उदात्त” इत्यधिकारे शान्तनवाचार्य्यप्रणीतसूत्रैः प्रातिपदिकस्यान्त उदात्तः। तानि च सूत्राणि सि०कौ० उत्तरार्द्धे ५५१, पृष्ठादौ उपात्तानि। तादृशसूत्रोत्पन्नानां प्रातिपदिकानामन्तोदात्तता बोध्या।

अन्त्य त्रि० अन्ते पर्य्यन्ते वसतीति अन्त+यत्। चाण्डाले। “अन्त्यादपि वरं धर्म्मं स्त्रीरत्नं दुष्कुलादपीति” मनुः “अन्त्यश्चण्डाल” इति कुल्लू०। म्लेच्छे, चण्डालान्त्यस्त्रियो गत्वा भुक्त्वा च प्रतिगृह्य च पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात् साम्यं तु गच्छति” नर्त्तकरजकनटीनाम्नो नान्त्यपर्वतनामिकामिति” ‘नान्त्यो न विकलेन्द्रिय” इति च मनुः। “अन्त्यश्चण्डालादिरिति” “नक्षत्रवृक्षनदीम्लेच्छपर्वतनामिकामिति” च कुल्लू०। म्लेच्छानां सर्व्वापकर्षान्तभवत्वात्तथात्वम्। अवसानभवे, “जायायै पूर्व्वमारिण्यै दत्त्वाग्नीनन्त्यकर्म्मणीति” मनुः ‘नानाबीजेष्वन्त्य एव सामर्थ्यात्” कात्या० २,४,१०, “असह्यपीड़ं भगवन्! ऋणमन्त्यमवेहि मे” इति “विससर्ज्ज तदन्त्यमण्डनमिति” च रघुः “क्रियतां कथमन्त्यमण्डनमिति” कुमा०। अवसानञ्च दैशिकं कालिकञ्च उक्तोदाहरणे यथायथं बोध्यम् अन्ताय परिच्छेदाय हितः यत्। परिच्छेदकारके वैशेषिकोक्ते विशेषपदार्थे “अन्त्यो नित्यद्रव्यवृत्तिर्विशेषः परिकीर्त्तित” इति भाषा० प्रलये परमाणूनां गगनादीनाञ्च अन्यस्य विशेषकारकस्याभावात् विशेषस्यैव परिच्छेदकत्वमिति तस्यान्त्यत्वम्। मुस्तायाम् स्त्री। अन्तिमे वस्तुनि त्रि०। यथा नक्षत्राणां मध्ये रेवती, राशीनां मध्ये मीनः, वर्णानां मध्ये हकार इत्यादि। संख्याभेदे न० “जलधिश्चान्त्यं मध्यं परार्द्धमिति दशगुणोत्तरा संख्ये”ति भास्कराचार्य्योक्ते परार्द्धशतभागे। गणितशास्त्रोक्ते सर्वस्य वामस्थिताङ्के ‘स्थाप्योऽन्त्यवर्गो द्विगुणान्त्यनिघ्न” इति लीला०। लग्नावधिद्वादशराशौ पु० षष्ठेऽष्टमेऽन्त्ये भुविचेन्त्यिहेश इति नील०ता०। “त्रिकोणाष्टकयुक्तान्त्यग्रहाः यद्वत् फलं तथा इति”ज्योति०। अन्तेभवः दिगा० यत्। सिद्धान्तशिरोमण्युक्तायां चरजीवया युतोनायां त्रिज्यायाम् स्त्री। यथा ‘चितिज्ययैवं द्युगुणघ्न सा क्षितिश्चरज्ययैवं त्रिगुणोऽपि सान्त्यका”। ‘द्युज्यैव चितिज्ययोत्तरगोले युता, याम्ये रहिता कृतिर्भवति। एवं त्रिज्या चरजीवया युतोनान्त्या स्यात्। अत्रोपपत्तिः। अत्र गोलेऽहोरात्रवृत्तक्षितिजसंपातयोर्बद्धं यत् तदुदयास्तसूत्रम्। एवमुन्मण्डलसंपातयोर्बद्धं तदहोरात्रवृत्तव्याससूत्रम्। तदुदयास्तसूत्रयोरन्तरं सर्व्वत्र कुज्या। अथ याम्योत्तरवृत्तसंपातयोर्बद्धं तत् तन्मितं तस्य व्याससूत्रम्।

तयोर्व्यासखण्डयोर्य संपातस्तस्मादुपरितनं खण्डं कुज्या। सोऽत्तरगोलेऽधःस्थया कुज्यया युता यावत् क्रियते ताव-द्विनार्धेऽर्कोदयास्तसूत्रयोरन्तरं स्यात्। दक्षिणे तु कुज्यया हीना। यतस्तत्रोदयास्तसूत्रादधः कुज्या। यदर्कोदयास्तसूत्रयोरन्तरं सा च सूतिरुच्यते। एवमन्यत्रापि। अत्राहोरात्रवृत्तव्यासार्धं त्रिज्यातुल्यैरङ्कैरङ्क्यते तावत् त्रिज्यातुल्यं भवति। तैरङ्कैर्यावत् कुज्या गण्यते तावच्चरज्यातुल्या भवति। अथ चरज्यया त्रिज्या युतोनाऽन्त्यासंज्ञा भवति। नह्यन्त्याह्वयोः क्षेत्रसंस्थानभेदः। किन्त्वङ्कानां गुरुलघुत्वात् केवलं सङ्ख्याकृतो भेद इत्युपपन्नम्" प्रमिता०।

अन्त्यकर्म्मन् न० अन्ते नाशे भवं कर्म्म। अन्त्येष्टिक्रियायाम्। "जायायै पूर्व्वमारिण्यै दत्त्वाग्नीनन्त्यकर्म्मणि" "व्रात्यानां याजनं कृत्वा परेषामन्त्यकर्म च अभिचारमहीनञ्च त्रिभिः कृच्छ्रैर्व्यपोहति" इति "जातकर्म्मान्त्यकर्म्माणि नवश्राद्धं तथैव चेति" च मनुः। "तमेनं मृतमितोऽग्नय एव हरन्ति यत एवेतो यत्र सम्भवति" (छा० उप०) "अग्नये" इति छा० उप० अग्नयेऽन्त्यकर्म्मर्त्विजो हरन्ति पुत्त्रा वान्त्यकर्म्मणि" इति छा० उप० भा०।

अन्त्यज पु०स्त्री० अन्त्यः सन् जायते जन ड। शूद्रे तस्य वर्णमध्ये शेषभवत्वात्तथात्वम्। "येन केनचिदङ्गेन हिंस्याच्चेच्छ्रेष्ठमन्त्यज" इति मनुः। "अन्त्यजः शूद्रः" इति कुल्लू०। शेषजातमात्रे त्रि०। अन्त्यश्चाण्डाल इव जायते जन ड। रजकादिषु सप्तसु जातिषु पु०स्त्री० "रजकश्चर्म्मकारश्च नटो वरुड़ एव च। कैवर्त्तमेदभिल्लाश्च सप्तैते अन्त्यजाः स्मृताः" अत्रिसंहिता। "न शूद्रराज्ये निवसेन्नाधार्म्मिकजनावृते। न पाषण्डिगणाक्रान्ते नोपसृष्टेऽन्त्यजैर्नृभिरिति" "मद्भक्तं त्वन्त्यजस्त्वियामिति" च मनुः।

अन्त्यजन्मन् पु०स्त्री० अन्त्यं जन्म यस्य। शूद्रे, "प्रतिग्रहस्तु क्रियते शूद्रादप्यन्त्यजन्मन" इति मनुः। शेषजातमात्रे त्रि०।

अन्त्यजाति पु०स्त्री० अन्त्या जातिर्यस्य। शूद्रे। "शरीरजैः कर्म्मदोषैर्याति स्थावरतां नरः। वाचिकैः पक्षिमृगतां मानसैरन्त्यजातितामिति" मनुः। चण्डालादौ च। "अन्त्यजातिरविज्ञातो निवसेद्यस्य वेश्मनीति" आप०।

अन्त्यभ न० कर्म०। मीनराशौ, रेवतीनक्षत्रे च तयोः राशिचक्रस्यान्ते स्थितत्वात्तथात्वम्।

अन्त्ययोनि पु०स्त्री० अन्त्या योनिरुत्पत्तिर्यस्य। शूद्रे, चण्डालादौ च "शूद्रास्तु सन्तः शूद्राणामन्त्यानामन्त्ययोनय" इति मनुः।

अन्त्यवर्ण पु०स्त्री० कर्म०। शूद्रे। पदवाक्यादेरन्तस्थितान्ते वर्णे पु०। [पृष्ठेऽस्य विवरणम्।

अन्त्यानुप्रास पु० कर्म०। शब्दालङ्काररूपे अनुप्रासभेदे। १८८।

अन्त्यावसायिन् पु० स्त्री० "निषादस्त्री तु चण्डालात् पुत्त्रमन्त्यावसायिनम्। श्मशानगोचरं सूते" इति मनूक्ते निषादस्त्रियां चण्डालजाते (कुरटाफराम) इति ख्याते सङ्कीर्णवर्णे स्त्रियां ङीप्। "चण्डालः श्वपच क्षत्ता सूतो वैदेहकस्तथा। मागधायोगवौ चैव सप्तैतेऽन्त्यावसायिन" इत्यङ्गिरसोक्तचाण्डालादिषु च। "अन्त्यावसायिनामन्नं मश्नीयाद्यस्तु कामत" इति अङ्गिरःस्मृतिः।

अन्त्याश्रम पु०न० कर्म०। चतुर्थाश्रमे भिक्षुरूपशेषाश्रमे।

अन्त्याश्रमिन् पु० अन्त्याश्रमोऽस्त्यस्य इनि। चतुर्थाश्रमयुक्ते।

अन्त्याहुति स्त्री कर्म०। अन्त्येष्टौ साग्निकस्य मृतस्य देहसंस्कारके यज्ञभेदे "अन्त्याहुतिं हावयितुं सविधा" इति भट्टिः।

अन्त्युति स्त्री अन्ति अन्तिकस्य वा ऊतिः रक्षणम् अव-क्तिन् कलोपः। आसन्नरक्षणे "अरमन्त्यूतिमयोभुवमिति" ऋ० १,१३८,१।

अन्त्येष्टि स्त्री अन्ते भवा इष्टिः। साग्निकस्य मृतस्य देहसंस्कारार्थमिष्टिभेदे तत्सम्बन्धात् निरग्नेर्दाहमात्रसंस्कारे च। "पतितानां न दाहः स्यान्नान्त्येष्टिर्नास्थिसञ्चय" इति शु०त० स्मृतिः।

अन्त्र न० अन्त्यते देहो बध्यतेऽनेन अति बन्धने करणे ष्ट्रन्। देहबन्धने "उक्ताः सार्द्धास्त्रयो व्यामाः पुंसामन्त्राणि सूरिभिः अर्द्धव्यामेन हीनानि स्त्रीणामन्त्राणि निर्दिशेत्"। इति वैद्यकोक्तपरिमाणवति नाड़ीभेदे। "सार्द्धत्रिव्यामान्त्राणि पुंसः स्त्रीणामर्द्धव्यामहीनानि" सुश्रुतम्। "निर्यदन्त्रविभूषितामिति दुर्गाध्यानम्" "यस्यान्त्रमन्त्रं कपोतपिभिरिति" सुश्रुतम्।

अन्त्रकूज पु० अन्त्रस्य कूजः शब्दभेदः। अन्त्रविकूजने "दक्षपार्श्वस्थोऽन्त्रकूजं शूलं नाभौ करोति यति" सुश्रुतम्।

अन्त्रपाचक अन्त्रस्थं दोषं पाचयति। त्वचिसारे निर्य्यासविषे औषधिभेदे "स्थावरञ्जङ्गमञ्चैव द्विविधं विषमुच्यते" इत्युपक्रम्य। "दशाधिष्ठानमाद्यन्तु द्वितीयं षोडशाश्रयमि" त्यभिधाय "मूलं पत्रं फलं पुष्पं त्वक् क्षीरं सार एव च। निर्य्यासो धातवश्चैव कन्दश्च दशमः स्मृत" इति विभागपूर्वकं स्थावरविषस्थानमुक्त्वा "अन्त्रपाचककर्त्तरीयसौरीयककरघाटक करम्भनन्दन-नाराचकानि सप्त त्वक्सारनिर्य्यासविषाणि"

श्चेति" २५२ पृ० सुश्रुते उक्तम् । विवरणं विषशब्दे दृश्यम् ।

अन्त्रमांस न० "आन्त्रिकं छिद्रमार्गेण धौतं निर्मलधारिणा । तस्य खण्डान् संविधाय वेसवार (वेसम) युतान् पचेत् । निःसारं विरसोद्गारमन्त्रमांससुदाहृतमिति वैद्यकोक्ते पक्वमांसभेदे आन्त्रिके ।

अन्त्रवृद्धि पु० अन्त्रनिमित्ता वृद्धिः । सुश्रुतोक्ते रोगभेदे स च रोगः सु० २८६ पृ० सुश्रुते दर्शितो यथा "वातपित्तश्लेष्मशोणितमेदोमूत्रान्त्रनिमित्ताः सप्त वृद्धयः । तासां मूत्रान्त्रनिमित्ते वृद्धी वातसमुत्थे केवलमुत्पत्तिहेतुरन्यतमः ॥ अधःप्रकुपितोऽन्यतमो हि दोषः फलकोशवाहिनीरभिप्रपद्य धमनीः फलकोशयोर्वृद्धिं जनयति तां वृद्धिमित्याचक्षते ॥ तासां भविष्यन्तीनां पूर्ब्बरूपाणि वस्तिकटीमुष्कमेढ्रेषु वेदना मारुतनिग्रहः फलकोशशोफश्चेति तत्रानिलपरिपूर्णां वस्तिमिवाततां परुषामनिमित्तानिरुजं वातवृद्धिमाचक्षते, पक्वोडुम्बरसङ्काशां ज्वरदाहोष्मवतीं चाशु समुत्थानपाकां पित्तवृद्धिं, कठिनामल्पवेदनां शीतां कण्डूमतीं श्लेष्मवृद्धिं, कृष्णस्फोटावृतां पित्तवृद्धिलिङ्गां, रक्तवृद्धिं मृदुस्निग्धां कण्डूमतीमल्पवेदनां तालफलप्रकाशां मेदोवृद्धिम् ॥ मूत्रसन्धारणशीलस्य मूत्रवृद्धिर्भवति सा गच्छतोऽम्बुपूर्णा दृतिरिव क्षुभ्यति मूत्रकृच्छ्रं वेदनां वृषणयोः श्वयथुं कोशयोश्चापादयति तां मूत्रवृद्धिं विद्यात् ॥ भारहरणबलवद्विग्रहवृक्षप्रपतनादिभिरायासविशेषैर्वायुरतिप्रवृद्धः प्रकुपितश्च स्थूलान्त्रस्येतरस्य चैकदेशं द्विगुणमादायाधोगत्वा वङ्क्षणसन्धिमुपेत्य ग्रन्थिरूपेण स्थित्वाऽप्रतिक्रियमाणे च कालान्तरेण फलकोशं प्रविश्य मुष्कशोफमापादयत्याध्मातो वस्तिरिवाततः प्रदीर्घः शोफो भवति सशब्दमवपीड़ितश्चोर्द्ध्वमुपैति । विमुक्तश्च पुनराध्मति तामन्त्रवृद्धिमसाध्यामित्याचक्षते" इति । "षण्मासानुपयुञ्जीतमन्त्रवृद्धिं व्यपोहति" सुश्रुतम् ।

अन्दिका स्त्री अदि+बन्धने ण्वुल् । नाट्योक्तौ ज्येष्ठभगिन्यामित्यमरटीकायां नीलकण्ठः ।

अन्दू स्त्री अन्द्यते बध्यतेऽनेन अदि+कू । निगड़े स्त्रीपादभूषणभेदे च । स्वार्थे कन् "केऽण इति" ह्रस्वः । अन्दुकोऽप्यत्र "स्वार्थिकप्रत्ययस्य प्रकृतितो लिङ्गवचनातिक्रमस्य देवताशब्दादौ दर्शनात् पुंस्त्वम् ।

अ(आ)न्दोल दोलने अद० चु० उभ० सक० सेट् । अ(आ)न्दोलयति-ते आन्दुदोलत्-त । ल्युट् । अ(आ)न्दोलनम् "किञ्चासामरविन्दसुन्दरदृशां द्राक्चामरान्दोलमादि"त्युद्भटः । अ(आ)न्दोलितः । चुरादेराकृतिगणत्वनायमुत्प्रेक्षितः स च दीर्घादिः ।"आन्दोलत् क दोलने" इति कविकल्पद्रुमोक्तेः सुस्वान्त इत्यन्ये तन्मूलं मृग्यम् ।

अन्ध दृष्टिविघाते अद० चु० उभ० धात्वर्थगृहीतकर्म्मकत्वादकर्म्मकः सेट् । अन्धयति-ते आन्दिधत्-त । अन्धयन् अन्धितः । "कनकमृगतृष्णान्धितधियेति" सा० द० । दृष्टिरत्र नेत्रेन्द्रियजं प्रत्यक्षं विवेकज्ञानञ्च तद्विघाताश्रयस्य कर्त्तृत्वम् ।

अन्ध त्रि० अन्ध-अच् । नेत्रद्वयशून्ये एकचक्षुर्हीने तु नास्य प्रयोगः अनुपहतनेत्रान्तरेण तस्य दर्शनसम्भवात् । अन्धश्च द्विविधः जन्मान्धः, उत्पत्तौ नेत्रद्वयशालिनपि रोगादिना उपहतनेत्रद्वयश्च उभयत्रैव तत्प्रयोगात् । "जड़मूकान्धबधिरानिति" "उन्मत्तोऽन्धश्च वर्ज्याः स्युरिति" च मनुः । "इहैवास्ते तु सा लोके गौरन्धेवैकवेणुनीति" "अनंशौ क्लीवपतितौ जात्यन्धबधिरौ" तथेति स्मृत्यन्तरम् "अन्धोगगनं न पश्यतीति" व्यु० गदा० "वृद्धोऽन्धः पतिरेष मञ्चकगत" इति सा० द० । चक्षुःसत्त्वेऽपि आलोकादि सहकारिकारणान्तराभावेन दृष्टिराहित्येऽपि अस्य प्रयोगः । यथा "दिवान्धाः प्राणिनः केचिद्रात्रावन्धास्तथा परे । केचिद्दिवा तथा रात्रौ प्राणिनस्तुल्यदृष्टय" इति देवी० । तत्र पेचकानां दर्शने आलोकाभावस्यैव सहकारितया तेषां दिवान्धत्वम् । कपोतादीनां तु सूर्य्यालोकाभावेऽपि दीपाद्यालोकान्तरसद्भावे रात्रावन्धता । मनुष्याणान्तु दिवा सूर्य्यालोकात्, रात्रौ दीपाद्यालोकात् उभयत्र दृष्टिमत्त्वान्नान्धत्वम् । विवेकज्ञानशून्ये "क्रोधान्धस्तस्य तस्य स्वयमिह भवितेति" वेणी० "नैवान्यत्र मदान्धसिन्दुरघटेति" गङ्गास्तोत्रम् । "स्मरान्धा गाढ़तारुण्या समस्तरतकोविदेति" सा० द० "अज्ञानतिमिरान्धस्येति" गुरुनतिः । परिव्राजकभेदे, तस्य "सचक्षुरचक्षुरिव सकर्णः अकर्ण इवे"त्यादि श्रुत्या वाह्यवस्तुदर्शनशून्यचक्षुःशून्यस्योक्तेरन्धत्वम् अतएव "तिष्ठतोव्रजतोवापि यस्य चक्षुर्न दूरगम् । चतुष्पदां भुवं मुक्त्वा, परिव्राडन्ध उच्यते" इत्यनेन तस्यान्धत्वं परिभाषितम् । नष्टद्रव्यलाभालाभोपयोगितया ज्योतिषपरिभाषिते राशिभेदे च । "मेषो वृषो मृगेन्द्रश्च दिवान्धाः परिकीर्त्तिताः । नृयुक्कर्कटकन्याश्च रात्रावन्धाः प्रकीर्त्तिता" इति तथा च मेषादिषु दिवा नष्टद्रव्यस्य लाभः तत्र गृहीतुश्चौरस्य दिवान्धत्वात् । मिथुनादिषु तु रात्रौ नष्टद्रव्यस्य लाभः तत्र गृहीतुश्चौरस्य रात्रावन्धत्वात्

अन्यत्र नष्टस्य न लाभ इत्येतत्परतया तत्राम्बत्वम् भाक्तम् । अन्धयतीत्यन्धम् अन्ध चु०प्रेरणे णिच् अच्, अन्ध-करणे अच् वा । तमसि अन्धकारे "अन्धं तमस्ते प्रविशन्ति ये के चात्महनोजना इति" श्रुतिः । यथार्थ ज्ञानावरके वेदान्तिमतसिद्धे अज्ञाने च "आसीदिदं तमोभूतमिति" मनौ "तमसावृततत्त्वेनेति" "तमसा वाऽऽवृतं तत्त्वं नानुपश्यति मूढधीरिति" च पुराणे तमः-शब्देनाज्ञानस्यैवाभिधानात्तथात्वम् । जले न०मेदि० । तस्य मनुष्याणामन्धकारित्वात्तथात्वम् तेषां हि जलमध्ये उन्मीलितनेत्राणामपि न दर्शनमित्यनुभवसिद्धम् ।

अन्धक पु० अन्ध-ण्वुल् । दैत्यभेदे स च दैत्यः दितौ कश्यपादुत्पन्नः तस्य वरेण महादेवैरवध्यतामापेदे यथोक्तं हरिवंशे १४५ अ० "दितिरुवाच हतपुत्त्राऽस्मि भगवन्! देवैर्धर्म्मभृताम्वर! । अवध्यं पुत्त्रमिच्छामि देवैरमित विक्रमम् । कश्यप उवाच । अवध्यस्ते सुतो देवि! दाक्षायणि! भवेदिति । देवानां संशयो नात्र कश्चित् कमललोचने! । देवदेवमृते रुद्रं तस्य न प्रभवाम्यहम् । आत्मा ततस्ते पुत्त्रेण रक्षितव्यो हि सर्व्वथा । अन्वालभत तां देवीं कश्यपः सत्यवागथ । अङ्गुल्योदरदेशे तु सा पुनं सुषुवे ततः । सहस्रबाहुं कौरव्य! सहस्रशिरसं तथा । द्विसहस्रेक्षणञ्चैव तावच्चरणमेव च । स व्रजत्यन्धवद्धृष्टादन-न्धोऽपि हि भारत! । तमन्धकोऽयं नामेति प्रोचुस्तत्र निवासिनः । अवध्योऽस्मीति लोकान् स सर्व्वान् बाधति भारत! । हरत्यपि च रत्नानि सर्व्वाण्यात्मबलाश्रयात् । वासयत्यात्मवीर्य्येण निगृह्याप्सरसां गणान् । स्वेच्छामन्यू-र्ज्जितोऽत्यर्थं सर्व्वलोकभयङ्करः । परदारापहरणं पर-रत्नविलोपनम् । चकार सततं मोहादन्धकः पापनिश्चयः" इति "निशितत्रिशूलदारितान्धकमहासुर इति" काद० । अन्ध एव अन्धकः स्वार्थे कन् । मुनिभेदे स च बृह-स्पतिज्येष्ठभ्रातुः उतथ्यात् ममतायामुत्पन्नः. बृहस्पति-शापादन्धत्वमापेदे । तस्य जात्यन्धत्वात् दीर्घतमा इति नामान्तरं तत्कथा भा० आ०प० १०४अ० "उत-थ्यस्य यवीयांस्तु पुरोधास्त्रिदिवौकसाम् । बृहस्पतिर्बृ-हत्तेजा ममतामन्वपद्यत ॥ उवाच ममता तन्तु देवरं वदताम्वरम् ॥ अन्तर्वत्नी त्वहं भ्रात्रा ज्येष्ठेनारम्यता-मिति । अयञ्च मे महाभाग! कुक्षावेव बृहस्पते! । औतथ्यो वेदमत्राऽपि षडङ्गं प्रत्यधीयत ॥ अमोघरेतास्त्व-ञ्चापि द्वयोर्नास्त्यत्र सम्भवः । तस्मादेवं गतेऽद्य त्वमुपार-मितुमर्हसि ॥ एवमुक्तस्तया सम्यक् बृहस्पतिरुदारधीः । कामात्मानं तदात्मानं न शशाक नियन्त्रितुम् ॥ स बभूव ततः कामी तया सार्द्धमकामया । उत्सृजन्तं तु तं रेतः स गर्भस्थोऽभ्यभाषत ॥ भोस्तात! मा गमः कामं द्वयोर्नास्तीह सम्भवः । अल्पावकाशो भगवन्! पूर्व्वञ्चाहमिहा-गतः । अमोघरेताश्च भवान्न पीडां कर्त्तुमर्हसि ॥ अश्रुत्वैव तु तद्वाक्यं गर्भस्थस्य बृहस्पतिः । जगाम मैथुनायैव ममतां चारुलोचनाम् ॥ शुक्रोत्सर्गं ततो बुद्ध्वा तस्या गर्भगतो मुनिः । पद्भ्यामरोधयन्मार्गं शुक्रस्य च बृहस्पतेः ॥ स्थान-मप्राप्तमथ तद्रेतः प्रतिहतन्तदा । पपात सहसा भूमौ ततः क्रुद्धो बृहस्पतिः ॥ तद्दृष्ट्वा पतितं शुक्रं शशाप स रुषान्वितः । उतथ्यपुत्त्रं गर्भस्थं निर्भत्स्य भगवानृषिः ॥ यन्मां त्वमीदृशे काले सर्व्वभूतेप्सिते सति । एवमात्थ वच-स्तस्मात्तमो दीर्घं प्रवेक्ष्यसि ॥ स वै दीर्घतमा नाम शापा-दृषिरजायत । बृहस्पतेर्बृहत्कीर्त्तेर्बृहस्पतिरिवौजसा ॥ जात्यन्धो वेदवित् प्राज्ञः पत्नीं लेभे स विद्यया । तरुणीं रूपसम्पन्नां प्रद्वेषीं नाम ब्राह्मणीम् ॥ स पुत्त्रान् जन-यामास गौतमादीन् महायशाः" इति । यादवभेदे च "सात्त्वतान् सत्त्वसम्पन्नान् कौशल्या सुषुवे सुतान् । भजिनं भजमानञ्च दिव्यं देवावृधं नृपम् । अन्धकञ्च महाबाहुं वृष्णिञ्च यदुनन्दनम् । तेषां विसर्गाश्चत्वारो विस्तरेणेह तान् शृणु । अन्धकात् काश्यदुहिता चतुरो-ऽलभतात्मजान् । कुकुरं भजमानञ्च शमं कम्बलबर्हिषम्" । इति हरिवंशे ३८ अ० । "दूतं संप्रेषयामास वृष्ण्यन्धक निवेशनम्, ततो वृष्ण्यन्धकाः कृष्णमिति" हरिवंशः ।

अन्धकरिपु पु० ६त० । महादेवे तस्य तन्नाशकत्वात्तथात्वम् यथा हरिवंशे १८६ अ० "मुमोच भगवाञ्छूलं प्रदीप्ताग्नि समप्रभम् । तत् पपात हरोत्सृष्टमन्धकोरसि दुर्द्धरम् । भस्मसाच्चाकरोद्रौद्रमन्धकं साधुकण्टकमिति" । अन्धकहन्त्रा दयोऽप्यत्र । अन्धकस्यान्धकारस्य रिपुः नाशकत्वात् । सूर्य्ये, चन्द्रे, वह्नौ, च पु० ।

अन्धकवर्त पु० अन्धक इव वर्त्तते वृत अच् । पर्वतभेदे गक्षा० क । अन्धकवर्त्तीयस्तद्देश त्रि० ।

अन्धकार पुं न० अन्धं करोति कृ-अण् उप०स० । तमसि तच्च तेजोद्रव्यसामान्याभावरूपमिति नैयायिकाः । नीलं तमश्चलतीति प्रयोगात् नीलरूपवत् धावनादिक्रिया-वच्च द्रव्यान्तरम्, आलोकस्य अन्यत्र चाक्षुषप्रत्यक्षे सह-कारित्वेऽपि तत्प्रत्यक्षे पेचकप्रत्यक्षद्दव न सहकारिता

वस्तुस्वाभाव्यादिति भेद इति मीमांसकादयः। "दिवाकराद्रक्षति यो गुहासु लीनं दिवाभीतमिवान्धकारमिति" कुमा०। "सुखं हि दुःखान्यनुभूय शोभते घनान्धकारेष्विव दीपदर्शनमिति" मृच्छ०। "अथान्धकारं गिरिगह्वराणामिति" रघुः। अन्धकारस्य दृष्टिविघातकत्वं मनुष्याणामेव, तेषामेवालोकसहकारेण दर्शनोदयात् उन्दुरादीनान्तु तदभावेऽपि दृष्टेरुदयात्। ततश्च आलोकरूपसहकारिविघटनेनास्य दृष्टिरोधकत्वमवसेयम्। यथार्थज्ञानविरोधिनि वेदान्तिमतसिद्धे अज्ञाने च। [रान्धकारे।

अन्धकारमय त्रि० अन्धकार+प्राचुर्य्ये मयट्। प्रचु-

अन्धकारि पु० अन्धकः तदाख्यस्यासुरस्यारिः ६त०। शिवे अन्धकरिपुशब्देऽस्य विवृतिः।

अन्धकासुहृत् पु० अन्धकस्य असून् हरति हृ—क्विप् तुक् च, अन्धकस्यासुरस्य असुहृत् रिपुर्वा ६त०। महादेवे।

अन्धकूप पु० अन्धयतीत्यन्धः स चासौ कूपः। सान्धकारे कूपे। अन्धः कूपो यत्र ७ब०। नरकभेदे यथा "यस्त्विह वै भूतानामीश्वरकल्पितवृत्तीनामविविक्तपरव्यथानां स्वयं पुरुषोपकल्पितवृत्तिर्विविक्तपरव्यथोव्यथामाचरति स परत्रान्धकूपे तदभिद्रोहेण निपतति॥ तत्र-हासौ तैस्तैर्जन्तुभिः पशुमृगपक्षिसरीसृपैर्मशकयूकमत्कुणमक्षिकादिभिः, ये के चाभिद्रुग्धास्तैश्च सर्व्वतोऽभिद्रुह्यमाणस्तमसि विहतनिद्रानिर्वृतिरलब्धावस्थानः परिक्रामति यथा कुशरीरे जीवः इति भाग० ५स्क०। अन्धस्य दृष्ट्यभावस्य कूप इव। मोहे। सहि सर्व्वदृष्ट्यभावस्याकरः इति तस्य तथात्वम्। [अन्धकरणसाधने।

अन्धङ्करण न० अन्धःक्रियतेऽनेन च्व्यर्थे कृ-करणे ख्युन्।

अन्धतमस न० अन्धयति अन्ध+अच ताम्यति अनेनेति तम-करणे-असि कर्म्म० अच् समासान्तः। निविडान्धकारे, तद्युक्ते नरकभेदे च।

अन्धतामस न० तम एव तामसं प्रज्ञा० स्वार्थे अण् अन्धयतीति अन्धं कर्म्म०। निविडान्धकारे।

अन्धतामिस्र न० तमिस्रा तमस्ततिः तमिस्रैव तामिस्रम् अन्धयतीत्यन्धम् कर्म्म०। निविडान्धकारे। अन्धम् अन्धकारकं तामिस्रं यत्र ७ब०। नरकविशेषे पु०न०। "तामिस्रमन्धतामिस्रं महारौरवरौरवौ नरकं कालसूत्रञ्च महानरकमेव-चेत्यादिना" मनुना गणितेषु एकविंशतिनरकभेदेषु द्वितीये नरके तत्स्वरूपम्। "यस्तु परवित्तापत्यकलत्राण्यपहरति स हि कालपाशबद्धो यमपुरुषैरतिभयानकैस्तामिस्रे नरके बलान्निपात्यते॥ अनशनानिपानदण्डताडनसन्तर्जनादिभिर्यातनाभिर्यात्यमानो जन्तुर्यत्र कश्मलमासादितएकदैव मूर्च्छामुपयाति तामिस्रप्राये॥ एवमेव अन्धतामिस्रे। यस्तु "वञ्चयित्वा पुरुषं दारादीनुपयुङ्क्ते यत्र शरीरी निपात्यमानो यातनास्थो वेदनया नष्टमतिर्नष्टदृष्टिश्च भवति यथा वनस्पतिर्वृश्च्यमानमूलस्तस्मादन्धतामिस्रं तमुपदिशन्ति इति भाग० ५स्क०॥ सांख्यशास्त्रप्रसिद्धे भयविशेषविषयकेऽभिनिवेशे पु०। तामिस्रोऽष्टादशधा तथा भवत्यन्धतामिस्रः इति सां०का०। "अभिनिवेशस्त्रासः दिव्यादिव्यशब्दविषयत्वेन दशविषयकत्वात् अणिमाद्यष्टविधैश्वर्य्यविषयत्वाच्चाष्टादशधा। तथा हि देवाः खल्वणिमादिकमष्टविधमैश्वर्य्यमासाद्य दश शब्दादीन् भुञ्जानाः 'शब्दादयो भोग्यास्तदुपायाश्चाणिमादयोऽस्माकं असुरादिभि र्मास्म उपघानिषतेति बिभ्यति तदिदं भयमभिनिवेशोऽन्धतामिस्रोऽष्टादशविषयत्वादष्टादशधेति" सा० कौ०। वेदान्तिमतसिद्धे "देहे नष्टे अहमेव नष्टोऽस्मीत्येवं"रूपे अज्ञाने च।

अन्धत्व न० अन्धस्य भावः। नेत्रघाते चक्षुषः स्वरूपाहरणासामर्थ्ये "एकादशेन्द्रियवधा" इत्यादि सां०का० (४९) व्याख्याने कौमुद्याम् "बाधिर्य्यं कुष्ठितान्धत्वजडताऽजिघ्रता तथा। मूकता कौण्यपङ्गुत्वक्लैब्योदावर्त्तमन्दता इत्यादिना श्रोत्रादीनां क्रमेण इन्द्रियाणां घातोदर्शितः।

अन्धपूतना स्त्री २८४ सुश्रुतोक्ते बालग्रहभेदे "स्कन्दग्रहश्च प्रथमः स्कन्दापस्मार एव च शकुना रेवती चैव पूतना चान्धपूतने"त्युद्दिश्य। "योद्वेष्टि स्तनमतिसारकासहिक्काच्छर्दीभि र्ज्वरसहिताभिरर्द्यमानः दुर्वर्णः सततमधःशयोऽम्लगन्धिस्तं ब्रुवते भिषजोऽन्धपूतनार्त्तमिति" तल्लक्षणमुक्तम्।

अन्धमूषिका स्त्री अन्धं दृष्ट्यभावं मुष्णाति मुष-ण्वुल् दीर्घः। देवताडवृक्षे तत्सेवने हि चक्षुष्मत्ता भवतीति वैद्यकप्रसिद्धम्।

अन्धम्भविष्णु त्रि० अनन्धोऽन्धोभवति भू—च्व्यर्थे खिष्णुच्। अन्धीभवितरि।

अन्धम्भावुक त्रि० अन्ध च्व्यर्थे भू—खुकञ्। अन्धीभवितरि

अन्धस् न० अद्यते अद-असुन् नुम् धश्च। ओदने। अमृतान्धसोदेवाः। "द्विजातिशेषेण यदेतदन्धसा" किरा०। "विपानं शुक्रमन्धस इति" यजु० १९,७५।

अन्धाहि पु० अन्धोऽहिरिव। (कुचिया) इति प्रसिद्धे मत्स्ये।

अन्धवर्त्मन् पु० अन्धं सूर्य्यप्रकाशरहितत्वादप्रकाशं वर्त्म यत्र। वायोः सप्तमे स्कन्धे। "मरुदिन्द्रः सरभसः साम-

सोमानुपीतिपाः देवीविशोऽभ्ववर्ती च स्वान्धः सप्तम आ भुवादिति" पुरा० ।

अन्धातमस न० कर्म्म० अन्धेभ्योऽपीति दीर्घः । निविड़ान्धकारे । रजन्यान्तु स्त्री ।

अन्धिका स्त्री अन्धयति अन्ध–प्रेरणे णिच् ण्वुल् । द्यूतक्रीड़ायाम् तया हि जनः अन्धइव विवेकशून्यः क्रियते । सर्षपाश्च तस्याश्चात्यन्तसेवनात् दृष्टिजयः वैद्यकप्रसिद्धः ।

अन्धु पु० अन्ध -कु । कूपे । कूपतुल्यच्छिद्रवत्त्वात् पुंचिह्ने च । "वाक्पाणिपादपायूपस्थसंज्ञान्याहुर्मनीषिणः" इति शा० ति० । अन्धुलिङ्गमिति शब्दा०चि० ।

अन्धुल पु० अन्धु–उलच् । शिरीषवृक्षे । तत्पुष्पदर्शनात् वियोगिनामन्धत्वात्तथात्वम् ।

अन्ध्र पु० अन्ध–रन् । देशभेदे स च देशः । "जगन्नाथाद्दूर्द्धभागादर्वाक् श्रीभ्रमरात्मकात् तावदन्ध्राभिधोदेश इत्युक्तः" ॥ वैदेहेन कारावरस्य स्त्रियामुत्पादिते अन्त्यजभेदे च । व्याधभेदे इति काश्यपः ।

अन्न न० अनित्यनेन अन–नन्, अद्यते इति अद क्त वा "अन्नाण इति" पा० निर्द्देशात् अन्नादेशतया न जग्धिः । ओदने, सिद्धान्ने, "शस्यं क्षेत्रगतं प्रोक्तं सतुषं धान्यमुच्यते । आमं तु वितुषं ज्ञेयं स्विन्नमन्नमुदाहृतम्" इति वसि० स्मृ० । अन्नमूलं हि जीवनमित्युक्तेः तेषां प्राणहेतुत्वात्तथात्वम् । तत्रामान्नेऽपि अन्नशब्दप्रयोगः "आमान्नं हरेत् दत्त्वा पक्वं कृत्वाथ खादयेत् । षष्टिवर्षसहस्राणि विष्ठायां जायते कृमिरिति" पुराणे "चाण्डालान्नं भुक्त्वा त्रिरात्रमुपवसेत् सिद्धं भुक्त्वा पराक" इति विष्णुसूत्रे, आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजा" इति मानवे च तत्र प्रयोगात् "स्विन्नमन्नमुदाहृतमिति वशिष्ठोक्तिस्तु परिभाषार्था न तु तन्मात्रस्यैवान्नताबोधनार्था । अतएव "अन्नमाश्रित्य पापानि तिष्ठन्ति हरिवासरे" इत्यादिनिषेधे आमान्नस्यापि ग्रहणम् अन्नानि च विविधानि "अन्नानि विविधानीह भवन्ति गिरिसम्भवे" । इत्युपक्रम्य अष्टादशविधानि धान्यान्यभिधाय "अन्नवर्ज्जव्रते देवि ! एतान्येव विवर्ज्जयेदि"त्यनेन पद्मपुराणे अन्नवर्ज्जनव्रते तेषां वर्ज्जनीयत्वाभिधानात् अष्टादश धान्यानि च धान्यशब्दे वक्ष्यन्ते "अन्नमशितं त्रेधा विधीयते तस्य यः स्थविष्ठोधातुस्तत्पुरीषं यन्मध्यमस्तन्मांसं योऽणिष्ठस्तन्मन" इति श्रुत्या "अन्नमयं हि सोम्य मन इति" श्रुत्यन्तरोक्तं मनसोऽन्नमयत्वं यत् समर्थितं तत् सर्व्वप्रकाराणामविकारत्वेनैव । ततश्च "राजान्नं तेज आदत्ते" इत्यादौ निषिद्धतापि सर्व्वेषामेव । "शूद्रेषु दासगोपालकुलमित्रार्द्धसीरिणः । भोज्यान्नाः नापितश्चैव यश्चात्मानं निवेदयेदि"त्यादावपि दासादेर्भोज्यान्नताप्रतिप्रसवः अष्टादशान्नविषयएव दासादयश्च संकीर्णजातिभेदा पराशरोक्ता वेदितव्यास्ते च तत्तच्छब्दे दर्शयिष्यन्ते । "गोरसं तिलभक्ष्यं च तिलपिष्टाकमेव च । अपूपान् भक्षयेत् शूद्राद्यच्चान्यत् पयसाकृतमिति" संवर्त्तवचनन्तु आपदि शूद्रान्ननिवृत्तानामपि भक्ष्यतार्थम् । "कन्दुपक्वं तैलपक्वं पायसं दधि सक्तवः । एतान्यशूद्रान्नभुजां भोज्यानि मनुरब्रवीदिति" हारीतवचने अशूद्रान्नभुजामिति विशेषणात्तथावगतेः एवमेव प्रा०वि० । "अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठं तस्मात् सर्व्वौषधमुच्यते" इति श्रुतौ अन्नस्य सर्व्वौषधित्वकथनोक्तेः सर्व्वेषां व्रीह्याद्योषधीनामन्नत्वं व्यक्तमुक्तं "पृथिव्या ओषधय ओषधिभ्योऽन्नमिति" श्रुतौ च ओषधिजस्यान्नत्वमुक्तम् "अद्यतेऽत्ति च भूतानि तस्मादन्नमिहोच्यते" इति तन्निरुक्तिरपि श्रुतौ दर्शिता । पृथिव्यां, तस्याश्च अन्नहेतुत्वादन्नशब्दवाच्यता । "अन्नोऽन्नमिति श्रुतेः" "रूपं रूपं तदन्नस्येति" छा०उप० श्रुतेश्च । अत एव भाष्यकृता "हन्ताहमिमास्तिस्रो देवता" इति श्रुतौ इदमा तेजोबन्नात्मिकाया देवतायाः परामर्शः इत्युक्तम् । [illegible] व निरुक्त० तस्य च "वृष्टेरन्नं ततः प्रजा इति" मनुना अन्नहेतुत्वोक्तेस्तथात्वम् । तथाऽनिति प्राणित्यनेनेति व्युत्पत्त्या उदकस्य प्राणहेतुत्वादन्नत्वम् "आपोमयः प्राण" इत्युक्त्वा तत्समर्थनाय "आपः पीतास्त्रेधा विधीयन्ते तासां यः स्थविष्ठोधातुस्तन्मूत्रं योमध्यमः तल्लोहितं योऽणिष्ठः स प्राण इति छान्दोग्येऽपां प्राणहेतुत्वमुक्तम् । तत्र "षोड़शकलो वा अयं पुरुषः" इत्युपक्रम्य "पञ्चदशाहानि माशीः काममपः पिबापोमयः प्राणो न पिबतो विच्छेत्स्यत" इति तत्रैव जलपानाभावे प्राणविच्छेद उक्तः । प्राणानन्दहेतुत्वाद्वा अन्नस्य तथात्वम् यथा "आपो वा अन्नाद्भूयस्तस्माद्यदा सुवृष्टिर्न भवति व्याधीयन्ते प्राणाः अन्नं कणीयो भविष्यतीति अथ यदा सुवृष्टिर्भवति आनन्दिनः प्राणाः भवन्ति अन्नं बहु भविष्यतीति छा०उप० । सूर्य्ये पु०मि०कौ० तस्य अन्नहेतुवृष्टिहेतुत्वात्तथात्वम् "आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजा" इति मनुना तद्धेतुत्वोक्तेस्तथात्वम् भोगसाधने उपकरणे, न० "स्त्रियोऽन्नं पशवोऽन्नञ्च विशोऽन्नञ्च कृष्टोलितमिति" मनुः । भक्ष्यद्रव्ये च "प्राणस्यान्नमिदं सर्व्वं प्रजापतिरकल्पयत् । स्थावरं

जङ्गमञ्चैव सर्वं प्राणस्य भोजनमिति” मनुना जङ्गमस्याप्यन्नत्वोक्तेः ।

अन्नकिट्ट न० ६त० । अन्नपाकशब्दे वक्ष्यमाणे अन्नमलभेदे ।

अन्नकोष्ठ पु० अन्नस्य व्रीह्यादेः स्वल्पं कोष्ठमिव अल्पार्थे कन् । (कुटी) इति ख्याते धान्यादेः स्थापनस्थाने ।

अन्नद त्रि० अन्नं ददाति दा—क । अन्नदातरि “वारिदस्तृप्तिमाप्नोति सुखमक्षय्यमन्नद” इति मनुः । अन्नपूर्णाख्यदेवीभेदे स्त्री तत्पूजादि अन्नदाकल्पग्रन्थे दृश्यम् ।

अन्नदास पु० अन्नेन पालितो दासः । अन्नमात्रलाभेन प्राप्तदासत्वे भक्तदासे (पेटभाता) अन्नस्य दासमात्रे च, “अन्नस्य पुरुषो दास” इति भारते पुरुषस्य अन्नहेतुनैव दासत्वोक्तेः ।

अन्नदोष पु० अन्नस्य भोजनप्रतिग्रहादिकृतः दोषः पापविशेषः धातुवैषम्यं वा । अभक्ष्यान्नभक्षणजनिते अग्राह्यान्नप्रतिग्रहजनिते च पापहेतौ अपथ्यभोजनजधातुवैषम्यकृते च दोषभेदे “आलस्यादन्नदोषाच्च मृत्युर्विप्रान् जिघांसति” मनुः । अभक्ष्याण्यन्नानि द्विविधानि स्मृत्यादौ निषिद्धतया उक्तानि, तानि च अभक्ष्यशब्दे वक्ष्यन्ते । वैद्यके रोगनिदानतया उक्तानि च, तानि धातुवैषम्यसम्पादनद्वारा रोगनिदानतया वैद्यके प्रसिद्धानि यथा मन्दाग्नेः गुर्वन्नादीनि ।

अन्नपाक पु० ६त० । अन्नस्य व्रीह्यादेर्लौकिकदहनेन विक्लित्त्यनुकूलव्यापाररूपे पचने, भुक्तान्नस्य जठरानलेन रसरक्तादिरूपान्तरापादने च तत्र लौकिकपाकः चुल्ल्युपरिस्थापनपूर्व्वाधःसन्तापनादिर्लोकसिद्धः । जाठरपाको यथा पदार्थादर्शे योगार्णवे । “आयुष्यं भुक्तमाहार स वायुः कुरुते द्विधा संप्रविश्यान्नमध्यन्तु पृथक् किट्टं पृथग्जलम् । अग्नेरूर्द्ध्वं जलं स्थाप्य तदन्नं च जलोपरि । जलस्याधः स्वयं प्राणः स्थित्वाग्निं धमते शनैः । वायुना ध्मायमानोऽग्निरत्युष्णं कुरुते जलम् । अन्नं तदुष्णतोयेन समन्तात् पच्यते पुनः । द्विधा भवति तत् पक्वं पृथक् किट्टं पृथग्जलम् । रसेन तेन ता नाड़ीः प्राणः पूरयते पुनः । सन्तर्पयन्ति सम्पूर्णास्ताश्च देहं समन्ततः । रसः स नाड़ीमध्यस्थः शरीरे चोष्मणा भृशम् । पच्यते पच्यमानस्तु भवेत् पाकद्वयं पुनः । चर्म्मा(?)स्रंसमन्ताच्च रुधिरञ्च प्रजायते” इति त्वगादिधातुपाकस्तु ४९ पृष्ठे उक्तः ।

अन्नपान न० अन्नस्य अभ्यवहार्य्यमात्रस्य पानसम्भोगः । यावदशनीयादिभक्षणे, “अथातोऽन्नपानविधिमध्यायं व्याख्यास्याम” इति प्रतिज्ञाय ‘तत्राशितपीतलीढ़खादितस्य नानाद्रव्यात्मकस्येति” सुश्रुते उक्तत्वात् सर्व्वेषामन्नपानत्वम् ।

अन्नपूर्णा अन्नं पूर्णं यया । देवीभेदे ‘अन्नपूर्णे ! सदापूर्णे ! शङ्कर प्राणवल्लभे ! । ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं भिक्षां मे देहि पार्व्वतीति, शङ्कराचार्य्यः । एषा च काशीश्वरगृहिणी काशीखण्डे एतस्याभूरिशो वर्णनम् ।

अन्नपूर्णेश्वरी स्त्री भैरवीभेदे, तन्त्रसारेऽस्या विवरणम् । अन्नपूर्णायामपि “भिक्षां देहि कृपावलोकनकरी मातान्नपूर्णेश्वरीति” शङ्कराचार्य्यः ।

अन्नप्राशन “न० प्रकृष्टं विधानेन प्रथममाशनं प्राशनं ६त० । षष्ठाष्टममासादौ बालकादेर्विधानेन प्रथममन्नभोजने । “षष्ठेऽन्नप्राशनं मासि यद्वेष्टं मङ्गलं कुले” इति मनुः । “ततोऽन्नप्राशनं षष्ठे मासि कार्य्यं यथाविधि । “अष्टमे वास्य कर्त्तव्यं यद्वेष्ट मङ्गलं कुले” इति स्मृत्यन्तरम् । षष्ठ इति मुख्यकल्प इति रघु० । तत्रायं विशेषः कृत्यचिन्तामणौ । “अन्नस्य प्राशनं कार्य्यं मासि षष्ठेऽष्टमे बुधैः स्त्रीणान्तु पञ्चमे मासि सप्तमे प्रजगौ” मुनिः । तत्र विहिततिथ्यादि यथा

“षष्ठे मासि निशाकरे शुभकरे रिक्तेतरे वा तिथौ सौम्यादित्यसितेन्दुजीवदिवसे पक्षे च कृष्णेतरे । प्राजेशादितिपौष्णवैष्णवयुगैर्हस्तादिषट्कोत्तरैराग्नेयाप्पतिपैत्र्यभैश्च नितरामन्नादिभक्षः शुभ इति, भुज० भी० । प्राजेशादयश्च रोहिण्यादयः ४.५,७,८,२७,१,२२.२३,१३,१४,१५,१६,१७,१८,१२, २१,२६,३,२०,१०, । तथाचैतन्मितानि नक्षत्राणि तत्र । विहितानि । तत्र वर्ज्यानि । “द्वादशीसप्तमीनन्दारिक्तासु पञ्चपर्वसु । बलमायुर्य्यशोहन्यात् शिशूनामन्नभक्षणम् । कृत्यचि० । “वेधं सर्वत्र वर्ज्जयेदित्युक्तेर्नक्षत्रवेधस्यापि तत्र वर्ज्यता ।

अन्नभक्त त्रि० अन्नार्थं भक्तः दासः । अन्नमात्रदानेन प्रतिपादिते दासभेदे भक्तदासे विवृतिरस्य दासशब्दे दृश्या ।

अन्नमय पु० अन्नस्य विकारः अन्न+विकारार्थे मयट् । स्थूलशरीरे । स्थूलशरीरस्य अन्नविकारत्वादन्नमयत्वम् अतएवोक्तम्, ‘पितृभुक्तान्नजाद्वीर्य्याज्जातोऽन्नेनैव वर्द्धते, देहः सोऽन्नमयोनात्मा प्राक् चोर्द्ध्वं तदभावत इति” इत्युक्तिः ‘सवा एष पुरुषोऽन्नरस” इति श्रुतौ अन्नरसत्वोक्तेस्तस्य अन्नमयत्वम् । ‘अन्नाद्रेतः रेतसः पुरुषः” इति श्रुतौ च देहस्यान्नमयत्वे प्रकारोदर्शितः ॥ अन्नविकृतिमात्रे त्रि० । “अन्नमयं

हि सोम्य ! मन" इति श्रुतिः विवरणं कोशशब्दे। अन्नं प्रकृतमुच्यतेऽस्मिन् "तत् प्रकृतवचने" पा० मयट्। अन्नप्रचुरे यज्ञादौ "अन्नमयोयज्ञ" इति सि०कौ०।

अन्नमल न०पु० अन्नस्य मलः किट्टः। निःसारितरसभागभेदे (सिटि) इति ख्यातेऽन्नकिट्टे "वर्चस्कः मल" इति सि० कौ०। सुरायाञ्च "सुरा वै मलमन्नानां पुरीषं मलमुच्यते। तस्मात् ब्राह्मणराजन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिबेदिति" प्रा०वि० स्मृतिः।

अन्नरस पु० अन्नस्य रसः सारांशः स्वादो वा। भुक्तस्य अन्नस्य सारांशे "स वा अयं पुरुषोऽन्नरस" इति श्रुतिः अपथ्यैः सह संभुक्ते व्याधिरन्नरसे यथेति" वै०। रसस्तु जठरानलेनान्नस्य परिपाकात् कश्चित् सारांशः। अन्नपाकशब्दे तद्विवरणम्। अन्नस्यास्वादे च।

अन्नविकार पु० अन्नस्य विकारः। शोणितादिषु सप्तसु धातुषु "प्रधानेन व्यपदेशा भवन्तीति" न्यायात् चरमधातावेवास्य प्रयोगोपाधित्वात् चरमे धातौ शुक्रे रा०नि०। शुक्रोत्पत्त्यर्थमेव हि क्रमशः शोणितादिपाकात्तस्य प्राधान्यम्। अत एव "अन्नाद्रेत" इति श्रुतौ अन्नतो रेतस उत्पत्तिर्दर्शिता सा च परम्परयैव।

अन्नाद त्रि० अन्नमत्तुं शक्नोति अद-अण् उप०। अन्नभोजनसामर्थ्यवति दीप्ताग्नौ। "अन्नवानन्नादो भवति य एवं विद्वानिति" छा०उप०। "अन्नादः दीप्ताग्निरिति" शा०भा०। "त्विषिमानपचितिमान् यशस्वी ब्रह्मवर्चस्यन्नाद" इति कात्या० २,३,५। अन्नभक्षके त्रि० "टिड्ढाणञित्यादि" पा० सूत्रे आद्यन्तयोस्तद्धितसाहचर्य्यात् तद्धिताणन्तादेव ङीप् अन्यतोन, तेनातः स्त्रियां टाप्।

अन्नादिन् त्रि० अन्नमत्ति अद-णिनि ६त०। अन्नभक्षके। "भैक्षेण वर्त्तयेन्नित्यं नैकान्नादी भवेद्व्रतीति" मनुः स्त्रियां ङीप।

अन्नाद्य न० अन्नरूपमाद्यं भक्ष्यम्। अन्नरूपभक्ष्ये। "अग्निमन्नात्मन्नाद्यायादधे" य०३,५,। अन्नमाद्यं यस्य। अन्नप्रभृतौ त्रि० "अन्नाद्याय व्यूहध्वं सोमोराजा यमागमदिति" दन्तधावनमन्त्रः। "अन्नाद्येनोदकेन वा" इति मनुः।

अन्नायुस् त्रि० अन्नमायुर्जीवनसाधनमस्य। अन्नजीवने "स एषोऽन्नस्य पत्नीयद्वायुरन्नायुर्वा एष यद्वायुरिति" ऐ० उप०। अन्नायुरन्नानिबन्धनायुरन्नजीवन इत्यर्थः।

अन्नावृध त्रि० अन्नं वर्द्धतेऽनेन वृध-करणे क्विप् ६त० पूर्व्वपददीर्घः। अन्नवर्द्धके। "अत उत्वा पितृभृतोजनित्रीरन्नावृधं प्रतिचरन्त्यन्नैरिति" ऋ० १०,१,४,।

अन्नाशन न० अन्नस्य विधानेन आशनम्। अन्नप्राशनार्थे।

अन्य त्रि० अन अघ्न्यादि० य। भिन्ने, सदृशे च। "उत्थितं ददृशेऽन्यच्च कबन्धेभ्यो न किञ्चनेति" रघुः। "शरीरेण समं नाशं सर्वमन्यद्धि गच्छति" हितो०। "अन्यदुच्चैःकुलं सत्यमन्यच्छास्त्रनियन्त्रितमिति" माघः धन्यास्ता गुणरत्नरोहणभुवो धन्यामृदन्यैव सेति" सा०द० सदृशे अन्योक्तिः सदृशत्वेऽस्य सर्वनामता। "नान्यस्मै सति सर्वस्वं यच्चान्यस्मै प्रतिश्रुतमिति" या०। "व्याप्तिः साध्यवदन्यास्मिन्निति" भाषा०। "एतद्दध्वन्येषां या शतक्रतोरिति" ऋ० ८,२१,१४, अथवस्मिन् यथे, निदधाति वेत इति ऋ० २,५५,१७। ह्रस्वेऽन्यस्य न तत्कार्य्यम्, "साध्वन्यानां सर्वाद्दिषे" इति मु०बो० जसि तु वा साध्वन्ये साध्वन्याः। तस्येदमित्यर्थे कु दुक्। अन्यदीयः।

अन्यकारुक पु० अन्यत् करोति कृ-उण् स्वार्थे कन् कारुकः। पुरीषकिट्टे हारा०। अन्यस्य कारके त्रि०।

अन्यचित्त न० अन्यदिव स्वव्यापाराक्षमं चित्तं कर्म०। विषयालोचनासमर्थे चित्ते। ६त०। अन्यमनस्के त्रि०।

अन्यत् अव्य०। अन-बा० यति। अन्यार्थे। "देवदत्तो गच्छति अन्यच्च यज्ञदत्त" इति गण० महो० स्वरादिपाठादव्ययत्वम्।

अन्यतम त्रि० अन्य+डतमइति, मुग्धबोधम्। बहूनां मध्ये निर्द्धारिते एकस्मिन्। न्यायमते अनेकभेदावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवति तच्च तद्भिन्नत्वे सति तद्भिन्नत्वे सति तद्भिन्नभिन्नत्वम्। यथा घटपटत्वक्तान्यतम इत्यादौ घटादिभेदत्रयभेदो घटपटगृहेष्वेव, तद्भिन्नेषु सर्वत्र तत्त्रयभेदसत्त्वात्। अनेकत्वञ्च अपेक्षाबोधविषयत्वं तथा च यावन्तः पदार्थाः अन्यतमघटकप्रथमभेदप्रतियोगितया विवक्षितास्तावन्तएव भेदा ग्राह्यास्तथा च तावत्पदार्थभिन्नभेदवत्त्वमेवान्यतमशब्दार्थः। "अन्यतरान्यतमशब्दौ अव्युत्पन्नौ प्रातिपदिके इति" कैयटः। तेनान्यतमस्य न सर्वनामकार्य्यम् "कियत्तदोर्निर्द्धारणे इति" पा० कियत्तद्भ्योऽन्यत्र इतरादिविधानाभावाच्च इतमान्तत्वम अतोऽव्युत्पन्नत्वम्। इति भा०प्र०उ०। अतएव सर्वनामसंज्ञासूत्रे इतरडतमान्तयोरुक्तत्वेऽपि अन्यतरशब्दस्य पृथग्ग्रहणम्। "कर्म्मादिषु एकान्यतमत्वं कारकत्वमिति" सारमञ्जरी "अधःपर्कापतोऽन्यतमो हि दोष" इति सुश्रुतम्।

अन्यतर त्रि० अन्य+डतर मु०बो०। द्वयोर्मध्ये निर्द्धारिते एकस्मिन्। न्यायमते भेदद्वयादिच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवति

तन्न तद्भिन्नत्वे सति तद्भिन्नभिन्नत्वमधिकमन्यतमशब्दे दृश्यम् अव्युत्पन्नत्वेऽपि अस्य स्वशब्देनोपात्तत्वात् सर्वनामकार्य्यम्। किंयत्तद्भ्योऽन्यत्र डतराद्यभावात् अव्युत्पन्नत्वमिति भाष्य० प्र० उद्योत०। शुभ्रादि० अपत्ये ठक्। आन्यतरेयस्तदपत्ये पुंस्त्री०। [दिवसे।

अन्यतरेद्युम् अव्य० अन्यतरस्मिन्नहनि एद्युस्। अन्यतर-

अन्यतस् अव्य० अन्य+सप्तम्याद्यर्थे तसिल्। अन्यत्र अन्यस्मादित्याद्यर्थे। तत्र सप्तम्यर्थे "नैव न प्रियतमोभयथासौ यद्यमुं न वृणुते वृणुते वा। एकतस्तु धिगमूमगुणज्ञामन्यतः कथमदःप्रतिलम्भः इति" नै०। "एकतस्तु सकलानि निमित्तान्यन्यतो मनसः प्रजित्तिरिति" नीति०। "गुरो र्यत्र परीवादोनिन्दा वापि प्रवर्त्तते। कर्णौ तत्र पिधातव्यौ गन्तव्यं वा ततोऽन्यत" इति मनुः। पञ्चम्यर्थे तु "या नियुक्तान्यतः पुत्रं देवराद्वाप्यवाप्नुयादिति" मनुः।

अन्यतस्त्य त्रि० अन्यतोऽन्यस्मिन् स्वेतरपक्षे भवः अन्यतस्+त्यप्। सपत्ने। "स य एतमुपास्ते जिष्णुर्हापराजिष्णुर्भवत्यन्यतस्त्यजायीति" श्रुतिः। [कारके।

अन्यत्कारक त्रि० अन्यस्य कारकः ६त० दुक् च। अन्यस्य-

अन्यत्र अव्य० अन्यस्मिन्+अन्य+त्रल्। अन्यस्मिन्नित्यर्थे। "अन्यत्र नित्यद्रव्येभ्य आश्रितत्वमिहोच्यते इति" भाषा०। न चानुमानगम्यं शास्त्रप्रामाण्यं येनान्यत्र दृष्टं निदर्शनमपेक्षते इति" अन्यत्र प्रजापतिव्रतादिभ्यः इति च शारी० भा०। प्रकरणवलाच्च कालो देशो वा विशेष्यः तत्र कालः। "अन्यत्र निधनात् पत्युः पत्नी केशान्न वापयेदित्यादौ" निधनकालभिन्ने काले इत्यर्थः। उक्तोदाहरणे तु देश इति। "इतराभ्योऽपि दृश्यन्ते इति" पा०उक्तेः तत्रभवानित्यादिवत् प्रथमार्थे त्रल्। प्रथमार्थे "देवा अन्यत्राश्विभ्यां मत्तं निषेदुरिति" कौ०ब्रा०। अन्यत्र अन्ये इत्यर्थः "अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मादन्यत्र कृताकृतात् अन्यत्र भूताद्भव्याच्चेति" कठ०उप०। धर्मादन्यदित्यर्थः।

अन्यथा अव्य० अन्य+प्रकारार्थे थाच्। अन्यप्रकारे "यदभावि न तद्भावि भावि चेन्न तदन्यथेति" हितो०। "अवाप्यते वा कथमन्यथा द्वयमिति" कुमा०। निष्कारणे मेदि०। अभावार्थे च "अन्यथानुपपत्तिरिति"।

अन्यथाकारम् अव्य० अन्यथा+कृ+णमुल्। अन्यप्रकारेण कृत्वेत्यर्थे यस्य यथाकरणमुचितं ततोन्यरूपेण कृत्वेत्यर्थे।

अन्यथाख्याति स्त्री अन्यथा अन्यरूपेण ख्यातिर्ज्ञानम्। यस्य यद्धर्म्मवत्त्वेन ज्ञानमुचितं तस्य तद्भिन्नधर्मेण ज्ञाने। यथा ह्रदो वह्निमानित्यादिज्ञानम् तच्च भ्रमात्मकं तदभाववति तत्प्रकारकत्वात्। तच्च विशिष्टमेकं ज्ञानं तस्यैव प्रवर्त्तकत्वात् तथा च शुक्तौ रजतत्वभ्रमात् रजतार्थिनस्तद्ग्रहणे प्रवृत्तिरुपजायते इति नैयायिकादयः। मीमांसकादयस्तु तत्र ज्ञानद्वयम् वह्निज्ञानं ह्रदज्ञानञ्च असंसर्गाग्रहवशाच्च तयोः विशिष्टज्ञानकार्य्यकारिता सति च ह्रदे वह्नेरसंसर्गज्ञाने तत्र न प्रवृत्तिरित्यतोऽसंसर्गाग्रह एव तत् प्रवर्त्तकः अप्रवृत्तिस्तु तदभावे इत्याहुः। वेदान्तिनस्तु धर्म्मिणोऽसन्निकृष्टस्थले नान्यथाख्यातिः किन्तु अलौकिकपदार्थान्तरोत्पत्त्या तस्य लौकिकं प्रत्यक्षं जायते यथा इदं रजतमिति ज्ञानं तद्विवरणमध्यासशब्दे १३० पृष्ठे उक्तम्। अतोऽसत एव तत्र ख्यातिरित्यसत्ख्यातिः धर्म्मिसन्निकर्षस्थले तु जपासन्निकृष्टस्फटिकादौ अन्यथाख्यातिरिति भेद इत्यङ्गीचक्रुः।

अन्यथानुपपत्ति स्त्री अन्यथा अभावे न उपपत्तिःअसम्भवः स्वाभावप्रयोज्यासम्भवे, अर्थापत्तिप्रमाणे च तथा हि पीनो देवदत्तो दिवा न भुङ्क्ते इत्यादौ दिवाऽभोक्तुर्देवदत्तस्य पीनत्वं रात्रिभोजनं विनाऽनुपपन्नम् (असम्भवि) इति ज्ञानात् रात्रिभोजनाकर्त्तृवृत्तिपीनत्वे न रात्रिभोजनं कल्प्यते तथा च भोजनस्य पीनत्वव्यापकतया व्यापकाभावस्य च व्याप्या भावव्याप्यतया साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वरूपव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानात् अनुमितिरूपार्थापत्तिरूदेति। सेयमर्थापत्तिः मीमांसकमते प्रमाणान्तरं नैयायिकानां मते व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानहेतुकानुमितिरिति भेदः।

अन्यथाभाव पु० अन्यथा अन्यरूपेण भावः। यस्य यथारूपमुचितं तस्य ततोऽन्यथारूपेण भवने। अन्यरूपाशये च। "अतो मय्यन्यथाभावो न कर्त्तव्य इति" का०उप० भा०"ज्ञातेऽपि विषये तवानुक्तिरित्येवं रूपो भाव इत्यर्थः।

अन्यथाभूत त्रि० अन्यथा अन्यप्रकारेण भूतः। प्रकारान्तरतां प्राप्ते। "अन्यथाभूतस्वरिति" मु०बो०।

अन्यथावृत्ति स्त्री अन्यथाऽन्यरूपेण वृत्तिः। चित्तादेः अन्यप्रकारेण वृत्तौ, (परिणामे) अन्यथास्थितौ च।

अन्यथासिद्ध त्रि० अन्यथा अन्यप्रकारेण सिद्धः। अन्यप्रकारेण सिद्धे पदार्थे, न्यायादिमते अन्यथासिद्धिरूपाणां कारणताप्रतिबन्धकानां दोषाणामाश्रये वस्तुनि च। अन्यथासिद्धानि च पञ्च तत्र घटादौ दण्डत्वादिकमाद्यम् दण्डादिरूपं द्वितीयं, कुलालजनकः तृतीयः, गगनादि चतुर्थम् रासभादि पञ्चमम्, यथोक्तं भाषायाम् "येन सह पूर्व्व-

भावः कारणमादाय वा यस्य। अन्यं प्रति पूर्व्वभावे ज्ञाते यत्पूर्व्वभावविज्ञानम्॥ जनकं प्रति पूर्व्ववर्त्तितामपरिज्ञाय न यस्य गृह्यते। अतिरिक्तमथापि यद्भवेन्नियतावश्यक-पूर्व्वभाविनः॥ एते पञ्चान्यथासिद्धा दण्डत्वादिकमादिमम्। घटादौ, दण्डरूपादि द्वितीयमपि दर्शितम्॥ तृतीयन्तु भवेद् व्योम कुलालजनकोऽपरः। पञ्चमो रास-भादिः स्यादेतेष्वावश्यकस्त्वसौ" इति॥

अन्यथासिद्धि स्त्री अन्यथा अन्यप्रकारेण सिद्धिः। अन्य-प्रकारेण सिद्धौ न्यायाद्युक्तकारणताप्रतिबन्धकरूपे पञ्च-विधे दोषे च।

अन्यदर्थ पु॰ अन्योऽर्थः कर्म्म॰ दुक्। भिन्नार्थे। ६त॰३त॰ वा अन्यार्थः अन्यस्यान्येन वाऽर्थे पु॰। अन्यः अर्थोयस्य अन्यार्थः भिन्नार्थके त्रि॰। "अन्यार्थ उपन्यास इति"

अन्यदा अव्य॰ अन्यस्मिन् काले दा। अन्यस्मिन् काले इत्यर्थे "अन्यदा भूषणं पुंसां क्षमा लज्जेव योषितामिति" माघः

अन्यदाशा स्त्री अन्या आशा दुक्। भिन्नप्रार्थने। अन्य-स्याशा ६त॰। अन्यस्य वाञ्छायाम् अन्यलाभाशये।

अन्यदाशिस् स्त्री अन्या आशीः दुक्। अन्याशीर्वादे अन्यस्य अन्येन वाशीरिति ६त॰३त॰ वा। अन्या-शीरित्येव। अन्यस्य अन्येन वाऽशास्यप्रार्थने।

अन्यदास्था स्त्री अन्यस्मिन् आस्था दुक्। अन्यस्मिन्नास्थायाम् अन्यस्यास्था ६त॰। अन्यास्थेत्येव अन्यस्यास्थायाम्।

अन्यदास्थित त्रि॰ अन्यमास्थितः दुक्। अन्यरूपास्थिते ३त॰। अन्यास्थित इत्येव अन्येनास्थिते।

अन्यदीय त्रि॰ अन्यस्यायम् गहा॰छ दुक् च। अन्यसम्बन्धिनि

अन्यदुत्सुक त्रि॰ अन्यस्मिन् उत्सुकः दुक्। अन्य-विषयोत्कण्ठिते। अन्येन उत्सुकः ३त॰। अन्योत्-सुक इत्येव तत्रैवार्थे त्रि॰।

अन्यदूति स्त्री अन्या ऊतिः दुक्। अन्यरक्षणे। अन्यस्य ऊतिः ६त॰। अन्योतिरित्येव अन्यस्य रक्षणे।

अन्यद्राग पु॰ अन्यस्मिन् रागः दुक्। अन्यविषयरागे। अन्येन अन्यस्य वा रागः ३त॰६त॰ वा। अन्यराग इत्येव अनुकरणके अन्यसम्बन्धिनि च रागे।

अन्यपुष्ट पुंस्त्री॰ अन्यया नात्मभवया पुष्टः सर्वनाम्नो वृत्तौ पुंवद्भावः। कोकिले "अप्यन्यपुष्टाः प्रतिकूलशब्दाः श्रोतुर्वितन्त्रीरिव ताड्यमानेति" कुमा॰। "वनिपुट-कुलादिवान्यपुष्टैरिति" माघः।

अन्यपूर्व्वा स्त्री अन्यः पूर्व्वो यस्याः। पूर्व्वपतिमरणादौ पश्चात् कृततद्भिन्नपतिकायां पुनर्भूस्त्रियाम्। अन्यपूर्व्वा च सप्तविधाः यथोक्तं नारदेन "परपूर्व्वाः स्त्रियस्त्वन्याः सप्त प्रोक्ता यथाक्रमम्। पुनर्भूस्त्रिविधा तासां स्वैरिणी तु चतुर्व्विधा। कन्यैवाक्षतयोनिर्या पाणिग्रहण-दूषिता। पुनर्भूः प्रथमा प्रोक्ता पुनःसंस्कारकर्म्मणा। देशधर्म्मानवेक्ष्य स्त्री गुरुभिर्या प्रदीयते। उत्पन्नसाहसान्यस्मै सा द्वितीया प्रकीर्त्तिता"। उत्पन्नसाहसा उत्पन्नव्यभिचारा। "असत्सु देवरेषु स्त्री बान्धवैर्या प्रदीयते। सवर्णाय सपि-ण्डाय सा तृतीया प्रकीर्त्तिता"। स्त्री प्रसूताऽप्रसूता वा पत्यावेव तु जीवति। कामात्समाश्रयेदन्यम्प्रथमा स्वैरिणी तु सा। कौमारम्पतिमुत्सृज्य या त्वन्यं पुरुषं श्रिता। पुनः पत्युर्गृहं यायात्सा द्वितीया प्रकीर्त्तिता। मृते भर्तरि तु प्राप्तान् देवरादीनपास्य या। उपगच्छेत्परं कामात्सा तृतीया प्रकीर्त्तिता। प्राप्ता देशाद्धनक्रीता क्षुत्पिपासातुरा तु या। तवाहमित्युपगता सा चतुर्थी प्रकीर्त्तिता इति"। अन्या अपि सप्तविधाः काश्यपेन दर्शिता यथा "सप्त पौनर्भवाः कन्या वर्जनीयाः कुला-धमाः। वाचा दत्ता मनोदत्ता कृतकौतुकमङ्गला। उद-कस्पर्शिता या च या च पाणिगृहीतिका। अग्निं परिगता या च पुनर्भूप्रसवा च या। इत्येताः काश्यपेनोक्ता दहन्ति कुलमग्निवत्" इति। अन्यपूर्व्वाविवाहस्तु युगान्तरविषय-मिति माधवाचार्य्यादयः "नष्टे मृते प्रव्रजिते क्लीबे च पतिते पतौ। पञ्चस्वापत्सु नारीणां पतिरन्यो विधीयते पराशरवाक्यस्य तेन युगान्तरविषयकत्वस्य व्यवस्थापनात्। कलियुगेऽपि तत्कर्त्तव्यतेति आधुनिकामन्यन्ते तत्र सत्ता-बले तत्तद्ग्रन्थे दृष्टव्ये। अन्यस्वामिकमात्रेऽपि "मनुप्रभृतिभिर्मान्यैर्भुक्ता यद्यपि राजभिः। तथाप्यनन्य-पूर्व्वेव तस्मिन्नासीत् वसुन्धरेति रघुः। ततः अर्श आदित्वादच्, अन्या पूर्व्वा यस्य वा। तत्परिणेतरि पुनर्भूपतौ पु॰।

अन्यभाव पु॰ अन्यरूपो भावः। अन्यरूपभवने अन्यरूप-विकभावे च। ब्रा॰ ष्यञ्। आन्यभाव्यं तद्भावे न॰।

अन्यभृत् पुंस्त्री॰ अन्यया भ्रियते भृ-कर्म्मणि क्विप्। कोकिले।

अन्यभृत पुंस्त्री॰ अन्यया भृतः पुष्टः। कोकिले। "कलमन्य-भृतासु भाषितमिति" रघुः। अन्यपुष्टमात्रे त्रि॰।

अन्यमनस् त्रि॰ अन्यस्मिन् मनोयस्य। स्वप्राकृतविषयावि-कारेण उत्कण्ठया व्याकुलीभावेन अन्यत्रासक्तचित्ते। वा कप्। अन्यमनस्कोऽप्यत्र त्रि॰।

अन्यमातृज पु॰ अन्यस्या मातुर्जायते जन ड५त॰ पुंवद्।

मापत्ने भ्रातरि "असंसृष्ट्यपि चादद्यात् संसृष्टोनान्यमातृजः" इति याज्ञ० तादृशभगिन्यां स्त्री ।

अन्यलिङ्ग पु० अन्यस्य स्वविशेष्यस्य लिङ्गमिव लिङ्गमस्य । विशेष्यलिङ्गानुसारिलिङ्गके शब्दे । वा कप् । अन्यलिङ्गकोऽप्यत्रार्थे "ज्ञेयाः सप्राप्यलिङ्गकाः" इत्यमरः ।

अन्यवर्ण पुंस्त्री अन्यो वर्णः यस्य । स्वविजातीयवर्णे यथा ब्राह्मणस्य क्षत्रियः क्षत्रियस्य वैश्यजातिरित्यादि ।

अन्यवादिन् पु० अन्यथा प्रतिज्ञातार्थादन्यथा वदति वद-णिनि । हीनप्रतिज्ञे वादिनि–प्रतिवादिनि च । "अन्यवादी क्रियाद्वेषी नोपस्थायी निरुत्तरः । आहूतः प्रपलायी च हीनः पञ्चविधः स्मृत" इति नारदसंहिता ।

अन्यविवर्द्धित पुंस्त्री० अन्यया स्वमातृभिन्नया विवर्द्धितः पुंवत् । कोकिले । परवर्द्धितमात्रे त्रि० ।

अन्यव्रत त्रि० अन्यत् वैदिकाद्भिन्नं व्रतं कर्म्म यस्य । श्रुति-स्मृति-विहितव्यतिरिक्तकर्म्मकारके असुरादौ यथेष्टचारि-मानुषे च । "अपद्वेषो अपह्वरोऽन्यव्रतस्य ऋ० ५,२०२, अकर्मा दस्युरभि नो अमन्तुरन्यव्रतोऽमानुषः ऋ० १०,२२,८, ।

अन्यशाख पु० अन्या स्वाध्यायभिन्ना शाखा वेदभागभेदो यस्य । स्वाध्यायवेदशाखाभिन्नशाखाध्यायिनि "अन्यशाखोद्भवो-दत्तो गृहीतयोपनायित" इति दत्तक० च० स्मृतिः । वा-कप् । अन्यशाखकोऽप्यत्रार्थे । स्वशाखासुत्सृज्य अन्यशाखामध्येतरि च । स्वार्थे कन् । शाखारण्डे ।

अन्यसाधारण त्रि०अन्येन साधारणः । अन्येन सदृशे, "अत्यप्रसिद्धं यशसे हि पुंसामनन्यसाधारणमेव कर्म्मेति" कु० अन्यस्य साधारणयति स्वपरस्वत्वास्पदीभूते साधारणे वित्तादौ ।

अन्यादृच त्रि० अन्य इव पश्यति अन्य+दृश–"कर्त्तरि क्वन्" पा० उक्तेः कर्म्मकर्त्तरि क्स, कर्म्मणि सक् इति मु०बो० । अन्यादृशे । क्विन् । अन्यादृगप्यत्र स्त्रियां ङीप् । कञ् । अन्यादृशस्तत्रार्थे "इमे नूनमीदृशा अन्यादृशा" इति छा०उप० । स्त्रियां ङीप् ।

अन्याय पु०न्यायो विचारः, सङ्गतिःऔचित्यं, प्रतिज्ञादिपञ्चक-प्रतिपादकवाक्यञ्च अभावार्थे न०त० । विचाराभावे, सङ्गत्यभावे, अनौचित्ये, पञ्चाङ्गन्यायाभावे च न्यायशब्दार्थे त्वधिकं वक्ष्यते । न०ब० । विचारशून्ये, औचित्यशून्ये, असङ्गते, प्रतिज्ञादिपञ्चकवाक्यशून्ये च त्रि० । "अन्यायेनापि तं यान्तं येऽनुयान्ति सभासद" इति स्मृतिः । "अन्यायेनापि यद्भुक्तं बहून्यब्दशतानि चेति" नारदस्म० ।

अन्याय्य त्रि० न न्याय्यः । न्यायादनपेतभिन्ने अनुचिते ।

अन्यार्थ पु० अन्योऽर्थः वा दुगभावः । भिन्नार्थे । अन्योऽर्थः-अभिधेयं प्रयोजनं वास्य । भिन्नाभिधेयवाचके शब्दे भिन्नप्रयोजनके पदार्थे च त्रि० ।

अन्यून त्रि० न न्यूनम् । हीनभिन्ने व्याप्यभिन्ने च । "अन्यू-नानतिरिक्तवृत्तित्वमवच्छेदकत्वमिति" न्यायप्रकरणम् ।

अन्यूनाधिक त्रि० न न्यूनं नाप्यधिकम् । समानभावप्राप्ते न्यूनाधिकतारहिते ।

अन्यूनातिरिक्त त्रि० अन्यूनः अहीनः अनतिरिक्त-माधिकः विशेषणयोरप्येकस्य विशेष्यताविवक्षया क० । समाने । "अन्यूनातिरिक्ताङ्गीं योषितं सौम्यदर्शना-मिति"स्मृतिः । अन्यूनातिरिक्तवृत्तित्वमिति न्या०प्र० ।

अन्येद्युष्क त्रि० अन्येद्युः अन्यस्मिन्नहनि भव कन् उद् पधत्वात् षत्वम् । अन्यदिवसभवे । "अन्येद्युष्कसन्तो-रात्रादेककालं प्रवर्त्तते इति" सुश्रुतम् ।

अन्येद्युस अव्य० अन्यस्मिन्नहनि अन्य+एद्युस् । अन्यदिवसे इत्यर्थे "परेद्यव्यद्य पूर्व्वेद्युरन्येद्युश्चापि चिन्तयन्निति" भट्टिः "अन्येद्युरात्मानुचरस्य भावमिति" रघुः ।

अन्योढा स्त्री अन्येन ऊढा । परकीयनायिकायाम् "यात्रादि-निरतान्योढा कुलटा गलितत्रपेति" सा० द० ।

अन्योदर्य्य पु० अन्यस्मिन् स्वमातृभिन्ने उदरे गर्भे भवः उदर+यत् । एकपितृके भिन्नमातृके वैमात्रेये भ्रातरि । "अन्योदर्य्यस्तु संसृष्टी नान्योदर्य्योधनं हरेदिति याज्ञ० स्मृतिः । तथाभगिन्यां स्त्री । अन्योदरजातमात्रे त्रि० अतएव दायभागे तद्वचनव्याख्याने भ्रातृपुत्रादीनामपि अन्योदर्य्यपदार्थतया दायाधिकार उक्तः ।

अन्योन्य त्रि० अन्य+कर्म्मव्यतिहारे (एकजातीयक्रियाकरणे) द्वित्वम् पूर्व्वपदे सुच । परस्परार्थे । "अन्योन्यमुत्पीडय दुत्पलाक्ष्याः स्तनद्वयं पाण्डु तथा प्रवृद्धमिति" "अन्योन्य संसक्तमहस्त्रियामम्" "अन्योन्यसंसर्गनिमीलिताक्षौ" इति "अन्योन्यलोलानि विलोचनानिनोति" च कुमा० क्रतद्वित्वस्यापि सर्व्वनामता तेनान्योऽन्यस्मै इत्यादि । "अन्योन्यस्मिन्नन्योन्यात्मकतामध्यस्येति" शारी० भा० । "तावेतावन्योन्यस्मिन् प्रतिष्ठितौ" इति ऐ० उ० अन्यो-न्यस्या एवैतच्छ्रिया प्रतिष्ठमानाय इति कौ० ब्रा० "अन्योन्यमुभयोरेकक्रियायाः करणं मतमि"त्युक्तलक्षणे अर्थालङ्कारभेदे न० । "त्वया सा शोभते तन्वी तया

त्वमपि शोभसे। रजन्या शोभते चन्द्रश्चन्द्रेणापि च यामिनी” सा॰द॰।

अन्योन्याध्यास पु॰ अन्योन्यस्मिन् अन्योन्यतादात्म्यस्याध्यासः आरोपः। वेदान्तिमतसिद्धे परस्परतादात्म्यारोपे यथा अन्तःकरणे चेतनाध्यासः, चेतने वा अन्तःकरणतादात्म्याध्यासः “जलव्योम्ना घटाकाशो यथा सर्वैस्तिरोहितः। तथा जीवे च कूटस्थः सोऽन्योन्याध्यास उच्यते” इति वृद्धाः।

अन्योऽन्याभाव पु॰ अन्योन्यस्मिन् अन्योऽन्यस्य अभावः। भेदे। भेदो हि यथा घटे पटस्य, तथा पटे घटस्य सदाऽस्ति, संसर्गाभावस्तु नैवं, घटे भूतलस्याभावेऽपि भूतले घटस्य कदाचित् सत्त्वसंभवेन सदाभावाभावात्। “अभावस्तु द्विधा संसर्गान्योऽन्याभावभेदतः” इति भाषा॰ तादात्म्यसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वम् अन्योन्याभावत्वमिति मुक्ता॰। तच्च अखण्डोपाधिरिति नान्योन्याश्रयः इति तु नव्याः।

अन्योन्याश्रय त्रि॰ अन्योन्यमाश्रयतीति आ+श्रि-अच्। परस्परसापेक्षे। न्यायमते तर्कविशेषे पु॰। स च एकस्य ज्ञानादिजननाय यथाऽन्यज्ञानाद्यपेक्षा तथा तस्य ज्ञानादिजननायेतरस्य ज्ञानापेक्षणेति स्वापेक्षापेक्षित्वनिमित्तकोऽनिष्टः प्रसङ्गः। अपेक्षा च ज्ञप्तौ, उत्पत्तौ, स्थितौ च ग्राह्या तत्र ज्ञप्तौ “घटोऽयम् यद्येतद्घटज्ञानजन्यज्ञानविषयः स्यात् तदैतद्घटभिन्नः स्यात् तत्र स्वज्ञानस्य स्वज्ञानजन्यत्वेनानिष्टं प्रसज्येत स्वापेक्षापेक्षिज्ञानत्वात् स्वापेक्षितघटज्ञानरूपविषयस्य तज्जनकज्ञानविषयाद्भेदरूपमनिष्टञ्च सज्येत अतो घटस्य घटभेदप्रसङ्गोऽनिष्टः। उत्पत्तौ यथा घटोऽयं यद्येतद्घटजन्यजन्यः स्यात् तदैतद्घटभिन्नः स्यादित्यादि। एतद्घटस्य उत्पत्तौ एतद्घटजन्यसापेक्षत्वे कारणस्य कार्य्याद्भेदनियततया एतद्घटस्य एतद्घटभेदरूपोऽनिष्टःप्रसङ्गः। स्थितौ यथा घटोऽयं यद्येतद्घटवृत्तिवृत्तिः स्यात् तदा तथात्वेनोपलभ्येत न च तथा उपलभ्यते तथात्वे च घटस्य घटवृत्तित्वापत्तिरनिष्टा प्रसज्येत। एतेषु ज्ञप्तिविषयतयैव प्रायशोऽनिष्टप्रसङ्गः। सर्वत्र तन्मूलकमेव स्वग्रहसापेक्षग्रहसापेक्षग्रहकत्वमन्योन्याश्रयत्वं तत्र तत्र व्यवह्रियते। अतएव परस्परज्ञानसापेक्षज्ञानाश्रयोऽन्योन्याश्रय इति स्मार्त्तैरुक्तम्। एवञ्च अन्योन्यपदस्य तज्ज्ञाने, तदुत्पत्तौ, तत्स्थितौ च लक्षणा तदाश्रयः अन्योन्याश्रय इति त्रितयसाधारणः विग्रहः।

अन्वक्ष त्रि॰ अनुगतमक्षमिन्द्रियं गतिस॰। प्रत्यक्षे, अनुपदे, अनुगते च। अक्ष्णः समीपम् अव्ययी॰ टच्समा॰। चक्षुर्निकटे अव्य॰।

अन्वग्भाव पु॰ अन्वचोभावः। पश्चाद्भूतत्वे, आनुगत्ये।

अन्वच् त्रि॰ अनु+अन्च-क्विन्। अनुगामिनि, स्त्रियां ङीप्। “समानमञ्ज्वञ्जते अन्वची” ऋ॰ १,११३,२, अन्वची अन्वञ्चन्त्यावित्ति भा॰। “तस्मादिमे अन्वञ्च तीर्थ्यञ्च” श॰ब्रा॰। पशुश्चान्वङ् कात्या॰ ६,५,६। अनु पश्चादञ्चतीति तद्भा॰। अनुपदे न॰ अव्य॰ अमरः। “अन्वग्ययौ मध्यमलोकपाल इति” रघुः अनुपदं यथास्यात्तथेत्यर्थः स्वरादिराकृतिगणत्वेन तद्गणीयः अनुमाने अव्य॰ प्रो॰मनो॰।

अन्वन् त्रि॰ अन-वनिप्। अनुगन्तरि। “अन्वामि रात्र्येति” ता॰ब्रा॰ स्त्रियां ङीप्। भाष्यकृता तु अनुपश्चादितेतद्रूपमित्युक्तम्। तेन अनु+वा-क पु॰ रूपसिद्धिः। स्त्रियां टाप्।

अन्वय पु॰ अनु+इण्-भावे अच्। सन्ततौ, अनुगतौ, “जन्माद्यस्य यतोऽन्वयादिति” भाग॰। वृत्तौ, आनुकूल्ये, कार्य्य-कारणयोरनुसरणे, कार्य्यसत्तापादकस्वसत्ताकस्य कारणस्य कार्य्ये स्थितौ, स्वसत्ताबियतसत्ताकत्वकार्य्यसंबन्धे, च। कर्त्तरि अच्। वंशे तस्य पूर्व्वपुरुषदेहावयवानुगमनात्तथात्वम्। “तदन्वये शुद्धिमति प्रसूतः शुद्धिमत्तरः” इति “रघूणामन्वयं वक्ष्ये” इति “तस्यान्वये भूपतिरेष जातः” इति “अथ स्तुते वन्दिभिरन्वयज्ञैरिति” च रघुः पदानां, स्वोपस्थाप्यपदार्थानां वा परस्परसंबन्धे। “तात्पर्य्याख्यां वृत्तिमाहुः पदार्थान्वयबोधने” इति सा॰द॰ “परस्परनिरपेक्षाणामेकस्मिन्नन्वयः समुच्चय” इति सि॰ कौ॰। “मुख्यार्थस्येतराक्षेपो वाक्यार्थान्वयसिद्धये” इति सा॰द॰। तत्सत्त्वे तत्सत्त्वरूपे, “गुणानां तदन्वयव्यतिरेकानुविधायित्वादिति” सा॰द॰। अन्वेति इन्द्रियम् कर्त्तरि अच्। प्रत्यक्षे, “स्यात् साहसं त्वन्वयवत् प्रसभं कर्म्म यत् कृतम्। निरन्वयं भवेत् स्तेयमिति” मनुः। अनुगतमात्रे त्रि॰। “का त्वमेकाकिनी भीरु! निरन्वयजने वने” इति भट्टिः अनुगतजनशून्ये इत्यर्थः।

अन्वयबोध पु॰ एकपदार्थे धर्म्मिणि अपरपदार्थस्य अन्वयसम्बन्धं बोधयति आकाङ्क्षादिना, बुध-णिच्-अण् उप॰ स॰। शब्दज्ञानजन्ये शाब्दबोधरूपानुभवभेदे। स च बोधः न प्रत्यक्षं नाप्यनुमिति नैयायिकाः। किन्तु ततोविलक्षण-

कारणकत्वाच्चित्र इति यथोक्तं प्रकाशिकायाम् । “शब्दो यदि स्वार्थस्यानुभवे भवेद्धेतुस्तर्हि प्रात्यक्षिकएवौपनायिके तत्र नाकाङ्क्षाद्युपयोगः, तद्भिन्ने चेदानुमानिक एव न च तत्र सद्यः, साकाङ्क्षत्वादिधीमात्रेण, व्याप्तिबोधस्याप्यधिकस्यापेक्षणादित्याशङ्कामपनेतुमन्वयबोधनामकमनुभवान्तरं दर्शयति । “साकाङ्क्षशब्दैर्योबोधस्तदर्थान्वय गोचरः । सोऽयं नियन्त्रितार्थत्वात् प्रत्यक्षं न चानुमा” । शाब्दधियः प्रत्यक्षत्वाभ्युपगमे प्रत्यक्षादिसामान्यं प्रति शाब्दसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वासम्भवात्, शाब्दान्यप्रत्यक्षत्वाद्यवच्छिन्नं प्रति तस्यास्तथात्वमपेक्ष्य शाब्दधियः प्रत्यक्षात्र्भिन्नत्वकल्पनायामेव लाघवाच्च । लिङ्गजन्यत्वेनान्वयबुद्धेरनुमितित्वसिद्धावनायत्त्या शाब्दान्यानुमित्यां तत्सामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वं वाच्यमतो लिङ्गजत्वमेव शाब्दधियः खण्डयति ।“योग्यतार्थगताऽऽकाङ्क्षा शब्दनिष्ठाऽनुभाविका । प्रत्येकं वा मिलित्वा वा नैते लिङ्गमसिद्धितः” । गवादावस्तित्वादेरनुभवार्थं न तावदस्तित्वबाधविरहरूपं लिङ्गं बाधनिश्चयाभावेनान्यथासिद्धस्य योग्यतानिश्चयस्यानावश्यकत्वात् योग्यतामात्रलिङ्गकसंसर्गानुमानस्यान्वय बुद्धित्वे घटः कर्मत्वमित्यादिस्थलीयस्यापि तस्य तथात्वापाताच्च । योग्यतायाः संशयस्थलेऽप्यन्वयबुद्धेरानुभविकत्वात् । गवादावस्तित्वादेरन्वयबोधानुकूलानुपूर्व्वीपर्य्यवसिता त्वाकाङ्क्षा स्वयमसिद्धा कथमस्तित्वाद्यन्वयबोधं साधयेत् तत्र गवास्तित्वादेर्योग्यताविशिष्टमप्याकाङ्क्षावत्त्वं न तदन्वयस्यानुमापकमसिद्धेरित्यादि” ।

अन्वयिन् त्रि॰ अन्वेति अनु–इण–णिनि । शाब्दबोधोपयोगि संबन्धवति अनुगते च अन्वयः वंशादिः अस्त्यस्य इनि । प्रागुक्तान्वयवति स्त्रियां ङीप् । न्यायनये अन्वयव्याप्तियुक्ते हेतौ पु॰ “केवलान्वयी” ।

अन्वर्थ त्रि॰ अनुगतोऽर्थम् अत्या॰स॰। अर्थानुगते व्युत्पत्तियुक्ते शब्दे “तथैव सोऽभूदन्वर्थः राजा प्रकृतिरञ्जनादिति” रघुः ।

अन्ववसर्ग पु॰ अनु+अव+सृज–घञ् अनुगतोऽवसर्गमिच्छानुरूपप्रचारम्, अत्या॰स॰, अनुरूपं स्वेच्छानुरूपतया अवसृज्यते न प्रतिरुध्यते अनेन इति वा अनु+अव+सृज–घञ् । यथेष्टं क्रियतामित्येवं रूपायामनुज्ञायाम् कामाचारानुज्ञाने, “अपिः पदार्थसंभावनान्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु” पा॰ अपि सिञ्च अपि स्तुहि इत्यादौ यथेष्टं कुर्या इत्याद्यर्थोऽपिना द्योत्यते न तु कुत्रापि अनुज्ञया प्रतिरोधः क्रियते इति तस्य तथात्वम् ।

अन्ववाय पु॰ अन्ववायते उत्पत्त्यानुसंबध्यते अनु+अव+अय–घञ्, इण–अच् वा अनुस्रवेति अनुगच्छति देहावयवम् अनु+अव+इण्–कर्त्तरि अच् वा । वंशे, सन्ताने च ।

अन्वयव्यतिरेकिन् त्रि॰ अन्वयव्यतिरेकौ स्तोऽस्य इनि । साध्यसाधके हेतुविशेषे, यथा वह्निसाधने धूमः । स हि वह्निमति महानसादौ, वह्न्यभाववति जलादौ च भावाभावाभ्यां वह्नेरन्वयव्याप्तेः व्यतिरेकव्याप्तेश्च तथेति न्यायमते प्रसिद्धम् । अन्वयोऽन्वयव्याप्तिर्व्यतिरेको व्यतिरेकव्याप्तिस्तौ विद्येते अस्य इनि । अन्वयव्याप्तिमति व्यतिरेकव्याप्तिमति च हेतौ । यथा वह्नौ साध्ये धूमस्य अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिकत्वम् । तत्र च धूमसत्त्वे वह्निसत्त्वरूपान्वयव्याप्तिः वह्निव्यतिरेके च धूमाभावः व्यतिरेकव्याप्तिरित्युभयव्याप्तिसत्त्वात्तथात्वम् ।

अन्वयव्याप्ति स्त्री अन्वयेन व्याप्तिर्व्यापनं नियततया स्थितिः ३त॰। यत्र धूमस्तत्र वह्निरित्येवं रूपायां व्याप्तौ। अन्वयेन तस्य सत्त्वेन व्याप्तिः इतरान्वयस्य साध्यस्यान्वयः व्यापकता । यथा धूमसत्त्वेन वह्निसत्ता इत्यतोधूमसत्त्वेन वह्नेर्व्यापकता । सा च साध्यसामानाधिकरण्यरूपा ।

अन्वयागत त्रि॰ अन्वयात् वंशपरम्परायाः आगतः । दायप्राप्ते धनादौ “श्रुतं शौर्य्यं तपःकन्याशिष्ययाज्यान्वयागतम् धनं सप्तविधं शुद्धमिति” नारद॰ ।

अन्ववेक्षा स्त्री अनु+अव+ईक्ष अङ् । अपेक्षायामनुरोधे ।

अन्वष्टका स्त्री अनुगतोऽष्टकाम् । श्राद्धकालभेदे स च अग्रहायण्या ऊर्द्ध्वं तिस्रः कृष्णाष्टम्यः अष्टकाः, तदुत्तरवर्त्तिन्यस्तिस्रः कृष्णनवम्यः तद्रूपः । तात्र सान्निकस्य मात्रादिश्राद्धकालः । तथाहि “अष्टका योर्द्ध्वमाग्रहायण्यास्तमिस्राष्टमीति” गोभि॰ । “पितृदानाय मूले स्युरष्टकास्तिस्र एव च कृष्णपक्षे वरिष्ठाश्चेति” ब्रह्मपु॰ । आश्वलायनगृह्ये तु तास्वतस्र इत्युक्तम् यथा । हेमन्तशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टका” इति ।“एकस्यां चतसृषु वेति” विकल्पश्रवणात् सामर्थ्यभेदेन एकस्यां तिसृषु चतुर्षु वा अष्टकाश्राद्धम् अन्वष्टकाश्राद्धं च कार्य्यमिति गम्यते । तत्र पशुकल्पस्थालीपाकाद्यङ्गजातमुक्त्वा “अपरेद्युरान्वष्टक्यमिति” सूत्रेण तदुत्तरवर्त्तिकृष्णनवमीषु तद्विहितम् तच्च मात्रादिभ्योऽपि देयम् “पितृभ्यश्च कृत्वा मन्त्रवर्ज्जम् स्त्रीभ्यश्च सुराचाममिति” तत्रैवोक्तेः मनुनाऽपि “पितॄंश्चैवाष्टकास्सर्व्वे नित्यमन्वष्टकासु”चेत्युक्तम् अत्र पितृपदमष्टकापक्षे स्वपरम्, अन्वका-

पक्षे "स्त्रिया पुंवत्" इत्येकशेषेण मातृपितामहीप्रपितामहीसहितपित्रादिपरम्। एवञ्च आश्वलायनगृह्ये मनुवचने च पित्रादेरपि देवतात्वश्रवणात् मात्रादिमात्रदैवत्यं रघुनन्दनोक्तं चिन्त्यं वस्तुतः शाखिभेदेन सपत्नीकपितृश्राद्धं मात्रादिदेवताकं वा तच्छ्राद्धमिति व्यवस्था। "पित्रादित्रिकपत्नीषु भोज्या मातृः प्रति द्विजाः। स्त्रीणामेव तु तद्यस्मान्मातृश्राद्धमिहोच्यते" शङ्खवचनन्तु तासां पृथक्श्राद्धविधानार्थम्। एतच्च अन्वष्टकाश्राद्धं साग्निकमात्रेण कर्त्तव्यम्। तथा च विष्णुः। "अन्वष्टकास्वष्टकावदग्नौ हुत्वा मात्रे पितामह्यै प्रपितामह्यै पूर्व्ववद्ब्राह्मणान् भोजयित्वा" इति। अत्र होमत्वदेवाग्निप्राप्तेरग्निग्रहणं तन्नियमार्थम्। न चाग्नौकरणहोमे विप्रपाण्यादेर्विधानादत्रापि तथेति वाच्यम् प्रकृतिभूतश्राद्धविष्णुक्तस्याधारान्तरस्य विकृतीभूतश्राद्धे विशेषविहिताधारेण बाधात्। न वा लौकिकाग्नौ होमः "न पैतृयज्ञियो होमो लौकिकाग्नौ विधीयते" इति मनुवचनेन निषेधात्। श्राद्धचिन्तामणावप्येवम्। श्रा॰त॰ रघुनन्दनः।

अन्वष्टमदिश अव्य॰ अष्टमीं दिशमनुलक्ष्यीकृत्य अव्ययी॰ अच्समा॰। पश्चिमोत्तरयोर्दिशोरष्टमाभिमुखीकृतदिग्भागे। स च वायुकोणः तस्य च पश्चिमोत्तरयोर्वामावर्त्तदक्षिणावर्त्ताभ्यामष्टमभागत्वात्तथात्वम् "अरण्ये समित्पाणिः सन्ध्यामुपास्ते नित्यं वाग्यत उत्तराभिमुखोऽन्वष्टमदिग्मानन्तवदगनादिति" श्रा॰त॰ सांख्या॰गृ॰। अन्वष्टमदिशमिति उभयदिगष्टमभागमिति रघु॰। [पित्यह मत्यर्थे।

अन्वह अव्य॰ अहि अहि वीप्सार्थेऽव्ययी॰ अच् समा॰।

अन्वाख्यान न॰ अनु+आ+ख्या—ल्युट्। तात्पर्य्यावधारणार्थं व्याख्याने तत्प्रतिपादने च "वस्त्वन्वाख्यानं क्रियान्वाख्यानं चेति""आत्मस्वरूपान्वाख्यानपरोऽयमिति च शृ॰ उ॰भा॰

अन्वाचय पु॰ प्रधानस्य पश्चादन्यः आचीयते बोध्यते यत्र अनु+आ+चि+अच्। उद्देश्यसिद्ध्यानुद्देश्यसिद्ध्यर्थोपदेशे। यथा भिक्षां गच्छ यदि गां पश्येस्ताञ्चानय, अत्र भिक्षायामेव उद्देश्यः न गवानयने, तत्सिद्ध्यर्थ गवानयनमनुद्दिष्टमपि साध्यतया निर्द्दिष्टम्। "चान्वाचये समाहारे" इत्यमरः। "चार्थे द्वन्द इति" पा॰ सूत्रे "समुच्चयान्वाचयेतरेतरयोगसमाहाराश्चार्थाः" इति सि॰कौ॰।

अन्वाजे अव्य॰ अनु-आजयत्यनेन अनु+आ+जि डे। दुर्ब्बलस्य बलाधाने। बलस्य हि जयहेतुत्वं प्रसिद्धम्। सप्तम्यन्तप्रतिरूपकोऽयम्। "उपाजे अन्वाजे इति" पा॰ वा उपपदसमासे अन्वाजेकृत्येत्यादौ ल्यप्। पक्षे अन्वाजेकृत्वा।

अन्वादेश पु॰ अनु+आ+दिश घञ्। पूर्व्वोपात्तस्य किञ्चित्कार्य्यान्तरं विधातुं पुनरुपदेशे। यथा अनेन व्याकरणमधीतं न्यायमेनं प्रपाठयेति न्यायपाठनार्थं पुनरुपदेशः। कथितकथने, अनुवादार्थे च। "इदमोऽन्वादेशेऽशनुदात्त" इति पा॰।

अन्वाधान न॰ वह्निस्थापनस्य पश्चात् आधानम्। आहित वह्नौ द्वयोः तिसृणां वा समिधामाधाने। स्थण्डिलादिकरणानन्तरम् "तदभ्युक्ष्याग्निं प्रतिगाय्यान्वाधाय परिसमुह्येति" आ॰गृ॰ उक्ते हि अन्वाधानोत्तरं तदाधानकृत्यम्। "अग्नन्वाधानमध्वर्यु र्यजमानो" वेति काव्या॰ २,१,२।

अन्वाधि पु॰ पश्चात् आधीयते अनु+आ+धा कि। स्वसमीपे आहितस्य वस्तुनः स्वामिने दानाय परत्राधाने तद्विषये धने च "अर्थमार्गणकार्य्येषु अन्यस्मिन् वचनान्मम। दद्यास्त्वमिति योदत्तः स इहान्वाधिरुच्यते इति" काव्या॰ स॰। सन्तत आधिः। सन्ततमानसव्यापायाम्।

अन्वाधेय न॰ विवाहस्य पश्चात् आधेयम् दत्तम्। अनु+आ+धा यत्। विवाहात् परम् पित्रादिभिः स्त्रीभ्यो दत्तधने स्त्रीधनभेदे "विवाहात् परतो यत्तु लब्धं भर्त्तृकुलात् स्त्रिया अन्वाधेयं तदुक्तं तु लब्धं बन्धुकुलात्तथेति" ना॰स॰। "बन्धुदत्तं तथा शुल्कमन्वाधेयकमेव च। अप्रजायामतीतायां बान्धवास्तदवाप्नुयुरिति" या॰।

अन्वायतन अव्य॰ आयतनस्य मध्यम् अव्य॰। गृहमध्ये इत्यर्थे अनुगतमायतनम् अत्या॰स॰। गृहानुगते त्रि॰।

अन्वायत्त त्रि॰ अनु+यत क्त। अनुगते "प्रस्तोतः! या देवता प्रस्तावमन्वायत्ता तां चेदविद्वानिति" "बसवोऽन्वायत्ता" इति च छा॰उप॰।

अन्वारब्ध त्रि॰ अनु+आ+लभ कर्त्तरि क्त लस्य रः। कृतस्पर्शे "विष्णोः कर्म्माणीति वाचयति यूपमन्वारब्धमिति" का॰ ६,३,१२, "अन्वारब्धं स्पृष्टवन्तमिति" वेददीप॰। कर्म्मणि क्त। पश्चाद्भागे स्पृष्टे, पश्चाल्लग्ने च। "अन्वारब्धेन सव्येन पाणिना दक्षिणेन तु इति" श्रा॰त॰ या॰। "अन्वारब्धेन पश्चाल्लग्नेनेति" रघु॰। "द्वाभ्यां पर्वाभ्यामन्वारब्ध" इति गौ॰ सू॰।

अन्वारभ्य त्रि॰ सह आलम्भ्यः लस्य रः। सहस्पृश्य।

अन्वारम्भ न॰ पश्चात् आलम्भः लस्य रः। स्पर्शे अनुपूर्व्वकलभेर्हि स्पर्शार्थत्वम्। "अनन्वारम्भमन्वारभामहे"

इति यजु० ३५,१२ स्पर्शार्थे प्रयोगात्। "अनड्वाहमन्वारभामहे आलभामहे स्पृशाम" इति वेददीपः। [रूढ़े च।

अन्वारूढ त्रि० अनु+आ+रुह—क्त। अधिरूढ़े। पश्चादा-

अन्वारोहण न० पश्चात् आरोहणम्। पश्चाद्भर्त्तरि मृते पश्चात् सह वा स्त्रियाश्चितारोहणे तच्च "ब्रह्मचर्य्यं तदन्वारोहणं वेति" वि०सूत्रे विहितम् विवृतमनुमरणशब्दे।

अन्वासन न० अनु+आस-ल्युट्। अनूपवेशनेन सेवने।

अन्वासित त्रि० अनु+आस—कर्मणि क्त। पश्चादुपवेशनादिना सेविते "अन्वासितमरुन्धत्येति" रघुः।

अन्वाहार्य्य न० मासि मासि आह्रियते अनु+आ+हृ-कर्मणि ण्यत्। "यच्छ्राद्धं कर्म्मणामादौ या चान्ते दक्षिणा भवेत्। आमावास्यं द्वितीयं स्यादन्वाहार्य्यं विदुर्बुधा इति" कात्यायनपरिभाषिते नान्दीमुखश्राद्धे, अमावास्यायां मासि मासि कर्त्तव्ये श्राद्धे, दक्षिणायाञ्च "पितॄणां मासिकं श्राद्धमन्वाहार्य्यं विदुर्बुधा इति मनुः। "सर्वाण्येवान्वाहार्य्यवन्ति" गोभि०। अन्वाहार्य्यं नान्दीमुखश्राद्धम् दक्षिणा च तदुभयवन्ति। स्वार्थे कन् तत्रैव। "पिण्डान्वाहार्य्यकं श्राद्धं कुर्य्यान्मासानुमासिकमिति" मनुः मासिमासिकर्त्तव्यश्राद्धस्यानुमासमाह्रियमाणत्वात् नान्दीमुखस्य संस्कारादौ आह्रियमाणत्वात्, दक्षिणायाः कर्म्मणां पश्चात् आह्रियमाणत्वाच्च तथात्वम्।

अन्वाहार्य्यपचन पु० अन्वाहार्य्यं तदर्थान्नं पच्यतेऽनेन पच+ल्युट्। दक्षिणाग्नौ ऋग्वेदविधिना स्थापितेऽग्नौ। "अथ हैनमन्वाहार्य्यपचनोऽनुशशासापो दिशो नक्षत्राणि चन्द्रमा इति छा०उप०। अन्वाहार्य्यपचनो दक्षिणाग्निरापो दिशो नक्षत्राणि चन्द्रमा इत्येता मम चतस्रस्तनवस्तत्वर्त्ता अहमन्वाहार्य्यपचनः विभज्य आत्मानं स्थितः इति" भा०। "प्रसिद्धं हि दर्शपौर्णमासयोरन्वाहार्य्यपचने हविः श्रपयन्तीति" आन०गि०। "यस्मिन्नग्नावृचा वा साम्ना वा यजुषा वा समिधं वाभ्यादध्यादाहुतिं वा जुहुयादन्ते दक्षिणां वा हरेयुरनु वा गमयेयुर्दक्षिणा वाहेन हरन्त्यान्वाहार्य्यपचनोभविष्यतीति अनु वा गमयन्ति" इति शत० ब्रा० तस्य निरुक्तिर्दर्शिता।

अन्वाहित त्रि० अनु+आ+धा—क्त। कृतान्वाधाने, वक्ष्यमाणप्रमभिद्विशेषे अन्वारोपिते" आधेःस्वामिनोदानार्थमपरस्य हस्ते निक्षिप्ते च। "अन्वाहितं याचितकमित्यादि या०।

अन्विच्छा स्त्री अनु+इष—अ नि०। अन्वेषणे।

अन्वित त्रि० अनु+इण+क्त। अनुगते, युक्ते, सहसम्बद्धे, शाब्दबोधे विशेष्यताप्राप्ते च "प्रकृत्यर्थान्वितस्वार्थबोधकत्वं प्रत्ययानामिति" न्यायः।

अन्विष्ट त्रि० अनु+इष—क्त। अन्वेषिते कृतान्वेषणे। "यद्वायुरन्विष्टमृगैः किरातै"रिति कुमा०। कृतानुसन्धाने च "अन्विष्टः स्यात् प्रमातैव पाप्मदोषादिवर्ज्जित" इति शा०भा०।

अन्विति त्रि० इण-क्तिन् नमस्कारेण अनुकूला इतिः यस्य। नत्या अनुकूलताप्राप्ते "अन्वितिरसि दिवे त्वेति" ता० ब्रा०। "अन्वितिः अनुकूलनतियुक्तोऽसीति" भा०।

अन्वीक्षा स्त्री पश्चात् ईक्षा पर्य्यालोचना प्रा०स०। वेदवाक्यश्रवणस्य पश्चात् तदर्थनिश्चयार्थं तदर्थपर्य्यालोचने, अन्वीक्षायै हिता ठक्। आन्वीक्षिकी तर्कविद्या। "आन्वीक्षिकी कौशलानामिति" गीता। ल्युट्। अन्वीक्षणमप्यत्र न०।

अन्वीत त्रि० अनु+ई—गतौ कर्त्तरि क्त। अनुगते अन्वितशब्दार्थे

अन्वीप त्रि० अनुगता आपो यत्र स्थानादौ अच्समा० अचि आत ईत्। अनुगतजले स्थाने, देशे वाच्ये तु "ऊदनोर्देशे" इति पा० ऊत्, अनूपोदेशः।

अन्वृच अव्य० ऋचि विभ० अव्ययी० अच् समा०। ऋचीत्यर्थे। "त्रिष्टुभश्चान्वाह तासायुक्तो बन्धुरुतं वेवामन्वृचमिति" शत०ब्रा०।

अन्वेष पु० अनु+इष—भावे घञ्। अन्वेषणे अनुसन्धाने गवेषणे "वयं तत्त्वान्वेषान्मधुकर! हतास्त्वं खलु कृतीति" शकु०।

अन्वेषण न० अनु+इष—भावे ल्युट्। अनुसन्धाने गवेषणे नष्टद्रव्यस्य दर्शनाय लाभाय वा व्यापारभेदे। "रक्षान्वेषणदक्षाणां द्विषामामिषतां ययौ" रघुः।

अन्वेषणा स्त्री अनुगता एषणा "इषेरनिच्छार्थस्येति" पा० युच् टाप्। तत्त्वानुसन्धाने तर्कादिना ज्ञातपदार्थस्य शुद्ध्यर्थं युक्त्यादिना समर्थने गवेषणे च।

अन्वेषित त्रि० अनु+एष गतौ इष स्वार्थे णिच् कर्म्मणि वा क्त। गवेषिते, कृतानुसन्धाने च।

अन्वेषिन् अनु+इष—णिनि। गवेषणकर्त्तरि "तौ सीतान्वेषिणौ गृध्रं लूनपक्षमपश्यतामिति" रघुः। स्त्रियां ङीप्।

अन्वेष्टव्य त्रि० अनु+इष—कर्म्मणि तव्य। अनुसन्धेये "सोऽन्वेष्टव्यः स विजिज्ञासितव्य इति श्रुतिः "अन्वेष्टव्यात्मविज्ञानात् प्राक्प्रमातृत्वमात्मन" इति शा०भा०।

अन्वेष्टृ त्रि० अनु+इष—शीलार्थे तृच् वा इडभावः। गवेषण

गौणे तत्कर्त्तरि च "अनुपदमन्वेष्टा" पा०। इटपक्षे अन्वेषिताप्यत्र। उभयतः स्त्रियां ङीप्।

अप् स्त्री ब०व०। आप क्विप् ह्रस्वश्च। जले। "प्रतं जलं ह्रस्वञ्चलमन्तिकेऽपाम्" भट्टिः। "अद्भिरेव पारयित्वा नैत्यिकाले भुजिक्रियेति" स्मृतिः अन्नेरापः, अद्भ्योदमिति श्रुतिः "अपएव ससर्ज्जादौ तासु बीजमवासृजदिति" मनुः। समासान्ते अच् समासान्तः। "बह्वपानि तडागानि सारसाः समुपासते" इत्युद्भटः। कृतसमासान्तस्य उपसर्गद्व्यन्तःपरस्य आतईत्त्वम्। समीपं प्रेपम् द्वीपः अन्तरीपम्। अनुपूर्व्वात् तु देशे वाच्ये ऊत्। अनूपोदेशः अन्यत्र अन्वीपोग्राम इत्यादि। पूजार्थकसुपूर्व्वात् न अच्। स्वाम्पि नगराणि। अपां विकारः मयट्। अम्मयः, वा ष्यञ्। आप्यम्। स्वार्थे चातु० ष्यञ्। आप्यं जले न०।

अप अव्य० न पाति पा ड। वियोगे, विकृतौ, विपरीते, निदर्शने, आनन्दे, वर्ज्जने, चौर्य्ये च। "अप-वियोग-विकृति-विपरीत-निदर्शनानन्द-वर्ज्जन-चौर्य्य-वारणेषु" इति ग०म०। वियोगे "अपयाति सत्वे निविशते पैतीति" पा०भा०। "भीत्या रामादपासरत्?। विकृतौ, अपकृतः अपचयः विपरीते, अपशब्दः "तत्र शक्तिवैकल्यप्रमादालसतादिभिः। अन्यथोच्चारिताः शब्दा अपशब्दा इतीरिताः" इति हर्य्युक्तेः साधुशब्दानां वैपरीत्येनोच्चारणयापशब्दत्वस्य परिभाषितत्वादस्य विपरीतशब्दत्वम्। निदर्शने निदेशे अपदिशति। आनन्दे अपहसति, वर्जने "अपपरी वर्जने" इति पा० उक्तेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञा तद्योगे पञ्चमी। अप त्रिगर्त्तात् वृष्टोदेवः। चौर्य्ये अपहरति। वारणे अपवर्त्तयति "समेन केनापवर्त्तते" इति लीला०। अपकर्षे अपकर्म। अधः प्रदेशे, च अपाङ्ग अपानः। अधोगतिमानिलश्चः।

अपकर्मन् न० अपकृष्टं कर्म प्रा०स०। दुष्टाचरणे। अपाकरणे च "ऋणस्यानपकर्म चेति" ऋणस्यानपकर्म चेति स्मृतिः प्रा०ब०। दुष्टाचरणवति त्रि०। स्त्रियां वा डाप्।

अपकर्त्तृ त्रि० अप+कृ-तृच् स्त्रियां ङीप्। अपकारकारके।

अपकर्ष पु० अप+कृष-भावे घञ्। उचितधर्म्मापेक्षातो हीनतायां, "तत्र पृथिव्यादीनामन्योन्यानुप्रवेशकृतः सलिलभवरभोऽल्पतृकर्षापकर्षेण चेति" यथा हि वर्णानां पञ्चानामुत्कर्षापकर्षकृतेन संयोगविशेषेणेति" च सुश्रुतः "उत्कर्षञ्चापकर्षञ्च मनुष्येष्विह जन्मत इति" मनुः। "उत्कर्षापकर्षविहीनोमध्यः, मि०को०। स्वकर्त्तव्यकालात् पूर्व्वकालकरणे, परस्थतपदानामन्वयार्थं पूर्व्वस्थते आकर्षणे आकर्षणमात्रे च। अपकृष्यते कर्म्मणि घञ्। स्वकालतः पूर्व्वं कर्त्तव्ये यथा अपकर्षससिराडनम्। तथा च "मुख्यश्राद्धं मासिमासि अपर्य्याप्ताहतं प्रति। द्वादशाहेन वा कुर्य्यादेकाहे द्वादशाहवेति" स्मृतौ मरणोत्तर मृताहे मासि मासि कर्त्तव्यानां महैकोद्दिष्टनिमित्तकमासिकादीनां द्वादशाहेषु एकाहेषु च कर्त्तव्यतोक्तेः सर्व्वापकर्षः। तथाऽपकर्षे च हेतव एकपुत्रत्वादयः। "आनन्त्यात् कुलधर्म्माणां पुंसश्चायुषः क्षयात्। अस्थितेश्च शरीरस्य द्वादशाहे प्रशस्यते इति" स्मृत्युक्ताः। तत्र पाश्चात्यानां कुलधर्म्मात् द्वादशाह एव कर्त्तव्यतायाः कुलपरम्पराचारः। बङ्गीयानान्तु एकपुत्रस्यैव आयुःक्षयसम्भावनायामिति भेदः। अयमेव सर्व्वापकर्षः, आशौचद्वारम्भकाले तु न सर्वापकर्षः। किन्तु पक्षाद्वाविनामेवापकर्ष इति भेदः। एवं नवमासमासादिष्वप्यपकर्षणे न सर्व्वापकर्ष इति बोध्यम्।

अपकर्षक त्रि० अपकर्षति अप+कृष-कर्त्तरि ण्वुल्। अपकर्षकारके "रसस्थानपकर्षकत्वे तेषां दोषत्वमपि नाङ्गीक्रियते" इति "दोषाणां स्यापकर्षका" इति च सा०द०।

अपकर्षण त्रि० अपकर्षति अपहरति कर्त्तरि ल्यु। अपहारके "नवास्ति महतां तेषां किञ्चित्तस्यौत्यापकर्षणमिति" "वर्षायां बहुविस्मृताकृताः क्षेपापकर्षणा" इति सुश्रु० भावे ल्युट्। आकर्षणे न०। "सशल्यः क्रियते प्राणैर्विशल्योविनशिष्यति। इति मामाविशङ्कमा तस्य शल्यापकर्षणे" रामा०।

अपकाम त्रि० अपगतः कामो यस्य यत्र यस्माद्वा प्रा०ब०। अपगतकामे वा उत्तरपदलोपाभावे अपगतकामोऽप्यत्रार्थे "अपकामं स्यन्दमाना अवीवरत योहितमिति" अथ० १२.२.। कामस्याभावः अव्यये अव्ययी०। कामाभावे अव्य० "शतोरकाम कृणोति धन्वनीति" ऋ० ६.७५.२. "अपकामं कामस्याभायमिति" भा०।

अपकार पु० अप+कृ-भावे घञ्। अनिष्टसम्पादने तद्धेतौ द्रोहे च "द्रोहोऽपकार इति" मि०को०। "उपकर्त्त्रारिणा सन्धिर्न मित्रेणापकारिणा। उपकारापकारौ हि लक्ष्यं लक्षणमेतयोरिति" माघः। "अपकारोऽनिष्टचिन्ते" त्यक्तोऽनिष्टं भयादिः। चिन्तने च "ततो जाताक्रिमा घोरा नानारूपा महाविषाः अपकाराय वर्त्तन्ते इति सुश्रुतः।

अपकारगिर् स्त्री अपकारेण द्वेषेण गीर्य्यते गृ क्विप्। भर्त्सनवाक्ये। "भर्त्सनं त्वपकारगीः" इत्यमरः।

अपकारिन् त्रि० अप+कृ-कर्त्तरि णिनि। अपकारकारके,

अनिष्टचिन्तके द्रोग्धरि च। "उपकर्त्तारिणा सन्धिर्न मित्रेणापकारिणेति" माघः स्ववीर्य्येणैव तान् शिष्यान्मानवानपकारिण" इति मनुः।

अपकृत त्रि० अप+कृ-कर्म्मणि क्त। यस्यानिष्टं कृतं तस्मिन् कृतद्रोहे "किं मयापकृतं तस्येति"। भावे क्त। अपकारे न०। "मित्रस्य चैवापकृते द्विविधोविग्रहः स्मृत" इति मनुः। [द्रोहे च।

अपकृति स्त्री अप+कृ-भावे क्तिन्। अपकारे, अनिष्टचिन्तने,

अपकृत्य न० अपकृष्टं कृत्यम् प्रा०स०। अपकृष्टकर्म्मणि। अप+कृ-भावे क्यप्। अपकारे न०। भावे स्त्रियां क्यप्। अपकृत्या अपकारे स्त्री।

अपकृष्ट त्रि० अप+कृष-क्त। अधमे, हीने, स्वकालात् पूर्व्वकाले कृते, परसूत्रादन्यथार्थं पूर्वसूत्रे आकृष्टे, आकृष्टमात्रे च "स्वोच्चापकृष्टा भगणैः प्राङ्मुखं यान्ति मङ्गहा" इति सूर्य्यसिद्धान्तः।

अपक्ति स्त्री न पक्तिः अभावार्थे न०त०। पाकाभावे।

अपक्रम पु० अप+क्रम-भावे घञ्। अपयाने। "अपक्रमादुहैवैषामेतद्बिभयाञ्चकार" शत०ब्रा० ४,३,३,११। अपक्रम्यते यस्मात् अपादाने घञ्। अपयानावधिस्थाने "विक्षिपत्येष विक्षेपं चन्द्रादीनामपक्रमादिति" सू०सि०। "अपक्रमात् क्रान्तिवृत्तस्थस्पष्टग्रहभोगस्थानादिति" रङ्गनाथः। अपगतः क्रमःपरिपाटी यस्मात् प्रा०स०। क्रमविहीने अक्रमे त्रि० वा उत्तरपदलोपाभावे अपगतक्रमोऽप्युक्तार्थे त्रि०। क्रमस्यात्ययः अव्ययी०। क्रमात्यये अव्य०। क्त्रि वेट्कत्वात् वा वृद्धिः। अपक्रामोऽप्युक्तार्थे। "यस्यस्याभिक्रान्त्याऽपक्रामाय" इति ऐ० ब्रा०।

अपक्रमण त्रि० अप+क्रम-भावे ल्युट्। अपयाने पलायने च। "अपक्रमणमेवाद्य सर्वकामैरहं वृणे" इति रामा०। "पुरस्ताद्वापक्रमणमस्यत्वेरान्विच्छतेति" शत०ब्रा०।

अपक्रमिन् त्रि० अप+क्रम-कर्त्तरि णिनि वेट्कामन्तत्वात् वा ह्रस्वः। अपयानकर्त्तरि "तानेवैतदनपक्रामिणोऽकुरुत" शत० ब्रा० वृद्धौ अपक्रामीत्यपि स्त्रियां ङीप्।

अपक्रिया स्त्री अप+कृ-भावे स्त्रियां श। द्रोहे, अपकारे च। चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपौ सान्त्वमपक्रियेवि" माघः। "जन्मवेषतपसां विरोधिनी मा कृथाः पुनरमूमपक्रियामिति" किरा०।

अपक्रोश पु० अप+क्रुश-घञ्। निन्दने। उपक्रोशोऽप्यत्र। भावे ल्युट्। अपक्रोशनमप्यत्र न०।

अपक्व त्रि० न पक्वः। अपरिणते अपक्वयोगी अपरिणतयोगी यथा योगाभ्यास उचितः तथाभ्यासशून्यः इत्यर्थः। आमे तण्डुलफलादौ च। "अपक्वेन वर्त्तितव्यं फलमूलादिनापि वेति" स्मृतिः।

अपक्ष त्रि० नास्ति पक्षो गरुत् यस्य। पक्षशून्ये उड्डयनशक्तिशून्ये च। पक्षः सहायः। तच्छून्ये।

अपक्षपात पु० पक्षे सहायतायां पातः आनुकूल्यम् अभावार्थे न० त०। पक्षपाताभावे सहायताऽकरणे। "अपक्षपातात् वक्तव्यं सभायामिति निश्चय इति" नीति०।

अपक्षपातिन् त्रि० पक्षे सहायतायां पतति पत णिनि ७०त० ततः न०त०। पक्षपातिभिन्ने यथार्थवादिनि।

अपक्षेपण न० अप-क्षिप-ल्युट्। अधःस्थानसंयोगहेतौ क्रियाविशेषे, अधःपातने च। अवक्षेपणमप्यत्रार्थे। उत्क्षेपणं तथापक्षेपणमाकुञ्चनं तथा प्रसारणञ्च गमनं कर्म्माण्येतानि पञ्च चेति" भाषा० अवक्षेपणमिति वा पाठः।

अपगण्ड पु० गण्डोवृद्धो वैपरीत्यार्थकेनापशब्देन प्रा०स०। अतिबाले अपोगण्ड इति हैम०। अपोगण्डशब्दे विवरणं दृश्यम्। [भावे घञ्। तत्रार्थे पु०।

अपगत त्रि० अप+गम-कर्त्तरि क्त। अपयाते पलायिते च।

अपगम पु० अप+गम-भावे घञ् न वृद्धिः। अपयाने अपसरणे। "निद्रापगमहेतुभ्यो विबोधश्चेतनागम" इति सा०द०। "पुराणपत्रापगमादनन्तरं लतेव सन्नद्धमनोज्ञपल्लवेति" रघुः।

अपगर पु० अप+निन्दार्थे गॄ भावे अप्। निन्दने। "अन्यदन्तर्वेदीत्युपक्रम्य "अभिगरापगरौ" कात्या० १२,३,२, "अपगरोनिन्देति" तद्व्या०।

अपगा स्त्री अपगच्छति निष्यन्दते अप+गम ड। आपगायाम् नद्याम्। अपयानकर्त्तरि त्रि०।

अपगा(गो)रम् अव्य० अप+गुरी-उद्यमने णमुल् एच आत्त्वं वा। उद्यम्येत्यर्थे "अस्यपगारम् अस्यवगोरं वेति" सि०कौ०।

अपगोह पु० अप+गुह-घञ्। तिरोधाने गोपने च। "स विद्वानपगोहं कनीनामाविर्भवन्निति" ऋ० २,१५,७, "अपगोहं तिरोभावमिति" भाष्यम्।

अपघन पु० अपहन्यते संहत्य कर्म्म कृत्वा वियुज्यते अप+हन-अप् घनादेशः। शरीरे, हस्ताद्यवयवे च। शरीरादि हि पुरुषोपभोगाय प्रथमं संहत्य तत्तत्कर्म्म निष्पाद्य भोगादृष्टक्षये पुनर्वियुज्यते इति तस्य तथात्वम्। देहादेः संहत्य

कारित्वं च पातञ्जलादौ दर्शितं यथा। "परार्थं संहत्य कारित्वादिति" पात०। इतरसाहित्येनार्थक्रियाकारित्वं संहत्यकारिता, संहननञ्च आरम्भकसंयोगभेदः। तथा च देहादिकं परार्थं स्वेतरस्य भोगापवर्गफलकम्, संहतत्वात् शय्यासनादिवदित्यनुमानप्रयोगः। अतएव सांख्यसूत्रे "संहतपरार्थत्वादिति" संहत्यसिद्धिरुक्ता। संहतानां देहादीनां स्वेतरस्य भोगादिफलकत्वात् संघातातिरिक्तः पुरुषोऽनुमीयते नहि अचेतनानां देहादीनां स्वतः संघातः सम्भवति अतः संघातसिद्धये पुरुषसिद्धिरिति समुदितार्थः। "संयोगाश्च विभागान्ता" इत्युक्तेः संयोगभेदरूपसंहननस्यावश्यं वियोगान्तत्वात् देहादीनां तदवयवानाञ्च क्रमेणारम्भकसंयोगनाशेन परस्परवियोग इत्यतोऽङ्गादेरवश्यवियोगवत्त्वात् तथात्वम् अतएव "अन्तवन्त इमे देहा नित्यस्योक्ताः शरीरिणः" इति गीतायामारम्भकसंयोगनाशपूर्व्वकपरस्परवियोगेन नाश उक्तः। "लोहोद्भवघनस्कन्धा ललितापघनां स्त्रियमिति" भट्टिः। अपगतोघनोमेघो यस्मात् प्रा०ब० वा गतलोपः। मेघावरणशून्ये त्रि० वा गतलोपाभावे अपगतघनोऽप्युक्तार्थे। [मरणे च।

अपघात पु० अप हन भावे घञ्। अपकृष्टहनने दुष्टहेतुक-

अपघातक पु० अपहन्ति अप+हन ण्वुल्। विनाशके। "जिज्ञासा तदपघातके हेतौ" सा०का० पाठान्तरम्।

अपघातिन् त्रि० अप+हन—कर्त्तरि णिनि। अपहनन कर्त्तरि स्त्रियां ङीप्।

अपच पु० न पक्तुं शक्तः पच—"अचकावशक्ताविति" पा०। अच्। पक्तुमशक्ते। "अपचः पक्तुमशक्तः" इति सि०कौ०।

अपचय पु० अप+चि भावे अच्। हानौ, अपहरणे, व्यये च।

अपचरित न० अपकृष्टं चरितं प्रा०स०। अपकृष्टचरिते सदोषाचरणे, "आहोस्वित् प्रसवो ममापचरितैर्विष्टम्भितो वीरुधामिति" शकु०।

अपचार पु० अप+चर भावे घञ्। अहिताचरणे अपथ्यसेवने "कृतापचारोऽपि परैरनाविष्कृतविक्रियः। असाध्यः कुरुते कोपं प्राप्ते काले गदो यथेति" माघः। "अपचारः अपकारः अपथ्यञ्चेति" मल्लि०। "योनिप्रदोषाश्च भवन्ति शिश्ने पञ्चोपदंशा विविधापचारैरिति" वैद्य०। वैगुण्यादिहेतुकदोषे "नापचारमगमन् क्वचित् क्रियाः" इति माघः। "अपचारं दोषं वैगुण्यं कारादिदोषाकाविति" मल्लि०। विनाशे च "महाध्वरे विध्यपचारदोष" इति किरा०। "अपचारः कर्म्मलोपदोष" इति मल्लि०। "स्वल्पापचारे मासव्रतनिषाविति" मीमांसा। अपक्रमणे च "गृहमानाऽपचारं सा बभ्रुपक्षभयात्तदा" भा०अनु० प० १११ अ०।

अपचारिन् त्रि० अप+चर-तच्छीलार्थे कर्त्तरि णिनि। अपकर्म्मकरणशीले स्त्रियां ङीप्। "पत्यौ भार्य्यापचारिणीति" मनुः। "भार्य्या अपचारिणी व्यभिचारिणी जारपतिं लभमाने भर्त्तरि पापं संश्लेषयतीति" कुल्लूकभट्टः।

अपचिकीर्षा स्त्री अपकर्त्तुमिच्छा अप+कृ सन् भावे स्त्रियाम् अ। अपकर्त्तुमिच्छायाम्। [कारकामेच्छायामिति।

अपचिकीर्षु त्रि० अपकर्त्तुमिच्छुः अप+कृ सन् उ। अप

अपचित् त्रि० अप+चि-क्विप्। अपचयकारके। "इतस्ता सर्व्वानश्यन्तु वाधका अपचितामिव" अथ०६, २५, १।

अपचित त्रि० अपचाय्यते आनन्देन पूज्यते चाय पूजनादौ क्त चायतेश्चिः अपगतस्यानन्दपूर्व्वकत्वम्। आनन्देन पूजिते। पूजितो हि आनन्दपूर्व्वकं पूज्यते। अप+चि क्त। जातापचये अवयवाद्यपचययुक्ते, क्षीणे, व्ययिते च। "तत्रापचितगात्राः प्राणिनोभवन्ति" सुश्रुतः।

अपचिति स्त्री० अप+चाय क्तिन् चायतेश्चिः। पूजायाम् "विहितापचितिर्महीभृता" इति माघः। अप+चि क्तिन्। अपचये क्षीणतायाम्, अपक्षयरूपभावविकारभेदे च।

अपची स्त्री अपकृष्टं पच्यते सोपच कर्म्मकर्त्तरि अच् गौरा० ङीप्। गण्डमालापरिजात रोगभेदे "इदानीमन्यथापूर्व्वदगण्डमालानां निदानं व्याख्यास्याम" इत्युपक्रम्य "अनन्यापचीकपचीयमानं …… तेषु कण्डूयनाद्युत्पकृताः प्रभिन्नाः स्रवन्ति नश्यन्ति भवन्ति चान्ये" इति सुश्रुते तल्लक्षणमुक्तम्। "ते ग्रन्थयो केचिदवाप्तपाकाः स्रवन्ति नश्यन्ति भवन्ति चान्ये। कालानुबन्धं चिरमादधाति सैवापचीति प्रवदन्ति केचिदिति" … "नाडी कफानिलकृतामपचीं व्रणांश्चेति" अपची गण्डमाला च यक्ष्मा शोथश्चेति" च सुश्रुत। [विसर्गे।

अपचायमान त्रि० अप+चि कर्म्मकर्त्तरि शानच्। अपचीयमाने।

अपच्छाय पु० अपगता देहच्छाया कान्तिर्यस्य प्रा०ब० वा गतलोपश्च। देवे देहच्छायाशून्यत्वात् तथात्वम्। अतएव "भवान् कथं स्वित् देहच्छाया नलस्यास्ति तथापि नैवास। इत्यादिवच्च तत्र निर्दिष्टा … नैषधे … इति नैषधे देवानां छायाराहित्यं … वर्णितम्। अप्रगतकान्तौ त्रि०।

अपच्याव पु० अप+च्युङ् गतौ भावे अप। अपसरणे निरसने

"यत्र नार्य्यपच्यवमुपच्यवञ्च शिक्षते" इति ऋ० १,२८,३ "अपच्यवं शालाया निर्गममिति" भा०। अप+च्यु-करणे, अप्। अपसरणे। [क्षरिते च।

अपच्युत त्रि० अप+च्यु-कर्त्तरि क्त। अपक्षयप्राप्ते नष्टप्राये-

अपजर्गुराण त्रि० अप+गॄ-यङ् लुक्-ताच्छील्ये चानश्। आच्छादनादिमोचनशीले "जिगर्त्तिमिन्द्रो अपजर्गुराण" इति ऋ० ५,२९,४।

अपञ्चीकृत त्रि० अपञ्चात्मकः पञ्चात्मकः कृतः न०त०। पञ्चात्मकतामनापादिते सूक्ष्मभूते, पञ्चीकारप्रकारस्तु पञ्चीकरणशब्दे वक्ष्यते "पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितम् अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनमिति" वेदा०प०।

अपजय पु० अप+जि-भावे अच्। पराजये।

अपटान्तर त्रि० पटेन तिरस्करिण्या अन्तरमत्र न०त०। अव्यवहिते, आसन्ने, संसक्ते च। अपदान्तरमित्यप्यत्रैवार्थे।

अपटी स्त्री अल्पः पटः पटी न०त०। (कानात्) इति ख्याते काण्डपटे वस्त्रप्रावरणे स च "दूष्याधोलम्बिशायुमञ्चाराथः पटभेदः" इति मल्लिनाथः।

अपटीक त्रि० नास्ति पटी यस्य कप्। प्रावरणपटशून्ये, अपगता टीका व्याख्याग्रन्थो यस्य। टीकाज्ञानशून्ये, "अपटीकोजडोमाघे भ्रमं आद्येन ताद्यते" इत्युद्भट०।

अपटीक्षेप पु० अपट्याः काण्डपटस्य क्षेपः। प्रावरणपटक्षेपे। नाट्ये हि प्रावरणपटे अन्तराक्षिप्ते एव पात्रप्रवेशोऽभिनयसम्प्रदायस्तमुल्लङ्घ्य पात्रेण यत्र काण्डपटं स्वयं क्षिप्त्वा प्रविश्यते तेन चाकस्मिकत्वं तत्प्रवेशस्य गम्यते। एतत्प्रयोगश्च भूरिशो नाटकेषु।

अपटु त्रि० पटुर्दक्षः न०त०। रोगिणि, दक्षतारहिते, कार्य्याक्षमे, दक्षताविरोधिमन्दत्वे च। भावे त्व अपटुत्वम्। अपाटवे। तल्। अपटुताप्यत्रैव त्वान्तं न०तसान्तं स्त्री। गुणवचनत्वात् इमनिच्। अपटिमा तत्रैव पु०।

अपण्य त्रि० न पण्यः विक्रेयः अप्राशस्त्ये न०त०। स्मृत्यादिनिषिद्धविक्रये पदार्थे। प्रायश्चित्तसहितानि अपण्यानि च प्रायश्चित्तविवेके दर्शितानि यथा

विष्णुः। कृष्णवस्त्ररङ्गरत्नगुडगन्धमधुरसोर्णाविक्रयी त्रिरात्रमुपवसेत्। रङ्गः सिन्दूरकुसुम्भादि। एतत् सकृद्विक्रये पैठीनसिः। "तथाऽविक्रेयाणि ब्राह्मणस्य लवणं पक्वान्नं मधुरक्षीरं दधि घृतमुदकं सर्व्वगन्धोलाक्षारक्तवासो गुडकौलं ग्राम्यपशून्नामिकशाफाः केशिनः। सर्व्वे चारण्याः पशवोविद्यापूर्त्तमिष्टं गावः शङ्खश्चोर्णा चेति विक्रयेण तेषामेकैकस्मिन् प्राजापत्यञ्चरेत्"। तथा च्यवनः "दधिमधूच्छिष्टसर्पिःपक्वान्नतिलतक्रक्षीररसविषतिलाश्वनीलीकौपेयशमीलाक्षारसलवणविक्रये प्राजापत्यञ्चरेत्। एतच्चाभ्यासविषय तत्र धेनुरेका दातव्या। हारीतः। "लाक्षालवणमांसतैलक्षीरदधिघृततक्रगन्धचर्म्मरक्तवाससामेकतमविक्रये चान्द्रायणम्" तथा शातातपः। "आममांसकुरासोमलाक्षालवणसर्पिषाम्। विक्रये सर्व्वपण्यानां द्विजश्चान्द्रायणञ्चरेत्"। एतच्चात्यन्ताभ्यासे चान्द्रायणे चाष्टधेनवः। भविष्यपुराणे। "गुडं तिलांस्तथा नीलीं केशगोधूमकन्यकाः। विक्रये ब्राह्मणोऽपाश्च कृच्छ्रं सान्तपनञ्चरेत्"। एतद्वारत्रयाभ्यासे सान्तपने धेनुद्वयम्। हारीतः "अयोसिक्थशिकेशरिणाश्च धेन्वनडुद्वृषभशस्त्रवित्तविक्रये तप्तकृच्छ्रविधिः। हिङ्गुगुग्गुलुरससर्जरसहरितालमनःशिलाञ्जनगैरिकक्षारलवणमणिमौक्तिकप्रवालदन्तनखशुक्तिशङ्खवेणवमृण्मयविक्रये च। आरामतडागोदपानपुष्करिणीपुत्तसुहृद्विक्रयेषु त्रिषवणस्नाय्यधःशायी चतुर्थकालभुक् संवत्सरेण पूतोभवतीति"। आरामादिनिखिलविक्रये ह्येतदिति धर्म्मप्रदीप। तथा "हीनोन्मानमापनसङ्करसङ्कीर्णविक्रये च"। अत्र च कामाकामसकृदभ्यासापेक्षया वैषम्यदोषः समर्थनीयः। हीनमानोन्मानमापनं तुलादिना सङ्करसङ्कीर्णत्वं द्रव्यस्याद्रव्येण। विष्णुः "प्राणिभूपुराष्टसोम विक्रयी तप्तकृच्छ्रं कुर्य्यात्। अश्मौषधिपुष्पमूलचर्म्मविदलतुषकार्पासकेशभस्मास्थिगोरसपिण्याकतिलतैलविक्रयी प्राजापत्यम्"। विदलः पाचितवंशादिनिर्म्मितः। तथा "श्लेष्मजतुमधूच्छिष्टशङ्खशुक्तित्रपुसीसककांस्यलोहोदुम्बरखड्गपात्रविक्रयी महासान्तपनम्"। श्लेष्मा चर्म्मविकारः वह्व इति यस्य पर्य्यायः। महासान्तपने धेनुद्वयम्, सुमन्तुः "देवर्षिसोमचैत्यप्राजापत्यकूपोदपानदारात्मनां विक्रये कृच्छ्रद्वयम्। घृततिलतैलरक्तवस्त्रपक्वान्नानां प्राजापत्यंचरेत्। गोविक्रयनिन्दामाह यमः। "गवां विक्रयकारी च गवि रोमाणि यानि तु। तावद्वर्षसहस्राणि गवां गोष्ठे कृमिर्भवेत्"॥ यच्च मनुनोक्तं सद्यः पतति मांसेन लाक्षया लवणेन च। त्र्यहेण शूद्रोभवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयीति, तन्निन्दातिशयार्थम्। गौतमः। "पशवः हिंसायोगे" अस्यार्थः यत्र विक्रीताः सन्तः पशवोहिंस्यन्ते तत्र तेषामप्यपण्यत्वम्। यानि चान्यानि गुरुतरप्रायश्चित्तबोधकवचनानि तानि वत्सरकालाभ्यासे समूह्यानि शूद्रस्य त्वत्यन्तापदि दोषाभावमाह पराशरः। "लवणं मधु मद्यं वा दधि तक्रं घृतं

पयः । न दुष्येत् शूद्रजातीनां कुर्य्यात् सर्वेषु विक्रयम्" ॥ कालिकापुराणे । "विक्रयं सर्ववस्तूनां कुर्वन् शूद्रो न दोषभाक् ॥ मधुचर्म्मसुरां लाक्षां त्यक्त्वा मांसञ्च पञ्चमम्" । एतदप्यापदि दोषापवादमाह गौतमः । "विनिमयस्तु रसानां रसैः पशूनाञ्च लवणकृतान्नयोस्तिलानाञ्च समेनामेन पक्वस्य संप्रत्यर्थे" । पशूनां समानजातीयैरसमानजातीयैर्वा पशुभिरेव परिवर्त्तो न तु द्रव्यान्तरेण । पक्वान्नस्य चामेन तण्डुलादिना तावत्परिमितेनेत्यर्थः । अत्र समशब्दादन्यद्रव्यपरिवर्त्ते न नियमः । मनुः "रसा रसैर्निमातव्या न त्वेव लवणं रसैः । कृतान्नञ्चाकृतान्नेन तिलधान्येन तत्समाः" ॥ वशिष्ठः "रसा रसैः समतो हीनतो वा निमातव्या न त्वेव लवणं रसैः तिलतण्डुलपक्वान्नविद्यामनुष्याश्च विहिताः परिवर्त्तकेन" । नारदः । "अशक्तौ भेषजस्यार्थे यज्ञहेतोस्तथैव च । यद्यवश्यन्तु विक्रेयास्तिला धान्येन तत्समाः" ॥ एतेन "काममुत्पाद्य कृष्यान्तु स्वयमेव कृषीवलः । विक्रीणीत तिलान् शुद्धान् धर्म्मार्थमचिरस्थितानिति" मनुवचनम् तिलविनिमयपरम् ॥

अपतन्त्रक पु० अपगतं तन्त्रं भिषजामधीनता यत्र कप् । वातरोगभेदे "वायुरूर्द्ध्वं व्रजेत् स्थानात् कुपितो हृदयं शिरः । शङ्खौ च पीडयत्यङ्गान्याक्षिपेन्नमयेच्च सः । निमीलिताक्षो निश्चेष्टस्तब्धाक्षो वापि कूजति । निरुच्छ्वासोऽथ वा कृच्छ्रादुच्छ्वस्य नष्टचेतनः । स्वस्थः स्याद्धृदये मुक्ते आवृते च प्रमुह्यति । कफान्वितेन वातेन ज्ञेय एषोऽपतन्त्रक इति" सुश्रुते २५५ पृ० तल्लक्षणमुक्तम् । "अपतन्त्रकातुरं नापतर्पयेदिति" सुश्रुतः ।

अपतर्पण न० अप+तृप-भावे ल्युट् । रोगादौ उपवासे, तृप्त्यभावे च । "अपगतं तर्पणं यस्य वा गतलोपः तर्पणशून्ये त्रि० "क्रियाभिश्चिकित्सेत् स्थूलमपतर्पणयुक्ताभिरिति" सुश्रुतः ।

अपतानक पु० अपकृष्य अन्तरान्तरा तनुते तन कर्त्तरि ण्वुल् । वातरोगभेदे "यदा तु धमनीः सर्व्वाः कुपितोऽभ्येति मारुतः । तदाक्षिपत्याशु मुहुर्मुहुर्देहं मुहुश्चरः । मुहुर्मुहुस्तदाक्षेपादाक्षेपक इति स्मृतः । सोऽपतानकसंज्ञोयः पातयत्यन्तरान्तरेति" सुश्रुते आक्षेपकवातरोगस्यैवान्तरान्तरापतने अपतानकसंज्ञा" सु० २५४ पृ० कृता "अभिघातनिमित्तश्च शोणितातिस्रवाच्च यः । गर्भपातनिमित्तश्च न सिध्यत्यपतानकः" इति तत्रैव तस्यासाध्यतोक्ता "अभुक्तवता पीतमच्छसर्पिर्मरिचवचायुक्तमपतानकं हन्ति तैलसर्पिर्वसाक्षौद्राणि चेति" सुश्रु० ।

अपत्नी स्त्री नास्ति पतिर्यस्याः "विभाषा सपूर्व्वस्येति" पा० वा न ङीप् च । पतिरहितायां स्त्रियाम् । पक्षे अपतिरित्यपि कपि तु अपतिकेत्येव तत्रार्थे ।

अपत्नीक पु० नास्ति सन्निकर्षे कर्म्मयोग्या मृता वा पत्नी यस्य कप् । असन्निकृष्टपत्नीके, कर्म्मायोग्यपत्नीके, मृतपत्नीके च । "अपत्नीकस्याहवनीये तत्स्थापिण" कात्या० २.५.१८ । "अपत्नीकस्य रजोदोषप्रवासादिना असन्निहितपत्नीकस्य तत्स्थापिण आहवनीयस्थापिण आहवनीये हविःश्रपणं कुर्व्वतो यजमानस्य "आहवनीये आज्यमधिश्रयतीत्युक्तेः । आहवनीयस्थापिणोऽपि सन्निहितायां पत्न्यां गार्हपत्य एवाज्यमधिश्रयति, शाखान्तरे चैवं श्रूयते "यस्य प्रत्यहनि पत्न्यनालम्भुका (रजस्वला) स्यात्तामनपरुध्य यजेतेति" । केचित् अपत्नीको मृतपत्नीक इत्याहुः तस्याप्येकाकिन एवाधानं श्रूयते आश्वलायनब्राह्मणे, "पत्न्यां मृतायामग्निभिर्दग्धायां पुनर्विवाहासम्भवे आश्रमिणः आधानमाहापस्तम्बः दर्शपौर्णमासाग्रयणार्थं शेषाणि कर्म्माणि न भवन्तीति" तथा त्रिकाण्डे मण्डनः "तस्मादग्निहोत्रादेकेन दग्धव्या पूर्व्वमारिणी पत्नी ज्येष्ठतरा वापि यज्ञपार्श्वे निरूपितम्" ॥ कात्यायनः (कर्म्मप्रदीपे) "मृतायामपि भार्य्यायां वैदिकाग्निं नहि त्यजेत् । उपाधिनापि तत्कर्म्म यावज्जीवं समापयेदिति" । तद्व्या० (उपाधिना स्वर्णादिप्रतिकृत्या) । नास्ति पत्नी सहिता यस्य कप् । पत्नीसाहित्यरहिते । "पितृयज्ञमुपक्रम्य" । "अपत्नीक" कात्या० ५.७५ । "पितृयज्ञो भवति केवलस्यैकाकिनो यजमानस्यैवाधिकारो न तु पत्नीसहितस्य । अतोऽत्र पत्न्याः प्रतिषेधात् "पत्नीं सन्नह्येति" प्रैषस्याभावः । आज्यावेक्षणं त्वाज्यसंस्कारत्वादध्वर्युः करोतीति" तद्व्या० ।

अपत्य न० न पतन्ति पितरोऽनेन पत वा करणे यत् न० त० । पुत्रदुहितृरूपे सन्ताने । "नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति श्रुतेः पुत्राभावे स्वर्गादिलोकानुत्पत्तेः "पुत्रेण लोकान् जयति पौत्रेणानन्त्यमश्नुते अथ पुत्रस्य पौत्रेण ब्रध्नस्याप्नोति विष्टपमिति" या० स्मृतेश्च तदुत्पादने स्वर्गलोकलाभोक्तेः "पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते सुतः । तस्मात् पुत्र" इति स्मृत्या नरकनिस्तारकत्वस्य उक्तेश्च सुतादीनां पतनाहेतुत्वात् तथात्वम् पौत्रादीनामपि पतनाहेतुत्वात् अपत्यत्वम् । अतएव "अपत्यं पौत्रप्रभृति गोत्रमिति" पा० सूत्रे पौत्रादीनामप्यपत्यशब्दवाच्यतोक्ता । पौत्रादीनां तु गोत्रसंज्ञापीति विशेषः । "अपत्यं पितुरेव स्यात् ततः

प्राचामपैति चेति" सि०कौ०का०। "अपत्यैरिव नीवारभागधेयोचितैर्मृगैरिति" रघुः। "सोऽपत्यं स्मातरुत्पादोति" "अपत्यलाभात् या तु स्त्रीति, "अपत्यं धर्मशुश्रूषेति" च मनुः।

अपत्यदा स्त्री० अपत्यं तद्धेतुं गर्भं ददाति। सेवनेन गर्भदायके ओषधिविशेषे गर्भदायिविद्यादौ च। अपत्यदायिमात्रे मन्त्रादौ त्रि०।

अपत्यपथ पु० अपत्यस्य गर्भात् तन्निसारणस्य तदुत्पत्तेश्च पन्थाः अच् समा०। पुत्रनिःसारणद्वारे स्त्रीणां गुह्यस्थानभेदे "स यदा विगुणानिलपीड़ोऽपत्यपथमनेकधा प्रतिपद्यत इति" स्त्रीणान्तु विंशतिरधिका, दश तासां स्तनयोरेकैकस्मिन् पञ्च पञ्च, यौवने तासां परिवृद्धिः। अपत्यपथे चतस्र इति"। "तिर्य्यगागतस्य परिघस्येव तिरश्चीनस्य पार्श्वादूर्द्धमङ्गुलिमुत्क्षिप्य गर्भमपत्यपथं प्रत्याज्जवमानीयापहरेत् पार्श्वापवृत्तशिरसमंसप्रपीड्य ऊर्द्धमुत्क्षिप्य शिरोऽपत्यपथमानीयापहरेदिति" च सुश्रुतः।

अपत्यशत्रु स्त्री अपत्यं शत्रुर्गर्भभेदनेन नाशकं यस्याः। कर्कट्याम् सा हि गर्भेऽपत्यजनने तन्निःसारणसमये गर्भस्फोटनान्म्रियते इति" लोकप्रसिद्धेः "स्वनाशाय कर्कटी गर्भं धत्त इत्युक्तेश्च तथात्वम्। हेत०। अपत्यनाशके, कर्कटे सर्पे च।

अपत्यसाच् पु०स्त्री० अपत्यैः सचते संबध्यते सच वेदे क्विप्। अपत्यसमवेते। "अपत्यसाचं श्रुत्यं रराथाम्" ऋ० १, ११७,२३।

अपत्र पु० नास्ति पत्रं दलं पत्त्रोवास्य। वंशकरीरे (कोड़) अङ्कुरे च तदवस्थायां तयोः पत्रशून्यतयोत्पत्तेस्तथात्वम्। गलितपत्रे वृक्षे, गलितपक्षे विहगे च।

अपत्रप त्रि० अपगता त्रपा लज्जा यस्मात् प्रा०ब० वा गतलोपः। लज्जाहीने लोपाभावे अपगतत्रपोऽप्यत्रार्थे।

अपत्रपा स्त्री अपरम् अपेक्ष्य त्रपा, अप+त्रप भावे स्त्रियाम् अ था। अन्यहेतुकलज्जायाम् लज्जामात्रे च। "अपत्रपा चेतसि च व्यपेधदिति" नैषधम्। [लज्जाशीले।

अपत्रपिष्णु त्रि० अप+त्रप-शीलार्थे इष्णुच्। स्वभावतो

अपथ न० न पन्थाः अप्राशस्त्ये न०त०। "अपथं" पु०न० पा०। "विभाषेति" पा० वा अच् समा०। अपकृष्टपथे निन्दितपथ रूपे। "घनागमे राजपथे हि पिच्छिले कश्चिद्बुधैरपथेन गम्यते" इति नै०। "को वा न पदमपथेऽकार्यत मया" इति प्रबोध०। "अथैतदपथमिवैति यद्देतादिशमिति" शत०ब्रा०। नास्ति पन्थाः सुन्दरमार्गो यत्र ब० अच् समा०। सुन्दरपथशून्ये ग्रामादौ त्रि०। पथोऽभावः अव्ययी० अच् समा०। मार्गाभावे अव्य०।

अपथिन् पु० न पन्थाः अप्राशस्त्ये न०त० वा अजभावः। अपकृष्टपथे।

अपथ्य न० पथ्ये वैद्यकोक्तभोजनादिनियमाय नीत्युक्ताचाराय वा हितम् यत् न०त०। वैद्यकोक्तिसल्लङ्घने, अनिष्टभोजनादौ अहिताचारे च "अकार्य्यं कार्य्यसङ्काशमपथ्यं पथ्यसम्मितम्" रामा०। "संतापयन्ति किमपथ्यभुजं न रोगा" इति नै०। पथ्यापथ्ये च सुश्रुते दर्शिते यथा "अथातो हिताहितीयमध्यायं व्याख्यास्यामः। यद्वायोः पथ्यं तत्पित्तस्यापथ्यमित्यनेन हेतुना न किञ्चिद्द्रव्यमेकान्तेन हितमहितं वास्तीति" केचिदाचार्य्या ब्रुवते तत्तु न सम्यक्। इह खलु यस्माद् द्रव्याणि स्वभावतः संयोगतश्चैकान्तहितान्येकान्ताहितानि हिताहितानि च भवन्ति। तत्रैकान्तहितानि जातिसात्म्यात् सलिलघृतदुग्धौदनप्रभृतीनि। एकान्ताहितानि दहनपचनमारणादिषु प्रवृत्तान्यग्निक्षारविषादीनि। संयोगादपराणि विषतुल्यानि भवन्ति। हिताऽहितानि तु यद्वायोः पथ्यं तत्पित्तस्यापथ्यमित्यतः सर्व्वप्राणिनामवसा हारार्थं वर्ग उपदिश्यते। तद्यथा रक्तशालिषष्टिककङ्गुकमुकुन्दकपाण्डुकपीतकप्रमोदककालकाशनकपुष्पककर्द्दमकशकुनाहृतसुगन्धककलमनीवारकोद्रवोद्दालकश्यामाकगोधूमवेणुयवादयः। एणहरिणकुरङ्गमृगमातृकाश्वदंष्ट्राकरालक्रकरकपोतलावतित्तिरिकपिञ्जलवर्त्तीरवर्त्तिकादीनां मांसानि। मुद्गवनमुद्गमकुष्ठकलायमसूरमङ्गल्यचणकहरेणवाढकीसतीनाश्चिल्लीवास्तुकसुनिषण्णकजीवन्तीतण्डुलीयकमण्डूकपर्ण्यः। गव्यं घृतं सैन्धवदाड़िमामलकमित्येष वर्गः सर्वप्राणिनां सामान्यतः पथ्यतमः। तथा ब्रह्मचर्य्यनिवातशयनोष्णोदकनिशास्वप्नव्यायामाश्चैकान्ततः पथ्यतमाः। एकान्तहितान्येकान्ताहितानि प्रागुपदिष्टानि॥ हिताहितानि तु यद्वायोः पथ्यं तत्पित्तस्यापथ्यमिति॥ संयोगतस्त्वपराणि विषतुल्यानि भवन्ति। तद्यथा। वल्लीफलकवककरीराम्लफललवणकुलत्थपिण्याकदधितैलविरोहिपिष्टशुष्कशाकाजाविकमांसमद्यजाम्ववचिलिचिममत्स्यगोधावराहांश्च नैकध्यमश्नीयात् पयसा।

रोगं सात्म्यञ्च देशञ्च कालं देहञ्च बुद्धिमान्। अवेक्ष्याग्न्यादिकान् भावान् रोगवृत्तेः प्रयोजयेत्। अवस्थान्तर-

बाहुल्याद्रोगादीनां व्यवस्थितम् । द्रव्यं नेच्छन्ति भिषज इच्छन्ति स्वस्थरक्षणे । द्वयोरन्यतरादाने वदन्ति विषदुग्धयोः । दुग्धस्यैकान्तहिततां विषस्यैकान्ततोऽहितम् ॥ एवं युक्तरसाद्येषु द्रव्येषु सलिलादिषु । एकान्तहिततां विद्धि वत्स ! सुश्रुत ! नान्यथा ॥

अतोऽन्यान्यपि संयोगादहितानि वक्ष्यामः ॥ न च विरूढधान्यैर्वसामधुपयोगुड़माषैर्वा ग्राम्यानूपौदकपिशितादीनि चाभ्यवहरेत् । न पयोमधुभ्यां रोहिणीशाकं जातु शाकं वाश्नीयात् । बलाकां वारुणीकुल्माषाभ्याम् । काकमाचीं पिप्पलीमरिचाभ्यां, नाड़ीभङ्गशाककुक्कुटदधीनि च नैकध्यम् । मधु चोष्णोदकानुपानं पित्तेन वा मांसानि । कुराकृशरपायसांश्च नैकध्यम् । सौवीरकेण सह तिलशष्कुलीम् । मत्स्यैः सहेक्षुविकारान् । गुड़ेन काकमाचीं, मधुना मूलकं, गुड़ेन वाराहं, मधुना च सह विरुद्धम् । क्षीरेण मूलकम् । आम्रजाम्बवश्वाविच्छूकरसगोधांश्च सर्वांश्च मत्स्यान्विशेषेण चिलिचिमं पयसा । कदलीफलं तालफलेन, पयसा, दध्ना, तक्रेण वा । लकुचफलं पयसा, दध्ना, माषसूपेन वा मधुना, घृतेन च प्राक् पयसः पयसोऽन्ते वा ।

अतः कर्मविरुद्धान् वक्ष्यामः ॥ कपोतान् सर्षपतैलभृष्टान्नाद्यात् । कपिञ्जलमयूरलावतित्तिरिगोधांश्चैरण्डदार्वग्निसिद्धा एरण्डतैलसिद्धा वा नाद्यात् । कांस्यभाजने दशरात्रपर्युषितं सर्पिर्मधु चोष्णेकृष्णे वा । मत्स्यपरिपचने शृङ्गवेरपरिपचने वा सिद्धां काकमाचीम् । तिलकल्कसिद्धमुपोदिकाशाकम् । नारिकेलेन वराहवसापरिभृष्टां बलाकाम् । भासमङ्गारशूल्यं नाश्नीयादिति ॥

अतो मानविरुद्धान् वक्ष्यामः ॥ मध्वम्बुनी मधुसर्पिषी मानतस्तुल्ये नाश्नीयात् । स्नेहौ मधुस्नेहौ जलस्नेहौ वा विशेषादान्तरीक्षोदकानुपानौ ।

अत ऊर्द्धं रसद्वन्द्वानि रसतो वीर्य्यतो विपाकतश्च विरुद्धानि वक्ष्यामः । तत्र मधुराम्लौ रसवीर्य्यविरुद्धौ मधुरलवणौ च मधुरकटुकौ च सर्वतः । मधुरतिक्तौ रसविपाकाभ्यां मधुरकषायौ चाम्ललवणौ रसतः । अम्लकटुकौ रसविपाकाभ्यामम्लतिक्तावम्लकषायौ च सर्वतः । लवणकटुकौ रसविपाकाभ्यां लवणतिक्तौ लवणकषायौ च सर्वतः । कटुतिक्तौ रसवीर्य्याभ्यां कटुकषायौ तिक्तकषायौ च रसतः । तरतमयोगयुक्तांश्च भावानतिरूक्षानतिस्निग्धानत्युष्णानतिशीतानित्येवमादीन् विवर्जयेत् । भवन्ति चात्र ॥

विरुद्धान्येवमादीनि रसवीर्य्यविपाकतः । तान्येकान्ताहितान्येव शेषं विद्याद्धिताहितम् ॥ व्याधिमिन्द्रियदौर्बल्यं मरणञ्चाधिगच्छति । विरुद्धरसवीर्य्यादीन् भुञ्जानोऽनात्मवान्नरः ॥ यत्किञ्चिद्दोषमुत्क्लेश्य भुक्तं कायान्न निर्हरेत् । रसादिष्वयथार्थं वा तद्विकाराय कल्पते ॥ विरुद्धाशनजान् रोगान् प्रतिहन्ति विरेचनम् । वमनं शमनं वापि पूर्वं वा हितसेवनम् ॥ सात्म्यतोऽल्पतया वापि दीप्ताग्नेस्तरुणस्य च । स्निग्धव्यायामबलिनां विरुद्धं वितथं भवेत् ॥ व्यायामशीलो बलवान् शिशुश्च स्निग्धोऽग्निमांश्चापि रसायनश्च । आप्नोति रोगान्न विरुद्धजातानभ्यासतो वाऽल्पतया च जन्तुः । अथ वातगुणान् वक्ष्यामः ॥

पूर्व्वः समधुरः स्निग्धो लवणश्चैव मारुतः । गुरुर्विदाहजननो रक्तपित्ताभिवर्द्धनः ॥ क्षतानां विषजुष्टानां व्रणिनः श्लेष्मलाश्च ये । तेषामेव विशेषेण सदा रोगविवर्द्धनः ॥ वातलानां प्रशस्तश्च श्रान्तानां कफशोषिणाम् । तेषामेव विशेषेण व्रणक्लेदविवर्द्धनः ॥ मधुरश्चाविदाही च कषायानुरसो लघुः । दक्षिणो मारुतः श्रेष्ठश्चक्षुष्यो बलवर्द्धनः । रक्तपित्तप्रशमनो न च वातप्रकोपणः ॥ विशदो रूक्षपरुषः खरः स्नेहबलापहः । पश्चिमो मारुतस्तीक्ष्णः कफमेदोविशोषणः । सद्यः प्राणक्षयकरः शोषणस्तु शरीरिणाम् ॥ उत्तरो मारुतः स्निग्धो मृदुर्मधुर एव च । कषायानुरसः शीतो दोषाणामप्रकोपणः ॥ तस्माच्च प्रकृतिस्थानां क्लेदनो बलवर्द्धनः । क्षीणक्षयविषार्त्तानां विशेषेण तु पूजितः" इति सु० १, २० ।

अपद् त्रि० न पद्यते ज्ञायते पद-कर्मणि क्विप् न०त० । अज्ञेये । "गायत्र्यस्येकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पद्यपदसि न पद्यसे" इति शत०ब्रा० १४, ८, १५, १० । नास्ति पादोऽस्याः पादोऽन्त्यलोपः कप्स० ङीप् पादः पच्च । पादशून्यायां स्त्रियाम् । पुंसि तु अन्त्यलोपो "न ङीप् । अपाद् । "आपादशीर्षा गरुभान्" इति ऋ० ४, १, ११ । "अपादहस्तोऽपृतनद्यदिन्द्रमिति" ऋ० १, ३२, ७ । "अथ यदपात समभवत्तस्मादहिरिति" शत०ब्रा० । "अपादपाणिर्जवनो ग्रहीतेति" श्रुतिः ।

अपद न० न पदम् अप्राशस्त्ये न०त० । अस्थाने । "कुप्रिह्नन्नभिन्ने च नापदं शास्त्रे प्रयुञ्जीतेति वृद्धाः ।

अपदान न० अपदायति परिशुध्यति येन कर्मणा अप+दैप शोधने करणे ल्युट् । परिशुद्धाचरणे येन कर्मणा सर्वैः परिशुद्धत्वेन ज्ञायते तस्मिन् कर्मणि । [सन्निकृष्टे, संसक्ते च ।

अपदान्तर त्रि० न पदान्तरं व्यवधानं यत्र । अव्यवहिते,

अपदिश अव्य० दिशयोर्मध्ये अप+दिशा+अव्ययी०। दिशो-र्मध्ये विदिक् इति कोण इति च ख्याते। दिक्शब्देन समासे तु शरदा० टच् इति भेदः।

अपदिष्ट त्रि० अप+दिश-कर्म्मणि क्त। कथिते प्रयुक्ते। "कालात्ययापदिष्टश्च हेत्वाभासाश्च पञ्चधेति" भाषा०।

अपदेश पु० अप+दिश-घञ्। लक्ष्ये, स्वरूपाच्छादनरूपे, छले, निमित्ते स्थाने च। "रक्षापदेशान्मुनिहोमधेनो-रिति" रघुः। "न धर्म्मस्यापदेशेन पापं कृत्वा व्रतं चरे-दिति"। "भक्ष्यभोज्यापदेशैश्च ब्राह्मणानां च दर्शनैः"। "शौर्य्यकर्म्मापदेशेनेति" "साध्यभावे प्रणिधिभिर्वयोरूप-समन्वितैः। अपदेशैश्च संन्यस्य हिरण्यं तस्य तत्त्वत इति"च मनुः। उपदेशे च। "दीक्षाया अपदेशात्" कात्या० २२, १२२। अपदेश उपदेश इत्यर्थः। अपकृष्टोदेशः प्रा० ब० वा कृष्टपदलोपः। अपकृष्टदेशे, अनुचितस्थाने च।

अपदेश्य त्रि० अप+दिश-कर्म्मणि यत्। छलेन कथनीये। अपदेशे अनुचितस्थाने भवः दिगा० यत्। अनुचितस्थान-भवे त्रि०। "अपदिश्यापदेश्यञ्च पुनर्यस्त्वपधावतीति" मनुः। यत्र यस्य दानमुचितं ततोऽन्यत्र स्थाने दानस्यानु-चितत्वात् तथात्वम्।

अपद्रव्य न० अपकृष्टं द्रव्यम् प्रा०ब० वा कृष्टभागलोपः। अपकृष्टद्रव्ये "अदूषितानां द्रव्याणां दूषणे भेदने तथेति" मानवव्याख्यायाम् "अपद्रव्यप्रदानेन दूषणे" इति कुल्लूकः।

अपद्वार न० अपकृष्टं द्वारं प्रा०ब० वा कृष्टलोपः। अपकृष्ट-द्वारे "निर्य्ययासुरपद्वारैरिति" सुश्रुतः।

अपधा स्त्री अप+धारणे धा-भावे स्त्रियाम् अङ्। वारणार्थं निरोधे, "गा उदाजदपधा बलस्य" इति ऋ० २, १२, ३। "अपधाअपधायाः निरोधादिति" भा०।

अपध्यान न० अपकृष्टं ध्यानम् प्रा०स०। अनिष्टचिन्तने। वैपरीत्यचिन्तने च।

अपध्वंस पु० अप+ध्वन्स-भावे घञ्। नाशे, यस्य यथारूप-मुचितं ततः प्रच्यवे च। "पथामपध्वंसेनैत्विन्द्र" इति ऋग्० १, २५।

अपध्वंसज पुंस्त्री अपध्वस्यतेऽनेन अपध्वंसः वर्णानां भिन्न-रूपतासंपादकः सङ्करस्तस्माज्जायते जन-ड ५त०। भिन्नवर्णसङ्गमजाते करणादौ सङ्कीर्णवर्णे। "शूद्राणां तु सधर्म्माणः सर्वेऽपध्वंसजाः स्मृता" इति मनुः "ये द्विजा-नामपसदा ये चापध्वंसजाः स्मृता" इति च मनुः। तेषां पित्रोः समवर्णत्वाप्राप्तेः स्वरूपप्रच्यवेन जातत्वात् तथात्वम्।

अपध्वंसिन् त्रि० अपध्वंसयति अप+ध्वन्स-णिच्-णिनि। नाशके। "सर्वेनसामपध्वंसि जप्यं स्यादघमर्षणमिति" मनु०।

अपध्वस्त त्रि० अप+ध्वन्स-क्त। निन्दिते, परित्यक्ते अव-चूर्णिते च।

अपध्वान्त न० अपकृष्टं ध्वान्तं ध्वनितम् ध्वन-क्त वेदे नि० स्वनार्थेऽपि इडभावः। भिन्नकांस्यस्वरसमे शब्दे "बृहस्पते-रपध्वान्तमिति" छा०उप०। बार्हस्पत्यं तदपध्वान्त भिन्नकांस्यस्वरसममिति" भा०।

अपनय पु० अप+नी-अच्। दूरीकरणे स्थानान्तरनयने च। "अपनयो वाऽदृष्टत्वादिति" कात्या० २५, ९, २। "तस्य तण्डुलापनयो वचनादिति" कात्या० २५, ४४, ३। "अप-नयतेर्दूरीकरणार्थत्वात्तथात्वम् अतएव "अविनयमपनय विष्णो।" इति शङ्कराचार्य्येण दूरीकरणार्थतया प्रयुक्तम्। अपकृष्टो नयो वैपरीत्ये प्रा०स० वा। निन्दितनीतौ दुष्ट-नीतौ च। अपकारे "ततः सपत्नापनयस्मरणानुशय-स्फुरेति" माघः।

अपनयन न० अप+नी-ल्युट्। दूरीकरणे, खण्डने च। अपनीयतेऽनेन अप+नी-करणे ल्युट्। अपकारसाधने अपगतं नयनं यस्य। नेत्रहीने त्रि०।

अपनस त्रि० अपगता नासिका यस्य प्रा०ब० नसादेशश्च। अपगतनासिके। "असिं कौक्षेयमुद्यम्य चकारापनस मुखमिति" भट्टिः।

अपनीत त्रि० अप+नी-क्त। खण्डिते, दूरीकृते, अप-[सारिते च]

अपनुत्ति स्त्री अप+नुद-क्तिन्। खण्डने दूरीकरणे। "परि-जनश्रमापनुत्त्यै" इति छा०उप०। "पापानामपनुत्तये इति" "गुरुतल्पापनुत्तये" इति च मनुः।

अपनुद त्रि० अप+नुद-क। दूरीकारके, खण्डके, शोधके च।

अपनोद पु० अप+नुद-भावे घञ्। खण्डने, दूरीकरणे, अप-सारणे च। "तस्यापनोदाय फलप्रवृत्ताविति" रघुः। "ब्रह्महत्यापनोदाय मितभुङ्नियतेन्द्रिय" इति मनुः।

अपनोदन न० अप+नुद-ल्युट्। अपसारणे खण्डने च "एनसां स्थूलसूक्ष्माणां चिकीर्षन्नपनोदनमिति" मनुः। कर्त्तरि ल्यु। दूरीकारके त्रि०। "यथाश्वमेधः क्रतुराट् सर्वपापा-पनोदनः। तथाऽघमर्षणं जप्यं सर्वपापापनोदनम्" इति। "पराकोनाम कृच्छ्रोऽयं सर्वपापापनोदन" इति च मनुः।

अपन्न त्रि० पत-क्त नि०न०त०। अपतिते। "आयवोऽपन्न-गृहस्येति" यजु० ६, २४। न पन्नं पतितं गृहं यस्येति वेददीपः। पन्नम् इत्यत्र हि पन्नशब्दस्य पतितार्थकत्वं दृष्टम्।

अपपाठ पु० अपकृष्टः पाठः । यथा यस्य पाठः समुचितः ततोऽन्यथा पाठे अपकृष्टपाठे "द्वादशापपाठा अस्य जाता इति" सि०कौ० ।

अपपात्र त्रि० अपकृष्टं पात्रं भोजनपात्रं यस्य । चण्डालो तेषां हि भोजने पात्राणामपकृष्टत्वं तत्पात्रैर्भोजनानर्हत्वात्तेषां तथात्वम् "चण्डालश्वपचानान्तु बहिर्ग्रामात् प्रतिश्रयः अपपात्राश्च कर्त्तव्या इति" मनुः ।

अपबर्हिस् त्रि० अपगतं बर्हिर्यत्र प्रा०ब० वा गतलोपः । बर्हिर्होमरहिते "सोऽपबर्हिषो द्वावनुयाजौ" इति श्रुतिः । "अपबर्हिषश्चतुरः प्रयाजान् यजति" । शत० ब्रा० । अपबर्हिष इति पृथक्पदमित्येके ।

अपभय त्रि० अपगतं भयं यस्य प्रा०ब० वा गतलोपः । गतभये भीतिशून्ये । लोपाभावे अपगतभयोऽप्यत्रार्थे त्रि० ।

अपभर्त्तृ पु० अपकृष्टोभर्त्ता प्रा०स० । अपकृष्टभर्त्तरि

अपभी त्रि० अपगता भीरस्य प्रा०ब० वा गतलोपः । भीतिशून्ये अपभीतिरप्यत्र स्त्री ।

अपभृति स्त्री अपकृष्टा भृतिः प्रा०स० । "अपकृष्टभृतो यममी पुरोदधिरे ब्रह्माणमपभृतये" इति श्रुतिः ।

अपभ्रंश पु० अप+भ्रन्श -घञ् । अपसरणे अधःपतने "अत्याहितैर्भवति महतामप्यपभ्रंशनिष्ठा" शकु० । "अपभ्रंशति स्वभावात् प्रच्यवते" अप+भ्रन्श -कर्त्तरि अच् । साधुशब्दस्य शक्तिवैफल्यायुक्तान्यथोच्चारणयुक्ते अपशब्दे । "शब्द शक्तिवैकल्यप्रमादालसतादिभिः । अन्यथोच्चारिता शब्दा अपशब्दा इतीरिता" इति हरिणा साधुशब्दानामेवान्यथोच्चारणेऽपशब्दतोक्तेः तस्य स्वभावतो भ्रंशात् तथात्वम् । "अनपभ्रंशतानादिर्यदाभ्युदययोग्यतेति" हरिः । "आभीरादिगिरः काव्येष्वपभ्रंशगिरः स्मृताः । शास्त्रेषु संस्कृतादन्यदपभ्रंशतयोदितमिति" दण्डी ।

अपम त्रि० अपकृष्टं मीयते अप+ मा -बा० क । अपकृष्टतया ज्ञाते "भगोऽनाशोर्यश्चिदविताऽपमस्य चित्" । ऋ० १०, ३८, ३ । "अपमस्य जात्यातिनिकृष्टस्य" भा० । अपकृष्य भूगोलादुपरि मीयते । भूगोलनाडीवृत्तान्तरिक्षभागे ज्योतिषपरिभाषितायां स्वस्थानात् तिर्य्यग्रेखायाम् क्रान्तौ यथा । "नाडिकामण्डलात् तिर्य्यगन्तरापमः, क्रान्तिवृत्ताधिः क्रान्तिवृत्ताच्छरः । विक्षेपवृत्तावधिस्तिर्य्यगेवं स्फुटो नाडिकाद्वृत्तखेटान्तरालेऽपम" इति सि०शि० । "क्रान्तिवृत्ते यत् स्फुटग्रहस्थानं तस्य नाडीवृत्तात् तिर्य्यगन्तरम् अपमः क्रान्तिः । अथ विमण्डले यत् ग्रहस्थानं तस्य क्रान्तिवृत्तात् यत् तिर्य्यगन्तरं स विक्षेपः अथ विमण्डलस्य प्राक्त नाडीवृत्तात् यत् तिर्य्यगन्तरम् सः अपमः स्फुटा क्रान्तिः ग्रहस्य उत्तरतो याम्यदिशं याम्यान्तात् तदनु सौम्यदिग्भागम् । सि०शि० "परिसरतां गगनसदां चलनं किञ्चिद्भवेदपमः" इति । सि०शि० ।

अपमज्या स्त्री अपमस्य धनुराकृतिक्षेत्रस्य ज्येव । क्रान्तिवृत्तस्थजीवायाम् । विवरणम क्रान्तिज्याशब्दे दृश्यम् ।

अपमण्डल न० अपक्रान्तं मण्डलात् भूमण्डलात् निरा०त । सिद्धान्तशिरोमणुक्ते क्रान्तिवृत्ते । यथा "ग्रहस्य गोले कथिताऽपमण्डलं प्रकल्प्य कक्षावलयं यथोदितमिति" "क्रान्तिवृत्तं कक्षामण्डलं प्रकल्प्येति" प्रमिता० । "ग्रह भगोल कथितः खेचरगोलोऽयमेव विज्ञेयः । अत्रापमण्डले या स्वकाधारैव यस्य तस्यैवेति" सि०शि० ।

अपमर्द्द पु० अप+मृद घञ् । विमर्द्दने "हयहस्तिकरीषाभ्यामपमर्द्दः कृतोमहानिति" रामा० ।

अपमान पु० अपकृष्टं मीयतेऽनेन अप+मा -करणे ल्युट् । अनादरे "अपमानं पुरस्कृत्य स्वकार्यं साधयेद्बुध" इति नीतिः । "मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयो रिति" गीता । वेदस्य ब्राह्मणानाञ्च अपमानादधोगतिः पुरा० अपकृष्टोमानो यस्मात् अप+मन करणे घञ् वा । अनादरे पु० । नापमानं प्रयोक्तव्यं कामक्रोधकृतं क्वचिदिति" रामा० । "अथापमानेन पितुःप्रयुक्तेति" कुमा० ।

अपमानित त्रि० अपमानं जातमस्य तार० इतच् । अस्यापमानं कृतं तस्मिन् कृतापमाने अनादृते । [मितवर्त्मनि ।

अपमार्ग पु० अपकृष्टो मार्गः प्रा०स० वा कृष्टलोपः । क्रत

अपमार्जन न० अप+मृज -भावे ल्युट् वृद्धिः । संशोधने । "कांस्यापमार्जनमसौमधुरं सैक्यं नतमिति" सुश्रुतः अपस्नानमार्जने च । अपमार्जनप्रोक्षिताभ्यामपमृष्ट इति कात्या० ६, १०, ४ । "अपमार्जनं प्रक्षालनमुखादारभ्याश्वस्रादपमार्जनमिति" तद्वृ० ।

अपमित त्रि० अप मा –क्त । अवज्ञाते अनादृते ।

अपमित्यक न० अपमित्य अपमानमङ्गीकृत्य गृह्यते कन् । ऋणे

अपमुख न० अपगत पराभूतं मुखम् प्रा०त० । पराङ्मुखे वदने प्रा०ब० गतलोप । पराङ्मुखवदनवति पदार्थे त्रि० ।

अपमूर्द्ध त्रि० अपगतो मूर्द्धा यस्य । शिरःशून्ये कवन्धे ।

अपमृत्यु पु० अपकृष्टः दुष्टहेतुजन्यत्वेन मृत्युर्मरणम् । विषोद्बन्धनादिहेतुके मृत्यौ । "अपमृत्युहेतवश्च शुद्धिपञ्जौर्मे दर्शिता यथा

"शृङ्गिदंष्ट्रिनखिव्यालविषवह्निस्त्रिया जलैः। आदरात् परिहर्त्तव्यः कुर्वन् क्रीड़ां मृतस्तु यः। नागानां विप्रियं कुर्वन् दग्धश्चाप्यथ विद्युता। निगृहीतः स्वयं राज्ञा चौर्य्यदोषेण कुत्रचित्। परदारान् रमन्तश्च द्वेषात्तत्पतिभिर्हताः। असमानैश्च सङ्कीर्णैश्चाण्डालाद्यैश्च विग्रहम्। कृत्वा तैर्निहतास्तांस्तु चाण्डालादीन् समाश्रिताः। गवाग्निविषदाश्चैव पाषण्डाः क्रूरबुद्धयः। क्रोधात् प्रायं विषं वह्निं शस्त्रमुद्बन्धनं जलम्। गिरिवृक्षप्रपातञ्च ये कुर्वन्ति नराधमा" इति।

अपमृषित त्रि॰न॰ अप+मृष क्त वाक्ये वाच्ये नि॰। क्षान्ते वाक्ये। अन्यत्र अपमृष्टमित्येव सोढ़े क्षान्ते परामृष्टे च।

अपयशस् न॰ अपकृष्टं यशः। "यशोविपरीतायामकीर्त्तौ 'अपयशो यस्यास्ति किं मृत्युना" इतिनीतिः। अपगतं यशो यस्य। कीर्त्तिशून्ये त्रि॰। [अकीर्त्तिहेतौ।

अपयशस्कर त्रि॰ न यशस्करः कृ हेतौ ट विरोधे न॰।

अपयान न॰ अप+या-भावे ल्युट्। अपक्रम्य पलायने "अपयानेऽपि न भवान् समर्थो लघुविक्रय" इति रामा॰।

अपर न॰ न पूर्य्यते यतः पृ—अपादाने, अप्। गजस्य पश्चाद्भागे। 'बद्धापराणि परितो निगडान्यलावीदिति" माघः। परितो बद्धः अपरः पश्चिमपादौ यैरिति मल्लि॰। न पृणाति सन्तोषयति पृ-अच्। शत्रौ, भिन्ने त्रि॰। "अन्ये कृतयुगे धर्मास्त्रेतायां द्वापरेऽपरे" इति मनुः "तमा समुद्रादपरे परे न्टपाः" नैष॰ पश्चिमायां दिशि स्त्री "अपरदिग्गणिकेति" माघः परकालवृत्तौ त्रि॰। "पूर्व्वां सन्ध्यां जपन् तिष्ठेत् स्वकाले चापरां चिरमिति" मनुः। पश्चाद्वृत्तौ त्रि॰ "पूर्व्वापरौ तोयनिधी वगाह्य" कुमा॰। ऋगवेदादिविद्यायां स्त्री। 'द्वे विद्ये वेदितव्ये इति ह स्म ब्रह्मविदो वदन्ति परा चैवापरा च तत्रापरा ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथर्ववेदः शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दो ज्योतिषमिति" अ॰ भा॰ धृता श्रुतिः। अस्य च कालदेशादिनियमे सर्व्वनामकार्य्यम्। तत्र "पूर्व्वादिभ्यो नवभ्यो वा इति" पा॰वा तत्कर्म। अपरत्वञ्च दैशिकं कालिकं च द्विविधं, तत्र स्वापेक्षया उदयाचलविप्रकृष्टत्वम् दैशिकमपरत्वम् स्वापेक्षयाधिकसूर्य्यस्पन्दनवत्त्वं कालिकम्। उक्तोदाहृतौ दैशिकम् कालिकन्तु। "अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वत" इति गीता। अल्पदेशवृत्तिरूपे व्याप्ये त्रि॰ "सामान्यं द्विविधं प्रोक्तं परञ्चापरमेव च। व्यापकत्वात् परापि स्यात् व्याप्यत्वादपरापि च" भाषा॰। द्रव्यत्वादेः घटत्वाद्यपेक्षया अधिकदेशवृत्तित्वात् परत्वं सत्तापेक्षया अल्पदेशवृत्तित्वात् अपरत्वमिति मुक्ता॰। "द्रव्यत्वादिक जातिस्तु परापरतयोच्यते" इति भाषा॰। "स्वायम्भुवस्य च मनो षड्वंश्या मनवोऽपरे" इति अपरकालिका भिन्ना वा इत्यर्थः। निकृष्टे। "भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे परामिति" गीता। तत्र भूम्यादीनामितरपदार्थप्रकृतित्वेऽपि जड़त्वात् संहत्य कारित्वात् स्वयमसमर्थत्वेन जीवस्य भोगाद्यर्थमेव प्रवृत्तिमत्त्वाच्च निकृष्टत्वम्। जीवस्य तु तदपेक्षया परत्वम्॥

उत्तरकालिकत्वात् तद्विकारलक्षणे कार्य्ये "तदेतद्ब्रह्माऽपूर्व्वमनपरमनन्तमिति" वृह॰उप॰। नास्ति अपरं कार्य्यं यस्येति भा॰। वस्तुतः स्वरूपप्रच्यवाभावेन कूटस्थस्य न कार्य्यकारित्वमत एव "न कर्त्तृत्वं न कर्म्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तव इति" गीतायाम् तस्याकर्त्तृत्वमुक्तं कर्त्तृत्वन्तु अज्ञानोपहितेश्वरस्येति न विरोधः। समुदायिनः शेषभागे "अपररात्रः अपराह्णः एकदेशि स॰। अस्य पूर्व्वपदस्थस्य पश्चादेशः पश्चार्द्धम् न॰ शेषार्द्धे। अपरस्मिन् भवः डिमच् पश्चिमः शेषभवे। प्रथमापञ्चम्यादिदेशकालवृत्ते रपरशब्दात् प्रथमाद्यर्थे अति। पश्चात्। अधिकमधःशब्दे दृश्यम्। अस्य दिग्वाचकत्वात् तेन समासे देशवाचिनः णिदादि तद्धिते उत्तरपदस्यैव वृद्धिः अपरपाञ्चालक इत्यादि।

अपरक्त त्रि॰ अपगतो रक्तः शोणितो यस्मात्। अपगतरक्तवर्णे अप+रन्ज-क्त। विरक्ते अनुरागशून्ये च त्रि॰।

अपरज पु॰ अपरस्मिन् काले जायते जन-ड ७त॰। रुद्रभेदे "नमः पूर्व्वजाय चापरजाय" चेति यजु॰ १६,३२।

अपरति स्त्री अप+रम-भावे क्तिन्। अविरतौ। [काले वा।

अपरत्र अव्य॰ अपरस्मिन् कालादौ। अपरस्मिन् देशे

अपरत्व न॰ अपरस्य भावः त्व। अपरभावे तच्च वैशेषिकोक्ते गुणभेदः। तदपि द्विविधं दैशिकं कालिकञ्च तत्स्वरूपमपरशब्दे उक्तम्। तत्र च कारणमपेक्षाबुद्धिविशेषः तस्य नाशाच्च परत्वापरत्वयोर्नाशः। "संयोगश्च विभागश्च परत्वञ्चापरत्वकमिति" "परापरत्वधीहेतुरेका नित्या दिगुच्यते" इति च भाषा॰। तत्र दैशिकापरत्वं अल्पसूर्य्यसंयोगज्ञानजन्यं, कालिकं तु अल्पसूर्य्यपरिस्पन्दज्ञानजन्यमिति भेदः। कालिके कालो हेतुः दैशिके तु

दिगिति भेदः । "परत्वञ्चापरत्वञ्च द्विविधं परिकीर्त्तितम् । दैशिकं कालिकञ्चापि मूर्त्त एव तु दैशिकम् ॥ परत्वं सूर्य्यसंयोगभूयस्त्वज्ञानतो भवेत् । अपरत्वं तदल्पत्वबुद्धितः स्यादितीरितम् ॥ तयोरसमवायी तु दिक्संयोगस्तदाश्रये । दिवाकरपरिस्पन्दपूर्व्वोत्पन्नत्वबुद्धितः ॥ परत्वमपरत्वन्तु तदनन्तरबुद्धितः । अत्र त्वसमवायी स्यात् संयोगः कालपिण्डयोः ॥ अपेक्षाबुद्धिनाशेन नाशस्तेषामुदाहृतः" इति भाषा० ।

अपरदक्षिण अव्य० अपरा च दक्षिणा च "दिङ्नामान्यन्तराले इति" पा० सूत्रं बाधित्वा तिष्ठद्गुप्रभृतिपाठात् अव्ययी० । पश्चिमदक्षिणयोरन्तराले नैर्ऋते कोणे । तद्गणपाठाच्च नैतस्य समासान्तरघटकतेति विशेषः ।

अपरपक्ष पु० अपरः शेषः पक्षः । कृष्णपक्षे स हि चन्द्रस्य वृद्धिह्रासपक्षयोर्मध्ये शेषः, चैत्रशुक्लप्रतिपदेव वर्षारम्भणात् शुक्लस्य पूर्व्वत्वम् सुतरां कृष्णस्यापरत्वम् । "पूर्व्वपक्षो देवानामपरपक्षः पितॄणामिति" श्रुतिः । "यथा चैवाऽपरपक्षः पूर्व्वपक्षाद्विशिष्यते" इति मनुः "अथ श्राद्धममावास्यायां पितॄणां दद्यात् पञ्चमीप्रभृति वाऽपरपक्षस्येति" स्मृतिः "अश्वयुक्कृष्णपक्षस्य प्रेतपक्षत्वेन अपरपक्षत्वव्यवहारः । "अमावास्यास्ततोयद्वापरपक्षस्ततस्तथा । तस्य पार्व्वणमुद्दिष्टं मुनिभिः पञ्चपात्रकमिति" स्मृतिः क्वचित् प्रेतपक्षेत्येव पाठः । "तुलादिषडशीत्यह्नां षडशीतिमुखं क्रमात् । तच्चतुष्टयमेव स्याद्द्विस्वभावेषु राशिषु ॥ षड्विंशे धनुषो भागे द्वाविंशेऽनिमिषस्य च । मिथुनाष्टादशे भागे कन्यायास्तु चतुर्दशे ॥ ततः शेषाणि कन्याया यान्यहानि तु षोड़श । क्रतुभिस्तानि तुल्यानि पितॄणां दत्तमक्षयम्" इति सूर्य्यसिद्धान्तोक्तेः षड्शीतिमुखावशिष्टानां षोड़शानां दिनानां श्राद्धप्रशस्तकालत्वादपरपक्षत्वम् अथ वा नास्ति परो यस्मात् तादृशः पक्षः । तथाचाक्षयपुण्यदत्वेन अत्युत्कृष्टत्वात्तथात्वम् । पञ्चादशाहस्य पक्षत्वेऽपि षोडशानां दिनानां किञ्चिदधिकपक्षत्वात् पक्षत्वम् तेषां सौरत्वेऽपि चान्द्रपक्षे व्यवहारस्य गौणतेति भेदः । विकल्प्यमानयोः पक्षयोर्मध्ये शेषपक्षे च ।

अपररात्र पु० अपरं रात्रेः एकदे०त० अच् समा० । रात्रिशेषे "अपररात्रे सायंदोहमिति" कात्या० ७,४,२०, "अपररात्रकृतम्" सि०कौ० ।

अपरव पु० अपकृष्टोरवः प्रा०त० । अकीर्त्तौ अपयशसि ।

अपरवक्त्र न० "अयुजि ननरला गुरुः समे नजमपरवक्त्रमिदं ततोजरौ" इति वृत्तरत्नाकरोक्ते अर्द्धसमे मात्रावृत्तभेदे "वदन्त्यपरवक्त्राख्यं वैतालीयं विपश्चितः । पुष्पिताग्राभिधं केचिदौपच्छन्दसिकं तथेति" वृ०र० । अपरवक्त्रा स्त्रियामिति केचिदाहुः ।

अपरवैराग्य न० कर्म्म० । पातञ्जलोक्ते वैराग्यभेदे । यथा "दृष्टानुश्राविकविषयवितृष्णस्य वशीकारसंज्ञं वैराग्यमिति" यतमानव्यतिरेकैकेन्द्रियवशीकारसंज्ञाश्चतस्रः तत्र रागादीनां चित्तस्थानां कषायाणां विषयेष्विन्द्रियप्रवर्त्तकानां पाकाय प्रयत्नो यतमानसंज्ञं वैराग्यं ततः पक्वानां केषाञ्चित्कषायाणां वक्ष्यमाणेभ्यो विरागावधारणं व्यतिरेकसंज्ञं वैराग्यं, ततः पक्वानां सर्व्वेषामिन्द्रियप्रवर्त्तनाऽशक्तानां मनस्यौत्सुक्यरूपेणावस्थानमेकेन्द्रियसंज्ञं वैराग्यम्, स्त्रियोऽन्नपानमित्यादिषु दृष्टेषु, गुरुमुखाच्छ्रूयमाणः श्रवः श्रवणं यस्य सोऽनुश्रवो वेदः तदुक्तेष्वानुश्राविकेषु स्वर्गादिदिव्यविषयेषु भक्तेषु च विनाशपरितापसातिशयत्वासूयादिदोषाणामभ्यासेन साक्षात्कारादिष्टप्राप्तावप्युपेक्षाबुद्धिः वशीकारसंज्ञं वैराग्यमित्यर्थः । एतानि च संप्रज्ञातसमाधेरन्तरङ्गाणि असंप्रज्ञातसमाधेस्तु बहिरङ्गाणि" इति पा० सू० ।

अपरस्पर न० अपरस्य परस्य क्रियासातत्ये द्वित्वं कृत्वा । क्रियासातत्ये । क्रियावतां सातत्ये तु त्रि० । अपरस्पराः पुंसांसो योषितो वा गच्छन्ति अपरस्पराणि कुलानि यान्ति । सततमविच्छेदेन गच्छन्तीत्यर्थः । "अपरस्पराः सार्थाः गच्छन्ति" सि०कौ० ।

अपरहैमन त्रि० अपरहेमन्ते भवः अपरहेमन्त + अण् तलोपः उत्तरपदवृद्धिः । हेमन्तशेषभवे । एवं पूर्व्वहेमनः हेमन्तपूर्व्वभवे त्रि० ।

अपरा स्त्री अपसृत्य राति गृह्णाति जन्म यस्याः रा अपादाने वा०ड । जरायौ ततोऽपयानादेव गर्भस्थिस्य जन्मेति तस्यास्तथात्वम् । अधिकमपरशब्दे दृश्यम् ।

अपराग पु० अप + रन्ज घञ नलोपश्च । अननुरागे विरागे "अनुरागापरागौ च प्रचारं मण्डलस्य चेति" मनुः ।

अपराग्नि पु० द्विव० कर्म्म० । गार्हपत्यदक्षिणाग्न्योः "अन्तरेणापराग्नी गत्वा दक्षिणेनेति" कात्या० ४, १३, १२, "अपराग्नी गार्हपत्यदक्षिणाग्नी" इति तद्भा० । अन्तिमाग्नौ अन्त्येष्टिकर्म्माङ्गवह्नौ पु० एकव० ।

अपराङ्ग न० अपरस्य रसादेरङ्गम् । गुणीभूतव्यङ्ग्ये काव्यभेदे । "अगूढमपरस्याङ्गमिति" काव्य०प्र० । अपरस्य रसादेः वाक्यार्थीभूतस्य वा वाच्यस्याङ्गम् यथा "अयं स

दशनोत्कर्षो पीनस्तनविमर्द्दनः । नाभ्यूरुजघनस्पर्शो नीवीविस्रंसनः कर इति"। अत्र शृङ्गारस्य करुणाङ्गत्वात्तथात्वम् वाच्याङ्गव्यङ्ग्यं तत्र दृश्यम् ।

अपराङ्मुख त्रि॰ न पराङ्मुखः न॰त॰ । अनिवृत्ते कर्त्तव्यकर्म्मणोऽमोदतया ततोनिवृत्तिरहिते" स्त्रियां ङीप् ।

अपराच् त्रि॰ न पराञ्चति परावर्त्तते परा+अञ्च–क्विन् न॰त॰ । अनिवृत्ते परावृत्तभिन्ने स्त्रियां ङीप् ।

अपराजित पु॰ परा+जि–क्त न॰त॰ । शिवे, विष्णौ, तयोः केनाप्यपराजितत्वात्तथात्वम् ऋषिभेदे च । पराजितभिन्ने त्रि॰ । दूर्वायां, शेफालिकायां, जयन्तीवृक्षे, असनवृक्षे, शङ्खिनीवृक्षे, हपुषावृक्षे अमनप्रपर्य्यायाम्, ऐशान्यां दिशि "अपराजितां वास्थाय व्रजेद्दिशमजिह्मग" इति मनुः "अपराजितामैशानीं दिशमिति" कल्लू॰ । चतुर्द्दशाक्षरपादके "ननरसलगैः स्वरैरपराजितेति" वृ॰र॰ उक्ते छन्दोभेदे, दुर्गायां देव्यां "अपर्णा चापराजितेति" दुर्गास्तोत्रम् "नास्ति पराजितं शत्रोः पराजयो यस्याः ब॰त॰ । विजयदशम्याम् पूजनेन अपराजयदात्वदुर्गामूर्त्तिभेदे । सा च आश्विनशुक्लदशम्यां श्रवणयुतायामपराह्णे सन्ध्यायां वा पूज्या यथा हेमाद्रौ व्रतखण्डे "आश्विनशुक्लपक्षमुपक्रम्य" "दशम्यां च नरैः सम्यक् पूजनीयाऽपराजिता । क्षेमार्थं विजयार्थञ्च पूर्व्वोक्तविधिना नरैः । नवमीशेषयुक्तायां दशम्यामपराजिता । ददाति विजयं देवी पूजिता जयवर्द्धिनी" स्कान्दम् । "आश्विने शुक्लपक्षे तु दशम्यां पूजयेन्नरः । एकादश्यां न कुर्व्वीत पूजनञ्चापराजितमिति" निर्णयसिन्धौ स्कान्दम् । "उदये दशमी किञ्चित् संपूर्णैकादशी यदि, श्रवणर्क्षं यदा काले सा तिथिर्विजयाभिधेति" हेमाद्रौ काश्यपः । "कालेऽपराह्णे" इति निर्णयसिन्धुः । तस्याश्च अपराह्णपूज्यता हेमाद्रौ दर्शिता तत एव तद्दशवन्तव्यम् । "नाधयोव्याधयस्तस्य भवन्ति न पराजयः श्रियं पुण्यमवाप्नोति विजयञ्च सदा भुवीति" तत्पूजायाः फलत्वेन अपराजयस्योक्तेस्तस्यास्तथात्वम् । तत्पूजाङ्गदशम्या अपि अपराजयहेतुत्वात् विजयहेतुत्वाच्च अपराजितेति विजयेति च नाम अतएव "पूजनञ्चापराजित"मित्युक्तम् अपराजितामधिकृत्यकृतत्वात् पूजनस्यापराजितत्वम् तत्र पूजनप्रकारस्तु हेमाद्रौ व्रतखण्डे अपराजितदशमीप्रकरणे दृश्यः । योगिनीभेदे तत्स्वरूपं ध्यानशब्दे वक्ष्यते । अः विष्णुः पराजितः तुल्यवर्णतया यया । विष्णुक्रान्तायां स्वनामख्यातायां लतायां च स्त्री । अधिकं विजयदशम्यां वक्ष्यते ।

अपराद्ध त्रि॰ अप+राध–कर्त्तरि क्त । अपराधिनि, स्वोचितकार्य्याकारके, स्खलिते च "निमित्तादपराद्धेषोर्धानुष्कस्येव वल्गितमिति" माघः भावे क्त । अपराधे ।

अपराद्धपृषत्क पु॰ अपराद्धो लक्ष्यात् च्युतः पृषत्को वाणो यस्य । लक्ष्याग्राहिसायके धानुष्के ।

अपराद्धृ त्रि॰ अप+राध–तृच् । अपराधकर्त्तरि स्वोचितकार्य्याकारके स्त्रियां ङीप् ।

अपराध पु॰ अप+राध–घञ् । स्वोचितकर्म्माकरणे आगसि "कमपराधलवं मम पश्यसीति" सा॰द॰ । दण्डयोग्यकर्म्मकरणे । "यथाऽपराधदण्डनामिति" रघुः । देवविषये अपराधश्च शास्त्रविध्युल्लङ्घनेन, निषिद्धसेवनेन च जातदुरितविशेषः । तत्र निगमे द्वात्रिंशद् अपराधा दर्शिता यथा "यानैर्वा पादुकैर्वापि गमनं भगवद्गृहे । देवोत्सवाद्यसेवा च अप्रणामस्तदग्रतः ॥ उच्छिष्टे वाथवाऽशौचे भगवद्दर्शनादिकम् । एकहस्तप्रणामश्च पुरस्तात्प्रदक्षिणम् ॥ पादप्रसारणं चाग्रे तथा पर्य्यङ्कबन्धनम् । शयनं भक्षणं वापि मिथ्याभाषणमेव च ॥ उच्चैर्भाषा मिथोजल्पो रोदनानि च विग्रहः । निग्रहानुग्रहौ चैव नृषु च क्रूरभाषणम् ॥ कम्बलावरणं चैव परनिन्दा परस्तुतिः । अश्लीलभाषणं चैव अधोवायुविमोक्षणम् ॥ शक्तौ गौणोपचारश्च अनिवेदितभक्षणम् । तत्तत्कालोद्भवानाञ्च फलादीनामनर्पणम् ॥ विनियुक्तावशिष्टस्य प्रदानं व्यञ्जनादिके । पृष्ठीकृत्यासनं चैव परेषामभिवादनम् ॥ गुरौ मौनं निजस्तोत्रं देवतानिन्दनं तथा । अपराधास्तथा विष्णोर्द्वात्रिंशत् परिकीर्त्तिताः इति" ॥ आह्निकतत्त्वे तु वाराहमूलका अन्यविधा द्वात्रिंशत् दर्शिता यथा । "भगवद्भक्तानां क्षत्रियसिद्धान्नभोजनम् १ अनिषिद्धदिने दन्तधावनमकृत्वा विष्णोरुपसर्पणम् २ मैथुनं कृत्वाऽस्नात्वा विष्णोरुपसर्पणम् ३ मृतं नरं स्पृष्ट्वाऽस्नात्वा विष्णुकर्म्मकरणम् ४ रजस्वलां स्पृष्ट्वा विष्णुगृहप्रवेशनम् ५ मानवं शवं स्पृष्ट्वाऽस्नात्वा विष्णुसन्निधाववस्थानम् ६ विष्णुं स्पृशतः पायुवायुप्रयोगः ७ विष्णोः कर्म्म कुर्वतः पुरीषत्यागः ८ विष्णुशास्त्रमनादृत्य शास्त्रान्तरप्रशंसा ९ अतिमलिनं वासः परिधाय विष्णुकर्म्माचरणम् १० अविधानेनाचम्य विष्णोरुपसर्पणम् । ११ विष्णोरपराधं कृत्वा विष्णोरुपसर्पणम् १२ क्रुद्धस्य विष्णु-

स्पर्शनम् १२ निषिद्धपुष्पेण विष्ण्वर्च्चनम् १४ रक्तवासः परिधाय विष्णोरुपसर्पणम् १५ अन्धकारे दीपेन विना विष्णोः स्पर्शनम् १६ कृष्णवस्त्रं परिधाय विष्णोः कर्म्माचरणम् १७ वायसोद्भूतवासः परिधाय विष्णोः कर्म्माचरणम् १८ विष्णवे कुक्कुरोच्छिष्टदानम् १९ वराहमांसं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २० हंसजालपादसरारिमांसं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २१ दीपं स्पृष्ट्वा हस्तमप्रक्षाल्य विष्णोःस्पर्शनं कर्म्मकरणं वा २२ श्मशानं गत्वाऽस्नात्वा विष्णूपसर्पणम् २३ पिन्याकं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २४ विष्णवे वराहमांसनिवेदनम् २५ मद्यमाघ्राय पीत्वा स्पृष्ट्वा वा विष्णुगृहप्रवेशनम् २६ परकीयेणाशुचिना वस्त्रेण परिहितेन विष्णुकर्म्माचरणम् २७ विष्णवे नवान्नमप्रदाय तद्भोजनम् २८ गन्धपुष्पमप्रदाय धूपदीपदानम् २९ उपानहावारुह्य विष्णुस्थानप्रवेशनम् ३० भेरिशब्देन विना विष्णुप्रबोधनम् ३१ अजीर्णे सति विष्णुस्पर्शनम् ३२ इति” एतदुपलक्षणम् “अपराधसहस्राणि, अपराधशतानि चेति” मन्त्रलिङ्गात् “अहन्यहनि योमर्त्त्यो गीताध्यायन्तु संपठेत् । द्वात्रिंशदपराधैस्तु अहन्यहनि मुच्यते” इति नरसिंहपुरा० ।

अपराधय त्रि० अपराधं याति या + ड । अपराधप्राप्ते । [कारके, स्त्रियां ङीप् ।

आपराध्य० भावे कर्म्मणि च ष्यञ् आपराध्यं तस्य भावे तत्कर्म्मणि च न० ।

अपराधिन् त्रि० अप+राध णिनि । कृतागसि अपराध

अपरान्त पु० “अपरस्याः पश्चिमायाः अन्तः सीमाभूतोदेशः । देशभेदेऽस्य पश्चिमदिशः सीमाभूतत्वात्तथात्वम् स च देशः कतम इति तावन्निर्णीयते “तस्यानीकैर्विसर्पद्भिरपरान्तजयोद्यतैः रामास्त्रोत्सारितोऽप्यासीत् सह्यलग्न इवार्णवः इति” रघुः । तेनास्य सह्यपर्व्वतसन्निकृष्टत्वम् । “अवकाशं किलोदन्वान् रामायाभ्यर्थितो ददौ । अपरान्तमहीपालव्याजेन रघवे करम् इति” रघुः तेनार्णवसन्निकृष्टत्वं च प्रतीयते । तत्रैव देशे रघौ “त्रिकूटमेव तत्रोच्चैर्जयस्तम्भं चकार सः” इति त्रिकूटपर्व्वतवर्णनात् त्रिकूटयुक्तत्वञ्च तस्य प्रतीयते । “पारसीकांस्ततोजेतुमित्यनन्तरोक्तेश्च पारसीकदेशात् पूर्व्वत्वं प्रतीयते पारसीकदेशस्य पाश्चात्त्यः ‘संग्रामस्तुमुलस्तस्य पाश्चात्त्यैरश्वसाधनैरिति” तेषां पाश्चात्त्यत्वस्य तत्रैव वर्णनात् । वृहत्संहितायाञ्च “नव भारतवर्षे मध्यात् प्रागादिविभाजितादेशा” इत्युपक्रम्य “अपरस्यां मणिमान् मेघवान् वनौघः क्षुरार्पणोऽस्तगिरिः । अपरान्तशान्तिकहैहयप्रशस्तादिकोङ्कणा” इत्यादिना मध्यस्थानात्तस्य पश्चिमदिक्स्थत्वमुक्तम् तत्र च मुरला नाम नदी । “मुरलामारुतोद्धूतमिति” रघौ तत्र तस्या वर्णनात् तदवान्तरदेशः केरलः । “भयोत्सृष्टविभूषाणां तत्र केरलयोषितामिति” रघौ तथा वर्णनात् । जनपदवाचित्वात् तद्भितार्थलुकि तद्देशभवे तद्राजनि च ब० व० । “उन्मज्जन्तः सिन्धुपत्यापरान्तैरिति” माघ ।

अपरार्क पु० स्मृतिसंग्रहभेदे ।

अपरार्द्ध पु० न परार्द्धम् । परार्द्धभिन्ने । अपरमर्द्धमिति वाक्ये तु अपरस्य पश्चाद्देशे पश्चार्द्धमित्येव ।

अपरावर्त्तिन त्रि० न परावर्त्तते परा+वृत-णिनि न० त० । अपराङ्मुखे कार्य्यसमाप्तिमकृत्वाऽनिवर्त्तिनि स्त्रियां ङीप् ।

अपराह्ण पु० अपरमह्नः एक० त० टच् अह्नादेशः । दिनशेषभागे स च द्विधा विभक्तस्य, त्रिधा विभक्तस्य च दिनस्य शेषभाग । “पूर्व्वं दिनं मनुष्याणामपराह्णः पितृणामिति” श्रुतौ द्विधा विभजनात् “पूर्व्वाह्णोवै देवानां मध्यन्दिनं मनुष्याणामपराह्णः पितृणामिति श्रुतौ त्रिधा विभजनाच्च तयोस्त्रिषु वा शेषस्य तथात्वम् । तथा च द्विधा विभक्तस्य दिनस्य शेषार्द्धम्, त्रिधा विभक्तस्य तृतीयार्द्धं स अपराह्णः । “यया स्तं सविता याति पितरस्तामुपासते । तिथिं तेभ्योऽपराह्णो हि स्वयं दत्तः स्वयंभुवेति” स्मृति । “तथा श्राद्धस्य पूर्व्वाह्णादपराह्णो विशिष्यते” मनुः । पञ्चधा विभक्तस्य तु चतुर्थभागे च तस्य च कर्म्मयोग्यतरापेक्षया परत्वात् तथात्वम् । अतिमत्विमङ्गलस्य तु राक्षसवेलात्वेन कर्म्मानर्हत्वात् कर्म्मयोग्य शेषभागत्वाभावाच्चापराह्णत्वम् । तथा च “प्रातःकालो मुहूर्त्तांस्त्रीन् सङ्गवस्तावदेव तु । मध्याह्नस्त्रिमुहूर्त्तः स्यादपराह्णस्ततस्तथा । सायाह्नस्त्रिमुहूर्त्तः स्यात् श्राद्धं तत्र न कारयेत् । राक्षसी नाम सा वेला गर्हिता सर्वकर्म्मस्विति” त्रित्रिमुहूर्त्तात्मकतया पञ्चधा विभक्तदिनस्य चतुर्थे भागे कर्म्मार्हापराह्णत्वेन परिभाषणात्तथात्वम् । लौकिके तु मध्याह्नात्परतः, सूर्य्यास्तात् प्राक्कालोऽपराह्णत्वेन व्यवह्रियते इति” भेदः । ततः भवार्थे सायं चिरं... अपराह्णकः तद्भवे त्रि० । पक्षे तदर्थे ठञ् आपराह्णिकः । तद्भवे त्रि० । श्राद्धे चैवापराह्णिके” इति स्मृतिः । स्त्रियां ङीप् । “पार्वणे पितृकृत्ये च तिथिश्चापराह्णिकीति” स्मृतिः ।

अपराह्णतन त्रि० अपराह्णे भवः ट्युल् तुट् च । अपराह्ण-

भवे त्रि० स्त्रियां ङीप् । "घकालेत्यादिना" पा० सप्तम्या वा अलुकि अपराह्णेतनोऽप्युक्तार्थे त्रि०। [अस्रुते च ।

अपरिकलित त्रि० न परिकलितः न०त० । अज्ञाते, अदृष्टे,

अपरिक्रम त्रि० नास्ति परिक्रमः उद्योगोयस्य । अनुद्युक्ते । "जानन्नपि च किं कुर्य्यादशक्तश्चापरिक्रम इति" स्मृतिः । परितः क्रमः क्रमणम् अभावार्थे न०त० । परितः क्रमणाभावे पु० । परिगतः क्रमम् न० त० । क्रमापरिगते अपरपाटीके त्रि० ।

अपरिक्लिष्ट त्रि० क्लिश भावे क्त न परिक्लिष्टं क्लेशोयत्र । अनायाससाध्ये । कर्त्तरि क्त न०त०। क्लेशयुक्तभिन्ने त्रि० ।

अपरिगत त्रि० न०त० । ज्ञातभिन्ने, अप्राप्ते च ।

अपरिगृहीत त्रि० न०त०। अस्वीकृते, अगृहीते, अज्ञाते च

अपरिग्रह पु० अभावे न०त० । परिग्रहाभावे, पातञ्जलोक्ते यमभेदे च यथा "अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्य्यापरिग्रहा यमाः' "सू० तत्रापरिग्रहो नाम देहयात्रानिर्वाहकातिरिक्तभोगसाधनधनाद्यनङ्गीकारः । तस्य फलमपि तत्रैव दर्शितम् यथा "अपरिग्रहस्थैर्य्ये जन्मकथन्तासंबोधः" अपरिग्रहशीलस्य तत्स्थैर्य्ये सति किंरूपं जन्म किंप्रकारकं, किंहेतुकं, किंफलकम्, किमवसानमिति शरीरस्यापि परिग्रहविरोधिनो जिज्ञासा भवति शरीरस्यापि परिग्राह्यत्वाविशेषात्कथं तत्परिग्रहो न स्यादिति जिज्ञासावश्यम्भावात् । ततः कार्य्यकारणसंबन्धात् पुरुषस्यात्तस्य जन्म देवनरतिर्य्यक्त्वप्रकारम् । क्लेशकर्म्महेतुकं, दुःखैकफलकम्, पुरुषतत्त्वावसानमित्याचार्य्यादागमतश्च निश्चित्य अदेहः सन्नपरिग्रहयमस्य परमां काष्ठामनुभवतीत्यर्थः" इति तद्वृ० । "लोभस्य पुरतः कोऽसौ ? सत्यास्तेयापरिग्रहाः" इति प्र०च०। नास्ति देहयात्रानिर्वाहकव्यतिरिक्तस्य परिग्रहः संग्रहो यस्य । परिव्राजके "निराशीरपरिग्रह" इति गीता । तस्य च कौपीनादिपरिग्रहणेऽपि तस्य शरीरयात्रानिर्वाहकत्वाच्च यतिः "कौपीनाच्छादनार्थं हि वासोद्वे बिभृयाद्यतिः । योगसम्भारभेदांश्च गृह्णीयात् पादुके तथेति" स्मृतौ तत्परिग्रहविधानात् । [पूर्व्वमज्ञाते च ।

अपरिचित त्रि० परि+चि–क्त न०त० । अनुशीलितभिन्ने,

अपरिच्छद त्रि० न परिच्छदोयस्य अप्राशस्त्ये न०ब० । अपकृष्टवस्त्राद्युपकरणयुक्ते दरिद्रे ।

अपरिच्छन्न त्रि० परिच्छन्नः परिष्कृतः न०त० । अपरिष्कृते, मार्ज्जनशुद्ध्यादिरहिते ।

अपरिच्छिन्न न० न परिच्छिन्नः । इयत्तारहिते निःसीमनि कूटस्थे चैतन्यात्मके ब्रह्मणि 'तदेतद्ब्रह्मापूर्व्वमनप ममनन्तरमिति बृ०उ०श्रुत्या तस्यान्तराहित्योक्तेस्तथात्व इयत्तारहितमात्रे त्रि० "जगत्यपर्य्याप्तेत्यादि" मा व्याख्यायामपर्य्याप्तः अपरिच्छिन्न" इति मल्लि० ।

अपरिच्छेद पु० अभावार्थे न० ! परिच्छेदाभावे इयत्त भावे । न०ब० । इयत्ताशून्ये त्रि० । [तच्छून्ये त्रि०

अपरिज्ञान न० अभावे न०त०। तत्त्वविवेकाभावे। न०ब०

अपरिणत त्रि० परि+नम-क्त न०त० । अपरिपक्वे । य यथा परिणाम उचितस्तथात्वमप्राप्ते अन्यरूपतामप्राप्ते च

अपरिणय पु० परिणयो विवाहः अभावे न०त० विवाहाभावे । [होने कौमारावस्थायुक्ते

अपरिणीत त्रि० परि+नी–क्त न०त० । विवाहसंस्का

अपरितोष पु० अभावे न०त० । सन्तोषाभावे ।

अपरिपक्व त्रि० न०त० । परिपक्वभिन्ने यस्य यथा परिणा रुचिता तथारूपतामप्राप्ते, "यथा अपरिपक्वयोगीति विक्लित्तिप्राप्तिशून्ये आमे तण्डुलफलादौ च ।

अपरिमाण न० अभावे न०त० । परिमाणाभावे इयत्तारा हित्ये न०ब० । तच्छून्ये त्रि० ।

अपरिमित त्रि० न०त० । इयत्ताशून्ये परिमाणशून्ये ।

अपरिमेय त्रि० परिमातुं योग्य० न०त० । परिमा मयोग्ये इयत्तारहिते ।

अपरिम्लान पु० न परिम्लायति कर्त्तरि क्त । रक्त (आयला) ख्याते महासहाह्वे रा०नि०। तस्य बहुमर्द्दे ऽपि म्लानिराहित्यात् तथात्वम् । म्लानिवर्जिते त्रि० ।

अपरिविष्ट त्रि० परि+विष कर्म्मणि क्त न०त० । वेष्टनशू अव्याप्ते । "ऊर्ज्जयन्त्या अपरिविष्टमास्यमिति" ऋ० १२,८ । अपरिविष्टं मलादिभिरव्याप्तमिति" भा० विष्टमाहारार्थमुपहृतं न०त० । परिवेषणशून्ये भो परिनार्थमनुपढौकिते त्रि० ।

अपरिवृत त्रि० न परिवृतः । अनाच्छादिते । परितोवेष्ट रहिते अनावृते चेलादौ "तत्रापरिवृतं शस्यं विहिंस पशवोयदीति" मनुः चेलाद्यावरणप्रकारोऽपि तेन दर्शि "वृतिं तत्र प्रकुर्व्वीत यामुष्ट्रोनावलोकयेत् छिद्रञ्च वारं सर्वं श्वशूकरमुखानुगमिति" तेन तादृशच्छिद्रहीनवरणशू ऽपि अपरिवृतत्वम् असंस्पृष्टे च 'महोभिरपरीवृ वर्षति प्रचेताः" ऋ० २,१०,२, अपरीवृतोऽसंस्पृष्टः इ भा० वेदे दीर्घः । [राहित्ये। न०ब०। इयत्ताशून्ये त्रि०

अपरिशेष पु० अभावे न०त० । परिशेषाभावे इयत्त

अपरिष्कार पु० अभावे न०त०। मार्ज्जनादिशोधनसंस्काराभावे। न०ब०। तच्छून्ये त्रि०।

अपरिष्टि स्त्री अप+वैपरीत्ये रिष–हिंसायाम् क्तिन्। पूजायाम् हेम०। पूजायाश्च हिंसाहेतुकद्वेषशून्यत्वात् तथात्वम्।

अपरिसमाप्ति स्त्री अभावे न०त०। इयत्ताभावे समाप्त्यभावे च। न०ब०। तच्छून्ये त्रि०। [न०ब०। तच्छून्ये त्रि०।

अपरिसर पु० अभावे न०त०। विस्ताराभावे प्रचाराभावे च

अपरिहरणीय त्रि० न परिहर्त्तुं शक्यते हृ शक्याद्यर्थे कर्म्मणि अनीयर्। परिहर्त्तुमशक्ये, परिहर्त्तुमयोग्ये च।

अपरिहार्य्य त्रि० न परिहर्त्तुमर्हति शक्यते वा हृ ण्यत्। परिहर्त्तुमयोग्ये, परिहर्त्तुमशक्ये च।

अपरीक्षित त्रि० न०त०। रूपवर्णपरिमाणादिना यथार्थतत्त्वानुसन्धानशून्ये "एतच्चापरीक्षितक्रयविषयमिति" मिताक्षरा परीक्षिते तु "परीक्षितं तु यत् क्रीतं तत् सर्वं न निवर्त्तयेदिति" तद्धृता स्मृतिः।

अपरीत त्रि० न०त०। परितोऽव्याप्ते अनभिगते च "शश्वत्साऽपरीता" इति ऋ० १,१००,३, "अपरीताः अपरैरनभिगता" इति भा०। अपरिगते, अपर्य्याप्ते च "अपरीतं न्वतो शव" इति ऋ० ८,२४,८, "अपरीतम् शत्रुभिरपरिगतमव्याप्तमिति वा" भा०।

अपरुष् त्रि० अपगता रुट् यस्य। विगतक्रोधे "अपरुषा परुषाक्षरमीरितेति" रघुः।

अपरूप न० अप आनन्दे आश्चर्ये वा प्रा०स०। आश्चर्य्यरूपे आनन्दहेतुप्रशंसितरूपे च। "ततोऽपरूपं जायते तस्मादव्यपदेनस इति" अथ० १२,४,८, अपकृष्टरूपे च। प्रा०ब०। तद्वति त्रि०।

अपरेद्युस् अव्य० अपरस्मिन् अहनि एद्युस्। अपरदिने इत्यर्थे "पूर्व्वेद्युरपरेद्युर्वा श्राद्धकर्म्मण्युपस्थिते निमन्त्रयेत विप्रान् वै" इति स्मृतिः।

अपरोक्ष अव्य० न परोक्षम् इन्द्रियासन्निकृष्टम्। प्रत्यक्षे विषयेन्द्रियसन्निकर्षोत्पन्ने ज्ञाने "सम्भावनादिनिरासे तु विचारविपाकात्तेनैव प्रमाणेन जनितं ज्ञानं प्रतिबन्धाभावात् फलं जनयदपरोक्षमित्युच्यते" इति वृद्धाः। फलं ज्ञाततामिति भाट्टाः चिति बुद्धेः प्रतिबिम्बमिति सांख्या बुद्धौ चितः प्रतिबिम्बमिति वेदान्तिनः। संस्कारम् विषयताविशेषं वेति तार्किकादयः। तथा हि प्रथममिन्द्रियेण विषयः संबध्यते ततो विषयालोचनारूपं विनिर्विकल्पकस्थानीयं सामान्याकारं ज्ञानं जायते ततः विषयावरणरूपप्रतिबन्धनाशात् चित्प्रतिबिम्बरूपं फलं जनयज्ज्ञानमपरोक्षमित्युच्यते इति वेदान्तिनः। नैयायिकास्तु विषयेन्द्रियसन्निकर्षात् प्रथमं निर्विकल्पकरूपं विशेष्यविशेषणयोः संसर्गानवगाहि ज्ञानं जायते तदुत्तरं विषयप्रत्यक्षमित्यङ्गीचक्रुः। सांख्यादयस्तु विषयेन्द्रियसन्निकर्षात् बुद्धेस्तत्तद्विषयकारेण परिणामे जाते ततश्चेतनाशक्तौ बुद्धेः प्रतिबिम्बरूपं फलमुत्पद्यते तत्रैव ज्ञानत्वव्यवहारोमुख्यः बुद्धिवृत्तौ तु गौण इति मन्यन्ते। "युक्तितोऽपि न बाध्यते दिङ्मोहवदपरोक्षादृते" सां०सू०। ब्रह्मणस्तु अज्ञानरूपावरणाभावात् सर्वदा प्रकाशमानत्वात् नेन्द्रियादिसन्निकर्षापेक्षेति तस्य सर्वदा प्रत्यक्षरूपत्वम् "यत् साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मेति" श्रुतिः अपरोक्षादपरोक्षमित्यर्थः। अर्श०अस्त्यर्थे अच्। तद्विषये त्रि०।

अपरोक्षानुभूति पु० अपरोक्षा प्रत्यक्षा अनुभूतिर्यस्मात्। वेदान्तप्रकरणभेदे। कर्म०। प्रत्यक्षरूपे ज्ञाने स्त्री।

अपराध पु० अप+रुध भावे घञ्। "बाधने अभिप्रायाय सभिपुत्रवन्ति देशानपरोधेन" कात्या० २४,२,२१।

अपर्णा स्त्री नास्ति पर्णान्यपि वृत्तिसाधनानि यस्याः। शैलराजदुहितरि उमायां सा हि शिवप्राप्त्यर्थं व्रतकाले पर्णान्यपि त्यक्तवती यथोक्तं कुमारे "स्वयं विशीर्णद्रुमपर्णवृत्तिता परा हि काष्ठा तपसस्तया पुनः। तदप्यपाकीर्णमतः प्रियंवदाम् वदन्त्यपर्णामिति तां पुराविदः" इति "चतुर्थे त्यक्तपर्णा च अपर्णाख्यामवाप सेति" शि०पु०।

अपर्त्तु त्रि० अपगत ऋतुर्यस्य। वसन्ताद्यृतुविगमयुक्ते। "यत्र विजायते यमिन्यपर्तुरिति" अथ० ३,२८,१, अपगत ऋतुः स्त्रीपुष्पं यस्याः। निवृत्तरजस्कायां स्त्रियां स्त्री।

अपर्य्यन्त त्रि० नास्ति पर्य्यन्तोमर्य्यादा यस्य। निःसीमनि इयत्तारहिते "तदनायमपर्य्यन्तं दुर्ज्जयं वानरं बलम्" रा०।

अपर्य्याप्त त्रि० परि+आप–क्त न०त०। असमर्थे, असम्पूर्णे, स्वकार्य्याक्षमे च "परिभुक्तमहात्मतमपर्य्याप्तमसंस्कृतम् यः प्रयच्छति विप्रेभ्यस्तद्वृष्यन्यतिवर्त्ततीति" "अपर्य्याप्तं स्वकार्य्याक्षममिति गु०त० रघु०। अपरिच्छिन्ने इयत्तारहिते "जगत्यपर्य्याप्तसहस्रभानुनेति" माघ "अपर्य्याप्तः अपरिच्छिन्न" इति मल्लि०।

अपर्य्याप्ति स्त्री न पर्य्याप्तिः अभावार्थे न०त०। अपरिच्छेदे असामर्थ्ये च। "सत्यं श्राद्धं मासिमासि अपर्य्याप्तावृतौ प्रतीति" स्मृतिः। न०ब०। परिच्छेदशून्ये त्रि०।

अपर्य्याय पु० न पर्य्यायः परिपाटी अभावे न०त०। पक्रमाभावे। न०ब०। क्रमशून्ये त्रि०।

अपर्य्युषित त्रि० न पर्य्युषितः । अभिनवे सद्योभवे पुष्पादौ । "अपर्य्युषितनिश्छिद्रैः प्रोक्षितैर्जलवर्ज्जितैरिति" नर०पु० ।

अपर्वदण्ड पु० अपर्वा दण्ड इव । रामशराख्यशरभेदे तस्येतरशरस्येव ग्रन्थियुक्तत्वाभावात्तथात्वम् ।

अपर्वन् त्रि० नास्ति पर्व्व ग्रन्थिः ग्रन्थप्रकरणपरिच्छेदो वा यस्य । ग्रन्थिशून्ये दण्डादौ विच्छेदशून्ये ग्रन्थादौ च । वा कप् । अपर्व्वकोऽप्यत्र त्रि० । "यदपर्व्वकं स्यात् प्रत्यग्रमिति" शत०ब्रा० । "विच्छेदशून्यमिति" भा० ।

अपल न० अपक्रमनिवृत्तौ लाति गृह्णात्यत्र ला–बा० आधारे क । कीलके शब्द०भा० । तद्बन्धने हि अपक्रमनिवृत्तेस्तथात्वम् । नास्ति पलं मांसं यस्य । मांसशून्ये त्रि० ।

अपलाप पु० अप+लप घञ् । सतोऽप्यसत्त्वेन कथनरूपे अपह्नवे, "न च प्रत्यक्षसिद्धस्यापलापः कर्त्तुं शक्यते इति" अप+आनन्दे लपत्यनेन लप करणे घञ् । स्नेहे मेदिनिः । स्नेहेनैवानन्दभाषणात्तथात्वम् ।

अपलाषिका स्त्री लष इच्छायां पर्य्याये ण्वुच् लाषिका पर्य्यायेण इच्छा अप वैपरीत्ये प्रा०स० । अपर्य्यायेच्छारूपायां तृष्णायामतिशयलालसायाम् हेम० । अत्रार्थे अपलासिकेति पाठकल्पनं प्रामादिकं लसतेरिच्छार्थत्वाभावात् ।

अपलाषिन् त्रि० अप+अपकर्षे लष–ताच्छील्यादौ घिनुण् । अनुचितधनादितृष्णाशीले । स्त्रियां ङीप् ।

अपलाषुक त्रि० अप+अनुचितत्वात् अपकर्षे लष–ताच्छील्यादौ बा० उकञ् । अनुचितधनादितृष्णाशीले ।

अपल्पूलन न० न पल्पूलनं शोधनम् अभावे न०त० । स्नानमार्ज्जनक्षारसंयोगादिना शोधनाभावे । "यदिदं स्नातवस्त्रं निहितमपल्पूलनकृतं भवतीति शत०ब्रा० । "अपल्पूनकृतं क्षारद्रव्यसंयोगादिनाऽधौतमिति" भा० । अत्रासमर्थसमासात् करणे नञर्थान्वय इति भेदः । तथा च रजकाधौतमिति तदर्थः । कर्मकाले रजकधौतवस्त्र परिधानस्य स्मृतौ निषेधात् तथोक्तम् ।

अपवत् त्रि० अपः कर्म तदस्त्यस्य मतुप वेदे मस्य वोपः । कर्मयुक्ते । "अपप्रवानपवांश्चरेह सीदतु" अथ० १८,४,२४ ।

अपवन न० अपकृष्टं कृत्रिमत्वात् स्वल्पत्वाच्च वनम् प्रा०त० । उपवने कृत्रिमवने हेम० । [अन्तर्गृहे वासगृहे ।

अपवरक न० अप+व्रियते अप+वृ–कर्म्मणि संज्ञायां वुन् ।

अपवरण न० अप+वृ-भावे ल्युट् । अनावरणे आवरणापाकरणे च ।

अपवर्ग पु० अपवृज्यते संसारोऽत्र अप+वृज–घञ् कुत्वम् । मोक्षे । "स्वर्गापवर्गयोर्मार्गमामनन्ति मनीषिणः" इति कुसुमा० । "दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापायादनन्तरापायादपवर्ग" इति "कृणत्रयापाकरणाद्यास्त्यपवर्गः" इति च न्यायसू० । अपवर्गप्रकारस्तु मोक्षशब्दे वक्ष्यते । भावे घञ् । दाने, त्यागे च "सुष्टेरसम्भेद इवापवर्गे" किरा० । अपवृज्यते विरज्यते यस्मात् अपादाने घञ् । फलप्राप्तौ तद्धेतुके कर्म्मसमापने च "अपवर्गे तृतीयेति" पा० । "अपवर्गे तृतीयेति भणतः पाणिनेरपीति" नैषधम् "उदगपवर्गं मुखेषु समृज्यादिति" ता०ब्रा० । "त्वत्वा गते भाग्य इवापवर्गमिति" किरा० "अपवर्गं समाप्तिमिति" मल्लि० ।

अपवर्ज्जन न० अप+वृज–ल्युट् । दानादावपवर्गार्थे । "घटापवर्जनमिति" मिताक्षरा ।

अपवर्ज्जित त्रि० अप+वर्ज्ज–क्त । परिहृते, त्यक्ते, दत्ते च ।

अपवर्त्तन न० अप+वृत–णिच् ल्युट् । परिवर्त्तने, वक्रीकरणे अङ्कशास्त्रे प्रसिद्धे भाज्यभाजकयोरुभयोरपि तुल्यरूपेण केनचिदङ्केन विभाजने । "समेन केनाप्यपवर्त्त्येति" लीला० । अपहरणे च "न त्यागोऽस्ति द्विषन्त्याश्च न च दायापवर्त्तनमिति" मनुः । भावे अच् अपवर्त्तोऽप्यत्र पु० ।

अपवाद पु० अप+वद भावे घञ् । निन्दायाम् अपकीर्त्तौ "किं करिष्यामि राज्येन सापवादेन राघव ! "प्रकाश च हते तस्मिन्नपवादो भवेन्मम" इति च रामा० । मिथ्यावादे "अपवादमात्रमबुद्धानामिति" सां०सू० "अपवादः मिथ्यावादः" भा० । कुत्सितवादे तत्रैव "अपवादः कुत्सितवाद" इति व्याख्यान्तरम् । अपोद्यते सामान्यशास्त्रं स्वविषयात् सङ्कोच्यतेऽनेन करणे घञ् । विशेषशास्त्रे । तद्धि स्वविषयं परिहृत्य सामान्यशास्त्रं विषयान्तरे व्यवस्थापयतीति तस्य सङ्कोचकं भवति यथा "मा हिंस्यात् सर्व्वाभूतानीति" श्रुतौ हिंसानिषेधस्य सर्वभूतविषयकत्वेऽपि "वायव्यं श्वेतमालभेतेति" शास्त्रं वायव्यच्छागहिंसाविषयकत्वेन विरोधात् स्वविषयात् सङ्कोचयत् तस्येतरविषयकतां व्यवस्थापयति "अपवादैरिवोत्सर्गाः कृतव्यावृत्तयः परैरिति" कुमारः "परनित्यान्तरङ्गापवादानामुत्तरोत्तरं बलीय" इति "अपवादोयद्यन्यत्र चरितार्थस्तर्ह्यन्तरङ्गेण बाध्यते" इति च व्या० परि० । "क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते" इति पा०भा० । अपोद्यते अपवाद्यते मिथ्याभूतमनेन अप+वद–करणे घञ् । वेदान्तमतसिद्धे मिथ्याभूतपदार्थनिवारणार्थमुपदेशभेदे । स च रज्जुविवर्त्तस्य मिथ्याभूतसर्पस्य रज्जुमात्रत्ववत् वस्तुभूतब्रह्मणो विवर्त्तस्य प्रपञ्चादेः वस्तु-

भूतरूपतोपदेशः। "अध्यारोपापवादाभ्यां वस्तुतत्त्वविनिश्चय, इति वेदा०प्र०। भावे घञ्। विश्वासे, प्रणये च। करणे घञ्। बाधनसाधने वस्तुमात्रे। कर्म्मणि घञ्। कुत्सितवाद्ये 'मधुकरैरपवादकरैरिव' माघः 'अपवादः मृगवञ्चनाय घण्टादि कुत्सितवाद्यमिति" मल्लि०। भावे घञ्। आदेशे "ततोऽपवादेन पताकिनीपतेरिति" किरा०। 'अपवादेन आदेशेनेति" मल्लि०। निरासने च।

अपवादक त्रि० अपसार्य्य स्वविषयात्, वदति शास्त्रान्तरम् व्यवस्थापयति वद–ण्वुल्। स्वविषयं परिहृत्य सामान्यशास्त्रस्येतरत्र व्यवस्थापके विशेषशास्त्रे। अप+वद ण्वुल्। अकीर्त्तिकरे" निन्दके निरासके च त्रि०। [ङीप्।

अपवादिन् त्रि० अप+वद–णिनि। अपवादकर्त्तरि स्त्रियां

अपवारण त्रि० अपवारयति आच्छादयति अप+वृ–णिच् नन्द्या० ल्यु। व्यवधायके। भावे ल्युट्। व्यवधाने न० आधारे ल्युट्। अन्तर्द्धौ सति तु व्यवधाने अन्तर्धानं भवत्येवेति तस्य तथात्वम्।

अपवारित त्रि० अप+वृ णिच्–कर्म्मणि क्त। आच्छादिते व्यवधापिते च। भावे क्त। अपवारणे, अप्रकाशे न०। "तद्भवेदपवारितम्। रहस्यन्तु यदन्यस्य परावृत्त्य प्रकाश्यते" इति सा०द०। उक्ते परावृत्त्यान्यस्य रहस्यकथने न० परावृत्त्यान्यस्य रहस्यकथनमपवारितमिति तदर्थः।

अपवारितक न० अपवारितं अपवारणम् अप्रकाशमेव स्वार्थे कन्। अप्रकाशे "अपवारितकेन प्राह्यतीति" नाटकम्। अप्रकाश्याच्छोदयतीत्यर्थः।

अपवारुक पु० अप+वृ–ब०। उकञ्। प्रस्तरे।

अपवार्य्य अव्य० अप+वृ–णिच–ल्यप्। आच्छाद्येत्यर्थे "त्रिपताककरेणान्यमपवार्य्यान्तरा कथेति" सा०द०।

अपवास पु० अपसृत्य वासः स्थितिः। अपसरणे "अपवासे नक्षत्राणामपवास उषसामुत" अथ० १,७,७।

अपवाह पु० अपसार्य्य वाहः स्थानान्तरनयनम्। इतरस्थानादपसार्य्य स्थानान्तरप्रापणे। "भूतपूर्व्वमभूतपूर्व्वं वा जनपदं परदेशापवाहेन स्वदेशाभिष्यन्दवमनेन वा निवेशयेदिति" कौटिल्यः "सोनाः वट् शिति नवरसभरयतियुतमपवाहाख्यमिति" वृ०र० उक्ते वस्तु वृत्तभेदे।

अपवाहन न० अप+वह–णिच् ल्युट्। परदेशस्थजनानां स्वदेशप्रापणे "स्वराष्ट्रं वर्द्धयेद्राजा परदेशापवाहनादिति" हितो०। [वह णिच्–ल्यप्। अपसार्य्येत्यर्थे अव्य०।

अपवाह्य त्रि० अप+वह–कर्म्मणि ण्यत्। दूरीकार्य्ये। अप+

अपविघ्न त्रि० अपगतो विघ्नो यस्मात्। विघ्नशून्ये "गतं क्रतूनामपविघ्नमाप स" इति रघुः।

अपवित्र पु० न पवित्रः अशौचादिः। अशुचशौचादौ. "अपवित्रः पवित्रो वा सर्व्वावस्थां गतोऽपि वा यः स्मरेत् पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरे शुचिरिति" स्मृतिः।

अपविद्ध त्रि० अप+व्यध क्त। त्यक्ते "अपविद्धगदो बाहुभग्नशाख इव द्रुम" इति कु०। "सोऽपविद्धस्तया रहस्यनिर्भेदभयादिति" दश०। प्रत्याख्याते, निरस्ते च "रक्षोविप्रकृतावास्तामपविद्धशुचाविव" रघुः "मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोरन्यतरेण वा। यं पुत्रं प्रतिगृह्णीयादपविद्धः स उच्यते" इति मनूक्ते द्वादशपुत्रान्तर्गते पुत्रभेदे पु०।

अपविद्या स्त्री अप विरोधे प्रा०स०। विद्याविरोधिन्यां वेदान्तादिप्रतिद्वायामविद्यायाम् "तत्त्वस्य संविन्तिरवापविद्यामिति" किरा०। अपकृष्टा विद्या। बौद्धाद्यागमविद्यायाम्। [राज०नि०। अपगतविष मात्रे त्रि०।

अपविषा स्त्री अपगतं विषं यस्याः। निर्विषतृणभेदे

अपवृत्त त्रि० अपवर्त्तते अप+वृत–कर्त्तरि क्त। समाप्ते, "अपवृत्ते कर्मणि वामदेव्यगानं शान्त्यर्थमिति" गोभिलः। "अपवृत्ते समाप्ते" संस्कारतत्त्वे रघुनन्दनः।

अपवेध पु० अपकृष्टः अस्थानकृतत्वात् वेधः प्रा०स०। मणीनामस्थानकृते वेधने "मणीनामपवेधे च दण्ड उत्तमसाहसम् इति" मनुः।

अपव्यय पु० अपकृष्टः शास्त्रादिमर्य्यादमुल्लङ्घ्यास्थाने कृतत्वात् व्ययः प्रा०स०। द्यूतवेश्यादावस्थाने कृते व्यये। अपगतः व्ययः तयोऽस्य। अविनश्वरे त्रि०।

अपव्ययमान त्रि० अप+वि+व्यय–शानच्। अपलापकर्त्तरि। "अर्थेऽपव्ययमानन्तु कारणेन विभावितम्। दापयेद्धनिकस्यार्थं दण्डलेशञ्च शक्तित इति" मनुः। अपव्ययमानमपलपन्तमिति टि०त०रघु०। अपव्ययकर्त्तरि त्रि०।

अपव्रत त्रि० अपगतं व्रतं श्रौतादि कर्म्म यस्य। अपगतविहितकर्म्मणि "अनुव्रताय रन्धयन्नपव्रतानिति" ऋ०१,५१,८, अपव्रतान् "अपगतकर्म्मणः" इति भा०। "गृह कर्य्यं तमसाऽपव्रतेन" ऋ०५०,४,६,१, अपगतव्रतस्य। नष्टव्रते गृहीतव्रतत्यागिनि त्रि०। प्रा०स०। अपकृष्टे व्रते न०।

अपशङ्क त्रि० अपगता शङ्कास्य प्रा०ब०। निःशङ्के शङ्कारहिते।

अपशद त्रि० अप+शद कर्त्तरि अच। नीचे इति केचित्। तन्न सदधातुघटिततया दन्त्यमध्यमिति बहवः।

अपशब्द पु० अपवैपरीत्ये प्रा०स०। शक्तिवैकल्यप्रमा-

दादिना साधुशब्दस्यान्यथोच्चारणसाध्ये अपभ्रंशशब्दे "स एव शक्तिवैकल्यप्रमादालसतादिभिः। अन्यथोच्चारिताः शब्दा अपशब्दा इतीरिताः" इति हरिः "म्लेच्छो ह वा नाम यदपशब्दः" इति श्रुतिः।

अपशव्य त्रि० पशवे हितः यत्, विरोधे न०त०। पशुवृद्धिविघातके "अपशव्येव तु वा ईश्वरा" इति ता०ब्रा० "अपशव्येव पशूनां वृद्धिविघातिनी" भा०।

अपशु पु० न पशुः अप्राशस्त्ये न०त०। गोऽश्वभिन्ने पशौ। "अपशवो वा अन्ये गोऽश्वेभ्यः इति" "अपशुर्वा एष यदारण्योनैतस्य होतव्यमिति" च शत०ब्रा०। नास्ति पशुर्यस्य। पशुशून्ये "अप्रजा अपशुर्भविष्यति"। शत०ब्रा०।

अपशुच् त्रि० अपगता शुक् शोको यस्य प्रा०ब०। अपगतशोके। सर्वदाऽपेतशोके आत्मनि पु०। "क उत्तमःश्लोकगुणानुवादात् पुमान् विरज्येत विनाऽपशुग्घ्नादिति," भागवते पाठं प्रकल्प्य श्रीधरेण अपशुगात्मेतिव्याख्यातम् तस्य हननञ्च यथार्थ्येनाज्ञानं "योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते किं तेन न कृतं पापं? चौरेणात्मापहारिणेति" मनुना आत्मनोऽन्यथारूपज्ञानेनैव स्वात्महन्तृत्वोक्तेः। "अन्धं तमस्ते प्रविशन्ति ये केचात्महनो जनाः" इति श्रुतिभाष्येऽपि तथैवात्माज्ञाने आत्महननमुक्तम्। अपशोकादयोऽप्यत्र त्रि०।

अपश्चिम त्रि० न पश्चिमः विरोधे न०त०। अग्रिमे "कश्यपश्च महाभागस्तेषामासीदपश्चिमः" इति रामा० नास्ति पश्चिमः शेषभवो यस्य। शेषशून्ये, इयत्ताशून्ये च 'अपश्चिमामिमां कष्टामापदं प्राप्नवत्यहमिति" रामा०।

अपश्य त्रि० दृश-वेदे बा०श न०त०। अद्रष्टरि अदर्शके "अन्धा अपश्या न दभन्नभिख्या" इति ऋ०१,१४८,५, "अपश्या अद्रष्टारः" इति भा० लोके तु अदर्शीत्येव।

अपश्रय पु० अप+श्रि-अच्। उपाश्रये "सामासाद उद्गीथोऽपश्रयः" अथ० १५,३,८,।

अपश्री त्रि० अपगता श्रीर्यस्मात् श्रीः शोभादिः। शोभादिहीने।

अपश्लिष्ट त्रि० अप+श्लिष-क्त। श्लेषशून्ये, संसर्गहीने, वियुक्ते च। [अपक्रम्य स्थातरि त्रि०।

अपष्ठ न० अप+स्था-क अम्बा० षत्वम्। अङ्कुशाग्रे हेम०।

अपष्ठु अव्य० अप+स्था-सुषामादि० षत्वम्। निर्दोषे, शोभने, विपरीते, च। "अपष्ठु पठतः पाठ्यमधिगोष्ठि शठस्य ते" इति नैष०। प्रतिकूले, विरुद्धार्थे च त्रि०। काले पु०।

अपष्ठुर(ल) त्रि० अप+स्था-कुरच् वा लत्वम्। प्रतिकूले हेम०। विपरीते त्रिका०।

अपस् न० आप-असुन् हूस्वश्च। कर्म्मणि निघ०। तद्वति द। "अपसा सन्तु नेमे" ऋ० १,५४,८, अपः कर्म्म तद्वन्तोवेति भा० "ग्लास्त्वाऽक्रन्नपसोऽतन्वत" ता०ब्रा०। "अपस्यन्तीरपसोयन्त्यच्छा" ऋ० ७,७१,२ "अपसा कर्म्मयुक्ता" इति भा०। प्राप्ते त्रि०। "ऋध्याम कर्म्मापसा नवेन ऋ० १,३१,८, 'अपसा प्राप्नेनेति" भा०।

अपसद त्रि० अपकृष्ट इव सीदति सद-अच्। अधमे, नीचे च। "रेरे क्षत्त्रियापसदाः!" इति वेणी०। "विप्रस्य त्रिषु वर्णेषु नृपतेर्वर्णयोर्द्वयोः। वैश्यस्य वर्णे चैकस्मिन् षडेतेऽपसदाः स्मृता इति" मनूक्ते अनुलोमवर्णस्त्रीजाते वर्णसङ्करभेदे मूर्द्धावसिक्तादौ पुंस्त्री०। "ये द्विजानामपसदा ये चापध्वंसजाः स्मृता" इति मनुः।

अपसम अव्य० समाया अत्ययः अव्ययी०। वत्सरात्यये तिष्ठद्गुगणपाठान्नैतस्य समासान्तरघटकता।

अपसर पु० अप+सृ-भावे अच्। अपयाने, अपसरत्यस्मात् स्वत्वम् अपादाने अच्। प्रतिग्रहक्रयादौ। "निरन्वयोऽनपसरः प्राप्तः स्याच्चौरकिल्बिषमिति" मनुः। "अपसरः प्रतिग्रहक्रयादिः" कुल्लूकभट्टः।

अपसरण न० अप+सृ-भावे ल्युट्। अपयाने "इतोऽपसरणमेव श्रेय इति" नाटकम् "अपसरणतो ह वा अग्रे देवा जयन्तोऽजयन्" इति "दिवमेवाग्रे अथेदमन्तरिक्षमथेतोऽनपसरणात् सपत्नाननुदन्त इति च शत०ब्रा० १,६,१११।

अपसर्ज्जन न० अप+सृज-भावे ल्युट्। त्यागे, वर्ज्जने च। घञ्। अपसर्गोऽप्युक्तार्थे पु०।

अपसर्प पु० अप+सृप-कर्त्तरि अच्। गुप्तचरे। "सर्पाधिराजोरुभुजोऽपसर्पं पप्रच्छ भद्रं विजितारिभद्रः" रघुः। "तथैवासर्पभूतया तत्र म्लेच्छाण्डशेषमचोरयाव:" इति दशकु०। भावे घञ्। अपसरणे। [गमने।

अपसर्पण न० अप+सृप-भावे ल्युट्। अपयाने पृष्ठतो

अपसल त्रि० अप+सल-कर्त्तरि अच्। अपसव्यताप्राप्ते। "यथाबालं पुरस्कृत्य यज्ञोपवीतानि अपसलानि कृत्वा तीर्थमवतीर्य्येति" शु०त० बौधा०। "अपसलानि अपसव्यानीति शुद्धितत्त्वे रघुनन्दनः।

अपसलवि अव्य० अप+सल-बा० अवि। तर्ज्जन्यङ्गुष्ठमध्यस्थानरूपे पितृतीर्थे, "तर्जन्यङ्गुष्ठयोरन्तरा अपसलवि अपसव्यं वा तेन पितृभ्योनिदधाति" शु०त० गृह्यम्। "सव्येनैव पाणिना सूत्रतन्तुं गृहीत्वा अपसलवि पूर्व्वस्यां कर्ष्वां पिण्डं निदध्यादिति" गोभिलः।